

cognitōnis. cognitō a maneb. ut dñi est
Ad m. dñi q' emgna cēnnaie fidei q' pñ
ner ad rōem pñ obi. f. est actuale cōnta
ti. rō nō est simil' rō. **A**d m. dñi q' ama
re nō dñt motū qm fac actus mpsū. f. q'
est actus pñi fiant sentire z mētre ut dñt
pñs m tñō de aīa rō rō nō sequit'. **A**d b.
dñi q' h' q' caritas me manens m mā nō
pñt pñeire ad pñōnem caritatis pñe ē
pñt statū matoris. z nō qñtū ad id q' ē de rōe
caritatis i qñtū mator nō possidet pñe q' a
Hic sūc pñe dñi q' ordo dilectō mat
ms q' nō est. nō sūc m xpō. nō m sās qui
sūc mpsia qñtū ad dilectōem mīnimos q'
mīnima sōy ad mīnū post diem iudiciū nō
erūt nō demones z dāpnati. f. ad illos nō est
bñda caritas ut sūp dñi est. g' nō diligunt
mīnimos. p' m eis erit sūma cōformitas
uolūtati ad dñi. f. dñi mīnimos sōy uon
diligunt. f. odit. g' nō xpē z hī sūc mīnimos
diligunt. **P** quicūq' diligit aliq' ex car
tate nūc ei bonū mēte erit. f. h' xpē nō uo
lūt mīnimas nec bī q' si uellent z fieret
g' nō diligunt mīnimos ex caritate. **E**z q'
diligit mīnima ad pñōnem caritatis pñt
f. m xpō z m bīs ē pñtissima. z amplissima
caritas g' pñi mīnimos diligunt. **P** xpē
ex caritate dilēx illos pro quibz mortuū
est. io. xō. maiorem hac dilectōem z ē. f.
mortuus ē p mīnimas. ro. dñi. g' dilēx mī
nimos z eadē rōe bī. **E**z sūc nō q' mēis
nō sūc ordo caritatis qñtū ad se z pñmū. z
pñmū z exīcos. aug' m hī dñi dñi relig'
pñt caritas est ut pñs potiora bona z mī
nima diligamus. f. m pñia erit pñt ca
ritas g' pñmū meliorem se pñs diligit
a' q' se ipm. z sūc exīcūm q' pñmū
f. carnem. **P** mpsia erit pñt cōformitas hu
mane uolūtatis ad dñi. f. dñi pñs diligit
meliorem. g' z sūc pñ diligit meliorem
q' se ipm. **P** ille pñ diligit tñi mal' bonū
q' sūc qñtū hō nūc tñi mal' meliorem

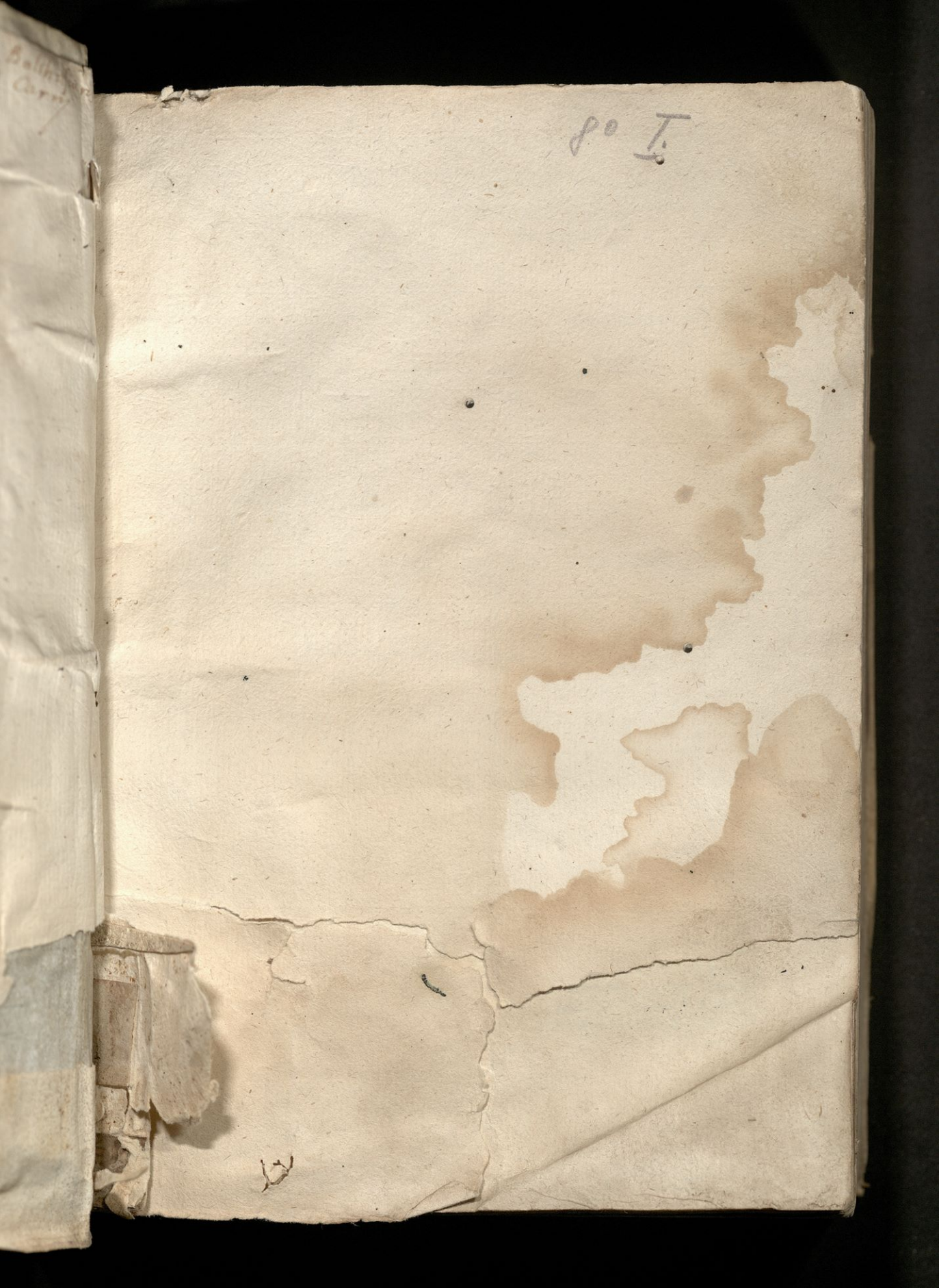
anā hōis pñt
ligat. g' z gla
a' s' salute fuan
altius pñt
tū. g' hō ubi se
q' altius z ita
tū. q' q' pñt
iohēm. z nō q'
apuli q' dñg
q' illi tñi dñg
ad ipm
mīnimos
g' xpē mīnimos
bñt q' petro z
ta m q' iohēm p
Ego diligentes
ut pñ. io. nūc. g'
pñmū qñtū a q'
ut qñtū ad finem
dāpnati ut m a
qñtū ad pñt
nat. qñtū g'
dilectōis mps
dāpnatos q'
ta nā tñi. eis m
ta mīnima dñi
mīnimos. q' mīnima
eoy nām z pñm
dens. fa est nō
gebat mīnimos
nādi uolens
te q' nō. hī
f. nō oseq' te fī
alīs bīs qñtū
f. de dāpnatis
fīnt. f. qñtū ad
tñi tñi diligit
eis mortem sūc
fām qñtū dñi q'
dñt q' mpsia erit
tota mīnima
hōis dñi z

5219

5253. " 5254

1

noce. **S** plus digne meche se f
rept. **S** plus digne meche se f

80 I

u
e
p
o
l
i
u
i
p
h
m
y
n
t
m
a
o
i
t
a
l

ut
dico qui
forte nescia quem
illos munda de
at

omne in uo mo
m
m
m

sciam. h2 quo ad q
iam ser. qz p dantat

h2 qui qz q. m m
h2 p p p p m a d d m
m m m m m m m m m

Exhib. p
2

Ex lib: Illm: Ep: Lab: Sigisb: Heuburg.

Logica magistri Petri. Mantuani

Ex libris Balchazaris Rullicij Des-
cani & Vice: generalis Labacei.

De pre
catu petri
De supp

a

suppon
tamus q
tione & c
oione. q
nat. sed
trabile v
test sup
tis sui r
sua in re
propositi
nem illu
nō sunt
fit ultra
multo tibi
soli p de
q: vis ill
dit. sed et
dicit in
minem
ponit nō
tur. q: in
fit vsqz in
ista pposi
qui est. sup
sed p re q
nez a ver
edumci ci
nō sunt. n
mo cum
pōt. Et i
xpm. ali
patet q
mas ex
cantes in
& in alia
pte huius
tēps ē. 2
p qbus e
positione

De suppositionibus

¶ Tunc preclarissimi ac subtilissimi logici magistri petri mantuani logica incipit feliciter.

¶ De suppositionibus.

Itemus primo qd suppositio est statio termini in oratione conneri p supposito vel suppositis pro quo vel pro qbus transit in ipz vis termini a quo habz vt supponat. ¶ Pro qua diffinitione scire volumus q terminus equaliter significat in oratione & extra orationem. sed nō supponit nisi in oratione. qm a se nullus terminus hz vt supponat. sed a verbo vel participio suppositionez trahit verbum aut vel picipium dare nō potest suppositionem nisi p supposito aut suppositis sui tps pro quo vel pro qbus transit vis sua in terminus supponētem. Et ideo in ista propositione homo est vbqz dat suppositionem illud verbum est p suppositis sui tps q nō sunt nisi pntia. qz vis illius verbi nō transit vltra pntia. ¶ Sed in illa propositione. pro mitto tibi denarium supponit ly denarium nō solū p denariis q sunt. sed p potētibz esse. qz vis illi verbi nō solum ad pntia se extendit. sed etiā ad ea que possunt esse. ¶ Et ideo dicit in ista propositione. tu es intelligens hominem q nō potest esse. in qua ly hominem supponit nō pro re que est. sed p re que intelligitur. qz in illa propositione vis illius picipij trāsit vsqz in ea que intelligunt. ¶ Ita etiam in ista propositione pōt esse q antiprs sit homo qui est. supponit ly antiprs nō pro re que est sed p re que pōt esse qm capiat suppositio nez a verbo pntis tps. qz vis illius verbi sic cōiuncti cū illo verbo pōt transit vsqz in ea q nō sunt. nam tota illa oratio q antiprs sit homo cum eius ptibus sequitur vim illius verbi pōt. Et ita dicit de his tu potes videre antiprīm. aliud a currēte pōt currere. ¶ Ex quo patet q stat a. & b. esse propositiones sinonimas ex cōpositione suoz terminoz significantes in quaz vna supponit terminus aliqz & in alia nō supponit sibi cōrēdens. vt p3 d pte huius pōt esse q antiprs est. & de illa antiprs ē. Terminus at verificat solum p his p qbus est vera ppositio p̄dicati cū subo in ppositione & oppositione suaz paruum signifi-

cante. & ideo patet q ly homo in illa ppositione aliqz homo est albus. oēm hominem presentem pteritum & futurū significat sicut etiā extra ppositionem significabat. solū aut pro omni hōie pntie supponit. sed tñ pro hōie q est albus verificat. ¶ Ex qbus sequitur pmo q nō terminus in vno cōtradictoriorū supponit & in reliquo supponit. Et conuersim si in vno ptradictoriorū nō supponit neqz etiam in reliquo & ita de cōtrariis subcōtrariis & subalternis dicat. ¶ Itz sequitur q si aliquis terminus p aliquo verificat affirmative p eodēz supponit. & nō econtra. & si p aliquo supponit terminus aliqz hoc idē talis terminus significat & nō econtra. ¶ Itz sequitur q quelz ppositio in q nulla est negatio significans ex ppositioe suoz terminoz cuius ē aliqz terminus categorematicus nō supponēs est falsa. ¶ Item sequitur q subiecta illaz homō est omnis homo est. quilibet homo est. p̄cise p eisdem supponunt. qz signa nō auferunt vim verbi. vnde illi termini habent suppositiones equales quibz nō hēant distributiones cōles

Suppositionum q alia ē personalis & alia est mālīs qd iterum sit verz determinemus p̄supponētes primo q terminus mālīter sumptus nō p̄uertitur cū sibi similit psonalīter sumpto vt qd subiecta hominū complexoz homo currit. homo est spēs. nō cōuertuntur p3. qz aliqd significat ly homo i vno illoz qd nō significat in alio. cōuertibilibz vero saltem categoricorū q̄quid significat vnum significat aliud. & ideo illa non conuertuntur. ¶ Secūda suppositio est ista. iste terminus homo mālīter sumptus nō est species. illud patet. qz ille terminus mālīter sumptus non p̄uertitur cū illo psonalīter sumpto q est spēs. neqz ille mālīter sumptus est aliqz alia species. ille mālīter sumptus de nullo p̄dicat. ¶ Tercia suppositio. nulla ppositio est q habeat aliquam ptem p̄pinqūa que nō sit pars orationis grāmāticę. patet illa. qz illa nō intelligeretur ab aliquo vt ppositio. ¶ Ex quibus primo sequitur q hec nō est ppositio homo est species. tento illo quod ponitur pro subiecto materialiter quod sic arguitur qz nō omnis pars p̄pinqūa illius cōplexi est pars orationis grāmāticę. igitur illud cō-

Tractatus

pletum non est. ppositio. tenet pñā per tertiā
suppositionē ⁊ arguitur añs. q: illud qd po-
nitur pro subiecto puta ly homo non est no-
mē neq; verbū. ⁊ sic de aliis partib⁹ oñis
igitur ⁊ c. p3 cōsequētia. ⁊ añs totū pter pñā
nam partē que sic arguitur. q: ly hō ibi ne-
que est cathegorema. neq; sine cathegorema.
neq; aliū terminus igitur ⁊ c. patet pñā cū
secunda ⁊ tertia parte antecedentis ⁊ prima
arguitur. q: non est terminus cōis nec discre-
tus nec aliū termin⁹. ergo ⁊ c. tenet pñā. sñr
⁊ añs p secunda ⁊ tertia eius parte. ⁊ q non
sit terminus cōis arguitur. q: neq; est genus
neq; spēs neq; alter terminus. q non sit ge-
nus satis p3. q non sit spēs de quo maxie vī
p3 p secunda supponē. q etiā nō sit aliū ter-
minus satis p3. ergo ⁊ c. ¶ Itē iste terminus
hō materialr sumptus nō cōuertitur cū sibi
sibi psonalr sumptus. igitur cū psonalr sumptus
sibi similis sit spēs iste terminus hō materialr
ter sumptus non erit spēs pro illiusmet indi-
catis pro quibus est spēs ille terminus hō p-
sonaliter sumptus. neq; est spēs pro aliis in-
dividualis. igitur sequitur q ille terminus hō
māliter sumptus nō est spēs. ¶ Item nō est
posse aliqū terminū māliter sumptū d ali-
quo predicari. Sed pñse eo mō aliq; termi-
nus est spēs quo ipse est pñdicabilis p eodem.
igitur non est possibile q aliquis termin⁹ ma-
terialiter sumptus sit spēs. ¶ Item sic illud qd
ponit p subiecto illi cōpleri vocalis aut scri-
pti hō ē spēs nō plus significat si mālr sumat
q; significaret an ipositionē. s; an ipositionē il-
lud non fuisset pars oñis id neque mō est
pars oñis. ¶ Itē illud qd ponitur p subo
illius cōplexi ois est signū non est pars oñ-
is. ergo pari rōne nec aliū terminus mate-
rialiter sumptus est pars oñis. p3 pñā ⁊ p
bas añs. q: demonstrato illo vocali aut scripto
omnis qd ponit p subo dati cōpleri. si illud
esset nomen nō esset nisi ppter modū signifi-
candi generalem aut speciale ab impositore da-
tum. sed ille terminus materialiter sumptus
nō habet aliqū modū generalē neq; specia-
lem ab impositore datum per quē sit nomen
ergo non est nomen. p3 pñā ⁊ minor arguit.
q: ab impositore datum est talis termin⁹ ois
significet per modum adiacentis aut per mo-
dum alterum multiplicatis. s; nullum talem

modū habet illo cōplero. ergo ⁊ c. p3 pñā
⁊ minor. q: in illo cōplero ille terminus ois
nullum talē modū habeat eo q scaret signifi-
cative. ⁊ maior arguitur. q: si vltra illos mo-
dos dedisset impositore q etiā significaret se.
sequitur q omnis terminus prime impōnis
esset equinocus. id illo dato nullus terminus
posset māliter supponere. q: semp supponit
p eo qd significat ex impōitione aut ex nālī
significatione. ¶ Itē sequit q quilibet termi-
nus est sede intentionis vel impōitionis.
¶ S; forte dicit q ille terminus homo ⁊ ly
ois hñt ab impositore q possint stare mate-
rialiter ⁊ significent se solū ipsis remanent/
bus pñibus orationis. ⁊ q sicut ille terminus
hoc hñt ab impositore q sit pñomen ⁊ de fa-
cto sit pñomen ly nihil demonstrat. ⁊ similē
relativa ly nihil referat ita etiā forte dicit q illi
termini hñt ab impositore q remaneāt noīa
dū tñ nihil pter se significet. ¶ Sed hec re-
sponso fallax sumit fundamentū quī ly hoc
nō est pñomē posito q p ipsum nihil demō-
stretur. aliter enī sequit q aliqua ē ppositio
quā nullus intelligeret nec intelligere posset nō
data alia termini significatione. p3 pñā de ta-
li. hoc est hoc. in qua nihil demonstratur per
subm nec p predicatū. Unde inquit pñscia
mus qd relativa ⁊ pñomina demonstrativa
sunt cassa ⁊ vana sine relatione ⁊ demōstra-
tione. q: significationē accipiūt a demonstnan-
te aut a referente. Item in illo complexo. oēs
est signū. ly omnē nō ē pars oñis. q: si sic
illa esset congrua. ⁊ pñs ly omnē ibi est; ca-
sus recti. q: ly oēm ibi bz modas significandi
nominativi casus. psequens est falsus. q: hoc
nō habz ab impositore nec nālīter. ideo ⁊ c.
¶ Ex istis vltra cōcludit generaliter q nul-
la est suppositio mālis q: si aliqua esset maxie
esset in aliquo illoz complexoz homo est spe-
cies. omne est signū. a est littera. sed vt osten-
sū est. in nulla tali ē suppositio mālis. q: nul-
lum istoz est congruū nec est ppositio sicut
nec aliq; istozum bus est syllaba. bus est vox
nō significativa. ideo ⁊ c. Et psequenter sequi-
tur vltra q nulla est suppositio simplex. q: si
aliqua foret sit gratia exēpli in aliqua tali men-
tali. hō est species. i qua ille terminus homo
supponit p intentione ⁊ arguitur q illa nō ē
ppositio. q: subiectū nō ē pars oñis grā

030029455

matte igitur ⁊ c. p3
fitionē. añs pot pñ
pñones. ⁊ c. p3 totū
nec pñ nunc non
oēs tales sunt fa-
gens. demonstnan-
tis. si iste sunt pñ
sñt pñones nūc
qd termin⁹ pñomē
Sed co
qd ē gen⁹. q: nec
terminus aīal est
nullus termin⁹
ē genus. tenet pñā
versale. ⁊ añs pñā
regulā thopēā in
lecta quā pñomē
immut q pñicata
omnis pñāloq; rest
tionis vīmpōitio
ter. pñogus d
inferit ex dictis
multi termini sunt
homo currit aīal
gumentū dicit
terminus homo ē
genus. ⁊ sic de
species nec gen⁹
ad suam vīem
terminus homo d
positionis homi
cū sit species q
ē iste terminus h
homo vñ oēs illo
homo ē subm iste
tali pñōne homo
se ille hōmo de
ter oēs tales mo
uitatis vñ argu
nō perū illa dñ
re bñcūm mēn
lame notūus
argūmētū q
solū pñter bñc
ter vera sit. Ex
suppō pñomē
Suppo

De suppositionibus

matice. igitur ꝛc. pꝛ psequētia p tertiā suppo-
sitionē ē. aīſ pōt pbari p antedictas suppo-
sitiones. ꝛ ēt pꝛ totum p nunc cū ideas plato-
nicas p nunc non ponamus. sequitꝛ vltra qꝛ
oēs tales sunt falsē. homo est species. aīal est
genus. demonstratio est subiectū in amecti-
cis. si iste sunt ppōnes sic significādo. qꝛ non
sūt ppōnes nisi terminis psonaliter sumptis
qbꝫ terminis psonalr sūptis sē manifeste falsē.

Sed contra illa forte arguitꝛ inferē
do qd nulla ē spēs nec ali-
qd ē genꝫ. qꝛ neqꝫ iste terminus hō nec iste
terminus aīal est genus. ꝛ sic de aliis. igitur
nullus terminus ē species nec aliquis terminus
ē genus. tenet ꝓia a singularibus ad suā vni-
uersalē. ꝛ aīſ patet ex dictis. Itē arguitꝛ p
regulā thopicā in qua dicitꝛ qꝛ talia sunt sub-
iecta qualia premittuntꝛ a ꝓtis in qua regula
innuitꝛ qꝛ ꝓdicata sedē intentionis ꝛ impositi-
onis ꝓnt aliqñ restringere subā ꝓinte inten-
tionis vltꝛ impositionis ad supponēdum māli-
ter. ꝓꝓo qbus dicitꝛ negādo psequētiā cum
insertur ex dictis qꝛ nulla ē species. ꝛ dicitꝛ qꝛ
multi termini sunt spēs sicut subiecta illarum
homo currit aīal in oues ꝛc. Et ad formā ar-
gumenti dicitꝛ negādo illam ꝓiam nec ille ter-
minus homo ē spēs nec ille terminus aīal est
genus. ꝛ sic de aliis. igitur nullus terminus ē
species nec genus. nec arguitꝛ a singularibus
ad suā vltꝛ vnde aīſ ē verus qꝛ iste ter-
minus homo demonstrādo subim istius ꝓro-
positionis homo currit nō ē species lz subim-
eius sit species qꝛ subim istius ꝓpositionis nō
ē iste terminus hō qꝛ nō ē iste terminus exis-
homo vñ oēs ille tales sunt falsē ille terminꝫ
homo ē subim iste terminus aīal ē ꝓdicatū i
tali ꝓpōne homo ē aīal sicut ille tales sunt fal-
se ille ē homo demonstrādo aīnū sed frequē-
ter oēs tales modi loquēdi admittuntꝛ cā bre-
uitatis vbi argumēta ꝛ modus ille loquendi
nō ꝓerūt illā difficultateꝫ. Vnde ꝓꝓ expꝛime-
re breuius mētis conceptus terminos appel-
lamus noībus rex. Et p hoc dicitꝛ ad scōꝫ
argumētum qꝛ illa regula thopica ē inuenta
solū ꝓpter breuitatē loquēdi nō qꝛ generali-
ter vera sit. Ex qbus vltra cōcluditur qꝛ sola
suppō psonalis ē suppō qꝛ sic diffiniri pōt.

Suppomini in oīone cōneri signi-

ficatiue sumpti p su ꝓposito aut suppositis p
quo vel p qbus trāsīt vis termini in ipsum a
quo hꝫ vt supponat. ꝛ qꝛ nulla est suppositio
nisi psonalis ideo pōt dici p regula qꝛ oīs ter-
minus supponens supponit psonaliter. Sup-
positioni autꝛ psonaliū alia cōis aīa discreta.

Suppositio discreta est statio termi-
ni discreti aut termini cōis
cū ꝓnōmine demonstratiue discreto p supposito
vel suppositis p quo vel p qbus transit in ip-
suz vis termini a quo hꝫ vt supponat ꝛ dico
cū ꝓnoīe demonstratiue discreto ꝓꝓ tales ter-
minos taliter talis cātus ꝛc. qui nō faciūt ꝓ-
positiones singulares. vnde illa est indefinita
demonstratio te albo talis homo currit qꝛuis
subiectat cōis cū signo demonstratiue.

Suppositio psonalis cōis est statio
termini cōis ꝓ supposito
vel suppositis p quo vel p qbus in ipsuz trā-
sit vis termini a quo hꝫ vt supponat. Suppo-
sitioni cōium psonalium alia cōfusa trā alia
cōfusa ꝛ distributiva alia determinata.

Suppositio cōfusa trā est statio ter-
mini cōis p supposito vel
suppositis p quo vltꝛ p qbus in ipsuz transit
vis termini a quo hꝫ vt supponat sic qꝛ sub il-
lo vltꝛ illiꝫ suppositionis lz descendere cū de
bita cōstantia distictꝫ aut copulatiue ad sua
singularia si plura supposita hꝫ ꝛ nō semper
distictꝫ nec semp copulatiue. vñ nō segtur.
oīs homo differt ab omni hoīe. ꝛ isti sūt oēs
hoīes. ergo oīs homo differt ab illo vltꝛ ab il-
lo ꝛc. ꝓis enim est falsū. qꝛ oīs homo est iste
vltꝛ iste. ꝛ sic de singulis. sed bene cōcluditꝛ ex
illo antecedente qꝛ oīs homo differt ab illo ꝛ
ab illo homine ꝛc.

Suppositio ꝓfusa ꝛ distributiva ē
statio termini cōis p suppo-
sito vltꝛ p suppositis p quo vltꝛ p quibus tran-
sit vis termini in ipsuz a quo hꝫ vt supponat
ille terminus supꝫ quē cadit vis termini ipsuz
habentis distribuere.

Sed dubium incedit vtruz sub
quolibet termi-
no stante distributivē ꝛ plura supposita hāte
liceat descendere copulatiue ꝛ arguitꝛ qꝛ non
qꝛ subim istius ꝓpositionis. necessario omne
ens est. stat distributivē ꝛ tñ sub illo nō lz de-
scendere copulatiue. ideo ꝛc. pꝛ psequētia ꝛ

Tractatus

maior. s. q. subin stat distributiv. q. in illa ne
cessario ens ē subz stat p̄fise tñ. iō adueniēte
ly oē stat distributiv. ⁊ minor arguit. q. nō
seq̄r necessario oē ens ē for. ē ens. ergo neces
sario for. ē. vt pz. ¶ Sec̄do sic. i. illa. tu incipis
scire oēm p̄positōez. supponit ly p̄positionez
distributiv. ⁊ tñ nō lz descendere copulati
ue. i. g. p. p̄fisa ⁊ maior arguit. q. in illa. t
tu incipis scire aliq̄z p̄positionē. stat ly p̄posi
tionē p̄fise tñ. i. g. p. appositionē illius termi
ni oēm supponit distributiv. ⁊ minor pz. q.
nō seq̄r tu incipis scire oēz p̄positionē. a est p
positio. ergo tu incipis scire a. q. aīz ē veruz
⁊ p̄fisa falsuz. ponendo q. sint q̄tuor. p̄posi
tiones q̄rū tres scias ⁊ quarta puta. a sit falsa
tunc nō existentibus pluribus p̄positionib.
designata a cē. ⁊ seq̄r q. tu incipias scire oēm
p̄positionē. q. i. instanti qd est p̄fisa nō scis
oēm p̄positionē ⁊ immediate post instanti qd ē
p̄fisa scies oēz p̄positionē. i. g. tu incipis scire
oēz p̄pōez. ⁊ tñ nullā p̄pōnez scipis. scire. q.
nec incipis scire a nec aliā p̄positōez. iō ⁊ c.

Addubium rīdetur q. nō sub
tributiv supponēte lz descendere copulativ
sicut manifeste pbant argumēta. sed vbi ter
minus distributiv habuerit p̄la supposita ⁊
nō fuerit terminus ipediens vt ē ly incipit ⁊
termini modales ⁊ dictio exceptiva. ⁊ huius
modi lz copulativ descendere.

Suppositio determinata ē sta
tio termini cōis p
suppositio vel suppositis p quo vel p qbus in
ipm transit vis termini a quo hz vt suppo
nat sic q. sub illo termino lz descendere disti
ctive ad oīa sua singularia si plura supposita
habuerit ⁊ nō aliunde fuerit ipeditus sicut fit
in exceptivis vt for. est homo de quibus sup
positionibus sequunt̄ regule ⁊ c.

Prima regula. oē signū v̄le affirma
tivum vt ly quilibet ly om
nis ⁊ c. nō equalens oīoni distribuit terminū
sequētē cui immediate additur ⁊ eius deter
minationē nisi impediatur. vt quilibet asinus
hominis currit. tā ly asin⁹ qz ly hominis sup
ponit p̄fise distributiv. s. terminos media
te sequētes ab illo termino rectos a quo illud
signū regit p̄fundit p̄fise tñ dūmodo illi ter
mini sint confundibiles ⁊ supponentes.

Secunda regula. dictio exclusiva
p̄verso mō distribuit ⁊
p̄fundit. nā terminū cōm immediate sequētes
p̄fundit p̄fise tñ ⁊ immediate sequētē distribuit

Tertia regula. signa v̄lia equivalētia
oīonib⁹ sicut q̄lis lz infinitus
semp ⁊ cetera affirmativa p̄fundit p̄fise tñ
terminos sequētes cōes ⁊ supponentes vt pus.

Quarta regula. signa negativa di
tribunt terminos cōes
supponentes rectos a copulis vel terminis
sup qbus cadunt mediate vel immediate. ⁊ in
telligimus illas regulas ⁊ sequētes nisi ipedi
ant ⁊ ēt vbi termini supponāt. q. in talibus
oīs chymera ē trage laplus currit. nō sup
ponit subin distributiv ⁊ p̄dicatū p̄fise tñ.

¶ Ex quo pz q. i. p̄dicatōis de terminis
simplicib⁹ cōibus nō semp supponit termi
ni dissimiliter. vt in istis. omnis chymera est
aliqua chymera non est ⁊ c.

Quinta regula. v̄bū īfinitū ⁊ p̄ci
piū ⁊ gnālī oīs terminus i
finitus distribuit terminū sequētē ipz media
te vel immediate cū includat negatōem vt tu es
nō hō videns asinū. ly vidēs ⁊ ly asinū sup
ponit distributiv. s. i. illa Adā nō ē i aliquo
loco. supponit ly loco distributiv capiendo
istū terminū nō ē īfinitū ita q. illa p̄positio sit
affirmativa ⁊ sit sentus q. adā ē nō ens aut n
enti i aliquo loco. s. i. supponit ly hō in illa
tu es non idem homini ⁊ sicut dictum est de
termino īfinito ita de p̄ciativo dicat̄.

Sexta regula. isti termini differt aliō
careo nescio ignoro nolo ⁊ s. i. l
distribuit al ativos vel accusativos rectos
ab eis sequētes vt tu es aliō ab asino. tu igno
ras aliq̄z p̄positōez. Et scias q. ly aliud ⁊ ly
dīf nō distribuit nisi ablativos. alī hoc non
ēēt vera. tu es aliud ens ab asino. cui⁹ tñ expo
nētes sūt v̄e. q. tu es ēs ⁊ asin⁹ ē ens. ⁊ tu nō
es illō ēs q. ē asin⁹ i. g. tu es aliō ēs ab asino

Septima regula. v̄ba spectantia
ad actū mētis nō includē
tia negatōez vt placet libz diligo amo cupio
p̄mitto ⁊ s. i. p̄fundit p̄fise tñ terminos se
quētes se vt delecto. habere pecuniam q̄nis
nullam pecuniam delecto habere.

Octava regula. isti termini incipit ⁊
sinit sit ego necessario oī

mediate etern
ne p̄fundit p̄
necessario bo
animal stat co
Non
tes se vt sū
nā stat con
Becc
qā dō n
Anc
ratione ac
recedentia
bō stat di
onale. sed
terminat
mitus sū
Buc
latini con
eos q. nat
termino s
sus cōfund
parte qua
tiativa s
tanū ⁊
Ler
sube sepe
tantū term
us copulat
stat distri
latini stat
firmatū
v̄m̄er ali
q̄r nō dī
tis. iō ill
aligs bō
⁊ tu es t
significā
n̄ p̄fidi
Qu
p̄lativa.
tē se q̄r dī
bō. Ex
rals num

De relatiuis.

Immediate eternali p[ro]p[ri]e et dictioes excepti-
ue p[ro]fundit p[ro]funde t[er]m[in]os sequentes vt
necessario homo est animal. tam ly h[om]o q[uam] ly
animal stat confuse t[er]m[in]i.

Nona regula. isti termini ad p[ro]p[ri]e p[ro] co-
fundit p[ro]funde t[er]m[in]os sequen-
tes se vt sum hic p[ro]p[ri]e habere pecuniā ly pecu-
niā stat confuse t[er]m[in]i.

Decima regula due negationes ali-
quid p[ro]fundit p[ro]funde t[er]m[in]i. vt si
qdā h[om]o nō ē aīal. ly aīal stat p[ro]funde t[er]m[in]i.

Undecima regula. ista nota con-
sequentie si in compa-
ratione ad consequens distribuit subiectū an-
tecedentis. vt si homo currit animal currit ly
h[om]o stat distributue in respectu ad totā p[ro]diti-
oualē. sed in in respectu ad predicatū stat de-
terminatē. Ex quo sequitur q[uod] idem ter-
minu[m] supponit confuse et determinatē.

Duodecima regula. comparati-
ui gradus et sup-
latini confundunt ablatiuos et genitiuos re-
ctos ex natura cōparationis distributue. Sz
terminos rectos ex natura quātitatis excel-
sus cōfundunt confuse t[er]m[in]i vt tu es maior tua
parte quantitiua per aliquid ly parte quan-
titatiua stat distributue et ly aliquid confuse
tantū et s[ic] distribuit ly sine et absq[ue].

Tertiadecima regula. relati-
ua identitatis
sube sepe distribuunt et confundunt confuse
tantū terminū sequentē vt in secunda p[ar]te isti
us copulatiue. oīs h[om]o uiuit. et ille ē aīal. ly h[om]o
stat distributue et ly aīal p[ro]funde t[er]m[in]i. cū. n. re-
latiuū stat distributue h[ab]et vim signi v[er]is af-
firmatiui. nunq[uam] t[er]m[in]i distribuit nisi aīas fuerit
vniuersalizatū. Ex ly sicut ly quantis ly
q[uod] nō distribuunt nisi ponant distributū gra-
tis. iō ille eq[ui]ter vere. tu es ita magnus sicut
aliquis h[om]o. tu es ita magnus quātus ē aliquis h[om]o
et tu es taliter magnus q[uod] ille ē aliquis h[om]o. q[uod] si
significat talia signa nisi illud q[uod] referit. et iō
nō plus distribuūt q[uam] sua aīcia sint distributa.

Quartadecima regula. hec
p[ro]p[ri]e co-
p[ro]funde t[er]m[in]i sequen-
tes se q[uod] diuisiue tenet. vt hic et rome ē aliquis
h[om]o. Ex q[uod] sequitur vltra q[uod] termini cōes plu-
ralis numeri includētes ly et tālū diuisiue cō-

fundit p[ro]funde t[er]m[in]i cōes sequentē se. vt
isti hoīes sunt h[om]o. ly h[om]o stat p[ro]funde t[er]m[in]i. et sen-
sus q[uod] ille h[om]o est h[om]o et ille homo ē h[om]o. ex quo
sequit vltra q[uod] illa est vera. hoīes sunt vn[us] h[om]o.
duo hoīes sunt vn[us] h[om]o. tres hoīes sūt vn[us]
homo. et sic vltra. Ex quibus sequitur v[er]i-
ta q[uod] duabus vicibus fuit homo tribus vi-
cibus fuit homo. et infinities fuit homo. quia
ly h[om]o stat cōfunde t[er]m[in]i. imo nō solū duabus vi-
cibus fuit h[om]o. v[er]o etiā tu duabus vicibus fu-
isti h[om]o. et tribus et infinities fuisti homo. q[uod] i
quolibet istāti a h[om]o p[re]terite fuisti h[om]o. et q[uod] li-
bet istāti a h[om]o fuit vn[us] sel. ergo infinities vi-
cib[us] fuisti h[om]o. Et si arguit q[uod] nō. q[uod] p[re]se se-
mel fuisti h[om]o. ergo nō infinities vel bis fuisti
h[om]o. negat p[ro]p[ri]a. sicut nō sequit vna vice p[re]se.
ergo nō i infinities vicibus. Et iō quod i[n]finit[us]
tu fuisti alicubi toties tu fuisti h[om]o. Ex q[uod] se-
quit vltra q[uod] ista aduerbia bis ter q[ui]ter et si
nulla confundunt confuse t[er]m[in]i terminū sequen-
tē cōem. q[uod] illa aduerbia equiualent nomini-
bus pluralibus confundentibus p[ro]funde tantū.

Sed forte arguit. p[ro]p[ri]a illam p[ro]-
positionē concessiā q[uod]
duo homines sunt vn[us] h[om]o. q[uod] sequit p[ro] con-
uersionē simplicē. ergo vn[us] h[om]o est duo ho-
mines. Itē sequitur q[uod] oīa sunt vn[us]. p[ro]p[ri]a
est falsum. et p[ro]p[ri]a arguitur. q[uod] illa sunt vn[us]
demonstrando duas res. et illa sunt vn[us] de-
monstrando tres res. et sic vltra. igit[ur] omnia
sunt vn[us]. p[ro]p[ri]a sequentia tenet a singularibus ad
suā vniuersalē. et aīas patet. tenendo suba il-
la singulariū diuisiue. et q[uod] cōsequens illud
sit falsū arguit. q[uod] sequitur omnia sunt vn[us]
ergo nulla sunt que non sint vn[us]. consequens
est falsum. quia eius contradictoriū est ve-
rum. scilicet aliqua sunt que non sunt vn[us]
quia demonstratis duobus hominib[us] ista nō
sunt vn[us] tenendo ly ista collectiue. et ista
sunt aliqua. igit[ur] aliqua sunt que non sunt
vn[us]. tenet consequentia. exp[re]ssio tenen-
do v[er]obiq[ue] ly ista collectiue. Itē sequit q[uod]
alig sunt hoīes q[uod] differunt ab hominibus.

Sed dicitur ad p[ro]p[ri]um negan-
do illam consequen-
tiam. sed sequitur si conuertit[ur] debeat duo ho-
mines sunt vn[us] homo. ergo vn[us] duo-
rum hominū est homo. Ad secon-
dum cum inferitur q[uod] omnia sunt vn[us]

Tractatus

di. negando pñiam. pro quo est intelligendū qd ille terminus pluralis numeri entia includit ly. et tentū diuisione. et collectivine disuncto modo aut disunctim ideo adueniente signo vniuersali distribuit copulatiue tā collectivine qd diuisione. ita qd istius vniuersalis aliq singulares habent subiecta tenta collectivine aliter nō sufficienter sumerent sue singulares. et sic alique singulares sunt falsæ puta ille in qbus tenet ly ista collectivine. ¶ Ad tertium cū arguit qd aliq sunt boies q differūt ab hoib⁹ dī qd iud est vey sic qd for. et pla. sunt ipsimet et ipsi met differunt a seipsis licet ipsi nō sint differētes a seipsis. sed differūt diuersimode significanti⁹ subiectis illarū propositionum.

Sed incidunt duo dubia. ¶ Primum vey pars extremi supponat. Secūdū vtrū terminus sequens aliqui habeat vim cōfundendi terminū precedentē. ¶ Ad primum arguit qd nō. qd eo dato sequit qd p̄dicatū illius propositionis tu es hō videns for. posito qd videas for. nō supponit. qd nulla suppositioe supponit. ergo nō supponit. p3 pñia. et pbat ass. nō. n. supponit determinate. qd eadē rōne supponeret discrete cū vna ps supponat determinate. et alia discrete si ps extremi supponat. ¶ Sicut arguit de predicato istius tu es for. vel pla. ¶ Ad oppositū arguit. qd aliter cōparatiuus gradus differt aliud definit in capite. et sic de alijs terminis nō p̄fundere neqz distribuerent terminos sequentes se. pñis est falsum. igit̄ rē. ¶ Jō dī pcedendo dubiū. et cū arguit qd p̄dicatū istius. tu es hō videns for. nō supponit. negat. et cū dī qd nulla suppositione supponit pcedit. Ex quo nō seq̄. qd nō supponat. supponit. n. eius predicatū aliquibus suppositionibus. qd supponit discrete. et determinate copulatiue. sed neqz discrete neqz determinate diuisim. Et ita dī de p̄dicato istius. ois hō ē fortes vel pla. vel cicero. et sic vltra qd supponit multis suppositionibus discretis. sed nulla suppone discrete vel p̄fusa tñ. qd ly vel nō ē ps p̄dicatū. ¶ Et si q̄rat vey id p̄dicatū stet p̄fusa tñ aut discrete dī discrete. et nō seq̄ discrete supponit ergo aliq suppositioe discreta supponit. sicut nō seq̄. aliq̄ istī currūt. qd velocit̄ currūt. ergo aliq̄ velocitate istī currūt. qd ass. ē vey. vt

p3 et pñis falsū. et seq̄. igit̄ aliq̄ vel aliqb⁹ vel locitibus istī currūt. et ita seq̄. discrete supponit. igit̄ aliqua vel aliquibus suppositionibus discretis supponit.

Quantum ad secundū dubiū qd sit vey arguit. qd ista p̄propositio differens ab ente nō ē ens ē vera et nō est vera nisi ly ente stet p̄fusa tñ. igit̄ oportet qd ly ente stet p̄fusa tñ. p3 pñia et minor. qd si staret determinate aut p̄fusa et distributiue cū alijs p̄tibus liceret descendere copulatiue aut disunctiue. sed sine sic sine sic ex ea seq̄ falsū. ergo illa ē falsa. igit̄ cū illa sit vera seq̄ qd stat p̄fusa tñ ly ente. et hoc nō ē nisi rōne negationis sequētis. ergo negatio sequēs p̄funde p̄fusa tñ terminū precedentē. ¶ Itē si nō stat p̄fusa tñ. sed determinate. seq̄ qd hec pñia sit bona. dñs ab ente nō est ens. ergo ab ente dñs nō ē ens. qd tñ nō valet. qd ab oī ente qd̄i bet dñs ē ens. ¶ Secundo arguit sic. i illa propositione. aial currit. si hō currit. supponit ly aial p̄fusa tñ i ordine ad totā p̄ditionalē. aut pñiam. et hoc nisi rōne note pñie. igit̄ rē. ¶ Vñ sub ly aial l3 descendere disuncti cū debita p̄statiā et nō copulatiue neqz disunctiue. id ly aial supponit confuse tñ. et sicut arguit de ly. si. ita de ly ergo. id rē. ¶ Ad oppositū arguit. qd si sic seq̄ qd idē terminus supponit determinate et p̄fusa tñ. pñis tñ ē falsum. et pñia arguit de predicato pñis illius conditionalis tu es aial si tu es homo. qd ex dubio sequit qd stet cōfusa tantū et stat etiā determinate. qd sub eo licet descendere disunctiue capiēdo istud pñis sine antecedente. vt p3. ¶ Ad qd dubiū rīdet pcedēdo ipm et dī qd i illa p̄positione. differens ab ente nō est ens. non supponit ly ente confuse tñ nō solum ratione illius negationis nō ipz sequētis. sed etiam ratione illius termini disferens precedentis. Et si arguitur per regulā supradictā qd ly differt et ly differens distribuit terminū imēdiatē se sequentem rectus ab eo. dicitur qd illud est verum quando nō complicatur secum alter terminus impediēs ¶ Ad secundū argumentum cum arguit qd idē terminus supponeret p̄fusa tñ et determinate dī concedendo. in ordine. n. ad p̄p̄ositionē tōtā supponit confuse tñ. sed in ordine ad cathego. ica3 supponit determinate.

Quint

mobilitatē in
pedir distrib
minus qd ē a
butū ē ap̄
vbi q̄ra. in
ponit ly bo
si ponat it
bois nulli
nō distrib
cadunt. ill
cedat term
bñs ipm
minis null
ab omni
boie suppo
neret dete
Sed
supponit ly
dunt duo h
m3 aial. igit̄
guē maior
omne aial.
tur. ab ex
ellex bon
cedere. ¶
bois currit
tñ cadunt
quoz qd̄i
m3 bois d
ret distribu
nor. sed arg
assms cū
lūbet bo
indēfinitā
ante stare
duo signa
ber. Jē it
rit suppo
cadunt d
p3 pñia et
tur omne
aliud ab a
ret ly aial
homo nō
vay tñ sup

De suppositionibus

Quintadecima regla. qꝛqd mobilizat im
mobilitatū immobilizat mobilitatū. ⁊ capie h
mobilizare pro distribuere ⁊ immobilitare p i
pedis distributōz vt fit sēlus regle qꝛ oīs ter
minus q ē apt⁹ distribuere terminū nō distri
butū ē apt⁹ si sup⁹a distributōz cadat impedire
vbi gra. in illa nullus hoīs afinus currit sup
ponit ly hoīs distribuitue. ⁊ filr ly asinus. ⁊
si ponat ista negatio nullus sic dicēdo. nullus
hoīs nullus asinus currit. supponit ly asinus
nō distribuitue. ⁊ tūc ille terminus sup quez
cadunt. illa duo signa supponit cōfule tm̃ p
cedat terminus distributiuis aut alia dictio
hīs ipsuz cōfundere cōfule tm̃ vt nullus ho
minis nullus asinus currit. oīs homo differt
ab omni boīe in pīma ly asinus. in secūda ly
boīe supponit cōfule tantum. qꝛ aliter suppo
neret determinate.

Sed cōtra illā regulā arguit̃. q̃z in illa
p̃positiōe tñi homo est omne aīal
supponit ly aīal distributiue. ⁊ tñ sup eo ca-
dunt duo signa apta distribuere istuz termi-
nuz aīal. igitur ⁊c. p̃z p̃ntia ⁊ minor. sed ar-
guis maior. q̃z sequit̃ formaliter tñi. homo ē
omne aīal. igitur homo est omne aīal. q̃z argui-
tur. ab exclusiua ad suā p̃iacentes que p̃ntia n̄
esset bona nisi ly aīal scaret distributiue in aīe
cedere. ¶ Item in illa. gubet aīnus cuiuslibet
hoīs currit. supponit ly hoīs distributiue. ⁊
tñ cadunt duo signa distributiua sup ipsum.
quoz q̃dlibet est p̃ se aptum natū illū termi-
nuz hoīs distribuere. q̃z quocūq; amoto sta-
ret distributiue. ideo ⁊c. p̃z sequētia. ⁊ mi-
nor. sed arguis maior. q̃z bene sequit̃ glibet
aīnus cuiuslibet hoīs currit. igit̃ aīnus cu-
iuslibet hoīs currit. q̃z ab vniuersali ad suam
indēfinitā ⁊ nō valeret illa p̃ntia. nisi ly hoīs i
aīte scaret distributiue. ⁊ tñ super eo cadunt
duo signa distributiua. s̃ ly glibet ⁊ ly cuiusli-
bet. Itē in illa. omne aīal aliud ab aīno cur-
rit supponit ly aīno distributiue ⁊ tñ sup ip̃o
cadunt duo signa apta distribuere. ergo ⁊c.
p̃z p̃ntia ⁊ minor. ⁊ maior arguis. q̃z bene seq-
uit̃ omne aīal aliud ab aīno currit. igit̃ aīal
aliud ab aīno currit q̃ tñ nō valeret nisi sta-
ret ly aīal in aīte distributiue. Itē in ista. tñi
homo nō est aīal. supponit ly aīal distributi-
ue. ⁊ tñ super eo sunt duo signa distributiua

igitur &c. ¶ Ideo dicitur qd dictio exclusiua
nō impedit signū vlt affirmatiuum nec cō-
uerso. vt patet in primo argumēto. Et vlt
dicie qd signū vlt affirmatiuum nūq signum
vlt sibi equalens ipsum sequēs impedit . vt
p3 in scdo argumēto. ¶ Ultimo dicie qd si
gnum vlt affirmatiuum nūq impedit aliud si-
gnū sequēs ipsum. sed ipsuz bene impeditur
a pcedente. vt p3 in ista. tu differs ab oī hoīe
in aliis aut raro pōt regulē instantia reperiri
¶ Posito etiā qd ille terminus sup quē cadunt
duo signa supponat neq3 dictio exclusiua im-
pedit signū negatiuum sequēs. neq3 impedit
ab eodē supponit talis terminus distributi-
ue. vt tñ hō nō est aīl stat ly aīl distributi-
ue vt pbat argumētum vltimū.

Sextade cima regla supponēte ter
mino cōi in ppositione su
per quē nō cadit aliqs terminus hōis vim cō
fundendi aut distribūēdi supponit determi
nate, vt homo currit. ¶ Et qbus regulis in
fert, qd alicui⁹ vniuersalis affirmatiue sub
supponit cōfufe tñi, vt p3 de subiecto istius.
Infinītus numerus est in isto cōtinuo, nō enim
supponit subiectū illius distributiue, nō enim
sequit^r, infinitus numerus est in isto cōtinuo
sed, b. est numerus, ergo, b. est in isto cōtinuo
¶ Et p idem subiectū alicuius vlis negatiue
supponit cōfufe tñi, vt in illa, infinitus nume
rus nō est in isto cōtinuo. Itē alicuius vlis af
firmatiue subm supponit discrete, vt p3 de il
la, totus for. est minor for. Et sequit^r vltra q
alicuius indefinite et alicuius pticularis nō ex
clusiue subiectū supponit pfulse tñi, vt neces
sario homo est aial et intelligit^r aliqua rosa al
cuius vero indefinite supponit subm distribu
tiue et pdicatū cōfufe tñi vt de indefinita que
est ps istius ppōnis, ois hō ē aial, idē enim ē
sub3 et idē est pdicatū illius infinite et illi⁹ vlis
ideo eisdem supponib⁹ supponunt^r, ita etiā
alicuius indefinite affirmatiue subm, et p dica
tū supponit distributiue, vt p3 de parte il
lus nullus homo ē aial, et sic alicuius indefi
nite subm supponit cōfufe tñi et pdicatū
distributiue vt tñi aial est homo. De singu
lari etiā sequit^r q alicuius singularis subie
ctū etiā supponit q nec supponit cōter nec di
stretā vt p3 d subiecto istius, iste asinus hōis
currit, qz nulla suppositione supponit.

Tractatus

De relativis.

Relativis substantie

sequitur p

d

tractare materia. q: relativum ac/
cidens supradictis regulis restri/
guntur p supponentes primo qre

lativum sube nihil significat nisi qd ab ante suo
recipit. q: relativum est ante late rei repitatu/
num ex quo sequitur qd nullum est relativum
diversitatis qd est ex alio p. q: isti termini
alius reliquus &c. in talibus pponibus. vnus
homo currit. & reliquus homo movet. vnus
homo currit & alius disputat. no referit istu
terminu vnus homo. & p pns no sunt relati/
vi. q: p ides isti termini diversus dñs in istis
pponibus vnus homo currit & diversus di/
sputat homo currit & differēs disputat forent
termini relativu de quibus nūc intendimus.
pns est falsus. ideo &c. ¶ Itē dato qd essent
relativa ly reliquus alius alter & alii huiusmo/
di termini sequitur qd supponeret p eisdē rela/
tium diversitatis substantie. & suū aī. qd est
cōtra sic oppinātes. & pna tenet in ista pposi/
tōe. oīs hō currit & alter homo disputat po/
nendo qd oīs homo currat. & qd oīs homo di/
sputat aī supponit p omni hoīe & verificatur
p omni hoīe. & p eodē supponit relativu. s.
ly alius qd ponit p relativu sube diversitatis
¶ Ideo de relativis sube idēitatis dñ primo
qd ante affirmato & p nullo verificato relati/
vum p nullo supponit. vt homo est asinus.
& ille currit. supponit tñ interdū relativu ante
exite in pponē negatiua. & negatiua. & pro
nullo supponēte vt antixps no est & ille erit.
¶ Item ante verificato determinate p vno so/
lo & no apto nato verificari p plibus in eadē
ppōne relativu supponēs supponit discrete
vt i ista hō ē sor. & ille currit supponit ly ille
discrete. Interdū aut cōtingit aī verificari
affirmatiue & relativu no supponēs. vt chy/
mera intelligit & illa est. ¶ Itē ante verificato
determinate p p plibus apto nato in eadem
ppōne verificari relativum supponēs suppo/
nit. determinate. vt aliquis hōmo currit & ille ē
animal. ¶ Ante vero verificato distributiue
& apto nato verificari in eadem ppōne pro
vno solo relativu supponente supponit ipsuz
discrete vt omnis hōmo est sor. & ille ē aīal.
¶ Sed antecedēte verificato distributiue & p

pluribus apto in eadem ppositione verifica/
ri relativum supponens supponit distributi/
ue. vt omnis homo currit & ille disputat.

¶ Antecedente aut verificato cōfise tñ ap/
to nato verificari in eadem ppositione pro
vno solo relativu supponens supponit discre/
te vt prius. vt tñ hōmo est sor. & ille currit.
supponit ly ille discrete. ¶ Si vero verificet
p pluribus & ponat in eadē categorica re/
lativum supponens supponit sicut suū antee/
dens. si vero sit in diversa categorica suppo/
nit determinate. Ex quo p qd iste sunt falsē p/
mitto tibi den rium quem ubi pmitto. tu in/
diges oculo ad videndum. quo indiges ad vi/
dendū. q: aīa affirmata p nullo verificatur
ideo relativu illoz p nullo supponunt. ¶ An/
tecedente discrete verificato supponens rela/
tium supponit discrete vt sor. currit. & ille al/
spuat. & no continue. lz ponere antecedens
leco relativu. vbi sit terminus discretus.

¶ Antecedente p aliquo verificato & relati/
vo supponente supponit generaliter relativu
solum p illo p quo verificat suū antecedēs
no tñ in comparatione ad aliud extremu
vt qdam dicūt. q: tunc sequer et qd ista esset
falsa. oīs homo est animal qd est rōnale. q:
illa significaret qd oīs homo est aīal qd anīal
qd est omnis homo est rōnale. & tamen pri/
mum cōsequens est falsum. q: tñ aīal quod
est rōnale est homo. igit oīs homo est anīal
qd est rōnale. ¶ Item exponēs istius sunt
vere & etiam eius cōtradictoria est falsa. ideo
illa est vera. ¶ Itē sequit qd ista opinio est ve/
ra si ipsa sit falsa. ¶ Item qd aliquis hō cur/
rit si ipse sedet. & qd aliquis homo est mortu/
us si ipse ē vivus & sic de aliis. ¶ Itē ex illa
positione sequitur qd tales copulatiue sūt fal/
se. aliquis homo est & quilibet homo est ē ille
q: sed pars significat qd quilibet homo ē ille
homo q est. & hec significat qd quilibet homo ē
ille homo qui est quilibet homo. ¶ Item se/
quitur qd aliquis homo est suus filius & nul/
los homo est suus filius. q: nullus homo est
cuius bet hoīs filius. & aliq homo est suus
filius. q: aliquis homo est alicuius hominis
q est filius. ¶ Ex quibus regulis est vltra cō/
cludēdum qd relativum no supponit distri/
butiue. nisi antecedēs eius sic supponat. neq;
confuse. nisi antecedens eius sic supponat dñ

De relatiuis

modo antecedens eius supponat et p maiori declaratione huius regule ultime est intelligendum quod si in istam propositionem ista propositio aliquis homo currit. si ipse disputat. non significat quod aliquis homo currit. si ipse qui currit disputat. sed significat quod aliquis homo puta socrates vel plato. et sic de aliis. currit si socrates. aut plato et sic de aliis disputat. unde relatiuum non connotat inherenciam predicatorum ad subiectum aut subiecti ad predicatum. sed solum supponit. pro illo pro quo verificatur predicatum de subiecto aut econtrario.

Circa istam materiam dubium incidit utrum aliquis copulatiua sit vera cuius altera pars principalis sit falsa. et aliquis copulatiua sit falsa. cuius quelibet pars principalis sit vera. Et arguitur prima pars sic. hec copulatiua est vera. aliquod animal est. et si tu es illud. tu es asinus. et tunc secunda eius pars principalis est falsa. igitur etc. patet consequentia. et maior arguitur. quod asinus est. et si tu es illud. tu es asinus et omnis asinus est animal ergo aliquod animal est. et si tu es illud. tu es asinus. sed minor arguitur. quod illa conditionalis est falsa. si tu es illud. tu es asinus. quod antecedens est verum et consequens falsum. quod illud in antecedente supponit pro omni anima li distributive. quod antecedens pro omni anima li verificatur. igitur etc. Ad secundam partem istius dubii sic arguitur. quod illa copulatiua est falsa. aliquis pars proportionalis est in hoc continuo. et prima non est illa. et secunda non est illa. et tertia si est illa et sic ultima. et tamen quelibet pars est vera. nulla enim pars est falsa. postquam non est deuenire ad ultimam partem proportionalem. quod autem sit falsa. patet. quod aliter sequeretur quod in hoc continuo est aliqua pars proportionalis et nulla est illa. et est simile argumentum de illa. aliqua pars proportionalis est in hoc continuo et hec non est illa demonstrando primam et secundam et sic ultra. Item hec copulatiua est falsa. aliquis homo currit. et plato. non est ille. et cicero non est ille. et tamen nulla eius pars est falsa. quod arguitur ponendo quod solum plato. et cicero currant et socrates. dicat istam aliquis homo currit et plato. dicat istam. plato. non est ille. et cicero eque cito cum plato. profertur illam. et cicero non est ille. tunc copulatiua facta ex illis tribus est falsa et quelibet eius

pars est vera. quod prima est vera. ut patet. secunda etiam est vera. quod hec copulatiua est vera. aliquis homo currit et plato. non est ille. et quia ratione secunda pars est vera eadem ratione tertia pars est vera. quod eodem modo se habet prima ad secundam sicut se habet ad tertiam quod tertia eque cito fuit. plato sicut secunda. idem qua ratione propositio plato a platone fuit vera eadem ratione et illa. plato a cicrone fuit vera. Item si plato nihil profertur propositio plato a cicrone esset vera. sed nunc est eque vera sicut esset tunc. igitur etc. Item aliquis illorum profertur utrum pro se sumptum. sed cum ista indifferent copulatiua. igitur illa tria et si sunt coniuncta significant tamen sicut ante copulationem significabant. et si sic sequitur propositum. Item in tertia parte istius copulatiue supponitur le determinate et pro illo pro quo verificatur suum antecedens et suum ans verificatur disunctiue. igitur et tertia pars est vera. consequentia tenet. intelligenti materiam. et istud argumentum quartum est pro prima parte dubii. Item hec copulatiua est falsa. aliquis homo est. et qui libet homo est ille. et nullus homo est ille. et tamen quelibet eius principalis pars est vera igitur etc. patet consequentia et minor arguitur. quod prima pars est vera. et quilibet singularis secunde pris est vera cum prima parte. et cuiuslibet suppositio subiecti correspondet una singularis. igitur illa vniuersalis est vera cum prima parte. pro consequentia et ponitur minor sed maior arguitur. quod quelibet singularis istius vniuersalis seorsum capta cum illa particulari est vera. igitur quelibet singularis est vera. patet consequentia et probatur antecedens quod omnes tales copulatiue sunt vere. aliquis homo est et socrates est ille. aliquis homo est et plato est ille et sic de aliis. Item hec copulatiua est vera. aliquis homo est. et socrates est ille. et sic ultra. quod in qualibet singulari relatiuum supponit determinate et non discrete pro illo pro quo verificatur suum antecedens. id quod talis copulatiua est vera. Item prima singularis est vera et arguitur et quod si secunda sit vera. quod capiatur prima et ponatur sic significando loco secunde et econtra. et sequitur quod ipsa remanet vera et est prima est vera referendo id quod referebat in alia. Item relatiuum non supponit pro eo pro quo verificatur suum antec

Tractatus

dens in comparatione ad aliud extremorum
nec ad aliam propositionem igitur **¶** Et
per idem argumentum probatur qd hoc est
vera nullus homo est iste cum prima parte
et consequenter concluditur qd duo contraria
sunt simul vera cum prima parte. **¶** S3 for
te dicitur qd ille non sunt singulares vniuersa
lis illis nisi sint simul sumpti. **¶** Sed con
tra sunt duo boies cēs boies. s. sor. et plato.
tunc secunde partes ambay istarum copula
tuarum aliquis homo est. et plato est ille. ali
quis homo est. et sor. est ille. sunt vere. pon
tur igitur qd ille sic significando copulatur cū
ista particulari. et tūc sequitur qd quelibet sin
gularis illius vniuersalis est vera cū illa par
ticulari. quod fuit probandum.

Ideo dicitur ad dubium quod ipsum
est impossibile propterea sui par
te loquendo de copulativa affirmativa iuxta
compositionem suorum terminorum signifi
cante. **¶** Ad secundum argumentum quo p
batur secunda pars dubij dicitur querendo
que copulativa demonstratur. aut enim de
monstratur copulativa composita ex parti
bus solum finitis. et tunc illa est vera. et etia
quelibet eius pars est vera. aut demonstrat
copulativa composita ex partibus infinitis. et
tunc negatur qd illa sit vera aut falsa. quia im
possibile est illam esse. **¶** Sed forte arguitur
qd illa copulativa potest esse. quia ponatur qd
deus producat vnum lapidem pedalem in
hora sic qd in prima parte proportionali hui
us producat primam partem proportiona
lem huius lapidis. et in secunda secundam. et
sic ultra. et in prima parte proportionali hu
ius lapidis sculpat primam partem. huius co
pulative. et in secunda secundam. et sic ultra
et sequitur qd illa copulativa potest esse. imo
de facto erit. **¶** Ad hoc dicitur vt prius. **¶** Ad
tertiam formam quādo arguitur qd hec copu
lativa aliquis homo currit et plato non est ille
et cicero non est ille in casu dato est falsa. et que
libet eius pars est vera. igitur **¶** cōcessa cō
sequentia negatur maior. s. qd copulativa illa
sit falsa. et dī qd sicut quelibet psumpta solū
cū prima parte est vera. ita etia dī. pūngit sic
significando est vera. et cā ē. q. relatiuū in ter
na pte istius copulatiue aliqis homo currit. et
plato nō ē ille et cicero nō ē ille. supponit de

terminatē solū pro illo p quo verificat suū
antecedens. vt p3 ex regulis precedentibus.
q. antecedens verificat diuisione pro duobus
relatiuū et supponit et verificat pro duobus
et ideo terna ps ē vera sicut secunda et eodez
modo verificat. Relatiuū enim substantie ca
pit significationē. et etia modū supponēdi ab
antecedente si antecedens supponat et verifi
cet. et non a verificatione termini positi i alia
propositione a propositione sui antecedentis.
Unde iste due singulares sunt ita vere cū illa
particulari collectivē. sicut et diuisione et scōsum
accepte et eodē modo significant neqz signifi
care possunt aliter stante primaria significa
tione. si bene videat. unde relatiuū trahat si
gnificationē. **¶** Et si tunc arguitur. qd aliqis
homo currit. et nullus homo ē ille. q. aliquis
homo currit et cicero nō ē ille. et plato nō ē
ille. neqz aliqis homo currit nisi plato. aut cice
ro. igitur aliquis homo currit et nullus hō ē
ille. p3 psequētia. q. prima ps pntis segt ex
prima parte antecedētis. et iste singulares cū
illo medio inferunt illam suam vniuersalem
igitur et secunda ps consequentis sequit ex
secunda parte antecedentis. et p pntis totū cō
sequens sequit ex toto antecedente. Idūc dī
concedendo totum. vsqz ad illam partē. s. qd
secda pars pntis sequit cū illo medio ex scda
parte antecedentis. q. nō ē vniuersaliter ver
qd singulares alicuius vniuersalis simul sum
pte cū hoc etia qd cuilibet supposito subiect
correspondet vna singularis. inferant suam
vniuersalē. et hoc maxime vbi predicatū vni
uersalis stet determinate sicut posito qd i ista
vniuersali. qlibet homo ē homo. supponat
predicatū determinate nullo alio variato ē il
la vniuersalis falsa. et tū. quelibet singularis
eius ē vera. Ita etia dicitur de secundis par
tibus istarū copulatiuar. aliquis homo cur
rit. et nullus homo ē ille. et aliquis homo cur
rit et quelibet homo ē ille. q. istarum vniuer
salū singulares sunt vere et vniuersales ipse
sunt falsē. et non v3 argumen um a singulari
bus sufficienter enumeratis ad suam vniuer
salem cum medio sufficienti. Et hoc non de
bet videri contra rationem. quia in alijs ter
minis frequenter reperitur consequentia nō
valere a singularibus ad suā vniuersalē. sicut
nō segt. si pmitit ibi ille denari. neqz pmit

De relatiuis

estur tibi iste denarius & sic de singulis. igitur
nō p mittit tibi denarius. antecēdes. n. est ver
in casu & pns falsus. Similiter nō sequit. nō
necessario iste homo est animal. & nō necessa
rio iste homo est animal & sic de singulis. igi
tur nō necessario omnis homo est animal.

Et per hoc dicit ad alias cōsimiles copu
latinas pcedendo ipsas esse falsas. vt grā exē
pli de illa que concedit esse falsa aliquid est. &
quodlibet est illud. & nūc est illud. q. scda ps
est falsa. Similiter & tertia. Quis cuiuslibet
istaz quolibet singularis sit vera. & p hoc idē
fundamētum rīdendum ad primum illorū
& et aliter pōt rīdēre ad scdm & tertiū argu
mētum q. rīdēre fuerit prius. Et vltērius cū
cōcluditur q. duo cōtraria sūt simul vera dī
cit q. psequens est verus. lz nō sequat ex il
lis cōcessis. cū nō sit hoc verum de illis cō
cessis. sed cōsequens est verum de talibus cō
tingenter. omne intelligēs est deus. posito q.
solus intelligat. & nō contingenter intelligens
est deus. vtraz enim est vera. similiter cōse
quēs est ver. de talibus. incipit oīs homo ēē
for. & nō incipit homo esse for. posito q. nūc
primo for. sit oīs homo. est. n. pūma vera f3
cōem verificationem talium propositionū. q.
in instanti qd est pns est omnis homo for. &
nō imēdiate ante istans qd ē pns fuit oīs ho
mo for. & scda p3 q. eius cōtradietoria ē falsa
Et si arguit contra pbando q. illa cōtraria
affirmatiua sit falsa. q. sequit ptingenter om
ne intelligens est deus. igit cōtingenter aliqd
intelligens est deus. q. arguitur ab vniuersa
li ad suam pūcūlarem. sed psequēs est falsus
ergo &c. Et idē arguit d. scda. q. seqt incipit
oīs homo esse for. igitur incipit homo ēē for.
psequentia p3 vt prius & psequēs est falsum.
ergo & antecēdes ex quo sequit. Ideo dīci
tur qd in talibus terminis compositis nō est
in cōueniens duo cōtraria esse simul vera ne
q3 valet argumentū generaliter ab vniuersa
li ad pūcūlarem aut indefinitam. & ita intelli
gende sunt auctoritates que allegari pnt. & si
cū cōceditur de duobus inuicēz cōtrariis q.
ipsa sunt simul vera. ita cōcedendū ē q. duo
subcōtraria sunt simul falsa. vt ptingenter in
telligens est deus & nō cōtingenter omne in
telligens est deus. sūc incipit hō esse for. &
nō incipit oīs hō ēē for. Sed for. arguit

cludēdo & pcessis q. duo ptradictor. a pnt
in uicē sit stare cū vno tertio. q. illa copulati
ua ē vera. alqs hō ē & tu nō es ille. & tu nō
es ille. & scda pars ptradictit tertie & vtraz
ē vera. q. vtraz seorsū n. accepta cum pma
parte est vera. igit p pūis cōcessa vtraz ps
est vera. Itē arguit contra hoc q. dī q. ista
duo ptraria sunt simul falsa. f. scda ps & ter
tia pars istius copulatiue. alqs hō est & qli
bet hō ē ille. & nullus hō ē ille. q. ista sunt cō
traria in materia naturali & i. predicatione dī
recta. igit non sunt ambe simul false. p3 pūa
ex cōi regula. Itē dī ad pūmū negādo cō
sequentiā cū pcludit q. duo ptradictoria sunt
simul vera. & stāt in veritate cū vno tertio &
pcedit q. ista copulatiua ē vera. alqs hō est
& tu es ille. & tu nō es ille. q. in vtraz ly ille
stat determinate. & ita verificat vna disūcti
ue. sicut alia. & iō tertia ps nō ptradictit secū
de sic referendo. Unde aduertendū est q.
ad dandū contradictoriū in relatiuis. oportet
mutare suppositionem relatiui. vbi relatiui
supponat cōter & dum fuerit pars principa
lis extremi. & ideo q. in secunda parte istius
aliquis homo est. & tu es ille. supponit ly ille
determinate. ideo in suo cōtradietorio debet
supponere distributiue. & per consequens su
um contradictoriū erit secunda pars istius
disūctiue. nullus homo est vel tu non es il
le. & est sensus secunde partis q. tu nullus ho
mo es. q. ly ille stat distributiue. vnde con
tradictoriū illius. tu es ille non potest con
iungi cum ista indefinita dum relatiuum re
fert illud antecedens aliquis homo est. Et
ita generaliter aduertendū est in assumen
do contradictoriū copulatiue. q. oportet sup
positiones relatiuorum mutare sicut & ante
cedentium vbi fuerint termini communes.
vt in daudo contradictoriū illi. omnis ho
mo est. & tu differs ab illo. datur tale. aliquis
homo non est vel ab illo tu non differs. vbi
ly illo stat determinate. Ad aliud responde
tur negando consequentiā. scilicet ista sunt
in materia naturali & in predicatione directa
ergo non sunt simul falsa. vnde illa regula
non est vniuersaliter vera. vnde ista sunt falsa
contraria. tantum oīs homo est hō & non
tantum omnis homo est homo. Simili
ter ista. quilibet homo de necessitate est ens.

Tractatus

et nullus homo de necessitate est ens.

Aliud dubium est verum hec sit va-
lium propositio est va-
lium si sua contradictoria est vera et arguitur quod sic
quia illa est una conditionalis cum non sit, cathe-
gorica. ex cuius antecedente sequitur consequens
quod ista aliqua propositio est vera. bene sequitur ex
illa. sua contradictoria est vera. que ponitur pro
antecedente. igitur illud dubium est conditionalis
vera. ¶ Item contradictorium conditionalis est falsum
igitur et cetera. Item contradictorium consequentis illius
conditionalis repugnat antecedenti. igitur illa
conditionalis est vera. Item ex contradictorio
propositio illi? conditionalis sequitur contradictoria an-
tecedentis eiusdem. igitur illa conditionalis est ve-
ra. Item hec conuertitur cum illa conditionalis. aliquid
propositio est vera si contradictorium illi? est ve-
rum. et hec est vera. igitur et prima. propositio prima et mi-
nor. quod quacuq; propositio data. si contradictori-
um illi? est verum aliqua propositio est vera. ¶ Item
hec prima est bona. sua contradictoria est vera.
igitur aliqua propositio est vera. ponendo quod si
nullis relatio servatur in antecedente illius ra-
tionalis sicut in antecedente illius conditionalis.
manifeste. n. cum antecedens sit propositio vera
ex ipso inferitur propositio. et hec realis inuertitur cum
illa conditionalis. igitur illa conditionalis est ve-
ra. ¶ Item in ista aliqua propositio est vera. si
sua contradictoria est vera. id est sua supponit di-
stributione. pro omni pro quo verificatur suum assensum
et quod assensum verificatur pro omni propositio vera di-
stributione. id est illud relativum supponit distributi-
onem et verificatur pro omni propositio vera. ideo ante-
cedens istius non potest verificari quoniam verificetur
propositio sic significantibus terminis. neque econ-
tra. id est sequitur quod hec conditionalis est vera.

Oppositum tamen arguitur. quod
vera. si sua contradictoria est vera. quod nec illa
est vera. si sua contradictoria est vera. neque illa
est vera. si sua contradictoria est vera. et sic ultra
demonstratis omnibus propositionibus. igitur
nulla propositio est vera si sua contradictoria est ve-
ra. ¶ Item quilibet propositio est falsa si sua contra-
dictoria est vera. igitur nulla propositio est vera
si sua contradictoria est vera. ¶ Item de ad du-
bium ipsum procedendo. quod est conditionalis neces-
saria ut probantur argumenta et maxime penul-
timum. unde ista propositio est mere conditio-

nalis. et non habet categorice probari. Sed il-
la rationalis hypothetica habet suo modo proba-
ri. id est quilibet istius categorice habeat isto modo proba-
ri categorice sicut talis copulativa aliquis
homo est tu non es ille. non habet sic probari de
forma. for. est. et tu non es ille et for. est. aliquis
homo. igitur aliquis homo est. tu non es ille.
sed probari debet quilibet pars per se. quis ista co-
pulativa bene sequatur ex illo antecedente gratia
materie unde non sequitur in alijs terminis
asinus est. et si tu es ille. tu es rudibilis. et ois asi-
nus est aliquod animal. igitur aliquod animal est.
et si tu es illud tu es rudibilis. Ideo inspecta
suppone relativum et inspecto pro quo relativum
supponit est ista conditionalis necessaria aliquid
propositio est vera si sua contradictoria est vera
sicut ista. omnis propositio est vera si sua contra-
dictoria est vera. et non sequitur. omnis propo-
sicio est vera si sua contradictoria est vera. ista.
homo est asinus. est propositio. igitur ista. ho-
mo est asinus est propositio vera. si sua contra-
dictoria est vera. neque maior est universalis.
quod est hypothetica. Et sicut dicitur de ista ita
dicitur de talibus. omne animal si ipsum est ru-
dibile est asinus. quod non sunt categorice sed hy-
pothetice unde non sequitur omne animal si ipsum est ru-
dibile est asinus. for. est animal si est rudibilis
igitur for. est asinus. non enim valet consequen-
tia. quod maior non est utilis. sed est conditionalis
converibilis cum illa. omne animal est rudibi-
le si ipsum est asinus. ideo ille non conuertuntur.
omne animal. si ipsum est rudibile est asinus. et
omne quod est animal. si ipsum est rudibile est.
asinus. quod secunda est categorica universalis
de conditionato subiecto aliquid ponens pri-
ma autem nihil ponit. Et tunc ad argumentorum
cum arguitur. quod nulla propositio est vera si sua co-
ntradictoria est vera. et quod omnis propositio est
falsa si sua contradictoria est vera. dicitur omnes
illas concedendo neque istarum aliquid repugnat al-
teri sicut neque ille repugnant. aliud ab homi-
ne est. si tantum homo est. et nihil aliud ab ho-
mine est si tantum homo est. et negatur prima. cum
ex illis inferatur oppositum dubium.

Item restat dubium verum hec sit
equum equitat illum posito casu. quod omnia
homo habeat duos equos quorum unum equi-
tet et alium non. et tunc arguitur dubium. quod se-
cunda

est homo
homo habet
quibus igitur
illud omnia
verum. ut pa-
dubium. igitur

Oppositum
non equitat
est homo
bens equi-
dicitur
cum tota
bens equi-
distribuitur
non habet
supponit
nit distribui
quod ois ho-
que habet
est falsum
equitat illi
qui equi-
est homo

Idem
illo casu.
dubium
dicitur quod
falsum. sed
inferitur quod
quod habet
dubium. dicitur
equitat illi
tum. ubi
singulari si
tur difficultas
partes equi-
nulla est
indigeo.
in illa pro-
bus curri-
est ratio
nisi sum

De relatiuis

tur iste homo hñs equus equitat illum. & iste homo habens equum equitat illum & sic de singulis. igitur omnis homo hñs equus equitat illum pñs tñ. a singularib⁹ ad vñem. & añs est verū. vt patet ex casu. igitur & pñs. & pñs est dubium. igitur dubium est verum.

Oppositum in arguit. q: for. habens equus. b. non equitat illum. & for. habens. b. equum est homo habens equum. igitur homo habens equum nō equitat illum. quod est contradictorium dubit. pñs tñ & antecedens ponat cum toto casu. ¶ Item in ista. ois homo habens equum. equitat illū supponit. ly equum distributue vt ponit. aliter enim illud dubit nō habet difficultatē. & illud relatiuum illum supponit cōter. igitur illud relatiuum supponit distributue. igitur illud dubit significat q: ois homo habens equū equitat oem equū quē hñ. qd est pñs casum. ideo illud dubitum est falsum. ¶ Item si ois homo habens equū equitat illum. igit nñl est homo hñsequus quin equitet illum. pñs falsum. quis aliquid est homo hñs equum qd nō equitat illum.

Ideo dicit ad dubium ipsum negando positis illis que posita sunt in illo casu. Et ad argumētum quo arguit illud dubium. s. a singularibus. ad suā vniuersales dicit q: iste nō sunt singulares istius vniuersalis. sed si aliquā vniuersalē inferre debeant inferūt q: ois homo hñs equus equitat equū quē habet. Et si querit quē sunt singulares dubit. dicit q: sunt iste. iste homo hñs equus equitat illū. & iste homo hñs equus equitat illum. vbi ly illum eodem modo significat in singulari sicut in vniuersali. Vltimo adiungitur difficultas talium ppositionum infinitas partes equales nō cōcantes hñ for. quarum nulla est pars for. & ideo dicit de regitur & indigeo. etlas querit pro qbus supponit ly q in illa propositione omnis homo qui est albus currit. & in illa. ois homo est animal qd est rationale cum pro nullo videatur verificari suum antecedens.

Ucipiamus pro q: relatiuum est pñomen ipsius significat p modum indeterminate apprehensionis. q: nullā rez deter

minare significat. sed varias & variam generice & specificē sñm q: variū refert añs. Ex quo pñ q: relatiuum est ante late rel repñtatiuum & facit scēdā noticiā illius de quo facta est pñma p suū antecedens. Ex quo sequitur q: nullū est relatiuum diuersitatis. q: isti termini alius & reliquis in talibus ppositis nñbus. vnus hō currit & alius disputat. vnus homo currit. & reliquis sedet. nō sunt relatiui. q: in illa ppositione. vnus homo currit. & alius disputat. nō refert. ly alius ad istuz terminū. vnus homo. q: per idem isti termini diuersus differens & dissimilis in istis ppositionibus. vnus hō currit. & diuersus vñ differēs vel dissilis disputat forēt fñm relatiui de qbus nūc incedimus. pñs falsum igit &c. ¶ Itē dato q: essent relatiui. ly alius ait. &c. tunc supponerent p eodem relatiuum diuersitatis sube & suū añs qd est pñs sic opinātes & pñs tñ. in istis. vnus hō currit. & alius disputat ponendo q: omnis hō currat & q: ois homo disputet. añs. n. supponit p omni homine & verificatur. pro omni homine. & enā relatiuum. ideo sequitur. q: pro eodē supponit & verificat. ly homo. & ly alius qd ponit relatiuum diuersitatis. ¶ Itē ly alius alter &c. nō significant per modū habitus & quietis & indeterminate apprehensionis. sed determinate sicut illi termini differens & diuersus. igitur nō sunt pñmina. igit neq: relatiua. ¶ Sed illorū error: oritur ex hoc. q: ly alius alter &c. habent & requirūt relatiuum sequēs aut pcedens istos. vt vnus homo currit. & alius ab eo disputat. Ex qbus vltorius pñ. q: ly idē nō est relatiuum nisi quādo refert āte latā rē. ideo in illa nō tenetur relatiue. idē platonī currit. si cut nec ly simile in illa. simile platonī currit. Sed in illa relative tenet homo currit. & idē disputat. Concluditur vltia generaliter q: relatiuum supponēs supponit solū pro illo p quo verificatur suū antecedens in cōparatiōe ad totā categoricā in qua est ipfuz. añs patet q: aliter aliquando verificaretur relatiuum nō verificato antecedente. neq: supponēte. vt in illa copulatiua chymera est & illa intelligitur. Ex quo patet q: relatiuum nō pueritur cū suo antecedente quo ad significatū & quo ad modū significatū simpliciter. q: tunc nō est et relatiuum sicut neq: suū añs est relatiuum. igit &c.

Tractatus

Item q: hic esset nugatio. homo qui est albus currit. q: esset sensus q: hō. homo est albus currit. **S**ed cōtra illa forte arguitur. q: sequitur q: relatiuū aliquādo supponit nō supponente suo ante. p̄is est falsus q: relatiuū capit suppositiōem a suppositione sui antecedentis saltz cōmūne. et arguitur cōsequētia in illis p̄positionibus antichristus nō est et ille erit. chymera non est et illa intelligitur. **I**te relatiuū supponit et verificatur in illa. omnis homo qui est albus currit. et tamen nō verificatur antecedens ponēdo. q: omnis homo sit albus. et q: nullus homo currat. **I**te in illa. omnis homo qui est albus currit. h̄ q: habet eundē modū supponendi et significandi. et idē significatum quē et qd̄ habet suū antecedēs. ideo et c. **I**te sequit̄ q: ille essent vere. aliquis homo est suus filius. aliq̄s homo generat se. patet. q: aliquis homo est alicuius hominis qui est filius. **I**te hec esset falsa. hec p̄positio. homo est asinus est vera vel eius cōtradictoria est vera immo sequit̄ q: illa vniuersalis esset falsa. omnis p̄positio vel eius cōtradictoria est vera. eo q: quacūque demonstrata quibet talis est falsa. de disuncto extremo. hec p̄positio vel eius cōtradictoria est vera. **I**tem q: tales cōditionales essent vere. aliquis homo currit. si ipse sedet. aliq̄s homo est mortuus si ipse est viuus et arguit̄ cōsequētia. q: illius copulatiue. aliq̄s homo est mortuus. et ille est viuus. secunda pars infert primā. q: ipsa significat q: ipse q: est mortuus est viuus. igitur faciendo cōditionale sic ex illis partibus. homo est mortuus. si ipse ē viuus. est bona. **I**te sequitur q: ista est falsa. omnis homo est animal q: est rationale. patet q: significat q: omnis homo est animal qd̄ animal. qd̄ est omnis homo ē rationale. cū relatiuū referat suū antecedens in ordine ad totā p̄positionē sui antecedētis. **I**te sequitur tales fore veras. p̄mitto tibi denariū quē tibi non p̄mitto. et p̄mitto denariū et illum nō p̄mitto. infinitus numerus est aliq̄s. numerus et ille est finitus. infinitas partes equales non cōmunicantes habet sor. quartū que libet est pars sor. et illarū quibet est pars sor. **I**tem sequitur q: valet illa consequentia. omnis homo qui est albus currit. igit̄ omnis homo currit. qui est albus. Similiter sequit̄

q: hec cōsequētia est bona omnis p̄positio cuius cōtradictoriū est verum est falsa. igit̄ omnis p̄positio est falsa cuius cōtradictoriū est verum. **I**te q: aliqua p̄positio est vera. si sua cōtradictoria est vera. et tamen nulla p̄positio est vera. si sua cōtradictoria est vera. **I**te sequit̄ q: omnes homines similes currunt et tamen nullus illorū mouetur cuius tamen secunda pars impossibilis est prime parti. q: vel secunda pars significat q: omniū hominum similium nullus homo mouet̄ vel significat q: illorū omnium hominū similium qui currunt nullus homo mouet̄ primo modo significare non pōt. q: tunc illa foret falsa omnis homo est animal. et ille viuit. q: fin il lam responsiōe illa significaret q: omnis homo est animal. et ille homo q: est omnis homo viuit. Relinquitur ergo q: significet. secundo modo in quo sensu satis p̄. illā esse falsā. ergo sequitur quod illa in quocūque sensu est falsa quare et c.

Sed ad hōrū primum dicitur qd̄ relatiuū aliquando supponit nō supponente suo antecedente. Sed nunq̄ supponit relatiuū non verificato antecedente. neq̄ relatiuū capit suppositiōem a suppositione sui antecedentis. sed a verificatione eius. Et per hoc dicitur ad fin q: in ista p̄positione. omnis homo qui est albus currit. in isto casu nō supponit relatiuū. q: non verificatur suū antecedēs. sed posito casu. q: omnis homo currit. et q: aliqui sint albi. et aliqui nigri dicitur qd̄ relatiuū supponit ibi pro omni homine sicut suū antecedēs nō tamē h̄ descendere copulatiue sub isto termino hō. sicut neq̄ h̄ in ferre ex illa q: omnis homo currit. et ille est albus. q: ascendēs istius nō stat mobilis. q: nō est totale extremū et dicitur vltra q: relatiuū positū i eadē categorica cū suo antecedēte refert simpliciter suū antecedēs. et de per se nō discretius significat q: suū antecedēs. sed relatiuū simul sumptū cū suo antecedēte cōtractius significat q: antecedēs de per se. Et hoc est q: dixerūt grāmatici q: relatiuū est inuētiū ad collēdā equiuocationē. i. vniuersalitātē. q: nō est intelligēdiū q: relatiuū faciat antecedēs specialius significare cū sua determinatōe q: aīte significabat. sed intelligēdiū est q: relatiuū simul cū suo antecedēte pauciora signifi

Tractatus

cat et magis limitate quā antecedēs solum. Re-
latiūz aut qđ ponitur in diuersa cathegorica
vel oratione a suo antecedēte bene pertractus
de per se et pauciora significat quā suū antecē-
dēs. supponit pro illo pro quo verificatur su-
um antecēdēs in cōparatōe ad totā cōpositi-
onē suā antecēdētis. Et similiter dicitur de illa
omnis homo ē animal qđ est rationale. et ne-
gatur hoc argumentū. ois homo est aīal qđ
est rōnale igit ois homo est aīal qđ aīal qđ
est ois homo est rōnale. sicut nō sequitur. ois
homo q est albus currit. igit ois homo qui
ois homo est albus currit. q: relatiuum nō
refert nisi suū aīis et nō refert suū aīis cū
signo. sed solum in cōparatione ad residuum
cathegorice pter signum. ¶ Ad aliud dicitur
negando illā. aliqis homo est suus filius. q: il-
lud relatiū suū est reciproquū. et si verificat.
verificatur singula singulis referendo diuisi-
ue ut sit sensus q: plato est suus filius aut q:
sor. est suus filius et sic de aliis. que oīa sunt i-
possibilia nāliter sicut etiā et in illa verificat
relatiuum. ois homo videt se referendo sin-
gula singulis. et sicut nō sequitur. ois homo
videt aliqū boīem. igit ois homo videt se.
ita etiā nō sequit. aliquis hō est filius alicui?
boīs q est. igit aliquis hō est suus fili? et ita
pcedit q: nullus hō ē suus fili? ¶ Ad aliud
dicit pcedendo istā esse falsā. bec ppositio.
hō est asinus. est vā vel eius p:tradicoria est
vā. et nō sequitur neq: istā ē vā neq: sua p:tra-
dictoria ē vā et illa sūt demonstratis illis. s. hō
est asinus. et sua p:tradicoria. igit duorū p:tra-
dictoriorū neutrorū est verum. Et p hoc etiā
negat illā. ois ppositio vel eius p:tradicoria
est vā. q: qlibet talis est falsa. bec ppositio vī
eius cōtradicoria est vera quatiq: ppositi-
one falsa demonstrata. q: ex ista que est de di-
finito extremo sequitur disiunctiua falsa. seg-
tur enim bec ppositio vī eius p:tradicoria ē
vera demonstrādo illā. homo est asinus. igit
tur ista est vera vel eius p:tradicoria est vera
p:nta patet. q: bene sequit sor. vel asinus cur-
rit. igit sor. currit. vel asinus currit. a ppositi-
tione enim de disiuncto extremo in terminis
simplicibus ad disiunctiua affirmatiua est
bonum argumentum. ¶ Ad alias dicitur cō-
cedendo istas cōditionales sicut argumentū

probat. et nullum sequit incoūueniens. ¶ Ad
aliud dicitur cōcedendo tales fore veras pro-
mitto tibi denarium quē tibi nō pmitto. pro-
mitto denarium et illum nō pmitto. sicut p-
mitto denarium et illū nō possūz pmittere.
q: cōtradicoria secūde partis i falsa ergo illa
negatiua est vera. q: illa nihil ponit. et q: illa
est falsa pmitto denarium quem possūz p-
mittere. patet. q: relatiuum p nullo supponit
q: asis p nullo verificatur posito q: in gene-
rali p:mittit denariū. ¶ Ad istā cōclusionē
et cōsimiles. infinitus est aliquis numerus
et ille est finitus. dī q: p:cessa p:ima pte scđa ē
etiā pcedenda. q: ista scđa pars nō significat
q: ille numerus q est infinitus sit finitus. q: p
idē scđa p: istī cōpulatione esset falsa ois hō
est animal. et ipse viuūt. q: ipsa significaret q:
iste ois homo viuūt. qđ tñ nō est verūz fin-
eos qui ponunt id relatiū stare distributiue
et ideo sicut apud eos cōcedit q: ois homo
est animal et ipse viuūt. ita debent pcedere q:
infinitus numerus est aliquis numerus. et il-
le est finitus. q: scđa pars istius nō plus signi-
ficat nisi q: infinitus est aliqis numerus. et ille
numerus qui est aliquis numerus est finitus
Et similiter illa. oēs homines similes currūt
et nullus illoz mouet significat q: oēs homi-
nes similes currūt et hominū similitū q: cur-
rūt nullus mouetur. qđ est falsum in casu po-
sito. ¶ Et ita etiā hnt concedere q: infinitas
partes equales non cōicātes habet sor. quāz
quelibet est pars sor. et ita etiā hnt cōcede-
re q: oīa cōpossibilia istorū sunt demonstrā-
tis quatuor cōtradicoriis cōtingentibus. rex
sedet. nullus rex sedet. tu curris. tu nō curris
et ista sunt finita. q: scđa pars. s. q: ista sunt fi-
nī. non plus significat nisi q: oīa p:possibi-
lia illorum que sunt sunt finita. et hoc est ve-
rum. q: oīa cōpossibilia illoz sunt duo. Ve-
rum tamē p:ime partes istarū cōpulationū
infinitas ē aliquis numerus. et ipse ē finitus
infinitas partes equales non cōmunicātes
habet sor. et illarū aliqua est pars sor. sūt fal-
se sū veritatem. q: nō plures partes q: due
equales non cōicātes sunt in sor. neq: maior
numerus q: binarius est finitus. neq: maior
est aliquis numerus in rerum natura q: bi-
narius. ut patet infra. ¶ Ad aliud dicitur cō-

Tractatus

cedendo consequentias ois homo qui est albus
currit. igitur omnis homo currit q est albus
q: ly q idem eodem modo refert in utraqz. q:
se tenet ex eadem pte extremi in ante et in pte
quente. ¶ Et si arguitur forte q ista pñia non
valet ponendo q ois homo albus currat et
aliquis homo niger quiescat tunc est assis verum
s. q ois homo q est albus currit et tñ pñis est
falsus. q: sequitur ois homo currit. q est albus
igitur ois homo currit. et ille est albus. pñia
et consequens repugnat casui. igitur et c. Itē si
ois homo currit q est albus in isto casu. et hō
niger est homo. igitur homo niger currit q est
albus. pñia pñ in danti et pñis est impossibile.
igitur et assis et nō minor. q: minor est vera.
scilicet maior. ¶ Sed ad primum dī negādo
istā pñiam ois homo currit q est albus. igitur
homo currit. et ille est albus. q: assis est de se
su composito. et pñis de sensu dī nō lē inter
assē et relatiuum mediet verbi. q: illud totū
q est albus tenet se ex parte subiecti ad quod
refertur. nō. n. pōt referrī ad ly currit. q: ly
currit nō pōt esse substantiū relatiui. Unde
notandum est q nō semp sit sensus diuisus
ex hoc q verbi mediat inter relatiui et suūz
assis. q: semp illud relatiuum qui tenet se ex
eadem pte eiusdem extremi cū suo ante. id ē
refert dicere ois ppositio est vera. cuius cō
tradictorium est falsum et ois ppo cuius cō
tradictorium est falsus est vera. que vniuersa
lis est vera in casu in quo quelibet hēat suum
cōtradictorium et ista est falsa aliqua pposi
tio nō est vera. cuius cōtradictorium est fal
sum. et nō sequitur illa ppositio nō est vera cu
ius cōtradictorium est falsum. et ista est aliqua
ppositio. igitur aliqua ppositio si est vera cui
cōtradictorium est falsum neqz est syllogismus
expositiōis. q: nō bene sumit cōstantia to
tius extremi. sed dī sic argui. ista nō est vera
et ista est aliqua ppositio cuius pñia cōtra
dictorium est falsum nō est vera. vel sic. igitur
aliqua ppositio nō est vera. cuius pñia cōtra
dictorium est falsum. ¶ Et p hoc dī ad scōdaz for
mā negādo pñiaz neqz est syllogismus in da
nti q: plus subicit i maiori q sit pñiatū i mi
nori. Sed dī sic argui ois hō currit qui est
albus. sed homo niger est hō qui est albus.
igitur homo niger currit. sed minor est falsa

vt patet. ¶ Ad aliud dicit illam cōditionales
concedēdo. et similes. aliqua ppositio est ve
ra si sua cōtradictoria est vera. q: illa signifi
cat q aliqua ppositio est vera si cōtradictoria
alicuius ppositionis vere est vera. et sic ne
gatur illa. nulla ppositio ē vera si sua pñia
cōtra dictoria est vera. q: assis istius conditionalis est
vna indefinita que nō infert illam vniuersalē
similiter negat ista. quibet ppositio est falsa si
cuius pñia cōtra dictoria est vera. sicut etiam negatur
illa quelibet ppositio est vera si sua pñia cōtra
dictoria est falsa. Et p pñis pñis rñio ad oēs tales.
omne aīal. si ipsum est rudibile est asinus ois
homo si ipse est lapis nō est rōnalis. pñ enim
q oēs tales pñia cōditionales sunt false postq: rela
tiuum ibi supponit determinatiū q suūm
antecedens. sed si relatiuum supponeret distri
butiue ceteris pñis foret quelibet talis neces
saria. tamen bene pceditur q aliquod aīal ē
rudibile si ipsum est asinus. et negatur ista pñia
hoc aīal si est rudibile est asinus. et hoc aīal
si ipsum est rudibile est asinus. et sic de singu
lis. igitur omne animal. si ipsum est rudibile est
asinus. sicut nō sequit. hec ppositio nō est ve
ra si sua cōtradictoria est vera. et hec ppositio
nō est vera. si sua pñia cōtra dictoria est vera. et sic
de aliis. igitur omnis ppositio non est vera
si sua cōtradictoria ē vera. q: vtriusqz cōse
quentie cōsequens est cōditionalis falsa et ta
les singulares sunt vere hoc. animal si ipsum
est rudibile ē asinus. hec ppositio nō ē vera
si sua pñia cōtra dictoria est vera pñio q ly nō ca
dat solum supra psequens.

¶ De modo

supponat relatiuum
q sit hec regula. Relatiuum sup
ponens cōter super quod cadit
negatio. aut terminus habēs cō
fundere. aut distribuere supponit fm viū il
lius termini habētis cōfundere. aut distribu
re. pñ q: in illa homo currit. et nō ille disputat
supponit ly ille distributiue. et in illa aliqz ho
mo currit. et quilibet homo est ille supponit
ly ille confuse tñ. adeo et c. pñ psequenna et ar
guitur antecedens. ¶ Ad qd pñbandum pñp
ponitur. primo qd quelibet ppositioni cōtra
dictoriū pōt dari reſenta pñia signifiſicati
oneterminorum. ¶ Secundo supponitur q
non ē verius dare cōtradictorium q pñio

negationem ad
tūm tot aut pñio
suppono q in pñia
na pñie pñie
no q si terminus
supponit q etiā in
bus pñis argui
ptum ponendo q
se idem disputat
latiua est vera.
tat. et cum scōd
pñionem sibi
cans opposito nō
cōtradictorium
con. aut pñio
positionem. igit
haberetur eius cō
quens ista et cō
luis copulatiue
dem relatiue. cō
ctoria eius. sic fig
ne suūm terminu
nate. q: tunc illa nō
su. q: dīstinctiue
nō determinat. et
ponat cōmunit
minare. igitur sup
pñbandum. ¶ Ad
do cōtradictori
tine. oportet etiā
tis accipere. vt re
ratur distributi
tur q secūda par
mo currit. vel nō
rium scōdē parti
¶ Sed contra ista
pñia. q: ista resp
do cōtradictori
dum ē. q: si variat
sit significatio se
tanduz ē q: pñia
¶ Item itō dā
m cum assis nō
lam. et tenet pñia
illius dīstinctiue
¶ Et si forte dī
ly homo pñio
bus homo currit.
ur q in cōtra

Berelatiuis

nere negationem aduerbialem negatiue ten-
tam toti aut prepositam auferre. ¶ Tercio
suppono q. in p[er]adictio[n]is termini suppone-
tes p[er] se p[er] eisdem supponit. ¶ Quarto suppo-
no q. si terminus in vno contradictorio[n]um
supponit q. etia[m] in reliquo supponit. ¶ Qui-
bus positis arguitur illud antecedens assum-
ptum ponendo q. aliquis homo currit & ip-
se idem disputat & aliquis n[on] tunc ista copu-
latiua est vera. aliquis h[om]o currit. & ille dispu-
tat. & cum s[e]c[un]da pars sit vera. p[ri]mas sup-
positionem sibi p[ot]est dari co[n]tradictorio[n]is signifi-
cans opposito modo. sed non e[st] verius dare
contradictorio[n]um q. preponere negationem
toti aut prepositam auferre per s[e]c[un]da[m] sup-
positionem. igitur preponendo negationem
habetur eius contradictorio[n]um. & per conse-
quens ista e[st] contradictoria s[e]c[un]de partis il-
lius copulatiue non ille disputat retenta ea-
dem relatione. sed ista non p[ot]est esse co[n]tradi-
ctoria eius. sic significante ipsa ex compositio-
ne suorum terminorum. si ly ille stat determi-
nate. q. tunc ista negatiua esset vera in illo ca-
su. q. disiunctiue verificatur. ideo non suppo-
nit determinate. & cum illud relatiuum sup-
ponat co[m]muniter & non confuse t[er]m[in]i nec deter-
minate. igitur supponit distributiue qd fuit
probandum. ¶ Sed forte dicitur q. in dan-
do contradictorio[n]is s[e]c[un]de parti istius copula-
tiue. oportet etiam contradictorium p[ri]me p[ar]-
tis accipere. vt relatiuum ad antecedens refe-
ratur distributiue supponens. ideo forte dici-
tur q. s[e]c[un]da pars illius disiunctiue nullus ho-
mo currit. vel n[on] ille disputat e[st] contradicto-
rium s[e]c[un]de partis copulatiue p[ri]us accepto.
¶ Sed contra istam responsionem arguitur
p[ri]mo. q. ista resp[on]sio variat relationes in da-
do contradictorio[n]um. quo nihil magis vitan-
dum e[st]. q. si variatur relatio cu[m] talis relatio
sit significatio sic variatur significatio qd vi-
tandus e[st]. q. p[er]adictio d[icitu]r esse eiusde[m] de eode[m]
¶ Item isto dato sequet[ur] q. relatiu[m] suppo-
nit cum a[n]s n[on] verificatur. qd e[st] co[n]tra regu-
lam. & tenet p[ri]ma. q. ly homo in p[ri]ma parte
illius disiunctiue n[on] verificat cu[m] ip[s]a sit falsa.
¶ Et si forte d[icitu]r q. verificat in ista vniuersali
ly homo p[er] ho[m]ines q. n[on] currunt in ista. s. nul-
lus homo currit. Co[n]tra arguitur. q. tunc seq-
uitur q. in co[n]tradictorio[n]is termini supponentes

non supponent p[er] eisdem. q. in affirmatiua
ly ille supponit p[er] ho[m]i[n]e[m] currite & in negatiua
supponeret p[er] ho[m]i[n]e[m] non currite. Item si re-
ferunt in negatiua ly homo sequitur q. refe-
rat p[er] ho[m]i[n]e[m] q. n[on] currit & in affirmatiua p[er]
ho[m]i[n]e[m] q. currit & sic n[on] supponentes termi-
ni p[er] eisdem in p[er]adictio[n]is. qd e[st] p[er] tertia[m]
suppositionem. ¶ Et si dicit[ur] forte q. verifi-
catur ly homo in illa indefinita vera. s. homo
currit que e[st] p[er] illius v[er]is nullus homo cur-
rit. & hoc sufficit. vt forte dicit[ur]. ¶ Contra ar-
guit[ur]. q. tunc hec copulatiua foret impossibilis chy-
mera non est. & illa intelligit[ur]. p[er] p[ri]ma. q. per
resp[on]siones ly ille referret suu[m] a[n]s affirma-
tiue & n[on] negatiue. ergo a simili ly illa i[n] dicta
copulatiua refert suu[m] a[n]s affirmatiue & n[on]
negatiue. & tunc patet q. sic referendo q. illa
esset impossibilis. qd t[ame]n n[on] est verum vt con-
stat. ergo sicut in ista ly illa refert antecedens
negatiue per hoc patet etiam q. ly ille non re-
ferat affirmatiue in illa p[ri]ma. sed negatiue si-
cut in illa que ei equialet non aliquis homo
currit. vel n[on] ille disputat in qua cadit solum
p[ri]ma negatio super p[ri]mam partem & hoc
prout illa disiunctiua co[n]tradicit copulatiue af-
firmatiue de eisdem terminis. ¶ Item rela-
tiuum supponeret in vno contradictorio[n]e. &
non in reliquo. qd est contra quartam suppo-
sitionem. ¶ Sed forte aliter dicit[ur] q. in s[e]c[un]da
parte illius disiunctiue. nullus homo cur-
rit vel n[on] ille disputat. non supponit relatiu[m]
q. antecedens non verificat p[er] aliquo. q. p[ro]-
positio que est antecedens non est vera.

¶ Sed contra istam responsionem arguit[ur].
quia tunc sequitur q. ly ille supponeret in co[n]-
tradictoria affirmatiua & non in negatiua. qd
est contra tertiam & quartam suppositionem
¶ Sed forte hic aliter dicitur q. contradicto-
rium s[e]c[un]de partis copulatiue non est p[re]-
accepta p[ro]positio. sed illa est sua co[n]tradictio-
ria. nullus homo qui currit disputat. quia il-
la s[e]c[un]da pars significat q. ille homo q. cur-
rit disputat. ¶ Sed contra tunc sequitur q.
suppositio s[e]c[un]da non esset. vera que tamen
manifesta est & clara. quia quodcu[m]q. contin-
git affirmari contingit etia[m] negari. idest qui-
cunq. terminus potest de aliqua affirmari
de illo potest etiam negari. ¶ It[em] illa nullus
b 2

De relatiuis

homo qui currit disputat cōtradicti. alijs homo qui currit disputat. que nō est conuertibilis cum secūda parte illius copulatiue igitur ista nullus homo qui currit disputat non contradicit secūda parti illius copulatiue. tenet consequētia. q. nō ē possibile q. vna simplex propositio contradicat pluribus propositionibus nō cōuertibilibus. aut de terminis non penitus similibus. q. aliter iste due contradicerent. nullū risibile currit. et homo currit. Dicitur igitur q. si antecedens supponit cōiter et relatiuū etiam supponit cōiter. et et relatiuū supponit distributiuē. aut determinate vel confuse tñ sicut terminus cōis sū terminos precedentes hñtes vñ distribuenti vel confundendi. ¶ Sed forte p̄tra hoc arguitur. q. hoc dato sequitur q. antecedēs qñ q. determinate staret et relatiuū cōfūse tñ vñ in secūda parte illius copulatiue aliquis homo est et quilibet homo est ille pñs est salsum cum relatiuū sit ante late rei rep̄tatiuum. igitur relatiuū generat secūda noticiā eius de quo est facta prima. sed secūda discretior et determinatio est q. prima igitur non est confusio. et per pñs relatiuū nō supponit confuse tñ antecedente supponente de terminis. ¶ Ad qd̄ respondet sū speculatiuos gr̄maticos q. relatiuū significat rez quam significat suū antecedens. sed significat distinctius et contractius istam rem q. si significet suū antecedens. verbī gratia. sicut iste terminus homo albus eandem rez significat quam significat iste terminus homo. et p̄ eadem re in illa p̄positione supponit etia tñ iste terminus homo albus distincti et cōtractius eandem rem significat q. significet iste terminus homo. ita relatiuū eandē re si significat q. suū aīis. sed contractius significat q. suū aīis. vñde scda pars illius copulatiue. aliquis homo currit et ille disputat. si significat q. ille hō currens disputat. et q. ly homo currens. hōies distinctius significat q. iste terminus homo de p̄ se. ideo relatiuū cū illo cōplexo conuertibile hōiem distinctius significat q. iste terminus homo q. est suū aīis. et hoc est verū. q. ille terminus hō alb⁹ vel homo currens hōiem distinctius significat q. iste terminus homo. siue ly homo albus siet confuse tñ siue determinate. vñ dicē

do. omnis homo est homo albus. predicatū sibi. s. ly homo albus adhuc distinctius significat hōiem q. iste terminus homo q. est subiectum in ista. homo est homo. s. illud complexum homo albus supponat confuse tñ. et ly homo determinate et hoc intellexerunt gr̄matici p̄ relatiuū significare distinctius nō hñtes cōsiderationē ad modū supponendi.

¶ Ponitur vltra q. relatiuū supponēs relatiuū ad suū aīis supponēs discrete supponit discrete vt for. currit et ille est animal. et alio modo nō supponit relatiuū discrete. vñ in secūda parte istius copulatiue homo ē for. et ille homo est aīal. supponit ly ille cōiter et determinate sicut suū aīis. neq. sequitur aīis istius relatiui est aptum natum verificari p̄ vno solo in tali p̄positione. igitur relatiuū supponit discrete. Ex quibus regulis cōcluditur q. cōtradictorium copulatiue affirmatiue est copulatiua negatiua que cōuertit cum disunctiua composita ex partibus contradictoris istius copulatiue affirmatiue retēta eadem relatione ad idē aīis in vtroq. cōtradictorium. et sequitur vltra tales copulatiuas fore veras. omnis homo est aīal et illud est rōnale. infinitus numerus est finitus et ille est finitus. Aliquod cōdizatum est et quodlibet album est illud. et si cōcluditur ex prima omnis homo est animal. et illud est rōnale. igitur omnis homo est animal. et illud animal qd̄ est oīs homo est rōnale. negatur argumentum. q. relatiuū illud refert suū aīis p̄ illo p̄ quo verificat aīis de alio extremo. sed extremum nō est ly oīs homo igitur et c.

¶ De ampliationibus.

¶ Anquid sit ampliatio dicemus.

¶ Disponēs primo q. suppositio est statio termini in dōne cōnexi p̄ supposito vel suppositis pro quo vel p̄ quibus transit vis termini in ipso quo h̄z vt supponat. ¶ Secūdo suppono q. ista p̄positio et similes categorice de disuncta copula sunt affirmatiue qd̄libet est vt nō est. chymera est vel nō est. cōuertitur enī ista scda sic qd̄ est vel nō est. est chymera. et cōsimili modo cōuertunt alie cōsimiles. ¶ Item illa nō est negatiua qd̄libet est vel nō est. et categorica sicut illa oīs homo sedet

sedet. igit illa est
aliter ipa foret affirmatiua
mā p̄ ex p̄dicto
gatiū puta aliquis
quo in o affirmatiua
qd̄libet est chymera
nō foret ipa bonū
sequēte sunt bonū
qd̄libet est chymera
ra ē. ¶ Tercio p̄
mā q. nullus ter
to sūit q. glib
spectu huius ve
solū p̄ eo qd̄ est
impossibiles. Al
rupit. chymera
antip̄s est gen
stingendo futu
ra est intelligibilis
supponit ly intell
est. igitur suppon
p̄ia. p̄ quantum p
chymera est intell
qd̄ intelligibile qd̄
et antecedens. ideo
les. ¶ Si forte d
est motus. ant
lud complexum
ns ē vñ verbū.
supponit respect
verbū sed pars
nos apud latino
mus verbū esse
sequitur ex ista p
um vel motus. n
q. illud verbū est
ver⁹ generis a su
sequenter cū p̄
sua et deponētia
plenam inq̄
participiū. ¶ Itē
ad. ne ista est sal
p̄z si illud verbū
substantiuū et p
bonū inuentor
finerunt. Qu
stra ponit partic
ti et etiam nomin
ta ampliare inbie
quas reddere ver

De ampliationibus

ut sedebat. igitur illa est affirmativa. p3 pna. q: aliter ipa foret affirmativa et negativa. maior etia p3 ex contraditorio eius qd est falsus. et negatiui puta aliqd no e vel no est. si. n. ista aliquo mo affirmatine significaret cu alijs partibus foret ipa vera. Ex quo sequit q iste co sequentie sunt bone qdlibet e vel no est. igitur qdlibet e. chymera e vel no est. igitur chymera e. Tertio p fundamento sumit in hac ma q nullus terminus apliat se ip3. Quarto suuut q qlibet terminus supponens respectu huius verbi est p se sumpti supponit solum p eo qd est. Ex qbus p3 q tales sut impossibiles. Ad a e mortuus. aliquid est corruptu. chymera est intelligibilis. sili etia iste antixps est generandus aliquid est futu di stinguendo futu ptra pna. q: in ista chymera est intelligibilis si sit vera. sic significando supponit ly intelligibilis respectu illius verbi est. igitur supponit solum p eo qd est. tenet pna. p quartum premisum. igitur sequitur chymera est intelligibilis. igitur chymera e ali qd intelligibile qd e. pns est impossibile igitur antecedens. ideo et cetera erunt impossibiles. Sz forte dicitur q iste sunt vere ada est mortuus. antixps est generandus. q: illud complexum est generandus et mortuus e vnu verbu. vnde d: q ly mortuus non supponit respectu illius verbi e. q: ly e no est verbu sed pars illius verbi. Sed contra nos apud latinos et apud grecos no inuenimus verbu esse masculini generis. qd tamen sequitur ex ista positione. q: illa ada e mortuum vel mortua. no e pgrua. et hoc no est nisi q: illud verbu est mortuum vel mortua e alteri generis a suo supposito. Didicimus psequenter cu psciano docete q verba passiva et deponentia carent preteritis. sed supplemētū suscipiunt p verbu substantiuu et participiu. Itē si illud tctū sit vnu verbu aduc ista esset falsa. Adam est mortuus. qd p3 si illud verbum est mortuus resoluatur i substantiuu et participiu suum. sed hor verborum inuentores adhuc sibi participia non inuenerunt. Quibus stantibus sequit q frustra ponit participium futuri tps et preteriti et etiam nomina in bilis vel in bile terminata ampliare subiecta. propter ppositiones all quas reddere veras. q: sue contradicōe ad

bue manerent vere. ex supradictis istud patere pot. Et ultra dicitur q terminus non ampliat nisi supponat si ampliari possit. et ideo in talibus chymera erit. chymera pot esse. no ampliat ly chymera pro eo qd e vel pot esse neq pro eo q est vel erit cu no supponat pro aliquo. terminus igit supponens respectu alicuius verbi vel participij supponit solum pro supposito vel suppositis p quo vel p qbus in ip3 vis illius verbi vel participij trasit. vnde in ista. homo fuit. ly ho supponit solum p hoie qui fuit. q: ly ho ex se no bz vt supponat. sed a verbo incipit et a modo significandi istius verbi fuit. sed illud verbu fuit nullo mo significat p modu pntis. sz solum p modu preteriti. igit vis illius verbi no transit i istu terminu nisi pro supposito vel suppositis qd vel q fuerunt. et hoc totu p3 ex suppositione prima. Itē si ampliat ly homo in ista propositione aut ampliat copulatiue aut disiunctiue aut disiunctim aut copulatiue. no copulatiue. q: duo contradictoria essent sit falsa in datis terminis siue ppositiōibus. omne creans de necessitate est deus et aliqd creans. no de necessitate e deus. neq disiunctiue. q: duo contradictoria essent simul vera in dictis terminis. neq etia copulatiue. q: etia duo contradictoria essent sit falsa in illis terminis. neq disiunctim. q: si sic tunc in illa homo fuit. ly ho ampliaret et eet sensus ho q e vel fuit fuit. et tunc seqt q si ia nulus ho eet illa ho fuit. si significando esset falsa. q: seqtur ho fuit igit ho q e vel fuit fuit. pns e falsum. q: seqt ho qui e vel qui fuit fuit. igit ho fuit. et ille est vel fuit. sed a ps pntis e falsa. q: seqtur ille e vel fuit. igitur ille e pna p3 p prima et secundam suppositione. eo q tales sunt de pnti. antixps e vel erit. ada e vel fuit. cum sint de disiuncta copula. et no sint de futuro. q: hec eet falsa. hoc instans e vel erit demonstrato instati pnti neq etia est de pnti et de futuro. q: p idē foret aliq ppositio affirmativa q etia eet negativa. Sili aliq esset propositio sicut ista. ho e vel pot esse q esset de inesse et modalis. qd e falsus. sequitur igitur q illa e de presenti. et per psequens e falsa sicut ista chymera e vel non est. Item si aliquo modo terminus ampliaretur. ampliares ex eo q supponeret p eo q e vel erit aut

Tractatus

pro eo qd ē vel fuit. aut ex eo qd supponeret
pro supposito vel suppositis diuersarū dīaz
tpis vel qd supponeret p aliquo vel p aliqb
vltia ea q actualiter sunt. nō pūmo mō neq
scdo. qz in ista. hō ē. ly hō ampliaret tā pro
eo qd ē. qz p eo qd erit. et etiā p eo qd ē vel
fuit. neq tertio mō. qz si terminus ampliari
tur ex eo qd p suppositis diuersorū tempoz
supponeret sequit q in ista. hō qui fuit erit
ampliat ly hō. qz supponit p suppositis di
uersorū tempoz. qz pro aliqbz suppositis
que fuerunt et q erunt. pñs tñ ē falsus. et cō
tra illos q sunt istius opinionis. Sz forte bu
ic dī q terminus nō ampliatur nisi supponat
pro suppositis q nō simul sunt vel erunt. ver
bi gfa. in ista homo erit vt forte dī ampliatur
ly homo. qz supponit pro sor. q iam est. et p
antipō qui non ē. sed erit. et ideo illo modo
ampliat terminus. qz supponit pro suppo
sitis diuersorū tempoz. ¶ Sed cōtra istā
rationem arguitur facilliter. qz ex ista seqtur
q nullus terminus discretus pōt ampliari.
qz terminus discretus solū supponit p sup
positis q simul sunt vel fuerunt igit non am
pliat. ¶ Item seqtur q i ista deus erit. ly
deus non ampliatur. qz nō supponit pro sup
positis diuersorū tempoz et generaliter seqt
q omnis terminus significans solum rem in
corruptibilem nō pōt sic significando ampli
ari. pñs tñ est falsum. qz subiecta istarum p
positionum. aliq intelligentia erit. et aliquis
hō erit. sunt suba eque apta supponere et eti
am copule a qbus accipiunt suppositionem
sunt sinonime. igitur eq̄liter supponere faci
unt. et si in vna est ampliatō. et in vtraz. et
si in vna non est ampliatō neqz i alia. ¶ Itē
etiā arguitur illo dato q in ista homo qui nō
currit curret. ampliatur ly homo. qz supponit
ly homo pro antipō et etiā pro boie qui qe
scit. ¶ Nec quarto modo ampliatur termin
us ex eo. s. qd supponit p supposito aut sup
positis vltia ea que actualiter sunt vel vltia
hoc qd actualiter est. qz tunc in ista hō q non
currit curret ampliaretur ly hō. qz supponit
pro suppositis diuersorū tempoz. s. pro
homine qui nō est et pro homine qui ē. et eti
am verificatur. consequens tñ est falsum. qz
ibi ly hō nō ampliatur apud sic opinantes di
cunt. n. ampliatōne impediri p relatiuum.

Dicitur igitur q terminus suppo
nens respectu verbi de pre
terito tñ pro eo qd fuit supponit et terminus
supponens respectu huius verbi est solū sup
ponit pro eo qd est et sic generaliter respectu
alioz verborū dicendum est. vt q terminus
supponens respectu huius verbi pōt aut cō
tingit solum pro eo qd pōt aut contingit esse
supponit. ¶ Similiter terminus supponens
respectu huius verbi itelligitur aut significat
solum pro eo qd itelligitur aut significat sup
ponit. Et generaliter dī q nullus terminus
ampliat terminum alium. vñ in ista hō erit
ly homo non ampliatur sicut neqz in ista ho
mo est nisi forte dicatur q ampliatur ex eo qd
pro pluribus suppositis supponit. sed plura
litas suppositoz non arguit ampliatōne. qz
tunc in ista aial erit magis ample supponet
ly animal qz ly hō in ista hō erit. qd tñ ē fal
sum. ¶ Itē dī generaliter q nullus termin
us ampliatur aut contrahit alium terminū.

Sed forte arguitur contra predicta. qz
si terminus supponens respectu
verbi de preterito supponit solū pro eo qd fu
it et alijs supradictis seqt q iste due eēt ve
re fil. s. ois hō fuit et hō nō fuit. ponatur enī
q nunc primo sit sor. tñ illa est vera. ois ho
mo fuit. qz hō fuit. et nihil fuit hō. quin id fuit
igitur ois homo fuit. pñs tenet iuxta positio
nem. qz ista ois hō fuit. significat solū q ois
homo qui fuit fuit. alia pars arguitur. qz sor.
nō fuit. et sor. est homo. igitur homo nō fuit.
¶ Itē arguitur q non ois homo fuit homo
qz si ois homo fuit sor. est homo. igitur sor
fuit. vel sic arguit ois homo fuit sor. est vel
fuit homo. igitur sor. fuit. pñs est cōtra casuz.
¶ Itē si terminus supponens respectu alicu
ius termini. sequitur vim istius termini seqt
q album significatur p istum terminū nigrū
qz si sor. niger qui pōt esse albus tunc sor. ni
ger significat p ly nigrum et sor. pōt intelligi
esse albus. igitur albū significat p ly nigrū.
Et pñr sequitur q illa sor. albus currit sor.
nigrum currere significat. qz sor. albū curre
re ista significat. et sor. albū currere intelligit
esse sor. nigrū currere. igit tē. pñs pñs. et mi
nor sequitur ex positione. ¶ Itē sequit. q re
gez sedere scitur a te et tñ nullus rex sedet po
natur q nullus rex sedeat. sed q ois rex cur

De ampliationibus

rat. tunc p3 secunda pars. 7 prima arguitur q: oem regem currere scitur a te 7 oes regez currere intelligitur. aut pot esse regem sedere. igitur sequit q: regem sedere scitur a te. pns. tñ falsum. q: nihil scitur nisi veruz. Etia sequitur q: antixp m esse scitur a te. q: q: anti christus erit scitur a te. 7 q: antixps erit e an tixpm esse vel pot esse antixpm esse igitur an tixpm esse est scitum a te. ¶ Itz sequitur q: chymeram esse scitur a te. q: chy mera intelli gi scitur a te igitur 7c.

Ideo ad primu d: negando pñaz cū inferitur q: ois homo fuit. 7 ho mo non fuit. ista eniz copulatiua ex nullis ve ris ex ista positione sequitur. pcedit. n. pma pars 7 secunda negatur. 7 cū arguitur q: for. nō fuit. 7 for. est homo. igitur homo nō fuit negatur pñaz. neq: ē syllogismus expositio: sed oz sumere istam minorem de preterito sub maiori de preterito. Et p eandem cam non v3 ista pñaz hoc erit for. 7 hoc est sedens vel album. igitur sedens vel albu erit for. q: terminus supponens respectu huius verbi erit vel fuit. eque pro multis supponit a par te post sicut a parte ante. ideo nō refert dice re hoc erit album. 7 album erit hoc. ¶ Et p hoc d: ad secundam formā cū arguit. q: nō ois homo fuit. q: si ois homo fuit. 7 for. est homo. igitur for. fuit. negatur pñaz. sicut non sequitur. ois hō est. Adā fuit hō. igit adā est 7 cā est. q: subiectum maioris non supponit pro for. 7 in minoi sic. vnde oportet cōtinue sub maiori minoi capere eiusdē rps cū ipa maiori. ¶ Et ita etiam pñaz rñdetur ad alia formā cū arguit. ois homo fuit for. est vel fuit homo. igitur for. fuit. negat. n. pñaz. q: mi nor est de pñaz. ¶ Ad aliud cū arguit q: albu significat p istum terminu nigrum d: conce dendo. Et pñaz cōceditur q: ista for. currit for. sedere significat. Et vltra conceditur illa conclusio q: regē sedere scitur a te 7 tñ null rex sedet de virtute sermonis. 7 cum dicitur q: nihil scitur nisi verum conceditur q: tantu verum scitur. q: tantu illud qd intelligitur eē verū scitur. verū tamen iste non est cōmuni modus loquendi quāuis sit verus habita si gnificatione terminorum. sed de hoc est ma gis videndum in tractatu de veritate 7 falsi tate propōnis. q: hoc dato multu modi argu

endi propōnes esse veras vel falsas non sunt boni. 7 ita d: ad alias cōclusiones ibi illatas.

Sed dubium est vtrum om ne qd pot eē sic 7 arguit q: non. q: antixps nō est 7 antixps pot esse. igitur aliquid qd potest esse non est. ¶ Item dato illo dubio sequit q: omne qd potest intelligi esse est. 7 omne qd deus po tuit producere produxit. 7 quicquid ipse po terit producere producit. im mo deus produ cit omne qd pot producere posito q: aliquid producat. 7 similiter sequitur q: omnes ho mines qui possunt esse sunt. 7 q: aliqua sunt omnia q possunt esse. ¶ Similiter q: istans presens est omne. istans qd potest esse que propositiones arguuntur esse falsae. q: si omne qd pot intelligi est. igit nihil pot intelligi qn illud sit. pñaz tenet. ab exposita ad vñā suā ex ponentē. 7 pñaz est falsum. igit 7c. 7 sic argu itur contra alias. ¶ Itē si omne qd pot in telligi est sequit q: omne intelligibile est. 7 si omne qd pot esse est sequit q: omne possibili le est. 7 si deus produxit omne qd potuit p/ ducere produxit oia producibilia. ¶ Qd m dubium sit verum arguitur. quia relatiuuz nunq supponit pro pluribus q: suum añs verificetur. 7 cum in ista propositione. omne ens qd pot intelligi esse est. ly ens supponat 7 solū verificetur pro eo qd est. q: supponit respectu huius verbi est. ideo relatiuū soluz supponit pro eo qd est. 7 id illa ppositio si gnificat solū mō q: omne qd est illud qd pot intelligi est qd est necessarii. ¶ Itē tantum ens est illud qd pot esse. igitur omne q: pot esse est. tenet pñaz. ab exclusiua ad vniuersalēz d terminis trāspōitis cū alijs requisitis id 7c.

Ideo dicitur ad dubiu ipz concedēdo 7 cū arguit q: nō. q: antixps nō est. 7 antixps pot esse. illa aliquid qd pot eē nō est d: negando pñam. q: sub ista maiori d3 sumi vna de ly esse. sic arguēdo antichri stus non est 7 antixps est aliquid qd potest esse. igitur aliquid qd pot esse nō est. 7 tunc añs ē repugnans. ¶ Ad aliud cū infer q: oē qd pot itelligi ē. 7 oē qd deus potuit pduce re pduxit 7 sic de alijs. d: omnes illas con clusiones concedendo 7 cū arguit. q: sit oē qd pot intelligi ē. igit nihil pot intelligi quin illud sit d: negando argumētū. sed legē q: ni

Tractatus

bil est qd pot intelligi. qn illud sit. et cu ultra arguit. q si cē qd pot intelligi ē. oē intelligibi le ē. et si deus pduxit omne q potuit pduce re deus pduxit oē pducibile. dicit oēs istas cōcedendo quax deductio. satis pz ex princi piis assumptis.

Sed forte arguit. tales fore veras. anti rps ē vel erit. adaz est vel fuit que superius negate sūt. segtur. n. antirps erit. igr antirps ē vel erit. p istā regulā a pte disūcti ad totū disūctū cuius ē ps. valz pna affirma tione siue distributue. ¶ Itē si antirps nō est vl erit igr antirps nō erit vl ē. pna tenet. et pns ē falsus. qz eius oppositū ē verum. s. antirps erit vel est. ¶ Sed dī vt prius q istā ē falsa. antirps ē vl erit. qz totū qd segtur pri mus verbū pncipale se tenet ex pte pdicati et denotat ppō a prima copula. nō. n. pot de noari ab vtraqz. qz tūc foret ista de pnti et futuro. et aliqua foret affirmatiua et negatiua et aliqua essz ppō q esset modalis et de inesse pna tenet. qz tales foret hmoi. qdlibet est vel nō ē for. ē vl pot esse. ¶ Sed forte dī q de noatio sit a scda copula. ptra. tunc segtur q ista essz falsa. hoc instans ē vl erit. instas pns demonstrādo. Etia sequit q illa foret mere negatiua. qdlibet ē vl nō ē. pns falsus. qz sua ptradictoria ē negatiua aliter foret sua ptradi ctoria vā sūaffirmatiue significare. Itē si solū denotat a scda copula tūc tales ppōnes. ois homo ē vel fuit. ois hō ē vl erit. solū significa ret q ois hō q fuit fuit. et ois hō q erit erit. et tūc pz q termini q ponunt aplari nō am pliant disūcti. qd erat ptra istā positionē p bādū. ¶ Sed forte dī q ista ppō antirps ē vl erit ē ppō de pnti et futuro. et cu arguit pariter q eadē ppositio esset simul affirma tiua et negatiua. Dicit forte q illud ē verū si cut qeadē ppositio ē vllis et indefinita. sicut ē qsi ois ppō vllis affirmatiua vt talis. ois ho mo ē ē ipsamet et sua ps. puta ista. hō ē. gre ē vllis. et indefinita copulati. Ita ē eadē rō ne dī q eadē ppō ē affirmatiua et negatiua puta ista. nullus deus ē. qz ē istamet et sua ps sicut duo sūt duo et vnū. et sicut hō ē hō et hōmō. Sed hec rissio ad ppositū nō est. inse runē. n. pclusiones iste in sensu diuiso et copu latue et ista rissio solū verba capit id relinqē. ¶ Quā enīz est dubiū quin eadē ppō sit vā

et falsa. necessaria et impossibilis intelligendo istas pclusiones de ppositiis extremis. vt pz de tali ppositione. nullus deus est. nulla chymera ē. et sic de aliis. Et tūc ad argumē tū cū arguit q hec sit vera antirps ē vl erit qz antirps est. igr et c. dī negando pnam. Et ad regulā allegatā dī q ista multipliciter fal lit. qz fallit cū distributione negatiua in ppō nibus se falsificātibz et vbi disūctū nō signi ficaret ex cōpositione suarum ptiū. et etia fallit qz ppositiones sunt de disūctis copu lis nisi capiat ista copula a qua fit denomina tio in antecedente. ¶ Ad aliud dicit negādo pnam denotando ppositionē a prima copu la prius. qz totū qd segtur primā copulā te ner se cū predicato sicut in ista. antirps ē ens vel erit ens ly ens et quicquid sequitur se te ner ex pte pdicati. qz ly ens qd pars pdicati nō precedit copulam aut ptem copule princi palis. vnde puerendo istā ppositionēz opor tet capere ly ens et totum sequens reducere ad subiectum.

De appellationibus.

In materia appella uonū cō

ter dicit q pdicatur appellat for maz et nō subiectū addentes q pdicatu appellare formam est ipsuz esse verificabile de pnoie demonstrā re illud pro quo supponit subm in ppōne de pnti. ¶ Sed primū dictū nō videt ver. qz subiectū etiā appellat suā formā. vt cū dicit videbat albi a nigro. cognoscit hō. aliqua do fuit albi nigrū. et sic de aliis. imo in ista a nigro videbat albi. appellat formā subiectuz et nō pdicatu neqz ps pdicati. Itaqz fm di ctum ver est. qz pdicatu in ista. chymera erit aliqd albi. eque bene appellat formā cū eque bene supponat et respectu similis verbi sicut in illa. tu eris aliquod albi. et tū in ista p dicatu nō est verificabile de pnoie demonstrā te rem significatā per subm neqz illi correspo dere pot aliqua de pnti vera sic significando et generaliter sequit q in nulla ppōne ipos sibili pdicatu appellat suā formā pns est fal sum cū eque bene supponant termini in mul tis ppōnibus impossibilibz sicut supponit idē termini aut psimiles in multis ppōnibus possibilibus et veris. ¶ Istud ex alio pz. qz

subiectum nō dat
vel a se pz vel a re
et sic verbo. igitur
multis verbis si mul
putates regulas
bus de pnti pnti
q ad vntē ista
car in ppia for
pz quo suppo
nūt hanc qz p
nes de pnti. et
fles ponit. q
iple ppōnes
rum. primū.
for. nō demon
tus pdicatu
respondat an
positio vera ē
est falsa. hoc n
tū prima erat
for. nō demon
gularē de po
re sua. sed pnti
¶ Item hec m
homo. et tū qu
mine demon
mal est homo
habere talem
mal est homo
rēt false. pnti
qd nō est esse
patet p eius c
est vera licet q
calu sit falsa. ¶
qz hec tu fuit
tamē fuit verū
tes. Item tu f
cōpositio q ant
pnti instans n
nō sit alius nec
ita. qz tu es ois
per idē terū
numerus erit
ram qui erit
qz erit ita qz
qz erit ita qz
¶ Item aliqui
lud est. pz de v
tes succelline g

De appellationibus

subiectum nō dat appellationes p̄dicato. igitur vel a se h3 vel a verbo. nō a se. igitur a verbo. et si a verbo. igitur sile p̄dicatū respectu similitudinis verbi similiter appellat. ¶ Et cōter sic putātes regulas ponit et dicit q̄ in p̄pōnibus de p̄nti p̄dicata appellāt suā formā sic q̄ ad vitatē istarū requirit p̄dicata verificari in p̄p̄ia forma de p̄noīe demōstrante illud pro quo supponit subin. Sedam regulā ponit hanc q̄ p̄pōnes de p̄terito requirit p̄pōnes de p̄nti. Ultimo tertiā regulā isti regule filēs ponit. q̄. s. p̄pōnes de futuro requirit et ipse p̄pōnes de p̄nti. Sed nullū illorū est verum. p̄mū. n. non est verū. q̄ in ista p̄pōne for. nō demonstrat vel for. nō est demonstratus p̄dicatū nō appellat formā sic q̄ ei cor- respondeat aut cōrespōdere possit aliqua p̄positio vera de p̄noīe demonstrante. q̄ illa est falsa. hoc nō demonstrat demōstrando for. et t̄m p̄ma erat vera. ideo veritas talis p̄pōnis for. nō demōstratur. nō exigit aliquam talem singularem de pronome demōstratiōem p̄ veritate sua. sed potius talis singularis repugnat illi. ¶ Item hec indefinita est vera. t̄m animal ē homo. et t̄m quelibet eius singularis de p̄noīe demōstratiōe est falsa. ideo hec. t̄m animal est homo nō requirit ad sui veritatē posse habere talem p̄positionē veram. t̄m hoc animal est homo. ¶ Item tales p̄positiones foret false. promittitur denarius. incipit instans qd nō est esse. q̄ scda manifeste est vera. ut patet p̄ eius causis veritatis. et p̄ma in casu est vera licet quelibet eius singularis in eodē casu sit falsa. ¶ Scda regula etiā nō est vera q̄ hec. tu fuisti maior q̄ tu es. est vera. nūq̄ tamē fuit verū dicere de p̄nti. tu es maior q̄ tu es. Item tu fuisti oīs homo qui est in a. loco. posito q̄ ante hoc fueris alibi. sed nūc sit p̄mū instans in quo tu es in a. loco. in quo nō sit alius nec alia homo a te et t̄m nūq̄ fuit ita. q̄ tu es oīs homo qui ē in a. loco. ¶ Et per idēz tertiā regulā. nō est vera. q̄ ista. iste numerus erit binarius demōstrando numerum qui erit duo. instantia est vera. et t̄m nūq̄ erit ita q̄ iste numerus est binarius. q̄ nūq̄ erit ita q̄ ista duo instantiafuerit simul. ¶ Item aliquid erit. et t̄m nūq̄ erit. ita q̄ illud est. p̄z de vocibus et sonis q̄ erūt qualitates successive generabiles et corruptibiles. si-

cut posito etiam q̄ in ista hora futura generabit aliqua albedo sic q̄ generatis aliquibus p̄tibus cōm̄pantur alique dum alie generantur et sequitur q̄ tota illa albedo que generabitur p̄ nullo instanti erit. et t̄m erit qualitas et aliquid. Ideo aliquid erit et t̄m nūq̄ erit ita q̄ ipsum est. q̄ in nullo instanti erit ita q̄ ip̄z est. ¶ Item aliqua p̄positio erit vera. et tamē nūq̄ erit ita q̄ ipsa est vera. ut posito q̄ p̄feratur aliqua p̄positio. ita q̄ q̄n erit subiectū nō erit p̄dicatū et econuerso. et tunc p̄z q̄ illa erit vera. et tamē nūq̄ erit ita q̄ ipsa est vera. ¶ Et ita sequitur etiam q̄ tu scies aliquam p̄positionem et tamē nūq̄ erit. ita q̄ tu scis illam. q̄ illa homo est animal. que p̄feratur erit vera. et p̄ tpe pro quo erit vera illa sciri nō repugnabit. Et sic illa. p̄pō erit q̄ neq̄ p̄ tps neq̄ p̄ instās erit v̄a et ipsa nō est v̄a. et erit v̄a. et t̄m neq̄ incipit neq̄ incipiet esse v̄a. ¶ Itē deus vel aliud a deo scit aliquā p̄positionem quā neq̄ p̄ tps neq̄ p̄ instās scit et quā nō scit et nec incipit. neq̄ incipiet scire. Ex quibus satis patet istas regulas non fore veras. Sed forte dicitur q̄ in aliquibus p̄positionibus de futuro est appellatio forme in aliquibus aut nō. q̄ forte dī q̄ in illis que sunt vere de futuro quarum cuiuslibet pōt cor- respondere vna vera de p̄nti ē appellatio forme in illis aut veris quarum cuiuslibet nō pōt corrōdere aliqua de p̄nti vera nō est appellatio forme. ¶ Sed ista r̄sio principium petit nō enim plus dicit nisiq̄ p̄dicatum appellat formam in p̄positione in qua appellat et nō appellat in p̄positione in qua nō appellat et nō assignat rōem diuersitatis. ¶ Ideo cōcluditur q̄ nō omni p̄positioni de p̄terito vere cōrespondet aut cōrespondere potest vna. aut plures de p̄nti vera vel vere. neq̄ oīs v̄a de p̄nti requirit vna verā de p̄terito. ¶ Sed vbi p̄positiones de p̄nti fuerint vere et de terminis simplicibus p̄ vna et simplici re supponentibus que pro aliquo instanti erit aut fuerit ibi p̄positio de p̄nti vera requirit vnam de p̄terito verā. ¶ Etiam p̄positioni de p̄terito cōsimili modo vere cōrespondere poterit vna de p̄nti vera. ¶ Et ita dicitur etiam de illis de futuro suo modo. ¶ Sed adhuc dato q̄ cuiuslibet p̄positioni de futuro possit cōrespōdere p̄positio de p̄nti

Tractatus

et datis illis regulis generalibus illi quesitam materiam non determinant. neque sic dicentes tractant de appellatione termini. ¶ Item datis suis regulis sic opinantes non consequenter respondent negantes tales propositiones. deus erit cras. aliquid fuit heri. quod datis regulis illis isti de futuro deus erit cras non oportet concedere illam hoc est cras demonstrando deum. quod non oportet quod servetur nisi predicatum in propria forma ut ipsius concedunt. sed ly cras non est predicatum neque pars predicationis. ideo non oportet quod servetur ly cras in propria forma in correspondente de presenti. sed sicut mutat copula. ita debet mutari sua determinatio. et tunc correspondebit. ista illi de futuro hoc est nunc demonstrando deum. ¶ Item arguitur quod si hoc est neganda deus erit cras. etiam ista est neganda. cras erit deus. quod si ista esset concedenda maxime concederetur propter tale argumentum tunc deus erit. et tunc est vel erit cras. igitur cras deus erit. ¶ Sed patet quod minus est falsa apud sic opinantes siue sit de disjunctiva copula. siue capiat simpliciter de futuro. Et ideo dicitur concedendo tales. cras deus erit et deus erit cras. quod ubicunque ponatur ly cras ante. in medio aut post. tenet se cum verbo vel participio. quod adverbium est verbi. aut participii adiectivum. ideo sic opinantes sicut vnam concedunt habent utrumque concedere. Et si forte arguitur quod iste sunt falsae. quod sequitur tu eris cras igitur tu eris crastina die. tu cras eris. igitur tu crastina die eris. heri fuisti igitur hereterna die fuisti. negatur quolibet istarum consequenter ari. quod nec crastina dies erit. neque crastina dies potest esse.

Ideo de appellatione aliter dicimus sentientes quod terminum aliquem appellare formam est ipsius significare suum formale significatum respectu alicuius verbi predicantis vel participii quod denotat illum terminum verificari per materiali significato formali coniuncto per tempore ipsiusmet verbi. unde in ista propositione. tu vidisti album. ly album appellat suam formam. et hoc non habet a se ut appelleret. sed verbificat illum terminum suam formam appellare denotando quod tu vidisti rem quod erat alba per tempore pro quo tu vidisti. unde iste terminus album significat suum formale significatum extra propositionem non tamen ap-

pellat formam extra propositionem. quia appellatione non est simpliciter termini significatio formalis. sed est significatio respectu verbi vel participii denotantis istum terminum verificari pro tempore ipsiusmet vel participii non solum pro significato materiali. simpliciter sed pro materiali coniuncto formali. Ex quibus sequitur quod ista propositio tu vidisti album non significat solum quod tu vidisti aliquid quod fuit album. sed significat quod tu vidisti aliquod quod fuit album pro tempore pro quo tu vidisti ipsum.

Sed dubium incidit utrum subiectum propositio nis aliquando appelleret formam. et arguitur quod sic. quod in propositione videbas album. ly album appellat formam. et est subiectum. igitur etc. Secundo sic in ista propositione promittitur denarius ab aliquo ly denarius appellat formam et non solum formam. sed rationem. igitur etc. ¶ Tertio sic subiectum aliquando appellat rationem igitur et formam per frequentiam. quod non est appellatione rationis nisi sit appellatione forme et ari patet de talibus cognoscitur for. intelligitur rosa.

Ideo dicitur quod subiectum aliquando appellat formam. et hoc est quod postpositum verbo vel participio. et ita est aliquando predicatum non appellat formam quod antepositum verbo aut participio solum respectu istius verbi. aut participii. quod nullus terminus appellat formam respectu verbi. aut participii sequentis. unde in ista. album videbit nigrum. ly nigrum appellat formam respectu illius verbi videbit. quod ista propositio album videbit nigrum. denotat quod album videbit rem cui erit iniuncta nigredo reddens istam rem nigram pro tempore pro quo album videbit istam rem subiectum. aut non appellat formam respectu istius verbi videbit sed respectu verbi substantii istius temporis cuius est verbum a quo accipit suppositionem. unde illa. album videbit nigrum significat quod illud quod erit album videbit nigrum pro tempore pro quo erit nigrum et ideo illa propositio. album videbit nigrum per pluribus verificari potest et parte illius termini album quod ex parte illius termini nigrum et causa est quia terminus prece dens hoc verbum videbit supponit virtuali

per respectu verbi
pater resolvendo. al
candem enim vim h
na a parte ante sic
temporis cuius t
nere omnia i sua p
vocabulorum non
titi. ly nigrum at su
ctini vel participi
tio significat quod
nigrum non fin
sed quod erit m
videbitur. ¶ Al
ra in a. instanti s
in a. instanti s
albus. et arguitur
tes. erit aliquid
instanti erit aliquid
stanti for. erit hoc
aliquid album. ly
quod album. patet
solum supponit p

Opposi

erit aliquid nigrum
aliquid album. p
ter sequetur quod
ris adequate et
quod album et
Ideo dicitur
illud verbum er
instanti. et ideo n
tione nisi in alba
sentis quod in a. in
erit album in a. in
lud arguitur quod
eris homo signifi
mo qui erit homo
illa in a. instanti t
caret quod in a. in
erit in a. instanti
lus eris homo
ra. per istam bo
tunc sequitur quod
enim aliquando
tu eris omnis be
quia sequitur tu
tus erit homo. igitur

De relatiuis

per respectu verbi substantiu de futuro qd patet resoluendo. album erit videns nigrum eandem enim vim habent alia verba adiectiua a parte ante sicut verba substantiua eiusdem temporis cuius sunt illa quibus non liceat resolvere omnia in sua participia propter penurias vocabulorum non conuertibiliter significatiui. ly nigrum at supponit respectu verbi adiectiui vel participii adiectiui. ideo illa propositio significat qd illud quod erit album videbit nigrum. non simpliciter quod erit nigrum. sed quod erit nigrum pro tempore pro quo videbitur. Aliud dubium vtrum sit illave ra in a. instanti for. erit aliquod album posito qd in a. instanti for. erit niger. sed post. a. erit albus. et arguitur qd sic. quia in a. instanti fortis. erit aliqua qd erit album. igitur for. in a. instanti erit aliquod album. Item in a. instanti for. erit hoc demonstrato for. et hoc erit aliquod album. igitur in a. instanti for. erit ali quod album. patet consequentia. qd ly album solum supponit pro eo quod erit album.

Oppositum tamē arguitur qd in a. instanti for. erit aliquod nigrum. igitur pro tunc non erit aliquod album. patet consequentia. quia aliter sequeretur qd pro eadem mensura temporis adequate et pro eodem instanti. erit for. ali quod album et aliquod nigrum.

Ideo dicitur ad dubium ipsum negando posito illo casu. et causa est qd illud verbum erit est determinatus per ly. a. instanti. et ideo non transit cum sua determinatione nisi in alba que erunt in a. instanti. et est sensus qd in a. instanti for. erit aliquid quod erit album in a. instanti. Et si forte contra illud arguitur qd per idem illa in a. instanti tu eris homo significaret qd in a. instanti eris homo qui erit homo in a. instanti. et per idem illa in a. instanti tu eris omnis homo. significaret qd in a. instanti tu eris omnis homo qd erit in a. instanti. et etiam sequitur posito qd solus eris homo per istam horam qd illa erit vera. per istam horam tu eris omnis homo et tunc sequitur qd eris omnis homo. sequitur enim aliquando tu eris omnis homo. igitur tu eris omnis homo. consequens falsum est quia sequitur tu eris omnis homo. antichristus erit homo. igitur tu eris antichristus eo

sequentia patet quia ex opposito sequitur oppositum quia si non eris omnis homo. neqz per tempus. neqz per instans eris omnis homo et per consequens nunqz erit omnis homo. Et sequitur tunc qd per totam istam horam erit ita qd tu incipis esse omnis homo et erit ita qd tu definis esse omnis homo. quia continue erit ita qd in dato instanti tu es omnis homo et non immediate ante datum instans tu fuisti omnis homo et non immediate post datum instans tu eris omnis homo quia non immediate post illud instans eris omnis homo qui erit neqz immediate ante instans illud fuisti omnis homo qui fuit.

Item dato isto sequitur qd tu differs ab asino quia in a. hora differs ab asino. igitur differs ab asino consequentia patet vt prius et consequens falsum. quia sequitur tu differs ab asino. sed brunellus erit asinus. igitur tu differs a brunello. consequens falsum qd iste nunqz erit simul tecum vt ponitur. Sed ad illa dicitur negato dubio concedendo qd illa in a. instanti tu eris homo significat qd in a. instanti tu eris homo qui erit in a. instanti et consequenter conceditur alia ibidem adducta. scilicet qd tu eris ois homo per totam istam horam et etiam qd tu per totam istam horam eris omnis homo. et hoc supposito casu ibidem posito. et ulterius etiam conceditur per idem qd tu eris omnis homo qui erit vnqz quia in a. instanti tu eris omnis homo qui erit vnqz. quoniam illud relatiuum capit suppositionem a suo antecedente limitato vel verificato pro certa differentia temporis. hoc tamen conceditur posito qd a. sit instans illius hore per quam tu solus eris homo sicut ibidem in casu quedam positum est. Et cum arguitur tu eris omnis homo. antichristus erit homo. igitur tu eris antichristus. negatur consequentia. ibi enim non arguitur a superioris distributo cum debita constantia vnde antecedens habet multas causas veritatis diuiniue. puta tales. tunc tu eris omnis homo. vel tunc tu eris omnis homo et c. demonstrando tempus vel instans. et ideo si debeat argui a superiori ad suum inferius oportet capere constantiam illius temporis pro quo tu eris ois homo sic arguendo. tu eris ois homo et per eadem mensura adequate pro qua tu eris ois ho

Tractatus

antichristus erit homo. igitur tu eris antichristus.
¶ Et quando ulterius inferitur qd per tota istam horam erit ita qd tu incipis esse omnis homo. et erit ita qd definis esse omnis homo negatur consequentia. et ad probationem cur arguitur qd quocumq; instanti dato istius horae erit ita qd pro tunc tu eris omnis homo. et non immediate ante illud instans fuisti omnis homo. Dicitur negando minorem. quia immediate ante illud instans fuisti omnis homo. posito qd finis in medio instanti horae per quam tu solus eris homo. et etiam immediate post hoc tu eris ois homo demonstrato eodem instanti quia iste non plus significat nisi qd immediate post hoc tu eris ois homo qui immediate post hoc erit et immediate ante hoc fuisti omnis homo qui immediate ante hoc fuit. Similiter hec. immediate post hoc aliquod album erit sor. significat qd immediate post hoc aliquod album erit sor. qd immediate post hoc erit. Ista etiam. cras album erit nigrum. significat qd album qd erit cras erit nigrum cras. **¶** Semper enim adverbium refertur ad verbum vel participium ubiqueq; in propositione situeretur. et cum ulterius inferitur qd tu differs ab asino. dicitur concedendo et respondendo ut prius est. Ex quibus patet non esse differentiam quo ad veritatem aut falsitatem inter illas propositiones. nunc necessario deus est et deus necessario est nunc tunc anima antichristi necessario erit. et anima antichristi necessario erit. tunc in. a. instanti necessario ista anima fuit et ista anima necessario fuit in. a. instanti. et causa est. qd adverbium ubiqueq; in propositione situeretur semper idem determinat et eandem vim habet. Et si arguitur forte qd ista sit vera. nunc necessario deus est. quia nunc deus est. et nunc non potest non esse igitur est. negatur consequentia. neq; ista sic exponitur. qd ly nunc debet determinare ly esse in secunda exponente sicut determinat ly est in antecedente non ly necessario.

¶ Regula

Verba significantia actum

gnosco intelligo etc. denotant cognitionem rerum significatarum a terminis sequentibus ipsa verba per conceptum vel conceptus sinonimos cum illis

terminis sequentibus ista verba. et hoc in recto vel in obliquo. vbi ista propositio. tu cognoscis sor. significat qd tu cognoscis sor. per hunc conceptum sor. in recto vel in obliquo. sicut tu scis sor. currere. significat qd tu scis sor. currere per conceptus quibus subordinat ista propositio vocalis sor. currit. Ex quibus patet tales propositioes non valere. tu scis te esse boie igitur tu scis te esse animal. consequens enim significat qd tu scis te esse animal ea ratione qua animal. i. conceptus proprio quo intelligit vel significat animal. modo stat qd non habeas istum conceptum animal. id non sequitur tu scis te esse boie igitur tu scis te esse animal. Ex quo etiam scdo patet tales propositioes non valere. iste terminus homo significat boie. igitur significat animal. imo ille terminus homo non significat aliquid sed infinitos boies significet. Sicut non sequitur. hoc propositio sor. currit significat sor. currere. et sor. currere est aliquid. igitur hec propositio significat aliquid. nihil enim significat aliquid nisi iste terminus aliquid. et nulla propositio significat aliquam rem esse nisi illa aliquam rem esse neq; aliquid significat aliquid esse nisi ista aliquid est.

Sed

forte contra dicta arguitur. et primo probando qd iste terminus homo significat animal. quia iste terminus homo significat hominem. et omnis homo intelligit esse animal ut pono. igitur significat animal. tenet consequentia. quia ly significat ad omne quod intelligitur se extendit. Secundo sic. quia sequitur qd deus non cognosceret hominem. quia per nullum conceptum cognoscit hominem cum ipse deus per nullam intentionem ab eo separata intelligat hominem. Tercio sequitur qd tales consequentie mentales essent bone sor. cognoscis. igitur cognoscis sor. hominem cognoscis igitur cognoscis boiem. consequens tamen est falsum. et propositio probatur. quia si ista propositio mentalis sit vera sor. cognoscis. sequitur qd sor. cognoscis per istum conceptum sor. rem vel fortes. sed cum ista non plus significet. tu cognoscis fortem. nisi qd tu cognoscis aliquid per conceptum talem sor. sequitur qd illud consequens nunquam est falsum illo antecedente existente vero. **¶** Sed forte dicitur qd iste consequentie mentales sunt bone. Sed contra quia tunc consequentie vocales illis subordinate forent bone. puta iste fortes. cognoscis. igitur cognoscis fortem

patescunt cognoscere
 nm. que tñ nō v
 nis pñ. ite est t
 et ois bō intelligit
 animal. quia li
 vñq; in rē que
 nisi ex conceptu
 iste terminus
 iste terminus
 aial. dat cog
 est falsus. ly
 sua extendit
 ceptum aliq
 ceptus qd qu
 esse presuppo
 deus nō cog
 at qd si deus
 boiem p tal
 quentia. dñ
 gendum est
 scit boiem sig
 p talem conce
 lens. puta seip
 nū rerum. lō
 cognoscit. igit
 nis cognoscit.
¶ Ad tertiu
 essent bone. se
 boies cognos
 cedendo pñ
 sequit etia ex
 qd etia tales
 gnoscis. igitu
 scis. igit cog
Sed d
 scis sor. sic signi
 te de quo suffic
 habes notici
 scias illi voca
 qd si vñra cog
 gnoscere q
 foret vera tu
 scire illi voc
 gnoscis sor. igit
 hoc qd scias ill
 qd si in dato ca
 iste terminus
 cati sor. quod

De appellationibus

priez tuū cognoscis igitur cognoscis priez tuū. que tñ nō valent. Sed a primū dī negatio pñia. iste est terminus hō significat hoīez & oīs hō intelligitur esse aīal. igitur significat animal. quia licz vis istius termini significat vsqz in rē que nō est. transeat. non tñ transit nisi ex conceptu iam habito. & ista propositio iste terminus hō significat aīal. significat qd iste terminus hō rem que pōt intelligi esse aīal dat cognoscere p talē pceptum aīal. qd est falsū. l. n. ly. significat aut ly intelligo viz suā extendat quo ad esse rei intellecte p conceptum aliquē. nō tñ extendit se quo ad conceptus p quos denotat rez intelligi. sed istos esse presupponit. ¶ Ad aliud cū infertur qd deus nō cognoscit hoīem. negatur pñia. & cū aī qd si deus cognoscit hoīem ipse cognoscit hoīem p talē conceptū hō. dī negando psequentiā. dī. n. qd illud dictum superius itelligendum est sic qd illa ppositio. deus cognoscit hoīem significat qd deus cognoscit hoīez p talem conceptū hō vel p aliqd sibi equiualens. puta seipm. ipse. n. est vls intentio omnīū rerum. lō ista pñia dī deo valet. deus for. cognoscit. igitur deus cognoscit for. hoīez deus cognoscit. igitur deus cognoscit hominem. ¶ Ad tertiu cū infert qd tales pñie mentales essent bone. for. cognoscis. igitur cognoscis for. hoīez cognoscis igitur cognoscis hoīez. dī cōcedendo pñiam sicut probat argumentū. & sequit cū ex dictis. ¶ Et cum arguit qd nō qd etiā tales vocales valerent. hoīem tu cognoscis. igitur cognoscis hoīem. albiū cognoscis. igitur cognoscis albiū dī negādo pñiam.

Sed dubium incidit vtrū hec sit vā tu cognoscis for. sic significando posito qd for. sit corāz te de quo sufficienter aduertat & sufficientez habeas noticiā singulārē hoc excepto qd ne scias illū vocari for. & arguitur qd sic primo qd si vltra cognitionem quā habes de for. cognoscere qd vocaret for. cū alijs pñibus ista foret vera tu cognoscis for. sed pp incipere te scire illū vocari for. nō efficit vera hec. tu cognoscis for. igitur segtur qd illa est vera absqz hoc qd scias illū vocari for. p3 pñia & minor. qd si in dato casu efficeret vera hoc eēt. quia iste terminus for. significaret tñ quantū vocatū for. quod est falsum. qd tunc segt qd iste

hō cras nō erit for. demonstrato for. posito qd cras nō erit vocatus for. & posset tunc for. incipere esse for. & definire esse for. ipō nō definire esse hoīe. & p pñis tales termini hō affinis. significant tñ quantū vocatū hō & vocatū affinis. & tūc segtur qd nullus termin⁹ foret mere substantialis. qd oīa sunt falsa. igitur iste terminus for. nō subordinat illi cōplexo vocatū for. ¶ Secundo ad dubiū arguit sic ponat platonē scire p oīa de for. sicut posuit est te scire. & vltra hoc ponat qd ipse sciat qd vocet for. tunc plato scit qd iste est for. demonstrando for. & cognoscit for. sed oīs noticiā quā h3 plato de for. habes tñ pter hoc qd tu nescis istū vocari for. igitur sequitur qd tu scis istum esse for. & cognoscis ipm esse for. in dato casu. sicut plato scit cum illa particula non vī tollet quin scias sicut plato. ¶ Tercio dato opposito dubij sequitur non esse possibile te scire istū esse for. nisi scires istū vocari for.

Oppositum tñ arguitur. qd si tu cognoscis for. i dato casu sequit cū alijs positis qd tu scis qd iste est for. sicut plato scit. Ad partem tñ negatiuam dubij arguit. qd tu dubitas hoc eē for. igitur nō scis hoc esse for. p3 pñia & aīis arguit quia in dato casu. hec est tibi dubia hoc est for. quā adequate scis significare hoc esse for. igitur tu dubitas hoc esse for. ¶ Pro hui⁹ dubij solutione supponunt aliq. ¶ Primo qd iste terminus mentalis for. naturalit significat for. ¶ Secundo premitit qd nō pōt esse qd iste terminus for. sit in mēte quin significet for. & p consequens quin p ipsū apprehendatur for. p3 prima ps. qd iste terminus naturaliter significat. & secunda p3. qd si significare est potētie cognitive naturaliter operanti aliquid vel aliqua vel aliqūter representare. ¶ Tercio qd oīs intentio alicuius rei in intellectu existens est noticia incomplexa eius de rei patet. qd nulla pōt poni rationabiliter noticia rei incomplexa nisi cōceptus. ¶ Quarto istis adiungit qd iste terminus for. vocalis vel scriptus est singulis & nō subordinat hui⁹ complexo vocatū for. qd tunc p idem ille terminus homo subordinaretur hui⁹ cōplexo vocatū homo. patet consequentia. & cōsequens est falsum. qd tamen nullus termin⁹ vocalis vel scriptus foret mere substantialis

Tractatus

sequitur etiā qd talis propositio nō foret im-
possibilis hō est asinus. homo est albedo. qz
significarent qd homo est vocatus asinus. et
qd homo est vocatus albedo. quoz quodli-
bet est possibile. Quinto supponitur. qd iste
terminus singularis for. vocalis vel scriptus
non subordinatur huic complexo ille homo
huius coloris et tante quantitatis et in tali si-
tu. et sic de alijs conditionibus patet illud. qz
aliter sequitur qd forte non definente esse ho-
mine ipse definirer esse for. et qd for. erit ho-
mo qn ipse non erit for. consequens falsum. et
consequentia arguitur. qz for. erit homo qn
non erit. iste homo huius coloris in hoc situ.
et eum tanta quantitate et c. ideo aliquādo nō
erit for. qn erit homo. tenet consequētia per
responsionem. Et per idem etiam pz. qd iste
terminus homo nō subordinatur tali com-
plexo. tale quāle est homo. vel huic simile ho-
mini. patet illud. qz tunc talis propositio men-
talis. asinus est hō. aut stānum est argentū
et similes forent possibiles. qz iste nō plus si-
gnificarent nisi qd asinus est talis qualis ē ho-
mo. et stānum est tale quale est argentum. et
tunc sequitur hoc concessio qd iste terminus ho-
mo nō foret species specialissima. qz predica-
ret vere et affirmative de pluribus specie dis-
ferentibus. ¶ Per idem etiā. iste terminus
for. mentalis nō foret singularis. qz posset pre-
dicari de for. et pluribus sibi similibus. Et se-
quitur ultra qd nulla propositio mentalis po-
test esse singularis. imo etiā sequit qd nulli so-
rent termini substantiales qd oia inconvēntia
vident. ¶ Itē est concludendū qd tales ter-
mini for. plato mere substantiales sunt et sub-
ordinant pceptibus mere substantialibz nul-
la similitudinē extraneā et accidentalē cōno-
tationibus sibi iste terminus hō subordinatur
vni conceptui simplici substantiali qui signifi-
cat tantū quantū hoc complexū aīal rationale
non tñ subordinatur illi complexo. et sic d' alijs.
¶ Et p ista dī ad dubium ipm concedēdo
qd cum iste terminus for. nō subordinet con-
ceptui cōnotantī vocationem sequitur qd pos-
sibile est te cognoscere for. absqz hoc qd scias
quis sit vocatus for. qz ista propositio tu cogno-
scis for. non plus significat nisi qd tu cognoscis
illum qui est for. p intentionem seu noticiam
qz est iste terminus mentalis for. vel ent sub

ordinatur talis terminus vocalis aut scriptus
for. ¶ Et ad argumentum in oppositū cū ar-
guis. qd illa est tibi dubia in illo casu. hoc est
for. quā adequate scis significare hoc cē for.
igit et c. dī negando aīis nō. n. scis illā signifi-
care hoc esse for. qz nō intelligis predicatū ei?
posito qd iste terminus sit singularis et sub-
stantialis. qz nihil scis ipm significare nisi for-
te caperet ly for. pro hōie vocato tal. noīe si-
cut sepe vāmur terminis eis abutendo cū dī-
cimus qd scimus Adā fuisse et antixpm fore.
et sicut dicimus scire senicē fore. et tñ forte nō
habemus pceptum singulare et substantiale
cui talis terminus Adā vel antixps subordi-
natur dū illi termini vocales sunt singulares
et substantiales lz possumus illū habere. sed
frequenter p tales terminos vocales intelli-
gimus res sic vocatas puta p istum terminū
antixps intelligimus hōiem vocatū illo noīe
antixps. p istū terminū senix intelligimus ani-
mal vocatū tali noīe aut aliquid huius. et tñ
sic apprehendunt nō sunt tales termini me-
re substantiales. neqz singulares. In dicto igit
casu ista propositio hoc est for. nō est intelle-
cta a te habito qd iste terminus sit singularis. qz
iste terminus vocalis for. nō tibi significat for.
neqz iducit te i noticiā for. Ex p'dictis pz istā
pñam valere tu scis for. esse for. igitur tu co-
gnoscis for. tu scis chymērā posse itelligi. igitur
tu cognoscis chymērā. pz pñā. qz noticiā
cōpleta presupponit noticiā icōplexā. ¶ Itē
nō potes scire hoc esse for. nisi habeas in mē-
te talē propositiōē hoc est for. et ista nō pōt ēē
in mente nisi sit eius predicatū in mente. et il-
lud predicatū nō pōt esse in mente nisi signi-
ficat for. vt pz ex pñā et scda suppositione.

Ultimum dubium verum posi-
to qd cognoscas tullūz
et nescias ipm vocari ciceronē vel marcū co-
gnoscas etiā ciceronē existentibus illis nomi-
nibus sinonimis. Ad qd dī qd tu cognoscas
marcū tullūz et ciceronē. qz sinonima vocalia
vel scripta eidē conceptui subordinantur. lz
nō sit ita de puerilibus distinctis a sinon-
imis. vñ nullus terminus vocalis aut scriptus
significat alicui homini nisi iste terminus sub-
ordinet eidē homini alicui conceptui secū cō-
uertibili et sinonimo et hoc vt terminus est.
et p hoc etiam pz qd nullus terminus vocalis

vel scriptus vt te
nisi iste subordi-
mo. ¶ Sed for-
tur. qz talis re-
conceptui signi-
plexi. simile si-
eozā de de quo
nat iste termi-
so ad aliquid
to remota lo-
quā. et sequi
conceptus
significat. illi
eius intelli-
res significat
cat alia. sed
significat for-
su negando
num oīno
significanti
cat alia ad b
qz quāritur
siliū qd dī
iste terminus
plato. non tri-
nis sic appa-
mur in illis
virescentes
lis significat
imaginand
tiales sua sig-
similitudine
nus mentalis
bile et incorp-
lud predicatū
extrinsecam
su pceptibz
mentalis eius
cat et non pro-
extrinsecā pñā
¶ Ex pñā
¶ Incipit ca

one primaria
habet expen-
pars est indefi-

De probatione

vel scriptus ut terminus intelligit ab homine nisi iste subordinet uni termino secū sinonimo. ¶ Sed forte contra id qd̄ superius dicitur. si q̄ talis terminus for. nō subordinatur conceptui significanti. tantū quantū hoc cōplexū. simile for. sic arguit. posito qd̄ for. sit corā te de quo habeas cōceptū cui subordinaſt iste terminus vocalis for. tunc te dixeris ad aliquā partem ponat in eodē situ plato remotō for. te nō percipiente mutationē aliquā. et sequit̄ qd̄ te conuerso ad platonē iste conceptus for. in mente tua vtrūq; isto: si significat. filii et iste conceptus plato. qd̄ quartū eūq; intentionū oīno similis vel oīno similes res significantiū quicquid significat vna significat alia. sed vna eārū significat for. igit̄ et alia significat for. et e contra. Ideo dī admisso casu negando maiores. s. quartūcūq; intentionū oīno similium vel oīno similes res significantium quicquid significat vna significat alia ad bonum intellectum. sed verū est qd̄ quartūcūq; duarū intentionū oīno similis q̄lecūq; significat vna significat alia. Tūc iste terminus for. talē rez significat qualis est plato. non tū illud significat qd̄ ē plato. quāuis sic appareat. neq; est mirum si decipi-mur in illis conceptibus putando qd̄ sint conuertibiles cum simis decepti in rebus ab illis significatis et nobis sensatis. vnde non est imaginandum qd̄ termini mentales substantiales sua significata significēt propter eorū similitudinem extrinsecam. vnde iste terminus mentalis substantia significat rem diuisibilem et incorpoream que nullam similitudinē extrinsecam adinuicem habent ab aliquo se su perceptibilem. ¶ Ita etiam iste terminus mentalis ens oīa entia vnica intentione significat et non propter omnium entium similitudinē extrinsecā p̄spectā aut a sensu p̄ceptam.

¶ Explicit capitulum de appellatōibus.
¶ Incipit caplm de pbatōe p̄pōnis v̄lis.

Propositio

primaria non exceptina cuius primus terminus est ly omnis aut secū conuertibilis ex compositiōne primaria suorum terminorum significat habet exponi per copulatiuam cuius prima pars est indefinita vel particularis illius vni

uersalis. et secunda ps est vniuersalis negatiua cuius subim ē sinonimū cum termino distributo p̄ illud signum vniuersale. predicatū autem est oppositū contradictoriē predicato eiusdem p̄positionis vniuersalis. Et v3 p̄na ab ista exposita ad istā copulatiuā et ad quālibet eius partem principales. Et e conuerso ab ista copulatiua ad illā expositam v3 argumentū de forma. nā tū v3 p̄na a quibet parte istius copulatiue principali ad illā expositā Et p̄ hoc valet argumentum. aīal currit. et nullū est animal nō currens. igitur omne animal currit. Sed nō omnis vniuersalis h3 p̄bati p̄ indefinitam vel particularē suā et vniuersalem negatiuā. ut p3 de istis. incipit oīs hō esse for. in hoc instanti tū oīs sol licet. totus for. ē tūm et for. Et sicut dī de ly oīs ita dī d ly vterq; glibet et. ut alter hō currit. et nō est alter hō non currens. igitur vterq; hō currit. Sicut de futuro aliq; hō curret. et nullus erit hō non currens. igitur glibet hō curret. Et nō d3 sumi illa minor sic. nullus ē vel erit homo nō currens. ut ante dictū est. Ex quibus patet istas esse falsas. vterq; homo currit posito qd̄ duo hōes currant et alij qui escant. qd̄ eius contradictoria est vera. alter homo non currit. qd̄ alter aliquorum hominum non currit. idēs vna eius exponens est falsa. s. nō est alter homo non currens. ¶ Itē sequitur vterq; homo currit sed quilibet homo est alter homo. igitur quilibet homo currit. et minor ē vera. qd̄ quilibet homo est alter homo aliquorum hominum. Ex quib⁹ patet vterius illā p̄nam esse bonā. vterq; homo currit. igitur glibet hō currit. sed nō eēōtra. quia vnico homine existente ante. edens est verum. et consequēs falsum. qd̄ ex consequente sequitur qd̄ alter homo currit. et sequitur. alter homo currit. igitur duo homines sunt. consequentia p3. et p̄sequens est contradictoria est vera. s. alterum oculum habendo tu non potes videre. quia alterum oculum duorum oculorum pura equi habendo tu non potes videre. et alterum duorum oculorum equi potest esse alter oculis. igitur alterum oculum habendo. tu non potes videre. patet p̄na. ab inferiori ad suū superius eūq;

Tractatus

debita pstantia negatbe poffposita. Et ideo neqz vtriusqz oculū habendo tu potes videre neqz neutz oculū habendo tu potes videre. fed alterū oculū habendo tu nō potes videre ⁊ alterz oculū habendo tu potes videre poffto qz habeas duos bonos oculos ex quozuz quolibet fufficienter videre poffis. Et pnter pcedendū ē qz vterqz illoz qz est for. currit. ⁊ tñ folus for. currit. demonftrato for. ⁊ platonē quoz folus for. currat. qz alter illoz qui est for. currit. ⁊ non est alter illozum qui est for. non currens. igitur ⁊c.

Sed forte arguit contra istū modū exponendi pbadō qz nō valet pñā ab expofita ad fuas expōnētes ⁊ contra. qz nō feqz aliq ppositio est ppositio vera. ⁊ nihil est ppositio. nō ppositio vera. igit oīs ppositio est ppositio vera. añs enīz in casu est vez. ⁊ pñs falsuz. pposito. f. qz a ppositio qz fit aliqd fit oīs ppositio vera. ⁊ fit b. ppositio falsa qz nō fit aliqd. pñ. n. ēē qz aliq ppo nō fit aliqd. puta mētalīs. ⁊ qz ali qua fit al qd puta vocalis vel fcripta ficut populus nō ē aliqd. qz nō ē fubftātia nec accīs nec est corpus cū nō fit quātitas pñua neqz aīal neqz bō. ⁊ nō fūt pñs pñones qz. a. ⁊ b. tunc pz añs fore vez. ⁊ pñs falsuz. ¶ Itē nō feqz pplus currit ⁊ nihil ē pplus nō curres. igit oīs pplus ē currens. pposito. n. qz ali qz pplus currat ⁊ aliq nō. tūc añs est vez ⁊ pñs falsuz. qz aliq ē populus nō currens. ¶ Itē nō feqz aliq ppo vñs affirmatīna de tertio adiacēte est falsa. ⁊ nulla est ppo vñs affirmatīna de tertio adiacēte nō falsa. igitur oīs ppo vñs affirmatīna de tertio adiacēte est falsa. ⁊ tñ hīc arguit a copulatīna expōnēte ad expofitā. igit ⁊c. pz pñā ⁊ minor. fed maior arguit. qz pposito qz nō fit aliq ppositio vñs de tertio adiacēte affirmatīna nifi pñs ⁊ añs formale pñtic est añs vez. ⁊ pñs falsū qz fe falsificat fic fignificando. ¶ Itē illa pñā nō valet aīal fciē ēē ⁊ nihil est aīal qñ illud fci as ēē. igit oē aīal fciē ēē. ⁊ hīc arguit p regulā. igit ⁊c. pñā pz ⁊ minor. fed maior arguit ponēdo qz oē aīal qd ē aīal fciās ēē. ⁊ qz fciās Adā nō ēē tūc est añs istius pñtic vez. ⁊ cō fequens falsuz. f. oē aīal fciē ēē. qz aliqd aīal fciē nō ēē. igit aliqd aīal nō fciē ēē. pz pñā ⁊ arguit añs. qz tu fciās hoc nō ēē demftrato

Adā. vt pono. igit hoc fciās non ēē. pz pñā fa tis ⁊ vñra hoc fciās nō ēē. igit aliqd aīal fciē nō ēē. pz pñā ab inferiori ad fūū fupius affir matīue ⁊c. ¶ Itē arguit qz ab expofita ad illā copulatīna expōnēte nō vñ pñā. qz nō fe qtur quilibet bō currit. igit de aliq spē qñlita tis bō currit. ⁊ nulla est spēs qñlitis de qua nō bō l. hīs currat. ⁊ hīc arguit p regulā. igit tur. ⁊c. pz pñā. ⁊ maior arguit. qz pñs istius fignificat qz de aliquo termino fpecifico bō hīs currit. cū oīs spēs fit terminus. Ad igit nens est illud pñs illi antecedenti.

Ideo dī ad pñmū de virtute fermo nis pcedendo qz ab expofitis fit fumptis ad fuas expōnētes fi vñ pñā fic intel ligendo qz tales pñe nō valent aliq bō cur rit. nullus est bō nō currens. igit qñlibet bō currit. qz illud qd ponit p ante. neqz est vez neqz falsuz. cū nō fit ppo. fed fi debeat valere pñā oīz ponere copulationē fic. qz arguatur a copulatīna qz nō est ifte expōnētes. fed ē ifte expōnētes cū illa copula. ⁊c. Et p eādē cāz nō valēt tales pñe. oīs bō currit. for. ē bō igit tur for. currit. ⁊c. ¶ Sed ad formā argumē ti omiffis verbis dī negādo illā pñāz aliq pposito est vera. ⁊ nihil est ppo nō ppo vera igit oīs ppo est ppo vera. ⁊ dī qz ibī nō ar guit a copulatīna expōnēte ad fuā expofitā qz ifta negatīna expōnētes nō bene fūmīc vñ ad fūmēndū negatīna expōnēte talīū vñēz adhibēda est diligētia vt fūmant termini p cīcē eqñt fupponētes p tot pñcē p quot fup ponunt in expofita. ⁊ iō fm varios terminos pro vna re vel multis fupponētes i expofita oīz etiā varios terminos accipere in expō nēte negatīna. ⁊ ideo licet illa pñā valeat anī mal currit. ⁊ nihil est aīal nō currens. igitur omne animal currit tanqz a copulatīna expō nēte ad fuam expofitā tñ ifta pñā non va let pplūs currit. ⁊ nihil est pplūs nō currens igitur qñlibet pplūs currit. ⁊ hoc est propter varia fignificata illorū terminorū animal ⁊ po pulus. qz ly animal pro re aliqua fupponit. fed ly populus pro nulla re fupponit. fed p multis rebus fūmūl acceptis fupponit. Et iō illa quilibet populus currit. fic expōnēda ē populus currit. ⁊ nullus est populus nō cur rens tenendo ly nō currens nō fubftātiue. Vel fic accipienda est minor. nihil nec aliqua

font populus nō
mae ita negatur
refpectu istius.
mīc ita nullus
do ly currens
currens neqz n
ta vel nō cur
neqz nō bō. ⁊
tū ē vera. ¶
māz in folu bī
fequētiā aīal
ēē. igit omī
tur ficut vñ fū
ne aīal fciē ēē.
qd qz pñt mī
⁊ nullū ē aīal
ēē. ¶ Ad aliqd
quīlibet bō cū
bō hīs currit.
ille fūm fūc exp
rit nō fignificat
hīs currit. fed h
cū hīs quīcā dā
cīcē currit. ⁊ fic
argumētū.

Sed oīs ppositio
cūmīlibet bō
cūmī pñdico
afūmū fit fūbīc
vel cūmī cōtra
cūmī fūmēde fūm
illū fit fūbīc
mo arguitur qz
pñcē cūmīlibet bō
bōc bōcē añs
folet. fciē. n. dī
mīc currit. ly bō
do ad rectū fic
rit. Sz cōtra.
afūmū currit.
fūbīz. qz nō pñ
ē fūmū nullū
ē pars pñdico
terminū fit cū
¶ Item ly bō
hōmī. cūmīlibet
fit fūbīc cūmī

Propōnis vniuersalis

sunt populus nō currentia. Cū h̄ bene su-
mat ista negatiua. nullū est aīal nō currens
respectu istius. oē aīal currit. nō tñ bene su-
mit ista. nullus est pplus nō currens. tenen-
do ly currens substantiue. q: pplus neq: est
currens neq: nō currens. S; bene est currē-
tia vel nō currentia sic ut pplus nō ē homo
neq: nō hō. et ita oīo dī de ista. oīs propo-
sitiō ē vera. ¶ Ad aliud differē solū vsq: ad
māz insolubiliū. ¶ Ad aliud dī negando cō-
sequētiā aīal scis eē. et nihil ē aīal q: nō scias
esse. igit̄ omne aīal scis eē. q: minor: nō sumi-
tur sicut dī sumi eo q: in illa ppositione. om-
ne aīal scis eē. distribuit ly aīal p omni aīali
qđ q: pōt intelligere. iō minor: dī sic sumi.
et nullū ē aīal qđ q: pōt intelligere qđ nō scias
eē. ¶ Ad aliud cū arguit q: illa pñā nō valet
q̄libet hō currit. igit̄ qđ q̄libet spē q̄litate
hō hñs currit. igit̄ qđ. dī negādo pñiā nec
ille sunt sue exponētes. q: ista q̄libet hō cur-
rit. nō significat q: de q̄libet spē q̄litate hō
hñs currit. sed significat q: q̄libet q̄litate ali-
cuius q̄litate data hō q̄lis eadē q̄litate spe-
cifice currit. et sic exponatur ista. et p3 solutio
argumenti.

Sed occurrit dubiū qđ sit
subiectū in ta-
libus ppositionib; p sui expositione habēda
cuiuslibet hōis asinus currit. oīs ppositio vel
eius cōtradictoria ē vera. nūqđ hoc totū hōis
asinus sit subiectū in prima. et id. ppositio
vel eius cōtradictoria sit subim in scda. aliter
enī sumēde sunt exponētes negatiue si totū
illud sit subiectū qđ si solū vna ei? ps. Et pri-
mo arguitur q: subim istius ppositionis feri-
pte. cuiuslibet hominis asinus currit. sit totū
hoc hōies asinus et nō ly hōis solū vt dici
solet. solet. n. dici q: in hac. cuiuslibet hōis asi-
nus currit. ly hōis est subiectū qđ p3 reducē-
do ad rectū sic q̄libet hō ē cuius asinus cur-
rit. S; cōtra. q: illius scripte. cuiuslibet hōis
asinus currit. ē ly hōis ps ppositiōis et non
subj. q: nō pōt reddere suppositū illi verbo
ē. immo nullius vbi pōt ē suppositū. Neq:
ē pars predicati neq: predicatū. igit̄ cuius iste
terminus sit cathegorema est pars subij. et ē.
¶ Item ly homo nō est pars istius propo-
sitiōis. cuiuslibet hōis asinus currit. igit̄ non
est subiectū eius. ¶ Item in illa ppositione

currens est oīs asinus. hoc totū est predica-
tū hōis asinus. igit̄ pueritudo illud totū qđ
est predicatū efficit subiectū. et p pñs istius
propositionis. hōis asinus est currens. sub-
iectū est illud. totū hōis asinus. ¶ Itē in illa.
tñ vēr est propositio vel eius cōtradictoria.
vtraq: pars illius diffūcti tenet ex parte pre-
dicati ppositio vel eius cōtradictoria. igit̄ in
illa vñ. oīs propositio vel eius cōtradictoria
est vera. vtraq: pars diffūcti se tenet ex par-
te subiecti. ¶ Itē aliter sic. ista pñā valet a cō-
uersa ad conuertentē. for. est hō vñ asinus igit̄
tur hō vel asinus est for. et in prima vtraq:
ps diffūcti se tenet ex parte predicati. igit̄
in scda etiā se t3 ex pte subiecti. ¶ Sed forte
dī q: ista nō conuertitur sic. sed dī sic cōuerit
igit̄ qđ est homo vel asinus est for. ¶ Sed
contra. q: ista. hō est chymera vel homo. cō-
uertetur sic. igit̄ q: est chymera vel homo
est homo. sed pñs est falsū. q: sequit̄. qđ est
chymera vel hō ē hō. igit̄ chymera vel hō
est hō. pñs. falsū. q: sequitur chymera vel
hō est hō. igit̄ chymera est ens qđ vel hō
est hō. pñs falsū. et tenet pñā p positionem
q: tñ pñā apud veritatem nō valet cū sit illa
vera. chymera vel homo ē hō. q: omne qđ
est chymera vel homo est hō. ideo chyme-
ra vel homo est homo. et etiā q: homo ē hō
igit̄ chymera vñ hō est hō a parte diffū-
cti ad totū sine impedimento. ¶ Item in illa
asinus currit. ly asinus ē subiectū et regitur a
parte ante ab illo verbo currit. sed pp appo-
sitionem istius oblig hōis nō variat depen-
dentia istius verbi currit ad illud nomen asi-
nus. q: ly hominis non regit̄ ab illo verbo
currit. igit̄ sequit̄ q: ly asinus adhuc regitur
a parte ante ab isto verbo currit. Alia argu-
menta pro ista parte adduci possent ex fun-
damētis speculatiue grāmice. sed q: illa nō
faciliter intelligerent sine longa digressione
ideo relinquuntur.

Propositum tñ arguit̄. q: dato
q: totum illud sit
subim hominis asinus in ista hōis asinus cur-
rit sequit̄ q: totū illud possit distribui. et tunc
sequit̄ q: aliqua est vniuersalis falsa cuius que-
libet singularis est vera et cuiuslibet suppositio
subi cōrespondet vna singularis pñs est fal-
sum et pñā arguit̄. q: ista vniuersalis ē falsa.

De probatione

ois ppositio vel eius ptradictoria ē vera da
to q hoc totū disiunctū sit subiectū & dato q
qlibet ppositio habeat ptradictoriū. & tñ qñ
bet eius singularis est vera. ista ppositio
vel eius cōtradictoria est vera. & sic de alijs.

Ad dubium

risides ipm cōce-
dendo intelligēdo
q in ista ppositione ois ppositio vel eius
cōtradictoria est vera. vtraq ps disiuncti se
tenet ex parte subiecti l3 illius ppositionis to
tū illud nō sit subiectū ppositio vel eius cō-
tradictoria. q: ly vel nō ē ps extremi. ¶ Ad
argumentū cum arguit. q: sic alicuius vltis
falsē affirmatiue qñ singularis foret vera eūz
hoc q cuiuslibet supposito subī correspondet
vna singularis. dñ cōcedendo illud pñs quā
nis nō sequitur ex dubio vt pz de tali. incipit
vtrūq illoz esse vex. demonstrando duas p
positiones qñ vna incipiat & desinat eē ve-
ra & alia incipiat p remotiōe. Silt de illa in
cipit ois hō esse for. posito q for. incipiat esse
ois hō & sit & fuerit añ for. & de illa incipit ois
asinus currere posito q lā sint tres asini &
nō plures q currāt & current p hōz ime-
diatā hūc instanti & desinat esse p remotio-
nē de pñti c. asinus q nō imediate añ hoc cur-
rebat tunc pz q illa vltis est vera incipit ois
asinus currere. & qñ singularis est falsa. in il-
lo. n. casu incipit ois asinus currere l3 nullus
asinus incipiat currere. sed alijs desinat cur-
rere. sed tñ ad argumentū dñ negando pñaz
cū inferē illa pclusio cōcessa ex dubio. Et ad
probationē cū arguit q illa est falsa. ois pro-
positio vel eius ptradictoria est vera. posito
q ois ppositio habeat cōtradictoriū. dñ cō-
cedendo. sed dñ vltius q nulla talis est sua
singularis. illa ppositio vel eius cōtradicto-
ria est vera. q: qñbet talis ē indefinita. sed sue
singulares sunt iste. illa q est ppositio vel ei?
ptradictoria est vera demonstrando gfa exē-
pli istā nullus deus est. & pz q illa singularis
est falsa si cut & multe alie discurrendo tā p
propositiones veras q falsas. ¶ Sed forte
contra h c arguit probando adhuc q aliq
vltis in casu est vera. puta illa cuiuslibet hōis
asinus currit. in quo casu multe eius singula-
res sunt falsē ponendū q quilibet asinus qui
est alicuius hōis currat. Sed sit aliquis hō
qui non habeat asinū puta fortes. & sequitur

q aliqua singularis istius est falsa. cuiuslibet
hōis asinus currit. q: ista istius hominis ille
asinus currit demonstrando for. & aliquem
asinum. & tñ ista vniuersalis est vera. q: ipa
conuertitur cum ista. quilibet asinus homi-
nis currit que est vera. vt pz exponendo. igitur
ipā est vera. pz consequentia. & arguitur
antecedēs. q: cōtrarie istarū ppositionum
inimicem conuertuntur. igitur & illa cōuerfū-
tur pz pñā & antecedēs. q: iste conuertitur
nullus hominis asinus currit. & nullus asin?
hominis currit. ¶ Item in isto casu ista ē fal-
sa. alicuius hominis asinus non currit. q: seg-
tur alicuius hominis asinus nō currit. igitur
asinus alicuius hominis non currit. psequēs
falsum ex casu. q: quilibet asinus alicuius ho-
minis currit. & consequentia arguitur. q: sub-
iecta istarum ppositionum conuertunt. &
pro eisdem precise supponunt. & alia sunt pa-
ria & conuertibilia. igitur & iste ppositiones
conuertunt. sicut & iste asinus hominis cur-
rit. & hominis asinus currit. ¶ Uel presuppo-
nat prius q non refert dicere hominis asin?
& asinus hominis vbiqz ponat sine di-
stributione. ¶ Item tantum currens est ho-
minis asinus. ponat enim cū toto casu q ni-
hil currat nisi hominis asinus. tunc tñ cur-
rens est hominis asinus. igitur cuiuslibet ho-
minis asinus est currens. t3 consequentia ab
exclusiua ad vniuersalem de terminis tran-
spōsit. & antecedens est verū. igitur & cōse-
quens. ¶ Item iste exclusiue conuertuntur
tantum currens est hominis asinus. & tan-
tum currens est asinus hominis. & iste sunt
sue vniuersales sic significando. scilicet quili-
bet asinus hominis est currens. & cuiuslibet
hominis asinus est currens. igitur & iste vni-
uersales conuertuntur. sed vna illarum est ve-
ra in dicto casu. igitur & vtraque. ¶ Item
hominis asinus currit. & nihil est hominis
asinus nō currens. igitur cuiuslibet hominis
asinus currit. pz consequentia p regulam da-
tam de expositione vniuersalis affirmatiue. &
antecedens est verum. igitur & consequens.
¶ Item quilibet singularis istius vniuersa-
lis. cuiuslibet hominis asinus currit. sequitur
ex aliqua singulari istius. quilibet asinus ho-
minis currit & econuerso. & cuiuslibet suppo-
to subiecti alicuius istorum correspondet aliq

Propōnis vniuersalis

singularis. igitur vna vniuersalis istorum se
quitur ad aliam et contra. Si conceditur cō
sequētia probat antecedens ponendo qd qli
bet homo habeat asinum currentem et nullū
quiescentem. tunc p3 qd tot sunt singulares
vnius istarum vniuersalium quot alterius se
formaliter in p3ia bona iserētes. qd bñ segē
istius hoīs iste asinus currit igitur iste asinus
hoīs currit. sñr segē ecōuerso. vt p3. ¶ Itē
indefinite istarum vniuersalium conuertuntur
igitur et iste vniuersales conuertuntur. p3 cōse
quentia. et arguitur antecedens. qd iste ecōuer
tuntur asinus hominis currit. et hominis asi
nus currit. Ideo forte dicitur. sicut argumen
ta petunt qd iste conuertuntur in dato casu. et
vtraq; est vera. Sed contra. alius homi
nis asinus non currit. igitur nō cuiuslibet ho
minis asinus currit. p3ia p3 ex positōe. et an
tecedens arguitur. qd sortis asinus nō currit
et sortis est aliquis homo. igitur alienius ho
minis asinus non currit. ¶ Item alius ho
minis nullus asinus est. igitur alienius homi
nis nullus asinus currit. Item si cuiuslibet
hominis asinus currit et sor. est homo. igitur
sortis asinus currit. Itē iste exclusiue. tantū
hominis asinus currit. et tantum asinus ho
minis currit. non sunt conuertibiles. igitur et
iste vniuersales quilibet asinus hominis cur
rit. et cuiuslibet hoīs asinus currit. non sunt
conuertibiles sic significando. p3 p3ia ex re
sponsione. et arguitur antecedens ponēdo qd
solus sortis habeat asinū currētē. sed cū hoc
currunt alia a alia. et p3 qd illa est falsa. tñ as
inus hominis currit. et ista est vera. tñ homi
nis asinus currit. qd hominis asinus currit. et
nullus non hominis asinus currit. igitur tā
tum hominis asinus currit. p3 consequētia
ab exponentibus ad expōitam. cuius antece
dens in casu est verum. ergo et consequens.
Item solus sor. asinus currit. igitur tñ sor.
asinus currit. p3 p3ia. et añs. qd sortis asinus
currit. et nullus non sor. asinus currit. igitur
solus sortis asinus currit. p3 p3ia p3 exponen
tes illius termini solius. Sed adhuc dicitur
vt prius negando istam conclusionem illataz
sequi ex dictis cum casu posito. et vterius dī
qd iste conuertuntur. cuiuslibet hominis asi
nus currit. et quilibet asinus hoīs currit. Et
termini ita supponunt in vna sicut in alia. Et

vterius. dī qd ista cuiuslibet hominis asinus
currit non h3 singularem aliqz. nisi istam i q
demonstrat homo habens asinum saltem si
sumantur singulares de pronōie demonstra
tino. vnde sic singulares sunt tales iste qui ē
asinus hoīs currit. aut sic. hoc qd est homi
nis asinus currit. id in ista istius hominis le
asinus currit demonstrato homine non ha
bente asinum p ly istius. et aliquo asino p ly
iste non est singularis illius. nisi in voce. et nō
in significatiōe. ideo nō procedit argumen
tum. vnde sicut conceditur ista in illo casu cu
iuslibet hominis asinus currit. ita concedēdū
est in casu aliquo qd cuiuslibet hominis bru
nellus currit. et tñ solius sortis brunellus cur
rit. et cum hoc tñ plato est homo cuius bru
nellus non currit. p3 hoc posito qd solus sor.
habeat brunellum currentem. et plato habe
at asinum quiescentem tantū. tunc prima p3
illa. s. cuiuslibet hominis brunellus est asinus
currentis in dato casu vera est exponendo illā
vt p prius. et cum hoc tñ stat qd solius sortis
brunellus sit asinus currentis. ¶ Veruntamē
ad probandum qd iste vniuersales conuertā
tur fiebat consequētia. qd nō v3 q arguebat
illas vniuersales conuerti p hoc qd illaz sin
gulares puerterent. dī. n. qd nō v3 p3ia. l3 tñ
iste vles cōuertant. Unde nō valet illa sor
ma a. et b. vniuersales cōuertunt. et cuiuslibet
supposito subī vtriusq; eaz cōrespōdet vna
singularis. igitur singulares illaz puerunt. vt
p3 in dicto casu. neq; segē ecōtra singulares
a. vniuersalis et b. vniuersalis conuertunt sic
qd quilibet singularis a. segē ex aliq singulari. b.
et ecōtra. et vtriusq; vles cuiuslibet supposito
subiecti cōrespōdet vna singularis. igitur il
le vles cōuertunt. aut ex vna segē alia. econ
tra p3 totū hoc de istis vlibus. oīs hō q est
alb⁹ currit. et oīs hō currit. q ē albus. posito
enī qd oīs hō sit albus. tñ tot singulares p3i
se h3 vna. sicut alia. dato qd cuiuslibet supposito
subī illaz cōrripdet vna singularis. p3 tñ p
positū. Et tñ ad argumēta qñ aī qd nō cu
iuslibet hoīs asinus currit. qd sortis asin⁹ nō
currit. et sor. ē aliq hō. igitur alicui⁹ hoīs asi
nus nō currit. negat cōsequētia. Et si dicat
qd arguit ab inferiori ad suū superius cū con
stātā subiecti. dī qd nō bene sumit constātia.
d3 enim sūmī constātia totalis extremi vt sic

Tractatus

arguendo. *for.* asinus non currit. et *for.* asinus est *hois* asinus. igitur *hois* asinus non currit sed minor est falsa. Ad aliam formam dicitur etiam negando *psiam* cuius arguitur sic cuiuslibet *ho* minis asinus currit. et *for.* est *ho.* igitur *for.* asinus currit. negatur *psia.* quod si arguatur a superiori distributo non tamen sumitur constantia totalis extremi sed debet sumi minor sic. *for.* asinus est alicuius *hois* asinus ad concludendam illam. *foris* asinus currit cum maiori. Ad aliud negat illud *ans.* alicuius *hois* nullus asinus est in casu dato. quod in dicto casu cuiuslibet *ho* minis quilibet asinus est. Ad aliud proceditur quod iste exclusiue conuertuntur. et negat quod illa *ga* tum *hois* asinus currit. sit vera. debet enim sic exponi. nihil quod non sit hominis asinus currit et qui arguitur quod tamen hominis asinus currit. quod solus sortis asinus currit. dicitur negando *ans* et negatur argumentum illud concludens quod non exponitur illo modo.

De probatione propositionis exclusiue.

Propositio exclusiua

na in singulari numero de subiecto simplici exponitur per copulam ex sua placente et vniuer-

sal negatiua cuius subiectum est terminus infinitus oppositus contradictorie subiecto exclusiue ut homo currit. et nihil non homo currit igitur tamen homo currit. Similiter tamen. b. instans erit instans exponitur sic. b. instans erit instans et nihil non. b. instans erit instans. igitur tamen. b. instans erit instans. et nondum debet sumi minor sic nihil aliud quam. b. instans erit instans. quod utraque exponens esset vera et exposita falsa quod sua vltis de terminis transpositis esset falsa. Sed forte contra istum modum exponendi arguitur probando quod aliquando exclusiua est falsa et utraque suarum exponens vera vel contra. quod ista consequentia non valet. verum est propositio. et nihil non verum est propositio. igitur tamen verum est propositio. quod *ans* illi est verum et *psis* falsus ponendo quod ois propositio vera sit aliquid et multe sint falsae quarum nulla sit aliquid tunc est *ans* verum. scilicet verum est propositio et nihil non verum est propositio et *psis* est falsum. scilicet tamen verum est propositio quod non ois propositio est vera. Item secundo sic. non sequitur tamen currēs curret. igitur currēs cur-

ret. et nihil non currens curret. quod *ans* est in casu verum posito quod aliquid curret. quod omne quod curret erit currēs. igitur tamen currēs curret. per ab vltimo ad exclusiua de terminis transpositis. et quod *psis* sit falsus patet quod contradictorius scilicet partis est verus. scilicet aliquid non currens curret quod *for.* curret et *for.* est aliquid non currens. igitur aliquid non currēs curret. patet consequentia et ponit *ans*. Item tertio sic. non sequitur tamen *for.* erit *for.* igitur *for.* erit *for.* et nihil non *for.* erit *for.* quod *ans* est verum ponendo quod *for.* sit et erit homo. quod omne quod erit *for.* erit *for.* igitur tamen *for.* erit *for.* patet consequentia ab vniuersali ad exclusiua de terminis transpositis. et quod *psis* sequens illius principalis consequentie sit falsum arguitur quod contradictorium scilicet de partis est verus. scilicet aliquid non *for.* erit *for.* quod hoc erit *for.* demonstrando vnam partem *for.* que aliquando erit *for.* et hoc est aliquid non *for.* igitur aliquid non *for.* erit *for.* et aliud a *for.* erit *for.* Item quarto sic. dato illo modo. ex ponendi sequit cum veris quod illa propositio sit vera. antitipus est. quod precise sicut est illa significat ideo illa est vera. patet consequentia et antecessus probatur. quod precise taliter qualiter est illa significat igitur et cetera. patet consequentia satis et arguitur antecessus quod taliter qualiter est illa significat. et non aliter quam taliter qualiter est illa significat igitur precise taliter qualiter est illa significat. patet consequentia et maior arguitur quod antichristum esse ista significat. et antichristum esse est taliter qualiter est aut saltem intelligitur esse taliter qualiter est. igitur taliter qualiter est illa significat et minor etiam istius antecedentis arguitur. scilicet non aliter quam taliter qualiter est illa significat. quia si aliter quam taliter qualiter est illa significat et precise taliter esse qualiter est possibiliter esse illa significat igitur aliter esse quam possibiliter esse illa significat. consequens falsum et consequentia tenet. quod in illa aliter quam taliter qualiter est ista significat ly taliter stat distributive. Item quinto data ista expositione sequit quod tamen ens potest intelligi capiendi ly ens transcendenter. et per *psis* sequens precise ens potest significari. Et *psis* sequitur ultra quod precise verum potest significari capiendi verum pre vera. et sequenter sequitur quod quacunque propositione data que aliquid significat ipsa precise verum significat. et per

Propōis exclusiue

consequens nulla propositio falsi; significa-
capiendo falsum pro termino prime intenti-
onis. et sequitur ultra. qd falsum non pot in-
telligi sicut non ens non pot intelligi. ¶ Itē sexto
nō legē pī ē qd nihil nō pī est. igit tū pī est.
qz pīs claudit p̄tadictionē. et aīs nō claudit
p̄tadictionē. s; ē possibile. qz deus pōt amichi-
lare oē aliud a deo. ponat. igit et seqt qd pat
est et nihil nō pī ē. qz si aliqd nō pī ē ēt maxi-
me tūc foret fili? i diuinis. s; fili? i diuinis nō
est aliquid. nō pī. sed est illud qd est pater. fili-
us enim nō est aliud ens a patre neqz alius
sed est alia persona. ¶ Item septimo non se-
quitur. aīal album est homo et nihil non ani-
mal album est homo. igitur tantum aīal al-
bum est homo. vt p3 ponendo qd aliquis hō
sit albus et quilibet hō alter ab eo sit niger.
tunc pīs est falsum vt p3 et aīs est verū. pī
ma ps p3 et secunda probatur. qz contradi-
ctoriū eius est falsum. s. aliquid nō aīal. albu
est hō. qz si aliquid nō aīal albu est hō. igitur
nō aīal albu est hō. et sequit. nō aīal albu est
hō. igit albu nō aīal est hō. pīs est falsum et
pīa arguit. qz in ante solus primus terminus
est infinitus et nō illud totū. qz partes noīs
infiniti nō significant separate sicut neqz noīs
finiti. p3 etiā ex alio. qz ex negatione et ex ter-
mino quē d3 infinitare fit vñ nomen cōpo-
sitū cuius partes nō significant separate. qd
aut est adiectiuū aut substantiuū. sed illius cō-
plexū. nō aīal albu. partes significant separa-
te et neqz est nomē adiectiuū neqz substanti-
uū. igit sequitur qd illud cōplexū nō est no-
men infinitū. ¶ Itē omnes tales termini infi-
niti cōuertunt nō aīal. nō aīal. sed oppositi
bulus sequit ex responsione igit et. p3 pīa
et minor arguit qd capiantur ille due propo-
sitiones nō aīal albu est hō. et nō aīal album
est hō. in quantum vna subiectū totale infini-
te? vt admittit ista responsio et in illā solam
primus terminus sit infinitus. et sequit qd nō
conuertunt prime partes illoz subiectoz. qz
vis vnius illorum terminoz transit super su-
um adiectiuum et v.s alterius nō. Lōsequēs
tū est falsum qz oppositi termini finiti. s. aīal
aīal conuertuntur. et sinonimi sunt et quicqd
contradicit vni contradicit alteri. ¶ Itē octa-
uo sic non sequitur tantum intellectum a te ē
intellectum a te. igitur nihil non intellectum a

te est intellectum a te. et hic arguit per regu-
lam igitur et. et qd non sequitur. p3. qz ante-
cedens est verum vt p3 et pīs falsum nā nō
intellectum a te est intellectus a te. igitur et.
antecedens probatur quia ille terminus non
intellectum a te est intellectum a te. et ille ade-
quate significat non intellectus a te igitur et.
maior patet qz tu scis qd iste terminus non in-
tellectus a te est cathegorema. ¶ Idē argumē-
tū est de tali tantū significatum ē significatus
pbando qd nō significatū sit significatū.

Pro istis tandem d3 cōcedendo regulā
et d3 qd illa pīa nō valet. verū est
propositio. et nihil nō vex est ppositio. igit tū
vex est propositio. et d3 qd non bñ sumitur
ista negatiua exponēs. sed d3 sic sumi. nihil nō
vex. neqz aliq nō verus sunt ppositio. et tūc
p3 qd in casu dato secunda ps illaz est falsa.
¶ Unde aduertendū est ad subiectū exclusi-
ue an supponat pro al qd vna re an p plurib?
et secūdu hoc varia sumēda est exponens ne-
gatiua. Jō tales pīe nō valent quantitas cō-
tinua est quantitas. nihil non quantitas. pī-
nua est qnātitas. igit tantū quantitas conti-
nua est quantitas. et sic nō sequit. a ppositio
desinit ēē vera. et nihil nō a desinit ēē vex. igit
tur tantū a ppositio desinit ēē vex. d3. n.
minor sic sumi. nihil nō a neqz aliq nō a des-
nunt ēē vera. ¶ Sed ad secundū argumen-
tū d3 concedēdo. et cū arguit qd illa exponēs
negatiua ē falsa in casu isto. qz eius oppositū
est vex aliquod nō currēs curret. d3 illā affir-
matiuā negando. et ad pbationē d3 negando
argumētū hoc curret. et hoc ē nō currēs iga-
tur nō currēs curret. cuius cā ē. qz illa cur-
rens curret. significat qd aliqd qd erit currēs
curret. et illa nō currēs curret. significat te-
nendo ly nō infinite qd aliqd qd nō erit cur-
rens curret. ¶ Itē quibet ppositio affirmatiua
in q subiect terminus infinitus. et de eodem
predicat sibi oppositus terminus. ē impossibi-
lis. siue fuerit de pīti. siue de preterito. siue
de futuro. Et ecōtra etiā quibet ppositio af-
firmatiua. in q subiect terminus finitus. et
predicat terminus infinitus. sibi oppositus
ē impossibilis. Et quibet negatiua alicui talis
oppo- sita est necessaria. prima ps illius regu-
le vera est. qeunqz opinione data de āptian-
one. Secūda ps etiā est vera. Ex quibus p3

De Probatione

etia q tantu currens pot currere. q: tantu il-
lud qd pot esse currens pot currere. id falsu
est q aliud a currente pot currere. sicut fal-
sum est q aliud a vero erit vez imo nihil ali-
ud q vez erit vez. et etia nihil no vez erit
vez. Et p hoc etia d ad tertia forma. conce-
dendo ipsas. et negat q aliud a for. erit for.
admisso illo casu gra argumeti. q: vel illa si-
gnificat. q aliud ab illo qd est. vel erit for. erit
for. vel solu significat. q aliud ab illo qd erit
for. erit for. sed siue sic siue sic illa e impossibilis
igit rē. et sic d de tali no for. erit for. q: vel
illa significat. q no illud qd e vel erit for. erit
for. vel q no illud qd erit for. erit for. et vgro
q: mo est falsa igit rē. ¶ d quarta forma
eti argui t q ex illa cu versis assumptis sege
ita esse vera. antips e. negat pna. et ad pba-
tionē cu arguit. precise sicut e illa ppositio. an-
tipps e. significat. igitur illa est vera. negatur
pna. q: ans e vez. eo q precise taliter qualis
est illa ppositio significat. vt probatum est
fm illa probatione. iuxta data regula expo-
nēdo. immo qumq ppositione data. ali-
qualiter e significat ista pēse sicut est finis
cor. vt ostēdetur infra. cu de virtute ppositi-
onis age. Ad qntu cu infer. q tū ens pot
intelligi. et tantu ens pot significari d negan-
do pnam. sed bñ concedit q tantu ens intel-
ligi. et q tū ens pot intellectus intelligē. et
q pēse vez pot aliq ppositio significat ea-
piendo vez prout puerit. cu ly aliquid. et ly
ens. S; negat illa q tū ens pot intelligi. q:
illa significat. q tū illud q pot eē ens pot in-
telligi eo q ly ens supponit solu respectu bu-
sus vbi pot. a quo accipit supponē et no re-
spectu illius verbi infinitiui intelligi q: si sup-
poneret respectu illius vbi infinitiui. et no re-
spectu vbi principalis. foret illa falsa. antips
pot eē. q: ly antips supponeret respectu illi-
us vbi infinitiui eē. et p pns stare p eo qd ē.
Et iō sunt tales false. chymera pot intelligi
et aliqd instās qd fuit pot fuisse. ¶ Et si ar-
guat q non tantum ens potest intellectus in-
telligere. quia pplm pot intellectus intelligē
q est no aliquid. igitur sequit q aliud vl alia
ab ente. pot intellectus intelligere. igitur no
tū ens pot intellectus intelligere. d negādo
pnmā aia. s. q pplm pot intellectus intelligē
qui est no aliquid. q: pplm nec est aliqd nec ē

no aliquid. sed est aliq vel no aliq. negat etia
vterius ista pna. alia ab ente pot intellectus
intelligere. igitur no tū ens. pot intellectus in-
telligere. sicut no sege. duo hoies currūt. igitur
no precise vnus hō currit. ¶ Ad sextum
d pcedendo ista pna. s. p est. et nihil no p
est. igit tū p est. et d q sicut ans est possibi-
le. sic et pns. et no tradictionē claudēs. Et si
arguit q illud pns iplicat contradictionē. q: se-
ge tū p est. igit p est. et vltra p est. igitur
silus vel filia est. et vltra. igit aliud a pē est
negat vltima pna. sed forte d. q illa tū p ē
bz sic exponit. p est. et nihil aliud a pē ē. ne-
q: aliq alius a pē ē. igit tū p est. ¶ Sed
ista rissio concedit ppositū. q: adhuc in illo
casu vez est q nihil aliud a pē est. neq: ali-
q: alius a pē ē. q: filius no ē aliud a pē. ne-
q: alius a pē. q: si filius eē alius a pē. igit
vel eē alia res a pē. vl eē alius filius a pē
vel alius p a pē quoz quodlibet est falsuz
et pna p. q: nullū aliud substantiū illius ad-
iectiui alius pot ibi rōnabiliter intelligi. ¶ Ad
aliud d negando ista pna. aial albu ē hō. et
nihil no aial albu est hō. igit tū aial albu est
hō. neq: ibi arguit a copulativa exponēte ad
suā expositā. sed d minor sic sumi. nihil qd
no est aial albu est hō. et hoc generaliter. ve-
rū est q negatiua d sic sumi qñ subiectū ex-
clusiue no pot totaliter ifinitari p vnicam ne-
gationē appositā. s. qñ subiectū est cōpexū.
Et pp hoc no valet pna. ista tantu vez vl fal-
sum est ppositio. igitur vez vl falsum est
propositio. et nihil no vez vel falsum est pro-
positio. posito enim q aliqua ppositio fal-
sa sit aliquid est antecedēs vez. et pns falsuz
q: aliqd no vez vel falsum est ppositio. q:
no vez puta ppositio falsa. que prius posi-
ta est esse aliquid. est ppositio. et est. no vez
igitur no vez vel falsum est ppositio conse-
quentia patet. q: negatio infinitas non cadit
supra secundā partē illius disuncti. sed expo-
nens negatiua illius exclusiue. debet sic sumi
nihil qd no est verum vel falsum est propo-
sitiō. neq: aliqua que non sunt verum vel fal-
sum sunt ppositio. ¶ Ad octauū dicit infra.

Sed interea dubium est. vtz
ab vniuersaliter
affirmatiua. ad exclusiua de terminis tran-
spositis. sit formalis pna. et arguitur q non.

Propositi. exclusiue

¶ Primo. qz nō sequit̃ tantū falsum est p-
positio vniuersalis. igitur ois ppositio vni-
uersalis est falsa. qz in casu est aīis vey. 7 cō-
sequens falsum posito qz ista p̃ia sit 7 nulla
alia ppositio ab ista vel cī parte sit aīis tūc
est vey exponenti ip̃m. 7 cōsequēs falsus. qz
se destruit. **¶** Itē nō sequit̃. tantū due anime
sunt in sor. 7 platone. igitur oia entia i sor. 7
platone sunt due anime. qz p̃is est falsum. 7
antecedens est vey. qz due anime sunt in sor.
7 platone. 7 nō plures q̃ due anime sunt in
sor. 7 platone. igitur tantū due aīe sunt i sor.
7 platone. Ideo dī forte qz nō valet p̃ia ab
exclusiua ad vniuersalem de terminis transpo-
sitis in numero plurali. 7 ideo nō valet con-
sequentiā ista. qz est in illo numero. **¶** Sed
contra arguitur qz ista sit bona. qz antecēdēs
eius est impossibile. qz sequitur. tantum due
anime sunt in sor. 7 in platone. igitur tantū
duo entia indiuisibilia sunt i sor. 7 in platone
consequentiā patet ab inferiori ad suum su-
perius affirmatiue a parte subī vtriusqz subo
addita dictione exclusiua sicut sequitur. tan-
tum tres hoīes currunt. igitur tantū tria ani-
malia currunt. 7 p̃is est impossibile. igitur 7c.
¶ Item tertio sic. aliqua est exclusiua. cui nō
pōt sua vīs considerare. igitur 7c. p̃ia p̃ia. 7 aīis
arguit̃ de istis tū aīal est sor. p̃icē sicut est si-
gnificat aliq̃ ppositio. Et similiter aliqua est
vniuersalis cui nō pōt correspondere sua ex-
clusiua. vt patet de istis. incipit omnis homo
esse sor. promittitur omnis denarius. 7 sic de
alijs. quoniam enim datur. aut nō erit vni-
uersalis. aut erit falsa exclusiua existente vera
vel contra. **¶** Itē quarto nō sequitur om-
ne qd potest ēē filius tuus potest ēē rex. igitur
tantum rex potest ēē filius tuus. qz cū
sequēs est falsum. qz nō rex potest ēē filius
tuus. qz de facto nō rex erit filius tuus. igitur
nō rex pōt ēē filius tuus. **¶** Itē filius tuus p̃t ēē
nō rex igitur nō rex pōt ēē filius tuus. **¶** Itē
quāto nō sequit̃ omnis hō ē aīal. igitur tantū
omne aīal est hō. 7 hic arguitur ab vniuer-
salī ad suā exclusiua. igitur 7c. Sed forte di-
citur qz illa nō est sua exclusiua de terminis
transpositis. Sed contra ista exclusiua habet
aliquā vniuersalē 7 nō aliam q̃ istā. qz si ha-
beret aliam maxime haberet istā ois homo
est omne aīal. Sed cōtra plus ē predicatum

in vniuersali ista q̃ sit subm in illa exclusiua.
igitur illa nō est vniuersalis istius exclusiue.
p̃ia p̃ia. 7 arguitur antecēdēs. qz in illa vni-
uersali predicatum ē illud totū omne aīal. 7 i
illa exclusiua subm est solū ly animal. **¶** Itē
sexto nō sequitur ois homo p̃ter sor. cur-
rit. igitur tantū currēs ē homo p̃ter sor. aīis
enim est vey in casu. 7 consequēs falsum. qz
ex p̃ite sequitur qz sor. nō sit homo. quod nō
sequit̃ ex aīte. **¶** Item septimo nō sequitur
tū hoīs est asinus. igitur ois asinus est hoīs
7 arguit̃ ab exclusiua ad vniuersalē. igitur 7c.
p̃ia p̃ia cū minor 7 probatur maior. qz pona-
tur qz nullus sit asinus nisi hoīs. 7 sit aliq̃
asinus qui nullus sit. tunc est consequēs fal-
sum. 7 antecēdēs verū. qz hoīs est asinus
7 nullus nō hoīs est asinus. **¶** Sed forte di-
citur qz ista consequentiā nō valet. qz arguit̃
in obliquis. 7 arguēdo ab exclusiua ad vni-
uersalem in obliquis nō opoxet p̃iam va-
lere. **¶** Sed contra arguit̃ qz aīis istius p̃ie
in casu dato sit falsum. qz ly asinus aut ē pre-
dicatum. aut se tenet ex parte subiecti. sed si
est predicatū. tūc stat distributiuē. 7 sequitur
tantum hoīs ē asinus. sed. a. est asinus. igitur
tū hoīs est a. p̃ia p̃ia a superiori distributo
cū debita p̃stantia ad suum inferius. 7 conse-
quens ē falsus. ē enim. a. vt pono asinus qui
nō est alius hoīs. **¶** Itē in illa ppositi-
tione tū hoīs ē asinus. ly hoīs nō pōt reddē
suppositū illi vbo ē. igitur requirit̃ alter ter-
minus ad reddēdū suppositū sibi. 7 si sic seg-
tur qz ly asinus. se t̃ ex parte subī. sed forte
dicitur qz in illa. tantū hoīs ē asinus. ly hoīs
nō ē totale s̃bz. sed intelligitur ly ens 7 ē sen-
sus qz tū ens hoīs ē asinus. **¶** S̃z p̃ia illa ē
p̃grua 7 p̃fecta. igitur nihil oī plus intelligē ad
dādū suppositū illi. **¶** Itē pari rōe si illa in-
telligeret ly ens ēt posset intelligi 7 reddi illa
hoīs ē. qz i ea intelligit̃ ly ens. **¶** Itē dato qz
intelligat ly ens. illa ē falsa i casu illo sicut p̃is
¶ Si aut̃ t̃z se ex parte subī ly asinus. tunc ē
falsa. 7 ē sensus qz tantum hominis asinus ē
qd est falsum. qz aliquid nō hominis asinus
ē. presupponit enim ista responsio qz subie-
ctum adequatum istius sit ly hominis asinus.
¶ Sed adhuc forte dicitur qz totum illud ē
subm. sed nō sit exclusio. nisi oppositorum
h̃ obliqui hominis. f. Sed tūc p̃ia qz ibi nō.

De probatōe

arguitur ab exclusiua ad suam vniuersalem
q̄ antecedens non est exclusiua. ad hoc enim
q̄ sit exclusiua de qua intendimus. & ex qua
d̄ inferri vniuersalis de terminis transpositis
requiritur q̄ fiat exclusio oppositorū totalis
subiecti respectu totalis predicati. vnde i ista
precise in ista domo currens est homo. si fiat
exclusio oppositorū istius obliqui solum nō in
ferret ex ea illa ois homo est in illa domo cur
rens. q̄ antecedens est verū. & p̄s falsus in
casu. exponitur enī aīis. sic in ista domo cur
rens est homo. & nullibi alibi q̄ in ista do
mo currens est homo. sed si debet inferri oī
exclusionem cadere super totum subiectum.

¶ Itē vltimo ad principale. talis omnis ho
mo p̄ter for. currit & similes nō habent ex
clusiua de terminis transpositis. igitur non
generaliter ab exclusiua ad suā vltz valet p̄s

Oppositum tamen arguit. q̄
as exponentes est bonū argumentū. & ab
illis exponentibus ad suas p̄terentes est bo
nū argumentum. sed iste cōuertentes sunt
exponentes vniuersalis & ab illis ad vniuersa
valet p̄s. igit̄ ab ista exclusiua ad suā vniuer
salet. tanq̄ a primo ad vltimū valet p̄s.
verbi gratia. sequit̄ tñ animal currit. igitur
animal currit. & nihil nō animal currit. & seq
tur cōuertendo vtrāq̄ p̄tem p̄s. igit̄ cur
rens est aīal. & nullū currens est nō animal
ex quo sequitur q̄ omne currens ē aīal tāq̄
ab exponentibus ad exponentem. igit̄ a primo
ad vltimū. si tñ aīal currit oē currens est aīal.

Ideo dī ad dubiū q̄ arguēdo ab vlti
mere affirmatiua in singulari nu
mero que est vltis p̄ hoc signum omne vlt p̄
sibi equalens nō complicato sibi alio signo vlt
termino. vñ p̄positio capiat aliam denotati
onē. aut p̄bationē. sicut est exceptiua. aut ex
clusiua. aut hōi valet p̄s ad suā exclusiua
& ecōtra tā subo q̄ p̄dicato existibus terminis
cōsibus. ¶ In numero aut plurari valet p̄s
ab vlti ad suā exclusiua intelligendo vt prius &
ecōtra nō. Unde bñ sequit̄ oēs hoīes currūt
igitur tñ currētia sunt hoīes. sed nō ecōtra
formaliter sequit̄. q̄ nō valēt iste p̄tie. tantū
duodecim sunt apostoli dei. igit̄ oēs apli dei
sunt duodecim. tñ quinq̄ sunt vltia. igit̄ oīa
vltia sunt q̄nq̄. & cā est. q̄ exclusiua in nume

ro plurali affirmatiua h̄z duas cās veritatis
quarū vna est ḡa alietatis & alia est ḡa plu
ralitatis. vbi ḡa tñ duodecim sunt apli dei
altero illoz duoz modoz verificari pōt duo
decim sūt apli dei. & nulla nō duodecim sunt
apli dei. vel sic. duodecim sūt apli dei. & non
plura q̄ duodecim sunt apostoli dei. Cū talis
p̄pō exclusiua in numero plurali nō d̄ expo
ni. q̄ p̄pō exponibilis copulatiue significat &
nō vificat disunctiue & ab exposita ad quāli
bet suaz exponētū est bonū argumentū for
male. sed talis p̄pō neq̄ verificat copulati
ue. ne ab illa exclusiua ad quālibet exponētū
um valet p̄s. cōuertitur enī cū tali disuncti
ua cuius quelibet p̄s principalis est vna copu
latiua. igit̄ & c. & tūc ad primū argumētū dī
cetur in tractatu insolubilibi. ¶ Ad scdm ar
gumētū iaz est dictū q̄ nō valet numero plu
rali ab exclusiua ad vltz de terminis transpo
sitis formaliter. ¶ Itē tñ illa p̄s valet de mīa
q̄ aīis est impole. q̄ sequit̄ vt ibi dictum est.
tñ due aīe sūt in for. & platone. igitur tñ duo
iduisibilia sūt i for. & platone. p̄s falsū. q̄ pla
q̄ sint duo iduisibilia sūt i for. & pla. q̄ mille
p̄es sūt i for. & in platone que plura entia q̄
duo iduisibilia. ¶ Sed forte dicet q̄ nō be
ne sumit̄ ista minor. negatiua. nō plura entia
q̄ duo iduisibilia sunt in for. & platone. sed
d̄ sumi sic. nō plura iduisibilia q̄ duo indi
uisibilia sunt in for. & platone. Et ita dicet etiā
q̄ illa. tñ tres hoīes currūt. vificatur p̄ talez
copulatiua tres hoīes currunt verificat p̄ ta
lem copulatiua tres hoīes currunt & non
plures q̄ tres hoīes currūt. Sed contra ar
guitur q̄ ista copulatiua non est sufficiens
ad veritatē istius exclusiue ponendo q̄ non
plures hoīes q̄ tres currant & currant alia
animalia ab aliquibus illoz trium. tūc ista co
pulatiua est vera. tres homines currūt. & nō
plures q̄ tres homines currūt. & ista exclusi
ua est falsa. q̄ sequit̄ tñ tres homines cur
rūt. igit̄ tantū tria animalia currūt. p̄s patz
p̄ regulā allegatam. s. ab inferiori ad suum su
perius dictione exclusiua addita subiectis ar
gumētū bonum & p̄s est falsus. q̄ sequit̄
p̄ respōsiōne q̄ nulla alia a tribus animalibz
currūt aut q̄ nō plura animalia q̄ tria aīalia
currūt. quoz vtrūq̄ est falsum. ¶ Ideo dicet
q̄ ista tantū tres homines currūt. sic verifica

disiunctiue. tres
plura q̄ tres homi
mines currūt. &
rūt. Ex quoz
apostoli sūt apo
stoli tñ tres apli
dei sunt in rez
apostoli dei. &
dei. ita mille sūt
decim apostoli
eludat. vñ
sunt habere e
neq̄ p̄p̄m
habent vltz
ra. frequenter
possit habere
bus tamē aliq̄
p̄posita pōt
licet nō est bo
les vniuersalis
eaten regule
ta est nū p̄
que sint cōuert
exclusiua. vñ
ne dubiū. ¶ Cū
sicut est signific
clusiua. q̄ nō fi
vñ in ista p̄
ficat. p̄p̄o
esset exclusiua
positio sicut e
pōt habere v
ne. precise sicut
exclusio nō ca
supra predicat
ose sicut est sign
ois p̄positio
mū valet p̄p̄o
siti o igitur alie
etis multiplic
tur cōuertend
esse filius tu
tū nō recit
filius tuus. al
no includente
& ita etiā nega
q̄ sequit̄ q̄ fil
pote est esse re
quentia. omnia

Proposio exclusiue

tur disunctiue. tres homines currunt et non
plura quia tres homines currunt. vel tres ho-
mines currunt. et nulla non tres homines cur-
runt. Ex quibus patet istas fore veras. tunc duo
apostoli sunt apostoli dei tunc tres sunt apostoli dei et
et tunc tres apostoli sunt apostoli dei. et tunc duo apostoli
dei sunt in rex natura. quibus duodecim sunt
apostoli dei. et sicut precise vnus est apostolus
dei. ita mille sunt apostoli dei. et non sunt nisi duo
decim apostoli dei. Ad tertium dicitur quod co-
cludit. multe enim sunt vniuersales que non pos-
sunt habere exclusiua de terminis similibus
neque propriis. et e contra aliquae exclusiue non
habent viles sicut tales. infinitis finita sunt plu-
ra. frequenter tamen accidit quod vniuersalis non
possit habere exclusiua de terminis consimili-
bus tamen aliqua conuertibilis ex terminis aliis
proposita potest habere exclusiua. Sed adhuc genera-
liter non est hoc verum. sed ad inueniendum ta-
les vniuersales non oportet terere propter veri-
tatem regule amplianda. vnde regula non inueni-
ta est nisi per vniuersalibus huiusmodi exponentes
que sint conuerse aut conuertentes exponendum
exclusiuarum. ut supra tactum fuit in probatione
dubii. Veritatem ista propositio precise
sicut est significat aliqua propositio non est ex-
clusiua. quia non fit exclusio ab oppositis subiecti
vnde in ista precise sicut est aliqua propositio signi-
ficat. ly propositio est tenet se a pre subiecti. et si
esset exclusiua esset sensus quod precise aliqua pro-
positio sicut est significat. et tunc manifeste iste
potest habere vniuersalem. sed in hac propositio-
ne. precise sicut est significat aliqua propositio.
exclusio non cadit supra subiectum. sed solum
supra predicatum. et ideo non valet propositio ista. pre-
cise sicut est significat aliqua propositio. igitur
omnis propositio est vera. neque illud argumen-
tum valet precise sicut est significat omnis pro-
positio. igitur aliqua propositio est vera. per ex di-
ctis multiplici ratione supra. Ad quartum dicitur
concedendo propositum et propositum. tantum rex potest
esse filius tuus. et negatur istud argumen-
tum non rex erit filius tuus. igitur non rex potest esse
filius tuus. ab esse enim ad posse cum termi-
no includente distributionem non valet propositio.
et ita etiam negatur quod filius tuus potest esse non rex
quia sequitur quod filius tuus potest esse aliquid quod non
potest esse rex. Ad quintum negatur ista conse-
quentia. omnis homo est animal. igitur tan-

tum omne animal est homo. et dicitur quod vni-
uersalis istius consequens est ista omnis homo
est omne animal. et cum arguitur quod non. quia
plus predicatur in vniuersali quam subicitur in
exclusiua. dicitur illud negando. quia signum vni-
uersale vniuersaliter sumptum non esse pars
extremi. Ad sextum negatur propositio ista omnis ho-
mo preter sortem currit. igitur tunc currere est
homo preter sortem. sed si aliqua exclusiua de-
bet inferri ex ista talis inferenda est. igitur tunc
currere preter sortem est homo. et causa est
quia pars extra capta non regitur a nomine vel a
prepositione. sed a verbo. vnde in ista omnis
homo preter sortem currit precise ly homo est
subiectum. Sed de isto magis videbitur infra.
Ad septimum dicitur illa consequentia dubia
do. tunc hominis est animal. igitur omnis animal
est homo. si enim antecedens sit propositio exclu-
siua sic significando est antecedens impossibi-
le. si autem exclusio cadat super partem solum
subiecti et non sit propositio exclusiua tunc non
requirit istam vniuersalem. sed sine vno mo-
do sine alio capiatur ly tantum non arguitur.
ibi ab exclusiua ad suam vniuersalem de termi-
nis transpositis. Ad vltimum dicitur quod probatur verum
incidit dubium vtrum ista sit pos-

Aliud sibilis. tantum exclusum est ex-
clusum. Et arguitur quod sic. quia de facto est vera
eo quod de exclusu se exclusu. igitur tunc exclusus
est exclusum. consequentia patet. ab vniuersa-
li ad exclusiuam de terminis transpositis. et
assumitur est verum posito quod aliquid sit exclusum
ab aliquo actu vel ab aliquo continente.
Secundo sic exclusum est exclusus et nihil
non exclusum est exclusum. igitur tantum ex-
clusum est exclusus propositio per ab exponentibus
ad expositam. Tercio sic potest esse quod tan-
tum exclusum sit exclusus. et illa sic significat
igitur illa est possibilis. per consequentia. et an-
tecedens probatur. ita erit quod tantum exclusus
est exclusum. igitur potest esse quod tunc exclusus
sit exclusum. patet consequentia. et assumitur proba-
tur ponendo quod cras non erit alia exclusiua alia
ab ista vel eius parte. tunc homo currit. et quod
illa erit cras sic significando. et ponitur quod so-
lum illud dicatur exclusum quod est exclusum
per dictionem exclusiuam tunc patet quod cras
erit ita quod tantum exclusum est exclusum. quia
cras erit ita quod solum illud est exclusus quod erit

De probatione

exclusum per illam exclusivam. q: hec exclusiva non erit. tunc tñ exclusum est exclusum. igitur tunc erit ita q: tantum exclusum est exclusum. patet consequentia & antecedens ex causa ergo &c.

Oppositum tamē arguitur ponendo q: solum id sit exclusum quod est exclusum per dictiones exclusivā sic q: omne qd nō pñet sub subiecto exclusivē sit exclusus. & oē qd cōtinet sit inclusum. & sit illa sic significando. tñ exclusū est exclusum. isto posito sequit qd quocunq: dato ipsū est exclusus & nō exclusum. de for. enī arguit q: ipse sit exclusus & nō exclusus si enim for. dicit esse exclusus in illo casu segitur. tñc for. est exclusus. igit nō cōtinetur sub subiecto exclusivē. arguit tñc sic for. non cōtinet sub subiecto exclusivē. igitur subiectū exclusivē nō predicatur de sorte. & si sic igitur for. nō est exclusus. **¶** Si dicit q: for. nō est exclusus arguit pñdo q: for. sit exclusus q: omne qd nō cōtinet sub subiecto exclusivē exclusum. for. est aliquid qd non pñet sub subiecto exclusivē. igitur for. est exclusus. **¶** Uel brevis arguit sic. in isto casu vel for. est exclusus aut nō est exclusus. si nō ē exclusus. igitur nō cōtinet sub subiecto exclusivē istū sed omne qd nō cōtinetur sub subiecto exclusivē est exclusum. igitur for. est exclusus. **¶** Ideo si cōcedatur q: for. sit exclusus arguitur q: for. cōtinet sub subiecto istius exclusivē & per pñs nō est exclusus.

¶ Ideo dicit ad dubium concedēdo istū esse possibile. imo necessariū de virtute sermonis. q: necessario multa & multa sunt exclusiva. l: nulla exclusiva sit. capendo istū terminum exclusum solum p illo qd excludit p dictionem exclusivā dicit q: ipsa est possibilis. sed non pōt esse vera sic significando ipsa omni exclusiva exste. **¶** Cū forte eras erit ita q: tñ exclusus est exclusum sicut ponebatur in argumento. **¶** Et ad casū positum contra dubium d: ipsam negando vade potest esse q: ista sic significando sit & nō alia ab ista exclusiva vel eius parte. sed nō est possibile q: per illā aliquid excludat vel includatur. unde possibile est q: tñ exclusum est exclusum p exclusivā que nō est ista. sed q: tñ exclusum sit exclusum per istā exclusivā

existentem solum in mundo tñ exclusum est exclusum. sic precise significantem cōtradictio sequitur. & ideo &c. **¶** In illo aut casu non est verum q: omne qd nō pñetur sub subiecto exclusivē est exclusum. neq: est admiittendū cum aliis ibi positis. **¶** Nam ad hoc q: aliq sit exclusiva nō oportet in illa aliquid includi sicut in ista. tñ chymera est chymera. neq: aliquid excludi sicut in ista. tñ ens est ens. neq: oportet aliquid includi vel excludi sicut in ista. tñ exclusum est exclusus. **¶** Et l: ista sit possibilis tñ ista nō potest esse vera sic significando. **¶** Unde nō valet hoc argumentum a & b. propositiones convertuntur. & a ppositio potest esse vera sic significando. igitur b. potest esse verū sic significando. sicut patet de istis for. nō demonstrat & hoc nō demonstrat demonstrato sorte. **¶** Sed forte adhuc arguitur q: ista sit impossibilis. q: sequit tñ exclusum est exclusum. igitur exclusum est. & sequitur. exclusum est. igit nō pñent in exclusivā est. igitur aliquid exclusus est. & quocunq: dato in isto casu sequitur cōtradictio. Item ponatur q: cum ista exclusiva sit etiam ista. tñ asinus currit. & sequit. q: aliquid est exclusum ab illa. tñ asinus currit consequens est falsum. q: quocunq: dato sequit q: ipsum nō sit exclusum. **¶** Ad primū dicit negando istā pñam. nō pñent sub ista exclusiva est igit exclusum est. l: cet bene valeat cōtra. **¶** Ad scdm d: q: in isto casu nihil est exclusum. q: nō possibile. liquid esse exclusus ista exclusiva existente sic significando. tñ exclusū est exclusum. l: bene sit possibile aliquid esse exclusus in alia exclusiva ab ista &c.

Occurrit dubium an ista pñā valet. tñ substantia nō est accidens. & substantia est aliquid. igit tñ aliqd non est accis. & arguit q: sic. q: ibi arguitur ab inferiori ad suum superius negatione posita cum debita constantia. ideo consequentia est bona. **¶** Secundo sic cōtradictio: in consequentis istius consequentiē repugnat antecedenti eisdem. igitur illa consequentia est bona. probatur antecedens. q: ista repugnat tñ substantia nō est accis. & substantia est aliquid. & nō tñ aliquid non est accis. q: sequitur nō tantum aliquid non est accis. igit tā

omne aliquod
sibile. & pñā p
posita copollu
ista cōsequen
la. tñ substant
stantia est alie
accidens. cōf
smus in quib
us consequen
tia est demon
pōtione su
patet cōsequ
cōtradictio
nō tñ sub
nō est accis
qd nō ē scā
fariū igit
substantia nō
substantia nō
tia. & antec
sequens est m
me partis ant

Oppo

& pñs falsum
valet q: ens an
rum p: q: sub
substantia est
est accis & p
tur tantum a
ne nō aliquid
q: consequen
istius antec

Ad du

ans ipsius est
argumentum
sequens istius
copulatas q
tine. q: tam
elusive non
argumentum
consequentia
superius en
ista reglā nō
plicitur hunc
sumptum val
quatur. subita

Propōnis exclusiue

nam omne aliquid est accidens. pñs est impos-
sibile. et pñs patet. q: negatio pposita et post
posita expollet subalterno suo. ¶ Tertio si
ista cōsequētia nō valet similiter nō valet il-
la. tñ substantia nō est accidens. et omnis sub-
stantia est aliquid. igitur tantum aliquid non est
accidens. cōsequens est falsum. q: est syllogi-
smus in quinto tertie. ¶ Quarto sic añs isti-
us consequētie est impossibile. et ista cōsequē-
tia est denotata a ly si vñ igitur significans ex cō-
positione suo: terminorum. igitur est bona.
patet cōsequētia. et antecedens pbat. q:
cōtradictoriū añs istius pñe est necessarius.
s. nō tñ substantia nō est accis. q: chymera
nō est accis. et chymera nō est substantia. igitur
qd nō ē sñā nō ē accis. pñs et añs ē neces-
sariū igitur et pñs. et sequitur ultra. qd non est
substantia non est accidens. igitur non tantum
substantia non est accidens. patet consequen-
tia. et antecedens est necessarium igitur et cō-
sequens est necessarium. qd est oppositum pri-
me partis antecedentis principalis pñe.

Oppositum

trī arguit. q: isti? pñe añs est verus
et pñs falsum et impossibile igitur ista pñā non
valet q: enī antecedens istius cōsequētie sit ve-
rum pñs q: substantia nō est accidens. et oē nō
substantia est accidens. igitur tñ substantia nō
est accis et cōsequens est impossibile. q: sequi-
tur tantum aliquid non est accidens. igitur om-
ne nō aliquid est accidens. cōsequētia patet.
q: consequens cōuertitur cum exponēte vna
istius antecedentis.

Ad dubium

igitur dico ipsū ne-
gando. q: antee-
dens ipius est verum et cōsequens falsus. vt
argumentum probat. antecedens enī et cō-
sequens istius consequētie exponuntur per
copulatinas quarum due partes sunt affirma-
tiue. q: tam antecedens q: consequens sunt ex-
clusiue non mere negative. ¶ Et ad primum
argumentum cum arguitur. q: ista sit bona
consequētia. q: arguitur ab inferiori ad suū
superius cum cōstātia subiecti et c. dicitur q:
ista reglā nō plus dicit nisi q: ab inferiori sim-
pliciter sumpto ad suū superius simpliciter
sumptum valet consequētia. Unde licet se-
quatur. substantia non est accidens. et omnis

substantia est aliquid. igitur aliquid non ē acci-
dens. simplr sumpto inferiori et superiori. nō o:
valere consequētiā ab inferiori ad suū su-
perius sibi conuincendo dictionem exclusi-
uam sicut etiam non sequitur. tu incipis esse
albus. igitur tu incipis ēē coloratus. Et sic ēē
dicitur istam non esse in quinto tertie. tantum
substantia non est accidens. et omnis substan-
tia est aliquid. igitur tantum aliquid non ē
accidens. sed ad concludendum in isto modo
oportet deponere dictionem exclusiuam.

¶ Ad secundum cum arguitur q: oppositū
consequētis istius repugnat antecedenti eius-
dem. dicitur illud negando. vnde illa est ne-
cessaria et stans cum isto antecedente. non tā-
tum aliquid non est accidens. Et dicitur vlti-
mus negando consequētiā cum arguitur
non tantum aliquid non est accidens. igitur
tantum omne aliquid vel tantum omne ens
est accidens. ¶ Et ad regulam allegatam di-
citur istaz non tenere generalr in exclusiuis.
neq: generaliter tenet in exceptiuis. vnde nō
sequitur. non nullus homo preter sor. est asin-
nus. igitur aliquis homo. preter sor. est asin-
nus. fallit etiam ista in insolubilibus. ¶ Ad quar-
tum dicitur negando q: antecedens istius du-
bii sit impossibile et dicitur q: contradictoriū
eius est falsum. s. non tantum substantia non
est accidens. et cū arguitur. quod non est sub-
stantia nō est accidens. igitur non tantum sub-
stantia non est accidens. negatur antecedens
et negatur ista consequētia. chymera non ē
accis. et chymera non est suba. igitur qd nō
est substantia non est accis. antecedens enī
est verus. et pñs falsum. q: omne q: nō est sub-
stantia est accidens.

Queritur

inde an exclusiua sit q:
ta et arguitur q: nō. q:
tñc sequitur q: contraria forent simul vera et
subcontraria falsa. vt tantum homo est asial.
et tantum homo nō est animal. iste subcontra-
rie sunt simul falsae et su: subalterne simul ve-
re que sunt contrarie. scilicet non tantum ho-
mo est animal. et non tantum homo non est
animal. igitur contrarie vere. ¶ Secundo si
sunt quante sequitur q: est aliq: indefinita va-
cuis qlibet singularis est falsa vt tñ asial est
homo. ¶ Tertio sequit q: a singularib: suffi-

De probatōe

clenter enumeratis ad suam vniuersalem nō valet consequentia. vnde non sequitur. non nisi hoc animal est homo. neq; tantum hoc aial est hō. & sic d' alijs. igitur non tantū aial est homo. Quarto isto dato seqt q' duo cōtraria sunt mere negatiua. & duo subcontra-ria aliqd ponere & ncūtz eē mere negatiuū. Quinto q' p idē exceptiōe cēt q'te. & tunc se quis duoz p'trariōz qdlibet aliqd ponere & duo subcōtraria eē mere negatiua. p' p'ima p'ia. de istis. qlbet hō. p'ter for. currit. nul- lus hō p'ter for. currit. & p' secunda de istis nō qlbet hō. p'ter for. currit. nō nullus hō p'ter for. currit. ¶ Oppositūz arguit. q' ista est indefinita. tantū aial est homo. q' in ca su bijsic terminus cois &c. ¶ Itē ista p'ia est i darij. ois hō currit. nū ribile est hō. igitur ribile currit. igit' vtraz p'missaz est q'ta. ¶ Ad dubium dicitur ipsum concedendo & concedunt conclusiones ibi illare.

¶ De p'batōe p'positiōis exceptiōe.

Am excepti ^{uas ex}

i mus p'remittentes p'imo q' ex- ceptiua affirmatiua est extra ca- p'io p'is subiectiue aut partis in modo a suo toto. Ex qua suppositiōe vlt- rius p'z. q' ad hoc q' exceptiua sit vā o'z par- tem extra captā verificari de subiecto exce- ptiue & econtra. Ex q'bus p'z q' ista p'ia va- let omne aial aliud a lapide currit. & lapis si currit. igit' omne aial p'ter lapidē currit. Si- cut neq; ista. nullus hō differēs ab asino cur- rit & asinus currit. igitur nullus hō p'ter asi- nū currit. asis. n. est vez. & p'is falsum. q' p' p'is p'ime p'ie denotat esse exceptionem la- pidis ab aiali que nō est. ideo p'is est falsum. Ideo forte dicitur q' ista. omne aial p'ter lapidem currit. sic exponit. omne aial aliud a lapide currit. & lapis nō currit. & lapis est aial. igitur omne animal p'ter lapidem cur- rit. Sed contra. q' non sequitur. omnis ho- mo p'ter for. currit. igit' omnis hō differēs a for. currit. & for. non currit. & for. erit ho- mo. igit' ista copulatiua que est p'is non sus- ficienter exponit illud antecedens. Et q' ista p'ia non valeat arguitur ponendo q' for. non currit. & for. erit aliqui quando nō erit alter hō ab eo. & ois hō nō for. currit. tunc est an-

tecedens vez. & ois hō p'ter for. currit. q'z tantū for. erit hō nō currens. & pars p'ima p'is est falsa. q' nullus erit hō alius a for. Similiter non sequitur. nullus homo alius a for. currit. & for. currit. & for. erit homo. igitur nullus homo p'ter for. currit. pona- tur enim q' for. currit. quando non erit alter homo ab eo. & postq' for. erit corruptus cur- rent boies multi. & patet q' antecedens est verum & consequens falsū. q'z sequitur nul- lus homo p'ter for. currit. igitur tantū for. erit homo qui currit. seu aliquis homo cur- rens. Ideo dicitur q' exceptiua p'positiōe vt talis quilibet homo p'ter for. currit. ex- ponitur sic. quilibet homo non for. currit. & for. non currit. & for. erit homo. igitur quili- bet homo p'ter for. currit. Similiter d' p're- senti. & de p'reterito. tenet consequentia. Ex quo & ex p'cedentibus patet q' vniuersalis affirmatiua de ly omnis infert exclusiuam d' terminis transpositis & exclusiuam infert exce- ptiuam negatiuam. vnde bene sequitur. om- ne animal currit. igitur tantum currens est aial. & sequitur vltra. tantum currens est ani- mal. igitur nihil p'ter currens est animal & econtra.

Sed contra arguitur. isto mo- do exponendi da- to sequitur q' in casu ista foret vera. quilibet homo p'ter for. currit. ponatur enīz q' sint multi homines quorum quilibet alius a for. currat. & nullus homo quiescat nisi for. tunc sequitur cum alijs veris. q' ista est vera qui- libet homo p'ter for. currit. S'z arguitur q' non. quia quilibet singularis istius vniuersa- lis est falsa. puta quilibet talis. iste homo p'ter for. currit. igitur for. est iste homo. con- sequens falsum demonstraretur enim pla- to. per ly. iste. & patet consequentia ista per suppositionem positam supra. sed forte dici- tur q' tales iste homo p'ter for. currit. non est p'positiō vel forte dicitur q' non est ex- ceptiua. Sed p'imum illorum est falsum. q' est oratio perfecta indicatiua perfectum ge- nerans sensum in animo audito:is. igitur est p'positiō. ¶ Item ista habet subiectūz p're- dicatū & copulā. & alia ad p'positiōe cathe- goricā regita. igit' &c. Itēq; secundūz est ve- rū. q' in ista p'positiōe. iste hō p'ter for. currit.

De relatiuis

ly preter tam bene tenet exceptiue q̄ in ista
ois homo pter sor. currit cū vnūoce ⁊ eodē
modo significet dictio in illa vli ⁊ in illa singu-
lari. ideo sequit̄ q̄ tam exceptiua est ista sin-
gularis q̄ ista vlis ⁊ tam p̄p̄ia licet nō tam
vera. ¶ Item si ois homo pter sor. currit ⁊
plato est homo. igit̄ plato pter sor. currit. cō-
sequēs est impossibile. q̄ p modū exponēdi su-
perius positū ⁊ per suppositiōes sup̄ius po-
sitas sequit̄ q̄ plato sit sor. Sed forte huic dī
q̄ iste nō est bonus syllogismus. q̄ plus sub-
licet in maiori q̄ p̄d catur in minori. Sed
contra. q̄ in ista aliq̄s homo pter sor. cur-
rit. ly. sor. nō tenet se ex parte subiecti. q̄ non
pōt regi ab illa p̄positione preter. neq̄ ab illo
termino homo. vt pat̄ exercitatio in materia
grammaticē. ideo regitur ab isto verbo currit
ex parte post. igit̄ ⁊c. ¶ Item si ois homo
pter sor. currit. igit̄ homo pter sor. currit ⁊
nihil est homo. pter sor. nō currēs. tenet p̄p̄ia
ab exponētibz ad suā expositā. sic enī ista
debet exponi. q̄ p̄batio debet fieri a primo
termino. p̄babilī aut saltem aliqua diuersita-
tis ratio foret quare in illa. ois homo currit.
⁊ nō i ista. ois homo preter sor. currit q̄ ratio
nō videt̄. ista igit̄ p̄p̄ia p̄ ab exposita ad suā
exponētes ⁊ scd̄a pars p̄p̄tis est falsa. q̄ ali-
qd est homo qd nō pter sor. est currēs puta
plato. ¶ Itē neq̄ iste homo preter sor. currit
in dato casu. neq̄ iste ⁊ sic de aliis. igit̄ nul-
lus homo preter sor. currit p̄ p̄p̄ia a singula-
ribz sufficēter enumeratis ad suā vlem ⁊
aīis est verū. igit̄ ⁊ p̄p̄is. igit̄ alia est falsa. s. q̄
libet homo pter sor. currit. ¶ Item dato isto
modo exponēdi valeret hoc argumentū
nullus homo non aīal currit. ⁊ aīal currit. ⁊
aīal est homo. igit̄ nullus homo preter aīal
currit. Similiter valeret id nullus homo nō
albus currit ⁊ albus currit. ⁊ albus est ho-
mo. igit̄ nullus homo preter aliqd albus
currit. sed p̄sequēs est falsum q̄ aliqua talin-
consequētiarum valet. istud enim p̄sequēs ē
impossibile. p̄ ipsum enim denotat̄ exceptiō
nē esse superioris de inferiori que esse nō pōt
¶ Item sic isto modo exponēdi dato cum
aliis veris sequit̄ q̄ hoc est falsa. omnis ho-
mo preter asinum currit. posito q̄ libet ho-
mo currat. sed p̄sequēs est falsum. q̄ contra-
dictorium istius est falsum. s. nō omnis hō p̄

ter asinum currit. q̄ sequit̄ nō omnis ho-
mo pter asinum currit. igit̄ homo pter asi-
num nō currit. ab vna eq̄pollente ad aliam
p̄sequens est falsum. q̄ sequit̄ homo pter asi-
num nō currit. igit̄ homo nō asinus nō cur-
rit. ⁊ asinus est homo. Sed ad primū illoz
dicī cōcedendo q̄ in dato casu ista est vera
ois homo pter sor. currit. Et cū arguit̄ q̄ q̄
libet eius singularis est falsa. sic significando.
igit̄ ista nō est vera. negatur argumētū. Et
si forte arguit̄ q̄ sub aliquo termino stāte dī
tributiue nō l̄ descendere. q̄ ista vlis ē ve-
ra. ⁊ libet eius singularis est falsa. dī cōce-
dendo totū. Et si tūc arguit̄ sic. ois homi-
q̄ preter sor. currit. igit̄ homo preter sor. currit
tenet p̄p̄ia. ab vli ad suam indefinitam ⁊ seq̄-
tur vltra homo pter sor. currit. igit̄ plato pre-
ter sor. currit. vel cicero pter sor. currit. ⁊ sic
de aliis. p̄sequēs est falsum vt prius. ⁊ tenet
p̄sequētia. q̄ sub termino stāte determinate li-
cet diffinitue descendere. igit̄ a p̄mo filio ho-
mo pter sor. currit. igit̄ plato preter sor. cur-
rit vel cicero preter sor. currit. ⁊ sic vltra. Di-
cī concedendo totū vsq̄ ad illam consequē-
tiam homo preter sor. currit. igit̄ plato pter
sor. currit. vli cicero preter sor. currit. ad quā
dicī negando. ⁊ ad regulā dī q̄ ipsa nō est
generaliter vera. vnde sicut sub subiecto isti
vniuersalis ois homo preter sor. currit. nō l̄
descendere ad aliqd p̄ticulare aliquā singula-
rem veram assignando. sic neq̄ sub isto ter-
mino homo in ista indefinita homo pter sor.
currit. Et p̄ hoc rīdet̄ ad aliud negādo istaz
p̄p̄iam ois homo preter sor. currit. plato est
homo. igit̄ plato preter sor. currit. q̄ excepti-
ua nō pōt esse maior in dāri ad cōcedēdum
suā singularē formalit̄. q̄ subiectū istius nō
stat mobiliter sic q̄ sub isto liceat descendere
inferendo suā singularē. Ad aliud dicī negā-
do istaz p̄sequentia. ois homo preter sor. cur-
rit. igit̄ nihil est homo qd nō preter sor. cur-
rat. neq̄ ista est exponens eius. q̄ nō est ex-
ponibilis a primo termino ⁊ cā est. q̄ subie-
ctus istius exceptiue nō stat mobiliter sic q̄ li-
ceat aliquā eius singularē inferre. vñ sub eo
nullo modo licet descendere. q̄ nō licet descen-
dere. igit̄ iste homo currit. si est aliqd a sor. ⁊
sic vltra. q̄ conditionales in cōsequente po-
sue sunt impossibile. neq̄ sic licet descendere

De probatione

sub subiecto istius omnis homo pter sor. currit et iste est alius a sor. igitur iste currit. et sic de aliis descendendo ad omnes homines alios a sor. q. descendere sub subiecto vltis est suas singulares cu debito medio inferre. neq. licet inferre singulares istius vltis ex ista vniuersa li. igitur et. ¶ Ad aliud dicit. negando istam consequentiam. neq. iste homo pter sor. currit. neq. iste. et sic de aliis. igitur nullus homo pter sor. currit. Et ad regulam dicit q. in exceptionis no. valet. et vltius cu arguit q. isto modo exponendi dato esset ista falsa. ois ho pter asinum currit. deditur. Et cu arguitur q. no. q. eius oppositum est falsum. s. non ois homo pter asinum currit. dicit q. no. et negat ista consequentiam. no. omnis ho pter asinum currit. igitur homo pter asinum no. currit. et regula allegata no. valet in exceptionis vt supra dicebat. Unde aduertendu est ad datum contradictorium in exceptionis q. oportet pponere negationem aduerbialem negantes vt preposita auferre. Unde iste no. contradicunt ois homo pter asinum currit. et homo pter asinum no. currit. neq. iste nullus homo pter asinum currit. et alius homo pter asinum currit. Et arguit. adhuc q. ista sit falsa in isto casu. no. ois homo pter asinum currit. q. sequitur ex ista q. ex ista q. no. ois homo no. asinus currit et asinus est homo et asinus currit ab exposita ad exponetes d. negando piam q. exceptio inere negatiua no. habet exponi. Sed hz casus veritatis disunctive et regula superius data de exponere exceptio vera est de exceptionis no. inere negatiua pp quod tales sunt dubitande no. homo pter asinum currit no. tu vides aliquem hoem pter sor. posito q. nullum hoem videas. si eniz negationes cadunt super totu sic q. in vtraq. neget exceptio sunt iste inere negatiue et ambe vere. Si aut negatio no. cadat sup totum sic no. pteradicitur iste tu vides aliquem hoem pter sor. et no. tu vides aliquem hoem pter sor. sed sunt ambe false. Sed vtriusq. pteradictorium est pponendo negatione negat exceptioem. ¶ Ad vltimum pot. probabiliter dici q. ista nullus homo pter animal currit. debet sic exponi nullus homo no. aial currit. et aial no. currēs est homo. et si aliquid est animal illud est. ¶ Sed forte arguitur. q. ista esset vera.

nullus homo pter hominem est homo. Similiter ista. nullum ens pter ens est ens consequens falsum quoniam in qualibet illarum igitur quelibet illarum est falsa. minor arguitur. quia equale ab equali excipi non potest. quia excipere aliqd denotat remanere de eo a quo fit exceptio. sed huic dicitur postea.

Sed incidit dubium in ista materia an ista sit possibilis ois homo pter sor. excipit. et arguitur q. no. q. sequit ois homo pter sor. excipit igitur sor. est homo et sor. no. excipit et patet p. h. et p. h. est impossibile. igitur et asis. qd. e. dubium. et qd. p. h. sit impossibile arguit. q. necesse est q. ipse sit a multis rebus exceptus et. b. multis locis.

Oppositum tamē arguitur. q. cras erit ita q. omnis homo pter sor. excipitur. igitur potest esse. ita q. omnis homo pter sor. excipitur et vltra potest esse ita q. omnis homo pter sor. excipitur. et ista est sic significando. igitur est possibilis. patet consequentia et arguitur primum antecedens ponendo q. cras erit. ita q. nullus homo est nisi sor. vel plato. et q. ista. ois homo pter platone currit. erit sic significando. tunc no. existente alia exceptio ab ista vel eius parte et solum illud sit exceptum vel appelletur exceptum quod excipitur p. dictionem exceptionem. sequit tunc q. cras erit ita q. ois homo pter sor. excipit. q. cras erit ita q. tu plato p. dictione exceptionem excipitur.

Ad quod dubium respondet ipm negando capiēdo istuz terminum excipi. put. significat rem extra capia a quacumq. re extra capiatur seu extra capta sit dato q. iste terminus excipitur no. distribuat. isto eniz modo sequitur. si sor. est ipse e. exceptus. id. ista est penitus impossibilis. omnis homo pter sor. excipitur sine est exceptus sic significantibus terminis. Sed si ponitur q. iste terminus exceptio vel excipitur significet rem exceptam solum p. exceptionem dictionem dicitur q. illa est possibilis. sed no. est possibile istam esse veram vt probat argumentum. ¶ Sed contra predicta iterum sor.

proposi. exceptiue

te arguitur probando istum modum expo-
nendi non fore bonum. quia cuius veris isto da-
to sequitur quod hec impossibilis. sic significando
omnis homo preter nos currit demonstran-
do me. et te per ly nos. Et idem arguitur de
ista omnis homo preter sor. et platonem cur-
rit consequens tamen est falsum. ponatur enim quod
nullus homo nisi nos sit non currens. vel nisi
sor. et plato. ¶ Item sequitur. fore possibile quod
tu incipis scire omnem propositionem preter
a. et tamen tu incipis scire. a. consequens est
falsum. quia exceptiua repugnat sue preiacen-
ti. similiter quod tu differas ab omni homine pre-
ter a te. consequens est falsum. quia tunc se-
quitur quod omnis homo preter te sit. et probat
consequentia. quod tu differas ab omni homine
non te et non differas a te et si aliquid est tu id
est homo. consequens tamen est falsum. ¶ Item
sequitur quod tu non differas ab alio preter a te
no. consequens est falsum. quod tunc a nullo alio
ab alio differas. et cum capia sit et tu sis. se-
quitur quod tu es capia. Item sequitur quod possi-
bile foret quod tu vides omnes homines albos
preter sor. et tamen non vides aliquem ho-
iorem etiam neque aliquos homines albos.
¶ Item hec consequentia non valet. omnis pro-
positio non exceptiua est vera et propositio ex-
ceptiua non est vera propositio. et si aliqua est
propositio exceptiua illa est propositio. igitur
omnis propositio preter exceptiuam est vera
in casu enim antecedens est verum et conse-
quens falsum. posito quod nulla sit exceptiua. alia
a consequente vel eius parte. et sit ista conse-
quentia tota cum ista deus est. vel fiat argu-
mentum de ista omnis propositio categori-
ca preter exceptiuam est vera. et ponatur ca-
sus de illa. ¶ Item ista tantum omnis homo
preter sor. currit. non exponitur illo modo. igitur
et c. ¶ Ad primum dicitur concedendo quod
tales sunt impossibiles. omnis homo preter
nos currit. omnis homo preter sor. et dicero-
nem currit. quia ex utraque sequitur quod omnis
homo currit. et etiam quod homo non currit.
nec admittitur casus ibi positus. ¶ Et si sor-
te arguitur quod illa sit vera. aut possibilis. om-
nis homo preter sor. et platonem currit. quia
ponatur quod omnis homo differat a sor. vel pla-
tone. currat. et non currat sor. neque plato. tunc
ista propositio est partim falsa et partim vera omnis ho-

mo currit. igitur per dictionem exceptiuam
potest verificari. et tenet consequentia per an-
tiquam regulam. scilicet quod omnis propositio
vniuersalis partim vera et partim falsa.
potest per dictionem exceptiuam verificari.
sed ista non potest aliter verificari. quod sic om-
nis homo preter sor. et platonem currit. igitur
et c. Sed huic dicitur admissio casu quod
ista omnis homo currit. non est partim ve-
ra et partim falsa. sed simpliciter falsa. neque ve-
rificatur per dictionem exceptiuam. immo si
exceptiua est vera vniuersalis sibi correspon-
dens est falsa. Et ulterius dicitur quod illa regu-
la antiqua intelligitur sic quod propositio vniuer-
salis cuius aliquae singulares sunt vere et ali-
que false potest habere exceptiuam veram si
ibi correspondet item in qua excipiantur sin-
gularia pro quibus ista vniuersalis est fal-
sa que regula verificatur in terminis simpli-
cibus. et de vniuersali et exceptiua quarum
nulla se falsificat. et tunc ulterius dicitur quod hu-
ic vniuersali false. omnis homo currit. in casu
dato correspondet ista exceptiua omnis ho-
mo preter sor. vel platonem currit. Ad secun-
dum dicitur concedendo istam tanquam possi-
bilem. tu incipis scire omnem propositionem
preter a. et tamen tu incipis scire. a. sicut po-
sito quod due propositiones sint vere et non plu-
res quas modo incipias scire per positionem
de presenti et sit solum. a. propositio falsa que
incipiat esse vera per remotionem de presen-
ti et quam incipias scire. et patet conclusio.
Et ad argumentum contra quia tunc exce-
ptiua et sua preiacens non repugnant de quod
in talibus terminis propositis frequent non re-
pugnant. Et si arguitur. si tu incipis scire om-
nem propositionem preter a. igitur tu non in-
cipis scire. a. ab exposita ad exponentem. ne-
gatur consequentia. quia ista non est exponi-
bilis ratione istius dictionis preter. sed ratio-
ne de ly incipis eo quod est primus terminus p-
habilis in ista. Et per hoc etiam dicitur ne-
gando istam tu differas ab omni homine pre-
ter a te et etiam consequentiam istam tu
differas ab omni homine non te et non differas
a te et es homo igitur tu differas ab omni ho-
mine preterquam a te. si ista. tu differas ab
omni homine preterquam a te. habet sic ex-
positum tu es. et omnis homo preter te et. et tu non es

Tractatus

in aliqua scia hoies laborant q̃ q̃ cuiuslibet
vocabuli vim et proprietatē cognoscant. &c.

Etione dictionis redu
plicatine tēte af

r

breia inquantu
 quatur q̄ quan
 tima differt a se
 est impossibile.
 ritas continua
 differt a discre
 tas sequitur
 tas continua
 tima fin rō
 differt a diff
 q̄ nulla diff
 differt quan
 modo inqu
 est de fin q̄
 primo post
 mo fin q̄ l
 ipsemet Ar
 dicit q̄ plic
 atur a. sic
 rifice expon
 sor. est homo
 & contra hā
 contra istā rel
 to sequit q̄ b
 coloratus post
 sum. q̄ nulla t
 homo colorat
 ditoria eēn
 tū hō ē aial.
 falsa exponē
 ria ē vera. ¶
 gnār. igit vni
 rum est veru
 mini fin q̄ ip
 te ad multipli
 modis cālis r
 ¶ De c

Secunda summa
terminati. v.
minus. p3 illa
est infinitum. i.
igitur hoc no

De ly infinitum

sereta inquantum est quantitas continua sequitur qd quantitas continua inquantum continua differt a se ipsa. p3 consequentia. et pns est impossibile. ¶ Item si ista sit vera. quantitas continua inquantum quantitas continua differt a discreta specificatiue tenedo ly inquantum sequitur qd solum propter hoc quantitas continua differt a discreta. qz quantitas continua fin ronez. siue conceptu suuz propriu differt a discreta. ¶ Sed contra. tunc sequit qd nulla diffone existente. aut conceptu non differt quantitas continua a discreta aliquo modo inquantum continua. ¶ Item hec non est de fm qd ipm. homo est animal. vt paret primo posteriorum. ideo non e veruz qd homo fm qd homo e animal sicut videt dicere ipsemet Aristoteles eodem loco. Ideo forte dicit qd prioristice exponenda est dictio redu plicatiua. sicut iam exposita e. Sed posterioristice exponenda e sic for. inquantu ho e aial for. est homo. et si aliqd e homo illud e aial et contra si aliqd e aial illud e homo. ¶ S3 contra ista responsione sic arguit. qz isto dato sequit qd homo inquantu homo sit homo coloratus posterioristice exponedo. pns e falsum. qz nulla talis est d scdm qd ipm. ho est homo coloratus. ¶ It seque qd duo ptra dictoria eent fil vera. qz illa e vera. for. inquantu ho e aial. vt p3 exponedo primo mo. et e falsa exponedo. scdo mo. igit sua ptradictoria e vera. ¶ It illi modi exponendi repugnāt. igit vnicus eoz e verus. aut nullus eorum est verus. S3 pro expositione illius termini fm qd ipm et illius termini p se. aduerte ad multiplicatē istius note calis qz. et quot modis calis reddat vera.

¶ De expositione illius termini infiniti.

Expositione

¶ Istius termini infinitus def prima suppositio qd iste terminus infinitus cathegorematicè sumptus opponit priuatiue isti termino finitus. Secunda suppositio qd ly infiniti cathegorematicè sumptu significat tantu quantu non terminatu. vel non habes terminum vl terminos. p3 illa suppositio. qz bene sequit hoc est infinitum. igit hoc est non finitus. et vltra igitur hoc non est habes finem vel terminum

et tenet pna ista prima. qz e ab affirmatiua d predicato priuato ad affirmatiua de predicato infinito. Tercio accipit qd propositio exponibilis rone istius termini infiniti siacathegorematicè sumptu exponit sic. infinitus numerus est finitus. aliquantus numerus est finitus. et non tantus qn in duplo maior. et in quaduplo et sic vltra. igit infinitus numerus e finitus. Infinitu pondus for. pot portare aliquantu podus for. pot portare. et non tñ pot portare qn in duplo maius. et in quaduplo. et sic vltra. igit infinitu podus for. pot portare. ¶ Resupponatur vterius ex modo loquē dīp cū ly infinitu ponit a pte subiecti nō pcedente termino secum constructo capitur sin cathegorematicè. sed cum ponitur a parte p dicati qd solū accidit vocalibus vel scriptis capitur cathegorematicè. Ex quibus sequitur primo qd nō infinita sunt finita. sed aliq sunt in rez natura que sunt quantitas infinita. patz prima ps. qz aliqua sunt finita et nō plura datis sunt finita. qz due ps istius ptinui sunt in rez natura. et nō plura qz iste due ptes sunt in rez natura. qz iste due partes sunt tot ptes vel nō pauciores qz mille. vel decem milia. et sic de alijs. qz nulla ps quantitatiua continet bz pauciores partes qz ipm continet. Et secunda pars istius pclusionis vera est qd aliq sunt quantitas infinita. qz aliqua sunt instantia in. a. tpe. aut puncta in a linea q sunt quantitas et multitudo infinita. qz omnia puncta in. a. linea nō sunt finita quantitas. ¶ S3 forte dicitur qd nulla sunt omnia instantia. aut omnes partes proportionales impares istius continui. qz neqz duo instantia. neqz tria neqz mille. et sic vltra. et si sic ergo nulla erūt omnia instantia que sunt vel erunt in hora.

¶ Sed contra istud arguitur qz per idē nulla sunt omnia que sunt. consequens falsuz. qz vniuersum est omnia que sunt. qz vniuersum est vniuersum. ¶ Item hoc continuum est omnia que sunt hoc continuum. et hoc continuum est aliqua. igitur aliqua sunt omnia q sunt hoc continuum. et per consequens aliq sunt omnes partes que sunt hoc continuum et ita aliqua fm aliquem ordinem sunt omnes partes proportionales pares que sunt i hoc continuo. et sic etiam fm aliquem ordinem aliqua sunt omnes ptes proportionales

De l'infinitum

Impares que sunt in hoc continuo. ¶ Et si arguitur consimili modo. sicut prius quod non. quia neque due neque mille sunt omnes partes impares que sunt in hoc continuo. et sic ultra. id nulle sunt omnes partes impares que sunt in hoc continuo. de negando autem sic intelligendo quod nec due partes nec mille. et sic de singulis sunt omnes partes que sunt in hoc continuo tam finitas quam infinitas numerando. quod de illis verificatur tam numerus finitus quam infinitus. et igitur per nullum numerum finitus signari possint distingere. tamen per numerum infinitum signari possunt. ¶ Ideo concluditur ultra quod non infinitus numerus est finitus. igitur aliqua sunt numerus infinitus. ut patet de partibus imparibus dati continui. Et quod non infinite partes proportionales sunt in illo continuo. quod non plures partes quam sunt partes que sunt due medietates sunt in dato continuo. Et ulterius patet quod aliquis est numerus cuius aliqua pars est numerus. qui non est minor quam iste numerus. cuius est pars. Et quod non omnis numerus est maior sua parte. Et aliquis numerus est equalis sue parti. quod numerus binarius est a continuo non est maior numerus quam numerus qui est eius medietas. neque minor. et cum uterque illorum sit finitus simpliciter sequitur quod uterque illorum est alteri equalis.

Sed contra hoc forte arguitur. quod istis datis sequitur quod finitus numerus est infinitus. prius est impossibile ut patet ex prima superpositione. quod sequitur quod numerus finitus est non finitus. et prima prima arguitur. quod a continuo est numerus infinitus et a continuo est numerus finitus. quod a continuo est due medietates que sunt numerus finitus puta binarius. igitur et cetera. sed maior arguitur. quod aliquis numerus infinitus est in a. sicut partes in toto. id sequitur a fortiori quod a numerus sit infinitus. patet prima. et autem arguitur quod numerus est omnes partes impares a continuo est infinitus. et iste continetur in a. igitur et cetera. ¶ Item nullus numerus potest esse maior numerus quam sit et a est numerus. igitur a est numerus infinitus. ¶ Item aliqua pars a est numerus infinitus. igitur a fortiori a est numerus infinitus. ¶ Item a numerus infinita proportionem habet ad aliquod datum numerum finitum. igitur a non est numerus finitus patet prima. et antecedens arguitur. quod infinitam proportionem habet

numerus ad istum numerum binarium qui est due intelligentie. ¶ Item sequitur quod finitum aliquid infinitum excedit excessu solus finitus. ¶ Item sequitur quod aliquis est maximus numerus puta binarius qui est in hoc continuo. et idem est minimus qui est in eodem. quod nullus numerus in hoc continuo est maior vel minor illo quod si conceditur arguitur quod illa copulativa sit falsa virtute superlativi gradus. ¶ Item in infinitum continuo quodlibet est divisibile ut ponit Aristoteles in primo et tertio et sexto physicorum. ¶ Item sequitur ista conclusio quod a numerus finitus est minor. b. numero finito. et augetur in infinitum. successine. b. numero stante. et tamen a nunquam erit equale. b. prius est impossibile. et consequentia arguitur posito quod a sit numerus minor finitus qui non sit quantitas continua et crescat a successine per totam istam horam discreta sic quod in primo non esse horam erit a numerus infinitus et sit. b. numerus finitus qui est aliquid continuum. tunc patet tota conclusio de ducenti vel ponatur quod a stante diminuat b. ad non quantum successine. et sequitur e contra conclusio. ¶ Item dato illo sequitur quod a est finitum et non augetur. neque diminuitur. et tamen in primo non esse horam erit infinitum. prius impossibile. et probatur consequentia ponatur quod a sit unum corpus longum in infinitum versus orientalem plagam et finite longum versus nos pedaliter latum et profundum. tunc patet quod hoc corpus est finitum. quod est terminatum tam finititudine quam finititudine profunditatem. et finitum versus nos. igitur a est corpus finitum. ¶ Item a corpus est figuratum igitur terminum vel terminis clauditur. ideo a corpus est finitum. ¶ Item dato igitur quod sine maioratione. aut diminutione auferatur primum pedale et fiat figura spherica. deinde auferatur finitum pedale et extendatur circa primum sine angustatione et diminutione eius. et sic ultra de omnibus pedalibus. et tunc sequitur quod in fine erit a simpliciter infinitum. quod ex nulla parte terminatum. ideo sequitur tota conclusio. ¶ Item arguitur in eodem casu quod a est finite longum. quia habet ultimum versus oriens. quod habet aliquam partem qua nulla est ulterius finitum istam differentiam. quod capiat totum preter primum pe-

De expositione

dale istius et sequitur quod ista est pars quod nulla est ulterior secundum istam differentiam positionis.

Sed ad hoc primum dicitur negatio istam consequentiam cum inferre quod numerus finitus est infinitus. et cum arguitur quod sic quia numerus qui est hoc est numerum est infinitus. negatur hoc et negatur hoc consequentia numerus infinitus est hoc tanquam sue partes. igitur a est numerus finitus. Ad secundum negatur ista consequentia. nullus numerus potest esse maior quam est a et a est numerus. igitur a est numerus infinitus. Ad tertium negatur antecedens. scilicet quod aliqua pars est numerus infinitus et ulterius dicitur quod numerus qui est omnes partes impares secundum istam divisionem non est pars. a. scilicet est partes a. Ad quartum negatur ista consequentia infinitam proportionem habet a. ad aliquem numerum finitum. igitur est numerus infinitus. Et si forte arguitur contra istam responsionem. quia tunc sequitur quod a numerus est maior b. numero. et a. diminuitur univociter ad non quantum stante b. et tunc a nunquam erit equalis b. per consequentiam quia diminuitur a continuum versus ad non quantum stante b. numero qui est duc intelligenter. Item a numerus infinite distat a non quantum. igitur numerus est infinitus numerus. Ad primum dicitur quod de virtute sermonis non diminuetur a numerus. quia nec hoc primum. neque aliqua eius pars nunquam erit minor numerus quam est hoc continuum. scilicet illud continuum diminuetur. aut condempnabitur ad non quantum et causa est. quia nullus numerus potest esse maior numerus quam ipse est. Et generaliter nulla quantitas discreta potest esse maior quantitas discreta quam ipsa vel sit minor. et generaliter nulla quantitas potest esse maior quantitas quam ipsa sit. scilicet tunc aliqua quantitas continua possit esse maior quantitas continua quam ipsa sit. Ad aliam formam negat auctor istam consequentiam a numerus infinite distat a non quantum igitur a numerus est infinitus. Et si forte arguitur quod sic quia a distat a non quantum. per numerum infinitum. igitur a. distat infinite. a. non quantum negat auctor. Ad aliud principale argumentum dicitur quod per tales propositiones primum infinitum est divisibile stelletur Aristotelem. quod primum est divisibile in semper divisibilia. sicut ipsemet dicit primo celi Ad aliud dicitur ut prius negando quod a numerus

fiet maior numerus et negat casus. ibi positus ad intellectum argumenti et si admittat casus gratia disputationis procedit conclusio. sicut prius. Ad aliud dicitur de virtute sermonis procedendo delusione illata. Et si contra forte arguitur quod illud corpus in principio est infinitum. quia infinitum distat a non quantum. igitur ipse est infinitum. Item hoc corpus non potest augeri. igitur ipse est infinitum. Item sequitur si hoc corpus est finitum quod hoc corpus est maior sua parte quantitativa. Item si hoc corpus est finitum alicui corpori esset eque. prius falsum. Sed ad omnes istas formas dicitur quod libet istam negando preter primum cuius negat auctor dicitur simpliciter tamen finitis tenet iste sermo. Ad ultimum argumentum quo arguitur quod a est finite longum. quia habet ultimum versus parte infinita. dicitur negando auctor dicitur ultra quod quicquid parte data aliquid est ultimum neque hoc totum. est eque ultra sicut aliquid eius pars. imo nulla est prima pars neque ultima alicuius continui.

De expositione de libro primo tota totum.

Sicut ly infinitum aliqui sumitur cathegorematic

et aliqui sincathegorematic sic iste terminus totus versus cum sumitur sincathegorematic equaliter bu-

le complexio quilibet pars cum vero sumitur cathegorematic equaliter huic complexio perfectum tamen suis partibus capiendum prope totum putat dicitur relative ad preteritum. Et cum ponit a parte subiecti ly totus non determinat tamen sive sit sincathegorematic capi a preterito vero predicati cathegorematic. quod totum est ad beneplacitum accipientis. Ex quibus patet primo quod deus fecit totum quod ipse potuit facere quod produxit for. et eque quantum est totum quod ipse fecit in mundo.

Sed forte contra id arguitur. quia isto dato procedendum esset quod tota a. maior esset minor a. materia. quia quilibet pars a materie est minor. a. materia. prius tamen est falsum quia illa propositio tota. a. materia est minor. a. materia est affirmativa significans iuxta compositiones suorum terminorum cuius predicatum non verificatur de subiecto. ideo sequitur quod ipsa est falsa. patet prima cum auctor. quia hoc predicatum minor a materia non verificatur de hoc subiecto a materia. quia tunc ideo esset seipso minus. Item ex quo ista est affirmativa significans iuxta compositionem suorum terminorum. et est vera per rationem habens subiectum et pre-

De ly totus

dicatum distincta. ergo predicatum et subie-
ctum supponit per eodem. et patet. et per hoc est
falsum. igitur et alius. et non nisi per ultimam parte il-
la. scilicet quod hec est vera. igitur et c. Item sequitur
cum aliis veris quod totus hoc quadratum est mi-
nus a quadrato demonstrato certo quadra-
to. quod quilibet pars istius quadrati est minor
isto quadrato consequens tamen est falsum. quod illa
propositio totum hoc quadratum est minus hoc qua-
drato significat quod totum hoc quadratum est mi-
nus quadratum quod hoc quadratum sumendo ly
minus adiective ad suum substantivum. scilicet qua-
dratum. sicut illa homo est albus significat quod
homo est homo albus. per totum ex gramma-
tica. sed hec secunda est falsa. ut patet. igitur et illa pri-
ma est falsa. Item ista dato sequitur. quod illa est
falsa. totum quod est in mundo esse in oculo tuo. quod
ipsa significat ut dicit positio quod quilibet pars
alicuius quod est in mundo est in oculo tuo. per hoc tamen
est falsum. quod in ista. totum quod est in mundo est in
oculo tuo. ly quod relative refertur ad ly totum. quod
esse non potest nisi ly totum sumat substantivum et ca-
tegoricem. igitur illa significat quod aliquod
totum quod est in mundo est in oculo tuo quod est ve-
rum. quod aliqua pars oculi tui est unum totum quod
est in mundo.

Sed ad horum primum dicitur forte nega-
do consequentiam cum inferitur quod to-
ta a materia est minor a materia. quod illa pro-
positio significat quod tota a materia est minor
a materia ipsamet. a materia. sicut ista. totum
for. est minor for. significat quod totus for. est mi-
nor for. ipso for. et sicut illa totum aial est minus
aial. significat quod totum aial est minus aial
per n. adiectiva adiacent suis substantivis posi-
tis in ordine et non subintellectis. unde illa mona-
chus est albus non significat quod monachus est
homo albus. sicut ista homo est albus. non signi-
ficat quod homo est albus canis vel bos vel homi-
ni Sed hec responsio in se vera sit adhuc vi-
detur stare argumentum. quod capiatur hec propositio
tota a materia est pars a. materie que est ve-
ra. ut sequitur ex pone. cuius predicatum non ve-
rificatur de subiecto. Ideo ad illud dicitur co-
cedendo istam conclusionem. quod illa est propositio
vera significans iuxta compositionem suorum
terminorum et predicatum non verificatur de subie-
cto. Et per hoc dicitur ad aliud negando istam
consequentiam. illa est propositio affirmativa et

vera significans iuxta compositionem suorum
terminorum. igitur subiectum et predicatum pro eo-
dem supponit neque neque ex hoc sequitur ipsa
sit falsa. Ad aliam formam patet etiam per iam
dicta quod illa est falsa totum a quadratum est
minus a quadrato. sed hec est vera quod totum
a quadratum est minor pars a quadrato.

Ad aliud dicitur concedendo illud totum quod
est in mundo est in oculo tuo. eo quod ly quod de-
terminat et trahit ly totum ad standum cathe-
goricem. Sed adhuc forte contra positionem
arguitur. quod illa data posito quod illa totus for. est
minor for. sit sic significando sequitur quod ipsa est
universalis consequens falsum. quod tunc aliqua
posset signari eius indefinita vel singularis.
per hoc est falsum. Item sequitur quod illa sit con-
grua et perfecta totus est in mundo. quod ille ter-
minus totus valet tantum quantum quilibet per
igitur valet illa consequentia. quilibet pars est
in mundo. igitur totus est in mundo. per hoc falsum
quod illud quod ponitur pro consequente non est con-
gruum et perfectum. igitur et c. Sed per primo
dicitur concedendo quod aliqua est universa-
lis que non est apta nata habere indefinitam
vel singularem sic significando. Et pro
secundo dicitur quod iste terminus totus sit cathe-
goricem et per se sumptus nulli complexo
equaleat. sed tamen iste terminus cum substanti-
vo sibi coniuncto equaleat uni complexo. sicut
hoc complexum totus for. equaleat huic. quilibet
pars for. Sed contra forte arguitur. quod hoc
complexum significat ex compositione suarum
partium. sed nulla pars significans istius co-
plexi significat oblique. igitur illud comple-
xum totus for. significat solum recte et non ob-
lique. et per consequens non significat tantum
quantum hoc complexum quilibet pars for. eo
quod id complexum quilibet pars for. significat re-
cte et oblique eo quod aliqua pars eius est recta et
aliqua obliqua. alterius autem. scilicet huius com-
plexi totus for. nulla pars est obliqua. igitur
et c. Unde dicitur quod illud complexum totus
for. non significat penitus iuxta compositionem
suorum terminorum.

Sed adhuc arguitur quod illud co-
plexum totus non
valet tantum quantum hoc complexum que-
libet pars. quod tunc sequeretur quod ista comple-
xa equaleant totus homo. et quilibet pars

De ly eternaliter

hō pñs falsum. et pbatur pñs. q: ly totū va
let tñ quantū hoc cōplexū q̄libet ps et ex ad
ditione istius termini hō nō variat illius cō
plexi nec etiā illius termini hō significatio.
igit̄ totū hoc cōplexū q̄libet ps hō. Et tūc ista ppo
sitiō totus hō currit. valet tñ q̄tū hoc. q̄libz
ps hō. vel existens hō currit. ¶ Itē nulla p
filius cōplexi totus hō significat hōiez obliq̄
et illud cōplexū significat ex cōpositione suaz
partiū. igit̄ hoc cōplexū totus hō nō signifi
cat tñ q̄tū hoc cōplexū q̄libz ps hominis.

Ideo dicitur aliter in hac materia q
iste terminus totus cathegore
matice sumptus valet tñ quantū hoc cōple
xū sū oēs partes collectivē sumptas. sic in
telligendo for. est totus albus. i. for. sū oēs
pres suas collectivē sumptas est albus. qd
possibile est. sed ista totus for. est albus sine
thegorematice sūmēdo ly totus significat q
for. sū oēs suas pres divisivē et sū q̄libet
partē snā est albus qd nō est possibile. Ex q
bus seq̄ q ista esset ipossibilis tota a linea ē
minor a linea. et tota a materia ē minor a ma
teria. et sili ista est falsa. et pñs tota a linea
est ps a linee. q: ista significat q a linea est p
a linee sū se et q̄libet eius partē. Et ex illa
rñsione nō sequitur illa inconuenientia. s. q
aliq̄ est propositio vera et affirmatiua signifi
cans ex cōpositione terminoz habens subie
ctū et predicatū expresse cuius predicatū nō
verificatur de subiecto. neq̄ sequit̄ sū inco
ueniens illatū cōtra aliā rñsionē. s. q aliq̄ est
propositio affirmatiua significans ex cōposi
tione terminoz habēs subiectū et p̄dicatū
expresse cuius subiectū nō supponit p illo p
quo supponit predicatū. nec sequit̄ q ista sit
pfecta totus currit. et sic de alijs. Ex quo seq̄
tur tales pñsias valere tu vides for. igitur tu
vides totū for. tu tangis for. ergo tu tangis
totum for. tu comedis panem igitur tu come
dis totum panem et c.

De expositione illius termini eterna
liter. ab eterno et semp.

Stet terminus

eternaliter sic exponit̄. a. eterna
liter fuit. a. fuit. et nō incepit esse
neq̄ desinit ēē. igit̄ a. eternaliter fuit. Sz ista

ppetuo. a. erit exponit̄ sic. a. erit. et nō incipit
ēē. neq̄ desinit ēē. igitur ppetuo. a. erit. Sed
ista semp. a. fuit. sic exponit̄. a. fuit et nūq̄ fu
it. qn tunc. a. fuit. igitur semp. a. fuit. Et intel
ligitur ista scda exponēs. s. nūq̄ fuit qn tūc
a. fuit sic nullū fuit tps vel instās. qn in illo
a. fuit. Ex qbus pz. q sū veritatē semp ce
lū fuit et nō eternaliter fuit. q: nullū fuit tps
vel instās in quo celū nō fuit. et tñ celū ince
pit ēē. pz etiā q aliqd fuit pñm creatū a dō
et tñ semp fuit aliqd creatū a deo. ¶ Itē pz
q aliqnid semp erit qd nō p maius tps qz p
horā erit posito q desinat esse tempus hinc
ad horam.

Sed contra illud arguit̄ pbā
do q celū eterna
liter fuit. q: celū fuit ab eterno. igitur eterna
liter fuit. ¶ Itē arguit̄ q celū nō semp fuit. q:
celū aliqn nō fuit. q: nullū celū nūc fuit demō
strando instās pñs. et tunc est vel nunc ē al
qn. igit̄ aliqn nullū celū fuit. Sili arguit̄ q
aliqn nihil erit. et aliqn nihil fuit. q: in instā
qd est pñs nihil erit. neq̄ aliqd fuit et oē in
stās qd ē pñs ē vel fuit aliqn. igit̄ aliqn nihil
erit. et aliqn nihil fuit. ¶ Itē pducet̄ cras aīa
antixpi q ppetuo erit et incipiet ēē. igit̄ aliqd
perpetuo erit qd incipiet esse.

Sed ad pñm dī. negādo pñm istā. ab
eterno celū fuit. igit̄ eternalr celū
fuit. q: qeqd fuit pductū a deo fuit pductus
ab eterno. q: a re eterna. et ēē qd fuit. pdu
ctū vnq̄ ab eterno fuit pductū. q: ly eterno
qn noialr stat nō est terminus exponibilis. et
iō ista i eternū tu fuiti significat q i re eternā
tu fuisti. sed ly eterno et eternū aduerbialiter
sumpta puerunt cū ly eternalr. ¶ Ad aliud
cū arguit̄ q nō semp celū fuit. et q aliqn ni
hil fuit. q: in hoc instā nihil fuit. et hoc instās
est vel fuit aliqn. igit̄ aliqn nihil fuit. dī negā
do pñs. sed minor dī sic sumi. hoc instās fuit
aliqn. si tñ terminus supponēs respectu hui
verbi fuit supponeret p eo q ē neganda sō
ret ista ppositio. semp deus fuit. Sed adhuc
terminis inodicū variatis expōne data inse
runt̄ siles p̄clusiones. q: arguit̄ adhuc forte
illo dato q semp hoc instās ē demōstrādo i
stās pñs. et qeqd ē in hoc instā semp ē. quia
hoc instās ē in instā pñi. et i tpe pñi. et nul
lū est tps vel instās in quo nō sit hoc instās

Bediffert

is qd. Et filr arguit alia conclusio. Et id pce
dis vtrūq; pñs. dato qd nullū sit tps nisi cui?
hoc intras est intras intrinsecū. ¶ Ad aliud
dī qd ista aia ppetuo erit. postq; incepit ee
ex quo nō sequitur qd ipsa ppetuo erit aut
continuo erit.

¶ De expositione illius termini differt ali-
ud. 7 d ly nō idē 7 d terminis positius.

Resupponatur

p in hac materia qd nulla est puent
entia sititudo vel eq̄litas inter ali
qua nisi qdlibet illorū sit cu3 alio.
Et pñr de preterito nihil fuit file aſent aut
ei dissimile nisi vñs fuerit cū alio. sic etiā de
futuro dicat. Ex quibus pz tales pñas non
valere. for. fuit talis q̄lis fuit plato. igitur for.
fuit similis platoni. sed bñ ecōtra sequit. for.
fuit similis platoni. igit. for. fuit talis q̄lis fuit
plato. sic etiā nō sequit. for. fuit tantus quan-
tus fuit plato. posito qd vterq; fuerit pedalis
igit. for. fuit eq̄lis platoni. Sitr nō sequit. tu
eris 7 for. erit 7 tu nō eris for. igit. tu differēs
a for. qz posito qd for. nō erit tecum. esset aſis
vex. 7 pñs falsum. ¶ Resupponat vltra qd
pñt sine cōtradictōe esse aliq̄ differentia licet
nullū tps sit vel instans aut etiā mensura ex-
trinseca. pz hoc. qz nullo tpe existente adhuc
differt deus ab angelo secū existente 7 sic de
alijs. Ex quo pz illā pñam nō valere for. dif-
fert a platone. igitur for. erit qñ plato erit. qz
posito qd nullū tps esset sicut pōt pñma causa
facere esset antecedens vex in casu. 7 pñs fal-
sum. pz etiam istā pñam nō valere. tu eris 7
aliquis asinus erit tecū. 7 tu nō eris asinus.
igit. tu differēs ab asino. qz in consequente ly
asino supponit distributivē pro omni asino q
vñq; erit. Ideo dī qd ista tu differēs ab asino
sic exponenda est. tu eris. 7 oīs asinus q erit
erit tecū. 7 tu nō eris asinus. igitur tu differēs
ab asino. Sed ly aliud exponit sic. tu es ali-
a platone. tu es aliqd 7 plato est aliquid tecū
7 tu nō es illud qd est plato. igitur tu es ali-
nd a platone. Ex quo pz istā pñam nō valē
a. differt a for. igitur. a. est aliud a for. pz. po-
sito qd a. sit nomen singulare alicuius aggre-
gati qd nō sit aliquid.

Sed forte contra istū modū ex-
ponēdi arguitur. qz si

sequitur. for. differt ab. a. igitur omne qd erit
a. erit cū for. 7 for. non erit. a. qz posito qd a.
rit aggregatum qd nō erit aliqd. 7 erit for.
Cum illo aggregato est antecedens verum. 7
consequens falsum. ¶ Itē superflue ponitur
cor. erit. qz sufficienti iste due oīs asinus qui
s rī asinus. erit cum for. 7 for. nō erit asinus.
egitur for. differt ab asino. ille enim due inclu-
dunt tertiam. s. for. erit. igitur ista tertia sup-
flue ponitur. ¶ Item nō sequit. tu differēs
ab asino. igitur omnis asinus qui erit. erit te-
cum. 7 tu non eris asinus. qz antecedens est
verum. 7 consequens falsum. qd antecedens
sit verum. arguitur qz aliquando tu differēs
ab asino. igit. differēs ab asino. 7 antecedens
arguitur. qz demonstrato. a. instanti. in quo
tu eris cum aliquo asino. patet qd tunc diffe-
res ab asino. 7 tunc erit aliqñ. igitur aliquan-
do differēs ab asino. 7 qd tunc differēs ab as-
no demonstrato. a. instanti patet. qz nō plus
significat nisi qd tu differēs ab asino. qui erit i
a. instanti. sicut ista in. a. instanti tu eris aliqd
album. significat qd tu eris aliquid qd erit al-
bum in. a. instanti. 7 non simpliciter signifi-
cat qd eris aliquid album qd erit. qz tunc sta-
ret qd in. a. instanti. tu eris aliquid album 7
qd pro tunc tu eris aliquid nigrum. Simi-
liter ista in. a. instanti. tu fuisti homo. signifi-
cat qd in. a. instanti tu fuisti homo qui fuit i. a.
instanti. 7 ista in. a. instanti. tu eris omnis ho-
mo. significat qd in. a. instanti tu eris omnis
homo qui erit tunc. quia determinatiōes ad-
verbiales referuntur ad verba. ¶ Item nō
sequitur tu es aliquid 7 omnis qui est aliq̄s
asinus. est aliquid tecum. 7 tu non es ille qui
est asinus. igitur tu es alius ab asino. qz con-
sequens est impossibile. quia sequitur tu es
alius ab asino. igitur tu es alius asinus ab as-
no. vel tu es alius homo ab asino. vel tu es
alius tu quorum duo pñma sunt falsa. neq;
tertium est bene dictum sicut. neq; illud for.
est alius for. ab asino. ¶ Item non sequitur
for. est aliud a chymera. igitur omnis chyme-
ra est cum for. 7 for. nō est chymera. quia cō-
sequens istius consequentie est falsum. 7 an-
tecedens verum. qd arguitur sic. qz for. est
non idem chymere. igitur for. est aliud a chy-
mera. tenet consequentia. a. convertibili ad cō-
uertibile. 7 arguitur antecedens. qz for. non

De differt

est idem chymere et for. est. ergo for. est non idem chymere. patet consequentia. a negatiua de predicato finito ad affirmatiua de predicato infinito cum debita constantia. ¶ Sed forte dicitur ad illud negando istam consequentiam. tu es non idem chymere. ergo tu es aliud a chymera. Sed contra. arguitur. qd antecedens sit impossibile. quia sequitur for. est. non idem chymere. ergo chymere. for. ē non idem. ex quo sequitur ultra qd chymera est. et iste consequentia sic probantur. qd bene sequitur. tu es non videns chymeram. igitur tu non vides chymeras. tenendo ly nō vtrobiq; infinite. et sequitur. tu non vides chymeram. ergo chymera non videtur a te. tenendo ly non vtrobiq; infinite. tenet consequentia ab actiua ad passiuam. et consequens est falsum. qd sequitur chymera non videtur a te. ergo chymera est non visa a te. patet consequentia. quia antecedens est propositio affirmatiua in qua ly non videtur est verbis infinitum affirmatiuum passiuum istius verbi non video non vides non videt. igitur a pmo ad vltimum. si tu es non videns chymeram chymera est non visa a te. ex quo sequitur qd chymera est. ¶ Item non sequitur. es et omnis homo est tecum. et tu nō es omnis homo igitur a te differt omnis homo. in quia sequitur. a te differt omnis homo. igitur a te est differens omnis homo. consequentia patet. et consequens est falsum. qd sequitur a te est differens omnis homo. sed qdlibet a te differens est aliquid. igitur aliquid ē omnis homo. consequens est falsum et c. Itē nō sequitur. for. differt ab omni homine. igitur omnis homo qd erit. hō erit cuq; for. et for. nō erit omnis homo. ¶ Item dato isto modo exponendi sequitur qd for. est aliud qd plato et nihil aliud qd plato. consequens est falsum et arguitur consequentia. qd for. est aliquid et plato. et nihil aliud qd plato est aliquid cum for. et for. non est plato. et nihil aliud qd plato igitur for. est aliud quam plato. et nihil aliud qd plato. et arguitur minor. s. qd plato et nihil aliud qd plato est aliquid cum for. qd plato est cum for. vt pono. ponatur enim sic. et pla. ē pla. et nihil aliud qd pla. igitur pla. et nihil aliud qd pla. est cū for. et qd illud consequens sit falsum arguitur. qd si illud cēt verum maxime

esset qd pla. est pla. et nihil aliud qd pla. sed arguit qd nō. qd pla. est pla. et aliquid aliud qd pla. igitur pla. nō est pla. et nihil aliud qd pla. p3 pñā et arguit añs. qd pla. est. a. b. c. et a. b. c. sunt pla. et aliquid aliud qd pla. igitur pla. est pla. et aliquid aliud qd pla. p3 pñā et añs posito qd a. b. sint due medietates que sunt pla. et c. sit caput platonis. tunc p3 qd pla. est. a. b. c. et a. b. c. sunt pla. et aliquid aliud qd pla. qd ista tria sunt pla. et caput platonis sicut concedendū est qd tria indiuisibilia sunt tria. et duo indiuisibilia. ¶ Itē dato isto modo exponendi concedendum esset qd for. esset aliud qd homo et aliud qd risibile. et qd for. differret a for. et ab alio a for. et qd for. differret a se et ab alio a se. consequentia arguitur. qd for. ē. et homo et aliud qd risibile est. et for. si est homo et aliud qd risibile. igitur for. est aliud qd homo. et aliud qd risibile. patet consequentia. et minor probatur. qd si for. est homo et aliud qd risibile for. est homo. et aliud qd ipsemet. Ideo forte dicitur concedendo quālibet istarū. ¶ Sed contra. qd si for. est homo et aliud qd risibile igitur for. non est aliud qd homo et aliud qd risibile patet consequentia. et probatur antecedens. qd for. est homo. et aliqua pars sua. qd probatur vt prius. qd for. est ista tria. s. a. b. c. qd est prima medietas sui et secunda et caput suum. igitur et c. ¶ Ad primum igitur dicitur negando istam consequentiam tu differes ab. a. igitur omne qd erit. a. erit tecum et tu non eris. a. nec iste sunt exponentes isti? sed sequitur tu differes ab. a. igitur omne qd erit. a. vel omnia qd erunt. a. erunt tecū. et tu non eris. a. vnde aduertendum est in expositione talium propositionum verum isti termini sint collectiui vel non collectiui cōes vt distincti et fin istorū exigentiā sumēda est exponēs exposite cōueniens. ¶ Ad scdm dñ qd probat vex. qd copulatiua ex duab⁹ cathegoricis debite sumptis cōposita sufficienter exponit ppositionē exponibile rōne alicui⁹ isto rū terminorū. differt et aliud. Ad punctū alterius rationis dicitur negando istam consequentiam. aliqui tu differes ab asino. igitur tu differes ab asino. qd consequens est falsum et antecedens est vex. eo qd in. a. instanti. tu differes ab asino quia sicut probatum est ista nō plus significat nisi qd tu differes ab asino.

De differt

qui erit in .a. instanti. sicut ista. in .a. instanti. tu eris aliquod album. significat qd tu eris aliquod album qd erit in .a. instanti. qd determinatio verbi siue ponatur ante siue post idē facit. qd aduerbium semp determinat verbū vel eius picipium. 7 ideo quo ad veritatem vel falsitatem nō refert dicere. tu eris ois homo tunc. 7 tunc tu eris ois homo. qd ly tunc nō determinat nisi verbum. cū ibi nō sit aliquod picipium. ¶ Sed contra illud forte arguitur pbandō qd hec est falsa in .a. instanti tu eris ois homo. posito qd in .a. instanti nullus erit homo pter te 7 post erūt multi homines. tūc arguit sic. si i. a. instanti. tu eris ois homo. 7 antips erit homo. igitur in .a. instanti tu eris antips. tenet pñā a superiori distributo p omni hoīe qui vnq̄ erit. Item sequitur qd hic tu es ois homo. demonstrādo locum per ly hic in quo tū es 7 nō alter homo a te. qd tu es ois homo hic. igitur hic tu es ois homo. tenet pñā. ex respōsione. qd nō refert preponere 7 postponere aduerbiū 7 pbat̄ antecedens. qd tu es homo. hic 7 nihil est homo hic quin tu sis illud. igitur 7c. Item seq̄ qd aliquo modo tū tu es hō. 7 aliquo modo pter te nihil est homo. qd aliquo modo tu es ois homo. qd illo modo tu es ois hō. demonstrando modum p quem tu es homo. 7 quo nihil aliud a te homo. quia tu es ois homo isto modo. igitur isto modo tu es ois homo. tenet pñā. vt p̄us. ergo aliquo modo tu es ois homo. pñā pater. ab inferiori ad suum superius. qd tamen pñā sit falsum arguit qd sequitur aliquo modo. tu es ois homo. igitur tu es ois homo aliquo modo pñā falsus. qd sequitur tu es ois homo. aliquo modo. igitur tu es homo. aliquo modo 7 nihil est hō aliquo modo. quin tu sis illud consequens ē falsus. 7 consequentia tenet. qd sic habz ista pbari a primo termino mediato. ¶ Item non ois homo es tu. igitur nullo modo ois homo es tu. igitur tu nullo modo es omnis homo. ¶ Pro istis est aduertendum qd cū nullum sit verbū singulare frequēter addimus terminationem adverbialē verbo. vt ris istius verbi cū determinatione istius adverbii transeat 7 supponere faciat terminus pro paucioribus suppositis. qd potest contingere presertim a parte predicati. 7 causa est. qd determinatio

adverbialis cū resoluit i nomē si resolut pōt semper se tenet a parte predicati. ideo restrictio quo ad suppositionem sit ex parte predicati 7 nō ex parte subiecti. verbi gratia ois homo erit aliqd albū tūc demonstrādo p ly tunc vnq̄ instans futurū in illa ly albus supponit solum p albo qd erit in .a. instanti. 7 significat ista ppositio. qd ois homo erit tūc aliquid qd erit albus tunc. s. in .a. instanti. restrictio. n. adverbii ex parte predicati. qd illud adverbium resoluit in ptem rōales q̄ t̄z se ex parte predicati verbi ḡra. ois homo erit tūc aliqd albū. i. ois hō i illo instanti erit aliqd albū dīmostrando. a. instans. 7 p̄ qd ista pars in isto instanti tenet se a parte predicati. Alterius nota qd si aliqua determinatio adverbialis determinat verbi exponētis. Et per hoc dicit ad argumentum pcedendo qd hic tu es ois homo. qd tu hic es homo. 7 nihil est hic homo. quin sis illud. igitur hic tu es ois homo per hoc etiā cōceditur qd aliquo modo tu es ois homo. 7 negat qd tu es ois homo aliquo modo pp diuersos modos. pbandi istas ppositiōes. 7 ita pceditur qd aliquo modo tū tu es homo. 7 aliquo modo nihil pter te ē homo. sed negatur qd tū tu es homo aliquo modo. 7 nihil pter te est homo aliquo modo. ¶ Per hoc etiā dicitur ad tertius negando istam pñā. nō tu es ois homo. igitur nullo modo tu es ois homo. sicut nō sequit̄. nō tu es ois homo. igitur nullibi tu es ois hō. Et p hoc ē negat illa pñā. in .a. instanti tu eris ois homo. 7 antips erit homo. igitur in .a. instanti tu eris antips. 7 ad pbatōnem qñ dicit in antecedente ly hoīe distribuit p omni homine qd erit. vnq̄. negat illud. sed distribuit solum p̄o omni hoīe qd erit in .a. instanti. ¶ Pro alio dicit qd ista est impossibilis. homo est alius ab asino. 7 cā est. qd semp adiectiuū positum ex parte predicati sine substantiue adiacet substantiue posito a parte subiecti. Unde est sensus istius. homo est alius ab asino. qd homo est alius homo ab asino. 7 ista sor. est alius ab asino. significat qd sor. ē alius sor. ab asino 7 ideo ista exponitur sic ois asinus qd cū sor. ē sor. 7 sor. nō est iste sor. qui est asinus igitur sor. est alius ab asino. Et igitur concedendum qd sor. est aliud ab asino. sed sor. nō

albus ab asino
mo est alius ab
sor. est homo
no. dicit negat
di maior ext
est aliud ab as
cationse futu
sed nō est al
sed nō est tu
uis tui. neq̄
bus. 7 iste
nach? est al
grū. sed fol
hō. ¶ Ad a
sor. nō ideo
chymera. 7
mere. 7 sor.
nec ibi argu
eati cōsequ
ps. 7 est illa
re. qd ly chym
vallet ois p
huc termino
in qua ē aliq
supponēs est
es nō ideo chym
sicut neq̄ illa
rā. 7 ly nō ideo
sicut neq̄ iste
bar argumen
videns chym
chymere. ¶
7 ois homo
igitur a te differ
ni tu es 7 ois
teu est tu. igit
men concedit
tū. qd quilibet
asino. igitur a
te arguit
igitur a sor.
libet a sor.
est quilibet
tiam prima
nō est esse. i
est esse. ¶
hoc argume
hic est curren
tum. s. qd ista

De gradu

est alius ab asino. ¶ Et si forte arguitur, quod homo est alius ab asino, quod forte est aliud ab asino et forte est homo, igitur homo est alius ab asino, dicitur negando per se, sed hoc sic concluditur maiore extremitas de minori, igitur homo est aliud ab asino. Et sic patet tales sophisticationes inutiles esse. Iste monachus est albus, sed non est albus monachus, iste nasus est tuus sed non est tuus nasus, demonstrando nasum bonis tui, neque valde hoc argumentum, iste homo est albus, et iste homo est monachus, igitur iste monachus est albus, demonstrando monachum non grum, sed solum sequitur, quod iste monachus est albus. ¶ Ad aliud dicitur negando asinus istius per se forte est non idem chymere, igitur forte est aliud a chymere, et negatur ista per se, non est idem chymere, et forte est, igitur forte est non idem chymere, nec ibi arguitur per regulam allegatam, quod predictum consequens non est infinitum, sed solum eius per se, et est ista propositio falsa forte est non idem chymere, quod ly chymere per nullo supponit, modo generaliter ois propositio significans iuxta compositionem suorum terminorum cuius nulla copula est negatiua in qua est aliquis terminus cathegorematicus non supponens est falsa, et ideo nulla illarum est vera, tu es non idem chymere, et tu chymere es non ideo sicut neque illa est vera, tu es non videns chymere, et ly non idem non est terminus exponibilis sicut neque iste terminus non videns, et sicut perbat argumentum ista est impossibilis, tu es non videns chymere, sicut etiam ista, tu es non ideo chymere. ¶ Ad aliud negatur ista per se, tu es et ois homo est tecum, et tu non es ois homo, igitur a te differt ois homo, sed debet sic exponi tu es et ois homo est tecum, et nihil quod est homo tecum est tu, igitur a te differt ois homo, sed tamen conceditur quod a forte differt quilibet asinus, quod quilibet asinus est cum forte, et forte, non est asinus, igitur a forte differt quilibet asinus. Et si forte arguitur quod non, quod si a forte differt quilibet asinus, igitur a forte, est differens quilibet asinus, sed quod libet a forte, differens est aliquid, igitur aliquid est quilibet asinus. Dicitur negando persequenteriam primam sicut non sequitur, incipit instas quod non est esse, igitur est incipiens instans quod non est esse. ¶ Sed contra per idem non valeret hoc argumentum, hic currit ois homo, igitur hic est currens ois homo, consequens est falsum, sed quod ista consequentia non valeat, quod pro-

batio debet fieri a primo termino probabili, sed ly currit, est primus terminus probabilis et solum resolvable. ¶ Ad istud dicitur quod ista est falsa, hic currit ois homo, posito quod omnis homo currat hic, quod primus terminus probabilis est ly currit, qui est resolvable et non exponibilis. Sed ista a te differt ois asinus, habet duas causas veritatis, quod primus terminus, in ea medians est resolvable et exponibilis, ideo ista significat disunctionem, sic a te differt quilibet asinus, id est a te differens est quilibet asinus resoluendo vel exponendo sic, omnis qui est asinus est tecum, et nullus asinus es tu, igitur a te differt quilibet asinus, et hoc est verum et ideo illa est vera, a te differt quilibet asinus. Sed ista a te differt omnis homo non verificatur neque exponendo neque resoluendo, nec in ista, hic currit omnis homo verificatur ly currit resoluendo, ideo et.

¶ Ad aliud dicitur quod ista forte differt a quolibet homine, sic exponitur aliquis erit homo cum forte, qui non erit forte, et forte non erit quilibet homo, igitur forte, differet a quolibet homine. Similiter a forte, differt homo, sic exponitur, homo est cum forte, et forte, homo non est igitur a forte, differt homo. Et si forte arguitur quod non, quod iste exponentes sunt vere, et tamen ista exposita est falsa a forte, differt homo, quia sequitur a forte, differt homo, igitur forte est non idem homo, et sequitur forte est non idem homo, igitur forte non idem homo, consequens est falsum, et antecedens verum, posito quod forte, sit cum multis hominibus, et tenet consequentia ab affirmatiua de predicato infinito ad negatiuam de predicato finito.

¶ Item arguitur quod ista sit falsa, forte, homo non est, quia sequitur forte, homo non est, igitur forte, homo non est existens, ex quo ulterius sequitur quod forte, homo non est hoc existens, demonstrando forte, consequens est falsum, et consequentia patet a superiori distributo ad suum inferius. ¶ Item si forte, homo non est pari ratione est concedendum quod forte, homo non currit, posito quod forte, currat existere aliquo homine alio ab eo qui non currat, consequens est falsum, quia forte, homo currit. Sed ad primum istorum dicitur procedendo quod a forte, differt homo, et quod forte est non ideo homo, quia ly homo stat determinate, et non infinitatur nisi ly idem ut est ostensum supra, et negatur ista co-

Tractatus

sequentia. forte est non ideo homo. igitur sor.
non est idem homo. nec ibi arguitur per re-
gulā. qz nō est ibi p̄dicatuz infinitatū. sed solū
p̄s p̄dicatū. qz subiectuz est ly hō et ly sor. t3
sc ex pte p̄dicatū. ¶ Ad aliā vero formā dī
cōcedēdo totū. s. qz sor. hō nō sit existens. et
qz sor. hō nō est hoc exis dīmōstrādo sor. qz
p̄radictorū est falsum. s. sor. oīs hō est hoc
existens. ¶ Et p hoc etiā p̄ceditur qz sor. ho-
mo nō currit. posito qz sit aliquis homo non
currens. qz sicut ista est p̄grua et vera sor. hō
currit appositine. ita etiā ista est vera. sor. hō
nō currit. tenēdo ly homo a parte p̄dicatū. qz
sua p̄radictoria est falsa. s. sor. oīs homo cur-
rit. qz significat qz sor. currit existens homo.

¶ Ad aliāz rōnez cū arguit cōcedendū esse
dato isto mō exponēdi qz sor. est aliud qz pla.
et nihil aliud qz plato. negat p̄ia. qz illa est i
possibilis vt pbat argumentū. qz sor. est aliud
qz pla. et aliud qz plato. qz manifeste probari
pōt dato qz tria indiuisibilia sint duo et tria et
qz generaliter oīa tria sunt duo et tria. qd sū
damētū est verū. neqz huic fundamētō repu-
gnat grāmatica. qz nec sū grāmaticā ē hec i
cōgrua. deus est deus et deus. Et si forte ar-
guat p̄tra hoc fundamētū. qz ex eo sequit ali-
quē esse numerū in quo sunt tot trīnari quot
vnitates qz tñ numerus nō est nisi quattuor i
diuisibilia vñ quinqz. p3 totus de numero qz
ternario qz est quattuor indiuisibilia. ¶ Et ex
isto sequit qz aliquis est numerus in quo sūt
plures binarij qz vnitates. qd est impossibile. et
p̄ia arguit capiendo numerū qz est quattuor
indiuisibilia in quo sunt sex binarij. qd tñ vi-
detur esse incōueniēs. ideo et c. Sed ad illd di-
citur cōcedendo totūz p̄ter vltimūz. negat
enīz qz numerus qz est quattuor intelligentie ē
plures binarij qz vnitates. qz iste numerus
nō est plures binarij qz quattuor vel duo l3 il-
li duo vel quattuor sint sex binarij. Quauis
aut cōcessus sit qz sor. nō est aliud qz plato et
nihil aliud qz plato. tñ sor. est aliud qz deus.
et nihil aliud qz deus. Et per hoc dicē ē ad
aliud negando cōclusiones oēs ibi illatas p̄e-
ter vltimāz. Unde sor. differt a forte et a quo
l3 alio a sor. sic ut differt a te et a me. l3 nō pos-
sis differre a te vel a me. Et si iterū forte ar-
guat. qz nō bñ exponit ista sor. differt ab asi-
no. qz nō sequit. oīs asinus est cūz sor. et sor.

nō est asinus. igitur sor. differt ab asino. qz cō-
sequens est falsus. qz sor. non differt ab asino
specie neqz genere. igitur sor. nō differt ab asi-
no p̄batur asis. qz si sor. differt ab asino spe-
cie vel genere. et oēs spēs vel genus est termi-
nus. igitur sor. differt ab asino per terminūz.
Sed huic dicē qz differt ab asino. l3 nō pos-
sit differre ab asino. Et vltius dicē qz que
cūqz differūt seipsis differūt et nō p̄ aliquid
existens fecit. Et ideo sor. nō differt ab asino
p̄ aliquā specie vel genus. dato qz spēs nō sit
nisi terminus vt p̄ip̄thetici posuerunt.

¶ Et si vltra iterūz arguitur p̄tra. qz si tu dis-
fers ab asino. et nō potes differre ab asino. et
p̄ idē nō differs nec distulisti ab asino et vltra
tūc sequit qz cōtinue erit ita qz tu incipis dif-
ferre ab asino. et desinis differre ab asino. qz
tu differs ab asino et nō differs ab asino. igitur
desinis differre ab asino. Sed huic dicē
cōcedendo cōclusionē. qz ista tu incipis dif-
ferre ab asino habet plures causas veritatis
vt qz instanti quod est presens tu differs ab
asino et nō immediate ante et c. vt tu differs ab
asino. et nō ante immediate tu differēbas ab asi-
no qd est idem.

¶ De expositione comparationum.

Ro pparatiuo

p rum mā. ¶ Primo accipit qz cō-
paratiuus gradus affirmatiuus p̄
supponit suūz positūz in ambo-
bus extremis. id bene sequit sor. ē albius pla.
igitur sor. est albus. et plato ē alb⁹ ideo ista est fal-
sa nix est albius como. ¶ Item accipit qz ma-
ius et minus relatiue dicē sic. qz sequit. sor.
est maior platone. igitur plato est minor forte
pater ista suppositio. qz nō est minus nisi re-
spectu maioris. et non est maior nisi respectu
minoris. Ex quo patet qz vnum infinitūz nō
est maius qz aliud. qz si. a. infinitum sit maius
b. infinito. sequitur. qz b. infinitum est mi-
nus a. per secundā suppositionem. et sequit
b. est minus a. igitur tam a. qz b. est parūz
tenet p̄sequentia ex primo accepto. et conse-
quens est falsum. qz nullum infinitūz est par-
uum. vt infra probabitur. Sequit etiāz per
eandem rōnem qz nullum infinitum aliq̄ue

De expositione

finito est maius. q: tunc vtrunq; esset parum
Item sequitur hanc consequentia non va-
 lere. a. est magnum et b. est magnus et b. non
 est eque magnus cu. a. igitur. a. est maius. b.
 patet posito q: a. sit vnum infinitum. et b.
 vnum finitum vel infinitum. tunc est asis ve-
 rum. et pns falsum. Sequitur etiam q: deus
 non est pfectior aut scientior te. q: ipse non est
 parum sciens aut parum perfectus. **I**tem
 accipitur tertio q: vbiunq; p aliquam pposi-
 tionem aliqua ppositio vel comparatio deno-
 tatur esse que non est. est talis propositio falsa
 Quibus positis dicitur q: propositio ratione
 comparatiui gradus sic exponit. sor. est ma-
 ior q: est pla. sor. est magnus et pla. est ma-
 gnus. et pla. non est tam magnus q: est sor. s;
 minor: sor. igitur et c.

Contra quem modum exponendi sor.
 te arguitur sic. q: ista pntia
 non valet sor. erit maior q: erit pla. igitur sor.
 erit magnus. et pla. erit magnus. et pla. non
 erit tam magnus q: erit sor. sed erit minor: q:
 erit sor. q: posito q: sor. et plato. sint equales.
 et manente pla. non aucto per tps per qd erit
 nec diminuto. augeatur sor. ad dupluz post si-
 nem hore future stante ipso eque magno cu
 pla. in ista hora presenti. tunc est antecedens
 veruz. q: sor. erit quadripedalis ponatur ita
 et pla. non erit quadripedalis. sed minor: q:
 quadripedalis sed consequens est falsum p
 vltima parte. quia sortes erit tam parvus q:
 vquam erit plat. per totam istam presen-
 tem horam scilicet. vt patet per casum. **I**tem
 secundo non sequitur sor. erit maior: pla. igitur
 sortes erit magnus et pla. erit magnus. et pla.
 non erit tam magnus q: sor. sed erit minor:
 sor. q: posito q: per totam istam horam sor.
 erit maior: q: pla. per eundem horam. et post
 istam horam augeatur plato ad equalitatem
 sor. quo aucto maneat vterq; istorum nec au-
 ctus nec diminutus. tunc est antecedens ver:
 hoc scilicet. sor. erit maior: pla. quia per totam
 istam horam erit gratia argumenti sor. du-
 plus ad plat. et sequitur. sor. erit duplus ad
 pla. igitur sor. erit maior: platone. et consequens
 est falsum pro tertia parte. quia sor. erit eque
 magnus cum platone et sor. erit tantus et e-
 quus magnus quantus erit pla. **S**ed forte huic
 dicitur quod ista sor. erit maior: platone. non

habet sic exponi. sed sic sor. in aliquo instanti
 erit magnus. et pro eodem instanti erit ma-
 gnus et pro tunc non erit pla. taz magnus q:
 sor. sed minor. **S**ed contra arguitur. q: ista
 consequentia non est bona. sor. erit maior: pla.
 igitur in aliquo instanti sor. erit magnus. et p
 eodem plato erit magnus et c. quia stat quod
 sor. erit maior: platone quantis nullum erit
 tempus vel instans vel alia mensura extrin-
 seca sor. sicut existente maiore platone. **I**tem
 tertio non sequitur sor. est maior: q: a. posito
 q: a. sit sua medietas igitur. a. medietas non
 est ita magna sicut e sor. quia. a. medietas est
 ita magna sicut est sor. quia taliter magna
 sicut est sor. quia ipsa est possibiliter magna
 et si ite magna qualiter et quante est sor. cu-
 am ipsa est tanta quantus est sor. quia ipsa
 est aliquanta. et tantus est sor. igitur ipsa est
 tanta quantus est sor. consequentia patet. si-
 cut sequitur. ego sum aliqualis et talis tu es.
 igitur ego sum talis qualis tu es. tales enim
 consequentie tenent sine confusione vel distri-
 bitione. et probatur antecedens. quia sor. est
 tantus quanta est sua medietas. licet non sit
 equalis sine medietari. sicut sor. e talis qualis
 est pla. in albedine licet non sit eque intense
 albus et bipedale est tantum quantum est pe-
 dale licet bipedale non sit eque magnum cu
 pedali. Similiter sequitur. a. medietas est fi-
 nita quantus est sor. igitur. a. medietas est
 tanta quantus est sor. consequentia patet. ab
 inferiori ad suum superius sine impedimen-
 to. **I**tem quarto. vna illarum quattuor ex-
 ponentium insert expositam. et e contra. igitur
 alie sunt superflue. consequentia patet. et
 arguitur antecedens. quia sequitur plato. erit
 minor: q: erit sor. igitur sortes erit maior: q:
 erit plato. et e contra per suppositionem se-
 eundam. **I**tem quinto sic. ex ista sor. est
 maior: platone per pedale non sequitur quod
 sor. erit magnus per pedale. quia sorte pla-
 to est minor: q: pedale. **I**tem sexto non se-
 quitur sor. est albus et pla. incipit esse albus
 et pla. non incipit esse ita albus sicut est sor. s;
 incipit esse minus albus. igitur sor. est albius
 q: pla. incipit esse albus. quia ponatur q: sor.
 sit albus et pla. incipiat esse albus et albe fieri
 per remotionem de presenti. tunc est totum
 antecedens verum. et consequens falsum. q:

De comparatiuo

p. nō aliqua proportio denotat esse inter for-
te et platonē sūm albedinē q̄ proportio nō est
igitur illud p̄ns est falsū m. t. p̄ns per tertiaz
suppositionē. et aīns probatur. q̄ si for. in ali-
qua proportione esset albior q̄ pla. incipit eē
albus. ista proportio esset extremi maioris ad
minus. sed nullū extremū minus est ibi. igitur
et. Et p̄ idē arguit in eodē casu q̄ nō in infi-
nitā for. est albior. q̄ pla. incipit eē albus. Et
etiā sequitur q̄ nihil velocius incipit moueri
q̄ ip̄met incipit moueri incipiente ip̄o a nō
gradu moueri nec for. incipit eē albior q̄ pla.
incipit eē albus. posito q̄ vterq̄ incipiat a nō
gradu eē albus. et eque velociter intendatur
cū alio. ¶ Itē septimo nō sequitur. a. cito t̄get
b. et cito t̄get. c. et nō eque cito t̄get. c. sicut
t̄get. b. sed tardius. igitur a. citius t̄get. b. q̄
c. Et t̄si hic arguit p̄ modū exponēdi s̄a po-
siti. igitur ille modus nō est bonus. p̄ p̄ns
et probat aīns ponendo q̄ a. sit sp̄ericius q̄d
d̄z moueri sup̄ plano incipiendo a partibus
minorib⁹ et ponatur q̄ b. sit nomē cōmune
partibus paribus plani. et c. nomen cōmu-
ne partibus imparibus eiusdem plani. tunc
est illud aīns v̄x pro tribus primis partib⁹
et pro vltima parte etiā p̄z. ponatur enim
cum toto casu q̄ a. vltimo remanebit super
prima parte proportionali. et tunc p̄z q̄ tar-
dius t̄get. c. q̄ b. consequens t̄si illius p̄-
me consequentiē est impossibile. q̄ immediate
post hoc t̄get. c. et etiā t̄get. b. si enim
prius t̄get. b. q̄ c. tunc aliq̄d esset primus
c. tactum consequens impossibile. q̄ t̄c aliq̄
foret vltima p̄s proportionalis plani sic diuisi.

Ad primum igitur isto
dicitur admissō casu negando q̄ fortes. erit
maior q̄ erit plato. et negatur illud argumē-
tum fortes. erit quadripedalis. et plato nun-
q̄ erit quadripedalis. sed solum pedalis v̄l
bipedalis. igitur fortes erit maior q̄ erit pla-
to. q̄ tunc sequitur q̄ pla. erit minor q̄ erit for.
quod repugnat casui ibidē posito. igitur et.
¶ Ad secundum dicitur concedendo istā cō-
sequentiam. for. erit maior pla. igitur for. erit
magnus. et pla. erit magnus. et pla. non erit
eque magnus sicut erit for. sed minor. Et ad
mutatur casus ille. et negatur ista consequen-
tia for. erit duplus ad pla. igitur for. erit ma-

ior plato. si cut etiaz non sequitur. for. erit du-
plus ad pla. igitur for. erit maior q̄ erit pla.
q̄ ille conuertuntur. for. erit maior pla. et for.
erit maior q̄ erit pla. q̄ in istis terminis s̄ re-
soluere ablatiū in nominatiū cum q̄s vt
patet ex grammatice. immo comparatiuus
gradus non distribuit nisi quia includit ad-
uerbiū comparandi. puta ly q̄s. idco ponēs
differentiam inter istas quo ad veritatem v̄l
falsitatem videtur fundamēto carere. ¶ Ad
tertiā formā dicitur illas negando. neq̄
sic exponitur ista for. est maior q̄ a. sicut ibi
inferitur sed debet capi tertia exponens sic a
non est taz magnus q̄ magnus est for. quod
v̄x est in tali casu. quolibet enim pars quan-
titatiua for. est ita magna sicut for. licet nō sit
tam magna q̄ for. ¶ Ad quartā dicitur q̄
licet ista se inferant for. est maior pla. et pla. ē
minor for. tamen pro maiori declaratiōe gra-
dus comparatiui ille alie exponentes addun-
tur. neq̄ est inconueniens q̄ in terminis rela-
tiuis vnus terminus per alium exponatur.
et declaretur vt species declaretur per gen⁹
et genus per speciem. cum dicant antiqui q̄
species est que supponitur generi. et genus ē
cui supponitur species. ¶ Ad quintā dici-
tur q̄ ista. fortes est maior pla. per pedale et
consimilis sufficienter exponi potest per vnā
talem for. excedit platonem per pedale. igitur
for. est maior plato. per pedale. neq̄ oportet
addere istas fortes est magnus et plato ē
magnus propter maiorem declarationē ha-
bendam. cum ista sit sans clara de se. Sed d̄
futuro sic exponi debet. for. erit maior plato.
per pedale for. quantlibet quantitatem quam
habeat plato erit aptus excedere per peda-
le sūm quantitatem quam habeat ipse fortes
absq̄ aliq̄ augmentatiōe fortis. ¶ Ad sextū
dicitur negando istam consequentiam fortes
est albus. et plato incipit esse albus et plato.
non incipit esse tam albus q̄ est fortes. s̄ mi-
nus albus. igitur for. est albior quam plato.
incipit esse albus. quia ex consequente sequi-
tur q̄ in aliqua proportione for. est albior q̄
pla. incipit esse albus. quod falsum est in isto
casu. et sicut negatur ista. ita generaliter dici-
tur. q̄ si aliquid incipit moueri a non gra-
du intendendo motum suū quod ipsum
non incipit velocius moueri quam ipsum

De superlatiuo

incipit moueri. qz nullum tale aliquatiter velocius. nec tarde incipit moueri. et ita dicitur si aliquid incipiat esse album a non gradu cō albi vel calidi vel siccī. et sic de aliis. ¶ Ad sextimum dicitur qz ista est resolutibilis. a. prius tanget. b. qz. c. et non exponibilis ratione istius termini prius. sic arguendo. tunc. a. tāget b. et tunc erit prius qz tanget. c. igitur et c. sed minor est falsa. siue demonstratur instans siue ipsi. ¶ Item contra illum modū exponēdi posuit arguitur qz nō sequitur for. currit velociter. et nullus asinus currit velociter et nullus asinus currit tāz velociter qz velociter currit for. sed aliquis asinus currit minus velociter qz for. igit for. currit velocius asino. antecedens est verū et cōsequens falsum posito qz for. currat. et asinus currat. et asinus currat nō tā velociter currit for. et quiescat aliquis asinus. puta. b. et patet qz antecedens istius consequentie est verum. et hīs falsum. qz sequitur. for. currit velocius asino et b. est asinus. igitur for. currit velocius. b. consequens est falsum. et tenet psequētia a superiorī distributo cum debita constantia ad suum inferius. Ideo forte dicitur concedendo qz petit argumentum. s. qz ista est falsa. ¶ Sed cōtra per idem tales forent falsē for. erit maior qz aliquādo erit pla. posito qz for. erit tripedalis et pla. pedalis solum et non maior. qz si for. erit maior qz aliunde erit pla. et tunc erit alius de demonstrando instans. in quo neuter eorum erit. igitur for. erit maior qz plato erit tunc cōsequens est falsum et cōsequētia tenet ex repositione. qz tū ista sit vera for. erit maior qz aliunde erit plato. patet per modum exponēdi superius positum. Item non sequitur. a. ē maius. b. igitur. b. est minus. a. patet. sit enī a vniuersus. et b. sit medietas. et patet qz a sit maius. b. et tamen. b. non est minus. a. qz nō est paruum. qz paruum dicitur respectu maioris. sed nihil est maius qz. a. igitur. a. nō est paruum. Ideo forte dicitur negando istā cōsequētia. a. est maius. b. igit. b. est minus. a. qz nihil est minus. a. Sed contra ab. a. ad. b. est proportio maioris inequalitatis. sed omnis proportio maioris inequalitatis est habēdo maioris ad minus. vt patet ex diffinitio ne proportionis maioris inequalitatis. igitur b. est minus. a. Item. a. est simpliciter finitū

et omne simpliciter finitū est magnum et paruum. igitur et c. ¶ Ideo dicitur ad primum qz propositio in qua ponitur comparatiuus gradus ratione talis cōparatiui gradus. vt gratia exempli ista for. erit maior qz erit pla. generaliter sic habet exponi for. erit magnus. et plato. erit magnus et pla. non erit tāz magnus qz erit for. sed plato. erit minor. qz erit for. ita qz in tertia exponente sumantur aduerbia cōparadi. et non similitudinis qualitatis vel quantitatis. potest etiam quarta exponens aliter sumi sic for. et plato. erunt comparabiles scdm quantitatem. ¶ Ad aliud argumentum dicit negando istam consequētia for. currit velocius asino. sed. b. est asinus. igitur currit for. tes velocius. b. sed debet sumi constantia sic b. est asinus currens. et causa est. quia ibi de notatur esse comparisonem currens ad currens. ¶ Ad aliquod dicitur negando istā cōsequētia. a. est maius. b. igitur. b. est minus a. et conceditur qz. a. est paruum. et non dicit paruum respectu maioris. sed dicitur paruum respectu minus parui. aut magis parui. qz uis finitatem. iste terminus parui nō opponatur relative. isti termino magnum. sed pnatue. sicut intensum et remissum. et stat intensum esse absqz hoc qz remissum sit. qz nihil est intensum nisi subiectū et c.

¶ De expositione gradus superlatiuī.

Incipiat ex grammatica qz

a superlatiuus gradus significat p modum vt quorum est aliquid

Ex quo patet qz ista est impossi

bilis. fortes est fortissimus illorum demonstrando platonem et ciceronem. quia ista significat qz for. est aliquis istorum. et est fortissimus eorundem. ¶ Patet ultra istam consequentiam non valere. fortes est fortis. et isti sunt fortes demonstrato platone et cicerone. et nullus istorum est tam fortis sicut for. seu nullus istorum est fortior forte. sed minus fortis. qz for. igitur fortes est fortissimus istorum. quia ex consequente sequitur qz for. est aliquis istorum.

¶ Item secundo accipitur qz omnis propositio per quam denotatur esse superlatio que non est falsa. Ex quo patz qz ista est falsa for. est fortissimus illorum. demonstratis forte et platone eque fortibus. quia per istam deno-

Tractatus

tur esse superlatio. sine excessus inter forte & platone q̄ nō est ideo ista ppositio falsa. Uti si in veritate ex p̄pōne de superlatino sequit̄ aliqua de comparatino. vt sic. arguendo. fortes est fortissimus illorum. igit̄ aliquo illorum fortis est fortior. sed non sequit̄. igitur quolibet illorum est fortior. Ex eodem p̄ istam consequentiam non valere. fortis est fortissimus illorum. igitur nullus illorū est eque fortis cum fortis. sed sequitur oppositum. igitur aliquis illorū est tam fortis q̄ est fortis. q̄ omnium quorum fortis est fortissimus fortis est vnus. Idcirco vltimū ex secunda suppositione hoc argumentum nō valere. fortis qui est aliquis istorū est fortis. & isti fortes demonstratis pla. & fortis eque fortibus & cicerone minus fortis. & nullus istorum est fortior fortis. sed aliquis minus fortis. igitur fortis est fortissimus istorū. Idcirco dicitur q̄ ista. fortes est fortissimus istorum. sic exponitur. fortes qui est aliquis istorū est fortis. & isti sunt fortes & quilibet istorū nō fortis est minus fortis q̄ fortes. igitur fortis est fortissimus istorū. Ex quo sequitur q̄ ista p̄pō nō valet. fortis est fortissimus hominum & fortis est hominum. igitur fortes est fortior forte. neq̄ etiā sequitur fortes est fortissimus hominum. & isti sunt homines fortes demonstratis platone & cicerone. igit̄ fortes est fortissimus istorū q̄ vnus ibi arguitur a superiori distributo ad suum inferius. q̄ si debet valere p̄pō. ō sumere constantiam sic. isti sunt boies fortes. quorum aliquis est fortis. p̄ vltra tales non fore cōgruas. s̄ impossibiles. fortis est fortissimus asinorum. leo est fortissimus leonum. sicut & hec fortis est fortissimus cicerone. & plato. seu fortis est fortissimus istorū. demonstratis platōe & cicerōe

Sed forte arguitur contra illum modū exponendi. q̄ isto dato sequitur q̄ fortis est primus istorū & tñ fortis est vltimus istorum demonstratis eisdem. p̄pō est falsum & arguit̄ p̄pō. ponat̄ enī q̄ fortis currat & plato post eum currat. & cicerō post eum currat. & sequitur tñ q̄ fortis est primus istorum. Et q̄ sit vltimus istorū arguitur sic. q̄ fortis istorū vltra. & isti sunt vltra. & nullus istorum p̄ter fortem est tam vltra q̄ fortis. sed aliquis cicerō. igitur fortis est vltimus illorum. tenet p̄pō modum exponendi positum. p̄pō tamen est falsum. q̄ sequitur. fortis est vltimus istorū igitur

tur fortis est postremus illorum p̄pō est falsum & repugnat casui. ¶ Ex isto sequitur vltra q̄ fortis est vltimus qui currit an̄ quez nullus currit. ¶ Itē sedō sequitur q̄ a. est maximū istorū quod nō est maximū istorū demonstratis tribus inequalibus in q̄titate quorū a. sit medium. q̄ a. est maximū istorū q̄ nō est maximū istorū. & ista sunt magna & nullus illorū p̄ter a. est tam magnus q̄ a. q̄d nō est maximū istorū. sed aliquod est minus. igitur & c. ¶ Sed q̄ illud p̄pō sit falsū arguit̄. q̄ i illa. a. est maximū illorum. q̄ nō est maximū illorū. vel ly q̄d refert ad ly a tam in exponēte q̄ in exposita. & p̄ q̄ illa est falsa sic referendo. vel referē ad ly maximū in exposita. & in exponēte ad ly magnus & sic adhuc illa est falsa. q̄ nō sufficiunt ille tres exponētes. sed ō addere quartam vltimū. aliter foret verum q̄ fortis foret maximus illorū demonstratis fortis & platone & vno infinito posito q̄ sit fortis. maior platone. q̄ fortis istorū est magnus & isti sunt magni. & nullus istorū p̄ter fortis. est tam magnus q̄ fortis. sed aliquis minor. igitur & c. p̄pō tñ est impossibile. q̄ sequit̄ fortis ē maximus illorum. igitur fortis. quolibet illorū alio a se est maior. ¶ Item tertio sequitur q̄ nō est possibile aliquod esse primū instans esse fortis. aut platonis. nec q̄ alius rei possit esse primū instans. aut vltimū. q̄ sequit̄ hoc est primū instans. igitur hoc est primus instans aliquorū instantium. sicut sequitur. iste est primus homo. igitur iste est primus homo aliquorū hominum. ¶ Item sequit̄. hoc est primū instans igitur. aliqd instans est posterius isto p̄pō p̄ q̄ ly primus est terminus relatiuus. ¶ Item quarto isto dato sequitur q̄ potentia portatiua fortis in aliquo casu. nō est terminata per maximum q̄d sic. nec per minimum q̄d nō. p̄pō est falsum & p̄bat̄ p̄pō. q̄ si potentia fortis sit terminata ponat̄ ḡra argumētū q̄ aliquod sit minimū pondus q̄ fortis. nō sufficit portare & q̄ multa sint equalia sibi sicut sequit̄. q̄ bñ sequitur. a. est minimū pondus q̄ fortis. nō sufficit portare. igit̄ a. est minimū cōmūde ponderum q̄ e fortis. nō sufficit portare. & sequitur vltra q̄ multa sunt equalia a quorum nullus sufficit portare. Ex quo sequit̄ q̄ a. nō ē minimū illorū que fortis. nō sufficit portare. q̄ ex illo sequitur q̄ a. est p̄mū illorū que fortis. non

De incipit

sufficit portare. et ista q̄ sor. nō sufficit portare
sūt parua et nullū illoz q̄ sor. nō sufficit porta
re. preter. a. est tam pūm q̄. a. sed quodlibz
illorum aliud ab. a. est mains q̄. a. sed p̄s p
tertia pte est falsum. ¶ Item sequit̄. a. est mī
nimum quod sor. non sufficit portare. igitur
a. est minimum illoz que sor. nō sufficit portare
p̄s est falsum posito q̄ nō sit aliqd̄ pondus
māius. neqz equale. a. nisi. a. ¶ Itē q̄nto seq
tur q̄ nullum est genus generalissimum. qz
si ille terminus suba est genus generalissi
mum segtur q̄ quodlibet genus aliud ab illo
sit minus generale q̄ iste terminus suba p̄s
est falsum. ¶ Itē illo dato segtur sexto q̄ pōt
esse q̄ sor. sit fortissimus hoīum existentibus
multis hoībus quoz vnus sit sor. p̄s falsus.
qz segtur sor. est fortissimus hoīum. igit̄ quo
rūlibet hoīz sor. est fortissimus. p̄z p̄ia et se
gtur vltra. quodlibet hoīum sor. est fortissi
mus. sed isti sunt hoīes demonstrato platone
et cicerone. igit̄ istoz sor. est fortissimus. p̄s
falsum et impossibile. igit̄ et. ¶ Itē septimo
ista expōne data segtur. qz hoc argumentuz
esset bonum. b. erit p̄mū instans esse sor. q̄
erit p̄mū instans esse platonis. igit̄ in. b. in
stanti sor. et plato. incipiet esse. p̄z p̄ia. et ar
guitur q̄ p̄s sit falsum. qz in casu aīis illius
p̄s est verus. et p̄s falsus ponat̄. n. q̄ sor.
iam sit et erit cū platone. enī? platonis. b. erit
p̄mū istas et p̄z q̄. b. erit p̄mū instas ēē sor.
q̄ erit p̄mū instans esse platonis. qz. b. erit
instans esse sor. qd̄ erit p̄mū instans esse
platonis. et nullum erit instans p̄s. b. qd̄
erit instans esse sor. q̄ erit p̄mū instans esse
platonis. igitur. b. erit p̄mū instans esse sor.
q̄ erit p̄mū instans esse platonis. et p̄s
illius p̄mū p̄s est falsus. s. q̄ in eodē instā
ti in quo sor. incipiet esse plato. incipiet esse te
nendo ly indiuisione. vt pono.

Sed ad p̄mū illoz dicīt q̄ accipiēdo
istos terminos p̄mū et vltimūz
put denotant ordinē. nihil est p̄mū nec
vltimū. nisi in relatione ad aliquē ordinem
vñ sor. sū vñ ordinē in casu posito est p̄i
mus. et sū alit̄ ordinē ipse nō est primus. s̄
in casu illo dicitur q̄ sor. est primus sū illuz
ordinē. et etiā vltimus sū eundē ordinē. et
non valet p̄ia ista. sor. est vltimus sū illum
ordinē. igit̄ est postremus sū istuz ordinem

qz ista sor. est vltimus sū illuz sū istum ordi
nē. nō plus significat. nisi q̄ sor. ē maxime vlt
tra inter istos versus istam dīāz positionis
versus quā mouetur. sed nihil est p̄mū aut
vltimū simpliciter. sed in relatiōe ad aliquē
ordinē. neqz valet p̄sequentia. ista sor. est p̄i
mus sū illū ordinem. igitur sor. est p̄mū
illorū. aliter sequitur q̄ quilibet illorū est p̄
mus et vltimus illorū et sic eēnt plura quoz
quodlibet esset p̄mū illorum. Et per hoc
etiā dicitur concedendo istam propositionem
q̄ sor. est vltimus qui currit. ante quē nul
lus currit. ex illa autē non sequitur q̄ sor. est
simpliciter vltimus illorum. ¶ Ad secundaz
formam dicitur concedendo q̄ hec est impos
sibilis. a. est max. mū illorū quod non est ma
ximū illorū. qz si. a. est maximū illoz qd̄ nō
est maximū illoz. vel hoc eēnt. qz. a. esset ma
ximū illorū q̄ maximū illoz. non est maxi
mū illorū. et hoc non quia cū nulluz illorū
est maximū illorum nisi. b. igitur. a. est. b.

¶ Item vna exponens illius est falsa sic ex
ponendo et referendo. ideo illa est falsa. Uel
si illa esset vera. hoc esset sic referendo. a. est
maximū illorū qz. a. non est maximum illo
rum. quod est impossibile. Et per hoc respō
detur ad aliam propositionem sibi consimi
lem cū assumitur. b. erit primū instans esse
sor. quod erit primū instans esse platonis.
qualitercūqz. enim referat ly q̄ vna eius ex
ponens est falsa. ideo illa p̄ia est bona. aliqd̄
erit p̄mū instans esse sor. quod erit primū
instans esse platonis. igitur quando plato in
cipiet esse sor. incipiet esse. Et similiter dicitur
ad tales propositiones hoc est p̄mū in
stans esse sor. quod est vltimum instans esse
platonis. quia de virtute sermonis omnes
tales sunt impossibiles. quia in omnibus ta
libus est supplendus genitiuus. quia si hoc
est p̄mū instans. hoc est aliquorum instā
tium p̄mū instans philosophi tamen nō
tantam habentes sollicitudinem. de vocabibz
p̄mū tales propositiones. hoc est p̄mū
instans esse sortes. pro talibus copulatiuis
hoc est instans esse sortes. et non immediate
ante hoc instans fuit sor. in instanti priori. que
copulatiua sū veritatem nō conuertit cū
illa. Unde apud eos ad hoc q̄ hoc sit p̄mū
instans esse sortes. sufficit q̄ in hoc instanti

De incipit

for. incipiat esse. sed fin rei veritatem illa copulativa non convertitur cum illa. hoc est primus instans esse for. **¶** Similiter de ad tales propositiones. hoc est minimum quod for. non sufficit portare. quod quilibet talis significat. hoc est minimum quod for. non sufficit portare quod hoc est minimum illorum ponderum. que for. non sufficit portare. Et ex illo sequitur quod multa sunt pondera equalia huic. quod ponitur esse minimum quod for. non sufficit portare quorum tria ponderum nullum for. sufficit portare. **¶** Si fin veritatem nullum est minimum pondus. quod for. non sufficit portare in casu illo. Et illo tria non sequitur quod potentia for. non terminetur. quibus eius terminatio non sit exprimens da per tales terminos maximus. et minimum philosophi. tria magis rebus quam terminis intercedentes. quod sunt artifices reales. expriment terminos potentiarum inclusivos vel exclusivos per tales terminos maximus et minimus. intelligentes per tales propositiones. hoc est minimum quod for. non sufficit portare tantum quantum per illam copulativam. hoc est magnus quod for. non sufficit portare. nec aliquid maius. sed quocumque minoris dato datur maius quod for. sufficit portare. sed fin veritatem illa copulativa non convertitur cum illa exponenda. imo illa exponenda non potuit for. esse. quod tria sequitur ex illa copulativa. sicut ista. hoc est minimum quod chymera non potuit portare. non potuit chymera esse. Sed tractantes possessiones terminorum et proprietates. sicut fecerunt rationales philosophi habent exquisitas terminorum proprietates demonstrare. frequenter tamen ad aliud intendentes ipsi ponunt terminos improprie. ubi argumenta aut materia de qua est sermo non petant illas difficultatem. Et per hoc dicitur ad aliud quod illa est falsa de virtute sermonis. ille terminus substantia est genus generalissimum existentibus decem generibus decem predicamentorum. sed per tales propositiones decem sunt generalissima intelligunt quod decem sunt genera quorum quodlibet est generalissimum in sua coordinatione predicamentali. quod etiam verum sit verum infra videbitur. **¶** Ad aliud dicitur quod stat for. esse fortissimum hominum multis aliis hominibus ab existentibus. et negatur illa propositio for. esse fortissimum hominum. igitur quocumque hominum for. esse fortissimum. imo neque de comparativo valet talis

propositio. quod non sequitur for. currit velocius alio. igitur quocumque alio for. currit velocius neque sequitur. for. erit maior quam erit plato. in aliquo tempore. igitur for. in quolibet tempore erit maior quam erit plato. igitur etc.

¶ De probatione illius termini incipit.

Incipit

for. in instanti quod est presens est. et non immediate ante instans quod est prius fuit. vel for. in instanti quod est prius non est et immediate post instans quod est prius erit. igitur for. incipit esse. sed hec propositio non valet. quod in primo esse mundi fuit vera vel saltem fuisset vera illa disunctiva. ille deus est in instanti quod est prius. et non immediate ante instans quod est prius ille deus fuit vel in instanti quod est prius ille deus non est. et immediate post instans quod est prius deus erit. et ex illo non sequebatur vel non secutum fuisset hoc impossibile. hoc. scilicet deus incipit esse. et quod illa disunctiva sit vera. patet. quod eius prima copulativa est vera in illo caso. quod per quod prima pars de se manifesta est. et contra dictorum secundae partis illius copulativae est falsum. scilicet immediate ante instans quod est prius ille deus fuit. quod sequitur immediate ante instans quod est prius. ille deus fuit. igitur aliquando ante instans quod est prius ille deus fuit. ex quo sequitur ultra quod ante instans quod est prius in aliquo instanti vel tempore deus fuit. propositio per. quod ibi ille terminus aliquid est adverbium temporis. Ex quo per ultra istam propositam non valere. in hoc instanti tu non curris et immediate post hoc instans tu curres. vel in hoc instanti tu curris. et non immediate ante hoc instans tu curres. igitur in hoc instanti tu incipis currere. per quod demonstrando instans in quo tu curres et non incipis. et post quod curres aut demonstrando diversa instantia. sequitur quod ante est verum. et prius falsum. Ideo dicitur quod ille dictiones incipit et desinit. et huiusmodi non habent exponi. sed habent casus veritatis. ille tantum casus veritatis iam dicte non sufficiunt. sed ad inferendum illa for. incipit esse. et sic arguere. in instanti quod est prius for. est. et non immediate ante instans quod est prius for. in aliquo instanti fuit et immediate ante instans quod est prius tempus fuit. igitur for. incipit esse. vel sic in instanti quod est prius for. non est. et immediate post instans quod est prius in aliquo instanti for. erit et immediate post in

has quod est prius
for. incipit esse
si aliqua ista
et non fuit. igitur
sequitur econtra
et ideo ly incipit
ab exposta ad
etiam ab exposta
simplicitas de
nulli est verum
cuius iam dicte
tri. for. incipit
est et non imed
in aliquo inst
quod est prius
incipit esse. erg
est et non imed
in aliquo inst
quod est prius
sens non est. et im
sens erit in aliq
instans quod est pri
quod incipere esse
etiam stat ymagin
pro tunc non esse
mediate. nec imedia
diare post hoc for
consequentia non
ille non sunt
positionis. for. in
ponentes finit
male argumetu
by illas casus verit
fenti et remonon
modum de per
tunc. sed aliquando
ly desinit. quod ille
et for. desinit esse
iste habere causa
prius et position
Sed c
tur. quod illo da
le quod for. incip
aliquis spacij.
immediate pos
quam partem
nec pertransi
tatio modo per

De incipit

stans qđ est pñs tps erit. Igitur qđ. ¶ Pñs ē
illa sor. incipit esse habere aliā cām veritatis
qđ sit aliqua istar. vnde bene sequitur sor. est
et nō fuit. Igitur sor. incipit esse sed nō valet cō
sequētia e contra ab illa ad aliquā illar. cāru
et ideo ly incipit nō est dictio exponibilis. qā
ab exposita ad quālibet suar. exponentiar. et
etiā ab exposita ad oēs suas exponentes simi
litudines dī esse formale argumentū. quorū
nullū est verum de ly incipit. et de illa disun
ctū iā dicta. vnde nō valet illud argumen
tū. sor. incipit esse igitur i instanti qđ est pñs sor.
est et nō immediate ante instās qđ est pñs sor.
in aliquo instanti fuit. et immediate ante instās
quod est pñs fuit tps. Nec etiā sequitur. sor.
incipit esse. ergo in instanti qđ est pñs. sor.
est et nō immediate ante instās qđ est pñs. sor.
in aliquo instanti fuit. et immediate ante instās
qđ est pñs fuit tps vel sor. in instanti qđ est pre
sens nō est. et immediate post instās qđ est pre
sens erit in aliquo instanti. et immediate post
instans qđ est pñs tps erit. stat enim rem ali
quā incipere esse et nō ēē tps. vel instans. et
etiā stat ymaginari ēē aliquā incipere esse et
pro tunc nō esse eum vel tps. attē etiā eter
nitatē. nec immediate ante hoc fuisse. neq. ime
diate post hoc fore de ymaginatione igitur ista
consequētia nō est formalis. et p consequēs
ille non sunt sufficientes exponentes illius p
positionis. sor. incipit ēē. q. ab exposita ad ex
ponentes simul vel partialiter sumptas ē sor
male argumentū. Aliquādo autē ly incipit nō
habet illas cās veritatis per positionem de pre
senti et remotionem de preterito. vel per re
motionem de presenti. et positionem de fu
turo. sed aliqñ hz easdē causas veritatis quas
ly definit. q. ille conuertunt sor. incipit nō ēē
et sor. definit esse. Similiter hec. sor. incipit fu
isse habet causas veritatis per negationem d
pñti et positionem de preterito vel d futuro.

Sed contra

illud modum ar
guendi forte argu
tur. q. illo dato sequitur q. non esset possibili
le q. sor. inciperet pertransire aliquam partem
alicuius spaci. vel desineret pertransire. qā nō
immediate post datū instans pertransibit ali
quam partem alicuius spaci in aliquo instā
ti nec pertransire pōt. Similiter de preter
ito suo modo probetur. pñs tñ est falsum. q.

per idem sequeretur q. non esset possibile q.
sor. inciperet moueri aut desineret moueri.
Igitur illo dato sequitur q. vniuersum inci
peret ēē. et desineret esse. q. demonstrato vni
uerso verē est dicere q. hoc est. et non imme
diate ante instans qđ est pñs. hoc fuit in
aliquo instanti. et sic de alijs. igitur hoc inci
pit esse demonstrato vniuerso. et arguitur an
tecedens. i. q. nō immediate ante hoc fuit. q.
instans qđ est pñs et multa alia q. incipi
unt esse non prius fuerant. et consimiliter eti
am suo modo deducit q. vniuersum definit
esse. et semp fuit ita q. vniuersum incipit esse
et definit esse. ¶ Itē tertio sequitur q. nullū
successuum pōt incipere esse. et qđ aliquid
incipit esse in seipso. et definit esse in seipso.

¶ Ideo ad primam formā dicitur ipaz
negando. et dicitur q. illa et simi
les sor. incipit pertransire aliqd spaci. hnt
causas veritatis superius positas. et vltra il
las habet istas. sor. et in instanti qđ est pñs si
pertransit aliquod spaci. et immediate post
instans qđ est pñs pertransibit aliquod
spaci. et immediate post instans qđ est pñs
tps erit. et sic etiā dicendum est suo modo de
hnc verbo definit. ¶ Ad secundū dicitur cō
cedendo q. vniuersum definit esse. capiēdo
vniuersum pro aggregato ex oibus que sunt
in rerum natura. et ita capiēdo vniuersū cō
ceditur etiā q. vniuersum incipit esse. et al
quis mundus definit esse mādus. n. illo mo
do non est substantia nec accūs. sed aggrega
tū ex his. ¶ Ad vltimū dī cōcedēdo vtrūq.
licet. n. nullū successuum pōt incipere esse. pōt
tñ incipere esse aliqd successuum vt infra pa
tebit. Secundum etiā conceditur q. aliquid
in seipso incipit esse. puta quodlibz instans et
definit esse in ipso. ¶ Itē sequitur q. sor. inci
piet esse homo post primū instans esse sui. et
desinet esse hō ante primū nō ēē sui. ¶ Item
q. sor. definit ēē hō ante primū nō ēē sui q.
nō definit esse. ¶ Itē q. sor. incipiet esse qñ nō
erit possibile ipsum incipere ēē. et sor. definit
ēē aliqd qñ nō erit possibile ipsum desinere ēē
aliqd et qñ ipse nō poterit desinere ēē. et qñ
nō erit possibile aliqd desinere ēē. Et si aliqd
incipiet moueri ipsum incipiet moueri postqz
monebitur. et si aliquid incipiet moueri ipsum
incipiet moueri qñ monebitur. et etiā si aliqd

De incipit

incipiet moueri ip[s]e incipiet moueri q[uod] n[on] mouebit. Et ita citā si aliqd desinet moueri ip[s]e desinet moueri atq[ue] desinet moueri. et si ali quod desinet moueri n[on] ip[s]e desinet moueri q[uod] desinet moueri. sed desinet moueri q[uod] n[on] desinet moueri. Et ille regule generales sunt respectu terminor[um] respectu quor[um] verifican tur illa verba per negationē de p[ri]m[is]. et etia[rum] dato q[uod] o[mn]es tales sint cathegorice. for. desinet currere ante q[uam] desinet currere. q[uod] vez est q[uod] aduerbia t[em]p[or]is vel loci non faciunt proposi tiones ypotheticas. sicut infra p[ro]babitur.

Sed in hac materia incidit dubium vtr[um] aliqd successiue prodn cēdū aut pducibile possit incipere et. Et arguitur q[uod] n[on]. q[uod] si sic ponat[ur] igitur q[uod] a. sit quātitas pedalis successiue pducenda adeq[ue] te in b. hora vni[us]formiter q[uod] g[ra]a argumēti in cipiēt esse in. c. instanti. Et arguit[ur] q[uod] a. quāti tas n[on] incipiet esse in c. instanti. q[uod] ante c. istās a. quātitas erit. q[uod] ante c. instantis hec quāti tas pducet. et n[on] prius pducet q[uam] erit pducē ta. sed q[uod] cito erit pducta tā cito erit. igit[ur] ante c. instantis erit p[er] cōsequētia. et illud a[n]s pbat[ur] f. q[uod] n[on] prius pducet q[uam] erit producta. q[uod] se quis illa quātitas pducitur ante. c. igit[ur] q[uod] pducet ante. c. erit hec quātitas tenet p[ri]ma a cōuersa ad suā puerientē. sed illa quātitas n[on] erit in. c. instanti. nec aliq[ui]s eius vt pono. igit[ur] illa quātitas erit ante. c. p[er] p[ri]ma. et ponat[ur] minor. ponat[ur] n. cū toto casu q[uod] in. c. instanti n[on] erit illa quātitas. nec aliqd eius. vt q[uod] de[us] an[te] bilabit illā et p[er] totū. **Sed** forte huic d[icitur] q[uod] il lud repugnat casui. f. q[uod] ip[s]a producet ante. c. instans requiritur enim vt forte d[icitur] ad hoc q[uod] illa quātitas producet. q[uod] illa erit aliq[ui] pducē ta postq[uam] desinerit esse iste motus p[er] quē pducetur. **Sed** contra illam responsionem arguitur sic. q[uod] ponat[ur] cū illo p[ri]mo casu q[uod] q[uod] erit generata medietas illius quātitatis gene rande. corūpat[ur] in t[em]p[or]e in quo generabit[ur] ade quate secunda. Et p[er] q[uod] a. quātitas pducet ante. c. instans. et t[em]p[or]e ip[s]a n[on] manebit in fine. igit[ur] n[on] requiritur quātitatē remanere in fi ne q[uod] n[on] ip[s]a acq[ui]rat. **Itē** ponatur q[uod] q[uod] ge nerabitur secūda p[er] proportionaliter corū pat[ur] p[ri]ma. et q[uod] generabitur tertia corūpat[ur] secūda. et sic vltra. Et p[er] q[uod] a. quātitas pducet in. b. hora ante. c. instans et p[er] p[ri]ma. a. quāti

tas erit et n[on] erit in. c. instanti. nec aliqd ei[us] erit in. c. instanti. igit[ur] a. quātitas erit ante c. instans. **Itē** ponatur q[uod] for. et plato sint eq[ui]les. f. bipedalis quātitatis. et angeat vter q[uod] vni[us]formiter in illa hora ita q[uod] vterq[ue] si ma neret in fine illius hore etia[m] vterq[ue] tripeda lis quātitatis. sed corūmpatur for. i. fine ho re remanente platone et arguitur q[uod] for. erit tripedalis quātitatis ante. c. instans q[uod] illa to talis quātitas quam acq[ui]ret erit ante. c. in stans. q[uod] illa augmentatio demonstrando ta lem motū quo augebitur for. adeq[ue] i illa ho ra erit ante. c. instans. et illa augmentatio erit illa quātitas. igit[ur] illa quātitas erit ante c. instans. p[er] consequentia et arguitur antece dens pro p[ri]ma parte. q[uod] for. et plato p[er] equa le t[em]p[us] augebuntur eque velociter et vni formiter et aliquis erit maximus motus quo augebitur plato. igit[ur] aliquis erit maxim[us] motus quo augebit[ur] for. **Itē** contradictio est q[uod] for. augebitur continue vni[us]formiter p[er] b. hora. et q[uod] b. hora n[on] erit equalis extēsiue motui quo augebitur for. **Sed** forte d[icitur] ne gando illaz minorē ibi assumptā. f. q[uod] illa aug mentatio erit illa quātitas. **Sed** contra ista quātitas erit illud p[er] q[uod] formaliter for. augebitur. igit[ur] ista quātitas erit augmēta tio. p[er] p[ri]ma sicut sequitur. hec albedo erit illd p[er] quod formaliter alterabitur for. igit[ur] hec albedo erit alteratio q[uod] for. alterabit[ur]. p[ri]ma p[er] q[uod] alteratio ē actus alterabilis s[ed] in q[uod] altera bile est. sicut augmentatio est actus augmen tabilis s[ed] in q[uod] augmentabile est. **Itē** si aug mentatio n[on] erit illa quātitas. sed aliquod accidens dispositiuū. sequitur q[uod] illa augmē tatio erit ante. a. q[uod] augmentatio illa n[on] pduc tur nisi ante. a. igit[ur] illa augmentatio tā cito erit producta q[uam] cito ip[s]a producet. et q[uod] rati one de. a. quātitate siue augmentatione suc cessiue pducenda hoc est vez eadē rōne hoc est vez de quolibet successiue producendo. **Itē** ad p[ri]ncipale arguitur sic. q[uod] si aliqd successiue pducendū p[ot]est incipere et. ponat[ur] igit[ur] q[uod] in. a. instanti antip[s]e incipiet et. et ar guitur q[uod] non. q[uod] ante. a. instans antip[s]e erit igit[ur] in. a. instanti antip[s]e n[on] incipiet. p[er] a. et p[ri]ma et arguitur a[n]s. q[uod] tunc antip[s]e erit demonstrando t[em]p[us] incipiens ad hoc instanti et terminatū ad p[ri]mū n[on] ē antip[s]e. et tunc

Et definit

erit ante. a. instans igitur ante. a. instans anti-
christus erit. p. p. a. maior: etiā. ga in hoc
tpe antixps erit. demonstrando illud tempus
igitur tunc antixps erit. et minor: nota est scilicet
cet qd tunc erit ante. a. instans ga hoc tps erit
ante. a. instans. nam omne tempus erit ita
cito sicut erit aliq eius ps vel instans eius in
trinfecū ideo qd. ¶ Et omne tps ita cito fuit
sicut aliqua eius ps et tā tarde. Quod si con-
ceditur arguitur tunc qd in quolibet instanti
illius hore tu incepisti eē. ga in medio instanti
hore qd fuit. c. tu incepisti eē. ponat qd p to-
tam illam horam fueris. arguit tamen qd in
c. instanti tu incepisti eē. ga in c. instanti fuisti
et nō immediate ante. c. instans fuisti. igitur in
c. instanti incepisti eē. p. consequentia ista sa-
tis et maior. sed minor: arguitur. ga tu nō fu-
isti ante. c. igitur nō immediate ante. c. fuisti an-
tecedens probatur. ga. c. fuit ita cito sicut tu
fuisti. igitur tu non fuisti anteq. c. fuit parz cō-
sequentia. et arguitur antecedens ga tunc. c.
fuit demonstrando totum tps terminatū ad
instans p. tēns et inceptum ab aliquo instāti
p. tēnto anteq. tu incepisti eē. et tunc fuit ita
cito sicut tu fuisti. igitur ita cito sicut tu fuisti
c. fuit p. consequentia satis. et sicut arguitur
qd in c. instanti tu incepisti esse ita arguitur
qd quolibet instanti illius hore qd in eo tu in-
cepisti eē. et. ¶ Itē illo dato qd oē tps tādū
erit qd dū erit aliq eius ps vel instāti trinfecū
et p. s. de p. tēnto sequit qd qdquid erit vnq
immediate post hoc erit. et quicqd vnq fuit
immediate ante hoc fuit. et nō solū illud. s. quo
etiā dato qd vnq post hoc erit. sequit qd
imediate post hoc erit. ¶ Itē sequit qd ime-
diate post hoc in aliquo instāti erit antixps et
tu in nullo instanti hore incipientis ab hoc in-
stanti erit antixps. p. b. p. p. p. ga nullus
erit instāti post hoc qd inter illud et hoc in ali-
quo instanti erit antixps ga quocūq instanti
dato inter hoc et illud erit antixps arguendo
vt prius. ¶ Itē dato qd qd dū aliqua ps al-
cuius tps erit tā cito illud tps erit. seq. qd p
infinitū tps tu fuisti. et p. infinitū tps tu eris qd
p. aliquantum tps tu eris et nō per tantum
qn per in duplo maius et sic vltra. ga p. om-
ne tempus terminatū ad p. m. nō eē tui tu
fuisti. ¶ Itē sequit qd aliquid est cōpositū ex
aliquibus quoz nullum est. qd si cōceditur ea-

dē ratione concedendum est qd isti sunt colle-
ctiue demonstrando te Adam. et tū adā non
est. cōsequentia p. intelligenti et cōsequēs est
vanum. Et ex illo vltra sequitur qd nihil fuit p.
malus tps qd aliud. et nihil fuit prius qd al-
ud. et sic sequitur qd tempus nō est numerus
motus s. m. prius et posterius. ¶ Sed forte
ad hec argumenta dicitur negando illud as-
sumptum cum arguitur qd ante. a. antixps
erit. Et ad probationē cum arguit tunc anti-
christus erit demonstrando tempus incipi-
ens ab hoc instanti. et terminatum vsq. ad
primum nō esse antichristi dicitur negando
illam. ga dicitur qd antichristus nō erit nisi in
tempore intercepto inter primum esse anti-
christi et primum nō eē eius. Et etiam nega-
tur minor: cū arguitur. tūc erit ante. a. dem-
strando idem tempus. dicitur enim qd hoc
tempus nō erit nisi in equali mensura sibi. et
negatur qd motus diurnus erit in medietate
te diei. sed erit in tota die. et similiter negatur
qd motus horalis erit in medietate hore. sed
erit in tota hora et sic de alijs mensurabilib.
Et conceditur vltra s. m. istam responsionē
qd motus horalis est et qd nulla pars eius fu-
it que nō sit nec aliqua erit que non sit. Sed
contra istam responsionem sic arguitur. ga
ex illo sequitur qd si aliquid fuit illud est. ga si
cut medietas hore que corrumpebatur est. et
etiam quelibet eius pars est. vt concedit illa
positio. et vt sequitur ex eadem ita sequitur
qd dies que corrumpebatur est. et quelibet
eius pars est. etiā de anno et mille annis et qd
libet eoz parte. quo dato sequitur etiam qd
ea que fuerunt in illis annis sunt et sic etiā seq-
uitur qd si aliquid erit illud est. et tunc sequitur
qd nihil pōt incipere esse. et qd nulla sit ppo-
sicio contingens. ¶ Itē seq. qd adā perpetuo
erit. et qd antixps p. tēnto fuit qd p. tēnto fuit ita
qd antixps est vt sequit ex illa positione. sed
probatur prima p. a. s. qd nihil pōt incipere
eē. qd si aliquid pōt incipere eē sit antichristus
et arguitur qd antixps nō incipit eē. qd conti-
nue ante hoc fuit ita qd antichristus est. igitur
continue ante hoc antichristus fuit. ¶ Sed
ad hec omnia dicitur concedendo exceptis
tribus conclusionibus ultimis. dicitur enim
qd aliquid potest incipere eē. et qd aliqua est
propositio p. tēnto. et qd nō p. tēnto antixps fuit

Et definit

et non continue adam erit. Et ad probatio-
nem admittitur qd antixps incipiat esse. et cu
arguit qd no. qz antixps ptinue ante hoc fuit
Dicitur negando illud. et cu arguitur qd sic
qz continue ante hoc fuit ita qd antixps est igit
cotinue ante hoc antixps fuit. dicitur negan-
do pnam. unde licet adam sit no. tñ adam e
in hoc instanti. neqz in aliqua parte huius diei
sed est in tempore in quo fuit et non alio.

¶ Ad aliam formā dicit qd aliqua est ppo
cotingens sicut illa antixps est. qz adhuc anti-
xps no fuit et aliqui erit. et p hoc negatur qd p
petuo adaz erit et qd cotinue antixps fuit. Sz
contra illam responsionem adhuc arguitur. qz
ex illa sequitur qd nulla pars alicuius tps erit
et qd nulla pars successini fuit. qz nullus suc-
cessivus fuit qñ fuit solum aliqua eius pars
sed solus qñ fuerunt oia que fuerit ipsum.

Sed nunqz fuerit oia que fuerit ipsum nisi
qñ illa simul fuerunt. sed nunqz illa oia simul
fuerunt. sicut for. no erit equalis platoni nisi
for. sit simul cum platone et c. **¶** Item ex ista
risione sequitur. qd propositio simpliciter co-
tingens est necessaria. qz fm istam responsio-
nem valet hoc argumētum hoc aliqui erit ta-
le vel tale. igitur hoc est tale vel tale. Et p idē
sequitur qd hec ppo antixps est. aliqui erit ne-
cessaria sic significando que iam est. igitur ē
necessaria etiam tamen ipsa est cotingens igit
tur et c. Et ex illo sequitur qd necessarium co-
tradicit contingenti. qz hec antixps no est. co-
tradicit illi. necessarie antixps est. vel si forte
dicitur qd ista est impossibilis. antixps no est
tñc segtur qd impossibile ptradicit pñcti pñs
ē falsū. qz si vnū ptradictorior est cotingēs.
ad vtrūlibz reliquū ē pñgēs.

¶ Itē nullo tpe
erit: no esset concedendum qd adaz est. neqz
qd adam erit. posito qd nullum tps erit et qd
antichristus erit. no est concedendum qd anti-
christus est. sed ppter tempus esse vel no ēē
no sit aliqua illarū vera vel falsa. igitur non
est pcedendum qd antixps est. **¶** Ideo forte
aliter dicitur ad principale negando qd anti-
christus non pōt incipere esse et admissio casu
negatur qd ante. c. instans antixps erit. Et ad
pbatonem demonstrando tempus incipies
ab hoc instanti et terminatum ad pñmū no
esse antichristi negatur qd hoc tempus erit an-
te. c. instans. quia hoc tempus no erit nisi in

mensura sibi equali. et ita dicitur de quolibet
motu qd nullus motus erit nisi in mensura si-
bi equali. Sed vltra tamen dicitur negando
qd adam est. et qd antichristus est et negatur qd
tempus in quo antichristus erit est. Sed co-
tra illam responsionem arguitur deducendo
eadem incōuenientia que prius. quia si tem-
pus est. sit a gratia argumenti vna hora in cu-
ius medio instanti finis et fuerit medietas
clapsa. b. et medietas futura. c. et arguit tunc
sic. a. hora est. et. a. hora est. b. c. igitur. b. et. c.
sunt et vltra. b. et. c. sunt igitur. b. est. et. c. est.
Si conceditur argumentum arguitur qd si
aliquid fuit illud est. et si aliquid erit illud est
vt prius. et sequitur tunc iuxta istam respon-
sionem qd nihil potest incipere esse et qd ni-
hil fuit prius alio nec aliquid erit prius alio.

Si negatur psequencia sequit tñc qd aliquid
componit ex aliquibz quoz nullū ē. igit et c.

¶ Item arguitur sic. aliqua per se alteratio
est. que non est nisi qualitas que acquiritur
igitur aliqua qualitas acquiritur. vel igit ac-
quiritur qd alitas acquisita vel acquirenda
aut aggregatū ex his. et siue sic siue sic segni-
tur qd pars alterationis producta est. et etiam
pars producta est. quo dato sequitur vt pri-
us qd si aliquid erit illud est. sequitur enī hoc
acquiritur. igitur quod acquiritur est hoc. igit
tur si hoc acquiritur hoc est. Sed forte huic
dicitur negando quod alteratio sit qualitas q
acquiritur. dicitur enī qd nihil acquiritur nec
aliquid est in acquiri. quia tunc illud esset. et
dicitur vltra secundum illam responsionem
qd tu pertransis et nihil pertransis. nec ē pos-
sibile te pertransire aliquid. **¶** Sed contra il-
lam responsionem sic arguitur. quia si motus
localis est ponatur quod motus horalis pu-
ta. a sit in cuius medio instanti finis. et fuerit
b. medietas lapsa. et. c. medietas futura et se-
quitur vt prius. vel quod aliquid componit
ex aliquibus quorum nullum est. et tunc etiā
sequuntur iam dicta incōuenientia ptra istā
responsionem. vel sequitur quod. b. est et qd
c. est et quod si for. fuit for. est et qd si antichri-
stus erit antichristus est. igitur contradictio ē
quod tu pertransis et nihil pertransis. **¶** Itē
ista responsione data sequitur quod nulla ps
alicuius temporis erit nec aliqua pars alicui-
us successini erit nec fuit. quod deducitur vt

contra fecit
Oppo
hil preter do
ne producent
bene pōt aliq
deo incipere
um esset. igit
duendum

¶ Ad
nihil de su
ad bonū in
esse et hoc
qd de tēpo
cundo pter
p tēpus et
gumentum
guntur qd
gādo. et ne
hora vel m
successum
it. sic intell
ductus incip
prelens et nō
prelens fuit in
finito de ly m
terio vel de
dato success
in aliquo in
quo instanti
fuit. et negat
tur ipsum p
transitum. ne
erit pertrans
ipsum mobi
quirit aliqua
habebit qd
acquiret ipso
acquiret.
Sed
qz ex illa se
nunqz erit
for. erit equi
per instans
for. no est equ
tōm. et nec in
tōm. **¶** Item

De incipit

prius contra secundam responsionem.

Oppositum tamē dubij ē manifestum q: si nūc bil preter deum esset posset aliquod successiue producendum incipere esse. sed iam eque bene pōt aliquod successiue producendum a deo incipere esse sicut posset si nūc bil preter deum esset. igitur iam pōt aliquod successiue producendum aut producibile incipere esse.

Ideo ad dubij dicitur illud concedendo q: ultra dicitur p materia q: nūc bil de successiue habemus nisi terminum ad bonū intellectū puta instans vel mutatus esse q: hoc est qd dixerūt antiqui philosophi q: de tēpore nō habemus nisi instans. **¶** Secundo premititur q: si moueri est moueri ē p tēpus q: c. Et per hoc respondetur ad arguementum cōtra illam responsionem q: arguitur q: Adā est q: antichristus est negādo. q: negatur q: tempus sit aut q: aliqua hora vel motus sit. sed conceditur q: omne successiue erit. q: qd omne successiue fuerit sic intelligendo dubium q: a. successiue p ductus incipit esse. q: a. est tūc instanti. qd est presens q: nō immediate ante instans qd est presens fuit in aliquo instanti. ita q: illa ppositio de ly immediate sumatur cū instāti de preterito vel de futuro. Unde dicit q: quocūq: dato successiue producto aut produendo qd in aliquo instanti erit. ipsum erit anteq: in aliquo instanti erit. q: ipsum erit ante primū esse sui. q: negatur q: si aliqd spaciū pertransibitur ipsum prius pertransibitur q: erit pertransitum. nec oportet ad hoc quod ipsum erit pertransitum qd ipsum erit postquam ipsum mobile pertransierit. q: si sortes acquireret aliquam quantitatem ipse tūc eam habebit q: cito acquireret eam. q: si aliquam acquireret ipsa erit tūc cito acquisita quāto ipsa acquireret.

Sed contra istam responsionem forte arguit q: ex illa sequit q: for. erit equalis platonī q: nunq: erit ita q: for. est equalis platonī. q: q: for. erit equalis platonī. q: nec per tēpus nec per instans erit equalis platonī. **¶** Item q: for. nō est equalis platonī q: erit equalis platonī. q: nec incipit neq: incipiet eē equalis platonī. **¶** Item q: for. erit tripedalis q: in nullo

instanti erit tripedalis. **¶** Item q: a. distat a. b. per pedalem distantiam. q: tanget. b. q: tūc nec per tempus neq: per instans tāget. b. q: nō incipit nec incipiet tangere. b. **¶** Item q: sortes incipit esse pedalis q: desinit esse pedalis. q: tūc immediate ante instans quod est presens fuit pedalis q: immediate post instans quod est presens erit pedalis. **¶** Item q: for. non est taz albus q: albus est plato. q: erit tā albus q: albus est plato. q: tūc non incipit neq: incipiet esse tam albus q: albus est plato. Et q: ille conclusiones sequatur sic arguitur ponatur q: for. sit pedalis quantitatis q: plato bipedalis. q: angeatur vterq: illoz vniformiter in illa hora. ita q: si maneret vterq: eoz in fine esset vterq: in fine hore tripedalis quantitatis. sed ponatur q: vterq: eoz definat esse cum sua quantitate. q: sequitur q: sortes erit equalis platonī ex responsione data. q: vterq: eoz erit tripedalis precise. q: tūc nunquā erit ita q: sortes est equalis platonī. q: neq: in fine hore neq: ante finem hore. Et si sortes distat ab. a. puncto per pedalem distantiam. q: angeatur in hora acquirendo pedalem quantitatem versus. a. punctum sequitur q: ante finem hore acquireret illam tripedalem quantitatem q: illam habebit. sed quācito habebit illam tripedalem quantitatem tūc cito tanget a. punctum. igitur ante finem tanget. a. punctum. q: si ponatur q: in fine maneat. a. punctus q: sortes cum illa quantitate tanget. a. punctum anteq: incipiat tangere. a. punctum. Et si ponat cū toto casu q: ille punctus non sit in fine hore. sed cōtinne ante finem. concedēdū est q: for. nō tanget a punctum q: tanget. a. punctum q: non incipit nec incipiet tangere. a. punctum q: per eundem modum sequuntur conclusiones sibi illate.

Ideo generaliter teneatur q: de nullo successiue producendo valet cōsequentia de forma arguendo ex copulatiua cuius vna pars est negatiua d: presenti q: alia affirmatiua de futuro inferendo propositio. nem de incipit de presenti vel de futuro. unde nō sequitur. a. quantitas erit. q: nō est. igitur incipit vel suscipiet esse. ponatur enim q: a. ignis generabitur per partem ante partē q: q: erit generata vna pars corrupta alia successiue sicut generantur alie. q: sequitur q:

De incipit

a. ignis erit. aliter enim nullū successivū erit. et tñ. a. ignis generabitur nō incipit neq; incipit et esse. ¶ Itē ponat q. a. ignis generabitur et nulla pars desinet esse ante finē hore. sed in fine hore ille ignis finē se et qōlibet sit desinet esse p. remotionem de pñti. et patet qñq; nō valere. ¶ Ideo p. q. nō si for. erit aliqua lis qualis iā non est ipse incipit vel incipiet eē talis. et nō si for. erit aliquantus quantus iāz nō est ipse incipit vel incipiet esse tātus. ¶ Itē q. nō si aliquid erit qd nō est ipm incipit vel incipiet esse. Silt nō si aliqd erit aliquale qñle ipm postea nō erit. ipm desinit vel desinet eē tale. et nō si aliqd erit aliquantū quātū postea nō erit ipm desinit aut desinet esse tantū parent illa oīa de igne pedali successivē generādo et successivē corūpēdo. ille enī ignis erit adequate in hora et in nulla eius parte. aliter vt est ostensum pro parte nullū successivum erit. ¶ Ex predictis vltra patet tales pñas nō valere. a. propositio nō est vera et a. propositio erit vera igitur. a. propositio incipit vel incipiet esse vera. Similiter tu nō scis. a. propositiōē. et scies a. propositiōē. igitur icipis vel incipies scire a. propositiōē. p. de illa p. positione for. fuit equalis platonī. posito cum casu illo prius supposito de forte et pla. augmentandis in hora q. illa p. positio accepta erit adequate in hora p. quā illi augmentabūtur. et in cuius fine vterq; eorū desinet esse. vt ibidē positiū est. quā propositiōē tu p. totam illā horā credas sine hesitatione vel ponatur casus de preterito. facta. s. augmentatione illorum et eorūdem corruptione. et p. totū propositū. ¶ Ad formā igitur argumenti principalis. negatur illa pñtia. hec quantitas erit ante. a. igitur in. a. hec quantitas nō incipiet eē et ex dictis patet pñiam non valere. ¶ Ad secundum principale cum arguit q. nullū successivē pñctū aut producendum pōt incipere esse. negatur et ad casum ibi positiū admittitur casus. s. antixps in instanti. c. incipiet esse et cum arguitur q. nō. q. ante. c. instans antichristus erit dicitur illud negando. et cum arguitur q. tunc erit demonstrādo tps ab hoc instanti. incipiens et terminatū ad primū nō esse antixpi. et tunc erit ante. a. igitur ante. a. antixps erit. dicitur concessa pñia. negādo inuorē. dicit. n. q. hoc tempus nō erit ante. c.

instans. sed hoc tempus erit ab hoc instanti adequate vsq; ad primū nō esse antichristi. et ita generaliter dī q. nullū successivū erit nisi in mensura sibi equali. ¶ Et tunc qñ arguit cōtra illā responsionem q. antixps est. et q. adam est. et si aliquid fuit illud est. dī. ngādo illas pñtias sic illas intellegendō q. si for. fuit for. est. et si antixps erit. antichristus est. et sic de alijs. et cuius arguitur q. sic. q. tps est. igitur vtraq; eius medietas est. puta. b. c. vt ibi arguebatur. negatur assumptū. dicitur enī q. nullum tps est. neq; aliquis motus est. q. de tpe non habemus nisi instans vel nunc ad intellectū. Et si auctoritates aliquę allegentur. dicitur q. omnes ille intelligende sunt de preterito vel de futuro.

Sed forte arguitur contra illā positionem. q. ex illa sequitur q. for. per totam illam horā movebitur. et tamen in quolibet instanti illius hore incipiet et moveri. et in quolibet instanti illius hore desinet moveri. ¶ Item sequitur q. nullus successivum pōt incipere esse vel desinere esse. ¶ Item ex illo fundamento arguitur q. multe conclusiones superius posite sunt falsę. for. erit tripedalis et nec per tempus. neq; per instans erit tripedalis. q. per idem for. erit tripedalis. et in nullo tempore neq; in aliquo instanti. q. si inmediate ante finem hore date for. erit tripedalis et etiam in illa hora sequit q. illa hora erit inmediate ante finem hore. quod dictis repugnant. ¶ Itē si aliquid erit in aliquo tpe hoc erit. q. mēsurabitur illo tpe igitur repugnans est q. aliqd erit in. a. hora et non erit per. a. horam neq; per aliquā eius partem. ¶ Item sequitur q. aliqua quantitas continua erit. et nulla eius pars erit. vt p. de tempore. ¶ Item sequitur q. nullum instans alicuius temporis erit neq; aliquod instans erit in aliquo tempore quia nullum instans aliquo tempore potest mēsurari. et etiam quia si aliquod instans erit in aliquo tempore. sequitur q. illud tempus erit quando illud instans erit. ¶ Item sequitur q. aliquod tempus terminatur ad aliquod instans. que s. tempus et instans data non simul erunt. s. qñ instans erit non erit tempus. qd ponitur ad id instans terminari. ¶ Sed huic forte dicitur q. hoc instans erit quādo illa hora erit

illa hora erit
contra si ista hora
erit et quelibet
ra erit. sed in
pars illius hore
illius hore illa
quitur q. br
lus desinet e
erit equalis
non erit pla
igitur et. ¶
diei erit qñ
tur q. pñ
erit. et per
do. a. dies er
hora. a. diei er
hora. a. diei
erit nisi in v
erit quādo

Sed

per totam illam
tamen foras
re inquit mo
prelenti q. bo
q. for. erit trip
per instans er
do illam sicut
us instatur q
quo tempore
q. hoc est sa
lum tps erit.
ipse erit i aliq
to casu scem
ne. q. in illa h
dalis. q. illa q
quāta et nō in
rōtamē babit
fore in tempo
pore et conce
qd incipit e
erit in aliq
tamen conti
nationem
in vacuo. et p
tatio qua mi
men nec per
tunc tempus
m. sed de de

Et definit

et quod illa hora erit. quoniam sua pars erit. ¶ Sed contra si ista hora erit quandocumque sua pars erit et quelibet sua pars erit quando illa hora erit. sed immediate ante finem erit aliqua pars illius hore. igitur immediate ante finem illius hore illa hora erit. ¶ Item illo dato sequitur quod brunellus differt a so. et tunc brunellus definit esse antequam sores erit. et quod sores erit equalis platoni et quandocumque sores erit non erit plato. et conclusiones iste falsae sunt. igitur etc. ¶ Item arguitur quod nulla hora. a. diei erit quoniam a. dies erit. quod si sic ponatur. igitur quod prima hora. a. diei erit quando. a. dies erit. et per idem ultima hora. a. diei erit quando. a. dies erit. et tunc arguitur sic. prima hora. a. diei erit quando. a. erit. et etiam ultima hora. a. diei erit quando. a. erit. et a. hora non erit nisi in uno quando. igitur prima hora. a. erit quando ultima eius hora erit.

Sed ad hoc primum dicitur concedendo quod per totam illam horam sores mouebitur. et tamen sores pro quolibet instanti illius hore incipiet moueri. quia nunquam erit ita de presenti quod hoc mouetur. Et cum inferatur quod sores erit tripedalis. et nec per tempus neque per instans erit tripedalis. dicitur concedendo illam sicut contingentem. Et cum ulterius inferatur quod sores erit tripedalis. et non in aliquo tempore neque in aliquo instanti. dicitur quod hoc est satis imaginabile ut posito quod nullum tempus erit. sed posito quod quicumque sores erit ipse erit in aliquo tempore vel instanti. ¶ Post hoc casu secundo dicitur quod sores erit tripedalis. quod in illa hora. et quod illa quantitas erit tripedalis. quod illa quantitas erit ipsamet. et erit aliqua et non minor quam tripedalis. ideo etc. ¶ Utrumque habita significatione huius complexi fore in tempore et mensurandum fore in tempore concedendum ad imaginationem quod aliquid incipit esse quod non est et erit. et tamen non erit in aliquo tempore neque in aliquo instanti. et tamen continue tempus erit. ut posito per imaginationem quod simplex graue incipiat mutari in vacuo. et ponatur gratia argumenti quod mutatio qua mutabitur illud mobile erit. et tamen nec per tempus neque per instans. et continue tempus erit. et non solum de isto est verum. sed de deo. et de his que non possunt in

cipere esse verum est. nam eterna neque in tempore sunt nec durant per tempus. quia durare per tempus vel in tempore est cum resistantia permanere. ¶ Et cum ultra arguitur quod in aliqua quantitas erit cuius nulla pars erit. et quod nullius successui aliqua pars erit neque aliquid instans alicuius temporis erit. dicitur de virtute sermonis omnes illas conclusiones concedendo. ad hoc enim quod illa quantitas successiva erit continua sufficit quod illa quantitas erit multa collectiue. que erunt sine intermissione unius ad alterum. de omni tamen quantitate continua que est verum est quod nullius partes copulantur ad aliquem terminum communem. et ita etiam dicitur quod nulla pars alicuius successui erit. tamen quolibet successuum erit multa. quorum nullum erit. et ita etiam illa hora erit finita. licet nullum instans erit finis eius. quia ipsa non erit quando erit aliquid quod instans. sed multa horum opposita ex communi modo loquendi concedimus propter breuiloquium preferimus. ubi sermo aliam erigit difficultatem.

Sed adhuc alia videtur incidere difficultas. utrum aliquid incipiat esse. ¶ Pro quo dubio dicitur primo quod si aliquid erit ens in aliquo instanti quod iam non est ens. illud incipit vel incipiet esse ens. Et si aliquid erit aliquantum puta pedale vel bipedale. in aliquo instanti. quod iam non est pedale vel bipedale in dato instanti. ipsum incipit vel incipiet esse pedale vel bipedale. et sic de alijs. Et si aliquid erit aliquale in aliquo instanti. puta album vel nigrum etc. et iam non est album etc. ipsum incipiet vel incipiet esse album vel nigrum etc. ¶ Sili si aliquid erit alicubi in aliquo instanti ubi iam non est ipsum incipit etc. et sic discurrendo per alia predicamenta. sic quoque de definitione regule subsequitur. ut quod si aliquid sit ens vel erit ens in aliquo instanti quod postea non erit ens ipsum de finit vel definit esse ens. et sic de quantitate qualitate et ubi etc. per alios etiam casus per inferri propter de ly incipit vel de ly immediate ad aliquid propositio de ly incipit vel immediate est vera. non existentibus veris illis causis veritatis. quia stat aliquid non esse et incipere esse non consistere mensura aliquid extrinseca neque incipere esse vel finire esse etc. ¶ De casibus veritatis de ly immediate.

De ly immediate

Ed de ly immediate dicitur quod hoc argumentum non valet. in hoc instanti for. non est. et nullum erit instans post hoc quin ante illud for. erit igitur immediate post hoc for. erit. patet. quod demonstrando instans preteritum est ante verum. et prius falsum. Et per idem non valet. hoc argumentum. in hoc instanti for. non est. et nullus erit instans post hoc quin iter illud. et hoc for. erit igitur immediate post hoc for. erit per ens quod ante est verum. posito quod for. sit demonstrato instanti preterito. neutra. n. illarum est vera. immediate ante hoc tu fuisti demonstrato instanti futuro et immediate post hoc tu eris demerato instanti preterito. Item illa prius non valet immediate per hoc for. erit. igitur ante quodlibet instans futurum post hoc for. erit. id sequatur e contra. quod illa est impossibilis. ante quodlibet instans futurum post hoc. tu eris per quod nunquam erit ante quodlibet instans futurum per hoc. quod neque in tempore neque in instanti. Dicit igitur quod illa. immediate post hoc for. erit duas habet causas veritatis. post hoc for. erit. et nullum erit instans post hoc quin inter illud et hoc for. erit in aliquo tempore vel in aliquo instanti et hoc instans est vel hoc instans erit. igitur for. immediate per hoc erit. sed non valet e contra ad quodlibet illarum propositionum de per se neque est propositio exponibilis ratione illius termini immediate. sed habet eam aut causas veritatis sicut habet propositio ratione illorum verborum incipit aut definit. sed non valet prius illa. in hoc instanti for. non est et nullus erit instans post hoc quin inter hoc et illud for. erit et hoc instans est vel erit igitur immediate post hoc for. erit. per posito quod iam antichristus non sit. sed in medio instanti isti us hodie incipiet esse tunc per imaginationem si illa hora non erit et antichristus incipiet esse. ut positum est. est ante verum. et prius falsum. quod ex consequente cum aliis veris sequitur quod antichristus nunc incipiat esse consequens falsum. quod ipse incipiet esse igitur iam non incipiet esse etc.

De veritate propositionis.

Remittamus

per quod omne ens est quale. quia omne ens est perfectum. ideo est. quale prius per. quod si omne ens est perfectum ipsum est perfectum quale ipsum est. quod omne ens est tale

quale ipsum est. Et adhuc dato per possibile quod prima materia a quolibet forma accidentali et subali esset demerata ipsa esset qualis. quod figurata. tener prius a specie ad genus. Ex quo sequitur quod non oportet quod est quale est quale per aliquam qualitatem ab eo distinctam. est enim quilibet qualitas qualis cum ipsa sit intensa vel remissa. Ad hoc remittamus quod omne ens est cuiuslibet entis simile aliquo modo. et cuiuslibet entis aliquo modo similiter se habens. quod quodlibet ens est possibile. et quodlibet ens est possibiliter ens qualiter est quodcunque aliud ens quod dicitur. igitur omne ens est cuiuslibet entis simile. et cuiuslibet entis similiter se habens. Item quocumque ente dato ipsum est ens quod non cuiuslibet entis finem omnem suum modum agendi vel essendi est infinite dissimile. igitur quocumque ente dato ipsum est cuiuslibet entis simile et similiter se habens. per consequentiam illa quod sicut omne finite magnus est parvus. et oporteret si nite difficile est facile. sic omne finite dissimile est simile. Sed forte contra primum illorum arguitur. quod illo dato sequitur quod isti termini sunt eque coes quales et ens. quod oporteret ens est quale et oporteret esse ens. et etiam per probationem illius conclusionis sequitur quod si aliquid potest esse ens illud potest esse quale et e contra. et illi termini sunt sic significando. igitur illi termini sunt eque coes. prius falsum. quod tunc ille terminus quale esset superior ad illum terminum substantia sicut ly ens quod est falsum. quod illa decem genera non se invicem excedunt. Item contra aliud sic arguitur. quod deus nulli alteri a se est similis. igitur etc. per prius et antecedens arguitur. quod deus est perfectio non finita sed infinita. sed nullum infinitum est alteri simile aut dissimile. quod nullum infinitum est alteri comparabile. igitur deus non est alteri rei similis. Sed ad primum illorum negat illa prius si aliquid sit vel possit esse ens ipsum est vel potest esse quale et e contra. et illi termini sunt sic significando. igitur illi termini sunt eque coes. sicut non sequitur ois quantitas est quantitas discreta et e contra. et si per e contra sit aliqua quantitas que non sit discreta et e contra et illi termini sunt sic significando. igitur illi termini sunt eque coes aut generales. quod generalitas termini non attenditur penes multitudinem significatorum solus. sed penes prioritatem cum aliis requisitis alibi dictis. unde prior est ille terminus quantitas quod ille terminus quantitas discreta. Unde quando duo termini sunt de eodem

De veritate

predicamēto adinūceq; predicabiles q̄uis ha-
beat eque multa significata tūc terminus mi-
nus cōnotans potest poni p̄ genere aliusve
ro p̄ specie. sicut est de illo termino qualitas
oīs enim qualitas est dispositio ⁊ cōtra. q; oīs
qualitas est aliquo modo a suo subo faci-
liter mobilis. ¶ Ad aliud negat primū assū-
ptum. vñ dicit q; deus sūm q; infinite p̄fect⁹
nulli est similis verū est tñ sūm q; est ens pos-
sibile. aut ens p̄ducens. aut ens finite velocit̄
mouēs. sic ē tale ⁊ taliter se hīs q̄lia ⁊ q̄lī se
hōtia sunt multa entia ab eo p̄ducta. ⁊ ita dī-
q; vnūq; infinitū est alteri cōparabile nō sūm
q; infinitū. Ex quibus sequitur q; quodlibz ali-
qualiter esse est cuiuslibet aliquo modo esse simile
ens. p; hoc q; oīs ens est cuiuslibet entis simile ⁊
q; dībet aliq̄le ē cuiuslibet aliq̄li sile igit̄ q; dībet
talr ēē ⁊ q; dībet aliq̄liter ēē ē cuiuslibet talr ēē.
⁊ cuiuslibet aliquo modo esse simile. Quo dato se-
quit̄ q; quodlibet ens aliquo modo est. ⁊ taliter
ipsū nō est. ⁊ taliter ipsū nō pōt esse. celum
enim est aliquo modo ⁊ taliter ipsum nō est. p; q;
q; sicut celū est aliqualiter ⁊ tale ipsum nō est.
ita celū est aliquo modo ⁊ taliter ipsū nō est. I; tñ
sūm p̄cedendū q; deus est aliquo modo ⁊ tali-
ter ipsū nō potest ēē. ⁊ de omni alio ente sili-
ter negādū tñ est q; aliquo modo deus est. ⁊
nō taliter pōt esse. ¶ Et si arguit̄ q; sic q; cō-
tingenter deus est in hoc instanti ⁊ nō cōtin-
genter pōt esse. igit̄ deus est aliquo modo ⁊ nō
taliter pōt esse. ¶ Sed huic dī de virtute ser-
monis negando aīis. deus enim est cōtingen-
ter in hoc instanti. ⁊ cōtingenter pōt esse q; uis
nō contingenter ad vtrūlibet deus possit
esse. q; necessario deus pōt esse. verū tñ cōtin-
genter deus nō pōt esse. q; modo contingētī
quo tu vel hoc instans est deus nō potest ēē.
Ex quibus cōcludit̄ q; qualitercūq; deus ē
taliter hoc corruptibile est. quocūq; demon-
strato. q; aliquo modo qualiter deus ē hoc cor-
ruptibile est quocūq; demonstrato. ⁊ nō est
aliquo modo deus quin taliter sit hoc corrupti-
bile. igitur ⁊ c. p; maior. q; possibiliter hoc cor-
ruptibile est ⁊ precise taliter deus est. nō enī
est aliquo modo deus q; non sit possibilis.
¶ Per idēz ē minor nota est q; nō aliquo modo
deus ē quin taliter hoc corruptibile sit. q; qui-
libet modus possibilis cuiuslibet modo possibi-
li in possibilitate ē similis. ¶ Et si forte argui-

tur sic. qualitercūq; deus est taliter hoc cor-
ruptibile est. sed necessario deus ē. igitur ne-
cessario hoc corruptibile est. ¶ Item aliq; est
modus possibilis q; nulli modo possibili in
possibilitate est similis. q; est aliq; modus qui ē
infinite possibilis. ⁊ qui est possibilis in
ta vt modus quo deus est. in infinitū entis pos-
sibilior est illa p̄positio deus ē q; illa hoc cor-
ruptibile est. ⁊ hoc nō est nisi q; in infinitum
magis possibiliter est deū ēē q; hoc corrupti-
bile esse. igitur. ⁊ c. ¶ Sed ad primū negatur
illa p̄na. sed solūz sequitur ex illo aīte q; taliter
qualiter necessario deus est taliter illud cor-
ruptibile est. sicut ē tñ sequit̄ qualitercūq; de-
us est in hoc instanti taliter ipse est. sed p̄tin-
genter deus est in hoc instanti. igitur contigēt
ipse est. Similiter nō sequit̄ qualitercūq; de-
us creat taliter pōt creare. sed cōtingenter de-
us creat. igit̄ contigēt deus potest creare.
capto ly cōtingenter put est mediū inter ly
possibiliter ⁊ ly necessario. sic ē tñ sequit̄. q;
litercūq; ly hō significat hōiem taliter istum
hōiem significat. sed p̄cipaliter significat hō-
minem. igit̄ p̄cipaliter illū hōminē signifi-
cat. maior enim nota est. q; quocūq; modo
iste terminus homo significat hōiem eodem
modo vnūquēq; hōiem significat. ita ēt qua-
cūq; significatione ista p̄positio. homo est q;
homo est significat eadem significatione ⁊ tā
p̄cipali q; sor. est ista significat non tamen
ista q; sor. est p̄cipaliter significat. In oīb;
etiam nō sequit̄ qualitercūq; homo currit. ta-
lis disputat sed homo albus currit. igitur hō
albus disputat. nā posito q; duo hōies cur-
rant quoz vnus sit ita intense albus sicut ali⁹
est intense niger. ⁊ nullus homo albus dispu-
tet tūc illi sunt similiter intensi ⁊ albus est sile
nigro. nō tamen sūm albedinē. sed sūm inten-
sionē. ¶ Sed ad aliud dī q; sicut recto nihil
est rectius. ⁊ nihil est intense. vel remisse re-
ctū ita nihil est intense aut remisse possibile.
¶ S; p̄tra. accepta forte arguit̄. q; illis datis
sequit̄ q; quolibet pars q̄titatū tui est ita
magna sicut tu es. p̄na ē falsum. q; tu es ma-
ior q; aliqua pars q̄titatū tui. ⁊ p̄na ista
arguitur. q; quolibet pars q̄titatū tui est tal-
ter magna qualiter tu es. igit̄ quolibz ps quā-
titatū tui est ita magna sicut tu es. p; p̄na ⁊
arguit̄ aīis. q; quolibz ps q̄titatū tui ē cōtin-

De veritate

¶ Inter magna qualiter tu es. igitur quelibet ps
 titutiva tui est taliter magna qualiter tu es.
 tenet pñā ex scōdo accepto. **¶** Item ex illo ar
 gnitur sequi qd aliquo qualiter qñter deus est ipse
 nō est. pñā falsū. et arguit pñā. qd isto modo
 deus si ē demonstrando modū quo celi est. et
 ille est aliquo qualiter qualiter deus est. igitur ali
 qualiter qualiter deus est ipse nō est. **¶** Item
 deus est aliquo qualiter qualiter ipse nō est. igitur
 aliquo qualiter qualiter deus est ipse nō est. sicut
 arguit de deo. ita arguitur de quolibet ente.
 qd ipsū est aliquo qualiter qualiter ipsū non est.
¶ Item sequitur qd qualitercūqz deus est ip
 se nō est. pñā falsū. qd qualitercūqz deus est
 ipse est. et arguitur pñā qd qualitercūqz modo
 deus est ipse aliquo tali modo nō est. **¶** Item
 fin ita arguitur qd duo pñā contradictoria sunt si
 mul vera. qd hoc est verū. qualitercūqz tu es
 tu es. et hoc ē est verū. aliquo qualiter qualiter
 tu es. et hoc ē est verū. aliquo qualiter qualiter
 tu es. et hoc ē est verū. aliquo qualiter qualiter
 tu es. igitur aliquo qualiter qualiter tu es tu non es.
¶ Sed ad primū dicit cōcessis illis suprad
 ctis cōcedendo qd quelibet pars qñtitativa tui
 est ita magna sicut tu es. et cū arguit qd non
 qd tu es maior qñ aliqua pars qñtitativa tui.
 igitur nulla ps qñtitativa tui est ita magna sic
 tu es. Dicit negādo pñā. Et si arguit istā
 pñā sequentiā tenere ab exposita ad alterā expo
 nētem. dicitur qd illa pñā nō hz exponi
 per aduerbia similitudinis qualitatis vel quā
 titatis sed p aduerbia cōparādi. **¶** Et si con
 tra illud forte arguit. qd si quelibet pars qñti
 tativa tui est ita magna sicut tu es p idē queli
 bet pars quātitativa tui est ita quātitatis si
 cut tu es. qd est aliquāta et tantus tu es. igitur
 est aliquāta quātus tu es. iste modus arguē
 di tñ sine pñā et distributōe. **¶** Item p idē
 seqt qd qñbet ps qñtitativa tui ē ita magna
 qñte magn? tu es. qd ē finita magna qñte ma
 gn? tu es. igitur ē aliquo mō ita magna qñtus
 tu es. **¶** Item qñbz ps qñtitativa tui ē finita qñ
 tus tu es. igitur qñbet pars qñtitativa tui est
 magna quātus tu es. **¶** Item sequit p idē
 qd tu es magnus quātus tu non es. **¶** Item
 qd qñtisqz tu es tantus tu nō es. pñā falsū
 qd qñtisqz tu es pñā tantus tu es. Sed
 ad ista dicit cōcedendo cōs istas cōclusiones

illi enī termini tantus et quantus nō deno
 tant precisam equalitatem sicut illi termini tale
 et quale nō dicūt penitus spālem similitudi
 nem et sūmā. **¶** Ad scōdū dicitur cōcedendo
 istā cōclusionē sicut et istam aliqñter deus ē
 qñter nescit se esse. Siles ē sūt cōcedēde. aliqñ
 liter qñter seis ē nullus hō seis ē. qd demonstra
 to modo ignoto hōi tunc ille modus est aliqñ
 liter qñter seis esse et ille modus ē aliqñter qñter
 null? hō seis ē. igitur et. et sic d multis aliis dici
 potest. Similiter concedi debet qd aliquo qualiter
 qualiter seis esse taliter dubitas esse. et qñter
 cūqz aliquis homo seis ē. taliter ipse dubi
 tat esse. posito qd aliquam pñā pñā sciat
 aliquis homo et aliquam dubiter qñtercūqz
 seis aliquis homo taliter ipse nō pñā scire.
¶ Ad aliam formā dicit cōcedendo qd qñ
 tercūqz deus est taliter ipse non est sicut etia
 verum est de quolibet ente qd qualitercūqz
 ipsum est taliter ipsum non est. **¶** Ad quartā
 formā dicitur concedendo illas duas. et ne
 gando qd sint contradictoria. sed ille contradi
 cunt qñtercūqz tu es tu es et aliqñter non qñ
 liter tu es. tu es inducitur negatione super toto
¶ Quarto adhuc accipit qd similitudo et cō
 uenientia nō est nisi inter ea que sunt. sicut ne
 qz dissimilitudo et disconuenientia aut inqñ
 tas nisi inter actualiter existentia. Ex quo se
 quitur. qd non est ita qd adam fuit. neqz est ita
 qd antichristus erit. qd qd antichristus erit nō
 est aliqñter. igitur non est ita sen taliter qd an
 tichristus erit. et ideo non est verum qd anti
 christus erit neqz est ita qd eius aīa contingen
 ter erit. posito qd ipse contingenter erit. Ex
 quo vltius sequitur qd ista consequentia est
 bona ita erit qd for. erit tantus qñtus est pla.
 igitur for. erit tantus qñtus est pla. quia seq
 tur. ita erit qd for. erit tantus qñtus est pla. igit
 tur taliter erit qd for. erit tātus qñtus est pla.
 tenet pñā a conuertibili ad conuertibi
 le. et sequitur taliter erit qd for. erit tantus qñ
 tus est pla. igitur aliquo qualiter erit qd for. erit tā
 tus qñtus est pla. Ex quo sequitur qd aliqua
 liter erit forem esse tantum quātus est pla.
 vel aliquo qualiter erit qd for. erit tantus qñtus ē
 pla. ex quo sequitur qd for. erit tantus quā
 tus est plato. igitur a primo sequitur qd for.
 erit tantus quātus est pla. **¶** Item in ista ita
 erit qd for. erit tantus quātus est pla. aut ly

Propositionis

ita est subiectum aut predicatum. aut totum illud. ita qd for. erit tantus qstus est pla. est subiectum vel predicatum. Si primo modo sensus est qd ita siue taliter demonstrando ali quod aliquo modo esse. erit qd for. erit tantus qstus erit pla. qd non potest aliter teneri nisi de monstratiue. Si ponatur ly ita subm aut pre dicatum. Si autem totu illud sit subm ita qd for. erit tantus sicut est plato. tunc est sensus qd aliquod taliter qualiter est. s. qd for. erit qstus est pla. erit seu tale quale est. s. sortem fo re tantum qstus est plato erit. Ex quo sequi tur qd illa consequentia est bona. ita erit qd for. erit tantus quantus est plato. igitur sortes. erit tantus quantus est plato. Item si ita erit qd for. erit tantus quantus est plato. igitur tur vere erit qd for. erit tantus qstus est pla. Item ly ita non potest infinitari nisi per ly qd igitur sensus erit. ita erit qd for. erit tantus qstus est plato. qd ita seu taliter qualiter erit qd for. erit tantus qstus est plato erit. taliter enim ista foret incongrua. ita erit qd for. erit tantus quantus est plato. qd dictio infinitans et dictio infinitata non redderent supposi tionem eidem verbo. Et per idem argui tur qd non est ita nec fuit ita nec vnqz erit ita qd anima antichristi contingenter erit loquen do de contingenti ad vtrunlibet et naturali.

Sequitur preterea qd nulla istarum conse quentiarum valet. nulla chimera est. igitur veru est qd nulla chimera est. adam fuit. igitur ve rum est adam fuisse. aut qd adam fuit. nam tenendo ly qd infinite iste pntie sunt false. rela tiue autem tenendo ille consequentie sunt ve re sicut talis propositio est vera. verus est qd nullus deus est vl potest esse. et quod nullus deus est scit a deo. qd aliqd veru scitur a deo quod verum deus non potest esse. Consequenter vltimus concluditur qd ly omnis ho mo sit animal non tamen verum est. nec est ista ita qd omnis homo sit animal. qd non ali qualiter est qd omnis homo sit animal. Ad huc sequitur qd nullus homo est ita magnus sicut est omnis homo. qstus enim homo est ita sicut est aliquis homo. patet qd nullus ho mo est tali modo magnus sicut est omnis ho mo. quia nullus est talis modus quo omnis homo est magnus nisi sit modus vniu ersalis quo deus est et quo omnia sunt de quo

non est ad propositum. sequitur enim. tu es ita magnus sicut est omnis homo. igit tu es taliter magnus qualiter est omnis homo. co sequentia patet ab inferiori ad suum superi us distributione postposita siue a conuertibi li ad conuertibile. nunquam enim distribui tur relatiuum antecedente non distributo.

Secunda etiam pars conclusionis patet. quia quilibet homo est ita contingenter ma gnus sicut est aliquis homo. igitur et c.

Et si arguitur qd aliquo modo particulari omnis homo est magnus. qd necessario om nis homo est magnus. igitur vere aliquo modo et aliquis modo omnis homo est magnus. Dicitur tenendo ly necessario in anteceden te exponibiliter negando consequentiam.

Itz aduertatur istos terminos. taliter sic aliquando teneri demonstratiue. aliquando infinite. aliquando redditue. vt satis patet ex grammatica. verumtamen isti termini nunqz sunt singulares. Vbi hec ppō est indefinita. talis hō currit demonstrando hoīem albu. nec valet consequentia ista. in ista propositione subiicitur terminus communis signo demō stratiuo determinatus. igitur ipsa est singula ris. vnde ista stāt simul. talis homo currit. et talis homo non currit. eodem demonstrato sicut illa. sic tu curris. et sic tu non curris. Ex quo sequitur tales formas non valere. sic de us est. et sic est contingenter. igitur contin gen ter deus est. demonstrando modum p quez deus est. minor est vera. qualitercunqz deus est sic vel taliter est contingenter. Sed ad concludendum huiusmodi propositiones. co tingenter deus est. capiendi sunt termini no minales si termini probandi itent resolubi liter. vt illo modo deus est. et ille modus est aliquo modo contingenter igitur contingenter deus est. Ex quo patet qd contingenter nul lus deus est. immo necessario nullus deus est. quauis false et impossibiliter nullus de us sit. sed non contingenter neqz possibiliter antiqps est. cum nullo modo sit. Sed con tra arguitur. forte probando qd contingenter antichristus est. quia hec est contingens anti christus est adequate significans antiqps est igitur contingenter antiqps est. Et sicut argui tur. qd possibiliter antichristus est. et qd aliqua liter antichristus est. Sed huic dicit negā

De veritate

do consequentiaz. neq; illa est officiabilis. cōtingenter antichristus est. sed resolvable aut exponibilis et alie due tantū resolvable sunt.

¶ Item presupponatur qd nihil potest intelligere intellectus humanus qd nō possit intelligere esse ens. patet. qā ens est primum obiectum intellectus. ideo tantum ens seu aliquid potest intellectus humanus apprehendere aut intelligere. ¶ Et adhuc accipitur qd significare est virtuti cognitive aliquid vel aliq vel aliquāter representare. ¶ Ex quo sequitur qd nihil potest aliquod signū significare qd nō possit intellectus intelligere. p3. q3. bene sequitur hoc significatur. igitur hoc intelligit.

¶ Ultimo accipitur qd ex additione sine cathegorematis aut termini nihil significantis termino aliquid significanti nō resultat completum qd significet et aliud quā significet ille terminus cathegorematicus cui additur id sine cathegorematis seu terminus nihil significat verbi gratia signo huiusmodi complexū omnis bō aut aliquis bō si aliquid sit eius significatum nō est aliud qd significatur istius termini bō. p3. hec supponit intelligenti materias.

Sed forte

contra suppositū arguitur. q3. nō ens potest intellegens intelligere. igitur nō tñ ens potest intellectus intelligere. p3. pñ. et arguit antecedēs q3 intellectus foris sine sortis intelligit illum terminum cathegorematicū nō ens et nō aliquid ut pōno. igitur intelligit quid ille terminus significat. sed solum nō ens iste terminus significat. igitur nō ens for. intelligit. Sed primum antecedens arguitur. q3 aliter for. non haberet concedere vel negare istam. nō ens est. q3 istam nō intelligit cum eius subiectum non sit ab eo intellectum. ¶ Sed forte dicit negando illam propositionem qd iste terminus nō ens significet nō ens. dicitur. n. forte qd terminus infinitus significat illud quod suum contradictoriū. et ideo ille terminus nō ens solum ens significat. sed privative seu in finite. ¶ Sed cōtra illud arguitur. ille terminus nō ens vocalis aut scriptus non significat ex impositione ens neq; naturaliter. igitur nō significat ens. p3. pñ. cū assumpto. quia nullus terminus vocalis aut scriptus significat naturaliter. ¶ Item si iste terminus non ens significaret ens privative hoc nō esset ni

si q3 una eius pars significat ens et alia privationem significat entis. ¶ Sed contra tunc sequitur qd partes illius significant separate. pñs falsum. qā est nomen cōpositū cuius partes nō significant separate nec aliquod nomen cōpositum vocale aut scriptū subordinat alicui conceptui cōposito. qā ois conceptus est simplex ut infra probabitur. nā figura cōposita aut decomposita solum in vocalibus aut scriptis reperitur sicut coniunctio aut declinatio et multe alie passionēs. ¶ Itē si ita foret sequitur qd ille terminus non bō solū boies significaret. pñ. p3. et arguitur consequens esse falsum. qā ille terminus non bō pro asino supponit et vere et affirmative pro asino verificatur. igitur asinus per illum terminum significatur. ¶ Item contra definitionem illius qd est significare arguitur. quia ille terminus non intellectum significat non intellectum. et tamen non intellectum non intelligitur. igitur et. patet consequentia et arguitur añs. q3 ille terminus nō intellectum intelligitur. igitur ille terminus significat. et ille terminus nō significat. nisi si intellectū. igitur ille terminus significat nō intellectum qd non intellectum non intelligitur probatur. q3 tantū intellectū est intellectū. ¶ Itē hec propositio. buba est vox nō significativa. significat qd buba ē vox nō significativa. et tñ nō intelligit qd buba ē vox nō significativa. nō. n. intelligit hec pñ buba ē vox nō significativa. q3 illud qd ponit p subiecto nō intelligit put terminus ē. ¶ Itē hec pñ tu si es. significat te nō eē. et hec tu differre a te. significat te differre a te. et hec nō intelligibile ē. significat nō intelligibile esse. et tamen non potest intelligi non intelligibile esse ens. nec te differre a te esse ens nec te non esse ens.

Sed ad primum

negando qd non ens potest for. intelligere et ad probationē negat ista pñ. sortis intelligit istū terminū nō ens prout terminus est. igitur intelligit qd ille terminus nō ens significat. sufficit. n. qd intelligat qd aut q aut per quem modū significat. Unde ad hoc qd ille terminus nō ens intelligat nō requirit qd intelligatur qd aut q significet. s3 sufficit qd intelligat p quē modū significet. aliquis ē tñ ter

De veritate

minus qui sic intelligitur qd non solum quali-
ter significet. sed quid significet intelligitur vt
est terminus p aliquo supponens. ¶ De ter-
minis aut p nullo supponere potentibus re-
spectu alicuius verbi illud nō regitur. cuius
modi sunt tales termini. nō intellectus. nō in-
telligibile. non imaginabile. non ens falsum.
¶ Per hoc etiam dicit qd ille terminus nō
intellectum nō significat nō intellectum put
est vnus nomen ppositum cuius partes non
significat separe. nec ista non intellectum est in-
tellectum significat nō intellectum esse intel-
lectum. qd illud nō potest intelligi qd illa in-
telligatur. ¶ Et ad aliam formam qd arguit
qd bec ppo buba est vox nō significatiua &c.
dicit qd illa nō est ppositio. qd id qd ponitur
pro subiecto non est pars oñis. ois aut pro
positio dicitur constare ex nomine & verbo vel eq-
ualente. ¶ Ad vltimam formam dicitur qd hāc
ppōne tu nō es. significare te nō ēē pōt itelli-
gi dupli. vno mō qd bec tu nō es significet
te non esse. i. qd bec te esse priuatiue significet
seu negative significet. & isto modo qd fatis est
improprie conceditur qd bec. tu nō es. signi-
ficat te nō esse. qd ista. tu nō es te esse priuati-
ue significat aut te esse priuatiue dat intellige-
re & ita concedit. Alio modo pōt intelligi qd
bec tu nō es. significet te nō esse. i. rem que in-
telligitur esse te nō esse bec ppositio. tu nō es
significat. & ille modus est impossibilis. frequē-
ter tñ concedimus qd bec. tu nō es. significat te
nō esse vbi argumēta pntem difficultates nō
exigant vel ad primū sensus p improprio de-
relictus. & ita negat qd bec non intelligibile ē
significet nō intelligibile ēē & bec tu differt a te
significet te differre a te &c. ¶ Ex istis itaqz ac-
ceptis inferamus qd quacūqz ppositione da-
ta affirmatiua siue vera siue falsa que aliqua-
liter esse significet precise sicut ē illa significat
qd sic arguit. qd bec ppositio antiphs est pre-
cise sicut est significat. qd sicut est illa significat
& nō aliter qd sicut est illa significat. igitur &c.
p3 pñā & maiorantis arguitur. qd antiphs
esse illa significat & antiphs esse est sicut est vt
erit vel saltem intelligitur esse sicut est igitur
sicut est illa significat. par3 pñā expositio. sic
eniz debet sumi minor. qd hoc verbū signifi-
cat extendit se ex pte post vsqz ad ea que intel-
liguntur. que minor sic pbat. qd antiphs ēē

erit possibiliter esse & vere esse sicut est vel in-
telligitur esse vere esse vel possibiliter ēē sicut
est. igitur &c. Sed minor principalis argumē-
ti arguitur. i. qd nō aliter qd sicut est illa signi-
ficat. qd nō aliter qd taliter qualiter est illa si-
gnificat. qd precise potius esse p illa intelligit aut
significat. & precise possibiliter esse est. igitur
nō aliter qd sicut est illa significat. sequit igit
qd precise sicut est illa. antiphs est significat. &
sicut arguit de illa itā etiā arguit de ista. adā
fuit. & de quacūqz alia affirmatiua que aliq-
liter esse significat. ¶ Item gñaliter arguitur
pro cōclusionē non aliquāliter esse pōt p ali-
quā ppositionē significari quin aliquod talis
esse sit vt sequitur ex prius acceptis. igitur precise
taliter esse qditer esse est. seu precise ita esse si-
cut est aliqua ppositio significat qd cūqz def-
q aliqūliter esse significet. Ex qua cōclusionē
sequitur istas pñā non valere. precise sicut est
ista ppositio significat. igitur bec ppositio est
vera p3 etiā istam non valere. bec ppositio si-
cut est principaliter significat. igitur ista est vera
p3 qd ista. antiphs est. & ista adam est. princi-
paliter sicut est significat. qd adā esse illa prin-
cipaliter significat. & adam esse fuit taliter ēē
qualiter ēē est. seu ita esse qditer esse fuit qd uis
nō fuit illud qd est. igitur &c. Et p idem no-
scitur ista pñā nō valere ita est totaliter si-
cut ista ppositio significat. adam est. igitur bec
ppositio est vera. qd anis ē. vey eo qd te esse ē
taliter esse qualiter esse significat per illā & si-
cut verus est qd tu es talis homo qd is homo
pōt esse antiphs. qd tu es aliquis homo & ta-
lis pōt esse antiphs. ita verū est qd tu es talis
hō qualis homo fuit adā. qd tu es aliquis
homo & talis homo fuit adam. Sequitur pre-
terea istam pñā nō valere qualiter cūqz
ista ppositio significat ita ē. igitur bec ppositio
est vera. patet. qd ista ppositio. corynēra est
vel quēuis alia que aliqūliter esse significat qd
tercūqz significat ita est. patet qd aliqūliter qd
liter illa significat est. & nō est aliquāliter qd
liter illa significat. quin taliter sit. igitur &c. p3
pñā ista & prima pars antecedētis. qd corynē-
ram esse illa significat & corynēra esse. potest
intelligi possibiliter esse. & vere esse. qualiter
esse est. igitur sequitur qd taliter est qualiter esse
ista significat. & p idē p3 minor. ¶ Itē ista cō-
clusio vera est de virtute sermonis & nō solum

De veritate

de virtute intentionis. eo qd nullus terminus in ea ampliatur. sicut ista est vera qcquid hec homo ē asinus. significat est. et omne qd hec homo est asinus significat est. qm̄ antecedit illius relatiui qd supponit nō ampliatiue. qz nūq̄ supponit relatiuū magis ample q̄ suū aſs supponat. sicut ostensum est cum de relatiuis grāmaticalibus ageretur. ideo supponunt illi termini solūz p eo vel p his qd que est vel sunt. Et licet omne significatūz alius ppositionis sit. tamen aliquid qd non est significatur p aliquā ppositionē et aliqūē terminūz. Et quo p̄ istam formam nō valere. hec ppositio adequate sicut est significat igitur hec ppositio est vera. patz qz illa. anti- xps est. adequate sicut est significat sicut patz ex dictis. ¶ Sed forte arguit pbandū q ista ppositio chymera est nō precise possibiliter esse significat. qz impossibile esse illa signifi- cat et etiā impossibile esse illa significat. igitur nō precise possibiliter esse et possibile esse illa significat. arguit antecedens qz chymera ē illa significat. et chymera esse potest intelligi i possibile esse igit. et. ¶ Sed huic dicit q p̄ se pote esse illa significat. et precise possibiliter esse illa significat. qz tū id qd potest intelligi esse possibiliter esse et possibile esse illa signifi- cat. igitur precise potest esse et pote esse illa significat. tenet p̄a sicut sequit. p̄se qd p̄t esse currens. potest currere. igitur precise cur- rens potest currere. ¶ Ad formam igitur ne- gatur assumptum q impte esse potest intelli- gi. et negatur p̄a illud cōcludens. ¶ Item cōcluditur ex his dictis istam p̄am non va- lere. possibile est ita esse sicut hec ppositio p̄n- cipaliter significat. igitur hec ppositio est pos- sibilis. et sicut hec ppositio p̄ncipaliter si- gnificat possibile est esse. igitur hec ppositio ē possibilis. vtriusqz enim consequentie antee- dens est. verum de ista ppositione hoc instās est demonstrato instanti p̄terito. taliter enī esse qualiter per illā p̄ncipaliter significatur hoc instās est. nō solūz est possibile esse. sed est verum esse. Quia omne ens esse est taliter ēē qualiter ēē significatur per illam vt patz p̄ predicta. et ideo de nulla ppositioē est verūz q impossibile est ita ēē sicut significatur per illam. aut sicut significatur per illam impossi- bile est ēē. quia quacūqz ppositione data

que aliquāliter esse significat solum taliter ēē sicut possibile est ēē significat. Et sicut iste for- me nō valent ita nō valēt iste sicut hec p̄p̄o si- gnificat necesse ē ēē. igit. hec p̄p̄o ē necessaria qz ita sic h p̄p̄o significat anti xps ē necesse ē ēē quia deum esse necesse est ēē. et denz ēē est ita seu taliter ēē sicut illa significat. igitur et. nec sequitur necesse est ita ēē sicut hec ppositio si- gnificat. igitur ista ppositio est necessaria. Adverbaliter tū capiēdo terminum moda- lem et ex possibiliter. bene sequitur necesse ē ita ēē sicut hec ppositio significat. igitur hec ppo- sitio est necessaria. antecedens enī est ipos- sibile. qz quacūqz ppositione data que ali- q̄liter ēē significat contingenter ita est sicut il- la significat. Et sicut ille forme non valent sic non valent iste. sicut hec ppositio p̄ncipaliter significat contingens est ēē. igitur hec ppo- sitio est contingens distinguēdo contingens contra possibile. ¶ Item p̄ncipaliter sequitur ex dictis q quacūqz ppositione data nō ali- ter q̄ taliter qualiter ē illa significat. istud pa- tet ex prima conclusione. et ex hoc. q non ali- ter ēē potest intelligi q̄ taliter ēē q̄liter ēē est igitur nec potest significari aliter q̄ taliter q̄- liter est. et ideo nō aliter q̄ sicut est potest ali- qua ppositio significare. Et ex illo patz istā consequentiam non valere. ista ppositio ē falsa. igitur aliter q̄ sicut est illa significat. Advertendum tamen q quāvis nulla ppositio aliter q̄ sicut est significat. aliqua tamen p- positio aliter q̄ est significat. qz illa anti xps ē aliter esse q̄ esse qd est significat. qz anti xpm ē illa significat. et anti xpm ēē est aliter. ēē q̄ ēē quod est. igitur et. Unde sicut differunt il- le ppositiones. alius homo q̄ homo qui est erit. et alius homo q̄ talis homo qualis ho- mo est erit. ita differunt iste. aliud q̄ sicut est hec ppositio significat et aliud q̄ est hec p- positio significat. et ita etiam differunt sue cō- tradictorie. Unde illa negatiua. non aliter q̄ sicut est hec ppositio significat. sequens est ex illa vera precise sicut est hec ppositio si- gnificat. et illa non sequens ex illa. non aliter q̄ est illa ppositio significat. Et causa est qz in vna negatur solūz alicuius sube et in alia ne- gatur alicuius similitudinis et talitatis. Quod autem ppositiones ille differant. alius ho- mo q̄ homo q̄ erit. et alius homo q̄ talis

Propositionis

homo qualis homo est erit. patet. q. vna est vera et alia impossibilis. antichristus enim erit alius homo q. homo qui est. ponatur enim q. antichristus simul erit cum quolibet homine qui est et q. ipse differet ab homine qui est. q. tñ homo sit. et q. antichristus erit homo et non erit ipse talis homo qualis homo est per adiectio est. ¶ Et si forte arguitur q. ista propositio. deus est. aliter q. est significat. q. aliter est q. illa significat. igitur aliter q. est ista significat. et sicut arguitur de ista ita arguitur de omni vera de presenti affirmativa sine termino ampliativo. consequens falsum. et probatur assumptum. quia celum moneri est aliter q. illa significat. ¶ Sed huic dicitur negando illam consequentiam. aliter est q. illa significat. igitur aliter q. est illa significat. Adhuc concluditur q. nulla propositio sicut non est significat aut significare potest. patet. q. bene sequitur precise. sicut est hec propositio significat. quicunq. datur. igitur non sicut non est hec propositio significat. p. pñta satis cum ante. ¶ Contra quā conclusionē forte arguit. q. antichristum esse hec antichristus est. significat. et antichristus esse potest esse sicut non est. igitur sicut non est illa significat. Sed huic dicit q. antichristum esse non potest esse sicut non est. neq. potest esse q. antichristus esse sit sicut non est. si enim antichristum esse potest esse aliquo qualiter non est. tunc antichristus esse potest esse aliquo qualiter non est. taliter non est pñta illa i istis terminis p. sicut sequitur antichristus potest esse aliquo qualis homo qualis homo non est. igitur antichristus potest esse aliquo qualis homo et talis homo non est. sed illud est pñta falsum pro secunda parte. secunda enim est falsa talis homo non est. q. omne taliter est q. taliter esse potest esse aliquo qualiter et taliter est. ¶ Itē illa est vera antichristum esse potest esse aliquo qualiter et taliter est. Sed ex illa parte illius copulatiue sequitur contradictoriū secunda parte prime copulatiue. scilicet taliter non est igitur illa est falsa. p. pñta. et minor arguit q. bñ sequitur antichristus esse potest esse aliquo qualiter et taliter est. igitur antichristum esse potest esse aliquo qualiter et oē taliter est. tenet pñta illa. et prima pars pñtis sequitur ex prima parte antichristi. et secunda ex secunda. igitur totū pñtis sequitur ex toto ante. patz pñta et maior. et minor et p istam regulā. q. libet ppō in definita de secunda adiacente de pñti sine termino ampliativo infert suā vltz. sicut sequitur al-

quis homo est. igitur q. libet homo est. aliquis homo non est igitur nullus homo est. ¶ Et si arguitur q. antichristus potest esse aliquis homo q. lis homo non est. q. antichristus potest esse homo q. non est. igitur antichristus potest esse aliquis homo qualis homo non est. negatur pñta. q. in ante ly q. non supponit. et in pñte ly qualis supponit. q. non solum supponit ly q. lis p. illo pro quo supponit suū antecedens sed etiam p. talis. sed p. negatiuis. ¶ Preterea sequitur q. omne significatum vnius contradictoriū est significatum alterius. et q. qd significat per vnum significatur p. aliud. p. illud ex vltima et per vltima suppositione. q. si aliquid est significatum vnius qd non esset significatum alterius hoc esset propter syncategoremata qd est in vna positū et non in alia. sed syncategorema non variat significatū. q. nihil significat. sed solus variat modum significandi propositionis. igitur et c. et ass. p. capitis istis duobus contradictoriis tu es. tu non es. quorum primi significatū est te esse et idein etiam est significatum secundi. q. ly non qd ponit. et in secunda nihil addit super significato terminorum primi contradictorii. diuersimode tñ te esse significatur p. primi contradictoriū et per secundum. Ex quo sequitur q. si verus p. vniū contradictoriū significatur illudmet verū p. aliud significat et ideo non valet pñta ista. precise verū ista p. positio significat. igitur ista propositio est vera. illa enim propositio. tu non es. precise verus significat. que tamen falsa est. false tamen verum significat. quia negatiue. Amplius concluditur q. si vnum contradictoriū precise sicut est significat. patet q. illa tu non es. precise te esse significat. et non aliter q. taliter q. taliter est illa significat. igitur et c. ¶ Et si forte arguitur q. vnum illorum contradictoriū aliter significat q. aliud. dicitur q. ly aliter tenendo ablatiue illud est verum. q. alio modo. q. non de omni propositione verus est q. precise sicut est illa significat. tenendo ly sicut ablatiue. scilicet illud non est ad propositum materie. sed tenendo accusatiue sicut in precedentibus intelligi volumus falsū ē q. aliter significet hec ppō affirmatiua q. ista negatiua. et aliter esse significat illa q. alia. q. precise idē ē et precise talis ē significat vna sic alia. ¶ Et adhuc p. huic-

Propōnis

modi formas non valere significatus huius propositionis est necessarium. igitur ista est necessaria. p3 de illa. nullus deus est. omne enim significatum istius est significatū illius deus est. et e contra. sicut etiam non sequitur omne significatum illius est possibile. igitur illa est possibilis omne significatū illius est verū. igitur hec est vera. omne significatū illius est contingens. igitur hec est contingens. q3 omne significatū illius omne contingens est omne corruptibile est contingens. est contingens. et tñ illa est necessaria.

Sed incidit dubiū vtrū sit ali qua propositio que nō aliquid esse seu nullum significatū significet. et arguitur q3 sic. q3 ista propositio si antipps est albus antichristus est coloratus est propositio cuius nullum pōt assignari significatum. nullus enim posset intelligere qd foret q3 si antichristus est albus antichristus est coloratus si foret. ¶ Itē ista est propositio homo est nō homo. et tñ non aliquid esse illa significat. quia si aliquid esse illa si significaret maxime hominem esse nō boiem sed hoc est falsum. q3 boiem esse nō boiem nō pōt intelligi. sed quod nō pōt intelligi significari nō pōt. igitur illa boiem esse nō boies nō significat. patet pñā et minor arguitur. q3 boiem esse non hominē nō pōt intelligi esse verum et ens. igitur et. quicquid enim pōt intelligi. pōt intelligi esse verum. sed quicqd pōt significari pōt intelligi esse ens et verum. igitur quicquid pōt significari pōt intelligi esse ens et verum. sed hominē esse nō hominem pōt significari. igitur pōt intelligi p pñā maiorem responsionē pñā est falsū igitur. ¶ Itē tertio sic hec copulativa tu es et tu non es. est propositio que non aliquid esse significat igitur et. arguitur antecedens. q3 te esse et te nō esse nō pōt intellectus cōcipere sit. nec aliud significatum illa significat. igitur non aliquid esse illa significat. p3 consequentia et probatur antecedens. q3 si te esse et te nō esse intellectus possit simul comprehendere pōt per idem cuiuslibet consequentie cōtradictoriū consequentis intelligere cum anteceden te quod falsum est igitur et.

Oppositum tamē arguitur. q3 propositio est o3a

rio verum vel falsum significans. vel vere vel falsē significans. igitur omnis propositio aliquid esse vere vel falsē significat.

Ad quod dubium dicitur cōcedo

dando q3 non quelibet propositio aliquid esse significat. q3 ista et illa et multe alie. homo est asinus differens ab boie est homo. et propositio que non aliquid esse significat sicut etiā nullum est significatum illius hō ē asinus. q3 nec boiem esse asinū ē significatū illorum trium terminorū qui sunt ista propositio. hō est asinus. neq3 hominem esse est significatum istius. homo est asinus. q3 si hominem esse esset significatum illorum trium terminorū. homo est asinus. per idem etiam esset significatum quorūlibet trium terminorū quorum nullus esset ly homo. et sic isti termini ly homo. ly est. et ly chymera. hominem esse haberent pro significato. psequē falsum. q3 solum duorū illud est significatum. s. istius termini homo. et istius termini est.

¶ Sed contra illud forte arguitur probādo q3 illa homo est asinus aliquid esse significat. et hominem esse significat. q3 ista. homo est asinus hominem esse asinū significat. igitur hominem esse significat. patet consequentia. q3 si intellectus pōt hominē esse asinum apprehendere pōt boiem esse asinum. intelligere et hominem esse et e contra. ¶ Itē hec propositio. homo est asinus. quicquid ad illā sequitur significat. sed boiem esse ad eam sequitur. igitur hominem esse significat. ¶ Sz ad pñā dī negando antecedens huius consequentie. hominem esse asinū ista homo est asinus. significat. igitur hominem esse ista significat. dī enim q3 intellectus non pōt vere intelligere aliquam rem esse aliam ab illa re. q3 ista est. et iō non hominē esse asinum illa homo est asinus significat. capere enī volumus illos terminos mere substantialiter. ¶ Et si arguitur q3 boiem esse asinum illa significat q3 intellectus istam intelligit igitur quicqd ista significat intellectus intelligit. dī negando cōsequentiam. ista enī nihil significat q3 ista multa significet que non sem nec esse possunt vnum significatū. ¶ Ad aliam formā dī negando antecedens. s. q3 ois propositio significat quicquid ad eam sequitur. nō enim est il

De veritate

lud verus nec de virtute sermonis nec de vir-
 tute intentionis. quia nihil sequitur ad proposi-
 tionem nisi propositio. nec est verum quod quelibet
 propositio significat cuiuslibet propositio-
 nis significatum ad ipsam sequentis. quia ad
 illam tu curris. sequitur ista. deus est que ta-
 men non significat deum esse. ad istam etiam
 tu differis a te formaliter sequitur te cur-
 rere. et tamen ista non significat te currere. ali-
 ter enim non staret solus prima impositio ter-
 minorum huius propositionis cuius opposi-
 tum ponitur. Item animal non nullum si-
 gnificatum significat. consequens igitur per tunc
 antecedens non significat illud quod significat co-
 sequens. patet consequentia et antecedens etiam
 de tali consequentia. homo est non homo. igitur
 homo est asinus differens ab homine. Sequi-
 tur igitur ut iam dicamus quod propositio
 vera est oratio indicativa perfecta uniuoca per
 quam adequate intellectus recipitur rectus.
 Propositio autem falsa est oratio indicativa
 perfecta uniuoca per quam adequate intelle-
 ctus non redditur rectus. Propositio possibi-
 lis est oratio indicativa perfecta uniuoca per
 quam intellectus adequate aut per se cum co-
 uertibilem sic significantem potest reddi ve-
 rus aut saltem posset deducta terminorum
 repugnancia. Propositio impossibilis est ora-
 tio indicativa perfecta uniuoca per quam sic
 significantem adequate intellectus non potest
 reddi verus nec perfectum conuertibile nec
 posset etiam deducta terminorum repugnancia.
 Propositio contingens est oratio indica-
 tiua perfecta uniuoca per quam sic significan-
 tem adequate intellectus potest reddi verus
 et etiam reddi falsus vel per se cum conuer-
 tibilem posset deducta terminorum repugnancia.
 Necessaria autem propositio est oratio in-
 dicativa perfecta uniuoca per quam sic signifi-
 cantem adequate non potest intellectus red-
 di falsus nec per se cum conuertibilem posset
 deducta terminorum repugnancia. quod di-
 citur propter tales propositiones. aliqua pro-
 positio est vera propositio est et hec propo-
 sitio non est fortis non est. que sit in mente for-
 tis. Dico autem propositionem reddere
 intellectum rectum cum per illam concipit in-
 tellectus affirmatiue rem esse que est aut ne-
 gatiue rem non esse que non est. vel rem non

fuisse que non fuit vel rem non fore que non
 erit et ita de alijs sicut enim res habet esse vel
 fuisse vel fore ita habet cognosci affirmatiue aut
 negatiue. Redditur autem non rectus in-
 tellectus cum non correspondet compositioni
 ex parte rei aut non correspondebat aut non cor-
 respondebit aliquid extra secundum termi-
 nos propositionis. Sed contra illas propo-
 sitiones forte arguitur quod illis datis sequitur
 quod nulla propositio vera est propositio falsa. quia
 nulla est propositio per quam reddat intellectus ve-
 rus. et per quam non reddat intellectus verus
 est falsus. quod ponat quod ista homo est asinus. sit in
 pariete scripta principaliter significet deum esse.
 platonem vero principaliter significet chyme-
 ram esse. et sequitur quod ista propositio est ve-
 ra. quod est vera forti. et quia forti reddit intel-
 lectum verum eo quod forti subordinatur uni pro-
 positioni vere. et ista eadem est propositio fal-
 sa quia platonem reddit intellectum non verum
 aut non rectum. quia subordinatur uni pro-
 positioni false. Ad quod dicitur quod illa ora-
 tio in casu isto non est propositio. sed est pro-
 positio plures significans inconiuncte deum
 et chimeram esse. si enim significaret copula-
 tiue tunc non foret possibilis. si disiunctiue es-
 set necessaria. sed posito quod significet inconiun-
 cte est propositio plures et non est propositio
 vera aut falsa. Ad quod probandum pre-
 supponitur primo quod a qualibet propositione
 habente conuertibile. aut equiualens ad ipsam
 equiualens est bonum argumentum. per hoc
 satis. Ex qua suppositione sequitur secunda
 suppositio quod nihil conuertitur cum propo-
 sitione nisi propositio. Quibus acceptis se-
 quitur quod nulla propositio plures est propo-
 sitio. quod sic arguitur. quia si aliqua propo-
 sitio plures sit propositio sit gratia argumenti
 illa canis est. et tunc arguitur. quod illa consequen-
 tia esset bona canis est. igitur canis latrabilis
 est. canis marinus est. canis celestis est. ex pri-
 ma suppositione. consequens est falsus. scilicet quod ista
 consequentia sit bona. quia illius consequen-
 tie nullum est consequens. quia consequens ali-
 cuius consequentie est propositio verum vel
 falsum significans. sed illud aggregatum non
 est propositio vera vel falsa. igitur illud aggre-
 gatum non est consequens illius consequen-
 tie nec illa est consequentia. Item nulla p-

De veritate

positio equivalet nisi propositioni. sed hec hoc ratio. canis ē. equivalet illi aggregato. quod non est propositio. igitur illa oratio non est propositio. consequentia patet et minor: ponitur et maior: patet ex suppositione secunda. ¶ Sed forte dicitur negando secundam suppositionem. quia dicitur quod est falsa. ut potest argui capiēdo tres tales propositiones deus est. quarum prima sit. a. secunda. b. tertia. c. et consideret for. de prima solum. plato de secunda. cicero de tertia. et arguit primo quod. c. non est propositio. quia equivalet aggregatio ex a. et b. quod aggregatum non est propositio. igitur ipsa equivalet non propositioni. quod dato sequitur quod illa non est propositio. consequens est falsum. et consequentia patet per secundam suppositionem. ¶ Item. c. significat sicut aggregatum ex. a. et b. et illud aggregatum significat inconiuncte. quia illud aggregatum non est copulativa nec disiunctiva nec conditionalis ex eis facta. neque illa propositio coniunctione una sit ut ponitur. igitur. c. significat inconiuncte. igitur est propositio plures. ¶ Sed ad primam formam dicitur negando maiorem. s. quod. c. equivalet aggregato ex. a. et b. licet bene equivalet. a. per se. et etiam. b. sicut iste terminus homo non equivalet huic aggregato homo homo. sed cuilibet illorum per se equivalet. aliter nulla foret ratio quare hoc argumentum non valeret homo currit. igitur homo homo currit. quod tamen non valet. neque est consequentia. quia illud quod ponitur pro consequente est complexum nugatorium. ¶ Ad secundum dicitur negando maiorem. ad hunc sensum. s. quod. c. significat inconiuncte eodem modo sicut id aggregatum. tamen de virtute sermonis inconiuncte. significat. et non coniuncte. sed simpliciter omne id significat quod id complexum significat. Ex quo sequitur quod iste non sunt propositiones per se omnes canis est nullus canis est nec iste contradicit canis non est canis. et omnis canis est canis. quia non sunt propositiones. ¶ Item sequitur quod non valet hoc argumentum. hec est oratio perfecta finita verum vel falsum determinate significans. vel sicut verum est esse aut sicut falsum est esse. igitur hec est propositio. patet quia posito quod hec oratio. deus est. significet forte deum esse

platonem hominem esse. et credat uterque illorum quod ista non significat alicui alteri aliqua. liter esse quod sibi. tunc illa non est propositio. quia illa oratio significat inconiuncte tantum quantum hoc aggregatum homo est. deus est. quod non est propositio tamen est oratio finita perfecta determinate verum vel falsum significans. et sicut etiam verum est esse aut sicut falsum est esse significans. quia significat forte deum esse. platonem vero hominem esse. igitur et. ¶ Item sequitur quod non valet hec forma omnis canis est. sidus celeste est canis. igitur celeste sidus est. patet quia illud quod ponitur pro antecedente non est propositio. ¶ Item sequitur quod subiectum illius. omnis canis est. non supponit distributive. quia tunc significaret ista oratio copulative et coniuncte. nec subiectum illius. canis est. supponit determinate. quia tunc significaret disiunctive et coniuncte. et causa est. quia terminus equivoce non contracto nulla debetur suppositio sed plures. ¶ Item sequitur istam formam non valere. a. oratio habet subiectum et predicatum et copulam principales partes sui. igitur est propositio categorica. a. est oratio finita vere vel false significans. igitur. a. est propositio ¶ Sed forte contra hoc arguitur quia hec oratio. canis est. est concedenda vel dubitanda vel neganda et nulla oratio est concedenda dubitanda aut neganda nisi sit propositio igitur illa est propositio. ¶ Sed huic dicitur negando minorem. quia aliqua est propositio plures que est concedenda. aliqua neganda et aliqua dubitanda. et aliqua que non est concedenda neganda nec dubitanda. sed ad illam propositionem est pluribus responsionibus respondendum. patet primo de ista oratione canis est. que equivalet pluribus propositionibus que unica propositione propositione sunt unica responsione concedende patet secundo de ista oratione. non canis est. que per eandem responsionem est neganda. et per eandem causam et modum aliqua est dubitanda. et aliqua est propositio plures ad quam pluribus responsionibus est respondendum. quia quando propositio plures equivalet aggregato ex pluribus propositionibus quarum una est vera reliqua falsa et reliqua dubia scilicet esse talibus. tunc oportet plures esse respo-

Propōnis

fiones. sicut posito qd ista deus est significet in
coniuncte vni deum esse. alteri te non esse. al
teri regem sedere proposita ista tibi deus est
tu debes respondere concedendo deum esse
negando te nō esse. dubitando regem sedere
qn vero propositio plures equivalet vni ag
gregato ex pluribus propositionibus quarū
quolibet est falsa vel vera aut dubia vna re
spōsio videtur sufficere gratia breuitatis. Ex
quibus vltra sequitur qd nulla propositio ve
ra est propositio falsa. qd si sit aliqua. sit illa.
chymera est. que significet forti solum qd hō
est et nō plus. platonī autē solum qd chymera
sit. qd vel ista significat sua significata coniuncte
aut inconiuncte si inconiuncte. tunc est pposi
tio plures. per hoc enim dicitur propositio
plures quia significat plura significata diuer
sa inconiuncte. et ideo quia equivalet illi aggre
gato homo est. chymera est. qd non est ppo
sio. ideo non est propositio. Si vero signifi
cat sua significata coniuncte. vel igitur copu
latiue aut disiunctiue. si disiunctiue. cum alte
ra pars istius disiunctiue cui equivalet sit ve
ra simpliciter et non falsa. ita etiam ista oratio
est vera. et non falsa. si autem equivalet copu
latiue sequitur istam fore falsam. quia copu
latiue simpliciter false equivalet. ¶ Sed for
te dicitur qd in isto casu ista. homo est. signifi
cat sua significata inconiuncte. nec sequitur ex
isto qd ista sit propositio plures quia ad hoc
qd ista foret propositio plures oportet vt forte
dicitur qd ista sua significata respectu eiusde
inconiuncte significaret. sed istius propositio
nis homo est i casu dato nullus intelligit sua
significata inconiuncte nec etiam coniuncte.
¶ Contra quam responsionem arguitur pri
mo qui vel illa homo est. equivalet illis dua
bus simul inconiuncte aut cuilibet istarū de
per se. Si aggregato simul ex illis duabus.
tunc nō est ista propositio vt superius ē ostē
sum. quia tunc ex vero sequitur nō verum
et non verum converteretur cum vero. nec
cuilibet istarum de per se. quia si ista homo
est. a. b. ista chymera est. c. iterum illa homo
est. tunc ab. a. ad. b. valet consequentia tanq
a conuertibili ad conuertibile. et etiam ex. b.
sequitur. c. et per consequens illa consequen
tia est bona homo est seu risibile est igitur
chymera est. sit enim. b. ista risibile est. et erit

argumentum clarum. consequens est falsum
quoniam illud consequens est impertinens
illi antecedenti aut saltem repugnans. Item
contradictio est qd a. equivalet. b. et a. plus
valet qd. b. qd tantum ex ista responsione se
quitur. ¶ Item ponatur qd for. per istaz ho
mo est asinus apprehendat deum esse. plato
vero apprehendat per illam inconiuncte ef
se hominem esse. et sequitur ex ista responsi
one qd ista propositio est propositio forti. pla
toni autem non. sed est propositio plures. sed
patet qd ista homo est asinus non equivalet il
li deus est qd tunc deus est equivaleret illi ag
gregato tu es homo est. quia quaecunqz due
propositiones diuisim equivalent vni tertie
equivalent inter se. ¶ Item de simpliciter
equivalentibus idem est indicium quo ad ve
rum vel falsum. igitur si penitus conuertibi
le cum. a. nō est verum. neqz. a. est verus ali
ter simpliciter non equivaleret. a. et b. inice.

Sed forte contra istam positionem ar
guitur quia ponatur qd ista hō ē
asinus. que sit. a. sit scripta in pariete. qd forti
significet chimeram esse. platonī vero deus
esse. et patet tunc istam propositionem fore ve
ram et falsam homo est asinus. quoniam for
ti principaliter significat chimeram esse. igitur
forti est impossibilis. et ista eadem est pro
positio vera et necessaria. quia platonī signi
ficat deum esse. igitur platonī est vera et ne
cessaria. quo dato concluditur qd propositio
vera est propositio falsa et propositio plures
est pōpositio. ¶ Item sequitur ex illa respō
sione qd ex solo visu posses facere qd vna p
positio definirer esse propositio. et quāuis vi
derent mille homines vnam propositionem
posses tu solo visu facere qd illi non viderent
illam propositionem. nec aliquam propositi
onem. nec illa remaneret propositio. conse
quens falsum et arguitur consequentia. po
sito qd ista deus est videatur a mille homini
bus que illis significet deum esse solum. et tu
de nouo veniens per illam visam appren
das hominem esse. et patet istam fore propo
sitionem plures. et per consequens ista non
manet propositio qd fuit probandum. ¶ Itē
frustra foret reperta fallacia amphibologie. et
equivocationis. quia nullum argumentum
peccaret secundū aliquā istaz. qd nullū ē ar

Tractatus

gumētum cuius aīis siue pñs sit de terminis equocis. q: nullū tale esset propositio. Amplius sequitur q: quicūq; ppositione proposita foret dubitandū an sit ista propositio. q: dubitandū est an ista significaret alicui alteri aliter q: illi cui ponitur. pñs tñ est falsum. q: p idēz isto modo periret oīs disputatio inter arguentes & rñdentem. Adhuc sequitur q: possum face- re solūmodo te concedētem ppositionēz ne- cessariam male rñdere. & q: scīs scīs vñaz p positionem necessariam adhuc possum face- re te nescire illam. imo deus scit vñā ppositi- onem necessariam & ipsa conseruata possum facē q: de? nesciat illā. iste pñe patet ex dictis pñe predictis intelligatur q: impossibi- le est q: vna ppositio habeat plu- ra significata principalia sic intelligendo q: im- possibile est q: vna ppositio principaliter si- gnificet vñi deū esse alteri principaliter signi- ficet hominem esse. & principaliter significet tota- lem significationē distinguendo totalem ptra- partialē. & ideo si vñi pñe principaliter significat de- um esse. & alteri hominem esse data ppositio neu- tri significat principaliter. tñ ambobus simul significat principaliter deū esse hominem esse i- coniuncte. Et tunc ad argumētum primum dicitur nō admittendo casum. q: antecedens innuit q: multis modis diuersis ista propo- sitio principaliter significat. & diuersa. qd non admittit. q: nō est possibile q: aliqua propo- sitio habeat diuersa significata & plura signifi- cata principalia. Sed forte contra illam rñsio- nem arguit. probando q: illa homo est asin? principaliter significat deum esse. in isto casu q: plato principaliter apprehendit deum esse sed qualitercūq; apprehendit taliter ei ista si- gnificat. igitur principaliter ista significat pla- toni deum esse. & non aliter q: deum esse igitur significat principaliter platoni deum esse. Item ex principali significatione illa signifi- cat deum igitur esse. illa principiū significat deū esse. Dicitur simul quālibet istarum cōse- quētiarum negando. vñima enīz nō valet ha- bita significatione illius termini principaliter pau- lo ante expressa. & scito quid sit principalis si- gnificatio. Ad sedam dicē illam negando non enim per solum vñum efficit illa nō pro- positio. sed q: incipit aliter significare q: ante qd non est ppter solū vñum. sed ppter intel-

lectum. q: nullus sensus exterior pñpit termi- num. aut propositionē vt terminus. aut vt p- positio est. & ideo bene sequitur q: p intellectū discurretes vñū pñpiente potes facere q: vna ppositio desinat esse ppositio. q: potes face- re q: ista sit propositio plures. Ad aliaz for- mam dī negādo cū infertur q: nullū est ar- gumētum peccans sī fallaciam equocatio- nis vel amphibologie. negat. n. aīis q: nulla est ppositio. aut aīis de terminis equocis. vñ ista est ppositio de terminis equocis canis cur- rit. l. nō equoce significet. tenendo q: predica- tum cōtrahit subm p illam regulā theopiscam talia sunt suba q: illa premituntur ab eo. n. p- dicatis ad supponēdum solum p cane latrabi- li. cū naturaliter cursus debetur. sicut etiam termini sunt ab auctoribus constituti sic etiaz est dare argumētum vocale. aut scriptūz pec- cans sī fallaciam equinocationis. sicut illud oīs canis currit. aliquis canis celestis ē canis igitur aliquis canis celestis currit p hoc. n. nō va- let argumētū. q: ly canis capie equoce in pre- missis. i. mētalib? tñ terminis nō cadit bec dī- uersitas. q: nullū equinocū equinocans est in mente. propter hoc enim differūt partis ora- tionis vocalis. aut scripte vñuoce ab equino- cis equinocantibus. q: quelibet pars vñuoc- ca subordinatur alicui mentali secum finoni- ne. equinoca enī dico vocalia aut scripta que nulli parti orationis subordinantur. aut termini nō. sed pluribus simul. & si non concedam ta- les terminos equinocos posse contrahi & vñu- uoce sumi tunc non esset aliqua istarum ora- tionum propositio. canis celestis currit. canis latrabilis currit. q: inconiuncte vñaqueq; il- larum significaret. Item illa canis est. nō equiualeat pluribus propositionibus. neq; ad ipsam posset dari aliqua vna rñsio. neq; aliq; istarum foret propositio. canis marinus est. canis celestis est. canis latrabilis est. cuius op- positum sensit Aristoteles. Item omnino concluderet argumentum factum. q: frustra forent reperte iste fallacie. Est igitur cōcludē- dum q: intellectus & voluntas deducto impe- dimentis alio potest equinocum terminū vñi uoce sumere. Sed contra istam responsio- nem forte arguitur q: ista est vera. omne ani- mal est homo per illam regulam superius al- legatam quia per illam regulam predicatur,

De terminis

de contrahere subim ad supponendū solū pro illis aialibus q̄ sunt hoies. ¶ Item sequitur q̄ nō valet p̄na ista. canis est currens. igitur canis est. et t̄z p̄na. cōsequēs t̄n est falsum. quia ibi arguitur a tertio adiacente ad sed in adiacens affirmatiue et. Adhuc nō valeret ista canis est currens. igitur currens est canis. qd falsum est. q̄a ibi arguit a cōuersa ad cōuertentē. Sed ad p̄mū negatur p̄na cū inferret illam fore verā. omne aial est hō p̄ regulam allegatā. q̄a ista nō plus ponit nisi q̄ intellectus. aut voluntas cōprehendere d̄z subim p̄ significatis p̄ gbus conuenit predicatū cum subim fuerit terminus equiuocus. predicatū vero terminus uniuocus. et fin multos istō etiā d̄z facere cū subim fuerit terminus prime intentionis nō determinatus. predicatū vero terminus secunde intentionis vel impositionis. qd vtrū sit vey ante est discussum. sed in illa omne aial est hō. nō sunt termini huiusmodi vere. iō intellectus illud non facere d̄z de talibus p̄positionibus quibus possit illud facere. ¶ Ad aliam formā negatur q̄ illa cōsequentia sit bona canis est currens. igitur canis est. sed solum sequitur. igitur canis latrabilis est. Et ad regulā d̄z q̄ illa n̄ est vniuersalis. fallit. n. in terminis negatiuis et equiuocis cū dictione includente vni negationis. si cut in exclusiuis non sequitur t̄n aial est homo. igitur tantum aial est. ¶ Ad aliam negatur q̄ ibi arguitur a conuersa ad conuertentem. neq̄ potest illa conuerti in proprijs terminis. et sicut iam dictum est de fallacia equiuocationis. ita dicendum est de illa amphibologie. quo nō differt a fallacia equiuocationis quo ad modum respondendi. sed in hoc q̄ argumentū peccans fin fallaciā equiuocationis peccat p̄ terminū multiplicatē. argumentū aut peccans fin fallaciā amphibologie peccat fin multiplicatē cōstructionis. q̄ pot vni terminus p̄strui a pte añ. aut a pte post sicut in ista ois hō albus est pot cōstrui ly albus a pte subiecti. vel a pte predicati. et si simul tenet a pte subiecti. vel a pte predicati. ita q̄ habeat significata in cōiungente. tunc nō est illa ois p̄positio. et sic dicendū est de ista ois hō est hō. et sic de alijs. posito q̄ significet ordine recto et nō ordine retrogrado. ¶ Ad aliam formā cōcedit q̄ multis p̄positionibus

vocalibus aut scriptis positis dubitandū est an sint p̄positiones fin rei veritatē. an p̄positiones plures. et ita accipiendū est vt in pluribus. verūm disputātes de alia materia nō stāt in terminis p̄ hac materia aliā ingreſſes frequēter t̄n ḡa breuitatis p̄ multa falsa trāsimus vt ad dubiū p̄positum ptingamus. ¶ Ad vltimā d̄z q̄ inferitur etiā de deo dato q̄ deus sciat aliquā p̄positionē.

¶ Explicit tractatus de veritate et falsitate siue de taliter et qualiter.

De terminis p̄uatiuis.

Incipimus

incipiētes p̄mo q̄ si pro aliquo vere et affirmatiue verificatur aliquis terminus ille terminus illud significat p̄ quo verificatur. vt in illa sor. est hō. ly hō affirmatiue verificat de ly sor. p̄ re q̄ est sor. si hō sortē significat p̄z hoc. ¶ Itē accipitur q̄ terminus mentalis aliquā rē vel aliquas res significans naturaliter nō plura significat vno tpe q̄ alio nec plura significat in mente vnus q̄ in mente alterius. sic intelligendo q̄ p̄ illum terminū homo in intellectu sor. existentē nō plura cōprehendit sor. aut plura comprehendere potest q̄ plato. per illum terminum hō in suo intellectu existentem. patet q̄ aliter non conuerterentur iste due. homo currit. hō currit quātum vna esset in mente sortis. et alia in mente platonis. Ex quibus potest patere q̄ talis terminus homo significat hoies. et quēlibet hominem significat. patet prima pars et secunda arguitur. q̄ pro quolibet homine verificatur ly homo affirmatiue i ista homo intelligitur. igitur quēlibet hominē significat. consequentia patet ex prima suppositione. Ex quo sequit q̄ iste terminus homo infinitos homines significat. quia pro infinitis verificatur in ista homo intelligitur. Et ex isto vltimo concluditur. q̄ nō plura significat genus q̄ species. sic q̄ iste terminus animal nō plura significat q̄ ille terminus homo quoniam vterq̄ infinita significat. Et si forte arguitur contra ponendo q̄ sor. habeat in suo conceptu istum terminum hominem. et non cōsideret ipse de platone. aut elecrone. et sequitur q̄ iste terminus homo non quēlibet homines sorti significat. quia nō quēlibet hoies

pruatiuis

per illū terminū hō apprehendit fortē qd nō de quolibet hōe considerat. ¶ Sed hūc dī negando qd nō quēlibet hōes p illū terminū hō apprehendit. sed p illū terminū homo quēlibet hominē apprehendit et cognoscit. et de quolibet homine considerat. qd uis non consideret de fort. aut de pla. sed de fort. et de pla. considerat. sicut per illū terminū transcendentē ens in intellectu habet quodlibet ens cognoscit noticiā cōi. et non pōt iste terminus ens haberi in mente qn ab illo habēte de quolibet ente cōsideretur. Sz qd uis iste terminus hō significet hōem principaliter. nullum tñ est principale significatū istius termini hō. nisi ponamus hōem cōez siue separatū. aut insensibile positum. qui est spēs specialissima. qd speciem ad extra. nunc nō sequimur p logica. qd ad altam metaphisicam spectat. sed spēs ponimus in intellectu uoce aut scripto. sicut etiā putauit Aristoteles. ¶ Et ultra aduertendum qd iste terminus hō non significat risibile. nec aīal. nec ali quid de uirtute sermonis. qd uis multa aīalia significet. p hoc ex appellatione. frequenter tñ oppositū concedimus. ubi nō erigitur difficultas de appellatione rōnis. Et sicut inuestigatum est de significato huius cathegorematis hō. ita de quodlibet alio cathegoremate substantiali vel accidentali requirendum. Ultra autem omne significatū alicuius termini sit substantia. aut qualitas ita qd cuiuslibet termini de aliquo predicamento significatus sit significatum alicuius termini de predicamento qdlibetis. aut substantie. vel quodlibet predicamenti sic tñ significatum habeat qd ipm nō sit significatū alicuius alterius predicamenti saltem sū abstracta vel cōcreta. non intendimus in presenti inuestigare. qd nimis prolixum esset et alibi inuestigabit. Sz signorū qd sunt sincathegoremata nulla sunt significata ut illius termini oīs nullus et. et sicut sunt propositiones cōfessiones et multa ad uerbia qd nihil significāt. ¶ Et si arguitur qd ipsa sunt signa. igitur hnt significata. vel aliqd si significant. vel aliquid est significabile p ipsa aut aliquod ipōz sine noua impositione. negatur pna. sed bene sequitur hoc est signum igitur aliquid vel aliquāter vel p aliquē modū significat. puta p se stantis. aut adiacentis

vel coniungentis. aut acti casualē imperfecti ad casuale reducētem. hoc totū p de intentione grammaticae.

Sed incidit dubiū utrū terminus pruatiuis uel finitus precise idē significet qd terminus sibi oppositus. ¶ Pro quo dubio sit prima suppositio. ¶ Terminus uocalis aut scriptus est cōplexus sicut talis terminus nō hō. p hoc qd nō aliter posuisset Arist. in diffōne noīs illā pculā finita. cū dixit nomē est uox significatua ad placitū finita et. cū supflua fuisset illa particula cū partes eius significant separate. ¶ Itē de nullo verificaret. aut pdicaretur terminus infinitus. cū negatio non sit p extremi. pns falsum. qd de quolibet dī alcey p tradictorioz. igit et. ¶ Itē hoc foret cōgrua tu es nō hō. qd ibi foret aduerbiū nō debēs negare uerbiū vel participiū ad qd de pender. id foret ibi terminus dependēs sine suo termino a quo dependet. nullus. n. nomē determinat aduerbiū. et id hoc aduerbiū nō tantū infinite. aut negatiue nullā oīonem facit cōiunctū cum isto termino hō. qd oīo est cōgeries dictionū apissime ordinata. ille autē due dictiones inuicē nullā aptitudinem hnt nec sū modos propositionis. nec sū modū similitudinis. Itē accipit qd terminus infinitus uocalis quilibet subordinat alicui termini no simplici mentali. qd si subordinaret alicui oīonī. aut alicui cōplexo. et sū quodlibet illorum de per se puta hoc cōplexum uocale nō homo. et hoc incomplem non homo. si enī iste terminus uocalis nō hō incōplexus alicui termino cōplexo subordinet nō v. cui nisi hūc cōplexo nō hō. ¶ Itē qdlibet ps orationis uocalis. aut scripta saltē uinuoce subordinat alicui pti oīonismētalis. p hoc. qd uoces sunt notē eaz qd sunt in aīa passionū. Et ex hoc p qd uoces. aut scripta nō sunt partes oīonis nisi ex modis suis significādi. qd modi accipiunt ex modis suis intelligendi. ut p ex grāmatica. id qdlibz ps oīonis uocal. aut scripte subordinat alicui pti orationis mentali. ¶ Quarto accipit qd quibet cōceptus mentalis est simplex. ita qd nulla est ps oīonis i mēte qd sit cōposita. qd tunc pres oīonis significat separate. si. n. sit aliq cōceptus cōpositus ex. a. et b. cōceptibus. tūc. a. et b. pcept

De terminis

etiam sunt mentales nālr significātes aliqd. cū
nō possint cadere a suis significationibus ipis
manentibus significatiuis. s. q. significāt in cō
positiōe illud q. ante cōpositiōē significabāt
segtur q. illius cōpositi ptes significāt separe
pns falsum. Et iō concludit q. figura cōpo
sita vel decōposita nō p̄tinet in mentalibus.
sed solū in vocalib⁹ vel scriptis sicut sunt alie
multe passiones grāmaticales. puta cōiuncti
ones et declinationes et genus deponens. et
lmōi solū cōueniūt i vocalibus aut scriptis.
¶ Ultimo adiungit q. ois intentio mentalis
aliquā vel aliquas res significat quā vel q̄s
nāliter significat. et hoc est q. antiqui dixerūt
q. ois intentio simplex est vera. et verā rem
vel veras res significat. aliter. n. nō ēēt intē
tio si lītudo nālis qd dictū d̄z intelligi de inte
tione simplici cathegorematica. eo q. multe
sunt ptes ofonis nihil significantes. Ex qb⁹
ita acceptis concludit. q. si ille terminus vo
calis aut scriptus infinitus nō ens subordi
nat alicui intentioni subordinat simplici intē
tioni. p̄z hoc. q. iste terminus vocalis nō ens
est incōplexus si sit terminus infinitus ex pri
ma suppositione. et q̄bet talis subordinatur
alicui simplici intentioni. et iō si subordinatur
alicui mentali subordinatur alicui intentioni
simplici. et tūc vltra p̄cludit q. nulla est intē
tio cui subordinat iste terminus nō ens. q̄a
si aliq̄ foret illa foret intentio simplex q̄ foret
naturalis similitudo aliquā verā rē represen
tans p̄ tertiā suppositionem. sed nulla est res
ad extra cuius iste terminus nō ens sit natu
ralis similitudo. nec aliquā rē naturaliter re
presentat. igit̄ rē. q̄a si aliquā rem rep̄taret
pro aliqua tali respectu illius verbi tunc pos
set supponere cū sit cathegorema. ¶ Sz for
te pro isto d̄z q. iste terminus nō ens. omne
ens priuatiue significat. Sed p̄tra sequit̄ q.
illud cōplexū nō ens in quo ly nō tenet ne
gatiue. cū isto cōplexo nō ens infinito cōuer
teretur. q̄a de directo omne ens priuatiue si
gnificat. q. ly nō negatiue significat. p̄ns est
falsus. q. iste terminus et ista oīo nō cōuertit̄
tur. et t̄z p̄sequētia. q. idē eodē mō significāt.
¶ Itē p̄ illud iste terminus. nō for. solū for.
significat. p̄ns falsus. q. ly nō for. asinū signi
ficat. igitur nō solū forte significat. p̄z p̄tia et
arguitur aīa. q. in illa propositiōe asinus nō

est for. pro asino supponit iste terminus non
for. et affirmatiue verificat̄ d̄ asino. igitur asi
nū significat. p̄z consequentia. q. nō suppo
nit terminus p̄ aliquo qd nō significet. ¶ Sz
forte d̄z negādo illam consequentiā iste ter
minus non for. asinum significat igitur nō so
lum fortem significat. dicitur enī forte q. iste
terminus nō for. nō significat non forte. nec
non fortem significat. imo tantum fortem si
gnificat. quāuis asinum significet. eo q. forte
dicitur q. asinus potest intelligi esse non for
tes. ¶ Sed ista responsio non est ad propo
situm. quia ista ampliatiōe deposita perit il
la responsio. et ad hanc reprobendam requi
ritur q. homo potest intelligi esse asinus. sic
intelligendo q. illa res que iam sit homo pos
sit esse illa res que iam differt ab homine qd
difficile esset probare. cum nihil possit intelli
gi esse aliud q̄ ipsum sit. ¶ Item ista propo
sitiō asinus est non for. principaliter significat
asinum esse non fortem. igitur predicatum
eius principaliter significat non fortem. q̄m
f̄m istam responsionem adhuc non sit verū
q. iste terminus non for. non fortem signifi
cet. ¶ Item asinus est significatum istius ter
mini non for. igitur non tantum fortes. Vel
sic. asinus est significatum istius termini nō
chymera. igitur non tantum chymera. Ideo
loquitur illa responsio tanquam non faciēs
ad propositum. et arguitur q. iste terminus
non fortes non fortem significat. quia rem q̄
est non for. ille terminus nō for. significat. vñ
de iste terminus non for. de pluribus predi
catur q̄ iste terminus non homo. et iste ter
minus non homo de pluribus q̄ iste termi
nus non animal. et sic de alijs per ordines in
significando sit arbor. euerfa. igitur non so
lum fortes est significatum illius termini nō
for. Ideo concluditur q. solum non for. est si
gnificatum illius termini non for. et solum
non homo est significatum illius termini nō
homo. et solum non substantia est significa
tum illius termini non substantia. sed ly non
ens nullum apprehendit significatum. nec
potest comprehendere non data noua signi
ficatione illius. Ideo iste terminus vocalis
aut scriptus non ens. nulli termino mentali
subordinari p̄t. nisi facta noua ipositione. et
ex illis segt̄ q. ly si ens nō ē terminus. q. nō ē

Tractatus

pars orationis. tenet p̄ia ista per tertiā suppo-
sitionem. Ex quibus adhuc concluditur q̄
ista cōplexa vocalia aut scripta nō ens pōt in-
telligi. nō ens. est nō sunt p̄positiones. q̄ nul-
lis p̄positionibz subordinari possunt. nō da-
ta noua impositione. Et sicut est d̄ illis ita ve-
rū est de talibus nō imaginabile est. nō intel-
ligibile est. nō intellectū est. eo q̄ ista q̄ ponit̄
p̄ subiectis nō sunt p̄es orōis. Et si contra
arguit̄. q̄ sequit̄ t̄m intellectū est intellectus.
igit̄ intellectū est intellectū et nihil nō intelle-
ctū est intellectū. t̄z p̄ia ab exposita ad suā co-
pulationē exponētes. et igit̄ p̄is illius est p̄pō
et p̄ p̄is subm̄ se p̄tis p̄tis est p̄pō. et ita ar-
guit̄. de ista nihil nō ens est ens. q̄ exponens
illius. t̄m ens est ens. ¶ Itēz cuiuslibet p̄pōni
pōt assignari p̄radictoriū. q̄ q̄cqd contingit
affirmari cōtingit negari et ecōtra. igit̄ cuius-
bet termino incōplexo pōt assignari cōtradi-
ctoriū. q̄ de quolibet d̄ alterū cōtradictoriū
et de nullo simul. igit̄ illi termini sunt p̄radi-
ctoriū ens et nō ens. q̄ nō v̄t q̄ alter termin⁹
p̄radicat illi termino ens q̄ iste termin⁹ non
ens. Sed ad primū d̄ q̄ iste due exponētes
illaz p̄pōnūz duay debēt capi p̄ negationes
sic. nihil qd̄ nō est ens est ens. nihil qd̄ nō est
intellectū ē intellectū p̄p̄ eāz dictā. ¶ Ad s̄z d̄
negādo p̄iam q̄ nō valet vt sequit̄ ex dictis
et p̄cedit q̄ de quolibet d̄ alterū p̄radicto-
rioz sed illa nō sunt cōtradictoria ens et non
ens. et sicut iam dictū ē de isto vocali aut scri-
pto nō ens ita dicēdū est de talibus malū est
falsū est. si illud vocale falsum ponat̄ p̄ op-
posito illius termini verum q̄ capitur p̄ ter-
mino prime intentionis vt. scilicet terminus trā-
scēdens. et ly malū. vt opponit̄ illi termino bo-
nūz. q̄ sic accipiēdo nō sunt iste p̄positiones
falsū ē. malū ē. verū est t̄m q̄ modus loquē-
di admittit tales fore p̄pōnes p̄p̄ breuiloquūz
et exprimere multa que cū breuibz vocib⁹
nō t̄m facilliter exprimerētur. v̄t p̄ tales. non
ens est. intelligimus q̄liter p̄ illā qd̄ nō ē ens
est. p̄ istam. falsū est. intelligimus taliter qua-
liter p̄ istam qd̄ nō est verū. aut vera res est
sed in veritate modus loquēdi nō est verus.
neq̄ p̄gruus. Ex quibus concludit̄ vltra q̄
hoc cōplexū vocale. nō est. nō subordinat̄
alicui simplici actū. q̄ quilibet p̄s orōis vo-
calis. aut scripte subordinat̄ mētali sibi fino-

nime. nam si sit in mēre hec negatio. nō. et po-
stea ponat̄ secum verbū substantiuūz puta ac-
tus cōponēdi ex illis duobus nō sit vnus ac-
tus. ¶ Item nulle due p̄es vnq̄ subordinā-
tur vni sole. q̄ tunc vnamet p̄s orōis. habe-
ret duos modos generales significādi duarū
p̄tium orōis et sic quā ratione foret in vna
parte orationis foret in duab⁹. Et sicut iaz su-
mus locuti de infinitis terminis. ita dicēdum
et de priuatiuis. q̄ illi termini vacuus. inuist⁹
tenebra et c. subordinat̄ simplicibus terminis
eoz sicut eoz opposita aliter nullius p̄tis ora-
tionis sunt si subordinaretur p̄plexis. ¶ Et
p̄tra. q̄ ille terminus iniustus priuatiue suūz
habitū significat. similiter ille terminus vacuū
significat locū nō repletūz corpore. et iste ter-
minus tenebra rē priuatā luce. aut lumine si-
gnificat. igit̄ et c. Dicē negādo duas vltimas
p̄sequētiās sic. n. arguitur. q̄ illi termini ple-
num albu longū terminis cōplexis subordi-
nat̄. nam iste terminus plenum locum. ple-
nū corpore significat. et iste terminus albu rē
hōitem albedinem significat. eā denominare
sufficientem. p̄is t̄m est falsūz. q̄ ille termin⁹
album sine longū terminis cōplexis simplices. ali-
ter nullus terminus cōnotatiuis vocalis. aut
scriptus subordinaret̄ mētali simplici. aīz ta-
men prime p̄tis est falsūz q̄ iste terminus i-
ustus sine iniustitiā priuatiue suūz habitum
significat q̄ iste terminus iniustus positue si
significatū qd̄ est iniustitia. T̄m p̄ v̄e priua-
tiuis est aduertēdūz q̄ h̄z hec p̄pō. in. intret
cōpositionē. t̄m in cōpōne nihil significat. nec
modū significādi addit vocabulo cuius effici-
tur pars. q̄ t̄m p̄es significaret̄ i p̄pōne vna
queq̄ sicut aīz. Ceterū. q̄ p̄sueim⁹ scire qd̄
vocabulū significaret extra p̄pōnes cū veniūt
duo vocabula in p̄pōne vocabulū illud resul-
tās dicimus significare. aut p̄notare illud qd̄
iste due dictōes significat p̄ se sumpte ante q̄
iteraret̄ p̄pōnes. ¶ Et cū isto mō loquēdi p̄-
cesserunt multi grāmatici positui. et p̄cedit
modus loquēdi cōis. q̄ sepe capit vocabulū
cōpositūz p̄ orōne. sed t̄m nō est vnus voca-
bulūz. sed oīo sicut p̄s exq̄site inquirēt. vnde
partes illius cōpositi res publica nō significat
in cōpositione vnaqueq̄ pars sicut ante. sicut
neq̄ partes noīs infiniti hec remanet aliquid
de significatione aut de significationibz p̄o

int̄ partes illi-
vā vocabulū
separe et sic nō est
fert nomen cōm-
a simplici. q̄
ante cōpositū
do significat. n.
cant intus nec
nouū et relati-
tiones satis p̄

Sed

supponendo p̄-
ficat. neq̄ par
aliquis. ¶ Itē
significat. nec
significaret est
liter significat
uerterentur. ¶
gnificaret esse.
terminis opposi-
mo p̄p̄erimen-
intelligibiles et
ficando currēt
solum significan-
aliquid est esse.
est significatū
cat nec illius m-
ni oīs nullus est
mini oīs et illū
gnificatū. si enī
lus totius cōp-
est significatū
ficatū huius cō-
q̄ nec homo. ne-
bis. et p̄ idem p̄-
tis talis complex-
tis sequitur q̄ n-
est principale si-
est aīz. nullū
et p̄egorematis
d̄ de v̄i nega-
ficatū. Et ex
lis p̄ticularis
qd̄ significatū
lari affirmati-
mus. q̄ nullū
aīz. aut illius. si
ficat ex sed a sup

De priuatiuis

ut sunt partes illius. qz tunc subordinaret illud vocabulum oioni cuius partes significat sepe et sic non esset nomen. Sed in hoc differt nomen compositum vocale aut scriptum a simplici. qz ptes nois compositi significant ante compositionem. sed in ppone nullo modo significant. nois vero simplicis nec significant intus nec extra Contrarium aut termini nouum et relationum significata et significationes satis patent.

Sed iam pro significatione proponitis aliquid videatur p supponendo primo qz signum vlt nihil significat. neqz particulare sicut ly ois nullus et ly aliquis. ¶ Item hoc verbum e nihil principaliter significat. nec significat esse. qz si principaliter significaret esse. et hoc infinitum esse principaliter significat esse segtur qz ly est et ly esse conuerterentur. ¶ Item si ly est principaliter significaret esse. tunc ly est posset intelligi sine extrinsecis oppositum tñ pntis ponit Aristo. primo peryermenias. ¶ Item iste oiones foret intelligibiles et pgrue sic intelligendo et significando currit est bonum. e est aliquid. qz iste solum significant tñ qzum currere est bonum aliquid est esse. Ex qbus concluditur qz nullum est significatum huius complexi ois homo. si aut nec illius nullus homo. p3 qz illius termini ois nullus est significatum. igitur illius termini ois et illius termini homo. nullum est significatum. si enis aliqd ponat significatum huius totius complexi ois homo pp hoc qz illud est significatum partis. p idem aliqd est significatum huius complexi homo asinus. pns falsus qz nec homo. nec asinus. nec aggregatum ex his. et p idem pcludit qz nullum est significatum talis complexi aliquis homo. Quibus datis sequitur qz nullus affirmatiue. vltis aliqd est principale significatum. p3 qz istius ois bo est aial. nullum est significatum. p3 qz illius finca thegorizatis. ois. nullum est significatum. et sic de vlt negatiua. qz illius nullum est significatum. Et ex pili fundameto ponit qz nullus pticularis affirmatiue aut negatiue e aliqd significatum. De indefinita etia et singulari affirmatiua vel negatiua pbabiliter ponimus. qz nullum est significatum ly istius bo est aial. aut illius. for. est aial. qz ly est nihil significat ex secda suppone. igitur nullum est signifi-

catum illoz triuz terminoz. bo est aial. pna p3 sicut segtur. nullum est significatum illius termini chymera. igitur nullum est significatum illius termini chymera. et illius termini bo sicut etia segtur nullum est significatum illius termini adam. igitur nullum est significatum istius termini ada et isti termini e fil puctoz. sicut ille pnt valet ex eode fundameto. s. nullum e significatum istius termini est. igitur nullum est significatum istius termini e et illius termini bo. cō ly est non plus significet in vna ppone qz in alia nec aliquid significet in vna qd non significet. i alia si aliqd significet et sicut arguit. de illa indefinita sic arguit. de qlibet indefinita vl singulari. Sed forte contra ista positione arguit. qz illa data sequit qz aliqd est pp affirmatiua vera sine termino ampliatio cuius subm. p nullo supponit pns falsum. et arguit pna de tali ppone. qz deus est e vez. qz ista oio qz de est. q est subm in ista ppone nihil significat. igitur p nullo supponit. p3 pna et ans sequitur ex suppone. ¶ Item illa positione data sequit qz non sicut est aliqd ppositio significat. qz non aliquatir esse aliqd pp significat. ¶ Item illo dato segtur qz nullus verbi est aliqd significatum. et p pns forte esse. non est significatum illius oionis for. est. Sed ad primum dñ pbabiliter concedo qd inferitur nec est inconueniens illud vbi assumat oio p subiecto oionis. q oio nihil significat. Sed quis ista positio sit pbabilis tñ in multis e inutilis ad expmēduz mētis conceptu. nec est ipsa pns ad prius dicta. et ideo ponēda est ista positio de significato ppōnis facili et vtilis apud eodem modū loquēdi ceterum nimis difficile fin illa positione et loqui et viuere. Et de primo qz nullus ppōnis falsus est aliquod significatum. intelligēdo sic qz tales ppōnes falsae. tu es asinus. tu non es bo. non est aliqd significatum. puta boies esse asinum te non esse. qd exprimat p orationem infinitaz datā isti correspondēte. Nullius etia negatiue est p illum modū aliqd significatum. sicut nec illius negatiue puta te non esse asinum. non est significatum illius. tu non es asinus. qz te non esse asinum. non est neqz potest esse in re. nā. Et si arguit. qz tu non existens asinus es. igitur te non existentē asinum es. negat pna. qz i ante te nec infinite. et in pntē negatiue. sed non minus negat ans. qz ly. non existens est adiectiuum

De fillogismis

ad ly asinus. et idem est dicere tu non existes
asinus es. et tu asinus non existens es. quod est i
ple. Nullius affirmative de pterito vere cu
ius subin supponit p re q non est solū. aut de
futuro. aut de posse est aliqd tale significatu
ad moduz dictū. vt lz adā fuit et antixps erit
nō tñ est adā fuisse. nec antixpm fore. lz bñ ali
cui⁹ talū significatū fuerit aut erit. vt adā fuis
se fuit. lz nō cuiuslz talū significatū sit vl fue
rit vt huius hoc instās fuit demonstrato instā
ti pñt. nullū est nec fuit significatū. qz hoc in
stans fuisse nō est neqz fuit sicut nullū instans
fuisse fuit. Sed cuiuslibet ppōnis vere affir
matue cathegorice de pñt cuius subin sup
ponit sine termino ampliatio significatū ex
cōpositione suoz terminoz significatū est in
rez nā. vt qz hoc est vera homo est sic signifi
cādo. ideo boiem cē est eius significatū. et sic
de aliis. Ceterū dñ q nullius ppōnis est ali
qd significatū principale. sicut huius bō ē. qz
istius termini bō nō est aliqd significatū prin
cipale sicut nec alicuius termini cōis est aliqd
significatū principale. nec istius for. est. qz nul
lum est significatū principale huius verbi est
igit nec aliqd est significatū principale illoruz
duoz terminoz est. et for. Et si arguit qz ali
cuius negatiue significatū est. ad intellectū da
tū. qz nullā chymērā esse est. et nullā chyme
rā esse est significatū illius negatiue. nulla
chymērā est. igit significatū alicuius negatiue
ē. p3 pñā. et maio: et mino: arguit. qz vtrū
qz pñā dñ est falsū. s. aliquā chymērā cē
est et aliquam chymērā esse est significa
tum. Item contradictoria idem significāt
vt supra pcedit. s. nō eodē mō. qz pñā dñ
est eisdē de eodē. s. significatū illi⁹ tu nō es
ē. igit et significatū illi⁹ tu si es ē. Ad pñtū
dñ tenēdo vtrāqz pñā p vli negatiua cō
cedēdo añs. et negādo pñāz. sicut et ille sē vē
nullā chymērā esse est verum et nullam chy
merā esse est omne ens. et non valet pñā.
qz arguit ex puris negatiuis. Si tñ i añte ne
gatio nō cadat nisi sup infinitū modū negat
añs. sicut negat illa chymērā nō cē est. nō ca
dēte negatōe nisi supra ly esse. Ad aliā for
mā dñ qz alicui⁹ negatiue significatū est sicut
superius cōcessi⁹ est. ad intellectū tñ expñs
nō ē significatū negatiue p hūc. s. modū. qz te
nō cē nō ē significatū hui⁹ negatiue tu nō es.

Adbuc videamus si significabile cō
plere si tidem qd significabi
le incomplexo. ex quo pñtū q significabile
incomplexo. ex co dñ significabile incomplexo
qz ipsū est aptū significari incomplexo. i. p vñū
terminū. Significabile vñ cōplere est qd est
aptū natū significari pplere. i. p ofonē. Ex
gbus p3. qz oē ens est significabile incomplexo.
qz oē ens est aptū natū significari et significa
tur p istū terminū ens incomplexū. et qz oē
est aptū significari p ofonē. ideo omne ens
est cōplere significabile. añs p3. qz p istā ora
tionez exñs aliqd. omne ens est significabile.
Ex gbus pōt cōcludi q omne incomplexo si
gnificabile est cōplere significabile. et ecōtra.
Ceterū lz ista sint vera antiqui p illud du
bitū voluerūt intelligere vtrū significatū ppo
sitionis vere sit significatū alicuius suoz ter
minoz. puta subiecti. aut pñā. vtrū. i. sub
iectū. illius dens est. significet idē oio qd hec
tota. ppositio. dens est. et sic de quibz aliā ppō
ne vera significatū hñte. Ad dubiū ē rñdē
dum qz alicuius ppōnis significatū ē signifi
catū sui subiecti vt illius modus est aliqñr cē
est. et huius aliqd aliquatñ est. et sic de aliis.
Sed nūqd sic sit de quibz ppōne hñte signi
ficatū est dubiū. est. n. magna difficultas scire
vtrum esse distinguatur ab essentia. et vtrū
deum esse quod ponitur significatum huius
dens est. sit ipsa essentia que est dens.
Explicit tractatus de terminis pñātinis.
Incipit tractatus fillogismorum.

Vanuis ois argumen
tatio sit ppo
sicio ppothetica. tñ solū de rōna
libus et conditionalibus ppothe
ticis. nūc pñātinē intendimus

Et dicemus primo qz in quattuor figuris cō
tingit fillogismos ordinari. qz multiplicitas fi
gurarū attendit penes multiplicitem ordi
nis termini mediū. sed quadrupliciter termi
nus mediū ordinatur. igitur quattuor sunt
figure. Quarum prima continet quādecim for
mulas subiciendo et predicando mediū.

Prima constituitur ex tribus ppōnibus
affirmatiuis. vt omne animal rationale est ri
sibile. ois homo est animal rationale. igit ois
homo est risibilis. que formula solet designa
ri p dictionēz istā barbarā. Secūda for

mula lz pñātinē
cōcludens pñātinē
finitam pñātinē
barbari solū
mula pñātinē
cōcludens mō lo
ex maiori vñ
na pñātinē
est irrōnalis
risibile est
Celaret. pñātinē
negatiua illi⁹
lz pñātinē
elisionem su
rñ designatū
fuero et inco
formula pñātinē
qz modo dñ
directe concludens
dñātinē a dñātinē
Octava for
ex barbari pñātinē
indirecte pñātinē
res appellat qz
cōcludens. qz
appellat pñātinē
tam cōcludens
dñātinē a dñātinē
dñātinē indirecte
mula ex vñ ne
indirecte pñātinē
solet. Ex qz
que dñātinē
dñātinē forme in
loquēdi. vt sic
nulla arbor ē h
Quartade
mas syllabas
Ex qua se
te cōcludens
vt quoddā a
dñātinē igitur qz
Sed for
tur. omne añā
le. ois homo ē
mō est irrōn

De sillogismis

mula bz premissas modo dicto or dinatas cōcludens p̄ticularem affirmatiuā p̄ntis vel in finitam p̄ime formale quas posuimus & hāc barbari solemus notare. ¶ Dōt ē vtrazq; formula premissaz p̄clusionem cōcludere de in cōsuetō mō loquēdi. ¶ Tertia formula p̄stat ex maiori vli negatiua & minori vli affirmatiua p̄cludētibus vlem negatiuā. vt nullus hō est irrōnalis omne risibile est hō. igit̄ nullus risibile est irrōnale. & illaz solemus appellare Celarēt. p̄t ē ex p̄dictis p̄cludi p̄ticularis negatiua illi p̄ntis p̄dicte formulē quā formulā posuimus appellare Celarēt. & p̄cludit cōclusionem suā de incōsuetō modo loquēdi. ¶ Quinta vero formula p̄ hanc dictionē. dārii designatur p̄cludens cōclusionem de cōsuetō & incōsuetō modo loquēdi. ¶ Sexta formula p̄ istam dictionē. ferio. habet vtroq; modo dicto cōcludēs. & supradicti modi directe cōcludit. ¶ Septima p̄cludit ex eisdem p̄missis indirec̄te & tñ d̄t a ferio q̄tuz dap̄tis a dārii. & volo istaz appellare ferios ¶ Octaua forma q̄ baralip̄ton appellat̄ seq̄t̄ ex barbari p̄uertendo eius p̄clusionem eā. s. indirec̄te p̄cludens. ¶ Nonā formula celantes appellat̄ que seq̄t̄ ex celarent indirec̄te cōcludens. ¶ Ex qua seq̄t̄ur decia q̄ celātos appellat̄ p̄cludendo p̄ticularem. aut indefinitam cōclusionis istius. ¶ Undecia p̄ istaz dictionem dap̄tis signat̄. & seq̄t̄ur ex formula dārii indirec̄te cōcludēdo. ¶ Duodecia formula ex vli negatiua & vli negatiua cōcludēdo indirec̄te p̄ticulārē negatiuā h̄. q̄ sap̄simo d̄ci solet. ¶ Ex qua seq̄it̄ tertiadecia formula que d̄cet sap̄simos cōcludēdo cōclusiones d̄cte forme indirec̄te. & de incōsuetō modo loquēdi. vt sic arguēdo ois homo est aīal. & nulla arbor ē hō. igit̄ quedā arbor aīal nō est ¶ Quartadecia formula designat̄ p̄ tres p̄imas syllabas huius dictionis fr̄isefomom ¶ Ex qua seq̄it̄ quīquadecia cōcludens directe cōclusionem de incōsuetō modo loquēdi. vt quoddā animal est substātia. nullū acc̄is ē aīal. igit̄ quoddā acc̄is substātia nō est

Sed forte cōtra arguit̄ p̄bando q̄ p̄ima formula nō sit bona. q̄ nō seq̄t̄ur. omne aīal p̄ter hominem est irrōnale. ois homo est aīal. igit̄ ois hō p̄ter hominē est irrōnalis. p̄ntis. n. est impole aīte

existente vero. ¶ Itēz nō seq̄it̄ oē. a. incipit esse verum. & omne. b. est. a. igit̄ur omne. b. incipit esse verū. vt posito q̄. a. cōuertat̄ euz illo complero. p̄pō affirmatiua. incipiente oī p̄pōne affirmatiua esse vera. & b. est hoc cōplexo p̄positio affirmatiua de sc̄do adiacente & sit omnis p̄positio de secundo adiacente affirmatiua. sed incipiat. c. per imaginatiōnem p̄positio affirmatiua de sc̄do adiacente esse. p̄ remotiōnē de p̄nti. & nō incipiat eē vera. & p̄z tūc q̄ aliqd̄. b. nō incipit esse verum

¶ Item nō seq̄it̄ omne. a. est falsū. & oē. b. est. a. igit̄ omne. b. est falsum. posito enim q̄. a. & b. sint nomina istius p̄ntis huius sillogi fini facti. est aīis veruz & p̄ntis falsum. p̄ntis. n. se falsificat. & nō antecedens. sit. n. illa p̄sequētia in mente sic significans & patet p̄positiūz

¶ Item non seq̄uit̄ur. omne quod est. a. eētia est pater. omnis filius est aliquid qd̄ est. a. essentia. igit̄ ois filius est pater. aīis. n. est verum p̄ hoc q̄ nihil p̄ter pat̄ez est filius saltem in diuinis. q̄ pater nō est aliud a filio. cōsequens autem est hereticum. ¶ Itēz arguit̄ur q̄ illa formula que dicit̄ur dārii nō sit bona. q̄ iste sillogismus non est bonus. quicq̄d predicatur in antecedente. a. consequente predicatur in p̄ntē eiusdem. sed idem de seipso aut cōuertibile de cōuertibili predicat̄ in antecedente. a. consequente igit̄ur idem de se ipso. aut cōuertibile de cōuertibili predicatur in p̄ntē eiusdem. & iste sillogismus est in dārii igit̄ur & c. patet p̄ntia & minor. & arguit̄ur maior. quia antecedens dicti sillogismi est veruz & consequens falsum. sit enīz. a. ista consequētia asinus est asinus. igit̄ur in es asinus te de monstrato. & p̄z tunc q̄ quicquid predicatur in aīte. a. p̄ntē predicatur in p̄ntē eiusdēz aut cōuertibile. etiam p̄z q̄ idem predicatur de se ipso. aut cōuertibile de cōuertibili in antecedente ipsius. a. p̄ntē. p̄ntis tñ d̄ti sillogi fini est falsuz. s. q̄ idem de se ipso. aut cōuertibile de cōuertibili predicatur in consequente eiusdem. & sic valeret. tunc a. consequentia. & consequens foret verum sicut antecedens. q̄ conuerteretur cum eo. ¶ Item non seq̄uit̄ur omnis homo p̄ter sor. currit. sor. vel plato est homo. igit̄ur sor. p̄ter sorē currit. vt cōcludatur q̄ plato p̄ter sor. currit. igit̄ & c.

¶ Itēz nō seq̄t̄ur incipit ois hō eē sor. s̄z sor.

Tractatus

est hō. igitur incipit for. esse for. q. posito q. iaz
nō sit nisi for. q. ante fuerit. et etiā immediate an
te instās qd est pñs fuerit alij hoies cū sorte
est añs fillogismi verum. et pñs falsum. et iste
fillogismus est in darij. q. maior est vñs af/
firmatiua. et minor etiā. ita qñs et quāta sicut
d3 esse est. igitur et. ¶ Itē non sequitur pñmittit
ois denarius tibi. sed. a. est denarius. igitur
promittit. a. tibi. q. añs vt pz in casu est ve/
rum. et pñs falsum. igitur et. ¶ Itē non sequi
tur contingenter omne intelligens est deus
sed deus est intelligens. igitur. cōtingēter de
us est deus. ¶ Itē nō sequit ois hō est aīal
solus for. est hō. igitur solus for. est aīal.

Ad primum

d3 q. illud argu/
mentū factū ex il/
lis exceptis nō est in barbara. q. maior nō
est simplex affirmatiua. nec pñs. qd tñ requi
ritur. ¶ Ad secundū dicitur q. ad hoc q. ali
quis fillogismus sit bonus in aliqua figura
requiritur q. termini nō stent magis ample
in pñmissis q. in cōclusionē. neq. eōtra. qd
nō est ibi. ¶ Ad tertiu dicitur i insolubilib.
¶ Ad quartū dicitur q. de forma solū sequi
tur q. omne qd est filius est pz. et hoc est ve
rum in diuinis. ¶ Ad reliquū d3 negādo
istum fillogisimū esse in darij. i. quicquid pre
dicatur in antecedente. a. consequentie predi
catur in consequentie eiusdem. sed idē de se
ipso predicatur in ante ipsius. aut conuertibile
de conuertibili. igitur idem de seipso aut con
uertibile de conuertibili predicatur in conse
quentie eiusdē. q. plus predicatur in minori
q. subijciatur in maiori. q. iste terminus. de
seipso. nō pōt tenere se a parte subiecti illius
minoris. cum regatur a parte post. ¶ Ad ali
as formas simul. dicitur q. ad hoc q. valeat
fillogismus in darij o3 q. subiectum maioris
iter mobiliter distribuitur. aliter nō valet cō
sequentia. sicut neq. in alijs fillogismis in qui
bus maior est vniuersalis affirmatiua. ¶ Et
si forte arguitur q. istoz fillogismoz nō repe
riuntur antecedentia vera consequētibz exi
stētibz falsis. q. tunc esset dare vniuersales
veras quaz cōs singulares essent falsē. d3 cō
cedendo pclusionē. Ad aliā formā cū arguit
q. iste fillogismus nō valet ois hō est aīal. so
lus for. est hō. igitur solus for. est aīal. Dicis
q. iste fillogismus nō est fillogismus nec con

sequentia. q. cuiuslibet cōsequētie antecedēs
est verum vel falsum. Unde ad hoc q. aliquis
sit fillogismus. requiritur q. antecedēs sit co
pulatiua et consequens sit propositio cathego
rica. si habuerit expressos terminos. et princi
palis nota totus orationis sit ly ergo. vel igitur.
nā si principalis nota in hac ypothetica
ois hō currit. et tu es hō. igitur tu curris sit ly
et tunc ista ypothetica nō est pñs. sed vna co
pulatiua. cuius prima ps est vna cathegori
ca. et scda est ypothetica q. nō est bona pñs.
puta ista tu es hō. igitur tu curris. Verū tñ licet
ponat ly. et sic arguendo. ois hō currit et so
lus for. est hō igitur solus for. currit. adhuc nō
est bonus fillogismus. q. in darij si minor sit
exclusiua o3 exclusiōē demere i cōclusionē.
iō bene sequit ois hō est aīal et solus for. est
homo. igitur for. est aīal. Ex predictis. igitur po
test patere q. prima figura non fillogizat ex
puris negatiuis s. in aliquā formā. nec ex
puris particularibus. aut indefinitis. ac sin
gularibus. pz etiā q. octo modos h3 directe
et septē indirecte cōcludentes. ¶ Item pz q.
prima figura cōcludit cō genus problematicū
affirmatiuum. et negatiuum vniuersale parti
culare. et indefinitum et.

Secunda figura.

Secunda

figura h3 sex/
decim mōs. i.
quorum quodlibet medius pre
dicatur in vtraq. ipsarum pre
missarum. quorum primus signari solet per
istam dictionem. cesare. iteger ex maiori vni
uersali negatiua minori vniuersali affirmati
ua et cōclusionē. vniuersali negatiua. directe
conclusa. vt nullus homo ē lapis. omne mar
mor est lapis. igitur nullum marmor est ho
mo. Secundus modus haberi potest ex di
ctis pñmissis concludendo particularem cō
sequentis qui per istam dictionem. Cesaro.
signatur. Tertius modus habetur si ex da
tis pñmissis concluderem vniuersalem ne
gatiuam indirecte. quem volumus per istas
dictionem cesares signare. Et quartus mo
dus sequitur ex cesares qui scilicet concludit
indirecte particularem consequētis eius. quē
per istas dictionē cesaros assignamus. et pre
ter formale mēdū arguendi concludit vtraq.

alium conclusio
quodlibet. sicut et in
forma ex maiori
nō vñ negatiua
maior q. solet.
maior q. solet.
ex vtraq. illar
ex prima sequi
negatiua tñ
di. et eodem m
stros. et bēm
let festino. q.
recre. et si ind
acquirimus.
quādoq. fillo
firmatiua. et
directe vt hō
igitur lapis b
mus. Et si in
dū facimus.
co dicit. Nā et
nōi particulari
negatiua. nō eni
particularem v
cularem. seu su
viri potest aliter
de insecto m
appellamus. ¶
culari. aut sing
firmatiua. direc
gularis negati
sumus nomin
reos indirecte
figura modos
octo indirecte
ta q. ista figur
hoc figura nō c
blemati. et v
s. in ista figur
tio cū omni

De fillogismus

illarum conclusiones de inconfueto modo loquendi, sicut et in aliis multis accidit. Sequens forma ex maiori vniuersali affirmatiua et minori vli negatiua directe concludit vlem negatiua q̄ solet. Camestres appellari. Alia est forma sequens ex illa qua Camestro dicem. Et ex vtraq; illarum sequitur vna alia formula. q̄ ex prima sequitur Camestre. concludendo. s. vlez negatiua indirecete de inconfueto modo loquendi. et eodem modo ex camestro sequitur camestros. et hemus octo. Item alia forma dici solet festino. q̄ concludit pticularem negatiua directe. et si indirecete concludimus aliam formam acquirimus. qua festinos appellam. potest quadoq; fillogizari ex maiori particulari affirmatiua et minori vli negatiua concludendo directe vt hō est aīal et nullus lapis est aīal. igitur lapis hō nō est quē modū sisteno dicemus. Et si indirecete concluserimus aliū modū facimus ex datis premis. quē sistenos appellamus. Reliquus modus qui Baroco dicitur stat ex maiori vli affirmatiua et minori particulari. aut singulari. aut indefinita negatiua. nō enī refert in his modis accipere particularem vel singularem. pcludendo pticularem. seu singularem negatiua. Ex quo iueniri potest alter modus indirecete concludens de inconfueto modo loquendi quē Barocos appellamus. Item potest ex maiori particulari. aut singulari negatiua et minori vli affirmatiua. directe concludi particularis. aut singularis negatiua i hac figura quē modū possumus nominare Baroco. Ex isto sequit barocos indirecete concludēs. I habet igitur secunda figura modos octo directe concludentes. et octo indirecete concludentes. Ex quibus patet q̄ ista figura multum differt a prima cuius hec figura nō concludat nisi duo genera problematis. s. vlez et pticulare negatiua igitur in ista figura nō pōt fieri optima demonstratio cū omnis talis sit affirmatiua etc.

¶ Tertia figura.

Figura sequens formas bz. xx. in vnaqua qz pmissay mediū terminū subiiciendo. Prima ex duabus vli bus affirmatiuis particularem. aut singularem affirmatiua directe pcludētibz efficiē. quā solem nominare darapti. vt oīs

hō est aīal. et oīs hō est risiblis. igitur risibile ē aīal. Secundus modus nascit ex primo indirecete concludēs quē daraptis appello. vt oīs hō est risiblis. et oīs hō est aīal. igitur risibile ē aīal. in o dūs indirecete concludit. Alius modus ē quē selapto dicitur perfectus maiori vli negatiua. et minori vli affirmatiua particularē negatiua. aut indefinita directe concludenti bus vt nullus homo ē asinus. et oīs hō ē animal. igitur quoddā aīal nō est asinus. Ex quo sequitur alter qui selaptos ēē pōt. qui indirecete concludit de inconfueto modo loquendi. Ex selapton vero aliū modū probat. quem dicimus sampleto. sic oīs homo ē aīal. et nullus hō ē asinus. igitur asinus aīal nō est. concludēte de inconfueto modo loquendi. Ex quo alius sequitur quem sampletos appello. de inconfueto modo loquendi indirecete concludens. et reducitur sampletos. ad sampleto inuertendo simpliciter conclusionem. saltē de inconfueto modo loquendi. sicut sampleto ad selapto p premis farum trāspōitionē sicut selapton ad serio reducitur modo suo. et ita de aliis modis inuentis. Sequens modus ē disamis pfectus ex maiori particulari affirmatiua. et minori vli affirmatiua concludens directe pticularem affirmatiua vt homo est animal. et oīs homo est substantia igitur substantia ē animal. Alius modus fit ex eisdēz pmissis conclusionē indirecete concludēs. s. aīal est substantia q̄ disami appellari potest. Sequens forma est datisi. Ex qua sequit datisis indirecete concludens. Alia forma est pfecta ex maiori indefinita. aut pticulari negatiua. et minori vli affirmatiua. pticulare negatiua concludens directe. vt quoddā aīal nō est lapis. et oī aīal est substantia. igitur quedā substantia nō est lapis. q̄ brocardo notatur. Alius modus est ex eisdēz pmissis indirecete concludens. quem brocardos. appello de inconfueto modo loquendi. et intelligit iste incōtactus modus pdicandi in formis in quibus est necessitas q̄ in oībus canēduz est ne arguat a nō distributo ad distributu. qz nō erit de forma argumētū. Sequens forma est brocardo pfecta ex maiori vli affirmatiua et minori pticulari vel indefinita negatiua. pcludens directe pticulare. aut indefinita negatiua. vt oīs hō est aīal. et hō nō est lapis. igitur lapis aīal nō ē. Sequens modus ex eisdēz pmissis indire-

De fillogismis

cte cōcludens pōt appellari brācordos. Alius
modus cōstat ex maiori vli negatiua. ⁊ mi-
nori p̄ticulari affirmatiua. cōcludens directe
p̄ticularē. aut indefinitā negatiuā. vt nullus
homo est accidens ⁊ qdam hō est substantia
igit substantia nō est accis. quē ferison appel-
lamus. Sequēs forma haberi pōt. si ex eisdē
p̄missis cōcluserimus indirecte. quaz ferisōs
appello. Alia forma est ex maiori indefinita.
aut p̄ticulari affirmatiua. ⁊ minori vli nega-
tiua. cōcludens directe p̄ticularē negatiuam
vt qdam hō est substantia ⁊ nullus hō est ac-
cidens. igit quoddā accis substantia nō est.
quā formā volo appellari frimēson. Ex q̄ so-
ma possum? alia vēdicare si ex eisdē p̄missis
indirecte cōcluserimus. vt qdam hō est suba
nullus hō est accis. igit quoddā accis suba
nō est. quā formā dico frimēfos. Quib? intel-
lectis p̄ q̄ ista figura nonē bz modos dire-
cte cōcludētes. ⁊. xi. indirecte cōcludentes.
p̄ q̄ et q̄ ista multū differt a prima. q̄ nō p̄clu-
dit vli affirmatiue. nec vniuersaliē negatiue.

Quarta figura.

Figura q̄rta cōtinet. xv.
mōs subficientes
⁊ p̄dicātes mediūz in p̄missis vt
ois hō est aīal. ⁊ oē aīal est suba
igit ois hō est suba. ⁊ cōcludit
indirecte. ⁊ iste modus barbara noīatur. Ex
quo sequitur alter cōcludēs p̄ticularē. aut inde-
finitā affirmatiuā. ex eisdē p̄missis quē barba-
ri noīamus indirecte cōcludens. Terti? mo-
dus est Clamarent p̄stans ex vli affirmatiua
⁊ vli negatiua p̄cludētibz indirecte vlez ne-
gatiuā. vt ois hō est aīal. ⁊ nullum animal
est lapis. igitur nihil quod est homo est lapis
Ex quo sequitur alter modus quē clamazō ap-
pello. cōcludens ex eisdē p̄missis p̄ticularē
aut indefinitā negatiuā indirecte p̄stis istius
fillogismi vocati clamarēt. Sequēs modus
dirami noīatur. indirecte cōcludens ex maio-
ri p̄ticulari affirmatiua ⁊ minori vli affirma-
tiua p̄ticularē affirmatiuā. vt tu es hō. ⁊ ois
hō currit. igitur tu curris. Sequēs forma ē
frimēo ex p̄ticulari affirmatiua ⁊ vniuersali
negatiua indirecte cōcludens p̄ticularē nega-
tiuā. vt tu es homo ⁊ nullus homo currit. i-
tur tu nō curris. Alia forma est quā designa-
bimus p̄ tres primas syllabas huius dictiōis

Baralip̄tō cōstans ex duabus vniuersalibz
affirmatiuis. cōcludens p̄ticularē affirma-
tiua. ⁊ sequit illa forma ex barbari p̄ cōuer-
sionē cōclusionis ⁊ econtra. Alius modus est
clamētēs directe cōcludens cōclusionē fillo-
gismi vocati clamarēt. Ex quo sequitur alius q̄
clamētōs appellatur. directe cōcludēs. Item
alius modus est quē volumus frimēos ap-
pellari p̄fectus ex maiori p̄ticulari affirma-
tiua. ⁊ minori vniuersali negatiua cōcludēs
directe p̄ticularē negatiuā. Sequens dri-
masis adpellatur. cōcludens ex maiori parti-
culari affirmatiua. ⁊ minori vniuersali affir-
matiua p̄ticularē affirmatiua. Sequēs
sempasmo dicitur ex maiori vniuersali negati-
ua. ⁊ minori vniuersali affirmatiua cōcludēs
indirecte p̄ticularē negatiuam. Itē alius
modus dicitur sempasinos. ex eisdē p̄mis-
sis p̄ticularē negatiuam directe conclu-
dens. ⁊. xvi. ultimus modus frensisson ap-
pellatur. ex maiori vli negatiua. ⁊ minori p̄ti-
culari affirmatiua indirecte p̄ticularē negatiua
cōcludens. Ultimus modus frensisson ap-
pellatur. ex consimilibz p̄missis particu-
larem negatiuam directe cōcludens. Itē ab
igitur figura quarta modos. xv. viii. directe
⁊ septem indirecte cōcludentes. Ex p̄-
dictis patet quomodo figura quarta potest
omne genus problematis concludere sicut ⁊
prima. Differt autem hoc figura a prima in
modo faciēdi scire. eo qd q̄ntor p̄mi modi
prime figure ex naturali aptitudine intellect?
ab eo facilius apprehendunt. ⁊ ideo figura
maxime faciēs scire est prima. Quibus acce-
ptis patere pōt qd si aliqua p̄missarū fuerit
p̄ticularis aut negatiua. conclusio etiā erit ta-
lis ⁊ tanta.

Sed iam incidit dubium vtrūz qui
libet modus alterius fi-
gure alter ab vno quattuor primorū prime fi-
gure possit reduci ad aliquē illoz quattuor. ⁊
arguitur qd nō. q̄ aliquis fillogismus in serio
non pōt reduci ad sextimo. igitur aliquis in se-
stimo nō potest reduci ad serio. tenet p̄sequen-
tia hic p̄pter hoc qd si aliquis fillogismus po-
test reduci ab aliquo modo ad aliquem mo-
dum. potest etiam ab eodem ad priorem re-
duci. ⁊ arguitur antecedens. qd iste fillogismus
omnis homo asinum non videt. ⁊ serio est hō

mo. igitur serio. alius
in serio. ⁊ iste fillo-
ad sextimo. ⁊ p̄ p̄
in serio nō potest
arguitur alius. qd
nisi maior conu-
nō potest simpli-
igitur iste fillogis-
stimo. ⁊ arguitur
tatur simplicitate
det. conuenerit
nertibilem. cō-
mo. aut in ista
mo nō est. sed
la in casu est v-
q̄ penatur qd
⁊ aliquē et a
nisi homo. nō
num nō videt
videns nō est
est vera. nec in
videns homo nō
plici partes p̄mi
ponere eodē mo-
simplicitate. tūc cō-
est falluz. qd nō se-
mo nō est. igitur
igitur. qd. Item
nō pōt reduci ad
⁊ aīal arguitur. qd
barbara. ois lap-
aiatus. igitur se-
est in baroco. igitur
qd nō pōt iste fil-
vli p̄dictio. in
barbara. sed p̄-
est p̄missa in b
tur re. Item
do nō pōt redu-
⁊ aīal arguitur
duci ad barbarā
⁊ ois substantia
est accidens. ⁊
pōt reduci. Item
est bonus in b
ad barbarā erit
p̄s fillogismi
est falsa tūc aliqd
omne nō aliquis

De fillogismis

mo. igitur for. asinū non videt. est fillogismus in serio. et iste fillogismus non potest reduci ad festino. et per consequens aliquis fillogismus in serio non potest reduci ad festino. per prima et arguitur asinus. quia iste non potest reduci ad festino nisi maior conuertatur simpliciter. sed maior non potest simpliciter conuerti sic significando igitur iste fillogismus non potest reduci ad festino. et arguitur antecedens. quia si ista conuertatur simpliciter omnis homo asinum non videt. conuertetur in alteram illarum. aut conuertibilem. omnem asinum videns non est homo. aut in istam omnem asinum videns homo non est. sed in nullas illarum conuertitur. quia illa in casu est vera. et quilibet illarum est falsa. quia ponatur quod quilibet homo aliquem asinum videat et aliquem etiam non videat. et nihil videat asinum nisi homo. tunc ista est vera. omnis homo asinum non videt. et ista est falsa. omnem asinum videns non est homo. quia eius contradictoria est vera. nec in istam potest conuerti. omnem asinum videns homo non est. quia in conuersione simpliciter partes principales extremorum debet superponere eodem modo. et etiam si sic puerteret illa simpliciter. tunc contra valeret argumentum. prius est falsum. quia non sequitur. omnem asinum videns homo non est. igitur omnis homo asinum non videt. igitur et c. Item aliquis fillogismus in baroco non potest reduci ad barbara. igitur et c. per prima et asinus arguitur. quia iste fillogismus non potest reduci ad barbara. omnis lapis est maius. for. non est in maius. igitur for. non est lapis. et iste fillogismus est in baroco. igitur et c. per prima et maior arguitur quia non potest iste fillogismus reduci ad barbara nisi contradictoria conclusionis fiat premissa in barbara. sed contradictoria conclusionis non potest esse premissa in barbara cum sit singularis igitur et c. Item aliquis fillogismus in brocardo non potest reduci ad barbara. igitur et c. per prima et asinus arguitur. quia iste fillogismus non potest reduci ad barbara. tunc suba non est accidens. et omnis substantia est aliquis. igitur tunc aliquid non est accidens. Ideo forte dicitur concedendo quod potest reduci. Sed contra iste fillogismus non est bonus in brocardo. igitur nec reductus ad barbara erit bonus. probatur ascedens. quia prius fillogismus est falsum et asinus verus. hec. n. est falsa tunc aliquid non est accedens. quia ex ea sequitur quod omne non aliquid sit accidens. Item si du-

binum sit verum sequitur quod omnis modus alius a primo prime figure possit reduci ad istum per impossibile. prius falsum. quia per idem quilibet modus ad quilibet modum posset reduci. quia si celaret posset reduci ad barbara. tunc est barbara posset reduci ad celaret. quia eadem est via redit et recessus. sed probatur prima consequentia. quia celaret potest reduci ad cesare. et cesare potest reduci ad disamis. et disamis ad darii. et darii ad barbara. igitur et c. et sicut arguitur de hoc. ita arguit de aliis. Item aliquis est fillogismus bonus in festino quod non conuertitur cum fillogismo in serio. igitur non omnis fillogismus in festino potest reduci ad serio. per prima et probatur antecedens. quia iste fillogismus nullam verum est conclusio conclusa in serio. et b. est conclusio conclusa in serio. igitur b. non est verum est fillogismus factus in festino. et iste non conuertitur cum fillogismo facto in serio. ex eisde terminis. igitur et c. patet prima. et probatur asinus. quia non conuertitur cum isto nulla conclusio conclusa in serio. est aliquid verum. et b. est conclusio conclusa in serio. igitur b. non est verum. et iste est fillogismus factus in serio. igitur et c. et quod non conuertatur probatur. posito quod non sit aliqua alia propositio a propositio que est altera fillogismorum istorum vel eius parte. et sit uterque istorum fillogismorum mentalis. et per quod illi fillogismi non conuertuntur. quia premissa in festino sit vere. sicut conclusio. sed in serio conclusio est falsa. quia se destruit. ideo sequitur quod illi fillogismi non conuertuntur. quia si aliqui fillogismi. aut conclusiones conuertuntur oportet premissas et conclusiones inuicem conuerti. Item aliquis fillogismus in celare non potest reduci ad celarent. igitur et c. patet prima et probatur asinus. quia iste fillogismus omne animal aliquod animal non est et omnis homo aliquod animal est igitur omnis homo aliquod animal non est. non potest reduci ad celarent. quia maior non potest conuerti simpliciter. quia aueretur in conuersione simplici a non distributo extremo ad distributum extremum. Ideo forte dicitur quod iste fillogismus est in celare. et non potest reduci ad celarent. Sed contra. quia ista non est formalis consequentia. quia non sequitur omnis semper aliquid animal non est. et omnis semper aliquid animal est. igitur omnis semper semper non est.

De fillogismo

Ideo dicitur qd ois fillogismus in se-
cunda tertia & quarta figura qui
fit de terminis cōibz. & de propositionibus
nō se falsificantibus. reduciat ad aliquem il-
lorum quattuor. sed nō o3 qd cōtra. & iō ces-
sat primū argumentum & secundū. Ad
tertiū cu3 arguitur. qd iste fillogismus est bo-
nus tantum subitātia nō est accēs. & ois sub-
stantia est aliquid. igitur tantū aliqd non est
accēs. dī qd nō pōt reduci. qd nō est bonus i
aliquo mō. qd ut dictum est si aliqua premis-
sā fuerit exclusiua pp formalitatem conse-
quētie o3 demere exclusionē pōt. Ad aliā
dī qd qlibet modus fin aliqua3 oppositionē
pōt reduci ad primū modū pme sed3 dictu3
nō tñ arguendo fin omne genus oppositio-
nis. ut pz volēti fillogismos formare. Ad
aliud dictum est. Ad vltimū negat qd iste
fillogismus sit in cesare ut pbat argumētū.

Stendemus

propositiones cōcludere possint
expositorij fillogismi. & premitti
mus qd nullus terminus pōt ēē
prius in mente alicuius q3 talis terminus de-
monstratiuus simplex. hoc. qd si nō. procede-
retur in infinitum in cōceptibus. Accipit se-
cundo qd nullū verbū pōt esse in mente alicu-
ius prius q3 verbum substantiū est. Ex qui-
bus sequitur qd nulla propositio pōt esse prius i
mente q3 talis ppositio. hoc est. Ex his quo-
q3 sequitur qd q3 est aliquis terminus menta-
lis qd per aliū terminū mentale procedentem
declarari non pōt. tñ aliqua propositio men-
talis qd per nullam aliā in intellectu declarari
aut generari pōt. qd aliter esset processus i in-
finitū in eidentijs. Ex quibus vltra sequitur
qd conceptū cōm precedit aliq propositio in
mente. pz etiā qd prius est in mente propo-
sitiō affirmatiua q3 negatiua. & de secundo ad
iacente q3 de tertio. & categorica q3 ypothe-
tica. & gnālī incōplexū. q3 cōplexū. & qm p-
bare aliqua3 ppositionē est ipsaz declarare. iō
est aliqua ppositio qd nō est probabilis. & ē
illa cuius nullus terminus est per alium ter-
minū in intellectu precedentē generabilis. Et
ga aliqui sunt termini & propositiones decla-
rabiles seu mediati. ideo concludit qd termi-
nos fin quos. aut p quos propositiones sūt

probabi es. aut nō probabiles quidam sunt
declarabiles seu mediati. & qdam imēdiati
& nō probabiles. & terminū hic appello par-
tē propinquā grāmaticē oionis puta nomen
vel verbū. aut aliquā oionis partem cathe-
gorematicā. aut sincathegorematicā. ois aut
terminus est mediatus. aut imēdiatus. qre
etiā propositiones & alie partes oionis inde-
clinabiles sunt mediate. vel imēdiatē q3uis
nullum terminum habeant inferiōrē. aut su-
periōrē. qd describi possint. Terminum aut
imēdiatum voco simplicē terminū demon-
stratiū. aut substantiū verbū quolu3 cōtingit in
suo genere noticiem reperiri. Ex quo seq3
qd nō ois terminus demonstratiuus simplex
est imēdiatus sicut sunt tales termini. talis
taliter. tantus demonstratiue tenendo.

De fillogismo expositio.

Aperest

cum sit osten-
sum qualiter
ordinentur forme facientes sci-
re a priori oīdamus regulas ge-
nerantes sciam a posteriori. fin
quas format fillogismi. quos expositiōs
vocant. Et est hec suppositio generalis i qtu-
or figuris. qd in quolibet fillogismo exposito-
rio terminus qd est medius est terminus di-
seretus. aut aggregatus ex termino cōi & di-
sereto. & in omni figura sit fillogismus bonus
expositiōis affirmatiue. ut in prima figura
hoc currit & hō est hoc. igitur hō currit. In
secunda currens est hoc. hō est hoc. igit3 hō
est currens. In tertia hoc currit & hoc est hō
igit3 hōmo currit. In quarta etiā. ut hō est
hoc. & hoc currit. igit3 hō currit. directe aut i
directe concludēs. Sillogismi aut negatiui
maiori existente negatiua in prima secunda &
tertia figura sequitur cōclusio negatiua dire-
cte cōclūsa. ut hoc nō currit hō est hoc. igit3
hō nō currit. maiori aut existente negatiua i
quarta figura. minori exīte affirmatiua seq3
cōclusio directe vel indirecte d incōsuetō mo-
do loquēdi. Sed i ea de figura minori exīte
te negatiua & maiori existente affirmatiua se-
quitur conclusio indirecte de consuetō vī de
incōsuetō modo. minori autē existente nega-
tiua in prima secunda & tertia figura nō seq3
aliquid. nisi concludatur indirecte de incōsue-
to modo. ut nō sequitur hoc currit & hōmo

nō est hoc. igit3 hō
patere qd in nulla
ex oibus indefinita
cunda. in secunda
est hoc. & hō est
sequit omne est
igitur ois hō est

Sed co

mus expositiōis
consequentiā
quantum for-
rit psequēs. n. a.
Jte nō sequit
igit3 tñ for. cur-
scat sc. & hoc est
est fallum. & an-
aīe. & sit. a. n. o.
Jte nō sequit
& hoc corpus
rus est maior. b.
a. corpus. & po-
titate nō distingui-
tecedens est rep.
qd iste numerus si-
numerus. neq3 in
numerus ē. a. q3.
b sit maior quan-
tur. hoc ē p. & b
ad p. ad p.
Sed
tina nō sequit cō-
aut reduplicatiua
tione exclusiua. a.
nō dicit in insolu-
gando istā pnam
hoc corpus est. a.
est maior. b. sed s
iōrē extremitatē
mains corpus.
ly maior. est. si
dī in fillogismi
mitas d3 conel-
cedit. qd ille nu-
lor numerus. b.
sione. & tñ nō el
b forte sit maior.
nō qd illa rarefac-
bō. & nō erit v

Expositorio

nō est hoc. igitur hō nō currit. Ex quibus potest patere quod in nulla figura ex omnibus vlibet. aut ex omnibus indefinitis syllogizari potest. nisi in secunda. in secunda autem bene coniungitur. ut currit est hoc. et hō est hoc. igitur hō est currens. sicut sequitur omne currens est hoc. et ois hō ē hoc igitur ois hō est currens.

Sed contra forte arguitur pro bando quod syllogismus expositivus affirmativus nō est bona consequentia. ut hoc currit et hoc est for. in quantum for. igitur for. in quantum for. currit consequens. n. ē impossibile et aīis cōtingēs. **¶** Itē nō sequitur hoc currit. et tñ hoc est for. igitur tñ for. currit. **¶** Itē nō sequitur hoc falsificat se. et hoc est. a. igitur. a. falsificat se pñs. n. est falsum. et aīis vey demonstrando pñs per aīis. et sit. a. nomen singulare consequentis.

¶ Itē nō sequitur hoc corpus est malus. b. et hoc corpus est. a. numerus. igitur. a. numerus est maior. b. ponat. n. q. b. sit medietas a. corporis. et ponamus grā argumēti quantitātē nō distinguat a re quanta. et sequitur quod antecedens est vey. et pñs falsum. falsum est. n. q. iste numerus sit maior. b. q. nō est maior numerus. neq. maior quātitas. q. nō maior numerus ē. a. q. b. imo nec maior quātitas ē sit maior quantitas cōtinua. **¶** Itē nō sequitur. hoc ē pñ et hoc est filius. igitur filius ē pñ.

Sed ad primū et secundū dī quod minorū existente exclusiva. aut reduplicativa nō sequitur cōclusio cū dictione exclusiva aut reduplicativa. sed bene sequitur depra dictione exclusiva. aut reduplicativa. **¶** Ad tertium dīcet in insolubilibus. **¶** Ad aliud dī negando istā pñam. hoc corpus est malus. b. et hoc corpus est. a. numerus. igitur. a. numerus est maior. b. sed solū sequitur cōcludendo maiore extremitate de minori q. a. numerus est malus corpus. b. q. maior extremitas dī cēly malus. cū suo substantivo. et ita generaliter dī in syllogismis expositivis. q. maior extremitas dī cōcludi de minori. et iō frustra cōcedit. q. ille numerus est maior. b. et nō maior numerus. b. ista intensio est maior. b. intensio. et tñ nō est maior intensio. b. intensio ē forte sit maior quātitas. **¶** Ita etiā frustra dī q. illa rarefactio est vñiformis p totaz. a. hora. et nō erit vñiformis rarefactio. q. adle

ctiū positū a parte predicati illo mō semper adiacet suo substantivo posito a parte subiecti sicut in silibus for. est albus. et hō hōse est maior. significant. n. ille q. for. est albus for. et q. hō hōse est maior. hō. et sic de alijs. Sed si contra forte arguitur quod ista foret impossibilis for. est maior platone. et sicut ista for. est differens a platone. Dicit concedendo vtrūq. Unde for. nō est aliud a platone. licet sit aliud vel aliud hō. **¶** Ad aliud dī forte quod nō valz iste syllogismus. q. oportet quod maior et minor regulentur p dī de omni. ut sic omne quod est hoc est pñ. et omne quod est hoc est filius igitur filius est pñ. tunc. n. valet pñ. sed antecedens est falsum ut forte dī. **¶** Sed contra istā responsionē arguit. q. aliqd qd est pater est filius. et nihil est pater qd non sit filius. n. hī. n. est pñ nisi essentia divina. igitur omne qd est pñ est filius. **¶** Itē nihil preter patrē est filius in divinis psonis. igitur. et. **¶** Ideo aliter dicitur quod nō est formalis pñ syllogismus expositivus nisi concludat conclusio p talē terminū qd est. ut hoc est pater et hoc est filius igitur quod ē pater est filius. quāq. illud nō oportet ponere nisi vbi vna res vlis ē plura singularia. In alijs autēz nō erat argumētum. sed idē de forma argumēti. **¶** Itē probabiliter dicitur quod hec pater est filius significat disiective sic q. psona pñs est psona filij vel res q. est pater est res que est filius. et hoc est verum. sed de hoc nō plus nunc. **¶** Itē nō sequitur hoc potest esse iustum et hoc est non iustum. igitur nō iustum potest esse iustum. antecedens enim est contingens et pñs impossibile q. tantum iustum potest esse iustum. q. iustum potest esse iustum. et nihil nō iustum potest esse iustum. **¶** Itē nō sequitur hoc p totā istā horā augebitur. et hoc est vel erit for. igitur for. p totā illā horā augebit. q. in casu aīis est verum et pñs falsum. ponendo quod for. sit bipedalis quātitatis. et vñi elus pedale sit. a. qd augebitur vñiformiter in ista hora ad sexgalterum. et q. for. residuū quātitatis deperdat vñiformiter adequate in hora illa. ita quod soluz a. remanebit for. et sequitur si illud argumētū valet quod for. p totā istā horā augebitur. q. a. p totā istā horā augebitur. et a. erit for. igitur for. p totā illā horā augebit. tenet cōsequentia p regulā. **¶** Sed arguitur. q. nō. q.

De sillogismo

for. p totā illā horā diminuet. qz for. p totam
 illā horā plus deperdet qz ipse acqret vt sequi
 tur ex casu. igitur p totā illā horā ipse diminu
 etur. igit nō augebit. p3 pñā. qz ipse nō siml
 diminuet & augebitur. ¶ Itē qz si ipse preci
 se tñ acquireret in illa hora qstūm deperdet
 ipse nō augetur. igitur si ipse plus deperdet
 qz acquireret ipse nō augebitur. ¶ Itē arguit
 in eodē casu qz for. erit minor. for. p magnum
 tēpus. qz. a. p magnum tps. erit minor for. &
 a. est vel erit for. igitur for. p magnum tps erit
 minor forte. pñs falsum. ga for. pñue erit cō
 lis forti. sed qñcūqz ipse erit eq̄lis for. nō erit
 minor. ideo tē. minor arguitur. ga sequitur
 for. in. a. instanti grā exēpli erit minor. for. er
 go pro tūc nō erit eque magnus cum for. t3
 pñā ab exposita ad alterā exponētem. ¶ Itē
 ponatur qz finis in fine bore in instāti i quo
 incipit esse. ita qz. a. est for. & sequitur qz in il
 lo instanti for. incipit esse for. & definit esse for.
 & tñ for. imediate ante hoc instans. qd ē pñs
 fuit for. & imediate post instans qd est pñs
 erit for. ponēdo cōtinue qz for. sit terminus
 discretus. pñs est impossibile. & arguitur cō
 sequētia. ga. a. incipit esse for. & a. est vel inci
 pit esse for. igitur for. incipit esse for. p3 pñā. &
 maior arguitur. ga in instāti qd est pñs. a. est
 for. & nō imediate ante instās qd est pñs. a.
 fuit for. ga pñue ante instās qd est pñs. a.
 erat ps fortis. qñ erat. sed iā altera ps argui
 tur. f. qz for. definit esse for. qz ponat cū toto
 casu qz. b. fuit vna de partibus fortis. & iā sic
 primū instās in quo nō est ps for. tūc arguit
 qz for. definit esse for. ga hoc definit esse for.
 demonstrato. a. & b. & hoc est vel definit esse
 for. igit for. definit esse for. p3 pñā p regulā
 & maior arguit. ga hoc in instāti qd est pñs
 nō est for. & imediate ante instās qd est pñs
 hoc fuit for. igit hoc definit esse for. p3 pñā.
 ga istas cās veritatis h3 ly definit. & si sic seq
 tur tota pclusio. f. qz for. definit esse for. & qz
 for. incipit esse fortis qd fuit probādū. ¶ Itē
 data ista regula seqt qz nullus hō vnqz desi
 net esse. & qz qlibet hō est eternus. & qz nul
 lus hō vnqz moriet. & arguit pñā. ga ite bi
 narius demonstrādo materiam fortis & eius
 formam nunqz definit esse. & ite binarius
 est vel erit fortis. igitur fortis nunquam de
 finet esse. Ideo forte conceditur qz for. nun

quam definit esse. propter id qz ite binari
 us nunqz definit esse. ¶ Sed contra. non cō
 tinue erit ista materia nec continue erit ista
 forma siue ista anima. igitur nec pñue erit
 ite binarius. igit nō pp hoc est concedēdū
 qz for. nunqz definit esse. qz ite binarius nunqz
 definit esse. p3 pñā. & pbatur añs. qz ista ma
 teria nō continue erit substantia. nec continue
 erit corpus. igit ista materia nō pñue erit
 materia. p3 pñā & pbat añs. qz ponatur qz
 illa materia aliqñ diuidet in duas vel in tres
 pres distinctas. seu discōtinuas sicut de fa
 cro aliqñ erit. & sequit tūc. qz bec materia nō
 erit materia. ga nō erit corpus. qz omne cor
 pus est pñuū. nec erit substantia. sicut nec
 vniuersum est substantia nec corpus. ¶ Item
 arguit qz nō pñue erit ista aia. qz nō pñue
 erit ista aia actus. i. forma substantialis prima
 corporis phisici organici in potētia vitā ha
 bētis. id nō pñue erit ista aia. t3 pñā a diffi
 nitione ad finitū. nō est. n. aia nisi animet. cū
 ab aia dō dicat. Ita etiā arguit qz ite bina
 rius nō pñue erit ite binarius. ga separata
 materia i tres vel plures pres discōtinuas.
 ite qz est binarius nō erit binarius. ga erit
 trinarius aut qternarius sic qz non binarius.
 ¶ Itē for. est materia & aia intellectiua ab eo
 distincta. & a vegetatiua. & sensitua. igit for.
 nō eternaliter erit. pñā p3. & añs est dubitā
 dū. igit pñs nō est negādū. ¶ Sed ad pñū
 dī negādo pñāz. nec arguit p regulā. qz sem
 per bec duo seruāda sunt. p regulis genera
 libus. primū qz in sillogismis nunqz est argu
 endū a nō distributo ad distributū p3 formā
 pñe. s. m qz in sillogismis termini nō debēt p
 pluribus supponere in antecedente qz in con
 sequēte de forma. & aliter nō sunt sillogismi.
 Ex qbus duobus patet. qz ite nō est bonus
 quia ite terminus non sumitur eque ample in pñis
 sis. sicut in pclusionē. Sed deberet sic sumi
 minor. & hoc pōt esse nō instū. & bec eēt falsa
 qz significat qz hoc pōt esse aliqd qd nō pōt
 eē instū. sicut declaratū est. vbi tractatū est d
 terminis infinitis. & sicut ista nō valet. sic nec
 ista. hoc erit vez. & hoc est aliud a vero. igit
 aliud a vero erit vez. hoc pōt currere. & hoc
 est aliud a corrente. igitur aliud a currēte po
 test currere. Et per hoc soluitur argumen

Expositorio

um per quod arguitur. q. hec consequentia non valet. a. incipit esse verum. et nullus dicens ab. a. aut non. a. incipit esse verum. igitur tantum. a. incipit esse verum. Et si arguitur q. nigrum potest esse album. et iniustum potest esse iustum. igitur non album potest esse album. et non iustum potest esse iustum. negat consequentia prima. et ans secunde. quia terminus infinitus est superior ad terminum priuatiu. ¶ Ad secundum cum arguitur ista conclusio. q. for. augebitur per totam istam horam. et per eadem horam diminuetur. dicitur q. conclusio est impossibilis. sicut probat argumentum. et ad casum ibi factum. dicitur spiritum negando. ex illo. n. sequitur illa conclusio. ut per intelligenti materiam. admissio tamen q. for. idem numero possit augeri et diminui. et hinc alias presens habeat. procedendum est q. a. non augebitur cum residuo casus. q. for. h. augebitur. et for. est vel erit. a. igitur. a. non augebitur. Et est inferitur ultra in eodem casu q. for. per magni tempus est minus for. negat illa presens. q. continue erit equalis for. unde concedendum est prius q. h. a. sit minus for. et continue erit ita q. a. est minus for. ante finem horae. tamen. a. nunquam erit minus for. quia continue. a. erit equalis for. q. continue for. erit equalis for. ¶ Ad aliud cum inferitur q. for. incipit esse for. et for. definit esse for. ponendo cum toto casu q. for. fuit. et immediate post hoc erit. dicitur negando conclusionem per utraque parte in dato casu. Et ad argumentum cum dicitur. hoc incipit esse for. et hoc est. vel incipit esse for. igitur for. incipit esse for. premissa presens. negatur maior. Et cum arguitur pro maiori in hoc instanti quod est presens. a. est for. et non immediate ante instantem. quod est presens. a. fuit for. igitur et. negat minus. q. immediate ante instantem. quod est presens for. fuit for. et for. est vel fuit a. igitur immediate ante instantem. quod est presens. a. fuit it for. et negat etiam in eodem casu q. for. definit esse for. et negat ista presens. in instanti quod est presens hoc non est for. demonstrato. a. et. b. et immediate ante instantem. quod est presens hoc fuit for. igitur hoc definit esse for. q. ista non est sufficiens causa propositionis verificande per istum terminum definit. sed ideo sic arguetur. hoc non est for. nec aliquid quod est. et for. immediate ante hoc fuit hoc. et hoc immediate ante hoc fuit for. igitur hoc definit esse for. Sicut etiam non sequitur in terminis diuinitis. ¶ Posito q. ista sit primum instantem. in quo verbum non sit vniuersum nature humane. seruata ipsa natura

humana. tunc hoc non est deus demonstrando deum et naturam humanam. et immediate ante hoc fuit deus. igitur hoc definit esse deus. consequens est falsum. q. si hoc definit esse deus et nihil potest definire esse deus nisi deus. igitur deus definit esse deus. Sed ideo addere per illo antecedente. nec aliquid q. est deus. immediate ante hoc fuit hoc. si presens ideo esse formalis. quibus e contra non sit presens bona de forma. Sed hec responsio non videtur esse necessaria. q. ex ea sequuntur multe conclusiones. que aut sunt impossibiles. aut non multum distantes ab impossibili. sequitur enim q. a. et. b. iam sunt equalia. et. a. immediate post hoc erit duplum ad. b. et. a. nihil acquirit. sed deperdet. et. b. nihil deperdet. sed acquirit deducta rarefactione et condensatione. ¶ Item sequitur q. non si ab equalibus equalia auferantur remanentia erunt equalia. ¶ Item q. b. augebitur et. a. diminuetur. et nunquam post hoc. a. vel. b. augebitur aut diminuetur. ¶ Item q. a. distat. a. b. per pedalem distantiam. et sine motu locali. a. versus. b. aut e contra. a. tanget. b. ¶ Item q. per totam istam horam. a. erit album. et per totam istam horam idem. a. erit nigrum. et per totam istam horam. a. mouebitur vniuersaliter. quo ad tempus. et per eandem horam mouebitur diffinitum quo ad tempus. ¶ Item sequitur contra istam positionem q. a. et. b. propositiones in. c. instanti conuertuntur significando omnino sicut significabant ante. c. et continue manebunt secundum ordines iam datos vna existente vera. et alia falsa ante. c. consequens impossibile. quia si iste conuertuntur. in. c. instanti. et modo sunt omnino sic significantes sicut significabant in. c. et illos ordines quos iam habent habebunt in. c. et e contra iam ipse peruertuntur. ¶ Sed arguitur consequentia retento casu priori. quia capiuntur iste due propositiones. hoc est for. demonstrato. a. et hoc est for. demonstrato sorte totali in principio. et sequitur q. hec est falsa hoc est for. demonstrando. a. et erit falsa per totam illam horam. et ista est vera. hoc est for. demonstrato for. et manebit vera continue demonstrando for. usque in finem horae. et tunc sequitur tota conclusio. scilicet q. a. et. b. sit. a. prima. b. secunda conuertuntur in instanti. c. quia subiecta et predicata conuertuntur cum alijs

Resolutorio

partibus. igitur &c. cū idēz precise demōstretur. sint enim iste mētales sic significādo. & p cise eodē demōstrato. ideo sequitur conclusio tota pbanda ponendo q p totā istam horā erūt a. & b. ppōnes sic significantes sicut iaz significānt & vna erit vera pntie. & alia falsa p eā dem horam. & tñ in fine pueritē vtraqz erit stente vera. ¶ Itēz sequitur q per nūbū differt a capite. ¶ Item sequitur q idēz pōt seipsū generare. ¶ Itē q iste termin⁹ for. ē termin⁹ accidentalis. q affirmatiue & negatiue de eodem predicat pter sui corruptionē. Et etiaz sequitur de istis terminis homo. & aīa. qz sū istos auctores pars hoīs nō est homo. ¶ Itē sicut concedūt de sorte ita possunt cōcedere d hōībus aīam extēsas sensitiuā aut vegetatiuā. Et per idēz eque bene pnt & per eundē modū rīdēdū concedere de igne. & aqua. & aliis cōpositis naturalibus. nec cōtra mouet argumētus de verbo. qz vna res est plura in diuīdua. & nō sic est in istis singularibus nec cōtra eos valet Arist. qz ptra eū dicit. ¶ S; si forte negat q subiecta simpliciter pueritē nunc arguit istaz copulatiuā eē possibilez hoc est for. & hoc nō est for. in quaz vtraqz significat subiectum solū for. & solū p sorte supponit. ideo alr rīdēdū ad casum prius positū negando. & dicit q for. nō pōt hēre aliā ptem quā ipse hz. & breuiter ita rīdēdū de for. sicut rīdēdū de plāta aut igne vel aq negando q ali quis istoz possit augmētari per acquisitionem suarū partū. Solemus tñ tales casus admittere vbi argumēta nō petant difficultates tales. s. vtrūz res que est in principio sit eadez q remanet in fine vlnō. ¶ Et si cōtra arguitur p Arist. in primo de generatione ponētes animata pprie augeri. dī q modus loquēdī Arist. ē ita ptra pcedentē locutionē seu rīsiōnez sicut ptra istam. qz pcedens opīniō ponit vnicā aīam in hoīe indiuīsibile sū cuius remanētiam ponit remanere eūdez hoīem q auget aut dimīnuīt. Arist. aut pter sensitiuā posuisset intellectū appropriatū sicut syllogizari pōt ex variis textibus eius & deducet infra cū arguet de inceptiōe & desitiōe rez vbi rīdēdū modo loquēdī. Arist. & variis cōclusionibus que apparēt false q tñ sū rei veritatē speculantibus sunt vere. ¶ Negādū est aut sū istā opīniōē q homo non possit

alterari. & q homo nō possit localiter moueri. & q nō possit rarefieri. & pēpārī. Quis ipse nō possit augeri nec dimīnuī vñ aliquis homo fuit q nec dānabitur nec saluabitur.

¶ Itēz aliqd fuit baptizātū qd adhuc nō est qd nō desinit esse homo. nec desinet esse hō & tñ illud nūc est homo. ¶ Itēz aliqd qd nō est deus fuit deus. ¶ Itēz aliquid erit homo qd iam nō est homo. & tñ nō incipit nec incipiet esse homo. & erit homo p tps & q aliq pars for. sine motu ad quātitatē sit quadrupla ad for. igit &c. ¶ Ad aliā formā cum arguit q homo est eternus. & q homo morietur. & q homo nunqz desinet esse. dī negando q homo sit eternus. aut ppetuus. nec valet illa pñ. iste binarius est eternus & iste binarius est iste homo. igit iste homo est eternus. sed sequit q iste homo est eternus numerus. nō est igitur homo ppetuus h ipse ppetuo aut ppetualiter erit. ¶ Secūda cōclusio pōt pbabiliter cōcedi. s. q nullus hō morietur intelligēdo p illam q nullus homo desinet esse per separationē aīe a materia. si tñ intelligitur q nullus homo moriet. s. q nullus aīa separabitur a materia illud negādū est. ¶ Tertia vero pclusio cōcedit q nullus homo desinet esse. qz iste binarius nunqz desinet esse quis desinet esse illa anima & desinet esse illa materia. qz nulla materia corporis aut compositi necessario est materia. & ē nō ppter hoc sequitur q iste binarius desinet esse. igitur &c.

¶ De eodem syllogismo resolutorio.

Stendimus

nunc quas
o ppositiones etiā concludere possint expositorii sylli. & premissamus q terminorum sū quos & per quos pbari possunt propositiones quidam sunt mediati. & quidāz immediati. & vobis hic terminum partem ppinquam oōnis grāmāte. s. nomen vel verbum &c. Terminorum vero immediatorum quidam sunt immediati a priori & quidam a posteriori. Immediati a priori sunt termini cōmūsi transcendēti. s. vel verbum substantiuum. vel verbum a ptiatiuum. pōt. non distinguendo potentiam contra actum. ex quibus cōstituitur pncipiū notissimū a priori sicut qdlibet. ens

De fillogismo

est vel non est. et ideo ista est immediata a priori ens est. Terminus vero immediatus a posteriori est terminus singularis demonstrativus quo non contingit notiorē huius. Ex quibus patet quod in solo pronome verbo et adverbio pingit immediatos terminos a posteriori reperiri. In omnibus autem partibus orationis mediatos terminos reperire contingit. Quis non quilibet terminus sit immediatus vel immediatus. Terminorum mediatum quod sunt resolvable quod exponibiles de quibus dictum est. et si aliquid sunt officiales dicet cum de modalibus dicemus. Terminus resolvable est terminus compositus aut discretus non demonstrativus. quo contingit aliquem terminum immediatum notiorē reperire eadem res significante. per quem concludi potest. refertur in resolutione verba et alias partes orationis. quod in resolutione alias partes orationis a verbo capitis terminus quod est notior a posteriori. in resolutione vero verba capitis terminus quod est notior a priori. scilicet verbum substantivum. huius in resolutione hoc currit. resolvable est hec. hoc est currens. id bene sequitur tanquam a priori. hoc est currens. igitur hoc currit. et ideo a resolvente ad resolvenda vel composita in verbis valet argumentum de forma et non e contra. In aliis autem partibus orationis non valet de forma a resolutione vel composita ad resolvable nec e contra. sed de forma bene valet a resolvable ad resolvenda. Convenit autem inter verba resolvable et alias partes orationis. quod semper a resolvable ad resolvable arguitur componendo. et versus prima. et non e contra de forma. Ex predictis potest patere primo quod hec est immediata a posteriori. hoc est. et quod hec est immediata a priori. ens est. et ad hoc quod aliqua sit immediata a priori oportet quod verbum et substantivum verbi et predicatum si predicatum huius sunt immediata a priori. non tamen requiritur quod quilibet terminus in propositione immediata a priori sit per se notus. In propositione vero immediata a posteriori. quod si non potest a posteriori probari requiritur quod quilibet terminus immediatus esse a priori aut a posteriori. Ex quibus patet quod denominationatio propositionis immediate a posteriori vel a priori capit ab extremo vel extremis. et non a verbo substantivo. Item patet quod non quilibet terminus discretus est immediatus. nec quilibet terminus demonstrativus est immediatus. quod isti termini taliter talis et talis non sunt immediati

quod iste sunt de indefinitis. talis hoc currit. tantus hoc currit for. demonstrato. Ex predictis quoque hec regula colligenda est. quod quibus propositio. cuius primus terminus est resolvable resolvable tenens non verbalis probatur de per duo demonstrativa nisi fuerit exceptiva. quod de per tales propositiones alias preter asinus est irrationale. quod semper probatur propositio probabilis aliquo termino de scripta primo termino finem quem ipse est probabilis illo modo quo iste terminus est in propositione probabili. Ex quibus patet quod non quilibet propositio indefinita est probabilis per duo demonstrativa. quod talis propositio. tamen alias est hoc non est per duo de demonstrativa probabilis. sed exponenda est.

Item ista indefinita non est per duo demonstrativa concludenda incipit hoc esse. quod non sequitur incipit hoc esse. et hoc est homo. igitur incipit hoc esse. Item non sequitur. prout hoc. et hoc est denarius. igitur prout denarius. Cum premissis tamen adnectatur quod non valet hoc argumentum. primus terminus huius propositionis simplicis categorice est resolvable. igitur hec propositio est resolvable. quod ista propositio non est resolvable for. in quantum hoc est alias et primus terminus est resolvable. Item non versus hoc argumentum. primus terminus huius propositionis categorice simplicis est exponibilis. igitur hec est exponibilis. quia neutra istarum est exponibilis. aliud a for. currit. differens a platone disputat. quantum primus terminus sit exponibilis. quod illi termini. aliud differens sunt resolvable in illis propositionibus et non sunt exponibiles in illis.

Sed iam incidit dubium. utrum quodlibet verbum adiectivum sit resolvable in verbum substantivum et suum participium. et arguitur quod non. primo quod hoc verbum incipit in ista propositione. incipit aliquid instans quod non est esse. non est resolvable in sum es est et suum participium et illud est verbum adiectivum. igitur et. patet prima et arguitur maior. quoniam ista est falsa. incipiens esse est aliquid instans quod non est. Secundo. hoc verbum prout in ista propositione. prout denarius. non resolvitur in et suum participium. quod si sic maxime resolveretur in ista. prout denarius est. sed non est sic. quod stat quod prout denarius cum hoc quod nullus denarius sit prout. quod indico casus patet. Tercio quod non sequitur hoc le-

De fillogismo

Sed igitur hoc est lectur vel hoc erit legens. p3
 q: in casu est ams vey. et pns falsum. q: sicut
 est supra in ista ppositione et in pnsilibus. an-
 tityps est lecturus. et in cōsilib? si illa ppositio
 sit vera sic significādo ex cōpositione suoz
 terminoz supponit ly lecturus respectu hui?
 verbi ē. et nō ampliat a se neq; ab illo ver-
 bo ē. igitur supponit p eo qd est. et si sic. tunc se-
 quitur q si antityps est lecturus antityps est le-
 ctur qd est. sed a ps pntis ē falsa i casu eodē.
 q: si iste termin? legēs sit picipiū pntis tps
 solū p modū pntis significās legēs qd ē signi-
 ficat. et p pns sensus est q si antityps erit le-
 gēs q antityps erit legēs qd ē. qd ē pna casus.
 ¶ Quarto. multa sunt verba adiectiva q ca-
 rēt participijs requisitis ad hoz resolutionē. et
 iō nulla harū ppositionū. forē teder legēs for-
 meminat lectionis. potest resoluti mō dicto.
 ¶ Quinto si verbū adiectivū resoluatur
 aut resoluatur in terminū magis cōem. aut
 in terminū minus cōez. et suū participiū. s3
 in nullū hoz resoluti. igitur nō resoluti. in ali-
 qd verbū. p3 pna et maior et minor arguit.
 q: nullū vbu est terminus cōis. igitur nullū m
 verbū resolutur in terminū cōez et suū par-
 ticipiū. p3 pna. et ams arguit. q: ois termin?
 cōis est pdicabilis de plurib? sed nullū ver-
 bū ē pdicabile de plurib? igitur nullū verbū
 est terminus cōis. p3 pna et minor arguitur.
 q: nullū verbū est pdicabile. igitur nullū vbu
 est pdicabile. de plurib? p3 pna et ams ar-
 guit. q: in talibus. in curris. in es. verbū nō
 est pdicatū. q: nihil pdicat qd nō de ali-
 quo affirmet aut neget. Sed vbu nō affir-
 mat aut negat. q: si affirmaret aut negaret
 hoc eēt mediare vbo. ¶ Itē nihil pōt plica-
 ri qd nō pōt subijci. sed verbū nō pōt subij-
 ci. igitur qd. ¶ Itē q nullū verbū sit terminus
 cōis arguit. q: si sic. tūc posset hēc aliquē ter-
 minū verbale sub se iteriore singularē. s3 nul-
 lū verbū est singulare vel eē pōt. igitur qd. q:
 si sic. sit igitur q istud verbū ē. habeat termi-
 nū singulare verbale sub se qd sit. c. et segē
 q ista est vera. tu. c. es omne ens. q: in ista p-
 positione nō est suppositio nisi vbi singularis
 pro te dantis sappōne et nō p alio. igitur qd.

Sed pro huius dubij solutione est acci-
 piendū q resoluere vbu aliqd est
 ois vbu expm. re. s. substantiū et ei? cor-

rādens participiū. vt hoc verbū currit sic re-
 solues. hoc currit. i. hoc est currens. Ex quo
 segē q verbū substantiū ē. nō est resolvable
 q: in nullū verbū notius pōt resoluti. ¶ Itē
 segē q omne verbū adiectivū resolvable est.
 et si nō habeat participiū singulare ē. q: ois
 verborū adiectivorū radix est vbu substantiū
 ex eodē segē q hoc verbū pōt est vbu reso-
 lubile. q: illud verbū ē. est nobis notius quo
 ad nos. ¶ Itē accipiēduz est q termin? cōis
 est terminus simplex q fin iā habitā signifi-
 cationē fin totū vel partē pōt hēc terminū
 aut terminos sub se fin rectā lineā. Termini-
 nus discretus ē simplex predicabilis fin to-
 tū vel partē q ex iā habitā significatione si nō
 vltra iā habitā significationē nō pōt hēc ter-
 minū aut terminos sub se fin rectā lineam.
 ¶ Ex qbus p3 q nō ois terminus simplex
 est terminus cōis aut discretus. q: tales ter-
 mini. et. vel. ad. nō sunt cōes neq; discreti. p3
 etiā q nullū verbū est terminus cōis aut fin-
 gularis genus v? species. q: omne genus v?
 species est predicabile affirmabile aut nega-
 bile ab aliquo. sed nullū verbū est huiusmo-
 di. igitur qd. ¶ Et si forte contra hoc arguit
 q: agere et pati nō essent genera generalissi-
 ma. que tūc posita sunt ab antiquis pro generi-
 bus. Dicū q frequenter antiqui posuerunt
 vnu verbū esse superius ad aliud. q: partici-
 piū est superius ad participiū. et abstractū
 ad abstractū sicut agēs et calefactiō aut actio
 et calefactio. sed fin veritatē verba non sunt
 genera nec species. ¶ Datur vltra q non ois
 terminus est cathegorematicus vel sincathe-
 gorematicus. q: hoc cōplexū. ois homo est
 terminus et nō est cathegorema neq; sinca-
 thegorema. p3 etiā de verbo. q: verbū sub
 sincathegoremate vel cathegoremate nō po-
 no. q: s3 sincathegorema significatiue suptrū
 nō possit eē extremū nec ps extremi. pōt tū
 eē determinatio aut dispositio extremi. vt sic
 verbū est sincathegorema. verbū quoq; nō
 est cathegorema. quod p3 ex derinatione hu-
 ius vocabuli cathegorema a cathegorezo. as.
 verbo greco. qd est idē qd plico as. inde ca-
 thegorema qsi pdicatū. aut pdicabile. et in
 de sincathegorema qsi sit cū pdicato vel pre-
 dicabili. cū addat p determinationē vel dispo-
 sitione eius. p3 quoq; q isti fin cōez modū

accepti
 m. Bononia. T
 nipi bfe sub
 rectā lineā. n
 ponit p ciuit
 pro hoz alter
 ta aggregata
 et ita de flu
 istoz termin
 significandū
 p3 q roma
 ri fuit roma
 onibus amb
 ri fuit. et rom
 nō valet pna
 igitur. b. est
 albi currit. a
 currit. igitur
 iste terminus
 lū terminū b
 minus sit sup
 beat illum fin
 igitur qd. et ita
 de modo subij

Sed tu
 f. q quodlibet
 sed tū nō valet
 sita ad resolu
 ribus ad cōpo
 de l3 formalit
 transire aliqū
 pit ptransire aliq
 quē cōtra. ita
 igitur hoc incipit
 ita p3 rñsio ad
 nit q valeat arg
 tē. ¶ Sed nota
 tū pbat vey sic
 est falsa hoc est
 ma pbat est
 nēdo participi
 participiali cr
 ens trāscēds
 sequit antityps
 nec segē antityps
 ens. et ita etiā de
 igitur populus
 omniū pns pui

Resolutorio

loquendi accepti non sunt termini discreti. Roma. Bononia. Uterbius et alies. quod isti termini sunt huiusmodi sub se terminus vel terminos secundum rectam lineam. nam iste terminus roma. aut superponit per ciuitibus et toto aggregato vrbis. aut pro horum altero. sed siue sic siue sic. per quod multa aggregata sunt quorum quodlibet fuit roma et ita de de fluminis nominibus. Unde nullum istorum terminorum est discretus nisi imponatur ad significandum unam rem. et nullam aliam. puta. b. et per quod roma cras non erit roma. nec roma heri fuit roma. stantibus autem coribus impositi omnibus ambe iste probant esse vere. roma heri fuit. et roma heri non fuit. Idem preterea quod non valet ista ista. ex. a. sequi. b. et non econtra. igitur. b. est superius ad. a. quod sequitur hoc albi currit. ideo for. currit. et non econtra for. currit. igitur hoc albi currit. non tamen sequitur quod iste terminus for. sit terminus superior ad illum terminum hoc albi. quod ad hoc quod aliquis terminus sit superior ad alium oportet quod sub se habeat illum secundum rectam lineam sui predicamenti. igitur et. et ita intelligendus est Aristoteles. cum de modo subsistendi loquitur.

Sed tunc ad dubium respondendum est concedendo ipsum quod quodlibet verbum adiectiuum est resolvable sed tamen non valet argumentum de forma a composita ad resoluendum. sed bene econtra a resoluendum ad compositum. ita tamen verbis quod in alijs. unde de his formaliter sequatur hoc est incipiens per transire aliquam partem. a. spacij. igitur hoc incipit pertransire aliquam partem. a. spacij. non tamen sequitur econtra. ita secundum sequatur hoc est incipiens esse igitur hoc incipit esse. non tamen sequitur econtra. Et per istam per rursus ad argumenta. quod dubium non ponitur quod valeat argumentum a composita ad resoluendum. Sed nota quod primum et secundum argumentum probatur vix sicut et tertium. quod utraque istarum est falsa hoc est lecturum et hoc erit leges. de prima probatur est satis supra. secunda etiam est falsa tenendo participialiter. sicut hec. antiphras erit ens participialiter tenendo. et non est iste terminus ens transcendens participialiter sumptus. quod non sequitur antiphras erit homo. igitur antiphras erit ens. nec sequitur antiphras erit aliquid. igitur antiphras erit ens. et ita etiam de primum non sequitur. primum est ens igitur populus est aliquid. ita et sumendo istarum terminum primum principaliter. pro irregulari tamen

participio huius verbi presum. concedendum est quod nihil fuit in instanti presens. sed si nomina liter sumatur concedendum est quod omnis homo qui fuit fuit in instanti presens. et omnis homo erit in instanti presens. Ex quibus colligi potest quod non quilibet perpositio categorica habet autem huiusmodi potest predicari aut propositione secum conuertibilis de participio sui verbi. quod ista est huiusmodi definitio in stans. quod non est esse. Item per quod verbum adiectiuum vocale aut scriptum non subordinatur aggregato ex verbo substantiuo et suo participio. quod sic ista incipit instans quod non est esse subordinaretur vni false. scilicet huic. est incipiens instans quod non est esse. ita de de illa promittitur denarius qui non est. et sic de alijs.

Sed contra regulam istam. scilicet quod valet ista a resoluendum ad resolutum forte arguitur. presupponendo duo vera et necessaria. primo quod hec forma arguitur di valet. scilicet aliquis homo currit qui non disputat. igitur aliquis homo currit et ille non disputat ista suppositio patet. quod ubi non fit distributio aut confusio impediens valet consequentia talis. Secundo presuppono quod impossibile est quod idem predicatum affirmetur et negetur de eodem subiecto seu termino discreto discrete supponente. Quibus datis arguitur cum ista regula quod for. est for. et quod for. non est for. quod ponatur sicut primum ponebatur quod for. sit bipedalis quantitates. cuius vnum pedale sit. a. et diminuat for. vni for. miter deperdendo ad eam totam istam quantitatem preter. a. in tota hora futura. et arguitur quod aliquod quod non est for. erit for. quod hoc erit for. demonstrato. a. et hoc est vel erit aliquid quod non est for. igitur aliquid quod non est for. erit for. vel sic. a. erit for. et a. est aliquid quod non est for. igitur aliquid quod non est for. erit for. et nullum animal nisi homo. igitur homo qui non est for. erit for. et nullus homo nisi for. quod nullus alius a for. potest esse for. et si sic. igitur for. erit for. qui non est for. et ultra. igitur for. erit for. et iste non est for. tenet consequentia per primum suppositionem. et for. etiam erit for. et iste est for. ut notum est. quia non est for. nisi for. igitur due partes istarum copulatarum stant simul. scilicet for. erit for. et iste erit for. et for. erit for. et iste non erit for. et sic sequitur quod idem terminus affirmatur et negatur vere de eodem

De fillogismo

termino discrete supponente. puta de ly iste. qz in vtrags istaz ly iste supponit discrete qd repugnat supponi se de. tunc et patz sequi qz for. est for. et qz for. nō est for. ¶ Itē ista regula data arguit. qz iste hō albus incipit currere for. demonstrato. et iste hō albus nō incipit currere ponēdo qz for. niger currat. et currat p totā istam horā. qz for. aliqui erit albus. et p3 scda ps. qz iste homo albus nō incipit currere. qz iste nec est albus. nec incipit currere vlt esse albus vt ponit. et qz iste homo albus incipit currere arguit qz iste homo albus in instanti qd est pns nō currit. et immediate post instans qd est pns iste homo albus currit. qz for. immediate post instans qd est pns currit. et for. est vel erit iste homo albus. igitur iste homo albus immediate post instans qd est pns currit. p3 pna p illā regulā a resolutionibus ad resolutam seu cōpositam. ¶ Itē data ista regula sequitur qz aliquatū nihil est et taliter qdlibet est. pns est falsum et impossibile. qz qualiter cūqz qdlibet est taliter quodlibet est. ¶ Item sequitur qz aliqua causa qdlibet ens est. et aliqz cā deus nō est. et qz vix et necessarium est qz deus nō pōt esse et qz verū est qz nullū ens ē seu pōt esse. et data regula arguitur iste conclusiones. prima. n. sequitur qz aliquibus modis nihil est. vt p3 pbando p regulā. igitur aliquatū nihil est. p3 pna. qz hoc aduerbit aliquatū tā notat modos plures qz vnū. sicut alii termini aduerbiales taliter. velociter. tarde. et sic d' aliis. Et ita nō sequitur de forma velociter isti currūt. igitur aliqua velocitate isti currūt. h3 cōsequens sit vix. qz celi velocitate isti currūt efficienter et nō formaliter. et scda et ps prime conclusionis nota est. ¶ Itē arguit qz p aliquā cām quodlibz ens est. qz p deū qdlibet ens ē et deus est aliqua cā. igitur et c. t3 pna. deus. n. p aliquā cām est. qz p seipsum est. et ē aliqua cā est deus qz seipso est deus. aliqua ē cā nō est. qz p nullā cām aliā ab ipso ipse est. Alia ē cōclusio sequitur qz aliqua est ppositio vera et necessaria. vt pono. qz deus nō pōt esse. patz arguēdo p regulā. ¶ Itē aliqua ppositio vera est que nihil est. ideo verū ē qd nullū ens pōt esse. tenendo ly qd relatiue ad ly verum vel necessarium et ly verū nō taliter. ponatur aīns et sequitur pns. ¶ Itē sequitur qz aliqua ppositio nō est vera qz nō differt a necessaria. et

aliquis homo nō pōt moueri q infinita velocitate currit. et aliquis homo nō est homo qz necessario est aīal rōnale. oīa ista patent sūm regulam. sicut qz antīqps nō poterit esse qui necessario erit homo.

Sed ad pmiū dī negādo casū qz ex eo sequitur cōclusio illa. ¶ Ad scdm dicit illo admissio negādo primā prem copulatiue huius. s. qz iste homo albus incipit currere. et negat illa pna in instanti qd est pns iste hō albus nō currit. et immediate post instans qd ē pns iste homo albus currit. igitur iste hō alb⁹ incipit currere. qz pbatio huius nō d3 sumia scdo termino mediato. sed a primo. s. ab isto cōpleto iste homo albus. qd expositioe probabile ē. et tūc p3 qz ista nō cludit nisi ex falsis si p regulā arguit. et ita aduertendū est d' aliis terminis cōplexis sicut sunt isti termini iste homo. hoc currēs. hoc sedens. qz expositioe sunt pbandi. qz oēs isti sunt termini mediati. ¶ Ad aliā dī cōcedendo illas conclusiones sicut sequitur ex regula. ¶ Ad aliā cū inferit qz aliqua ppositio nō est vera qz nō differt a necessaria. dicit cōcedendo cōclusiones illas ¶ Cernitū aduertendū est qz frequēter ppositio negatiua vera nō pōt pbati per duo demonstratiua vera. qz forsan subiectum p nullo verificat. vnde ista nō pōt pbati p duo demonstratiua vera. hō nō currit qz velocitate infinita mouetur. qz eius subiectū p nullo verificat. qz relatiuum ibi se tenet ex pte subiecti. qz nō pōt referri illud verbū currit vñ hoc relatiuum. qz semp se tenet ex eadem pte extremi principalis ex qua suū antecedēs. et iō ista est in sensu cōposito. et est sensus qz aliquis homo qz velocitate infinita currit nō pōt moueri. ideo subiectū eius p nullo supponit et si cut p3 infra hoc relatiuum. qui nūqz facit sensum diuisum. et ideo nō refert dicere oīs hō currit qui est albus. et oīs homo qui est alb⁹ currit. Et si contra arguit pbando qz in casu est vna vera et alia falsa. ponēdo qz qlibet hō albus currat. et qlibet niger qscat. qz tūc ista est vera. omnis homo qui est albus currit. et ista falsa. oīs homo currit qui est albus. quia arguitur. sic oīs homo currit qui est albus. et oīs homo niger est homo. igitur oīs homo niger currit qui est albus. negatur pna. quia plus subicitur in maiori qz predicatur in mi

Resolutori

non. Et sicut fallit hoc argumentū. ita et fallit argumentū in resolūdo. nisi capere cōstantia totius extremi qd̄ resoluitur. unde nō sequit̄ iste homo nō currit q̄ est albus. demonstrando hominē nigrum. et iste homo est aliquis homo. igit̄ aliq̄s homo nō currit q̄ est albus. ¶ Pro oibus igit̄ p̄pōnibus negativis veris resolubiliter pbandis dicat̄. q̄ si terminū rō ne quoz pbande sunt supposita habeāt su- et resolubiliter pbande. sed si suppositis careāt capiēde sunt cōtradictorie concludendo istas esse veras indirecte eo q̄ p̄radictorie sunt false. et ita pcedunt cōclusiones sibi illate fin istam regulā pbande. Cum predictis memo- rāde sunt alque regule. p quas pbari p̄nt sex pblemātū genera. sed q̄ de vll̄ affirmatiua superius satis dictū. de vll̄ negatiua nūc dī q̄ ipsa pbari h̄z p suū p̄radictoriū et ita d̄ qualibet alia negatiua. q̄ q̄qd̄ cōtingit affir- mare cōtingit negare. vt q̄: v̄z est q̄ alterum oculū h̄do tu potes videre. igit̄ hec est fal- sa. neutrū oculū h̄do tu potes videre. tenet p̄sa p̄posita. ¶ De indefinita autem sine p- ticulari et singulari teneat̄ q̄ ipsa est pbanda a primo termino a quo in ea pōt sumi pba- rio. ¶ Ex quo sequit̄ q̄ est diligēter aduertē- dum. q̄ nō quelz indefinita sine p̄cularis p- bari pōt p duo demonstratiua. q̄: cum pba- re sit declarare verū. falsū de p se nō probat verū. et ideo illa tñ aīal est homo. p duo de- monstratiua nō h̄z pbari q̄ sumeret falsum. ¶ Item frequēter accidit q̄ ista duo demō- stratiua sunt vera. et indefinita falsa. vt nō se- q̄tur. incipit hoc esse. et hoc est hō. igit̄ incipit hō esse. Et ppter has cās iste nō h̄sit pbari p duo demonstratiua. necessārio hō est aīal. p̄mittitur denarius. homo p̄ter sor. currit. q̄ in talibus reperitur q̄ indefinita est vera. et quelibet singularis est falsa. ¶ Itē p̄dictis addatur ista regula. q̄ vbi dēs termini sunt ī mediati. vel q̄libet. vno excepto. nō refert p- ponere aut postponere terminos. manēte ea- des q̄litare vbi nō sunt sp̄cīatēs ad actū mē- tis. et sine termino ampliatiuo. et vbi nō sit di- ctio exceptiua vel exclusiua. et ideo nō refert inter tales p̄positiones homo est hoc. et hoc est homo. quo ad veritatē vel falsitatē. sed re- fert. hoc homo non est. et hoc nō est homo. hoc tñ est et tñ est hoc. hoc cognoscis et co-

gnoscis hoc. hoc istius scis esse. et scis hoc istius esse. ita etiam refert. album tñ erit hoc et hoc tñ erit album. quia p pluribus sup- ponit ly album a parte subiecti q̄ a pte p̄di- cati. q̄nis stet solū p bis que erūt. sed nō re- fert. nūc tu curris. et tu curris nūc. hic tu eris et tu eris hic. nūc necessārio tu es. et tu es ne- cessārio nūc. q̄ adverbū semper refertur ad verbum vel participiū qualitercūqz tran- sponatur.

Sed incidit dubiū vtrū idē problema possit pluribus modis concludi.

¶ Ad qd̄ dubiū sine verbis rīdeo q̄ par- ticularis affirmatiua et vll̄ negatiua de sub- iectis nō transcendētibus ad minus quadru- pliciter pbari p̄nt. a priori a posteriori. eque et indirecte. vt ista p̄pō homo currit a poste- riori pōt pbari sic. hoc currit. et hoc est ho- mo. igitur hō currit. A priori sic. oī aīal cur- rit homo est aīal. igit̄ homo currit. ab eā sic rīdibile vll̄ aīal rōnale currit. igit̄ homo cur- rit. indirecte sic. q̄ p̄radictoria istius signifi- cātis principaliter q̄ homo currit est falsa. igit̄ ista est vera hō currit. Et sicut dictum est de infinita vel p̄culari sic dicēdū est de vll̄ af- firmatiua. q̄ a posteriori pōt pbari p sua sin- gularia. a priori capiēdo terminos nāliter no- tiōes. Et ita et est dicēdū de vniuerſali nega- tiua et p̄culari negatiua. verūtū iste regule nō sunt v̄les. q̄ frequēter interuenit impedi- mētū. q̄ multoties a singularibus ad v̄les nō valet p̄sa. vt dictū est. et diceſ. sed p hoc tñ nō tollitur dubiū. q̄ ipsū nō ponit nisi q̄ aliqua p̄pō pōt pluribus modis pcludi qd̄ verum est de multis et de maiori pte.

Sed q̄ frequēter ponit̄ indefinita p- ticulari posset queri dubiū vtrū cōtinue si indefinita sit vera p̄cularis sibi cor- rīdens sit vera. ¶ Ad qd̄ dubiū dī q̄ ī oī- bus p̄terq̄ in p̄pōnibus se destrūentibus si indefinita sit vera et p̄cularis sibi corīdens est vera et ecōtra. In p̄pōnibz tñ se destrūē- tibus nō sic est. q̄ existētibz solum bis p- positionibus. p̄positio p̄cularis est falsa. et aliq̄ p̄positio p̄cularis est falsa. vna se falsifi- cat. s. ista p̄cularis. et alia nō. s. indefinita. et ī vna est vera. et alia ē falsa. igitur et c.

Sed adhuc forte petitur nunq̄ oīs p- positio sit probabilis. et arguit̄ q̄

Tractatus

nō. q̄ ista ppositio. hoc est demonstrato ali
quo ente. nō est p̄babilis. q̄ ipsa nō est certū
cabilis p̄ aliquā euidētiā cū ea nulla ppositio
possit esse notior. ¶ Oppositū arguit. q̄ ois
p̄pō p̄t in p̄sa bona cōcludi. igit̄ ois p̄pō
p̄t b̄re aīa ad illam. sed omne aīa ad ali
quam ppositionem pbat illam. igit̄ &c.

Ideo dicitur quod vno modo probabile idem est
quod declarabile vel certificabile. et
istio modo nihil probatur nisi verum. et hoc modo
sepe sumus verum. non tamen omne verum est probabile vel
prodictum est. Alio modo probabile idem est quod per
suasibile. scilicet in quem modum loquitur rhetorice? scilicet
quem modum omne persuasibile est probabile. sed non
omnis propositio est persuasibilis quoniam multis falsae sunt
persuasibiles auditoribus. Alio modo probabile est
quod dicit Aristoteles. in theopetis quod vel pluribus
sapientibus et maxime notis et scilicet in quem mo-
dum adhuc non omnis propositio est probabilis. Item
probabile idem est quod conclusibile. scilicet in quem modum
solemus dicere hec propositio. omnis homo est animal.
mediata a primo termino probabilis. quia ipsa est
exponibilis et omnis propositio exponibilis est probabi-
lis. sed de hoc non amplius. quia voces et scripta
sunt ad placitum significabilia. ¶ Aduertat itaque
diligenter scilicet auricula regulam ad ridendum. et videat
anquam rideat ad aliquam propositum propositam quibus
quarta et que fuerit propositio proposita. et scilicet in quem
modum ipsa poterit ad quam ridendum est
scilicet in quem ipsa poterit vel non poterit ex veris con-
cludi si ipsa non fuerit per se nota. magna. n. in re
spondentibus imprudentia reperi qui ante re-
spondent quibus prenoscant quid fuerint risuri.
¶ De officialibus et officialis. et de descripti-
bilibus.

Erminum officiabi-
le appello

terminus nō exponibilis. hntem
officiū cadendi sup cōplexū. per
ipsū determinabile. sicut potest
cōtingi. scio. dubito. promitto. ⁊ filia. ⁊ gene-
raliter ois terminus cōsumens actū timentis.
⁊ multa ē terminorū possum super comple-
xum cadere. vt promitto. a. imaginor. b. ⁊
.c. ⁊ hec dictio si officialis est ⁊ valet p̄sa
de forma ab officiantibus ad officiatā. sed nō
ecceora. vñ hñ seq̃ pōt ēē ita sicut hec adeq̃
te significat soz. currit. ⁊ hec adequate signifi-
cat q̃ soz. currit. igit̃ pōt esse q̃ soz. currat.

Sed isti termini pole, impole, necessarii con-
tingens verū ⁊ falsus nō sūt termini officiabiles
nec modales. vñ nō sequit̃ hec ē polis chy-
mera nō est. adequate significās chymeram
nō esse. igit̃ pole est chymera nō ēē. pñs. n.
est falsum tenēdo terminos psonaliter asse-
vero exīte. q: nec pole signū nec polis res ē
chymerā nō esse. ¶ Itē in ista pole est chy-
merā nō esse ex grāmatica verbū principal-
est illud verbū est. cui supponit ly pole. igit̃
sensus est. qd aliqd pole est chymerā nō esse
qd est manifeste falsus. ¶ Sed huic forte dī
q: hoc totū sumit̃ loco de ly pōt. ¶ Cōtra q:
adhuc ly pole est ibi nomē ⁊ ly est ē ibi ver-
bū. cui supponit adhuc ibi ly pole. ⁊ ly pole
ibi p nullo verificat̃ respectu illius predicatī
¶ Itē si hoc cōplexi. pole est. sumit̃ loco de
ly pōt. tūc huius ppōnis pole est chymerā
nō esse. est sensus q: pōt chymerā nō esse. ⁊
p pñs chymerā nō esse pōt. qd est falsus. q:
est affirmatiua cuius subm p nullo supponit
nō. n. ista pōt intelligi nisi illa oratio sumatur
loco subī illius verbi pōt vel falsum eius ps
vel ptes. ¶ Sed forte alr dī q: in ista pole ē
chymerā nō esse ly pole caput loco illius ver-
bi pōt. ⁊ ly est loco illius infiniti. q: est sen-
sus pole est chymerā nō esse. t. q: pole est q:
chymerā nō sit. ¶ Sed cōtra. q: tūc illa ē af-
firmatiua. pōt esse q: chymera nō sit. q: mo-
dus ⁊ dictū sunt affirmatiui. ⁊ id sensus eius
non pōt esse nisi ille q: nulla chymera sit pōt
ēē. siue chymerā nō ēē pōt ēē. q: ista oīō infi-
nita est subī huius verbi pōt. pcludit̃ itaq:
q: isti termini. pole. impole. cōtingens. ⁊ ne-
cessarii. ⁊c. nō sunt termini officiabiles. nec
modales. sicut nec isti. bonū ⁊ malū in istis p-
pōnibus. bonū est for. currere. malū est ipm
federe. ⁊c. sic: dictū est de illo termino pōt
ita dicēdū de illis terminis intelligo cognosco
⁊c. Sed caute pcedēdū est in officiādo istos
vñ ista cognosco for. currere sic officiari dī.
cognosco ita esse sic illa significat for. currit̃
quā adequate scio significare for. currere. ⁊
nō decipior in terminis illius ppōnis. igitur
cognosco for. currere. Qñ aut̃ terminus offi-
ciabilis cadit sup īcōplexuz vt pmitto. a. cor-
gnosco. b. ⁊ hmoi officiandus est terminus
pluz deferēdō. vt hec m. f. a. f. sic officiā
a. credis firmiter absq: hesitatione. a. ⁊ nont

deperis in
adip tu scis
fructu a. pp
obligo me tu
pmitto tibi
defensor tu
et coesora. V
valet oia
positio ad
quate signi
esse natu
veru. et p
te significat
cans qd co
ter ita sicu
arguit an
significat et
significat
q: deū esse
gnificatione
adequate
q: eade fig
cns est deū
ista signific
gnificatione
tur ista ex
ne deū esse
arguit qd
te et pūm
re. ¶ Sed
nō aliquat
arguit qd
cipaliter fig
ita signific
¶ Sed pira
la ppō de te
et veris del
fic arguēdo
ficat ois bo
ois homo
ista rñson
merā nō e
merā nō e
ista adequa
scis adequa
sed hoc est
tare sicut ist
possit ita esse
¶ Ideo adhib

De officialibus

deciperis in credendo. a. et non repugnat te sciri
a. igitur tu scis. a. sed non potest sciri propter aliquid id nec
potest sciri. a. propter quod forte. a. propter scitum. Sed
obligo me tibi volenti ad dandum tibi denarium quod
promitto tibi denarium. et qui terminus officialibus
describitur vix per se ab officialibus ad officium
et cetera. ¶ Sed forte arguitur perbando quod non
valet per se ista. potest esse ita naturaliter sicut ista per
positio ad eade significat omne ens est deus. ade-
quate significans quod omne ens est deus. igitur potest
esse naturaliter quod omne ens est deus. quod autem est
verum. et per se falsum. quod ita est sicut ista ad eade
te significat. omne ens est deus adequate signifi-
cans quod omne ens est deus. igitur potest esse naturali-
ter ita sicut ista ad eade significat. per se per se. et
arguitur autem. quod ista deum esse deum adequate si-
gnificat et ita est. igitur ita est sicut ista ad eade
significat. per se per se et minor sed maior arguitur
quod deum esse deum ex principali et adequate si-
gnificatione illa significat. igitur deum esse deum
adequate significat. per se per se et arguitur autem.
quod eade significatione qua ista significat quod omne
ens est deus eade significatione deum esse deum
ista significat. sed ex principali et adequate si-
gnificatione significat quod omne ens est deus igitur
ita ex adequate et principali significatione
ne deum esse deum significat. Quod si procedit
arguitur quod ista est vera. quod est sicut ista ad eade
te et principali significat. quod falsum est. igitur
et cetera. ¶ Sed huic forte dicitur quod ille omne ens est deus
non aliquatenus esse principaliter significat. et cum
arguitur quod ista deum esse deum. adequate et prin-
cipaliter significat. quod deum esse deum ex ade-
ta sua significatione ista significat. negat per se
¶ Sed contra istam rationem arguitur. quod tunc nul-
la propter de terminis coribus isto modo posset
ex veris concludi. quod semper assumere falsum. ve-
sic arguendo potest esse sicut hec adequate signi-
ficat omnis homo currit. adequate significans quod
omnis homo currit. igitur omnis homo currit. ¶ Item
ista ratione data sequitur quod non potest scire chy-
mera non esse. quod si potest vix concludi te scire chy-
mera non esse. nisi per hoc quod tu scis ita esse sicut
ista adequate significat chimera non est. quam
scis adequate significare chimera non esse
sed hoc est falsum. quia nec scis nec potes
scire sicut ista adequate significat enim non
possit ita esse quod chimera non est. igitur et cetera.
¶ Ideo adhuc dicitur quod ista per se est bona. potest

ita esse sicut hec adequate significat omnis homo
currit. adequate significans quod omnis homo cur-
rit. igitur potest esse quod omnis homo currat. Et cum
arguitur quod non. quod tunc posset esse naturaliter quod omne
ens est deus. dicitur negando per se. et negat autem
istius. scilicet quod ita sit sicut illa principaliter signifi-
cat. et negat illa per se ista. omne ens est deus deum
esse deum ex principali et adequate significa-
tione significat. igitur ista deum esse deum prin-
cipaliter et adequate significat. sicut non sequi-
tur modo necessario iste homo est. igitur necessario
iste homo est. tenendo ly necessario in parte expo-
nibiliter autem est verum. quod quolibet modo quo
aliqua per se huiusmodi est. iste homo est. et tunc per se
est falsum. igitur et cetera. ¶ Et si contra arguitur. quod si
deum esse deum principaliter illa significat omne ens
est deus. tunc nullum deum esse deum illa propter prin-
cipaliter significat. et per idem nullam chimera-
ra esse si a significat principaliter. et si sic. igitur
aliquem deum non esse ista principaliter significat
et aliquam chimera non esse illa principaliter si-
gnificat. ¶ Sed huic forte dicitur procedendo ista
negativa. nullum deum esse. ista principaliter signi-
ficat. et est illa nulla chimera esse ista principaliter si-
gnificat. quod omnes tales negative sunt vere nulla
chimera esse quolibet propter principaliter signi-
ficat. nullum animal esse omnis propter necessaria prin-
cipaliter significat. et similes non tamen ex illis se-
quuntur affirmative tales aliquam chimera non
esse quolibet propter principaliter significat. et ali-
quod animal non esse omnis propositio necessaria
significat principaliter. Et ita generaliter procedendum
est de omnibus terminis coribus. quod nihil principaliter aliis
terminis coribus significat. nisi forte ponat quod
homo coribus esset suum principale significatum
de quo non nunc. sed posterius tractabitur.
Sed ad aliud eius arguitur quod ista. tu scis chy-
meram non esse non possit concludi ex veris
sicut nec ita potest naturaliter esse quod omnis
homo currat. Sed huic forte dicitur quod offi-
ciando modo dicto est argumentum bonum
ab illa officiantem ad illam officiatam. et ex fal-
so sibi sequitur verum. ¶ Sed pro particula-
ri regula ad officiantem vera ex veris tene-
ri potest officiendo terminos cadentes super
dicta affirmativa tantum vix potest esse. quod
omnis homo currat. quod sic officiat hec
est possibilis. omnis homo currit adequate
te significans quod omnis homo currit.

Tractatus

igitur potest esse quod dicitur homo currit. sed respectu di-
ctorum negationum non valet iste modus arguen-
di. unde non sequitur illa propositio est falsa. chy-
mera non est. adeque significatio quod chymera non
est. igitur potest esse quod chymera non est. quod prius est
impossibile. et antecedens verum ad modum superi-
us expressum. ¶ Sed forte contra regulam argu-
itur. quod ea data cum veris. sequitur quod tu dubitas
te esse. si tu scis te esse. et quod tu dubitas te esse. si
tu non dubitas te esse. et quod credis hominem esse
asinum. quod non decipis. et quod tu scis antiphrasim esse
et deum non esse. Item quod impossibile est te esse. si po-
tes legem. quod omnia sunt impossibilia. quod ex prima se-
quitur quod idem est scire a te. et tibi dubium. quod se-
quitur tu dubitas te esse. si tu scis te esse. sed si tu
scis te esse ut suppono. igitur tu dubitas te esse
et ita contra alias arguitur. ¶ Sed per his de cetero
dando omnes istas conclusiones putat cathegori-
ce tamen significat. preter ultimam. quod ly impossi-
bile non est terminus officiabilis. ut probatur
est. et negat illam primam. tu dubitas te esse. si tu
scis te esse. sed tu scis te esse. igitur et cetera. quod ma-
ior est mere cathegorica secundum istam ultimam re-
gulam probanda. Et idem dicitur ad istam. tu scis
chymera non esse. secundum hoc. et superius dicta.
Ex predictis per quod non si. a. est scitum a te qua-
litercumque. a. significat scis. a. significare. quia
forte. a. est scitum a te. et non significat esse. sed
non esse ad modum dicti. et etiam licet. a. sit scitum
non quicquid. a. significat est a te consideratur
an illud significet.

De equipollentibus.

Accipiamus primo

a uerse partes orationis grammaticae
vocales vel scripte diuersis par-
tibus orationis mentalis subordinant. sic quod
aduerbi aduerbio. et participium participio.
et sic de alijs. quod per hoc. quod modi signifi-
candi vocalium. aut scriptorum per quos ipsa voca-
lia aut scripta distinguuntur ad inuicem generi-
ce. aut specificce. accepti sunt a modis intelligē-
di specificce. aut generice distinctis. Quo acce-
pto sequitur quod in ista propositione homo non est asinus.
vocali aut scripta ista negatio non. et illud verbum
est. non subordinantur uni actui diuidendi. sed
illud verbum est subordinat verbum substantiuo. et
ita negatio non subordinat actui negatiui ad
uerbali. ¶ Item si subordinaret aggregatum

ex illa negatione. non. et verbum substantiuo uni
actui diuidendi. iste actus diuidendi nullius
partis orationis esset. quod nec esset verbum subita-
tiu. nec adiectiu. nec aduerbiu. Sequitur vi-
tra quod ista de secundo adiacente vocalis. aut scri-
pta homo est. non subordinat alicui de tertio ad-
iacente. puta tali homo est ens. quod cum ly homo non
subordine. nisi tali termino homo. secum finoni-
mo. tunc ly est subordinaret duabus partibus orationis.
scilicet participio et verbo. quod est contra acceptum.
¶ Item si ista subordinaret tali metali. scilicet homo est
ens. tunc ly est in ista vocali homo est. et in ista alia
vocali homo est ens. non essent termini finonini.
quod in una ly est subordinat simpliciter verbo sub-
stantiuo. et in alia verbo et participio. ¶ Item
ly est in ista homo est. non esset verbum. quod haberet
omnes modos significandi participij. vel quod ratione fo-
ret verbum foret etiam participium. Quibus datis
sequitur quod nullum verbum adiectiuum subordinatur
alicui. nisi verbo adiectiuo secum finonino. unde
de in ista. te dedit viui. non subordinat ly te/
det huic aggregato et ceteris. Si in illa incipit
in ista quod non est esse. non subordinat ly incipit
huic aggregato et incipit. quod ista subordina-
ret falso. Et ita generaliter dicitur quod nullum vocale aut
scriptum subordinatur alicui. nisi secum finoni-
mo. et rectus nisi recto. et obliquus nisi obli-
quo. et complexus. nisi complexo. et sic de alijs. Item
tamen omnia conuertibilia ad inuicem vocalia vel scri-
pta subordinant eadem mentali. sed solam finoni-
mina ad inuicem unde propositiones equipol-
lentes ad inuicem non eadem mentali subor-
dinantur. Et si interrogatur fuerit nunquid
illa homo non est asinus. ly est. sit actus componē-
di. aut diuidendi de quod in illa propositione non
est actus componendi. scilicet affirmandi. quod. scilicet. affir-
metur predicatum de subiecto. sed est actus com-
ponendi. quod cum isto. vel secum conuertibili pos-
sumus affirmare aliquid predicatum de suo sub-
iecto. sed in illa propositione nullus est actus
negatiuus. nisi illa negatio aduerbialis. scilicet ibi
est non? actus veritatis predicari cum subiecto. unde me-
diante ista negatione negatur predicatum a sub-
iecto ista copula verballi unire predicatum cum sub-
iecto. Accipiamus adhuc quod quicquid potest affirmare
potest negare. et contra. sic quod nulla potest esse propositio
affirmativa cui non possit praedicari negatiui af-
firmari. Item accipiamus quod equipollentia est propositio
inuicem equalitatem vi negationis. aut negationis

adducta. Et q
tionis equipol
ms alter q
tremi. Quib
tio propositi
equipollere p
esset remota
mo currit. e
rit. ¶ Dostp
lus homo
let ut isti. q
vero et pol
lus homo no
rit. sine q
vno equipol
gule vere su
no reduplic
mediate p
ponit? non
vbi princip
gno imped
nullus. alter
no sequit. n
mo est asin.
for. est asinu
asinus. nec se
est ribibile. i
e ribibile. nec
canis est. qu
no sit proposit
antecedens e
quid. quib
homo asin e
qui currit di
rit disputat.
sputat. et no
est deus. igit
nec sequit o
est falsa. igit
tionem no
aliquis ver
us. seu nul
no nullus i
quod prima n
Sed
tur qualibet
guitur ab vi
et vera illa p

De equipollentiis

adducta. Et quibus sequitur quod in una propositione equipollentium non supponit aliquis terminus aliter quam in alia. quod sit principalis pars extremi. Quibus acceptis per regulam. dicitur quod negatio preposita subiecto alicuius propositionis facit equipollere contradictorio. ipsius propositionis quod est remota negatione ut ista. non aliquid homo currit. equipollent huic nullus homo currit. Postposita vero per hunc modum nullus homo non currit. suo contrario equipollent ut isti. quilibet homo currit. Preposita vero et postposita suo subalterno. ut non nullus homo non currit equale huic omnis homo currit. sine quolibet homo currit. Et valet propositio ab uno equipollenti ad aliud equipollens. que regule vere sunt in non exceptiis. non exclusiis non reduplicatiis. non equinociis propositionibus immediate postposita negatione totali subiecto in propositionibus non se destruentibus. et ubi preceat subiectum principale deducta alia negatione. aut si gno impedire. et respectu horum signorum. omnis nullus. alter. neuter. uterque. quilibet. et cetera. Ubi non sequitur. non tamen. non est aial. igitur tamen omnis homo est aial. nec sequitur non nullus homo preter for. est asinus. igitur aliquis homo preter for. est asinus. nec sequitur nullus homo in quantum aial est risibile. igitur quilibet homo in quantum aial non est risibilis. nec sequitur nullus canis non est. igitur quilibet canis est. quia asinus non est verus. nec falsus. cum non sit propositio. ideo non est ista bona propositio nec antecedens est propositio equipollens propositi. nec sequitur. quilibet homo aial non est. igitur nullus homo aial est. Et ita non sequitur. omnis homo non qui currit disputat. vel omnis homo qui non currit disputat. igitur nullus homo qui currit disputat. et non valet hoc. nullum hominem creans non est deus. igitur quilibet hominem creans est deus nec sequitur omnis propositio in se habens negationem est falsa. igitur nulla propositio in se habens negationem non est falsa. nec sequitur non permittitur aliquis denarius. igitur permittitur nullus denarius. seu nullus denarius permittitur. nec sequitur non nullus homo non currit. igitur quilibet homo currit quod prima negatio impedit secundam postpositam. **Sed** forte contra arguitur. quod non valet propositio ista. nulla chimera potest non esse. igitur quilibet chimera necesse est esse. et hic arguitur ab uno equipollenti ad aliud. igitur non est vera illa propositio regule in qua dicitur quod valet

propositio ab uno equipollenti ad aliud. patet propositio et minor. et arguitur maior. quod propositio est imposita et asinus verus. quod contradictorium asinus est falsum. scilicet aliquid chimera potest non esse. quod sequitur aliquid chimera potest non esse. igitur aliquid chimera potest esse quod in ista propositione aliquid chimera potest non esse illa negatio non. non negat ante se. ideo verbum principale istius propositionis. in. manet affirmativum seu non negativum. igitur ista est affirmativa ponens chimera potest esse. igitur et cetera. Item si aliquid qua chimera potest non esse. igitur potest esse quod chimera non sit. propositio per. et propositio est falsum. quod propositio est propositio pure affirmativa. cuius modus et verbum infinitum sunt affirmativi. cuius subiectum. ista omnia quod chimera non sit per nullo supponit. Secundo quod non sequitur quilibet oculus non habido tu potes videre. igitur nullum oculum habido tu potes videre. et hic arguitur per regulam istam negatio postposita. igitur et cetera. per propositio. et asinus arguitur inducendo sic. istum oculum non habido tu potes videre. et istum et cetera. posito quod tu habeas duos bonos oculos. Item quilibet oculum non habes. tu potes videre. igitur quilibet oculum non habendo tu potes videre. per propositio et antecedens idcirco veris. Tertio ponatur quod sit intellectus infinite potentie intellective. et in qualibet parte illius horum future proponatur et postponatur negationem subiecto istius propositionis homo currit. et in fine remaneant omnes negationes. et sequitur quod in fine ista propositio nulli propositioni equipollent. quod sit negatio proposita et postposita subiecto. et sequitur ultra quod illa non est propositio affirmativa nec negativa. quod si foret affirmativa. tunc forent negationes pares si negativa. tunc forent impares. Item auferendo unam negationem remaneret una contradictoria adhuc habens negationes infinitas. et idem esset iudicium de ea et sua contradictoria. Quarto capiat ista propositio mentalis nullus homo non currit. et arguitur quod illa non equipollent alicui affirmativae. quod illi duo actus negandi naturaliter negativae significant. et non se impediunt. quod a proportionem equalitatis non sit actio. igitur non affirmativae et si sic ista propositio est negativae et non affirmativa. Quinto isto dato ex negativae sequitur affirmativa. sic arguendo non homo est asinus vel for. est plato. igitur nullus homo est asinus et for. non est plato. tenet propositio per regulam. et asinus est affirmativum et

Tractatus

pñs negatiuus. igitur &c. Ideo forte dī q ex negatiua sequitur affirmatiua i ypotheticiis Sed contra. qz añs nō est ppositio negatiua qz ly non est aduerbiū. igit nō pōt determinare istam coniunctionem vel quia aduerbiū non potest determinare nisi verbus. aut pariticipium.

Sed ad primū dī negando istam pñaz nulla chymera pōt nō esse. igitur quālibet chymera necesse est esse. qz añs est negatiuum vt pbat argumentum. eo qd negatio nūqz negat aut distri buit ante se. & si ibi debet fieri p equipollētia o3 q negatio imediate seratur post subm. & tunc nō sequit ista quālibet chymera necesse est esse. ex ista nulla chymera nō pōt nō ēē. sed sequit illa. ois chymera pōt esse. ¶ Et si contra allegatur Aristo. primo ppermenias dī q oppositum bulus recitauit. sed nō pbauit. ¶ Ad scō3 dī pcedendo pñam qm nō arguat p regulaz & negat ista quēlibz oculū nō hñdo. tu potes videre. qz falsum est qz istū oculū non hñdo tu potes videre demittrato tuo oculū. sicut ista est falsa istum oculū. tu nō hñs potes videre tenendo istū terminū nō hñs in recto. qz ex ea sequit q aliqd istum oculū nō hñs pōt esse tu. qd est falsum. qz tñ istū oculū habēs pōt esse tu. ¶ Ad tertū dī q si preponantur & postponent infinite negatiōes subo istius pponis. hō currit. aggregatum ex istis duobus terminis. & ex istis oibus negationibus nō est ppō. qz est negatio infinita. sicut ista si est ppositio. nō nō nō for. nō non nō currit. qz ibi sunt negationes nō potētes dterminare verbū iam determinatū. qz vnus dependētie vnus d3 esse terminus picipalis & ecōtra. vñ & ista nō est ppō. ois ois homo currit. nullus nullus hō currit. ¶ Ad quartū cū arguit q ista est negatiua nullus hō nō currit. qz in ea sunt duo actus mere negatiui nā liter significantes negatiue. & nō affirmatiue igit ista est me e negatiua. dī negādo pñam. qz is negatiue significant tñ impediūt se qz iuz ad vim negādi verbum. & tūc cum dī a pportione equalitatis fieret actio. dī q illd nō est multū ad ppositiū. sed tñ in naturalibus verum est q a pportione eqūlitas frequenter fit impedimētū. qz eqle priarium ceteris paribus. nō. u. dīcedum est q ista mēialis. nul-

lus homo nō currit. sit mera negatiua. qz nō possit assignari. cui affirmatiue contradiceret ¶ Ad quintū pōt pbabiliter dici q ille nō eqpollent & q nulla ypothetica est affirmatiua vel negatiua. ¶ Et si dicit q nō ē verius cōtradidere qz preponere negationem toti quicqd sit de hoc dī q regula sane intellecta ē vera in cathegoricis. Et vterius dī q illa. non hō ē asinus. vl for. ē plato eqpoller distictiue ex pñb? pñadictoriis ppositis. vt huic nullus hō ē asinus vl for. nō ē plato & tota cā ē qz aduerbiū nō pōt determinare nisi vbi vl pñci pñi. sed pñctionē nō pōt determinare. vt p3 ex grāmatica intueno modos significādi ipfius aduerbiū. Et si arguit contra qz tūc nō possit darii pñadictoriū in conditionali. quia iste nō contradiceret si for. currit currit for. mouet. & non si fortes currit fortes mouetur qz negatio nō pōt negare istam notam. si ex rñsione data. ¶ Item in ista ppositione non si for. currit for. mouetur ly nō est aduerbiū negandi nō impedimū. igitur exercet suum officium. & non nisi super istam conditionē igitur ista conditionalis est negatiua. & p pñis ypothetica est qualis qualitate logica. ¶ Ad primū cōceditur q ista nō est contradictoriū date conditionalis. nō si for. currit ipse mouetur. qz v3 ista si for. non currit ipse non mouetur. qz negatio negat soluz verba vel partici pia. nec est conueniens q aliqua sit ppositio cui non possit assignari contradictoriū. Ad aliā formam dī q illa negatio nō exercet suum officium sup partes illius conditionalis reddendo illas negatiuas. & nō reddit conditionālē negatiuā qz uis exerceat suum officū super ea qz quicquid sit super parte sit super toto.

De cōuersionibus.

Inuersione est ordi nātō

c trāspōitiua extremorum duaz ppositionum consimilis qualitatē vtrōqz extremo cōciantium sic se habentium q si a conuersa ad conuētētem formetur argumentum sic significādo est formale. Ex qua diffinitione sequitur q nulla ppositio que nō h3 extremum seu p dīcatū est pvertibilis. qz nulla talis picipat vtrōqz extremo cū aliq alia cū nō habeat vñ

De conuersionibus

hec nō est conuertibilis homo est. q: si conuerteretur talis esset sua cōuertens homo ens ē homo. vel talis aliquid seu ens est homo. s: nulla talis est sua conuertēs. q: conuertens et conuersa debent picipare vtroq: extremo. et ista caret. igitur et. Et quibus sequit q: nulla ppositio cuius verbū principale est adiectiuum est cōuertibilis. cū nulla talis habeat predicatum. Unde ista homo currit non est cōuertibilis in istam currēs est homo. q: i prima predicatum nō est ly currēs. et nō valet pna ista. homo currit cōuertitur cum vna. s. cū ista homo est currens que est cōuertibilis igit illa ē cōuertibilis. sicut nō sequit illa ppositio homo est cōuertitur cū vna de tertio adiacente. igitur est de tertio adiacēte. Et quā sillogismi aliarum figurarum a prima ipsam primam frequenter p conuersionem reduciuntur. ideo propter reductionem illoꝝ inuenta est cōuersio. ¶ Et si arguit contra q: ista habet predicatum homo currit. q: est cathegolica propositio. igitur bz subiectū predicatū et copulam principales partes sui. aut subordinatur vni tali. tenet pna p diffinitiones cathegolice. ¶ Itē si sic sequit q: multi sillogismi scēde figure nō possunt reduci ad modos primi. q: eoꝝ premisse nō sunt cōuertibiles vt esset iste sillogismus in festino. nullus homo currit. aliquod risibile est currēs. igitur aliqd risibile nō est homo. ¶ Ad primum dicit ne gando istam pnam. ista est ppositio cathegolica. igitur habet subiectū predicatū et. aut subordinatur vni tali. Et cum dicitur q: illa ē diffinitio cathegolice. dicitur illud negando. sed ppositio cathegolica est oratio simplex. vna indicatiua. finite significans. et determinate. perfecti sensus ostensiuā. et ideo illa non est ppositio quis currit. nec illa oratio deū ē. Et si arguit q: aliqua est ppositio que nō est oratio. q: forte vna talis simplex vox. a. est. ppositio. et tñ nō est oratio. q: pres eius non si significant separe. Dicit negādo pnam. q: ad hoc q: aliqd sit oō sufficit q: pres eius significant separe. aut subordinent vni oōni cui? pres separe significant. ¶ Ad finē dī q: multi sunt sillogismi q: per istum modū reduci nō possunt. sed p illis sufficiat q: aliqui scēde cōuertibiles reduci possunt. Scēdo accipit pro forma pntie a conuersa ad cōuertentē. q: nullus ter

minus est in conuertēte distributus q: vel saltem sibi similis. nō sit distributus in conuersa ideo non sequit tanq: a conuersa ad conuertentem animal nō est homo. igitur homo non est aial et. Tertio accipit q: in puerfa nō debent termini p pluribus supponere. vel magis ample q: in conuertente. nec econtra. ideo non sequitur album tunc erit hoc. igitur hoc vel quod erit hoc. tunc erit albus. demonstrādo p ly tunc. instans futurum.

Sed dici solet q: tribus modis cōtingit ppositiones conuerti. q: simpliciter. per accidens. et per contrapositionem. et dicitur q: puer tere per contrapositionem est facere de subiecto predicatum mutatis terminis finitis in terminos infinitos. manente consimilitudine et qualitate. et fm istum modū dnt conuertendā vniuersalem affirmatiuam et particularem negatiuā. vt homo nō est quoddam album. igitur quoddam nō album non est homo. ¶ Sed iste modus conuertendi nullus est primo. q: non fit de subo predicatum. nec de conuertibili. q: in prima subm est ly homo. et in scēda predicatum est ly non homo. in exemplo dato. ¶ Itē in casu est illud antecedens verum. et consequens falsum. ponatur enim q: nullum albus sit nec q: homo sit. et pater tunc q: homo non est albus. et consequens est falsum. s. quoddā nō album non est non homo. cum contradictorium eius sit verum. s. omne non album est non homo. ¶ Item vniuersalis affirmatiua per istum modum conuerti non potest. quia non sequitur omnis homo est presens. igitur omne non presens est non homo. quia consequens est affirmatiua cuius subm p nullo supponit.

Pro cōuersione simplici dicamus q: si est ordinatio transpositiua extre morum duarum propositionum consimilis qualitatis vtroq: extremo communicantiū manente consimili qualitate sic se habentium q: si a conuersa ad conuertentem formetur consequentia ipsa esset bona formalis et econtra. Et qua diffinitione cum secunda suppositione. sequitur q: in conuersione simplici nō supponit aliquis terminus aliter in conuersa quā in conuertente nec econtra. ¶ Pro qua conuersione ponitur primo hec regula quod

Tractatus

quolibet ppositio vniuersalis negatiua d' ver-
bo principali substantiuo. h'is predicatū termi-
nū cōem distributū. de terminis simplicibus
est cōuertibilis simpliciter. manente eadē quā-
titate & qualitate. sed vbi predicatū fuerit ter-
minus singularis nō oportet manere similes
quantitatem. vnde illa nullus hō est sor. con-
uertitur in istā singularē sor. nō est aliq' hō.
Et si p'dicatū nō fuerit distributū & fuerit ter-
minus cōis nō cōuertit' simplr. q: nō segt.
ois senix aial nō ē. igit' oē aial senix ē. sed talis
puertit'. p accēs in ppositionē de inconsueto
mō loquendi. sicut & termini tales. omne ani-
mal aliqd' risibile nō est. Singularis nega-
tiua cuius predicatū fuerit distributū cū alijs
circumstantijs in vniuersale negatiua conuer-
titur. & si predicatū sit terminus discretus in
singularē. Et si indefinite. aut singularis pre-
dicatū fuerit nō distributū. in eā cuius predi-
catū etiā est nō distributum cōuertit'. vt hō
aial nō est. igitur aial hō nō est. & ecōtra. Ex
his sequit'. q' singularis formaliter infert vni-
uersalē. Et intelliguntur iste regule nō prece-
dente dictione exclusiua. exceptiua aut redu-
plicative. vt tantū hō non est &c. Multe tñ
sunt propositiones de verbo adiectiuo nega-
tiue q' non possunt conuerteri simplr. nec per
accēs. sicut tales. non promittitur tibi dena-
rius. non incipit esse homo. q: h' ex illis cathe-
gorice vere inferri possint non tñ valet p'ia
econtra de forma. Ita etiā tales nō sunt con-
uertibiles simpliciter tñ nullus homo preter
sor. currit. tantum nullus hō inquātū plato
disputat. ga iste nec simplices sunt. nec sillo-
gizabiles. sō tales non oportet conuerteri.

Secunda regula. quibet propo-
sitiō particularis. aut indefi-
nita affirmatiua de terminis simplicibus. de
verbo substantiuo principali h'is predicatus
terminū cōem. conuertibilis est simpliciter i
particularē aut indefinitā affirmatiua. & si pre-
dicatū fuerit terminus discretus in singularē
puertit'. & ita de singulari affirmatiua ē dicē-
dū. fin q' p'dicatū fuerit cōe aut discretum.
Sed contra p'iam regulā. ga hec infi-
nitus numerus non est finitus. est
v'is negatiua q' simplr pueri nō pōt. q: nō
pōt pueri in istā nullus finitus numerus est
finitus nūerus. nec in aliā. igit' &c. **Secundo**

hec est v'is negatiua quilibet hō nō est cur-
rens q' nō pueritur p modū dictū. ga ex ip'a
non segitur q' nullus currens est aliquis hō.
Tertio q: nō segitur nulla ppositio puer-
tens est vera. igit' nullū vez est ppositio cō-
uertēs. ga posita ista p'ia in mente. nulla alia
ppositione exite ab ea vel eius pte. est ante-
cedens vez. & psequēs falluz. ga se destruit.
Quarto. ga nō segitur ad videndū regre-
oculus. igit' qd' requiritur ad videndū ē ocu-
lus. **Quinto**. ga ista nō h'z simplr cōuertit'
ois chymera pōt nō eē. **Sexto**. nō segitur
ois hō asinū nō videt. igit' oē videns asinū
nō est hō. q: in casu asis est vez. & p'is fallū.
Septimo. ad eqtandū requiritur equus.
igitur qd' requiritur ad eqtandū est equus.
Ad primum & scdm d' q' ista
argumēta nō sunt
ptra regulā. q: iste ppositiones non sunt sil-
logizabiles. nec i eis sunt siba distributa. Ad
tertū dicet' in insolubilibus. **Ad qntum** di-
citur q' ista est affirmatiua ois chymera pōt
nō eē. cui? cā ē. q: ista ē affirmatiua. ois chy-
mera pōt esse. sed negatio sequens nō negat
verbū pcedens. igitur ista ponit aliqd' igit'
nō est negatiua. **Ad sextā** formaz d' nega-
do istam esse conuertibiles. q: nec est de ver-
bo substantiuo. nec negatio distribuit quēli-
bet terminū cōem distributū rectū ex pte
post. qd' requiritur. igit' &c. **Ad alias** dicet'
q' ille nō sunt pueribiles. nunqd' tñ iste pos-
sint habere aliquas ppositiones sibi equi-
uantes. de p'similib' terminis. q' possint cō-
uerti. dicitur q' sic. ga tales videre est ens ad
qd' requiritur. oculus. equitare est ens ad qd'
requiritur equus. sed tñ quicqd' sit de isto tā
impossibilis est ista. ad videndū requiritur
oculus. q' est ista que datur p conuertēte. s.
qd' requiritur ad videndum est oculus. sequi-
tur enim si ad videndum requiritur oculus
q' ad videndum oportet habere oculum. &
ex isto sequitur ad videndum necesse est habe-
re oculū. & vltra. igitur necesse ē habere ocu-
lum. consequens fallum. & ita etiā alia est fal-
sa. s. ad eqtandum requiritur equus. ga nō
oportet ad eqtandum. nec necesse est habere
equum. cum nō necesse sit equitare nec equū
habere. Et sō nō indiges oculo ad videndum
quo indiges ad videndum nec oculo quo nō

indiges ad videndum. sicut nec nō indiges ad
equitandum aīali. quo indiges ad equitandum
nec quo nō indiges ad equitandum. Proposi
tio indefinita affirmatiua exclusiua habēs pre
dicatū terminūz cōez. pōt simpliciter conuer
titur in propositionē sibi cōrespōdenz vnuer
salē de terminis trāspōsitis. vt tñ hō est cur
rens. igit omne currens est hō. ⁊ ecōtra vni
uersalis affirmatiua in indefinitā. ⁊ intelligit
ista regula modo nunc dicto. ⁊ modo etiā di
cto ante vbi de exclusiuis actum est.

Particularis aut indefinita ne
gatiua de ver
bo substantiuo in terminis simplicibus. ha
bens predicatū ⁊c. de incōsuetō mō loquēdū
cōuertitur indefinitā particularē vel singula
rē affirmatiuā de mō incōsuetō loquendi. vt
hō currens nō est igit currens hō nō est. ⁊
hec de cōuersione simplici sufficiant.

Conuersio paccis est transposi
tiua ordinatio extre
mōz duarū propositionum vtrōqz extremo
ordine cōuerso cōcantium. manēte pñmili q
litate sic fe habentū q si a cōuersa ad cōuer
tentē formē pñā illa esse formāls ⁊ nō ecō
tra. vt oīs hō est aīal. igitur quoddam aīal ē
homo.

Pro qua conclusione est prima regula
q quolibet propositio vnuerſalis
negatiua de verbo substantiuo de terminis
simplicibus intelligendo vt prius. habēs pre
dicatū siue distributū. siue nō. pōt cōuertit in
particularē aut in indefinitā vel singularē ne
gatiuā. de consueto modo. vt oīs hō aīal nō
est. igit quoddā aīal hō nō est. Et si subiectū
⁊ predicatū fuerint distributa. ⁊ puerit pōt in
ppositionem ⁊ predicatō distributo.

Propositio particularis. aut inde
finita vel singularis nega
tiua de verbo substantiuo habens predicatū
intelligendo vt prius. conuerit pōt in particu
larē indefinitā vel singularē negatiuā de incō
suetō modo loquendi. ⁊ nō de cōsuetō. vnde
licet sequatur aliquis homo non est risibilis.
igitur aliquis risibile hō nō est. nō tñ seqt ecō
tra. aliquod risibile hō nō est igit aliquis hō
nō est risibilis. ⁊ Itē hō sequat hō non ē cur
rens. igit cur hō non est. tñ sequit currens
hō nō est. igit homo nō est currens.

Uniuerſa lis affirmatiua hōis p
dicatū vt supra cōuer
titur in indefinitam. aut particularē vel singu
larē affirmatiuā. vt oīs hō est for. igitur for.
est hō. Exclusiua affirmatiua de terminis vt
prius cōuertitur indefinitā singularē. aut par
ticularē affirmatiuā. vt tātū animal est hō. igit
tur hō est animal. qz sequit bene tantū aīal ē
hō. igitur oīs hō est aīal. ⁊ vltra oīs homo ē
animal. igitur homo est animal. igit a primo
ad vltimum si tātū animal est homo. omnis
homo ē animal.

Sed incidit dubiū vtrū quilibet ppo
ſitiua de verbo adiectiuo carēs pre
dicatō. qz nō possit cōuertit. possit tñ habe
re aliquā secū cōuertibilē. q cōuertit possit
⁊ arguitur q nō de multis. sicut ista nō con
uertitur nec hōz aliquā secū cōuertibilem que
possit puerit pmitit denarius incipit instās
qd nō ē intelligit rosa ⁊ sic de multis aliis.

Ideo ad dubiū q multe sunt ppo
ſitiones categorice q nō cōuertit
possunt nec hōis aliquas q cōuertit possunt. taz
de verbo adiectiuo qz de substantiuo. qz cū cō
uersiones inueniunt sint vt syllogismi aliax figu
ramz reduci possunt ad quatuor prime non
sunt inueniunt nisi pp cōuerrere propositiones
syllogizabiles. sed multe sunt propositiones
de verbo substantiuo vel adiectiuo cathego
rice que nō sunt syllogizabiles. vt tales tantū
oīs hō currit. tātū oīs hō pter fore exipit
Infinetū pondus for. non pōt portare. multe
igitur sunt propositiones categorice de ver
bo substantiuo. vel adiectiuo q nō requirunt
conuersiones. vnde q: nō oportet in reducti
onē syllogismoz datoꝝ ab Aristo. cōuerrere
particularē negatiuā posuit illā si pueritibilē.

In ppositionibus tñ simplicibus de ver
bis adiectiuis vel substantiuis q sunt de subie
ctis particularizatis aut vnuerſalzatīs p ta
les terminos oīs. nullus. aliquis. aliter ⁊c. q sūt
sine termino āpliatino ipozare pñsionē. aut
cōpōsitionē incōueniēs vt q ipē nō pueritan
tur. nec hōc possint aliqz sibi cōrespōdenē. q
puertit possint. qz ista non possit puerit hō/
mo est tñ vna secū pueritibilis de tertio adia
cente pōt cōuertit. Et ita ista nō possit con
uertit. te teder viti. tñ hōc pōt vna secū cōue
ritibilē q puerit pōt. vt ista aut talē. m es ens
h

Tractatus

bō tēdet vlti. Talis autē ppositiōis imēdia-
te post hoc erit instans. tantū null' bō ppter
for. currit. oīs bō ppter platōnē inqūatū rīsi
bile nō est currens. nō oī agere. cōuerten-
tes. q: talis rēgitiō plus ageret. sollicitudinis
q: pfectionis &c.

Incipit tractatus cōsequētiar.

Consequentia

denoiata a ly si vel ergo est neces-
saria habitudine duarū ppositi-
onū. q: scdē nō pōt cōtradictio
rūm stare cū prima. sine noua ipositione vel
pōt esse cōuertibilis cū vna tali sine sua noua
ipositione. Quia diffinitione habita. p3 q: nō
v3 pna ista. hec pna est bona. igitur cōtrad-
ictiōis pntis repugnat aīti. q: forte ptradictio
rūm pntis nō est. aut q: forte ista pntia non h3
aīti neq3 pntis. aut forte si h3 aīti nō h3 pntis
aut econtra. vt cū dicimus forte curren-
te ipe mouet. q: si iste ablatius teneat in pntia. tūc
cōuertitur cū pna. q: equalit bue pntie. i. si
for. currit ipe mouet. i. d3 etiaz q: ista forma
nō valet. nō pōt esse q: aīti huius pntie. sit
vex q: eius pntis sit vex. sic significando. igit
ista pntia est bona. q: nō valet pna ista. nul-
la ppositio est vera. igit nullus deus est. &
nō pōt aīti esse vex sū cōz opionē quā-
pntis sit vex. eo q: nō pōt aīti esse verū sic si
significando. oppositūz tūstius pntie pōt stare
cū aīte cūscdē tō nō valet. **¶** Itē p3 ista pnti-
am non valere. hec pna ē bona denoiata a ly
si vel ergo. igit si ita est sicut significat p eius
aīti. ita est sicut significat p eius pntis. q: ista
pna est bona tāti bō currit. igit chymera si
currit. & nō o3 q: si ita sit sicut significat per
aīti ita sit sicut significat per pntis. nūq3. n. est
ita aut pōt esse ita sicut significat p pntis. sic. f.
q: nūq3 est ita q: chymera nō currit q: si ita
est q: chymera non currit. igit ita est ens vel
entia vel aliquāliter esse q: chymera non cur-
rit qd nō contingit. ideo &c.

Consequentia

bona & alia
simpliciter
alia vt nunc. & ponitur pna bona vt nunc
presupposito q: nō sit potentia ad pteritūz
sic q: nūq3 qd tā fuit pōt deus facere nō fuit
se. & q: deus nō pōt verificare istā adā nō fu-
it sic significando. Qno habito d3 q: pna bo-

na vt nunc est necessaria habendo duarū pro-
positionū q: pntis cōtradictiōis. pōt sic si
gnificando repugnare aīti aut saltē potest cē
conuertibilis cū vna tali q: nūq3 aīal non potue-
rit. nō repugnare sic significando. Ex quibus
sequitur q: aliqua pna mala est possibilis & cō-
tingens. q: hec est talis. aīti pps non fuit. igit
deus nō est. oīs tū bona pna ē necessaria. q:
quecūq: ppositio modo est necessaria ipsa
nō erit cōtingēs aut falsa sic significando q: nūq3
falsa erit necessaria sic significando. **¶** Apud est
vero q: poneret potentia esse ad pteritūz. &
q: deus posset verificare istā ppositionē. adā
nō fuit. nulla foret pna vt nūc. sed oīs pna so-
ret vt semper. De qua pna vt nunc ponitur
ista regula q: quilibet ppositio impossibilis
nunc seu p accidens est apta inferre quālibet
aīti ppositionē vnde bene sequitur adā nō fuit
igit chymera est. q: p nullāz potētiā posset
oppositū pntis stare cū antecedente. Ex quo
sequitur q: ista pna nō valet huius pntie cō-
sequens est simplr impossibile. igitur & aīti
est simplr impossibile. **¶** Dicitur secundo q:
quālibet ppositio nunc seu p accidens necessa-
ria est apta sequi ad quālibet ppositionē. vū
bene sequitur deus est. igitur adā fuit. Ex quo
sequitur q: nō valet pna ista. a. pna est bona. &
eius aīti est simplr necessarius. igitur & pntis
est simplr necessarius. Alie quoz pnt ē pntie
vt nunc. q: nūq3 tā aīti q: pntia sunt vera & ea-
rū veritas dependet ex fundamento posito.
vt tales. hoc instans est. igit tu nō disputas.
demonstrato instāti presenti te nō disputate.

Consequentia

alia forma
lis alia materialis. mātis semp est necessaria
habitudine duarū ppositionū q: nūq3 secunde con-
tradictiōis nō pōt nec poterit nec potuit sta-
re cū prima sine noua ipositione vel pte esse
cōuertibilis cū vna tali cui non pte quālibet filis
in forma valere sic significando. **¶** De q: dā
primo hec regula q: q: ppositio impossibilis
cōtradictionē nō includens formaliter ē apta
inferre quālibet ppositionē vnde bene sequitur
nullus de' est. igitur tu disputas & ex ea etiā
sequitur q: tu nō disputas. Ex q: sequitur q:
ista nullus deus est includit cōtradictionē. q:
ex ea sequitur cōtradictio. q: ex ea sequitur quālibz
ps cōtradictionis. Jō nō v3 pna ista. hec pna

est bona & alia
igitur eius aīti
est sed q: q: nūq3
libet alia ppo-
m currit. igit
materialis fuit
nec pna sunt
iste for. creditur
dicitur.

Con

ly si vel ergo
ppositiōis
pōt stare cū
pōt esse cōn-
tione. cui q: nūq3
ficando. **¶** 4.
nō v3. hec p
relligitur ita
git ita esse si
hec consequi-
rit. igitur nūq3
mitem curre-
tur. &c.

Sed

se mouet. &
aptū natū rep-
gnant for. cur-
neutra istarū
gnat nisi vex
igit &c. **¶** Jē
ate. igit bacul-
filiis nō v3. q: si
sequitur. m dicit
q: si quibz dua
alia formaliter
liter sequitur
est. formaliter
maliter sequi-
guitur nūq3
tur satis p3. q:
formaliter se-
m dicitur a te.
maliter tu es.
timū segē q: si
maliter. & si sic
ne igit tu es tu
tunc segē tu es tu

est bona et eius pars est formaliter impossibile.
igitur eius pars est formaliter impossibile. Di
cit scdo qd qd ppositio necessaria est ad qua
libet alia ppositione apta seq. vñ bene sequitur
in curris. igitur deus est. Ad ulte tñ sunt pñe
materiales simplices bone quarum nec astita
nec pñe sunt impossibilia vel necessaria sicut
iste for. credit qd ois hō decipitur. igitur for.
dicipitur.

Consequentia formalis bo
na denotata a
ly si vel ergo est necessaria habitudo duarum
propositionum qñ secunde cōtradictoriū non
pōt stare cū prima sine noua impositione vel
pōt esse cōuerſibilis euz vna tali sine sui iposi
tione. cui qñ filius in forma pōt valere sic signi
ficando. ¶ Ex q diffinitione seqt qd ista pñe
nō vñ. hec pñe est bona et formalis. igit si in
telligitur ita est. et sic significat pñe. intelli
git ita esse sicut significat per consequens. qd
hec consequentia est bona et formalis hō cur
rit. igitur risibile currit. et non si intelligis ho
minem currere. intelligis risibile currere. igit
tur. et.

Sed forte cōtra arguit. qd ista pñe est
bona et formalis si for. curreret ip
se moueret. et tñ cōtradictoriū pñe non est
aptū natū repugnare añi. qd iste non repu
gnat for. curreret. et for. non moueretur. qd
neutra istarū est vera vel falsa: et nihil repu
gnat nisi vñ falso. et contra. aut falsus falso
igitur. ¶ Itē ista pñe est formalis. tu differs
a te. igitur baculus stat in angulo. et tñ qlibet
filius nō vñ. qd sit formalis pbat qd formaliter
sequitur. tu differs a te. igitur tu es et tu nō es tu
qd si qlibet duarū ppositionū p se sequitur ex
alia formaliter iste cōiuncte ex illa etiam forma
liter sequitur. sed qlibet istarū tu es tu. tu nō
es tu. formaliter sequit ex illa. igitur iste due for
maliter sequitur ex illa. p3 consequentia. et ar
guitur minor. qd n. secunda formaliter sequa
tur satis p3. qd est exponēs illius. et qd prima
formaliter sequitur arguit. qd formaliter sequit
tu differs a te. igitur tu es. et bene sequit for
maliter tu es. igitur tu es tu. igitur a primo ad vl
timū seqt qd sic tu differs a te tu es tu. et for
maliter. et si sic tñ sequitur formaliter. tu differs
a te igitur tu es tu. et tu non es tu. et vltra forma
liter seqt tu es tu et tu nō es tu. igitur tu es tu vel

baculus stat in angulo et tu nō es tu p3 cō
sequētia. qd prima pñe seqt ex prima pre
missis. qd bñ seqt tu es tu. igitur tu es tu. vñ ba
culus stat in angulo. et scda pñe seqt ex
scda añtis tāq ab eodez ad idē. igitur tota ista
copulatiua seqt formaliter ex illa copulatiua q
est añtis. et tñ vltra seqt formaliter tu es tu vel
baculus stat in angulo. sed tu nō es tu. igitur
baculus stat in angulo. qd arguit a diffinitione
cū destructione vnius pñis sup alia parte. igit
tur a primo formaliter seqt. tu differs a te. igitur
baculus stat in angulo. qd dēs pñe interme
die sunt bone et formales non variare. qd autē
aliq sibi filius i forma nō valeat pbat. qd hec
nō valet hoc differt ab hoc. igitur hoc ē hec. et
hoc nō ē hoc. deinde strādo i añte forē et pla
tonē i pñe. et tñ ibi est filius forma. qd est filius
terminorū discretio i vna sicut i alia. filius quā
titas et qñtas et suppo. et qñscunqz pñetas
vnius termini ē in vna etiā et i alia cōsiliis. et
et cōsiliis modus significād. igitur iste sunt fili
um formatū. et pñe apd eos q ponūt forma
pñe antēdī solū penes ista iā notata q dicunt
istas pñas ē filiū formatū. hō currit. igitur
aial currit. hō currit. igitur lignū currit. ¶ Itē
ista pñe ē bona. hō currit. igitur risibile currit
et hec nō ē bona. hō currit. igitur rudibile cur
rit. et iste sunt filiū formatū. igitur. ¶ Item
hec pñe nō ē bona et formalis non si hō cur
rit. risibile currit. nec ista. nō si animal currit
suba currit. qd oppositē cōtradictorie sūt pñe
bone et formales. et tñ istarū pñarū cōtradicto
ria pñis non pōt stare cum añte. igitur. et.
¶ Itē ista pñe ē bona. hō ē nō hō. igitur capra
disputat. et tñ nulla est habitudo inter añs et
consequēs. qd ois habitudo q est cōsequentia
ē cōsecutio. sed nulla est cōsecutio illius ppo
sitionis cū sit de terminis iptinētibz ad istarū
alia. hō nō ē hō. igitur istius ad illā nulla ē cōse
cutio nec pñetia. ¶ Itē he sūt pñe. bone nul
lus hō ē nisi aial ē. et cōtradictoriū pñis non
repugnat añti nec pōt repugnare sic signifi
cādo. filr dicat de ista. qd de est tu es. ¶ Et
pro solutiōe istorū accipiat pñe primo qd forma
litas consequētie attēditur penes terminorū
pertinentiam adiuicem consequētis et an
tecedētis et proprietatem et ordinem. Et
quo p3 qd iste pñe non sunt filies forme. hō
currit. igitur risibile currit. homo currit. igitur

Tractatus

signi currit. q: nō est sūis terminoz pñcia
nec iste tu es. igit tu es tu. m. eris. igit tu eris
tu. q: copule nō hñt pñciles proprietates pe
nitus. Accipiat scđo q: formalitas pñe bz i se
latitudinē & vna pñe ē altera magis formal.
¶ Regule generales consequentiarum.

De consequen

tis igit
tur ponitur iste regule. Prima
si pñe est bona affirmatiua deno
minata a ly vñ si ergo vel igit si
significans ex cōpositione suoz terminoz. hñs
& pñs expressa quod nullū est multiplex. &
añs est vñ pñs eius est verum.

Secunda regula. si pñe est bona
affirmatiua denotata a
ly si vel ergo vel igit significans ex ppositiōe
suoz terminorum & pñs eius est falsum añs
etiam est falsum.

Sed forte arguit pñe. q: sit. a. vna pñe
bona cuius añs sit scitū a te & pñs
nō sit ab aliquo scitū. sed tibi dubiū. dubites
eniz an ex vero sequitur falsum in pñe bona &
formali. & pñ q: ista pñe est bona vt pono. sci
ta a te ēē bona. q: firmiter credis q: sit bona
& nō decipis in credēdo & istius añs est vñ
cū aliis pñtionibus. & tñ pñs nō est verū. q:
pñs nullū vere significat sicut nec sūi cōtradi
ctoriū. iō nō est vñ illud pñs. ¶ Item pñ illd
pñs nullus intellectus rectificat. iō nō est vñ
¶ Scđo arguit sic. ista pñe est bona for. non
demonstrat. igit hoc nō demonstrat. & añs il
lius est vñ in casu. & pñs nō pōt esse veruz
sic significādo. igit &c. ¶ Tō forte dī q: nō ē
pōt q: añs illius pñe sit vñ: q: tunc ē pñs
esset vñ sic significādo. qđ tñ nō pōt esse ve
rū sic significādo. vt forte dicitur. ¶ Sed cō
tra tñc sequitur q: a. & b. pñones cōuertuntur
sic significādo. q: iste cōuertitur vt pono. &
a. pōt esse veruz & pñ scitū. & b. nō potest ēē
vñ nec potest sciri sic significādo. q: si datur
ponatur q: vna istaz sciat & alia nō. ista pñe
ñtē sic significādo. & tñc sequitur q: istius pñe
añs est veruz & pñs falsum. ¶ Tertio sic. q:
sequitur hoc est falsū. igit hoc est falsum. pōnen
do q: illa sit pñe mentalis. & demonstrat pñs
virobiq: pñ q: añs est vñ. q: significat pñ
cipaliter q: hoc est falsū cū sit pñō mentalis
& hoc est falsuz. q: se falsificat. ideo est antece

dens veruz: & consequens falsū. vt pñ igit &c.
¶ Et arguit q: contradictoriū cōsequētis re
pugnat añs eiusdē. q: ista repugnat hoc ē fal
sum & nō hoc est falsum. q: ex scđa sequitur q:
nullū falsum est hoc. ¶ Vel in eodē casu arguit
q: illa pñe ē bona & ei? cōsequens non est vñ
nec falsū & añs vñ. q: n. cōsequens non sit ve
rū pñ. & q: non sit falsuz arguitur. q: eius cō
tradictoriū est falsum. q: sequitur non hoc est
falsū. igit nullū falsuz est hoc. tñ cōsequētia a
cōuerſa ad cōuertentē. & cōsequens est falsuz
q: aliqd falsum est hoc. ¶ Quarto arguitur
sic. q: frustra additur i regulis q: añs & cōse
quens sunt simplicia. & nō equoca. q: pñō eg
uoca non ē vera nec falsa. igit nulla cōsequētia
cuius añs aut pñs sit multiplex. ¶ Sz ad pñ
mūz dī q: non dī pñpositio vera ex eo q: ve
re vel falsē significet. nec ista est diffō pñōtis
pñpositio est oīo vere vel fa se significans. sed
pñō est oīo vna. Indicatiua. & pñe & vñ
minante veri vel falsi sensus demonstratiua. si
gnificando sic. data eniz cōi diffōne. oī conce
dere q: aliqua disunctiua affirmatiua in casu
est vera cuius tñ vñq: pñ nō est vera. vt ta
lis rex sedet. vel nullus rex sedet. nec vñ pñe
ista bec est tibi pñpositio. igit est vera vel falsa
tibi vel dubia tibi. nec sequitur. igit ē vñ vñ falsē
vel dubie tibi significās. q: forte ista rex sedet
est falsa & ē firmiter credita absq: hesitatiōe
añs eniz est verū in casu ad intellectū pñōtis
pñ descriptione. pñōis vere. & pñs fnata sua
significatione est falsuz. Et dī ad fam formu
lā q: illa nō est descriptio pñōis vere. ¶ Ad
fam dī cōcedendo illā pñam & dī q: pñe pñ
ēē vñ. sed pñs si pōt esse vñ. sic significādo
& cōcedūt conclusiones ibi illate. s. q: a. & b.
pñpositiones conuertūt. & a. pñt esse vñ & scit
ri. & b. nec pñt esse verū nec sciri. sic significās
sicut sepe accidit q: multe sunt pñōes pñ
sibiles q: non pñt esse vñ. sicut bec copulatiua
solus sol. q: est demonstrat. & hoc est for. &
hoc non est for. q: ista sequitur ex ista. sol? for.
q: demonstratur est for. & plato non est for. &
ita conceditur q: bec vñs pōt esse vera nibil
demonstratur q: uis eius nulla singularis pos
sit esse vñ sic significando. sed ista nunq: ē ve
ra aliqua eius singulari existente. ¶ Item ali
que sunt pñpositiones vere que non possunt
esse falsē sic significando. vt puta hoc demon

Consequentiaꝝ

stratur demonstrato aliquo. hoc intelligitur
 itaq; tñ ē cōcedendū in aliquo casu q. a. sit
 vey. b. existēte. nec est concedendū q. antecē-
 dēs illius pñe. for. non demonstrat. igit hoc
 nō demonstrat. sit vey. 7 pñs falsus. id nō ad-
 mittat q. a. scit. 7 nō. b. existente. b. sic signi-
 ficado. ¶ Ad tertium dicit in insolubilibus.
 ¶ Ad quartū dī q. apud illū q. poneret q. p
 positio plures nō ēēt ppositio sicut posuim⁹
 supra nō oꝝ illud ponere. apd vero cōez opī
 monē opinatiū illud. regitur illud. 7 ita etiā
 apud ponētes ppositionē ppothetica nō ēē
 qñl qñlitate logica nō oꝝ ponere in regula ly
 affirmativa. sed d. hoc in fine diceretur. ¶ Tñ
 de preterito regula poni non pōt nec de futu-
 ro. sicut nec sequētes. vnde nō sequitur ista con-
 sequētia est bona 7 añs eius fuit vey. igit cō-
 sequens eius fuit vey. nec seqt ista consequē-
 tia est bona 7 antecedens eius erit vey. igit
 consequens eius erit vey. 7 nō sequitur ista
 consequentia est bona. igitur qñ erit aut fuit
 eius antecedens vey. eius consequēs erit aut
 fuit vey. q. forte neutrum vel non vtrūq; erit
 aut fuit vey. etiā non sequitur ista pñā est bo-
 na 7 añs eius fuit vey. igit pñs eius fuit ve-
 rū. si eius cōsequēs fuit qñ eius antecēdēs fu-
 it vey. q. consequēs est vna conditionalis fal-
 sa. ¶ Ex predictis patere potest q. possibile
 est q. aliq. consequentia sit bona cuius ante-
 cedens sit necessariū 7 consequēs impossibi-
 le. vt si hec deus est. igit hō est asinus. signi-
 ficet adqñte q. si deus est aliqd est manente
 pñiū significatione prima. 7 ita p3 q. aliq. pñā
 est impossibilis ex cuius ante sequitur pñs eius
 dē. Ex pñctis quoq; cōcludi pōt q. nō d3 p
 regula sustineri q. si aliq. pñā est bona 7 ita ē
 sicut significat p añs est ita sic significat per
 pñs eiusdē. p3 q. ista pñā est bona. si deus ē
 nulla chymera est. 7 ita sicut q. significatur
 p añs 7 nō est ita sicut significat p pñs. sic i
 telligendo q. nō est ita q. chymera nō sit si
 cut supra ostensum est. Et p hūc modū nō se-
 quitur. añs illius pñte est vey. igitur ita est si
 cut significat p ip3. p3 i ista pñā. chymera nō
 est. igit chymera nō ē hō. q. nō ē ita q. chy-
 mera nō ē. Et p idē p3 nō seq. ista pñā ē bo-
 na. 7 nō est ita sicut significat p pñs. igit nō
 est ita sicut significat p añs. p3 in ista pñā. de-
 us est. igit chymera nō est. Et sicut nō sequi-

tur de presenti sic nō sequitur d. preterito aut
 de futuro.

Alia regula

est q. si pñtia est bo-
 na affirmatiua de-
 nominata 7c. significans 7c. hñs añs 7 pñs ex-
 pressa. quoz nullū est multiplex scita esse for-
 malis. 7 añs est cōcedendū ab aliquo. 7 cō-
 sequens ē intellectū ppositū. 7 cū his bñ scit
 q. ex concedendo nō seqt nisi cōcedendū tñc
 pñs ab eodē est pcedendū. Sed nō seqt hec
 pñā est bona scita esse talis. 7 añs est ab ali-
 quo concedendū 7 pñs est intellectū. igit pñs
 est cōcedendū. q. forte creditū est q. añs sit
 falsum. aut forte creditū est q. ex cōcedendo
 seqtur nō cōcedendū. Et etiā posita ista. hoc
 instans nō fuit 7 admissa. deinde durāte tpe
 obligationis pposita ista hoc instans fuit negā-
 da est. 7 ita est facta. tunc hoc instans fuit. tñ
 adhuc ista est neganda hoc instans fuit. qua-
 re cedat tps obligationis. 7 tunc patet q. ista
 forma nō valet. hoc erat sequens exposito. 7
 bene admissio 7 antecēdēs fuit concedendū.
 igitur 7 cōsequēs. imo antecēdēs fuit cōce-
 dendū 7 pñs. nō iā enim hec cōsequentia est
 bona. hoc instans fuit. igitur hoc instans fuit.
 q. p nullā potentia posset oppositū pñtis sta-
 re cum añte cōpossibilitē. Et accipiat in di-
 cta regula cōcedendū nōialiter. 7 nō partici-
 pialiter 7 q. accipiēdo pñcialiter multa ne-
 cessaria simpliciter sunt neganda. 7 multa i-
 possibilis simpliciter sunt pcedēda bene rñdēda.
 Ex qua regula sequit alia. f. q. si si
 aliqua cōsequētia bona de-
 nominata 7c. significans 7c. habēs añs 7c.
 quoz nullū est multiplex. scita esse formalis
 7 antecēdēs est cōcedendū 7 cōsequens in-
 tellectū ppositū. 7 cū his bene scitū est q. ex
 cōcedendo nō sequitur nisi concedendū. 7 q. ex
 vero non sequitur falsum cōsequēs nō ē du-
 bitandū nec negandum.

Alia re

gula est q. si pñā ē bona de-
 nominata 7c. significans 7c. hñs
 añs 7c. quoz nullū 7c. scita esse formalis. 7
 pñs ē negādū ab aliquo 7 añs intellectū ppo-
 sitū. 7 cū his bñ scitū ē q. negādū nō seqt ni-
 si ex negādo. tñc ē añs ab eodē negandū.

Ex qua se

quitur alia q. si conse-
 quentia est bona affir-
 mativa denominata 7c. significans 7 cetera.

Tractatus

hñs antecedēs tē. quoz nullū tē. scita esse formalis tē. pñs ē intellectū. ppositū tē cū his bene scitū q ex vero nō seq̃ falsū. tē pñs negandū. tūc añs nō est ab eodē dubitandū nec cōcedēdū tē caput hic dubitandū pro eo cū d3 dubie respondi ab aliquo.

Alia regula est q si pñs bona tē. significans tē. hñs tē. quoz nullū tē. scita esse formalis. tē añs est dubitandū. tē pñs intellectū ppositū. tē cū his scitū est q ex nullo vero sequitur falsū. tūc pñs nō est negandū.

Alia regula est q si pñs est bona tē. significans tē. hñs tē. quoz tē. scita esse formalis. tē pñs est dubitandū. tē añs est intellectū ppositū. tē cū his bene scitū est q ex nullo vero sequitur falsū. tūc antecedēs est negandū vel dubitandū.

Sed contra forte arguit q: ponatur q añs istius pñe bone hō currit. igitur risibile currit. sit tibi positū. scitū esse tale. tē a te bene admissū tē pñs tibi depositū. tūc ista pñs est bona tē añs est concedendū. tē tñ pñs est negandū. Secundo q: ponat q ista hō est asinus principaliter significet deū ē. tūc ista pñs est bona deus ē. igitur hō est asinus tē añs est concedendū tē pñs nō. S3 ad pñm d3 q scire illo casu añs illius pñe est concedendū q: positū tē bene admissū. tē pñs est concedendū tē nō negandū. q: nō sequitur est depositū tē admissū. igitur est negandū. sed o3 plus assumere ad cōcludendū q pñs sit negandū. s. q sit bene admissū scitū esse tale tē. sed hoc ipsi posito repugnat. quia nunq̃ ē eodē ppositio cōcedenda tē neganda respectu eiusdē ridentis tē respectu eiusdē obligationis tē sensus. Ex qbus p3 nō seq̃ añs illi? pñe scite esse bone tē. cū alijs pñculis. ubi positū ē cōcessū. igitur pñs ē cōcedendū. sed o3 q sit bñ cōcessū. Ad scdm d3 q apd eol q eodē mō ridentū dicunt infra tps tē extra ad ppositionē quā ponimus suā significatio nē varia tē. tē dicunt istā esse negandā hō est asinus qñs sit necessaria. q: ex cōi mō negat. addendū fore in regula q pñs nō est bona. pp aliā ipositionē a priori factā. S3 apd eos q rident ad ppositiones fin eay qñta tē sicut infra dicit. añs illius pñe est cōcedendū tē pñs. q: s3 istū modū oē simplr necessariū est cōcedendū. vtz aut cōcedat qñ

proponit aut nō. infra dicendū est. Ex qbus p3 istas formas nō valere. ista pñs est bona affirmatiua denotiata tē. significans tē. hñs tē. quoz nullū tē. cuius añs est scitū. tē pñs est intellectū a te. igitur pñs est scitū a te. q: forte creditū esset a te q ex vero sequitur falsū. tē positio q nō esset alia ppō ab ista pñs vel ei? pte. ois ppositio scita a te est affirmatiua. igitur nulla scita a te ē negatiua scires añs tē bene scires istā pñam ē bonā cū alijs pñculis tē tñ nō sequitur pñs ē scitū. q: repugnat pñs sciri apud eos q ponunt pte supponere ppositione cuius est ps. ¶ Itē nō seq̃ ista pñs ē bona cū particulis positis scita ē talis. cui? añs est scitū a te vel scitū ē vtz. tē bene scis q ex nullo vero sequitur falsū. igitur pñs est scitū a te esse vtz. q: forte repugnat pñs sciri. vt i ista pñs hec ppositio nō est scita a te ē vera igitur hec ppō nō ē scita a te esse vera demonstatio vtrubiq̃ pñs. pñs aut nō est ppositio falsa. q: eius cōtradictoriū est falsū. tē nō p illud cōsequens sciri a te esse vtz. Ex qbus p3 q est aliq̃ ppositio q nō pōt ab aliquo sciri esse vera sic significans.

Sed pro regula teneat q si ē aliq̃ pñs bona tē. denotiata tē. significans tē. hñs tē. quoz tē. scita ē bona. tē añs est scitū. tē pñs est intellectū. tē nō repugnat ipm sciri. tē scitur bene q ex nullo vero sequitur falsum. tē cōsideratur sufficienter d cōsequēte. tunc pñs est scitū. tē ita dicatur. si añs est scitū esse vtz cū illis pñculis datis q pñs est scitū esse vtz. Ex quibus p3 illū nō esse bonū modū arguendi. s. hec cōsequētia ē bona denotiata tē. significans tē. habens tē. quoz rñ tē. tē eius añs est intellectū a te. igitur eius pñs est intellectū a te. q: si fieret pñs cui? antecedens ēt latinū. tē pñs grecū. q sciret ē bona añs in casu est intellectū. tē pñs. nō potes. n. credere in p verā relationē cui firmiter assentes q illa pñs ē bona vt ista. hō currit. igitur antropos treelbi. Cōsideras ēt su pradā videbit q hec pñs nō v3. a. ppō scit a te. igitur tñ scis sic esse sicut. a. ppō significat a. ppō et sicut. significat scis. a ppōne significare. nec eōtra sequitur. tñ scis sic esse sicut. a. ppositio principaliter significat scis. a. significare. igitur a ppositio scitur a te. forte. n. re-

pugnat a. p
garet ad
palliter fig
no nō fig
Itē
cans tē.
tē pñs est
ipm nesc
quitur f
teceden
forme n
ta esse t
est nega
bona sc
teceden
est a te
quentie
sedet. igit
dus arg
tē maior
bitanda
Si
possibile
in pñis
añs possi
deus est.
impossib
tur ex an
Alia
cessariū
Alia
possibile
Alia
est conti
Alia
quitur a
natim se
Alia
aliquid an
antecedere
regulis seq
mo antecede

Consequentiaꝝ

pugnat a. propositione sciri. & quis nō repu-
gnaret adhuc tñ nō sequitur q̄ sicut a. p̄nci-
paliter significat scires esse. q̄ forte ista p̄posi-
tio nō significat esse. sed nō esse.

Item pro regula teneat. q̄ si p̄ia est
bona &c. denominata &c. signifi-
cans &c. habens &c. quoz &c. scita esse bona
& p̄is est intellectū & nescitū. & nō repugnat
ip̄m nesciri. & scitur bene q̄ ex nullo vero se-
quitur falsum. & cōsideratur sufficiēter de an-
tecedente & p̄ntē. etiā aīis est nescitū. Sed be-
forme modo valent. ista p̄ia est bona &c. scita
esse talis &c. & aīis ē dubiū. igitur p̄is nō
est negandū. nec sequitur ista cōsequentia est
bona scita a te eē bona &c. & vtraq; pars an-
tecedentis est a te dubitanda. igitur p̄is non
est a te negandū. p̄ de antecedente talis cōse-
quentie tu curris. vel nullus rex sedet. s̄ rex
sedet. igitur tu curris. ¶ Itē nō valet iste mo-
dus arguendi. ista cōsequentia est bona &c.
& maior est a te bene concessa. & minor ē du-
bitanda. igitur p̄is nō est a te negandū.

Si consequentia &c. denominata &c. ha-
bens &c. significans &c. & aīis eius est
possibile p̄is sibi est possibile. hoc tñ nō seq̄r
in p̄ntis a ly nisi denotatis. q̄ in illis reperit̄
aīis possibile et p̄is impossibile vt nihil est nisi
deus est. nunq̄ tñ seq̄tur q̄ ex possibili seq̄r
impossibile. q̄ consequens illius non sequi-
tur ex antecedente.

Alia regula. si consequentia est bona cū
alijs particulis. et antecedens ē ne-
cessariū p̄is est sibi necessariū.

Alia regula. si cōsequentia est bona cum
alijs particulis. et cōsequens ē im-
possibile antecedens est impossibile.

Alia regula. si consequentia est bona &c.
et consequens est contingens aīis
est contingens vel impossibile.

Alia regula si consequentia est bona cū
illis quinq; particulis et aliqd se-
quitur ad consequens illud idem est aptum
natum sequi ad antecedens eiusdē.

Alia regula est. q̄ si consequentia est bo-
na cum illis quinq; particulis. et
aliquid antecedit ad antecedēs illud est aptū
antecedere ad consequens eiusdē. Ex quib;
regulis sequitur corollarie q̄ arguendo a p̄-
mo antecedente ad vltimū cōsequēs in cō-

sequētis affirmatiuis denominatis a ly si vt
ergo &c. cōsequentia est bona et formalis dū
modo cōsequentie intermedie sunt bone ma-
teriales vel formales. ¶ Sed forte arguitur
cōtra. q̄ hec cōsequentia est bona. tu curris.
igitur tu curris vel hō ē asinus. et tu nō. cur-
ris. q̄ arguitur a parte totius disunctiue af-
firmatiue significantis ex cōpositione suoz
terminoz ad ip̄am disunctiua. et vltra seq̄r
tu curris vel hō est asinus. et tu non curris.
igitur homo est asinus. a disunctiua cum de
structione vnius partis sup̄ alteram partem
& tamē nō sequitur de primo ad vltimū q̄
si tu curris homo est asinus. Secūde sic. q̄
ista cōsequentia est bona. pater est. igitur filius
vel filia est. & sequitur filius vel filia est. igitur
suus pater est. aut sua mater est. et tamē non
sequitur a primo ad vltimū. q̄ si pater est su-
us pater aut sua mater est. Tercio. q̄ sequi-
tur tu curris. igitur tu curris vel tu es asinus
et etiā sequitur tu curris vel tu es asinus. sed
tu nō curris. igitur tu es asinus. et tamē non
sequitur a primo. q̄ si tu curris tu es asinus.
Sed pro his dicitur q̄ arguēdo a primo an-
tecedente ad vltimū consequens sic arguen-
dum est q̄ cōsequens precedentis consequē-
tie eodem modo significet prout est cōsequēs
prioris cōsequentie quomodo significat prout
est antecedens subsequētis. et idem termini
significent in vna sicut in alia. et ideo primū
argumentū non procedit secundū. q̄ variat̄
relatō. et si eadē stet relatio vbiq;. et oēs cōse-
quentie intermedie sunt bone. et antecedens
eius est verū p̄is eius est verū. et requi-
ritur etiā q̄ precise illud qd est consequens
precedentis consequentie sit antecedēs sequē-
tis. et per consequens patet responsio ad ter-
tium argumentum etiam.

Alia regula est q̄ si aliqua cō-
sequentia est bona
propositio stat cum antecedente illa eadez ita
re pōt cum consequente eius.

Alia est q̄ si aliqua p̄ia est bona &c. et
aliqua p̄positio repugnat conse-
quēti illa est apta nata repugnare antecedēti
et. ¶ S; forte cōtra arguit̄. q̄ aliq̄ ē p̄ia bo-
na &c. cui p̄nti repugnat aliq̄ propositio que
nō repugnat antecedēti. vt ista propositio q̄ ē
p̄is hui; p̄ntie ē necessaria simpli. igitur hō

Tractatus

est asinus. demonstrato eius ante per subm an cedens. qz si non sit bona tunc contradictoria co sequens pot stare cu ante sic significado. et te stabit ista si sine noua iposulone terminoru hec est necia que est pns huius pte et nullus ho est asinus. quo dato pz qz contradictorium pntis stat cu ante eiusde et tñ ista pntia est bona. et non stat cu ante eius cum contradictoria non stent simul. ¶ Itē hec pna est bona adeq te significans fin cōpositione suoz terminoz igit tu es asinus. et pñdictoriū pntis stat cu ante et non cu pte. igit et. ¶ Sed ad hec si mul respondebitur infra.

Alia regula si pna est bona et. et argui tur a contradictorio pntis ad cotra riu antia illa pna est bona.

Alia regula si pna est bona et. et argui tur ex contradictorio pntis cu alte ra pmissariū ad contradictoriū alterius pmissa principalis pntia est bona.

Alia regula si pñdictoriū pntis alicui pntie repugnat anti cu illis pntis illa pntia est bona et.

¶ Regule pticulares penes supius et inferi

Scamus nūc qz inferi

d pra se pot hie ex significatioe qz bz terminū aut terminos fin re ctā lineā pdicamētalē. ¶ Supe

rius est illud qd ex significatioe quā bz pot hie terminū aut terminos sub se fin suā line am rectā pdicamētalē. ¶ Alterius accipit qz de quocūqz pdicat aut pdicabile est inferius de eodē sit est pdicabile superius.

Ex quibus seqt ista regla. ab ite firmasse sine distributioe vl cōfusiōe. sic qz to tale extremū antia sit sb totali extremo pntis et hoc p se. pna est bona. sed nō seqt. tu vidi sti istuz. et iste fuit papa. igit tu vidisti papaz. nec seqtur. pot esse qz iste ho sit albus. et iste ho est niger. igit pot ee qz ho albus sit niger qz nō est iste terminus iste vel istū sub isto ter mino papā nec sub isto termino ho. nec sunt in eadē linea pdicamētalē vl nō inferius per se. et hoc sufficit. nec seqtur for. incipit esse al bus. igitur for. incipit esse coloratus. deus inci pit esse ho. igitur deus incipit esse suba. nec se gtur. for. inquatum homo est risibile. igit for.

inquatum aial est risibile. nec sequit. ois ho pter for. currit. igitur ois ho pter hoiez cur rit. Itē nō sequit. si tu es hoc aial demrato asino. tu es asinus. igit si tu es aial tu es asi nus. nec seqtur tu cognoscis hoiez. igit tu co gnoscis aial. nec seqtur. for. ē terminus discre tus. igitur homo est terminus discretus. qz i nulla istaz totale extremū est sub totali extre mo. Item nō seqtur tu es dñs platonis. igit tu es alqd platonis. nec sequit tu es scolaris bononiensis. igit tu es ho bononiensis. ita ēē nō valet pcludēti tibi et cuilibet cōcludenti ti bi tu es idē. igit alicui et cuilibet cōcludenti ti bi tu es idem. Itē nō seqtur aliquo maiori te et quolibet minori te tu es minor. igit aliquo et quolibet minori te tu es maior. ita ēē nō se quit aliquo minori te et quolibet maiori te tu es maior. igit aliquo et quolibet minori te tu es maior.

Secunda regula est qz arguendo ab inferiori ad suū supe rius affirmatiua addita dictione exclusiua a p te subiecti v3 pna. vt tñ ho currit. igit tñ ani mal currit. s3 nō a pte pdicati. copulis vl ver bis cu pdicatis. nō aliōde cōfusiōe existentib3 synonimis subiectis. subiectis vero addito si gno vl affirmatiua arguendo ab inferiori ad suū superius cu istis pticulis in prima regula positis v3 pna. vt ois ho est aial. igit ois ho mo est substantia.

Affirmatiue aut arguēdo a su periori distributo cu illis pticulis. et. cu cōstantia subi ad suū i ferius est pna bona. sed nō v3 nisi cu cōstātia addit subis eiusde tps. vñ nō sequit. oē aial currit. igit ois ho currit. nec seqtur. xps non incipit ee suba. igit xps si incipit esse ho. et nō seqtur. in. a. Instanti tu eris ois ho. et pla. erit ho. igitur tu eris plato. qz d3 addi cōstantia eiusde tps cu determinatioe ad idez tps pro quo verificat maior. et nō sequit. et oē vidēs hoiez est homo. igit oē videns platonē ē ho nec seqt qz asin3 hois currit. sed pla. est ho. igit quilibet asinus pñonis currit. nec seqtur ois ho albus currit. pla. est ho. igit pla. cur rit. sed tñ cu cōstātia totalis extremi sub tota li extremo concludit.

Negatiue aut arguēdo ab infe riori ad suū superius ne

gatiue postp
pediente. cu
us intellige
creas platon
tur hoc crea
quit. videns
igitur vidēs
vidēs for.

¶ Itē nō
suba est al

Arg

rius intell
constantia
nullus bo
cipit esse si

Arg

addita die
valet pna
homo cur
signo vl v
nō ois bon
us ista regu

Sed

for. est aial.
feriori p se
pbatur ari
falsus sic fig
mēti qz ita
dato. ponat
nē quantita
arguitur qz
le cum sit bo
non est long
arguitur qz
forte negat
nec latus n
qz d3 forte
est copus
ditur qz se
titate discre
qz for. nō si
infinitus sep
tūc contra
substantia. It
idē sequit qz
stiale et vn.

Consequentiaꝝ

gatione postposita nō pcedente dictione im-
pediente. cū constantia totius extremi vt pri-
us intelligendo. valet pñā. sed nō sequitur hoc
creās platonē nō est deus. & plato est hō. Igi-
tur hoc creās hoīem nō est deus. ita. ēt nō se-
quit. videns sor. nō est homo & sor. est hō.
igitur vidēs hoīem nō est hō. q: forte nullus
vidēs sor. est hō & tñ oē vidēs hoīes est hō.

Itē nō sequitur tñ subā nō ē accidēs. & oīs
subā est aliquid. igit tñ aliquid nō ē accis.

Arguēdo aut a superiori distribu-
to negative ad suū infe-
rius intelligendo vt prius cū cōstantia & sine
constantia vꝝ pñā. vt nullū aīal currit. igitur
nullus homo currit. sed nō sequit xps nō in-
cipit esse subā igitur xps nō incipit esse hō.

Arguēdo a superiori ad suū inferius
a pte subiecti subiectis
addita dictione exclusiua negatione preposita
valet pñā vt nō tñ aīal currit. igitur nō tñ
homo currit. & a pte predicati. subis addito
signo vli vt nō oīs homo est coloratus. igit
nō oīs homo est albus. & intelligitur vt pri-
us ista regula.

Sed cōtra primā regulam forte
arguit. q: nō sequitur
sor. est aīal. igit sor. est corpus. & arguit ab i-
feriori p se ad suū superius. igit &c. patꝝ pñā &
pbatur aīis. q: in casu est aīis verum. & pñs
falsus sic significando. ponat enīꝝ gratia argu-
mēti q:ritatē cōtinuā distigui a re quāta quo
dato. ponantur q: non implicet contradictio
nē quantitatem sortis separari ab eo & tunc
arguitur q: sor. est animal. q: est aīal rationa-
le cum sit homo & tñ non est corpus. q: sor.
non est longus nec latus nec profundus. aīis
arguitur q: non est quatus. igitur &c. **Itē**
forte negat ista cōsequētia. sor. nō est longus
nec latus nec profundus. igitur nō est corpus.
q: dī forte. q: sor. est corpus substantiale. & nō
est corpus quantitatiū. nec in illo casu cōce-
ditur q: sor. non sit quatus. q: est quātus q:
titate discreta. **Sed contra** q: tūc sequitur
q: sor. nō sit aliqd vñū. sed sor. est numerus
infinitus separatꝝ actu q: pcedit. arguitur
tūc contra regulā q: nō si sor. est aīal sor. est
substantia. Itē si in illo casu sor. est corpus per
idē sequit q: ego & tu sumus vñū corpus sub-
stantiale & vna substantia. & q: oēs spere cele-

stes simul sumpte sūt vñū corpus. **¶** Scdo
illa pñā nō est bona. sor. est homo. igit sor. ē
aīal. q: si esset bona hoc maxime esset q: iste
terminus aīal est magis cōis q: iste terminus
hō. sit igit gñā argumētū. i duplo cōior q: iste
finitus hō. **¶** Sz cōtra q: iste finitū aīal aut
est in duplo cōior q: in duplo plura aīalia si
gnificat q: iste terminus hō. aut q: iste termi-
nus aīal aīalia duarꝝ specierꝝ significat & iste
terminus homo aīalia vñus speciei. non pri-
mo modo q: infinita animalia significat ly ho-
mo. q: p infinitis aīalibꝝ supponit ly homo
in ista homo intelligit. nec etiam est in duplo
cōmuniō. q: aīalia duarꝝ spērū significat.
q: tunc si plures spēs generaret animalū iste
terminus fieret magis cōis. aut si infinitas spe-
cies significaret infinite cōis erit. sed cū infini-
tas significet spēs animalū ymaginabiles. igit
tur sequit q: sit in infinitū cōis & consequen-
ter sequit q: iste terminus subā nō est magis
cōis q: iste terminus animal cū vterqꝝ illorū
sit infinite cōis. **¶** Tertio arguit sic. hec pñā
non valet hec est quātitas discreta. igit hec
est quātitas. & hic arguitur ab inferiori &c.
igitur &c. pꝝ pñā. & pbatur aīis. q: si ista va-
leret maxime eēt ppter regulam istaz dictā
sed arguitur q: non. q: iste terminus quāti-
tas non est terminus superior ad istū termi-
nū quātitas discreta. q: ponatur quātitatē nō
distigui a re quāta & sequit q: oīs q:ritas ē
quātitas discreta. & econtra. oīs quātitas di-
creta est quātitas. igit non de pluribus spē-
bus est pdicabilis. iste terminus quātitas q:
iste terminus quātitas discreta. igit iste termi-
nus non est superior ad illū. & si sic igitur illa
pñā non tꝝ p regulā illā. **¶** Quarto sic nō se-
quit iste est binarius. igit iste est quātus vel
quātitas. & arguitur p regulā. igit &c. pꝝ pñā
cū minori & arguitur q: maior ē vero demō-
strato binario qui est. b. c. intelligētie indiuisi-
biles. & tūc patet q: totū aīis est vꝝ & pñs
falsus. q: si iste binarius est q:ritus vli q:ritas.
igit iste binarius ē magnus pñs falsū & pñā
pꝝ. q: si iste binarius est quātus vel quātitas
iste binarius est magnus aut magna quan-
titas. pñs falsum. q: non est magnus respe-
ctu minoris quantitatis cum nulla sit minor.
nec respectu maioris quantitatis. q: precise ē
magnus respectu minoris quantitatis. aliter

Tractatus

sequitur qd idem est magnum et parvum re-
spectu eiusdem. ¶ Itē iste binarius non distat
a nō quāto. igit iste binarius nō est magnus
nec quātus. q: si distat a nō quāto sequitur qd
distat p indivisibile a nō quāto. et distantia i
divisibile. qd est ipole. vñ si distat a nō quāto
distātia divisibili. q: p binariū distat a nō qz
eo. sequitur tūc qd p indivisibile plus distat a nō
qz eo iste binarius qz abynitate. et qd aliq quā-
titas distat ab alia minor distātia indivisibili
pñs est falsum. q: binarius minus distat ab
vno cuz dimidio qz ab vnitāte alr sequet qd
aliq pportio dupla eēt indivisibil. qd ē ipole.
¶ Itē infinite pua ē aliq qstas. et nulla ē mi-
nor illa. igit illa est infinite pua vñ nō magna
demonstrata qstas huius binariū. vñ qd ē iste
binarius. pñs cū minor et arguit maior.
q: infinite pua est aliqua qstas in hoc cōti-
nuo. ¶ Itē si ista quātitas sit magna et ip-
sa infinita ipsa est dupla ad sui medietatē. et si
sic ipsa ē i duplo maior qz sit ei medietas pñs
falsū. q: neutra medietas est magna nec aliq
est medietas istius binariū. q: nulla intelligen-
tia ē medietas istar duar itelligētiar. ¶ Itē
si iste binarius ē qstus sequitur qd ille binarius
sit aliqd. tñ pñs p regulā q: terminus trāscē-
dēs est supior ad decē generalissima. ¶ Qui-
to sic. q: nō sequitur hoc est infinitū. igit hoc ē
quātū. q: dato vno infinito si ipsū est quātū
ipsū est magnū. pñs falsū. igit et añs. et qd
pñs sit falsū arguit. q: si hoc infinitū sit ma-
gnū. igit magnū respectu minoris vñ maio-
ris vel eqūis. tñ pñs. q: pñs et magnū sit ter-
mini relatiui. sed nō respectu minoris. q: ipz
esset pñs. qd nō est verū. q: latitudo puita-
tis terminat a nō gradu ad gradū infinitum
magnitudis. et p idē nō ē b° infinitū magnū
respectu maioris. q: tūc eēt minus isto maio-
ri. nec respectu eqūis est hoc infinitū magnū
q: si ab eo auferat tūc aliqd et ab alio sibi eq-
li minus erit tūc illud infinitū aliquo alio mi-
nus. qd nō cōtingit. et tñ pñs. q: si ab eqūib°
pñs sequit cōtinua demas remanētia sē in
eqūia et vñ altero minus. id ēc. ¶ Sexto si
sequit. a. ē pñtas. igit. a. ē relatio. et arguit
p regulā. igit reglā falsa tñ pñs et minor. q: re-
latio est genus generalissimū in pñdicamento
relatiōis. et arguit maior. q: sit. a. vna pñtas
et ponamus qd nullus referat illā pñtatē ad

aliquā filiationē. q: nō cōsideret. tūc ē añs ve-
rū et pñs falsū. q: sequitur. a. ē relatio. igit ali-
qd referet. medietate. a. relatiōe. q: relatio est
actus sui quē referēs vñ referibile ē. et valet
pñs ista sicut bec. a. ē actio. igit aliqd agitur.
¶ Septio nō sequitur. a. ē duplū ad. b. igit. a.
est relatiū ad. b. et arguit p regulā. igit et. pñs
pñs et minor. q: bñ sequitur. a. ē duplū ad. b.
igit. a. b. duplū pportione. ad. b. et vltra. igit
tur. a. est pportio nati ad. b. igit a pmo si. a.
ē duplū ad. b. a. ē relatiū ad. b. sed arguit ma-
ior. q: posito qd nullus referat. a. ad. b. aut nul-
lus cōsideret et sit. a. bipedale et. b. pedale est
añs vñ et pñs falsū. ¶ Octauo nō sequit iste
erit pñs. igit iste erit relatiū. aut pñs alicui. q:
ponat qd for. laceat semē in locū gñatōis. de
inde statim moriat. et insudat aia tpe debito i
māz semis tacti. et tūc sequit qd iā vñ ē qd for.
erit pñs. et tñ nō erit pñs alicuius. nec relatiū ad
aliquē. q: tūc si for. erit pñs alicuius ipse erit pñs
sui ipsius q: erit ipsemet bō generat. qd gene-
rauit qd eadē erit forma penes quā vt dicunt
attēdit idēitas numeralis. pñs falsū ē. q: tē-
staret qd tantum pater eēt et qd idem esset refe-
rēs et relatiū respectu eiusdē. ¶ Nonō argui-
tur sic. q: nō sequit hoc est figura. igit hoc ē q-
litas. et arguit p regulā. igit et. pñs pñs et mi-
nor. q: figura est in qñta spē qlitatis. et argui-
tur maior. et ponat qd figura sit res figurata
qd verū ē. q: figura est q termino vñ terminis
claudis. primo geometrie. et tūc est añs vñ
b° ē figura demōstrato bose. et pñs falsū. f. b° ē
qlitas q: hoc ē sba. igit si ē qlitas. ¶ Sz huic
forte dñ qd nō sequit hoc est figura. igit ē qlitas
sed solū sequitur. igit hoc ē qle. ¶ Sz cōtra q:
demonstrata albedine pedalis lōga eēt añs ve-
rū et pñs falsū. q: albedo nō ē qlis q: nō est
alba. ¶ Vel forte alr af pñra. q: ly qle nō est
gen° p se ad ly figura. q: pñdicatio qlis d sua
spē est cēntialis. sed illa nō est cēntialis. figu-
ra est qlis. q: cōcretū connotat vltra abstra-
ctū. et p idē hoc distinctū qle vñ qlitas nō ē su-
peri° ad istū terminū qlitas. q: nō p se. et cēn-
tialiter pñdicat de illo. ¶ Decimo sic. q: nō se-
quitur. hoc est raritas. igit hoc ē qlitas. arguit
tñ p regulā. q: raritas et dēstas sūt de sa spē
qlitatis. igit et. pñs pñs et pbat añs ponatur
n. qd vna raritas sit vna res rara vt placet
multis tūc añs est vñ demonstrata vna sba

Consequentiaꝝ

et pñs falsus. ¶ Undecimo nō sequitur hoc ē forma. igitur hoc ē q̄litas. et aī p regulā q̄ forma sine figura ponit p quarta spē q̄litas. et arguit aī. q̄ demonstrata forma substantiāli est aī. vey et pñs falsus. ¶ Itē oīs q̄litas est forma et nō oīs forma est q̄litas igitur ista pñā nō t3. ¶ Duodecimo nō sequitur. hoc ē scia. igitur hoc ē q̄litas. q̄ demonstrato deo ē aī. vey et pñs falsus. et tñ scia ē in pma spē q̄litas. igitur t3. ¶ Deciotertio nō sequitur hō ē q̄le. igitur hoc est accēs. et nō arguit p regulā. q̄ ens diuiditur in substantiā et accēs. et accēs in nouē p̄di camēta. id accēs est supius ad ly q̄le. ¶ Decimoq̄rto nō sequitur. hoc ē corruptio. igitur hoc est actio. q̄ datō lumine qd corrupat p absētia cōseruātis. p3 q̄ ibi est corruptio et tñ nō est actio q̄ illd lumē corrupat. q̄ nō agit ad corruptionē illi? luminis. ¶ Decioq̄nto nō sequitur. a. causat. igitur. a. agit q̄ mā datō cōpositi causat mālr suū cōpositū et nō agit. cum ipsa nō sit actiua. sed passiua tñ. ¶ Itē decio sexto nō sequitur. a. intelligit. igitur. a. agit et aī p regulā q̄ ista sē yba actiua q̄ sē de p̄dicamēto actōis causo. s. et intelligit. ¶ Decio septimo nō sequitur hoc frigesceat. igitur hoc alterabit. q̄ in casu est aī. vey et pñs falsus. ponēdo q̄ a tā sint tres q̄rte calide p totū vt duo. et vltia ē q̄rta sic frigida vt duo. et cōdescēt iste tres q̄rte calide ad quātitatē vnius q̄rte. et rare fiat ista q̄rta frigida vsq̄ ad quātitatē trium q̄rtaz. sine acquisitione vlt de p̄ditione caliditatis vel frigiditatis. et patet q̄ antecedens est verum. quia hoc iam non est frigidum et ali quando fiet frigidum. igitur hoc frigesceat et tñ pñs est falsus. q̄ sequit alterabitur. igitur aliq̄ velocitate alteratōis alterabitur. pñs falsus. q̄ velocitas alteratōis attēditur penes la titudinē q̄litas vlt ipsaz q̄litate acq̄sita aut d p̄ditā in tāto vlt tāto tpe. sed hoc nō acq̄ret ali quā q̄litate in tāto vlt tāto tpe nec aliquā lati tudinē qualitatis. igitur nō alterabitur. ¶ Decio octauo nō sequitur hoc pducit. igitur hoc patitur et arguitur p regulā. igitur t3. p3 pñā cūz minori et aī maior. q̄ demonstrata aīa q̄ crea tur gratia argumenti ista aīa pducitur et tñ nō patitur. q̄ nulla passione patitur. igitur ipsa nō patitur. igitur t3. ¶ Itē sic nō sequitur. a. cōseruat. igitur. a. agit. sic nō sequitur. a. cōser uatur. igitur. a. agit vlt patitur. p3 hoc da

to vno cōseruā. e. et vno ab illo cōseruato. ¶ Decimo nono nō sequitur nunc nō fuit et nūc ē vlt fuit aliq̄. igitur aliq̄ nō fuit. q̄ de monstrato instāti pñti est aī. verum et pñs falsus. q̄ semp aliq̄ fuit. ¶ Vigesimo sic. q̄ nō sequitur. a. celū est in hoc. vbi igitur a celū est alicubi. q̄ demonstrato vbi qd p pñti istā ti h3 vltima spera est aī. vey et pñs falsus. q̄ si. a. celū est alicubi. igitur a celū est in aliquo loco pñs falsum. q̄ spera vltima nō est in lo co q̄ nō eam circūdat. ¶ Vigesimo primo nō sequitur. a. est in aliquo vbi. igitur. a. est in si tu. q̄ aīa tua est in vbi in quo tu es. et tñ non est in situ in quo tu es. q̄ situs est adiacentia pñti. sed aīa tua nō h3 ptem. igitur ipsa nō pōt hie sitū. ¶ Itē nō sequitur. a. est veltis. igitur. a. est habitus. q̄ forte nullus est hitus. ¶ Item nō sequitur. a. est intelligibile. igitur. a. est ens. et tamē arguitur p regulam igitur t3. p3 pñā. et q̄ ille terminus ens est terminus transcendens vt volo. igitur ly intelligibile nō est supra ipm. sed infra. et aī maior. q̄ chy mera est intelligibilis et tñ chymera non est ens. quod si cōceditur arguitur tūc q̄ aliq̄ terminus est cōmuniō q̄ terminus transce dens. q̄ aliq̄ est intelligibile qd non est ens. ¶ Item non sequitur. hec essentia indiuisi bilis est trinaris. igitur hec essentia indiuisibilis est quantitas. et arguitur per regulam igitur t3. patet cōsequentia et minor. et argui tur maior. q̄ hec essentia est indiuisibilis. et istamet essentia est tres p̄sone. et tamen ista essentia non est quantitas continua nec discre ta. quia tunc essent aliq̄e partes alicuius in diuisibilis et sic indiuisibile esset diuisibile. Et ita potest argui ponendo q̄ homo commu nis sit multi homines particulares. vt hoc est plato demonstrato hominē commu ni et hoc est sor. igitur sor. est p̄lo. sed tenendo ista vltia in re d3 sic arguit. igitur sor. est illud quod est plato.

Sed ad primā dicē. p̄babiliter ne gando istā cōsequentia sor. ē aīa. igitur sor. est corpus. et dicitur vltia q̄ ly corpus non est de predicamento substantie sed antiq̄ illū terminū in illa arbore p̄posue rūt. pp vocabulor̄ iopiā. s3 ille terminus cor pus ē de p̄dicamēto quātitaris. s3 sub substantia possumus imēdiate ponere hoc cōplexū

Tractatus

substantia diuisibilis. aut hñs pres. quibus hoc
cōplexū sit cōnotatiū. sed illud cōplexū po-
nitur cū aptiori vocabulo careamus. Tercū-
tū cū ponit q̄ quantitas distingat a re quā-
ta admittat. sed nō admittit q̄ sor. sicut sine
quantitate. q̄ remota vna quantitate succedit
alia. et admissio sine cōtradictione q̄ quanti-
tas separāt a sor. et nō succedat alia saltū cō-
tinua. q̄ de illa sit argumētū. cōcedit q̄ sor.
sit aliqd. et q̄ sor. est substantia. quāuis nō sit
substantia cōtinua. et ex isto nō sequit a fini-
li q̄ tu et ego sumus vñ corpus. et q̄ vnus
corpus sit dēs spere celestes. sed q̄ argumē-
tū petit difficultatē aliorū. id ipsum in mate-
ria naturali regatur. Ad secundū dī q̄ iste
terminus aīal nō est magis cōis q̄ iste ter-
minus hō. nec sunt cōparabiles sī cōitatez
et si reperiantur auctoritates significantes cō-
munitatis cōparationē. iste sunt sī modum
loquendi cōez. et nō oīno vere. q̄ q̄libet ter-
minus generalis infinita specie distincta signi-
ficat. Ad terciū dī q̄ ille terminus quanti-
tas est genus ad illū terminū quantitas di-
sereta. admissio q̄ quantitas cōtinua sit quā-
titas discreta. quāuis de tot predicatur iste
terminus quantitas discreta de quot iste ter-
minus quantitas predicatur. et non sequitur
q̄ iste terminus quantitas nō sit genus ad ly
discreta. q̄ ly quantitas nō est terminus taz
cōtractus. nec tā cōnotatiū sicut ille termi-
nus cōplexus quantitas discreta. Et etiā est
posterior illo termino quātitas. Ad quat-
tū dī istā formā cōcedendo. iste est binarius
i. s. iste est quātus vel quātitas. Et cū argui-
tur q̄ pñs illius sit falsus. q̄ si ille binari⁹ sit
quātus vel quātitas ille binarius est magn⁹
dī cōcedendo pñs q̄qd sit de pñs. Et cū dī
si ille binarius est magnus. aut est magnus
respectu maioris vel minoris. et dī q̄ iste
binarius est magnus respectu magis magni
et mēlis. Et cū arguit q̄ idē esset magnus
et parū respectu eiusdē cōcedit q̄ idē ē ma-
gnū et parū respectu eiusdē qd ē minus ma-
gnū. et magis parū q̄ certū datum. puta
qd ē maius eo. Et cū vltra arguit q̄ iste nu-
merus nō ē quātus. q̄ nō distat a nō quāto
negat aīis. q̄ iste numerus p binariū distat
a nō quāto. et cū arguit seq q̄ p indiuisibile
plus distat a nō quāto q̄ distat ab vnitatē. dī

q̄ excessu indiuisibili plus distat a nō quan-
to. q̄ ab vnitatē ad bonū intellectū. et sic ter-
narius numerus q̄ est tres intelligētē p idī-
uisibile distat magis a nō quāto q̄ binarius
iste. Cū iste ternarius distat. i. excedit istū bi-
nariū indiuisibili distātia siue excessu. Et cum
arguit q̄ iste binarius nō sit magnus nec
parus. q̄ infinite parua ē aliq̄ quantitas et
nulla ē minor ista. igit ista ē infinite parua. ne-
gat maior. et cū arguit q̄ infinite parua ē aliq̄
quātitas cōtinua illud cōcedit. sed ex illo nō
sequit q̄ infinite parua sit aliq̄ quātitas. imo nul-
la quātitas cōtinua ē maior vel minor alia vt
pdictū ē. Ad alia forma negat ista. i. iste bi-
narius ē quātus. igit iste binarius ē aliquid
nec terminus trāscēdēs de quolibet genere
generalissimo vñ sumpto vere pdicat disti-
guēdo plurale cōtra singulare et vñ contra
multa. Ad quātā formā negat ista pñs hoc
infinite ē quātū. igit hoc infinite ē magnū. et
hoc ver⁹ ē apud eos q̄ posuerūt qd magnus
et parū sunt termini relatiui et nō termini p-
natiue et positue oppositi. S. apud illos q̄
posuerūt q̄ opponunt positue et priuatiue
et nō relatiue. cōcedēdū ē q̄ oē quātū ē ma-
gnū. et negat pñs. igit si id infinite ē magnū ip-
sū ē magnū respectu maioris aut minoris
aut cōis. q̄ ad hoc q̄ aliqd sit magnū suffi-
cit q̄ id beat partē vel partes. Ad terciū dī
q̄ iste terminus relatio pōt accipi vbalr. pnt
deriuat a refero refero. et p tūc dicit actualē
relationē. et nō ē genus generalissimū i pdi-
camēto relationis quo ad abstracta. S. alio
mō relatio ē idē qd respectus nō cōnotādo
aliq̄ actōez. s. purā bītudīez respectuā ali-
cui⁹ ad aliqd et illo mō ē genus gnāissimū et
ē sicut dī istis termīs p pō. cōstructio. oīo. vñ
sicut ē p pō l3 nullus. pponat. et cōstructio l3
nullus cōstruat. et oīo l3 nullus oretic ē rela-
tio l3 nullus referat. et s3 istū modū cōcedit
consequentia. i. a. est paternitas. igitur. a est
relatio et negatur illa. a. ē relatio igit aliquis
refert aliqd. Ad. vij. negat illa pñs. a. est
duplū ad. b. igit. a. ē relatiū ad. b. capiēdo ly
relatiū passīue. et ita etiā negatur illa. a. l3 du-
plū proportionem ad. b. igitur. a. est rela-
tū ad. b. sed si ly relatiū idem esse q̄ hñs
respectū in se posset id concedi. Ad. viij.
dicitur q̄ de virtute sermonis non est verus

q̄ aliquis boni
nec aliquis boni
fore q̄ p dū
cū p dū
teriam nec
ciebat sem
minē. igit
a. die aut
verbū seg
sor. gener
illum boni
generabil
identitate
tur illa pñ
illas. et nō
mo geom
Alter a
esset q̄ boni
es figura
realissimo p
bene ordi
Et filr p
ista pñs nō
est qualitas
us vel q̄ boni
cōsenserūt
cierū non est
Ad vñ
multū equi
scia bonita
et de nobis
camento.
stantias et
ligi vñ m
predicatur
les vel accē
diuidit in
talis in. et
dos p dū
eidos seu
nō p dū
le qui nō
et sī istā
inferior ad
minus sed
doctores si
stantia et ac
differētē d
substantiali. et

qd aliquis homo generauit aliquem hominem
 nec aliquem hominem generauit aut produxit. qz
 forte qd pducebatur for. nō agebat alijs hō
 eius pductionem. s. qd infundebat aia in ma
 teriam nec ēt homo generauit hominem qd ia
 ciebat semen. qz sequitur i. a. die generauit ho
 minem. igit in. a. die generauit hominem qd fuit in
 a. die aut in eius fine. quia terminus sequens
 verbi sequitur nām verbi. et adhuc cōcesso qd
 for. generabit illū hōiem generādū aut pducē
 illum hōiem generandum. nō sequitur qd for.
 generabit ipsum. qz varietas materie variat
 identitatem cōpositi nālis. ¶ Ad. ix. concedi
 tur illa pñā. hoc est figura. igitur hoc est qua
 litas. et nō admittit suppositum excludis pñā
 mo geometrie qd ponit abstractum p cōcreto
 ¶ Aliter admissio illo supposito cōcedendum
 esset qd homo esset qualitas vel qd ista spec
 ies figura et id quod ponitur p genere gene
 raliūmo pñāmetū qualitatis nō sunt inuicēz
 bene ordinata qd credēdū et veruz est.
 ¶ Et sit pñā ad declinuz cum arguitur
 ista pñā nō est bona hoc est raritas. igit hoc
 est qualitas. sed admissio supposito dñ vt pri
 us vel qd homo est qualitas vt multi inuicēz
 cōsenserūt: aut qd illa ordinatio generū et spe
 cierū non est bene ordinata vel pportionata.
 ¶ Ad vñdecimū dñ qd iste terminus forma ē
 multū equiuocuz. ¶ Ad. xli. dñ qd illi termini
 scia bonitas. pñā et c. equiuoce dñr de vno
 et de nobis. et ideo vt sic nō sunt in illo predi
 camento. ¶ Ad. xlii. dñ qd ens diuidit i sub
 stantiaz et accidens pñā duobus modis intel
 ligi vno modo sic qd oēs termini de quibus
 pñātur iste terminus ens sunt substantia
 les vel accidentales. et per hūc modūz accidēs
 diuidit in. ix. pñāmenta. i. terminus accidē
 talis in. xi. genera terminūz. s. in diuersos mo
 dos pñāandi distinctos. ¶ Et capitur hic ac
 cidens seu terminus accidentalis p oī termi
 no pñābili. nō in quid nec in quale essentia
 le qui nō est de obliq nec recta linea substantie
 et sūm istū modū pñā ly qñ nō est terminus
 inferior ad ly accidēs. qz vt sic ly accidēs ē ter
 minus scdē intēctōis vel ipñōis. et ita dicerēt
 doctores signoz. Alio mō ens diuidit in sub
 stantia et accidēs pñā intelligi qd ens pñātur in
 differēter d oī termino accñali et de oī termino
 substantiali. et ita accidēs diuidit in. ix. pñāmetū

ta. qz de oībus. s. pñāmetū pñātur in cō
 creto aut in abstracto. et isto modo cōceditur
 qd oē albus est accidens. capto ly accñs p ter
 mino pñā intentionis vel impositionis. sed
 sūm istū modū iste terminus accñs est terminus
 pñābilis de oī termino qd ē aliquo nouez
 pñāmetūz accidētū. ¶ Et si itē aq qd albus
 ē qñtas. qz ē accñs. negat pñā. qz itē finit
 accidēs. s. genera rerū genericē distinctay si
 gñificat. qz rex magis tot qñ rerūz ponit ge
 neralissime distincta. quot sē pñāmetū. vñ sē
 istū modūz nulla suba est qñtas. nec relatio
 est qñtas. nec aliqua actio vel passio est qñtas
 et sic de alijs abstractis terminis vnus pñā
 camētū de abstracto alterius pñāmetū nō pñā
 dicat. ¶ Ad. xlii. dñ qd iste terminus corū
 pto et iste terminus remissio et pñāmetū aliqñ
 sunt noia verbalia denotantia actuales actio
 nes. et isto mō sūt i pñāmetū actionis. et sē
 istū modū hoc argumētū ē. hoc est remissio
 igit hoc est actio. et hoc est pñāmetū. igit hoc ē
 actio. et pñāmetū qd illud totū lūmē in isto casū
 non cōrūpitur. ita nec est ibi aliqua alteratio
 qd sit actio: qz sequitur. hoc alterat. igit aliquid
 alterat. pñā a passua ad actiua. nisi dicat
 qd ista alteratio est qdaz desitio. et cōtra alio
 modo illi termini intensio et remissio sunt ter
 minū notiales entia nō de pñāmetū actionis
 sed de pñāmetū habitis vt relationis si
 gñificat. vt sūm alios de pñāmetū qñtatis
 et isto modo nō sequitur hoc est remissio. igit
 hoc est actio. ¶ Ad. xv. et xvi. dñ qd isti termi
 ni cāre itelligēt desinere impedire nō sūt de
 pñāmetū actionis. quāis sint vba actiua sē
 grāmaticos. qd imposituerūt illa verba actiua
 ppter modū pñāmetū eis occurrētem in pñāde
 rādo eoz significata. sed sūm veritatē nō seg
 tur. hoc intelligit. igit hoc agit vt patet. nec se
 gatur. a. videt. b. igit. a. agit vt patet. qz deus
 intelligendo nō agit aut tu vidēdo nō pateris
 frequēter nec agis. nec p quolibz instanti cel
 sante visibili cessat in organo visio cāra. sed p
 tps pseruat. Sed isti termini intelligere desi
 nere. videre et c. pprie sūt de aliquo pñāmetū
 to sam inuēto vel inuēiēdo. sed nullū pñā
 mētūz iā inuētur facti pñāmetū cōntinēz de
 illis terminis pñāmetū sumptis. ideo et c.
 ¶ Ad. xvii. pñāmetū ista pñā. hoc frīgetur. igit
 hoc alterabilis. et pñāmetū qd illud magna velo

Tractatus

itate alterabitur. Et ultra dicitur quod velocitas
motus alterationis quod non est de se alterationis
sed per accens non attenditur penes similitudinem vel
forme multitudinem acquisitam aut deperditam. sed pe-
nes determinationem in isto casu est attendenda ve-
locitas secundum se. sed infra de hoc dicitur. **¶** Ad
xviii. dicitur quod anima patitur terminative et non
proprie sicut est conservans ponit per ea efficiere quod
vis nihil efficiat. et ita aliquid conservat et nihil
agit. et conservat aliquid et nihil patitur. **¶** Ad
xix. patebit statim. **¶** Ad xx. et xxi. dicitur quod re-
fert inter ubi locum et scilicet. quod locum est supradictus
circumdans. et ubi est respectus immobilis quod
mouetur ad aliquid fixum verum vel imaginatum. si
tunc sit est adiacentia vel propinquitas prout. **¶** Ex
quibus patet quod ultima spera non habet locum quousque ha-
beat ubi. et non mouetur motu locali sed motu
vbi. **¶** Ex quo patet quod si vbi propria sita. hoc spera est
alicubi. igitur est in aliquo loco. Et per hoc patet quod
non sequitur. a. habet aliquid ubi. igitur. a. habet aliquid si-
tū et patet quod tu non es in tuo situ. quod tu non es
in tua prout adiacentia. Et sicut dictum est de vbi et
de loco. ita dicendum est de quod et de re. Et id
conceditur quod aliquid nihil fuit. quod in aliquo nunc
nihil fuit. puta in instanti prout. si tamen terminus
supponens respectu verbi de preterito solus pro
eo quod fuit supponatur. quod credimus esse verum. ne-
gat quod aliquid nihil fuit. sed per aliquid fuit. **¶** Ad
aliud de veste patet. **¶** Ad aliud dicitur quod iste termi-
nus intelligibile. supponit solus per eo quod est si-
cut probatur et supra et non est magis compositus. sed equum
et multi sunt termini quod sunt equi compositi cum terminis
transcendentibus. sicut sunt isti termini. perfecti intel-
ligibile. imaginabile. et generaliter omne distinctum
ex contradictionis complexis et equi compositi vel saltem
eius partes de totis sunt predicabiles ut quod est ens
est hoc vel non hoc. et sic de aliis. **¶** Ad ultimum
cum dicitur quod hec essentia est numerus. igitur hec essentia
est quantitas potest probabiliter negari propria. quod nu-
meras equivoce dicitur de deo et creaturis sic scia
equivoce dicitur de deo etiam qualitate et c.
¶ Regule circa ypotheticas veras et apta-
rentes.

Incipiamus

primo quod con-
ditionalis bona est consequentia de
notata a ly nisi vel a ly quoniam. quod ali-
quod sumit per nisi. cuius contradi-
ctio potest repugnare antea aut potest esse

synonima cuius una tali sine nova impositione
dum fuit de terminis expressis. **¶** Secundo acci-
piat quod omnis conditionalis bona est propter necessitatem
quod patet ex primo accepto. **¶** Et quibus sequitur
tertium quod quilibet conditionalis inserit conditionales
est nota necessitatis prout de subiectis terminis. ut
sequitur. si tu curris tu disputas. igitur necio si
tu curris disputas. quod non potest esse quod antea sit
verum sic significans et non sit necessarium cuius omnis
conditionalis vera sit necessaria per primam sup-
positionem. **¶** Item quod omnis simpliciter mala est in
polis. quod propter necessitatem nunquam potest esse falsa
sic significando. propter tunc falsa potest incipere esse ne-
cessaria sic significando. idem aliquid propria falsa si sim-
pliciter potest esse vera sic significando. **¶** Ex quibus se-
quitur quod hi casus non sunt poles. cum ponit quod si
rex sedet scias regem sedere. et si nullus rex se-
det scias nullum regem sedere. si rex non est pole quod
for. erit liber si obtinuit seruo et quod for. erit ser-
uus si obtinuit libero. quod omnis iste conditiona-
les sunt implens. **¶** Item non est pole quod si for. p-
fert. propter non vltimum quod omne currere est asinus. et si
profert singulare quod ipse erit currere et sic de aliis

Quibus bitis sit prima regula quod a co-
pulative cuius prima pars
est conditionalis denotata a ly si significans ex
copone suorum terminorum et secunda est antea illi. co-
ditionalis aut convertibile cum illo ad prout aut
ad convertibile cum prout vel propria. ut si hoc currit
hoc mouet. sed hoc currit. igitur hoc mouet. si li-
ter si hoc currit. hoc mouet. sed risibile currit.
igitur hoc mouetur aut risibile mouetur.

Secunda regula a copulativa cuius
nalis denotata a ly si significans ex copone suorum
terminorum. et secunda pars est contradictoria prout
aut convertibile cum eo. ad contradictoria antea
aut ad convertibile cum illo vel propria. ut si aliquid hoc
currit aliquid homo mouet. sed nullus hoc mo-
uet. igitur nullus hoc currit. Si si asinus cur-
rit. asinus mouet. sed nullus rudibile currit
igitur nullum rudibile mouetur.

Alia regula

a conditionalis denota-
ta a ly si significante
ex copone suorum terminorum cuius prout est propter co-
pulative coposita ex prout et contradictoria an-
cedens ad contradictoria prout vel propria. ut si
tu curris tu moueris. et tu non curris. igitur tu
non moueris. quod antea conditionalis cuius non potest

verificari antea
ante illo ante.

Item

no antea et

si tu curris tu

tu moueris

contradictio

ad conditionem

est necessitas

contradictoria

tionali. Ex

saria. cuius

est impugna-

neris. quod ipse

Item

tu ad conditionem

contradictoria

ut si tu non

curris tu non

ex negatione

rore sequitur

patet quod conditio

impliciter ponit

Item

est mere nega-

ferit conditionem

tradictoria

sputat. igitur si

quod non potest

istud consequenter

Item

tionalis falsa

quod si est co-

et contradictoria

Sed

verum conditio

mo quod nulla

qd. patet quod ista

coloratus. et

libet alia. igitur

maior. quod nec

esse nec antea

ista non ponit

et ad hoc si

verificari ante sine pñte. sic significando. hito
ante illo ante p copulativa nō v3 cōsequētia.

Item a cōditionali denotata vt pñt ad
dīstīctiua cōposita ex cōtradictō
rio añtis et pñte illius cōditionalis v3 pñta. vt
si tu curris tu moueris. igitur tu nō curris vel
tu moueris. et ecōtra a dīstīctiua cōposita ex
cōtradictōrio añtis et pñte date cōditionalis
ad cōditionalē v3 pñta: qz sic sp pñs talis pñte
est necessariū sicut et illa dīstīctiua. aut saltem
cōtradictōriū illate dīstīctiue repugnat pñt
tionalī. Ex quo p3 qz aliq est dīstīctiua neces
saria. cuius vtraqz ps est cōtingens. et vna al
teri impūnēs sicut ista. tu nō curris vlt tu mo
ueris. qz ipsa segtur ex simpliciter necessario.

Item a cōditionalis vt pñt? cui? añs ē
mere negatiuū et pñs affirmati
uū ad cōditionalē cōposita ex eodē añte et
cōtradictōrio pñtis pñtis cōditionalis v3 pñta
vt si tu nō curris tu disputas. igitur si tu non
curris tu non disputas. patet hec regula quia
ex negatiua non segtur affirmatiua quin pari
rōe segtur negatiua sibi cōtradictō. Ex quo
p3 qz cōditionalis ponit aliqd. qz cōditionalis
implis ponit sicut ad eam segtur.

Item quelibet cōditionalis simpliciter
falsa denotata vt prius cui? añs
est mere negatiuū. et pñs mere negatiuū n
fert cōditionalē cōposita ex eodē añte et con
tradictōrio pñtis vt si hō nō currit. hō nō di
sputat. igitur si hō nō currit. eis hō disputat.
qz nūqz posset p aliquā potētiā verificari añs
istō cōsequēte existēte falso.

Item quelibet condi
tionalis falsa simplr cū añs est ipertinēs cōse
quēti isert cōditionalē cōposita ex eodē añte
et cōtradictōrio cōsequētis.

Sed incidit dubium

vrū cōditionalis aliqd ponat in cē. cui dē pri
mo qz nulla cōditionalis necessaria ponit ali
qd. p3 qz ista si antipps est albus antipps est
coloratus. est necia nihil ponēs. et ita est de q
libet alia. igitur et. p3 pñta et minor: sed arguit
maior. qz nec ad istā formatiē segt albedinez
esse nec antippm esse. nec colorē allquē eē igit
ista nō ponit aliqd. **Item** si nihil nec aliqūter
esset ad huc si antipps esset albus antipps esset

coloratus. igitur cōditionalis necessaria nihil po
nit in esse. **Et** si forte arguit. qz ista est ne
cessaria. si antipps est albus antipps est colo
ratus. adequate significās qz antipps est al
bus antipps est coloratus. igitur necessariū est
qz si antipps est albus antipps est coloratus.
Item ad aliā si antipps est albus est colorat?
sequitur illa. deus est ppō ponit qd ad eaz
sequitur. igitur et.

Ad primum negatur

cōsequētia. et p scō negat qz ppō ponit qd
qd ad illā segt. s3 ppō ponit qd eaz segtur
vt et forma suoz t minor. **Et** vltra dē qz nul
la cōditionalis cōtingēs ponit aliqd vt si hoc
nō fuit tu curres. qz aliqū erit necessaria sic si
gnificādo. **Et** dē vltra qz aliq cōditionalī sim
pliciter falsa ponit aliqd. et tñ qstū vna ca
thegorica sicut hec. si tu nō differs a te tu dif
fers a te. qz segt si tu nō differs a te tu differ
a te. igitur tu differs a te. vlt tu differs a te. et vlt
tra tu differs a te vel tu differs a te. igitur tu dif
fers a te. tenet qz psequēs sequit ex vtrāqz p
te dīstīctiue antecēdētī. igitur a primo. si tu nō
differs a te tu differs a te. igitur tu differs a te.

Item hec ponit contradictionē. si tu non es
homo tu es asinus. qz segtur si tu non es ho
mo tu es asinus. igitur tu es homo vlt tu es asi
nus. ex qua dīstīctiua segtur qz tu es hō. qz
generalit ex qlibz dīstīctiua cuius vna ps est
impolis segtur alia ps pncipalis siue illa siue
rit polis siue ipolis. igitur a primo segtur. si tu
nō es homo. tu es asinus. igitur tu es hō segt
et si tu non es homo tu es asinus. igitur si tu nō
es asinus tu es homo. et cōsequētia. qz ex op
posito segtur oppositū. et vltra segt si tu non
es asinus? in es hō. igitur si tu nō es asinus? tu es
hō et cōsequētia p penultimā regulā. et ex il
lo consequēte segtur ista dīstīctiua. tu es asi
nus vel tu non es homo. ex qua dīstīctiua se
quit vt prius qz tu non es homo. igitur a pri
mo si tu non es homo tu es asinus. igitur tu
non es homo. **Et** potest etiam argui qz
quelibet cōditionalis simpliciter falsa ponit
aliquid. quia ista si homo currit. fort. disputat.
et sicut hec. ita quelibet ponit aliqd. quia
sequitur. si homo currit. fort. disputat. igitur
si homo currit. fort. disputat. et se
quitur. si homo currit. fort. disputat. igitur

Tractatus

si hō currit sor. disputat. & sor. nō disputat. & ex isto pñte sequitur qd nullus hō currit. vñ sor. non disputat. & sor. disputat. ex q sequitur qd nullus hō currit. qz vna pars disunctiue est vna copulatiua impossibilis. sequitur etiā si hō currit. sor. non disputat. & sor. disputat. igitur si sor. disputat vel sor. nō disputat. aliqz hō currit. ex quo sequitur qd sor. non disputat. & sor. disputat. vel aliqz hō currit. ex q disunctiua sequit. qd aliquis hō currit. qz altera pars eius est impossibilis. igitur a primo sequitur. si homo currit. sor. disputat. igitur sor. disputat & sor. nō disputat. ¶ Itē arguitur qd ista conditionalis sit impossibilis simplr qz bñ sequitur si hō currit sor. disputat igitur necessario si hō currit. sor. disputat. & ex pñte sequitur qd necessario nullus hō currit. vel sor. disputat. qd est impossibile. qz ista disunctiua nō potest ēē necessaria sic significando. nec eius contradictoria impossibilis significando sic. Et sicut iā dictū est de conditionali denotata a ly si ita est dicendum de denotata a ly nisi. vel quin. qd quilibet simpliciter falsa contradictionē includit. ita etiā rationalis ppothetica simplr falsa aliquid ponit. qz contradictionē includit sicut hec. tu nō differis a te igitur tu differis a te. & deducit eodē mō contradictionē inferēdo disunctiuā cōpositā ex cōtradictorio pñtis & antecedente illius rationalis. quia regule que sunt vere de rationali sunt vere de conditionali denotata a ly si quo ad cōsequentia. De conditionali bus aut denotatis a ly nisi vel quin nō tenent simplr dictē regule de rationalibus. n. verū est qd pñs conditionalis denotare a ly nisi vñ quin nō sequitur ex antecedente. qz huius cōditionalis. nullus homo currit nisi aīal currit. pñs nō sequitur ex antecedente. sed ista propositio qd ponitur p pñte sequitur ex contradictione cōpositionis que ponitur pro antecedente. ¶ Et hoc sufficit ad hoc qd ista sit vera. Ex quo patet illas pñas nō valere. iste sunt due pñe qru aīala conuertuntur & pñia. & iste significat iuxta cōpositionē terminorū. igitur iste conuertuntur patet de illis. nullus homo currit. nisi aīal currit. & nullus hō currit si aīal currit. Et nunc nō curatur vtrum propositio rationalis falsa vel aditionalis sit pñia aut habens aīas & consequens fāi veritatē. Sed pp breuitatē sepe

voco illā ppositionē qd immediate pcedit nōiā conditionalis seu rationalis aīas & reliquū pñis.

Copulatiua ex compositio
ne suorū terminorū significatē ad alterā eius partē principalem vñ pñia. Contra quā forte arguitur qd nō sequitur bipedale videt sor. & tñ plato videt. ergo tñ pla. videt. qz ex pñte sequitur qd nihil si pla. videt. qd repugnat aīti. alter. n. pñs nō esse intelligibile. ¶ Item nō sequitur sor. currit. & iste nō disputat. ergo ille non disputat. qz relatiuū nō est intelligibile sine suo aīte. Sed p his dī qd vtraqz pñia pñ tenēdo ly tñ & ly iste relatiue. qz intelligibile est consequens sicut scdā pars aītis tenendo eādē relationē. ¶ Et si itē cōtra arguit. qd nō sequitur. homo currit. & hoc pñs est falsū de monstrando vtrōqz pñis. ergo hoc pñs est falsum. Idē infra dicet. ¶ Itē aliqua est copulatiua necessaria significans ex cōpositione suorū terminorū cuius vtraqz pars est impossibilis. ergo ab ista ad neutra istarū vñ pñia pñ pñia & arguitur aīas. nō tu differis a te. & hō est capra. sed hñc statim dicitur a pte principalis impossibilis copulatiue significantis & c. cuius vtraqz pars est impossibilis vel vna est possibilis & alia impossibilis ad illas copulatiuas vñ pñia. vt hō est asinus. ergo hō est asinus. & hō est capra. Sñr sequitur hō est asinus ergo hō est asinus & tu curris. Et generaliter qñ vna pars antecedit ad aliā arguendo a pte aīte ad totā copulatiuā vñ pñia. vt rex sedet. igitur rex sedet & rex sedet. Qñ etiam vtraqz pars copulatiue conuertit. cuī alia ab vtraqz parte ad ipsam copulatiuā vñ pñia. ¶ Item a copulatiua ad disunctiuā factā ex eisdem partibus valz pñia vnde sequitur rex sedet. & nullus rex sedet. ergo rex sedet vel nullus rex sedet. qz minus requiritur ad veritatē disunctiue qd ad veritatē copulatiue. qz ibi requiritur vtriusqz partis veritatis. hic aīti sufficit veritas alterius. Omnis. n. copulatiua ex cōtradictoriis facta est impossibilis. & oīs disunctiua ex cōtradictoriis facta est necessaria.

A parte disunctiue significantis ex cōpositione suorū terminorū ad ipsam disunctiuā vñ pñia. vñ tu curris

Consequentiaꝝ

ergo tu curris vel tu disputas. ¶ Et si forte arguitur cōtra. q: nō sequitur hec disiunctiua est falsa. ergo hō est asinus vel hec disiunctiua est falsa. vtrobiq; demonstrando cōsequēs huic infra dicitur.

Ite a disiunctiua cuius vtraq; ps ē im- possibilis inferēdo aliā. nūc illa fuerit possibilis siue impossibilis v3 pñā. vt tu differs a te vel hō est asinus. ergo hō est asinus. & vltra. hō est asinus vlt tu differs a te. igit tu differs a te. sicut tu differs a te vel baculus stat i angulo. ergo baculus stat in angulo. et cā est. q: in talibus semp oppositū consequentis repugnat antecedenti.

Ad disiunctiua cuius ptes pñ cipales cōuer- tunt inuicē ad quālibet eius pte v3 pñtia. vt hō currit vel risibile currit. ergo risibile currit. et cū vna ps disiunctiue ascendit ad aliam ab illa disiunctiua ad pte cōsequētē v3 pñā. vt tu curris vel tu es. ergo tu es.

Ite a disiunctiua cū destructione vnius partis super alterā ptem valet pñā.

Ad causali cuius vtraq; ps est affirmatiua ad alterā ei? pte v3 pñā. vt q: tu es aīal rōnale tu es hō. ergo tu es aīal rōnale. & etiā tu es hō. Ex quo sequit q: a cālī cuius vtraq; ps est affirmatiua ad copulatiua & disiunctiua cōpositā ex cōsiliis pñibus v3 pñā. s3 nō seqt nisi vtraq; ps sit affirmatiua. vt nō seqt. tu curris nō q: tu disputas. ergo tu curris & tu disputas. q: uis seqtur. ergo tu curris. q: negatio nō negat ante se & nō est oīs cālīs bona pñā. & nō sufficit ad veritatē talis q: vtraq; pars sit vera. sed vltra requirit q: significati antecedētis sit cā significati pñis s3m aliqd quattuor generē causāz aut q: termini propositionis immediate sequentis ly. q: imponent cāz significati termini aut terminorū alterius propositionis. & s3m hunc modū procedunt demonstrationes pp quid & nō primo modo. q: in optima demonstratione idē est significatum antecedentis & pñis. vel requiritur q: termini propositionis immediate sequētis ly. q: sint naturaliter pñiores vel saltē vnus respectu cuius arguet si pñior. & nō superior. vt q: a. pducit. b. b. pducit ab. a. & q: tu es aīal rōnale tu es hō. s3m negatiue. q: piscis caret pul-

mone piscis nō respirat. Ite q: tu nō es hō tu nō es risibilis. ¶ Et si forte arguit cōtra q: illa est vera. q: tu es risibilis tu es risibilis & nō est vera s3m aliquē istorū trium modorū ergo & c. patet cōsequentia & maior arguit q: sequitur q: tu es homo tu es risibilis. ergo q: tu es risibilis tu es risibilis. negatur cōsequentia. pp significationem causalitatis illius termini. q: etiā non valet cōsequentia ab inferiori ad suum superius cū ly. q: sicut nec cū ly si. q: non sequitur. q: tu es homo tu es risibilis. ergo quia tu es suba tu es risibilis.

Ad possibilitatem copulatiue requiritur q: quelibet pars sit cōpossibilis alteri. & q: oēs collectivē sint cōpossibiles.

Ad necessitatem requirit q: vtraq; pars sit necessaria.

Ad necessitatem vero disiunctiue requirit q: vna eius ps sit necessaria vel vna alteri repugnet.

Ex temporali cuius vtraq; ps est affirmatiua sequitur vtraq; pars. vnde sequitur. tu moueris quando tu curris. ergo tu curris & tu moueris. Ex illa regula sequitur q: omnes tales casus nō sunt possibiles. quibus ponitur q: quādo rex sedet scias regē. & qñ nullus rex sedet scias nullum regē sedere. q: ex illo casu sequitur q: rex sedet. & q: nullus rex sedet. & ita non est possibile q: quādoquāq; pferet vniversalis ppositio. omne currēs sit asinus. & quando profert singularis tu sis. currens. Ex quo sequitur q: a temporali cuius vtraq; pars est affirmatiua ad copulatiua & disiunctiua cōpositā ex cōsimilibus partibus v3 psequētia. vt tu cucurristi quādo tu disputasti. ergo tu cucurristi & disputasti. & nō sufficit q: i tali tēporali vtraq; pars sit vera. sed requiritur plus q: vtraq; pars verificet pro tempore vel mēsurā & ordine s3m q: per suā notā denotatur. sed non v3 econtra vt patet a copulatiua vel disiunctiua ad temporale. q: stat nullum quādo esse quādo. aut temporalis vna pars esset negatiua nō inferatur vtraq; eius pars. q: in talibus contingit q: tēporalis est vera cuius altera pars est fal-

Tractatus

ga. vt tu es qñ nō fuisti. A locali cuius vtraq; pars est affirmatiua sequitur vtraq; eius pars et copulatiua et disiunctiua. et nō eōuerfo eo modo quo dictū est prius d̄ temporali. vt tu es ibi vbi ē plato. ergo tu es et plato est et nō eōuerfo.

Sed a locali cuius alē era pars est negatiua nō sequit̄ vtraq; pars. q; i ta libus cōtingit q; localis est vera. et tñ vna ei⁹ pars ē falsa. ideo nō sequitur tu es ibi vbi pla. nō est. ergo pla. nō est.

A comparatiua cui⁹ vtraq; pars ē affirmatiua ad vtrāq; eius partem. et ad copulatiuam et disiunctiuam compositam ex si milibus partibus v3 consequentiā et nō eō tra. vt tu es albus ita sicut plato. est albus. ergo tu es albus. et pla. est albus. tu ita curris sicut asinus volat. ergo asinus volat. sed non valet altera parte existente negatiua aut vtraq;. vt pla. nō est albus sicut tu es albus. ergo pla. non est albus. q; forte tu nō es albus. Et ita dicendū est q; ab aduersatiua et expletina ad vtrāq; partem. valet consequentiā. vt tu non curris et disputas. ergo tu non curris et disputas. qñ tu non curris sedes. ergo tu non curris et sedes.

Sed incidit dubium vtrum localis et temporalis et comparatiua sint categorice vel ypothetice pro quo accipitur q; illud aduerbiū. quando tantū tempus vel instans significat. et q; aduerbiū loci vt ibi vel vbi tantum pro loco potest stare. aut p aliquo vbi in propositione sic significando. et sic etiam aduerbia similitudinis vt ita et sicut tantum modum aut qualitatem significant. Ex quibus sequitur q; iste propositiones cōuertuntur tu es quando pla. est. et tu es in tē pore vel in instāti. in quo pla. est. et illa. tu nō es. qñ plato est significat q; tu nō es in tpe vt in instāti in quo plato est. **Ex** quo sequit̄ vtra q; ille repugnant. tu es qñ plato est. et tu nō es in tempore vel in instāti in quo pla to. est. q; vna contradicit cōuertibili alterius. Ex quibus sequitur istas contradicere. tu es qñ pla. est. et tu nō es qñ pla. est. Ex quo se quitur vtra q; illa est categorica. tu non es qñ plato ē. q; si foret ypothetica tēporalis sic

et negando ipsa aliquid poneret. sed ipsa ni

hil ponit. ideo et. q; probatur. q; sua cōuer tibilis nihil potuit puta illa. tu nō es in tpe vt in instāti in quo plato est. id et. **Item** hec qñ pla. est tu nō es nihil ponit. ergo ipsa non est ypothetica tēporalis. patet cōsequentia et aīis arguit̄. q; cōuertibilis eius nil ponit in eē puta hec. in tpe vel in instāti. in quo pla. est tu nō es. Et ita dī de cōparatiua et locali q; ipse sunt categorice. et nō ypothetice. et gene raliter p nullū aduerbiū sit ypothetica. et ly qñ est aduerbiū et nō cōiunctio. **Item** pī ma pars pīcipalis illius for. est ibi vbi ē pla. nō est propositio. nec secunda. igitur illa nō ē ypothetica. p3 pīa. et antecedēs arguitur. q; pīma pars pīcipalis est hoc cōplexus for. est ibi. et secunda. s. pars est illud aliud vbi est pla. et hoc neutriū est propositio. ergo et. p3 cōsequentia et minor. sed arguitur maior. q; il li terminū. ibi et vbi sunt aduerbia. ergo tenē tur in suis propositionibus cū suis verbis. q; aduerbiū non pōt stare in propositione nisi determinans verbū vel participiū. **Item** p idē hec d3 poni ypothetica. tu es in loco in quo pla. est. et poni illud nomen cū suo rela tino pro nota istius ypothetice. sicut ponunt illa duo aduerbia. s. ibi et vbi. et si dī negādo consequentiā. q; ille terminus loco. t3 se cum pīori. q; determinat id verbū est. Sed illud nihil ē. q; etiā cū verbo pīori tenetur ly vbi vt probatū est. **Sed** forte dī concedēdo q; illa est ypothetica tu es in loco in quo pla. est. S3 cōtra q; oēs tales sunt fillogizabiles quā te et cōuertibiles. oīs homo currit in loco i quo tu disputas. omnis hō est ita albus sicut plato est albus. sed nulla ypothetica est quā ta fillogizabilis et cōuertibilis. igit̄ iste non sunt ypothetice. **Et** si tunc contra arguit̄ q; tunc sequitur istas conclusiones cū veris esse possibiles. qñ quilibet hō infinite veloci ter currit nullū al' monetur. dum aliquis ho mo disputat nullus homo pōt loqui. dūz asi nus volat ipse nō pōt volare. sicut homo est irrationalis ita nullus est irrationale. vbi ch y mera est nihil est. **Item** iste sunt ypothetice omnis homo currit qui est albus for. qui est albus nō est coloratus. q; immediate ex eis sequuntur copulatiue secū cōuertibiles s. omnis homo currit. et ille est albus for. est albus et ille non est coloratus. q; illud relati

Consequentiarum

uum qui est resolvable in et. et ille illa illud. ex
cō regula. ¶ Sed pro his dicitur conceden
do illas conclusiones esse veras aut possibi
les. qz ipse sunt mere negative. ideo nullo ho
mine disputante concedendū est qz dñi quili
bet homo disputat nullus homo pōt loqui.
qz in tempore in quo quilibet homo dispu
tat nullus hō pōt loqui et causa est qz quel
bet propositio mere categorica que non est
negativa cuius verbum principale nō est nega
tivus. ponit aliquid. et ideo iste sunt vere. Et
p hec dñ ad secundū negando qz iste sint ypo
thetice ois homo currit qui est albus for. q
non est albus est coloratus. ¶ Et cum argui
tur. iste valēt ypoteticis. ergo iste sunt ypo
thetice negatur consequētia. qz ois categori
ca foret ypothetica si ista forma valeret sic si
gnificans. Dicitur autē qz iste non equivalēt
ypotheticis. qz ly qui nō habet resolutū in ly et
et ille illa illud. qz nō v3 forma. ois hō currit
qz est albus. ergo ois hō currit et ille ē albus.
qz ly q se tenet ex parte subiecti. vñ non refert
inter has ois homo currit qz est albus. et om
nis homo qui est albus currit. vt probatum
est supra. Similiter non refert inter has aliqd
differt ab aliq qd nō differt ab hōe. et aliqd
qd non differt ab hōe differt ab ali. referen
do ly qd in vtraqz ad ly aliquid. qz ly qd in
vtraqz se tenet ex parte subiecti. et etiaz sicut
vna est probanda vel improbanda ita et alia.
¶ Pro quo est notandum qz illa regula que
ponit qz ly. qui habet resolutū in ly. et et ille il
la illud per modū consequētie. h3 intelligi vbi
nō fuerit confusio et distributio aut negatio
reddens propositionē negativā. et iō ly q ali
qn habet resolutū in ly vel et ly ille vt for. qui ē
albus nō est coloratus. ergo for. nō est albus
vel ille nō est coloratus. et cā est qz contradi
ctoriū huius for. qui est albus nō est colora
tus puta illud for. q est albus est coloratus. eg
ualet vni copulatiue cuius vtraqz pars est af
firmatiua. et iō ista for. qui est albus nō est co
loratus. equivalet vni disiunctiue cuius vtraqz
pars est negatiua. Sed talis propositio for. q
nō est albus nō est coloratus. in qua sunt due
negationes fm duo verba equivalet vni dis
iunctiue. cuius prima pars est affirmatiua. et
secunda negatiua huius. s. for. est albus vt for.

nō est coloratus. Et cā est qz contradictoriū
huius for. qui non est albus non est colorat⁹
est hoc for. qui nō est albus est coloratus. et
hoc equivalet vni copulatiue cuius prima ps
est negatiua. et secunda affirmatiua huius. s. for.
nō est albus et for. est coloratus. ideo ista for.
qui nō est albus nō est coloratus equalet dis
iunctiue cuius prima pars est affirmatiua et
secunda negatiua. huius. s. for. nō est albus vel
for. est coloratus. Ex quib⁹ sequitur istas eē
cōcedendas antēps qui necessario fuit nō po
tuit esse chymera q necessario erit non pote
rit moueri for. qui ē vbiqz nō est alicubi for.
qui est rome non est substantia nec accēs. qz
ponatur qz for. non sit. et sunt conclusiones
vere.

Sed aliud dubium incidit vtrū
disiunctiua composi
ta ex contradictorijs contingentibus sit ma
gis possibilis vel vera qz aliqua eius pars. et
ita de alijs propositionibus generaliter que
rit an vna sit altera magis possibilis vel ma
gis vera. Et arguitur qz vna propositio sit al
tera magis possibilis. vel qz vna latitudo pos
sibilitatis subito deperdatur vel veritatis. qz
signata latitudine possibilitatis vel veritatis
sub aliquo gradu intensiōis latitudinis est
hec possibilis et vera. hoc instans est demon
strato instanti presenti. et nō immediate post
hoc erit illa vera. vel possibilis. ergo subito
deperdetur ista latitudo possibilitatis vel ve
ritatis sub aliquo gradu sub quo iam illa est
vera et possibilis vsqz ad non gradum. Sed
huius forte dicitur qz in instanti presenti sub in
finite modico seu remisso gradu possibili
tatis vel veritatis est illa possibilis et vera. Sz
tunc arguitur sic. illa iam infinite remisse est
possibilis. et ante hoc non infinite remisse pos
sibilis erat. ergo ante hoc fuit vna proposi
tio alia magis possibilis aut saltim poterat es
se sic significando qd fuit secundum proban
dum. ¶ Sed huius forte dicitur qz ipsa conti
nue erat infinite remisse possibilis. ¶ Sed cō
tra. quia pari ratione quelibet propositio con
tingens ad vtrumlibet infinite remisse possi
bilis est. consequens est falsum. quia signata
ista disiunctiua. hoc instans non est. vel ista.
rex sedet. vel nullus rex sedet. tam possi

Tractatus

bilis est ista q̄ est vna eius pars. cū ipsa non sit possibilis nisi ppter ptem. ⁊ pp qd vnu qd tale ⁊ illud magis v/eque. ¶ Itē sic tā polis est illa ppō. rex sedet. q̄ politer ipsa p̄t verificari. ⁊ tā polis est ista ppō. rex est fortissimus hoīuz q̄ ipsa pōt verificari. s. magis ⁊ facilius pōt illa. rex sedet verificari q̄ illa alia ergo est magis possibilis.

Sed pro his dicitur q̄ nūllā ppō est magis vel minus possibilis. aut vera alia nec aliqua est latitudo veritatis aut possibilitatis s̄m intētionem accidētales. vñ l3 potentia distinguere a re. potēte ⁊ veritas a re vera qd tñ nūc nō pono. adhuc illa accidētia nō sunt intētibilia nec remissibilia. q: nō ē ppōū relationis suscipere magis aut minus s̄m q̄ est relatio. ¶ Et si dī vltius q̄ veritas est ipsa res vera vel signū verū. Et falsitas est ipsa res falsa vel signū falsū. Ex quibus sequitur q̄ veritas est pars falsitatis ⁊ necessitatis est pars contingentie ⁊ impositas est pars necessitatis ⁊ necessitas est pars impossibilitatis.

Restat adhuc vt vī dea / mus
an a singularib⁹ sufficiēter enumeratis ad suam vsem valeat p̄ia. Et arguitur q̄ nō. q: nō valet hoc argumētūz for. nō est hō. ⁊ pla. nō est homo. ⁊ cicero nō est hō. ergo nullus homo nō est hō. ⁊ hīc arguit a singularibus sufficiēter enumeratis. igit̄ ⁊c. ponat. n. q̄ nō sint plēs hoīes q̄ illi tres p3 tūc q̄ arguit a singularibus sufficiēter enumeratis ad suā vlez iō ⁊c. ⁊ illa p̄ia nō v3 q: forte cras erit aīz vey ⁊ p̄is falsū sic significando. ¶ Sed huic dī q̄ nō valet p̄ia a singularibus sufficiēter enumeratis ⁊c. nisi ponatur. ⁊ sic de singulis. ¶ Sed contra. q: non valet p̄ia in etā illa particula ⁊ sic de singulis. q: nō sequitur for. currit. ⁊ pla. currit. ⁊ cicero currit. ⁊ sic de singulis. ergo quilibet homo currit. q: posito q̄ viginti homines currant de quorū numero sint for. plato cicero. ⁊ decem quiescant. tunc illud aīz est verum. ⁊ p̄is falsū q: for. currit. pla. currit. cicero currit. ⁊ sic de aliquibus singulis hominibus ergo for. currit. plato currit. cicero currit. ⁊ sic de singulis. patet p̄ia. quia hoc nomen singulis non

est signū vniuersale. cū hec nō sit vniuersalis. singuli homines currunt. sicut nec illa vñ homines currunt. aut trini mouentur. ¶ Sed huic forte dicitur q̄ illa p̄ia nō valet sed in aīte est addendum ⁊ sic de oībus singulis. ¶ Sed contra. q: aut iste terminus. ⁊ sic de oībus singulis significat solūmodo oēs illas singulares. aut oēs istos hoīes singulares q̄ s̄t. aut p̄ hūc modū significat for. currit pla. currit. cicero currit. ⁊ sic de oībus singularis. l. q̄ oēs homines currant. si primo modo p3 illa p̄ia nō valet. vt pbatum est in prima forma. sed o aut modo semp assumit falsum in aīte. ⁊ assumit semp plēs s̄t pro bandum. nec arguitur a singularibus. sed a singularibus ab vna ppōne que se sola infert p̄is. ¶ Sed huic forte dicit q̄ in illis singularibus debet assumi in aīte talis ppō. ⁊ isti sunt oēs hoīes. Sed cōtra. q: nō sequit non p̄mittitur denarius iste. nec p̄mittit iste denarius. ⁊ isti sunt oēs denarii. ergo nō p̄mittitur denarius. q: in casu aīz est verū. ⁊ cōsequens falsū. Item nō sequitur contingenter hoc contingens ad vtrūlibet est. et contingenter hoc contingens ad vtrūlibet est et ista sunt oīa contingentia ad vtrūlibet. ergo contingenter omne contingens ad vtrūlibet est. aīz. n. est verum. et p̄is falsū demonstratis omnibus contingentibus ad vtrūlibet. q: necessario omne cōtingens est ad vtrūlibet. Itē nō sequitur cōtingēter iste homo est et contingenter iste homo est. et isti sunt oēs hoīes ergo contingēter oīs homo est. Item nō sequitur ista ppō vniuersalis est falsa. ⁊ ista ppō vltis est falsa. et iste sunt oēs ppōnes vles. ergo oīs propositio vniuersalis est falsa posito q̄ non sint alie propositiones vniuersales q̄ iste. omnis propositio vniuersalis est falsa et omnis chymera est. Item ponatur q̄ predicatum istius. omnis homo est animal supponat determinate. remanente significatione suorum terminorū sic factū q̄ ly omnis dīstrībuat subiectum ⁊ non confundat predicatū. tunc patet non sequi. iste homo est animal. ⁊ iste homo est animal. ⁊ isti sunt omnes homines. ergo omnis homo est animal quia aīcedens est verum. ⁊ consequens est falsum. cū ly animal stat determinate. ¶ S3 forte arguitur q̄ illa sit vera quilibet homo

Et id

Consequentiarum

est animal. dato qd ly animal supponat deter-
minate. quia aliquis homo est animal. et ni-
hil est homo qm illud sit animal. ergo omnis
homo est animal. tenet consequentia ab expo-
nitibus ad expositam. Item capiat vna sibi
similis in voce puta hec. quilibet hō est aīal
in qua ly aīal stat confuse tñ. et sit pīma. se-
cunda. b. et arguitur sic. b. propositio est vera
et ex. b. sequitur. a. ergo. a. propositio est vera
p3 pīa et minor et maior arguitur. qz quelibet
singularis. a. sequitur ex singulari. b. et cui-
libet supposito tam. a. q3. b. correspondet sua
singularis. ergo. a. sequitur ex. b. p3 pīa et mi-
nor ponitur et maior arguitur. qz eadez oīno
sunt singulares vtrūqz. Item nō sequitur in-
cipit hoc instans esse. et hoc instans est omne
instans. ergo incipit omne instans esse. qz de-
monstrato instanti. pīti est antecedens verū
et pīs falsum. Item nō sequitur. nec iste hō
est oīs hō. nec iste hō est omnis hō. nō. et isti
sunt omnes homines. ergo nullus homo est
omnis homo. qz ponatur qd subm istius. ali-
quis homo est omnis homo. supponat cōsu-
se tñ. et remaneat aliorum terminorum signi-
ficatio. et sequitur qd aliquis homo est omnis
homo. sicut illa. omnis homo est aliquis hō.
qz subiecta et predicata et copule conuertun-
tur. et similis suppositio terminorum. et pro-
eisdem. ergo et. Item nō sequitur ista. non
tantum hoc aīal est homo. nec tantū hoc aīal
est homo. et sunt oīa animalia. ergo nō tantū
animal est homo. qz antecedens est verum et
pīs falsum. Item nō sequitur nec iste hō
preter for. est aīal. nec iste hō preter for. est
aīal. et isti sunt oīs hoīes. ergo nullus hō pre-
ter for. est aīal. qz antecedens est necessarium
et pīs contingens. aut impossibile. sicut est ostē-
sum. vbi de exclusiuis est actū. Item non se-
quitur cognoscitur iste hō. et cognoscitur. iste
homo. et isti sunt omnes homines. ergo cogno-
scitur omnis homo. qz antecedens est verum
et consequens falsum in casu. vbi non habea-
tur signum vniuersale in mente qd stat cū to-
to antecedente.

Et ideo ad dubium dicitur qd a sin-
gularibus sufficienter enu-
meratis non adducitur sua vniuersalis d for-
ma. nec a singularibus sufficienter enumera-
tis cum sic de omnibus singulis. vel cum sa-

li constantia. et isti sunt oīs hoīes. vel oīa aīa
lia. qz fallit in exclusiuis. in exceptiuis in de-
strucentibus se. in propositionibus. cum ter-
minis ad actum mentis pertinentibus. prece-
dentibus. vt promittitur. cognoscitur. et c. et
modalibus. et non valet. et nō valet genera-
liter precedente termino cōpositionē impo-
tante. vt sunt tales incipit et desinit. nec valet
de forma vbi fuerit propositio vniuersalis in
q predcatum supponat nō cōfuse tñ. In ali-
is autē terminis arguendo a singularibus suf-
ficienter enumeratis ad suā vniuersalē cum
debito medio valet argumentum vnde bene
sequitur. iste homo non currit. et iste homo
non currit. et isti sunt omnes homines. ergo
nullus homo currit. demonstrando p subm
ipsius minoris hoīes pro quibus supponit
subiecta singularium acceptarum. Verūta-
men nō valent iste. isti hoīes nō currūt. et isti
homines non currāt. et isti homines sunt om-
nes homines. ergo nulli homines currunt
qz posito qd sint quattuor homines quoz duo
currant. et duo quiescant. et per vtrūqz subz
demonstretur vnus homo currens et vnus
homo non currens. est antecedens verum et
consequens falsum. nec sequitur iste homo
non currit. et iste homo non currit. et nō sunt
plures hoīes. q3 isti. ergo nullus homo cur-
rit. qz nō existentibus istis. antecedens est ve-
rum. et consequens falsum. Et sicut nō valet
cōsequentia generaliter a singularibus suffi-
cienter enumeratis ad suam vniuersalē. mō
tam dicto. ita non valet generaliter pīa. cum
medijs ab vniuersali ad suāz singularē. in ca-
sibus et terminis supra nominatis. et in simi-
libus. vnde nō sequitur. incipit oīs hō esse for.
sed for. est hō. ergo incipit for. esse for. nec se-
quitur. incipit oīs asinus currere. sed brunellus ē
asinus. ergo incipit brunellus currere. qz stat
qd incipiat oīs asinus currere et nihil incipiat
currere. sicut etiam nō sequitur promittitur
omnis denarius. iste est denarius. ergo pmit-
titur iste denarius. nec sequitur. nulla propo-
sitis singularis est vera. ista est propositio sin-
gularis. ergo ista nō est vera. demonstrando
pīs vtrūqz. nec sequitur. oīs hō preter for.
currit. for. est hō. ergo for. preter for. currit.
nec sequitur. contingenter omne intelligens est
deus. hoc est intelligens. ergo cōtingēt hoc

Tractatus

est deus. et sic de alijs. Ex quibus sequitur quod aliqua vniuersalis est vera. cuius quilibet singularis est falsa. et cuiuslibet supposito subiecti correspondet sua singularis. Et aliquid est vniuersalis necessaria cuius quilibet singularis est impossibilis. ut ista. tunc omne ens est ens. Aduertendum tamen quod multe sunt vniuersales quibus non possunt assignari multe singulares voce et significatione. quia subiecta non habent supposita. sicut hec. omnis sol est sol. aut quia forte non habent singulares ex toto correspondentes. sicut iste quilibet homo currit. infinitus numerus est finitus. Aliqua sunt vniuersales quibus non potest sufficiens numerus assignari sicut ista. omnis chymera est. omne ens intelligitur. et hoc stat cum predictis. Indefinita quoque predicto modo ex suis singularibus inducitur disiunctiue cum debito medio tam affirmative quam negative. ut iste homo non currit. vel iste homo non currit. et isti sunt omnes homines. ergo homo non currit. sed sine medio non sequitur negative arguendo sic. Iste homo non currit. vel iste homo non currit. et sic de omnibus alijs. ergo homo non currit. nec ex supposito positum sequitur oppositum antecedentis. ut sic arguendo omnis homo currit. ergo iste homo currit. et sic de singulis aut de omnibus alijs. Sed in descendendo vel ascendendo ab indefinita ad singulares disiunctiue intelligendo ut prius cum debito medio valet consequentia. Ab vniuersali ad suam particularem aut indefinitam. nisi argumentum fuerit cum terminis spectantibus ad actum mentis. aut cum terminis importantibus compositionem. quales sunt illi termini incipit et desinit precedentibus et quales sunt termini modales. et non fuerint propositiones destruentes se valet prima. sicut sequitur omnis homo currit. ergo homo currit sed non sequitur. cognoscitur omnis homo. ergo cognoscitur aliquis homo. aut aliqua homo. nec sequitur. incipit omnis homo esse for. ergo incipit homo esse for. Item non sequitur. continenter omne intelligens est deus. ergo continenter intelligens est deus. nec sequitur omnis positio particularis de tertio adiacente est falsa. ergo aliqua propositio particularis de tertio adiacente est falsa. posito quod non sit aliqua propositio particularis. nisi consequens. aut aliqua eius pars. sed de hoc infra dicendum est. Ex quibus sequitur quod duo contraria in certo casu sunt sim-

ilia. sicut iste. incipit omnis homo esse for. non incipit homo esse for. cognoscit omnis homo. si cognoscit aliquis homo vel aliqua homo. contingenter omne intelligens est deus. et non contingenter aliquod intelligens est deus. Sequitur ultra quod duo subcontraria sunt simul falsa in casu. ut illa incipit homo esse for. et incipit homo non esse for. Ex quibus sequitur ultra quod maior est oppositio contradictoria quam contraria. quia contraria possunt coniectare in veritate et in falsitate. contradictoria autem nec in veritate. nec in falsitate convenire possunt. Arguendo autem a simili vel exemplo. cum sufficiens capta fuerit similitudo ex ea parte quod dicitur argumentum valere valet prima. ut si hec consequentia sit bona for. currit. et pla. currit. et for. et pla. sunt omnes homines. ergo quilibet homo currit. tunc hec prima non erit mala sic significando. brunellus currit. et fauellus currit. et brunellus et fauellus sunt omnes asini. ergo quilibet asinus currit. quia a simili est penitus idem modus arguendi. Errat autem frequenter cum creditur modos arguendi similes esse qui tamen sunt dissimiles. Et iste modus arguendi est maxime utilis apud intelligentem. quia rerum comparatio plurimum redit hominem aduertentem.

Explicit tractatus consequentiarum.

Incipit tractatus de scire et dubitare.

Accipiamus

quolibet res cognosci potest conceptu seu notitia communi. et conceptu seu notitia distincta. per quod conceptus generalis cuiuslibet sui significati est notitia communis. et conceptus discretus sui significati est notitia distincta. sed cuiuslibet rei potest haberi conceptus communis et cuiuslibet rei potest haberi conceptus discretus. cuiuslibet rei potest haberi conceptus discretus. quia saltem potest istud ad sensum vel ad intellectum demonstrari. Item accipiamus quod quolibet res cognosci potest notitia complexa et notitia complexa. et hoc per primam partem per ex primo accepto pro secunda etiam notum est. quia sicut cognoscitur for. incomplexum per istum conceptum for. ita etiam potest cognosci complexum per complexum quod est talis propositio for. est. neque res aliqua scitur ab homine. nisi per propositionem. et cum res cognoscitur complexum per propositionem veram dico istam rem sciri. siue ista propositio per quam cognoscitur sit sciencia qua illa res scitur siue

De scire et dubitare

assensus sit ista scientia. siue illa duo simul. Ac
cipitur ultra quod nunquam est talis intentio ens in
intellectu actualiter considerante. de ente. aut
de for. vel talis conceptus for. quin illi intelle-
ctui principaliter significet ens. vel for. et ita ge-
neraliter de quolibet conceptu cōi. aut discre-
to. ¶ Item premittitur quod conceptus menta-
lis nunquam aliquid vno tempore naturaliter si-
gnificat quod non semper significet. quicunque signi-
ficat. et quod non plura. aut pauciora nunc signifi-
cat quod significauit. vel significabit naturaliter
nec in mente vnius plura significat quod confi-
milis in mente alterius. aliter enim non cōuer-
teretur iste due propositiones. ois homo currit.
ois homo currit. quod vna sit in mente for. alia in me-
te platonis. quod stare quod pro tribus hominibus sup-
poneret et tria significaret in mente platonis
et pro tribus alijs diuersis supponeret et illa
tria significaret in mente for. quod est falsum. Ex
quo sequitur quod iste terminus homo signifi-
cat hominem. et homines significat. et non stat quod iste
terminus homo significet hominem et nullum homi-
nem significet. quod accipitur ille terminus homo
positus in ista propositione mentali. tu es ho-
mo que est vera et arguitur. quod iste terminus
homo homines significat. quod iste terminus homo in
ista propositione pro aliquo homine suppo-
nit. et pro aliquo homine affirmatiue verifi-
catur. scilicet pro te. igitur aliquem hominem significat. sed
nunquam aliquid vel aliqualem ille terminus homo
significat. quoniam taliter. et illud continue significet. vt
per ex nunc premissis. igitur si ista hominem signi-
ficat ipse nunquam significabit hominem quoniam hominem
significabit. et ita dicitur de quolibet termino in
quocunque casu. Ex quibus sequitur. quod si hec pro-
positio. ois homo currit. significat omnem hominem cur-
rere etiam omnes homines currere significat. Ex
quibus sequitur vltra. quod si tu per istum termi-
num homo apprehendis hominem etiam per eun-
dem homines apprehendis. quod si tu apprehendis
homines per istum terminum homo. iste terminus
homo significat tibi hominem. et si ille termi-
nus homo significat tibi hominem. homines tibi signi-
ficat. vt probatur est. et si homines tibi significat
hominem tibi representat. quod significare est potest
tue cognitione aliquid vel aliqua vel aliqualem
representare. igitur equaliter homines per istum ter-
minum homo apprehendis. igitur a primo si per istum
terminum homo apprehendis homines. homines per

istum terminum apprehendis. Et ita arguitur quod
si per ista propositionem. ois homo currit. appre-
hendis omnes homines currere. per eandem etiam omnem
homines apprehendis currere. Et causa est. quod ter-
minus cōi. indifferenter quodlibet suum si-
gnificatum significat. et non magis vnum indi-
uiduum quam reliquum. vnde non est possibile
quod iste terminus ens sit in mente for. quin for.
quodlibet ens significet. et vnica intellectione
for. quodlibet ens apprehendat. et per prius de
quolibet homine consideret consideratione cōi
¶ Item volumus accipere quod intellectio ve-
ra et simplex est noticia. sicut dicitur tertio d
aia. ¶ Itē accipit quod ois noticia cōplexa incō-
plexa presupponit. Ex quo sequitur. quod si tu co-
gnosces for. esse tu cognosces for. et si tu dubi-
tas for. esse tu cognosces for. quod tu non potes
dubitare for. esse. nisi per tale intentionem. et actum
for. est in intellectu habitum. et non potes intelle-
ctu habere tale terminum for. quoniam tibi significet for.
et per prius apprehendas for. per istum conceptum
for. et sic noticia incōplexa de forte habes per
conceptum cui subordinat iste terminus for. an
voce vel in scripto. et per prius tu cognosces for.
quod cognoscere forte non est nisi forte apprehen-
dere per conceptum cui subordinat. aut saltim sub-
ordinari potest talis terminus for. in voce vel in
scripto sicut prius. ¶ Itē accipit quod nulla res
cognoscit incōplexa ab homine. nisi de illa cōside-
ret ab eodem. et et habeat cōceptus ista incō-
plexa significans. neque aliquid res cōplexa cogno-
scitur ab homine. nisi de ipsa consideretur. et
de ipsa noticia complexa habeat. ¶ Ex quo
sequitur quod stat te scire deum esse absque hoc
quod aliqua propositio sciatur a te. probatur. quod
ponatur quod tu credas firmiter absque hesitati-
one non deceptus deum esse et nullam inten-
tionem habes in mente complexam. aut in
complexam aliquam propositionem signifi-
cantem. quod manifeste potest esse. et sequitur tunc
te scire deum esse. et nullam propositionem se-
re. quod de nulla propositione consideras. Itē
capiatur hec propositio per se nota. hoc est. quod
sit in mente tua et nulla alia demonstrato vno
ente. et sequitur quod tu scis hoc esse illo ente d
monstrato. et tamen ista propositio non sel-
tur a te demonstrata ista. hoc est. quia nul-
lus conceptus est in mente qui illam tibi re-
presenter vt pono. Item sequitur dato oppo-

De scire

sito q̄ a p̄positio scitur a te. ⁊ de. a. p̄positio
tione non consideras. q̄ sit. a. p̄positio p̄ se
nota vt prius. ⁊ p̄ q̄ de illa nō consideras.
q̄ si de illa cōsideras. igitur de illa per aliquē
conceptum complexe. vel incomplexo eaz si
gnificantem consideras qd̄ repugnat dictis
sequitur igitur q̄ de ista p̄positione non cōsi
deras. ⁊ istam scis. vt conceditur. ⁊ cū om
ne scire est cognoscere. ⁊ omne aliquid scire
est aliqd̄ cognoscere. seq̄t q̄ ista cognoscis ⁊
sequitur. istam cognoscis. igitur istam cōsi
deras. qd̄ erat oppositū secunde partis copu
latiue. igit̄ ⁊ c. Ex q̄bus sequitur q̄ tū res signi
ficata vt significata est scis. q̄ nunq̄ aliq̄ res
scitur aut cognoscit̄. nisi per conceptum aut
conceptus istam significantem. aut significan
tes. q̄ sicut res ad extra cognoscitur comple
xe per p̄positionem veram que est scientia
vel saltim cum scia p̄positionis. cuius termi
nūs vel termini istam rem significant. ita p̄
positio nō potest sciri. nisi mediante noticia.
aut mediantibus noticiis istam p̄positionem
significātibz. ⁊ ideo si p̄positio scitur ipsa sci
tur vt significatum. ⁊ nō vt signum. vnde si
cut sensus exterior nō sentit qualitatem que ē
sensatio. q̄ formaliter est sentiens. puta q̄ vi
sus nō videt visionem. neq̄ tactus tangit ta
ctionem. p̄out tangere est sentire. neq̄ audi
tus audit auditionem. ⁊ ita de aliis sensibus
exterioribus. sic nō oportet q̄ si intellectus ali
quam rem cognoscat noticia incomplexa. vt
etiā complexa. que etiā sit scia q̄ ipse ista sciē
tiam. aut noticiāz mediante qua istaz rem co
gnoscat cognoscat vel comprehendat. Uerū
tamē sepe vulgariter dicimus p̄positionē. sci
ri cum per ipsam cōsideramus ⁊ per ipsam
rem aliquam vel rem esse ad extra cognosci
mus complexe. Uerum aut̄ esse rei differat
a re hic nō ē cura. sed ē sufficienter dictū. vbi
argumēta hāc difficultatē requirūt. ¶ Item
accipiamus q̄ nullus terminus vocalis. aut
scriptus ab aliquo intelligitur. vt terminus.
nisi in eius intellectu genere. aut generatus
sit conceptus aliquis. vel actus aliquis natu
raliter idem vel eodez modo significans. qd̄
vel qualiter significat. ad placitum ille termi
nus vocalis. aut scriptus. ideo audita ista vo
ce bus. vel bas. que ad placitum nihil signifi
cat nō intelligitur illa. put terminus sit. q̄ ad

huc nō est pars grāmaticæ orationis. ¶ Ex
quo sequitur q̄ hoc nō est intelligibile. bus est
syllaba. nō habita aliqua istarum partium si
gnificatione. Ex quo sequitur q̄ ita te cogno
scere for. ⁊ nō intelligere istum terminū for.
vt posito q̄ for. sit coram te. de quo habeas
oēm p̄ceptū tibi potēz. p̄ter hoc q̄ nescias
istum terminū for. significare istum. ⁊ sequit̄
q̄ tu cognoscis for. sint enī isti termini syno
nini vocales. aut scripti for. ⁊ plato. ⁊ scias
istum esse platonem. ⁊ sequitur q̄ scias istum
esse for. ⁊ cā est. q̄ termini synonymi vocales
aut scripti eidem cōceptui subordināt. ⁊ in ca
su isto nō intelligis istum terminū for. vt ter
minus est. q̄ per istum terminū for. auditū
nō generat. aut generatus est aliquis actus.
neq̄ aliqua intentio naturaliter significans.
q̄ iste terminus ad placitum significat. neq̄
obstat q̄ iam sit generata aliqua intentio per
aliquē terminum secum synonymū. Itē vo
lo accipe q̄ nō est ad aliquā p̄pōnez rādē
dum. nisi ipsa fuerit intellecta. quia est cum
alquo disputādum. nisi prehabita terminorū
cōuentione. Item premittamus q̄ verba p̄i
nentia ad actum mentis faciūt sensum cōpo
situm. ⁊ sensum diuisum. faciunt aut̄ sensum
compositū cū totaliter p̄cedunt dictum p̄
positionis. vt scio hoīem currere. sensum aut̄
diuisum faciūt cū inter p̄tes dicti mediāt. aut
totaliter sequitur. ideo hec est in sensu diuiso
hoīem scio currere. aut hoīem currere scio.
Et cā est. q̄ ista verba ad actum mentis p̄i
nentia nō p̄fundit terminum ante se neq̄ ap
pellare faciūt. ideo ista. hoīez currere scio. ha
bet p̄bari sicut hec hoīem scio currere. cū ly
hoīem determinate supponat. ⁊ ideo nō va
let ista p̄sa. a. esse verū scio. igit̄ scio. a. esse ve
rum. hoīem scio currere. igit̄ scio hoīez cur
rere. sicut nō sequitur. oīs homo est aīal p̄tingē
ter. igitur p̄tingenter bis homo est aīal dictū
est supra vbi de modalibus actus est. id̄ hoc
currere scio lz dubit̄ hoc currere. Ex q̄bus
acceptis ponit̄ p̄ regula q̄ affirmatiue arguē
do a sensu p̄posito ad diuisū. mediātibus his
terminis actū mentis significantibus genera
liter valz p̄sa. vt dubitas hoc currere. filr tu
hoc dubitas currere scis hoīez currere. igit̄
hoīez scis currere. q̄ seq̄t tu scis hoīez curre
re. igit̄ v̄e app̄endis hoīez currere. ⁊ sequitur

Et dubitare

vere apprehendis boiem currere. igitur vere tibi significat oem boiem currere. Et ca est q: no pot esse scientia aut noticia cois qn ipa sit cuiuslibet indiuidui. Ex quo sequitur q: oes boiem vere significat tibi currere. q: qcquid significat boiem. boiem significat. vt in suppositionibus dictu est. et ultra sequitur q: boies tibi vere significat currere. et q: boiem vere apprehendis currere. et ultra sequitur. igitur boiem scis currere. et pna vltima pz satis intelligenti. igitur a primo ad vltimu sequitur tu scis boiem currere. igitur boiem scis currere. et sicut in his terminis as. ita in aliis argui pte igitur et. Negatiue tn arguendo. no v3 pna. q: no sequitur. tu no scis boiem currere. igitur no scis currere. tu no scis for. currere. igitur boiem for. no scis currere. sic. s. intelligedo. tu no scis illud qd e for. currere. igitur illud qd e for. no scis currere. Sed mediatiu illis arguendo a sensu diuiso ad sensum compositum no valet argumentum affirmatiue in terminis coibus. aut discretis. vñ no sequitur hoc scis currere. igitur scis hoc currere. neq3 sequitur hoc alibi scis ee albu. igitur scis hoc albu esse albu. neq3 sequitur hoc albu scis esse coloratu. igitur scis hoc albu esse coloratu. Itē no sequitur hoc risibile scis ee boies. igitur scis hoc risibile ee boies. Et tota ca est q: ad hoc q: scias hoc currere requiritur q: p hoc complexum. hoc currit. scias hoc currere. ppter appellationem ronis. sed ad hoc q: hoc scias currere sufficit q: illud scias per istam omne animal currit. aut p istam. omnis homo currit. q: appellare rationem est rei cognitionem significare p conceptum sequentem terminum verbalem. aut participalem. ideo si cognoscis hoc p tale pceptum hoc. tu cognoscis hoc. et no est appellare rationem cognitionem rei demonstrare p diffinitiones. q: tu no posses cognoscere ens et esset processus in infinitum in diffinitionibus. et si cognosceres boies infinitos conceptus haberes in intellectu no conuertibiles. Ex quo patet q: no sequitur ens scis currere igitur scis ens currere. Arguendo autē mediante hoc verbo scio affirmatiue. ex maiori et minori et conclusionem de eodez verbo scio in sensu composito. non valet consequentia. vt tu scis hoc currere. et scis bene q: tantum hoc e homo. igitur scis hominem currere. q: no se

quitur tu scis deum esse. et q: tantum deum esse est deus. igitur tu scis deum. ponatur mi nor gratia argumenti. forte negatur. Nequē esse impossibile. Contra q: consequens significat ex appellatione. q: tu scis deum per istum conceptum deum. quod non contingit. quia scientia non est sine compositioe. aut diuisione saltim actualis. de qua loquimur. habitus autem per multas actuales generata est. Et in sensu diuiso sumendo maiorem de sensu diuiso cum minori de inesse concludendo conclusionem de sensu diuiso valet consequentia. de eodem verbo scio. vt hoc scis currere et hoc est scire. igitur for. scis currere. In sensu autem composito sumendo maiorem cu minori de inesse. concludendo illam de sensu composito non valet consequentia. sed sequitur illa de sensu diuiso mediante eodem verbo scio. vt non sequitur tu scis omnem dualitatem esse parez. et hec est dualitas. igitur tu scis hanc dualitatem esse parem. Arguendo vero ex maiori de sensu composito affirmatiue mediante isto verbo scio. cu d minori sensu. composito. de altero verbo cum dictione exceptiua. aut contra concludendo conclusionem de eodem verbo in sensu composito. non valet pntia. vnde non sequitur volo percutere istum et scio q: tñ iste est sacerdos. igitur volo percutere sacerdotem.

Sed forte contra pri

mam regulam arguitur. q: ex illa sequitur q: aliquam propositionem scis esse veram quam dubitas esse veram. q: tu scis salterum istoz esse veraz demonstratis istis que scis esse contra dictoria. rex sedet. nullus rex sedet. igitur alteram istarum scis esse veram. tenet consequentia per regulam dataz. Sed arguitur modo. q: vtranz istarum dubitas esse veram. quia vtranz istarum est tibi dubia. vt pono. igitur vtranz istarum dubitas esse veraz. igitur aliqua pntia scis ee veraz. qua dubitas ee veraz. Item non sequitur tu scis aliquam propositionem esse veram quam non scis esse veram. igitur aliquam propositionem scis esse veram. quam non scis esse veram. quia consequens est impossibile et antecedens veruz. aut saltim possibile in casu. ponatur enim q: scias q: altera istaruz est vera. rex sedet. et nul

Tractatus

his rex sedet. et quod quilibet istarum dubites esse verum. et patet quod tu scis istam propositionem. aliqua propositio est vera quam non scis esse veram. et ista scis adequate significat quod aliquam propositio est vera quam non scis esse veram. igitur tu scis aliquam propositionem esse veram quam non scis esse veram. Item sequitur tu scis aliquam propositionem esse veram et illam non scis esse veram. igitur aliquam propositionem scis esse veram quam nescis esse veram. patet prima quod oppositum prout cum asserit repugnat regule. Et per simile argumentum arguitur quod tu scis aliquem hominem currere quem nullus homo scit currere. et quod tu scis aliquam esse qualiter nullus homo scit esse. quod omnia repugnant regule. Item data illa regula sequitur quod aliquid scis esse ens de quo non consideras. quod tu scis quod omne ens est ens ut pono. ponat enim quod ista propositio sit in mente tua per quam scis quod omne ens est ens. et non sit alia propositio ab ista aut eius parte in mente tua gratia argumenti. neque sit aliquis preceptus in mente qui non sit in ista propositione. et sequitur data regula quod quodlibet ens scis esse ens et tamen non de quolibet ente consideras. ut pono. Item de nullo tibi ignoto consideras. sed aliquid est tibi ignotum. igitur de aliquo ente non consideras. et quodlibet ens scis esse. igitur aliquid scis esse de quo non consideras. Item sequitur quod aliquid credis esse asinum. et idem credis non esse asinum. quia ponatur quod aliquis homo appareat tibi asinus. et bene scias tu quod nullus homo est asinus. Et arguitur sic. tu scis quod quilibet homo non est asinus. igitur quilibet hominem scis non esse asinum. ex quo patet sequitur quod quemlibet hominem credis esse asinum. quod sit forte. igitur aliquem hominem credis esse asinum et eundem. credis non esse asinum. Item arguitur contra illud quod dicitur rex esse vel rem scire. et non propositionem ut propositio est. quod sequitur quod tam propositio falsa scitur quam propositio vera. quia propositio falsa tam cognoscitur autem cognoscitur potest per complexa que sunt propositiones quam propositio vera. prima falsum. quod nihil scitur nisi verum. Et tunc etiam sequitur quod non valet hoc argumentum hanc propositionem homo est asinus scis. quia scis significare quod homo est asinus. igitur scis quod homo est asinus. Item sequitur quod aliquid est scitum ab ali-

quo quod etiam est eidem dubium. quod eadem res ab aliquo scitur per aliquam propositionem que res per aliam propositionem ab eodem dubitatur. Item contra illud quod dicitur de appellatione. sequitur quod non possit sciri deum esse. neque hominem currere. neque aliquam esse. et quod ista propositio tu curris principaliter significat te currere. quod est falsum. et arguitur prima. quod si tu scis deum esse tu scis deum esse per talem complexum mentalem deum esse. prima patet per illud quod dictum est de appellatione. consequens est falsum. quia nihil scitur ab homine nisi per propositionem et ita arguitur alia sequi.

Sed ad horum primum dicitur concedendo regulam. et conceditur quod concluditur. scilicet quod alteram istarum scis esse veram notitia communis. quod per istam propositionem veram altera istarum est vera que gratia argumenti sit. a. et conceditur quod a. scio esse verum sed non per istam. a. est verum. et a. dubito esse verum per istam hoc est verum. demonstrato. a. igitur noticia communis aliquam propositionem scio esse veram et eadem noticia discreta dubito esse veram. Ideo conceditur quod hoc scio esse verum et hoc dubito esse verum diverso conceptu seu respectu diversorum eodem demonstrato. Pro secundo dicitur admissio casu quod de quolibet ente consideras conceptu communis et de rege. Et dicitur ultra quod nullum est ens tibi ignotum. sed quodlibet ens est tibi notum. in isto casu noticia communis. quod sequitur. aliquid ens est tibi ignotum. igitur aliquid ens est tibi non notum. consequens est falsum quod quodlibet ens est tibi notum per istum conceptum ens noticia incompleta et communis. sed non noticia distincta. Per hoc etiam ad aliam formam conceditur quod idem credis esse asinum et non esse asinum respectu diversorum. quia per istam quilibet homo non est asinus forte. credis esse non asinum. et quemlibet hominem credis esse non asinum communis noticia. singulari tamen noticia hoc credis esse asinum demonstrato forte. qui gratia exempli appareat tibi asinus. Et si forte arguitur quod non singulari noticia credis hoc esse asinum. quia tu noticia singulari hoc credis non esse asinum. quod tu scis forte non esse asinum. igitur forte. scis non esse

asinum. patet
casu isto. et
noticia singulari
hoc credis
et. Sed
sitina forte.
saltem forte.
lari intellectu
concludit
pro alia
firmatione
scitur ex
sequenti
qua ad
num. igitur
dicit quod
non in
tum cogi
tatur in
ad vltim
no scitur
quid. ne
deum esse
rum tamen
mere con
significatio
infinuam
tis concern
dos loque
ubi argum
Et isto m
homo est
num adequ
hec proposi
et deum est
seu scitur
significat et

dubitas fo
tia et ante
coram te cu
rere. et nesci
tia in mente
rere. igitur ti

De scire et dubitare

asinum. p. p. p. ex regula. et ponatur asinus in casu isto. et ideo for. credis non esse asinum no-
ticia singulari. et for. credis esse asinum. quia hoc credis esse asinum demonstrato for. igitur
et. Sed huic dicitur quod noticia singulari sen-
sitiva for. in casu isto credis esse asinum. aut
saltem for. asinum credis esse. et noticia singu-
lari intellectiva for. non credis esse asinum. et hoc
concludit argumētum. sed de hoc infra dicitur
¶ Pro alia forma conceditur quod t. ppositio af-
firmativa falsa scitur quod vera. quod ppositio no-
scitur ex eo quod ipsa significat. et negat hec co-
sequētia hanc pponem. homo est asinus scis
quā adequate scis significare hominem esse asi-
num. igitur scis hominem esse asinum. Et p hoc
dicitur quod eadem res scit et dubitatur. ab eodē
nō tñ p eodē conceptus. sicut homo scit inq-
tum cognoscitur quod homo est homo. et dubi-
tatur inquantū dubitat quod hō disputat. Sed
ad vltimū concedit quod de virtute sermonis
nō scitur homo. neq. ppositio. neq. scitur ali-
quid. neq. deum esse ab hoīe. quod non scitur
deum esse p talem conceptum deum esse. ve-
rumtamen quia non aliter possumus expri-
mere congrue quid scimus aut principalem
significationem ppositionis nisi per orationē
infinitivam sequentem illa verba actus men-
tis concernentia. ideo tolleramus istos mo-
dos loquendi. propter exprimere intentiones
vbi argumēta nō omnino petant difficultatē.
Et isto modo dicebatur quod ista ppositio.
homo est asinus. significat hominem esse asi-
num adequate. Deinde concedendū est. quod
hec ppositio. deus est. deum esse significat
et deum esse est scimus. et quod aliquid est scitur
seu scitur. et quod iste terminus homo hominem si-
gnificat et sic de aliis.

Primum aliquid

¶ tū ab aliquo quod eadē eodē res-
ctu sit dubiū. Et arguitur quod sic
primo. quod tu scis for. currere. et
dubitas for. currere. igitur et. patet consequē-
tia et antecedens arguitur. quia ponatur quod
coram te currat homo quem bene scias cur-
rere. et nescias quod sit for. et sit hec consequē-
tia in mente tua. gratia argumētū for. scis cur-
rere. igitur tu scis sortem currere. hec conse-

quentia est bona et asinus est verus. igitur et p. p.
et quod hec p. p. sit bōa arguitur sic. quod nō pōt ēē
quod asinus illius sit verus quin p. p. sit verus et nō ēē
pugnat illud asinus et illud p. p. esse verum. igitur
illa p. p. est bona. ¶ Item nō pōt esse quod
asinus istius p. p. sit verus quin tu scias for. cur-
rere. igitur oppositum istius p. p. mētalis nō
stat cum antecedente eiusdem. igitur illa p. p.
est bona. et tunc arguitur. quod p. p. vocalis sibi
subordinata sit bona. s. for. scis currere. igitur
scis for. currere. Et quod asinus istius sit verus in
isto casu arguitur. quod hoc scis currere et hoc
est for. igitur for. scis currere. et quod dubites for.
currere ponitur in casu. et sequitur tunc quod tu
dubitas. for. currere et scis for. currere. quod
fuit pbandum.

Secundo sic. tu scis

for. et dubitas hoc esse for. eodē demonstrato.
igitur scitum est dubium. patet consequē-
tia et arguitur antecedens posito quod for. et pla-
to sint coram te. et scias bene quod alter istorum
est for. et quod alter istorum est pla. sed nescias quod
istorum sit sortis. nec scias quis istorum sit
pla. et tunc demonstrato in rei veritate for.
dubitas quod hoc est for. quia quocumq. demo-
strato istorum dubitas an hoc sit for. ut se-
quitur ex casu. et quod tu scias quod hoc est for. ar-
guitur. quia tu cognoscis for. et consideras
sufficienter an hoc sit for. aut nō. igitur tu scis
quod hoc est for. patet consequentia. et ponitur
minor et maior arguitur. quia tu bene cognos-
cis for. esse alterum illorum. igitur tu cognos-
cis for. patet consequentia. quia noticia com-
plexa presupponit incomplexam. et non pōt
cognoscere alterum istorum esse for. nisi per
talem conceptum mentalem alterum illorum
est for. et non potest esse illud complexum mē-
tale in mente tua. nisi iste terminus for. sit in
mente tua. sed quod dū iste terminus for. est in
mente tua. tu cognoscis for. noticia incomplexa
ut argutum est supra. igitur et.

Item et tertio argui

ponatur quod for. sit coram te de quo habeas
omnem conceptum tibi possibilem gratia ar-
guimenti preter hoc quod nescias ipsum vocari
for. et consideres sufficienter vtrūq. iste sit for.
scias. n. quod for. est aliquis homo. sed nescias

Tractatus

quis hō sit for. & arguitur. q tu scis hoc esse for. & dubitas hoc esse for. igit scitū est dubi-
um. p3 pñā & minor. i. q tu dubitas hoc esse
for. q3 consideras sufficienter an hoc sit for. &
non credis firmiter. neq3 oppinans hoc esse
for. vt pono. neq3 credis siue oppinans. hoc
nō esse for. igitur dubitas hoc esse for. sed ar-
guitur. maior. i. q scis hoc esse for. q3 dato ca-
su q tu scias istū vocari for. cū alijs partibus
caus sequitur q tu scis hoc esse for. sed non
pp hoc tu scis. aut incipis scire hoc esse for. q3
scis hunc vocari for. igit scis hoc esse for. in il-
lo casu absq3 hoc q scias hunc vocari for. p3
pñā. & minor arguitur. q3 si pp hoc scis hūc
esse for. q3 scis hunc vocari for. sequitur q
talis ppositio hoc est for. significat hunc vo-
cari for. & tunc sequit q for. non sit termi-
nus substantialis. & vltra sequitur q for. pōt i-
cipere esse for. & desinere esse for. ipō nō inci-
piēte. neq3 desinente esse hō. & p idē. q3 hō
pōt esse asinus. q3 hō pōt esse vocatus asin⁹.
t3 pñā. q3 ea rōne q tū valet for. q3 tū voca-
tū for. eadē rōne tū valet asinus quantū vo-
cātū asinus. & isto dato sequitur q hoc nō ē in-
possibilis. hō est lapis. hō est capra. & q nul-
la ppositio cathogorica est necessaria. qua om-
nia sunt incontinentia. iō in isto casu tu scis
hoc esse for. & sic scitū est dubiū.

Item & quarto ponat gĩa argumenti
q ppositio sciat. vt signū sicut
vulgariter admittit. & sit ista ppo. hoc est ve-
rū in mēte tua demonstrato vero illoz cōtra-
dictorior tibi dubioz. rex sedet. nullus rex se-
det que bene scias esse contradictoria. suffici-
enter cōsideres de ista in mēte tua. hoc ē ve-
rum. p cuius subm scias demonstrari verū
illoz. Et arguit q tu dubitas hoc esse verū
& q tu scis hoc esse verum demonstrato ve-
ro illorum igitur scitum est dubium. p3 con-
sequentia & arguitur. antecedens. q3 vtraq3
illarum est tibi dubia. hoc est verū quocunq3
illoz demonstrato. Et arguitur tunc sic. hec
est tibi dubia. hoc est verū. quocunq3 illorum
demonstrato. quam adequate scis significa-
re hoc esse verum. igitur dubitas hoc esse ve-
rum. & arguitur q tu scis q hoc est verum
q3 tu scis q hoc verum est verum. igitur tu
scis hoc esse verum. p3 consequentia & ante-
cedens sequitur ex casu. **Item** sit. a. nomen

singulare veri illorum duorum. rex sedet. nul-
lus rex sedet. Et arguitur sic. hec pñā est bo-
na. a. est verū. igitur hoc est verum. scita a te
esse bona. & antecedens est scitum a te. & con-
sequens est intellectum a te. & non repugnat
te scire illud consequens. & bene scis q ex
nullo vero sequitur falsum. igitur illud conse-
quens est scitum a te. Et tūc arguitur sic. hec
est scita a te. hoc est verum. quam adequate
scis significare. hoc esse verum vt positū est.
igitur tu scis hoc esse verū. & dubitas. vt pñ
us hoc esse verum. igitur dubium est scitū.
Item forte dicitur q ista consequentia nō
est scita a te esse bona in casu isto. q3 illud re-
pugnat. Contra. q3 cum casu stat q scias con-
tradictorium consequentis repugnare antece-
denti istius consequentis. & scias bene q hoc
sufficit ad hoc. vt ista consequentia sit bona.
Item ex hoc q consequentia sit bona scita ē
bona. & eius antecedens sit scitum non sequi-
tur q eius consequens sit scitum. q3 forte an-
tecedens est latinum. & consequens grecum.
Item Sed forte in casu isto aliter dicitur negan-
do q consequens illius consequentia. a. ē ve-
rum. igitur hoc est verum. sit intellectus a te.
Sed contra. q3 vtraq3 istarū est intellecta a
te. hoc est verum. & hoc est verum. illis duo
bus contradictorijs demonstratis. rex sedet
nullus rex sedet. sed pñs illius pñe est altera
illarum. igitur consequens est intellectus a te.
Item illa est mentalis. hoc est verū q est pñs isti-
us pñie. igitur illa tibi significat aliquid. aut
aliq vt ppositio est. igitur ipa est a te intelle-
cta. vt ipa est ppositio.

Item quinto sic hec disiunctiva est scita
a te. rex sedet. vel hec disiunctiva
est tibi dubia. demonstrando istā disiunctivā
p subm secunde partis. & hec est tibi dubia.
igitur scitum est tibi dubiū. p3 pñā & arguit
aī. q3 ista est vna ppositio intellecta a te d
qua tu consideras q nō est scita a te esse vera
neq3 scita a te esse falsa. dubitas. n. an rex se-
deat. neq3 credita firmiter. neq3 discredita.
neq3 oppinata. q3 dubitas vtrū rex sedeat. &
scis istā sic significare. igit ista est tibi dubia.
Item Sed huc forte dī q ista disiunctiva est sci-
ta. q3 scda eius ps ē scita. ista disiunctiva ē tibi
dubia demonstrando istā disiunctivā. Sz cō-
tra. si. hec est scita. hec est tibi dubia. vt pposi

De scire et dubitare

his est. ut ponit. et hec adequate significat quod hec est tibi dubia. igitur et. et ex dato est scita igitur scitum est dubium quod fuit probandum. **¶** Sed huic forte dicitur quod hec non est propositio. rex sedet. vel hec distinctiva est tibi dubia quod pars non supponit pro toto cuius est pars neque pro convertibili. ut forte dicitur. **¶** Sed contra. hec propositio est bona. tu differas a te. igitur hec est falsa. tu differas a te et subimprovisis supponit pro assente. igitur propositio potest supponere pro pertinente. propositio illi cuius est pars.

¶ Item sexto sic. hec est scita a te hoc est scire. demonstrato scire. et hec est tibi dubia. igitur scitum a te est tibi dubium. patet propositio et assensu ponendo quod scire sit coram te. et scias tu hoc esse scire. eo demonstrato per istam propositum mentalem hoc est scire. que sit a. et pono quod a. remanente scita a te in intellectu tuo recedat scire. quod esse potest. quod aliter non posses scire istas. hoc fuit demonstrato ad assensum propositio est. quod falsum est. quod per hoc in intellectu potest demonstrari quicquid placet demonstrare. maneat igitur hec propositio sic scita in intellectu per hoc. deinde ponas quod in medio instanti hore obiciatur tibi scire. variatis quem credas esse placet. quo posito arguitur. quod scis hoc esse scire. et non scis hoc esse scire. pro eodem instanti medio hore. aut quod hec est a te scita hoc est scire. et quod hec non est scita a te. hoc est scire. quod hec non est scita a te. hoc est scire. demonstrando istum qui pro medio instanti hore tibi obiciatur quod credis quod iste sit placet. ideo hec non est scita a te. hoc est scire. si enim ista est scita a te. hoc est scire. quam adequate scis significare. hoc esse scire. tunc tu scis. hoc esse scire. propositio est falsum. quod tu non credis hoc esse scire. et quod tu scias hoc esse scire. patet quod a. propositionem scis. ut scivisti in principio hore. quod credis eam firmiter. sicut credidisti a principio hore. et omnino te habes respectu. a. sicut te habuisti circa principium hore et. a. est vera propositio sicut assensu fuit. et assensu scivisti. igitur adhuc a scis. et a scis significare hoc esse scire. demonstrato scire. igitur scis quod hoc est scire. igitur scis hoc esse scire demonstrato scire. et non scis hoc esse scire. et pro propositio idem est scitum et dubium. quod saltem ex impossibili sequitur **¶ Item** in illo casu tu scis quod scire est scire. et scis bene intellectu tuo istas mentales converteri sic significande scire est scire. et iste homo est scire.

igitur tu scis quod iste homo est scire. demonstrato scire. ut prius ad intellectum. et assensu ponitur casu. et dubitas istum hominem esse scire. pro eodem medio instanti. igitur et.

¶ Item septimo sic. ponas quod plato sit coram te quem scias currere. et credas quod ipse sit scire. sic quod credas firmiter scire. currere. sed currat scire. rome te nescire. tunc tu scis scire. currere. et non scis scire. currere. igitur pro idem scitum est tibi dubium. pro propositio et in scire. quod tu credis firmiter absque hesitatione quod scire. currat. et scire. currit. igitur tu scis scire. currere. pro propositio ex diffinitione eius quod scire. et tamen non scis scire. currere. quod nulla est evidenter pro qua scis scire. currere. igitur non scis scire. currere. **¶ Item** si scis scire. currere. igitur scire. scis currere. propositio falsum. et propositio patet pro regula unam ante positam.

¶ Item octavo sic. tu dubitas te scire scire. currere. igitur et. pro propositio et arguitur assensu. ponendo quod scias scire. currere. pro a. b. c. evidenter. et dubites tu an iste tres evidenter sufficiant ad concludendum te scire scire. currere. credas. n. aut dubites an requirant quatuor que tamen non requirantur. quo dato arguitur. quod tu dubitas te scire scire. currere. quod tu scis scire. currere. et consideras sufficienter an scias scire. currere. et non scis te scire scire. currere. quod non credis firmiter te scire scire. currere. igitur tu dubitas te scire scire. currere. pro propositio. quod sequitur tu consideras verum scias scire. currere. et non credis te non scire. igitur dubitas te scire scire. currere. Quod etiam in eodem casu. tu scis te scire scire. currere. assensu. quod consideras sufficienter an scias scire. currere. et scis scire. currere. igitur propositio certitudinaliter te scire scire. currere. igitur tu scis te scire scire. currere. et propositio patet pro hoc. quod si pro aliquas evidenter scis scire. currere pro istas scis te scire scire. currere. Et pro eodem arguitur. quod tu dubitas te dubitare sic esse vel sic. et sic arguitur quod scis te credere sic esse vel sic. et dubitas te credere sic esse vel sic. ex quibus sequitur quod scitum est dubium.

¶ Item nono sic ponatur quod scias quod a. sit unum nomen singulare alterius istarum. deus est. chymera est. quare una scias esse necessariam. scilicet istam deus est. et aliam impossibilem. scilicet istam. chymera est. et non sit alia

Tractatus

propositio ab altera istarum vel eius pte. et cum hoc ponat quod propositio dubia ut est propositio est intellecta ab eodem. ut propositio est. et non credita nec credita esse vera. neque credita est falsa. Quibus positis arguitur quod quilibet illarum est tibi dubia non consideret aliquis de aliqua istarum nisi tu. et aliqua istarum est scita a te. igitur scitum est tibi dubium. propositio ista. et minor arguitur. quod ista deus est. est scita a te. et ista est aliqua istarum. igitur aliqua istarum est scita a te. et arguitur maior. id est quod quilibet istarum sit tibi dubia. quod aliqua istarum est tibi dubia. et qua ratione una eadem ratio ne alia est tibi dubia. igitur quilibet est tibi dubia. et arguitur maior. scilicet quod aliqua istarum est tibi dubia. quod aliqua propositio istarum est alicui dubia et non nisi tibi. quod nullus considerat tibi de illis vel de aliqua illarum nisi tu. igitur aliqua illarum est tibi dubia. propositio ista. et maior arguitur. quod a. propositio est alicui dubia. et a. est aliqua propositio istarum. igitur aliqua propositio istarum est alicui dubia. patet propositio ista. et maior sequitur de descriptione propositio dubie. et minor sequitur ex casu. Ideo forte dicitur quod ista pericula. scilicet quod non sit aliquid alia propositio ab illis vel istarum quibus est impossibile. cum aliis tribus casibus. amoveatur igitur illa pericula. et cum aliis tribus disputetur aliter proponitur tibi ista. a. est alterum illorum quod est concedendum. quod sequens ex casu. deinde proponitur. a. si dubitas. arguitur sic. tu dubitas. a. et bene respondes. igitur dubium est. a. patet propositio ista. et propositio est falsum. quod nullum dubium est. a. Item si dubium est. a. igitur a. est dubium. propositio est falsum. et propositio patet a conversione ad convertentem. Item cum dubitas. a. proponitur deus est. quo concessio proponitur chymera est. quo negatio arguitur quod conceditur. aut negatur. a. quod bene sequitur. conceditur ista. deus est. a te. et negatur ista a te. chymera est. et nulla propositio est. a. nisi altera istarum. igitur a te conceditur vel negatur. a. igitur non dubitatur a te. a. Item si dubitas. a. et scis bene quod tamen altera istarum est. a. igitur tu dubitas alteram istarum. propositio est falsum vel sequitur quod tu dubitas alteram istarum et nullam istarum dubitas. propositio illi casui est impossibile. Item si dubitas. a. put est signum igitur intelligis. a. put est terminus. propositio est falsum. quod per istum terminum vocales vel scriptum a non generatur. neque generatus est aliquis conceptus in mente tua discretus naturaliter aliquid si

significans quod ad placitum significat iste terminus vocalis vel scriptus. a. illi preceptum sub ordinatus. igitur tu non es intelligens. a. ut signum est. patet propositio ex una suppositione preassumpta. Sed forte aliter respondetur dum proponitur. a. dicendo non intelligo. a. vel non respondeo ad. a. Sed contra. quod tu intelligis ista propositio concedis cessam. a. est alterum illorum. igitur intelligis istam et predicatum. igitur intelligis. a. quod noticia completa supponit incompleta. Item in isto casu proponitur. deus est. qua concessio proponitur chymera est. qua negata a te. patet quod ad quodlibet illorum tu respondes. a. est aliquod illorum. igitur ad. a. respondes. et respondes ad. a. quod concedis vel negas. a. Sed forte aliter respondetur a principio non admittebo casus. quod non intelligit casus. quod non intelligit hoc. quod dicitur. a. est nomen singulare alteri istarum. quod forte dicitur quod ista non est propositio. a. est nomen singulare alteri istarum si cut ista non est propositio. but est syllaba. non habita aliqua istarum vocum significatione. Sed contra istam rationem arguitur. quod ex illa sequitur quod non potest fieri bona impositio alius vocis. quod cum dicitur pono quod but sit nomen singulare for. aut platonis. et sic de aliis dicitur retur ex ratione quod illud non est intelligibile. et sic erit confusio in lingua. quod unus non poterit alium intelligere. quod per idem nullum incomplectum est nomen alicuius rei. quod iste terminus homo non est nomen. quod non potuit ab impositore fieri quod ista propositio esset propositio intelligibilis. hoc est nomen esse hominis.

Item decimo sic eadem propositio est procedenda a te. et dubitanda in eodem casu et non est dubitanda a te et procedenda. nisi quod eadem est scita a te dubia. igitur scitum est dubium. propositio ista. et probatur a. ponendo quod rex sedeat. et tu dubites regem sedere. tunc patet per hoc. rex sedet. est procedenda a te. quod sequens ex casu. quod bene sequitur. rex sedet et dubitas regem sedere. igitur rex sedet. et quod ista sit a te dubitanda rex sedet probatur. quod ista est tibi dubia. et dubitatur a te. et solum bene respondes. igitur ista est a te dubitanda. Item in eodem casu arguitur sic. eandem propositionem concedis et dubitas bene respondendo. et non concedis et dubitas eandem propositionem nisi quia eadem est scita et dubia. igitur scitum est dubium. patet consequentia et probatur au-

nece dicitur p
cella quia f
rex sedet. et
vera et non
tu concedis
rex sedet.
det. et du
stat cum
si vel erit
re eiuidem
est tibi
tas regis
tu concedis
quoniam
det. et du
tur a. Item
tibi dubi
idem scit
quia con
antecedens
est propositio
non creditur
tur si prop
scita ab eo
gatur. an
singulare
rex sedet
dne conse
fitio est ve
tio est ver
ta illa rex
illa nullus
tarum est
ti que sit. c
tum a te
convertib
vero non
recedens
est verum
bium. qu
propositio
ra demon
contradict
Item
quid per

Nescire et dubitare

recedens proponendo istam. rex sedet. qua concessa quia sequens proponitur tu concedis quod rex sedet. et patet quod ista est concedenda. quia vera et non repugnans. Ista cum stant simul tu concedis quod rex sedet et est tibi dubium quod rex sedet. igitur stat quod tu concedas quod rex sedet. et dubitas regem sedere. quia quicquid stat cum antecedente bone consequentie a ly si vel ergo denominare stat cum consequente eiusdem. sed ista consequentia est bona. est tibi dubium an rex sedet. igitur dubitas regem sedere et cum antecedente stat quod tu concedas quod rex sedet. igitur cum consequente eiusdem stat quod tu concedas quod rex sedet. et dubitas quod rex sedet quod ponatur et sequitur ante probandum probatum.

Item undecimo sic. alij propositio est tibi dubia que est scita a te esse vera. igitur per idem scitum est dubium. patet consequentia quia contradictorius consequentis repugnat antecedenti. ex eo quod propositio alicui dubia est propositio ab eo intellecta ut propositio est non credita esse vera nec credita esse falsa. igitur si propositio est dubia alicui ipsa non est scita ab eodem esse vera neque esse falsa. sed arguitur. antecedens ponendo quod a. sit nomen singulare alicuius istarum puta vere. scilicet rex sedet vel nullus rex sedet. deinde fiant he due consequentie. a. est verum. igitur hec propositio est vera. a. est verum. igitur hec propositio est vera. in consequente unius demonstrata illa rex sedet. et in alterius demonstrata illa nullus rex sedet per quod una illarum consequentiarum est bona et sit prima gratia argumenti que sit. c. et arguitur sic. consequens. c. est scitum a te esse verum. quia scis quod arguitur a convertibili ad convertibile. et scis bene quod ex vero non sequitur falsum. et scis bene quod antecedens est verum. igitur scis quod consequens est verum. et ideo consequens inest est tibi dubium. quia utraque istarum est tibi dubia. hec propositio est vera. et hec propositio est vera demonstrando istas duas propositiones contradictorias. rex sedet. nullus rex sedet.

Item duodecimo sic ponatur quod scias quid per subiectum istius demonstratur

hoc homo. et sufficienter consideres verum demonstratum per illud subiectum sit homo vel non homo. et non decipiaris. et cum hoc quod aliquid credas esse hominem. et aliquid credas non esse hominem. et scias bene quod hoc est homo precise significat quod hoc est homo. deinde proponitur tibi. hec est tibi dubia. hoc est homo. patet quod ista est vera non repugnans et ista est scita esse vera. vel saltem scita est falsa igitur scitum est dubium. patet consequentia et arguitur minor. quia tu scis bene quid demonstratur per subiectum istius. hoc est homo. quam tu scis adequate significare quod hoc est homo. et sufficienter consideras et non deciperis an illud demonstratum sit homo vel non homo. igitur scis istam esse veram. vel scis istam esse falsam. tenet consequentia. quia si hoc demonstratum sit homo cum aliis partibus. ibi positum sequitur quod tu scias istas esse veram. et si hoc sit non homo cum illis partibus sequitur quod scias ipsam esse falsam. Itaque proponatur hec. hoc est homo. posito quod bene scias istam significare. ut prius quod hoc est homo. et patet quod hec est tibi dubia. Et arguitur tunc sic. tu dubitas istam. hoc est homo. quam adequate scis significare hoc esse hominem. igitur tu dubitas hoc esse hominem. et tamen tu scis hoc esse hominem. quia in rei veritate tu scis te esse hominem. igitur tu scis. hoc esse hominem te demonstrato per ly hoc. **¶** Vel arguitur sic. hoc quod tu scias hoc esse hominem stat cum antecedente. hec est tibi dubia. hoc est homo quam adequate scis significare. hoc esse hominem. igitur ista stat cum suo consequente. scilicet cum hoc tu dubitas hoc esse hominem. te demonstrato per ly hoc. et lateat te demonstrari per ly hoc in consequente. igitur ista stant simul. tu scis hoc esse hominem et dubitas hoc esse hominem. quod fuit probandum.

Item tertiodecimo sic alij propositio est scita ab aliquo que ab eodem non est scita. igitur per idem aliqua propositio est scita ab aliquo que eidem est dubia. patet consequentia. et antecedens arguitur ponendo quod hec sit. a. nullum concessum a for. est scitum a te. quam concedat for. et nullam aliam. et scias

De scire

as bene q*uod* ista est. a. et sit illa. b. a. est scituz a te. quā scis adequate significare q*uod* a. est scitū a te. tunc p*ro* q*uod* b. est scitū a te. et idē. b. nō est scitū a te. igitur et c. ¶ Reterea arguitur anteceden- dens sic. q*uod* tu scis bene q*uod* nullū concessum a for. est scitū a te. et scis q*uod* ista. nullū concessum a for. est scitū a te. adequate significat q*uod* nullū concessum a for. est scitū a te. igitur tu scis istā. nullū concessum a for. est scitū a te. et etiā illa nō est scita a te. q*uod* si tu scis q*uod* nullū concessum a for. est scitū a te. igitur nullū concessum a for. est scitū a te. et ultra. nullū concessum a for. est scitū a te. et nihil est concessum a for. nisi ista nullū concessum a for. est scitū a te. igitur ista nō est scita a te. ¶ Aliter etiā arguitur ponendo q*uod* for. concedat. b. et nullā aliā propositionem nisi. b. tunc propono. a. est scitū a te. si conceditur sicut est concedenda cū ista sit. b. conceditur b. tunc arguitur sic. tu concedis. b. sine obligatione. et ponatur cū toto casu q*uod* tu nō sis obligatus. igitur. b. est scitū a te. Et arguitur q*uod* b. nō est scitū a te. q*uod* si. b. est scitū a te. et b. adequate significat q*uod* a. est scitū a te. igitur. a. est scitū a te. et a. adequate significat q*uod* nullum concessum a for. est scitū a te. igitur nullū concessum a for. est scitū a te. sed. b. est concessum a for. illa. b. non est scitum a te.

Sed pro hor*um* solutione habenda premititur q*uod* hec consequentia est bona si credis firmiter for. currere non deceptus in significatione alicuius istor*um* terminor*um* for. et currit. et for. currit. tu scis for*um* currere et e contra si tu scis for. currere. credis firmiter for*um* currere nō deceptus in significatione illor*um* terminor*um* for. et currit. et for. currit. Et ita generaliter sequitur in alijs terminis. sed non sequitur. tu credis firmiter for. currere. et for. currit. igitur tu scis for. currere. ut arguitur est supra. neq*ue* sequitur tu scis for. nō esse igitur credis firmiter for. nō esse. et ita est q*uod* for. nō est. q*uod* nihil est. neq*ue* esse pōt q*uod* for. nō est. Ex qua suppositione sequit*ur* q*uod* ois fides actualis est scientia. et quodlibet fidei cre- ditū est scitū. Accipiamus adhuc q*uod* si cōside- ras for. currere et nō credis firmiter for*um* currere. neq*ue* credis firmiter for*um* nō curre- re tu dubitas for*um* currere. et e contra. si dubi- tas for*um* currere. igitur consideras for*um* cur- rere. et nō credis for. cū currere. neq*ue* credis

for*um* nō currere. sed si credis nō firmiter for*um* currere. nō deceptus in significatione ali- cuius istor*um* terminor*um* for*um*. et currit. tu op- pinaris for*um* currere et e contra. Ex q*uod* bus se- quitur q*uod* pōt esse q*uod* for*um* sciat se errare et se decipi. q*uod* pōt esse q*uod* for*um* credat firmiter q*uod* ipse errat. licet nesciat in quo singulariter er- rat. aut decipiatur. Itē est aduertendū nō ēē incōuenientes. q*uod* aliquid sit scituz p*ro* propositio- nē de terminis cōibus. quod sit dubiū p*ro* p*ro*- positionē de terminis singularibus. sicut per istā ois rex est rex. quēlibet regē se sciam a te esse regē. sed p*ro* istā. hoc est rex. hoc dubi- tandū est esse regē demonstrato. b. regē. id. b. regem est scitū a te esse regē. et b. regē est du- bitatū a te esse regē. s*ed* in diuersas propositio- nes. vñā de terminis cōibus. aliā de termi- nis discretis. ¶ Itē sciamus q*uod* eadē res est scita et dubia ab eodē s*ed* in desperatos termi- nos. ut dubitatū est a te hoc esse regē demon- strato vno quē dubites ēē regē. et scitū ē a te hoc esse istū hoīem. ¶ Itē s*ed* in conceptus sin- gulares nō desperatos. sed sicut cōuertibiles eadē res est scita et dubitata ab eodē s*ed* in di- uersas noticias. ut posito q*uod* ista sit in mente tua. iste homo est for. per cuius subiectuz be- ne scias ad intellectū demonstrari for. tunc p*ro* q*uod* tu scis istum esse for. ad intellectū for. de- monstrato per ly istū. q*uod* scis bene subiectuz et predicatū istius propositionis conuerti ut pono. et scis bene for. esse in rerum natura. et ista est tibi dubia iste hō est for. demonstran- do ad oculū hominē venientē a remotis qui in veritate est for. ideo noticia intellectua scis hoc esse for*um*. et noticia sensitua dubitas hoc esse for. ut supra arguebatur. Et s*ed* in hoc est aduertendum diligentius. q*uod* duplices sunt cōceptus in hoīe de eadē re. qui videntur ēē eque cōes. quor*um* vnus p*ro*inet. q*uod* si solū ad no- ticiā sensitua reliquus ad intellectua. vñ iste terminus vocalis for. duobus cōceptib*us* cō- siderari pōt nō cōuertibilib*us* quor*um* vnus est mere substantialis in intellectu. et nō cōno- tat vocationē seu notationē aliquā extrinse- cam. neq*ue* similitudinem aliquā extrinsecam et isto modo stat q*uod* cognoscas for. s*ed* nescias ipm vocari for. aut intelligas istam vocē for. imo stat q*uod* prius sciueris istū hoīem ēē for. q*uod* ipse vocetur for. neq*ue* hoc repugnat dictis

bene intellectu
mmo for. ita
substantie. na
hinc mere su
extrinsecā. q
ter subas q
est eius aia
minus sub
re substant
p*ro*ut subor
scriptus for
minis. et
apprehen
cut per bo
tum quan
le tante qu
omnibus
vel cōuert
quentus
alius. Et
finere esse
Et q*uod* hec
est sciam
de predica
dentales. et
sum inter
tū illo. sen
te lectus an
relligit sub
telligimus.
tā cito hab
tales cōm
sicut habem
vagos. ¶ S
seof. ex illo
sial sunt ter
sunt termin
substantie.
cognoscent
tem. s*ed* q*uod*
p*ro*ut secun
bus nō in
minus vo
conceptus
pubus des
significanti.
ceptus canes
vult dicitur
mo currit et

Et dubitare

bene intellectis. Et sicut dicitur de isto termino *for*. ita de quolibet alio de predicamento substantie. nam non est imaginandum quod terminus mere substantialis importet similitudinem extrinsecam. quia nulla est similitudo extrinseca inter substantias que est homo. et inter substantiam que est eius anima intellectiva indivisibilis. iste tamen terminus substantia utriusque istorum univocum et mere substantialiter importat. Alteri etiam conceptui subordinari potest iste terminus vocalis vel scriptus *for*. qui conceptus est connotativus nominis. et similitudinis extrinsece. et sic tantum apprehendit intellectus per istum terminum. sicut per hoc completum. hoc vocatum *for*. vel tantum quantum per hoc complexum aliquod simile tante quantitatis. vel talis qualitatis. nec in omnibus de eodem sunt isti termini similes vel convertibiles termini connotativi. sed ut frequenter aliter de eodem. et similiter concipit alius. Et hoc modo conceditur quod *for*. potest de finire esse *for*. ipso non desinente esse hominem. Et quod hec est vera. homo est asinus. argumentum est istam. neque hoc modo illi sunt termini de predicamento sube. sed sunt termini accidentales. et iste est modus vulgaris. et ad sensum interiore primum a sensibilibus mutatur illos sensibilibus et imagines recipientes. In te lectus autem ut a accidentia extrinseca intelligit substantiam rei. et quia non ita facilliter intelligimus. sicut sentimus. neque tacto. ideo non tacto habemus in intellectu preceptus substantiales communes vel singulares determinatos sicut habemus conceptus communes vel singulares vagos. ¶ Sed forte contra illud arguitur. quod sequitur ex illo dato quod omnes tales termini homines sunt termini equivoci. et per consequens non sunt termini substantiales de predicamento substantie. per consequens per istam regulam. ad cognoscendum terminum equivocum equivocum. scilicet quod ipse non subordinatur alicui conceptui secum convertibili. sed pluribus distinctibus non invicem convertibilibus. sicut iste terminus vocalis canis non subordinatur alicui conceptui secum convertibili. sed tribus conceptibus desperatis. scilicet conceptui canem celestem significanti. et conceptui canem latrabilem. et conceptui canem marinum significantibus. ¶ Sed bene dicitur quod stat bene istas *for*. currit. homo currit et c. esse propositiones plures. et istos

terminos vocales vel scriptos. scilicet *for*. et homo esse equivocos. et istum terminum *for*. non esse singulare terminum. cum enim univocum sumerentur illi termini non minus iste sunt concedende homo est *for*. animal est pla. ubi argumenta ista difficultatem non petant. minus enim vanum est in verbis laborare proposito alium exigente finem. sepe enim loquentes incidenter per verba falsa transimus. ideo transcuramus non curantes gratia brevitas.

His quidem habitis dicimus quod nunquam eadem res per eandem propositionem scitur et dubitatur. sed per diversas simul sciri et dubitari possit ab eodem. Ex quibus dicimus ad primum negando istam philosophiam mentalem. scilicet currere. igitur scis *for*. currere. sicut vocalis sibi subordinata est neganda respectu tamen dei ista est consequentia bona. *for*. dens scit currere. ergo deus sit *for*. currere. Et cum arguitur. quod ista consequentia in mente tua sit bona. quia non potest antecedens istius consequentie esse verum quin consequens sit verum. et non repugnat antecedens et consequens esse simul vera. igitur hec consequentia est bona. Dicitur quod non valet consequentia sicut hec consequentia mentalis non est bona. talis propositio mentalis homo est asinus demonstrata illa homo est asinus est necessaria. igitur homo est asinus. quibus non possit esse quod asinus sit verum. quin philosophia sit verum. et non repugnat antecedens et consequens esse simul vera. ita etiam in vocalibus non sequitur. non potest esse quod antecedens istius consequentie. hec est vera homo est asinus. igitur homo est asinus. sic significando sit verum. quin consequens sit verum. et non repugnat antecedens et consequens esse vera simul. igitur hec consequentia est bona. hec est vera homo est asinus. igitur homo est asinus. Et cum ulterius arguitur. quod illa consequentia sit bona. quia non potest esse quod antecedens istius esse sit verum quin scias *for*. currere. igitur oppositum consequentis non stat cum antecedente in coposibilitate. quia ad istum intellectum procedit argumentum negatur consequentia.

Ad secundum argumentum dicitur non ad mixtum casum. quia ex casu sequitur quod tu cognoscas *for*. et non cognoscas *for*. sequitur. n. tu cognoscis

Tractatus

for. si scis qd alterz istoz est for. qd nō potes sci
re qd alterz istoz est for. nisi p talē propositio
nē inētalem alterum istoz est for. sed noticia
complexa presupponit incomplexā. igitur si
cognoscis aut scis alterum istoz esse for. tu co
gnoscs for.

Ad tertium dicitur admissio ca
su concedēdo qd tu
scis hoc esse for. qd hec est vera in mente tua
hoc est for. capiēdo istum terminū for. sub
stantialiter. & negatur qd dubitas hoc esse for.
si tñ capiatur iste terminus for. accidentaliter
prout idē significat qd hoc cōplerum homo
vocatus for. concedit qd dubitas hoc esse for.
cū quo bene stat qd tu cognoscis for. & scias
hoc esse for. capiēdo istū terminū for. mere
substantialiter. & qd nō intelligatur iste ter
minus for. captus mere substantialiter adhuc
verum est qd tu scis hoc esse for. l3 ista voca
lis vel scripta non sit. concedenda a te. tu scis
hoc esse for. qd ipsa non est intellecta a te. put
est propositio.

Ad quartum argumentum dī
citur non admittē
do casum propter istam particulā qd propo
sitiō sciatur vt signum. qd illud repugnat pre
acceptis. nihilominus in residuo casus conce
ditur qd tu scis hoc esse verum. demonstran
do ad intellectum veruz illorum. sicut tu scis
qd hoc sit demonstrando adam ad intelle
ctum. & scis qd hoc demonstratur demonstra
ta chymera. igitur & c. Et ulterius conce
ditur qd tu dubitas hoc esse verum ad ocu
lum siue ad sensum quacūqz istarum demō
strata. neqz hoc repugnat dictis. In argumē
to tamen negande sunt iste consequentie. hec
est scita a te. hoc est verum. quam adequate
scis significare hoc esse verum. igitur tu scis
hoc esse verum. hec est tibi dubia. hoc est ve
rum quam adequate scis significare hoc esse
verum. igitur tu dubitas hoc esse ver. qd nō
vtriusqz consequentie consequens sit conce
dendum in casu isto propter variā eiusdez
rei demonstrationem. neqz valet consequen
tia. ista consequentia est bona scita a te esse bo
na. cum particulis ibi positis. & antecedēs est
scitum a te. igitur consequens non est tibi du
bium. qd nō tamen admittatur iste casus. de
ista consequentia. a. est verum. igitur hoc est

ver. pp rñdere ad illud argumentum.

Ad quintum dicitur qd pars nō
pōt supponere pro
propositione tota cuius est pars. Et ad argu
mentum ibi factum non procedit. De hoc ta
men magis infra dicitur.

Ad sextum dī vt dicebatur non
admittendo qd ista p
positio vt. propositio est sit scita a te hoc est for.
vel tibi dubia. Uterūqz cōceditur est. residuo
casus qd scis hoc esse for. ad intellectū. demō
strādo ipm sū sensum. tñ dubitas hoc esse
for. qd nō est impossibile. ideo & c.

Ad septimum dicitur est negā
do illam. sequē
tiam tu credis firmiter for. currere. & for. cur
rit. igitur tu scis for. currere.

Ad octauum conceditur qd in ca
su tu dubitas te sci
re for. currere. & negatur. ista. consequentia
tu scis for. currere. & consideras sufficienter
an for. currat. igitur pōpis certitudinaliter te
scire for. currere. Sicut nō sequitur. tu dubi
tas for. currere. & consideras sufficienter. vtz
dubites for. currere. igitur pōpis. certitudi
naliter te dubitare for. currere. nec per casū
evidentias omnino dubitas an scis for. curre
re. & scis vel dubitas te dubitare. vel scire
for. currere.

Ad nonum argumentum. forte dī
citur qd casus est im
possibilis vt probat argumentum admissio
casu. qd alijs partibus casus repugnat qd ali
qua sit propositio dubia. & quis illa nō repu
gnaret non tñ est illa bona descriptio propo
sitionis dubie. qd sicut nulla propositio est sci
ta vt propositio ita nulla est dubia vt propo
sitiō. Sed ista responsio non sufficit. qd sequē
tia in residuo casus difficultatem petunt istā
an hec sit propositio que ponitur in parte ca
sus. a. est nomen singulare alterius istorum.
Ideo sū rei veritatem dicitur non admitten
do casum. qd non intelligitur nulla facta noua
impositione precedente istius vocis que po
nitur pro subiecto istius particule casus. a. est
nomen singulare & c. vnde sicut illa non est p
positio. huius est syllaba. vel vox nulla precedē
te impositione istius syllabe que ponitur pro
subiecto. ita etiam illa non est propositio. a. ē

De scire et dubitare

nomen singulare attentus illarum non prece-
dente alia impositione istius termini. a. q. si-
cut vox est q. prima syllaba sub huius ppo-
sitionis maro currit. non est pars orationis. et p
hoc non est hec propositio. ma. est nomen. ita
prima littera prime syllabe subiecti istius p-
positionis. maro currit. non est pars orationis
et propter hoc hec non est propositio. ni. no-
men est. ita etiam hec non est propositio. a. est
nomen singulare alterius illarum. neq. hoc
qd pfero. f. bus pot reddere suppositum. huic
verbo est. cum non habeat modos similitu-
dinis et propositionis ab ipositorum datos. Ali-
ter enim nulla esset vox litterata. immo etiam
neq. illitterata que etiam non esset pars ora-
tionis grammaticae. postq. quilibet syllaba
vocalis ponitur esse pars orationis. dato q.
tales essent congrue. ba est syllaba. pe est syl-
laba huius dictionis vel illius et. Sz d. hoc
satis dictum est in primis. Verumtamen ubi
argumenta non petunt similem difficultatem
illi quam petebant argumenta facta. q. illa ar-
gumenta solum intendebant probare q. non
debet responderi ad. a. nisi intelligerem. a. ad
mittimus tales modos loquendi in alio pro-
cessu. et verba inutilia relinquuntur. Et fin-
istum modum loquendi concedimus q. a. sit
nomen singulare huius vel illius propositionis
vel for. et q. a. sit lra. ba sit syllaba. bus e vox
no significans ex impositione. et q. for. est no-
men et frequenter accipimus noia rex p no-
minibus nominu ipay rex. sicut illud nomen
for. dicimus esse nomen for. qui tñ terminus
vel nomen no vocat for. Sed hoc dicimus
pp breuitatem. q. no cuius nominu possumus
nomen pprim assignare. et vt facilius vnus
alter intelligat. et q. esset processus in infinitu
in noibus proprijs. Et p hoc d. ad illud qd
arguebat q. primus impositor no potuit p-
mo iponere noia. d. q. potuit imponere fin-
itodu ia dictuz gra breuitatis. et sine dubio
presupponit falsuz vel salte non pgru. Sed
de isto no sit cura. q. ad aliud intendeat. sz tñ
libenter in casu isto disputare sine ista difficul-
tate qua petit opponens de a. et pcedere in
casu isto q. a. est alter istoz. et dubitare an. a
sit vox. et an. a. sit falsuz. et concedere q. a. scio
esse propositionem categoricam. sed negare q. a.
scio esse idē libipi. a. q. n. a. scire esse idē vel

eade aliquibus vel alicui. Et si in casu poneret
a. tunc esse nomen singulare istius dens est.
et lateat me tunc pcedere q. a. est vox. et ne-
garē q. ego scio q. a. est vox itaq. repugnās.
Ad decimus ad arguit. q. ea-
de propositione est
pcedenda et dubitanda a te. et non est conce-
denda et dubitanda a te. nisi q. est scita et du-
bia. igit. et. Sz negando minore ad intelle-
ctū ante dictū. et pcedit maior. q. eade propo-
sitione est pcedenda et dubitanda. q. ista propo-
sitione in isto casu. rex sedet. est pcedenda a te. q.
sequens. et etiam est dubitanda. i. digna dubi-
tari. q. illa est tibi dubia. igitur dubitas ea. et
no repugnat illa. tu pcedis a ppositione et du-
bitas ea no male rīdendo. capiēdo aut dubitare
pro eo qd est dubie rīdendo ad ppositionem
prout distinguit ptra concedere vel negare ne-
gat q. eade ppo est concedenda et neganda. vel
dubitanda p eade mēsurā. Sed melius pot il-
lud argumentū fortificari q. prius fuerit for-
tificatū arguendo q. dubitas regē sedere et co-
cedis regē sedere. et no pcedis sed dubitas re-
gē sedere. nisi q. scis regē sedere et dubitas
regē sedere. igit. et. Sed huic d. q. qd sit de
maiori vel minori q. satis pot esse qd scias re-
gē sedere et dubites regē sedere. q. pot ee qd
scias regē sedere. et dubie rīdeas ad regē se-
dere. Sz admissio casu pcedēdi ē q. rex sedet
itaq. sequēs ex casu. et negādū ē q. scias regē
sedere. cū lateat te regē sedere i illo casu.

Ad vndecimū pcedit illud asis q. aliq. p-
positio ē dubia q. tñ est scita ee va ne-
q. hoc repugnat. sz seq. ad pdicta. q. tñ aliq.
propo sit dubia ppo vel dubiū signū et si du-
biū significatū vel dubia p significato no co-
cluderet argumētū aliqd. neq. descriptio ibi
posita d. ppoē dubia ē admittēda. q. nihil
pot sciri nisi itaq. significatū neq. ē dubitari.
et si aliq. ppo sciat vt ppo ipa scit vt pposi-
tio significata. et no vt ppositio significans. et
ita d. in predictis intelligi et eodem respectu.
Sz ad alias duas formas d. no rīdendo ad
aliquā talē. hoc ē bō. neq. ad aliquā talem tu
scis hoc ee boies. plūsq. sciatur que res de-
monstratur per istum terminum hoc. et ita
dicatur generaliter de omni pronomine de-
monstratiuo. q. nulla propositio intelligit vt

ppositio est nisi quibet eius terminus intelligatur ut terminus est. Ad ulte enī forme sibi ibi facte que nō valent. Et p hec dicta. 7 prius pōt patere solutio ad argumētū qđ facere solent ad pbandū qđ idem sit scitū 7 dubiū. ponendo q. a. b. c. sūt iste tres ppōnes. deus est. rex sedet. chymera est. quārū. a. sit scita a te. b. sit dubia. c. scita esse impolis. 7 remane libus. a. scita. 7. b. dubia. 7. c. scita ēē impolis moneant iste 7 taliter disponātur qđ tu nescias que sit. a. neqz que. b. neqz que. c. quod posito sequitur q. a. est scitum a te. 7 a p. a. est tibi dubium. q. sequitur tu dubitas an hoc sit tibi dubium demonstrato. a. q. tu nescis an sit b. igitur hoc est tibi dubius. Sed hūc dī vt prius q. a. non est scitum vt significans est. si cur neqz aliqua alia ppositio. 7 si argumētū fieret de rebus nō plus cluderet nisi tu scis hoc esse scitum a te demonstrando ipsum ad intellectum. 7 dubitas hoc esse scitum a te demonstrando ipsum ad sensus. qđ ē cōtingēs

Ad vltimum dī non admittendo qđ illa sciatur vt significās est. qđ presupponit argumētum. Vltimū admisso isto gratia disputationis nō plus pbat argumētus. nisi qđ aliqua est ppositio vera que non pōt sciri sic significando. qđ est concedendū dato isto modo loquēdi. imo cōcedendū est qđ est aliqd ppositio vera que a nullo pōt sciri sic significans. sicut hec. hec nō scitur ipsamet demonstrata. Et pnter q. a. 7. b. ppōnes pvertunt. 7 vtraqz est a te intellecta vt ppō est. 7 vna est scita a te. 7 alia nō pōt sciri. qđ sequitur de istis. hec ppositio non scitur a te. 7 hec ppositio non scitur a te demonstrando vtro biqz p ly hoc scōam istarū. sed qđ nō sequimur istō modū loquēdi. sed piorē a principio posittum. ideo istas cōclusiones nō concedimus sed concedimus qđ oīs res de mundo est scita vel scibilis noticia singulari vel generali. mul te in ppōnes sciūt que nō pnt sciri ēē vt c.

Et aliud incidit dubi-

possit esse qd homo appeat asin?
Et arguit qd nō. p̄mo. qz si ho
mo appeat asinus sit gratia crē
pl̄. for. Et arguitur. qd for. nō apparet asin?
qz si for. apparet asinus ⁊ nō apparet nisi il
lud quod est. igitur for. est asinus. ¶ Scdo si

for. apparet asinus? . et cō qđ apparet est illud. qđ
apparet sequitur qđ for. sit asinus. ¶ Tercio si
for. apparet asinus. igit p aliqua ppones ap
paret tibi for. asinus. Sit igitur qđ p illa bo
mo est asinus vñ p istam hoc est asinus quaz
credis esse verā in rei veritate demonstrādo
for. Sed arguit qđ nō. qđ si per istam. for. ap
paret asinus tibi quā credis esse verā. igitur
for. apparet tibi p predicatum significari. se
gequid apparet tibi p aliquē terminū signifi
cari p illum tibi significat. qđ itū p illum ter
minū apprehēdis. igit for. p istuz terminū
asinus significatur. sed signū de quocūqz suo
significato eriste vere et affirmative pducitur
et cū for. sit significatū eius. igit de sorte ve
re et affirmative pducitur iste terminus asin?
et p oīs hec est vera. for. est asinus. ¶ Quar
to si for. possit appere asinus. per idem bz in
casu qđ idem apparet tibi pedale. et semipeda
le. sūme albu et minus albu summe albo
pōis est falsum. et arguitur oīa. ponendo qđ
a. et b. pedalia distent equaliter a te. que tibi
appareāt pedalia et equalia deide incipiat re
moneri. b. p magnam distantiam. et remoue
atur quonqz appebit tibi sold semipedale.
te bene scire qđ est pedale. et sit iam medius
instans hōe i quo. b. appareat semipedale
et arguitur qđ. b. apparet tibi pedale. et qđ ap
paret semipedale. qđ enim. b. appareat tibi se
mipedale. apper ex casu. b. enim apparet sub
duplo minon angulo qđ ante apparebat. et ce
tera sunt paria. igitur. b. apparet tibi minus
qđ ante apparebat. sed qđ. b. appareat tibi pe
dale af. qđ tu scis. b. ēē pedale. qđ scis. a. et b.
esse equalia. igitur credis. b. esse pedale. et qđ
terciū credis taliter apparet tibi esse. igit
apparet tibi. b. esse pedale. ¶ Item ēē sequit
alia conclusio qđ. b. apparet tibi summe albu
et minus albu summe albo. qđ sint. a. et b.
summe alba. que appareāt tibi summe alba
et remoueat. b. ipso remanente summe albo
quonqz apparebit remissius albu qđ iam
apparet. Scias tamen qđ. b. continue rema
net summe albu. quo posito apparet qđ. b.
apparet remissius albu qđ summe albu
qđ enim apparet remissius qđ ante. sed ante
appareat summe albu. igitur iam apparet
minus albu qđ summe albu. et tamen. b.
apparet summe albu. qđ scis. b. esse sūme

tū credis. b.
 tū credis
 b. apparet n
 mū an. q.
 rē tibi eq al
 me albi ap
 isto dato fe
 r q aliqui
 nūqz est
 tibi affine
 sub aliquo
 minū a
 gnificat s
 ¶ 20
 primo q
 mine tam
 r intellectu
 apparent
 etiam. vid
 otata. sic
 sum. ad in
 est coloratū
 turibus q
 substantia
 plamū q
 rematica
 tentio quon
 bil intelligit
 nis intentio
 sicut dicerē
 Tercio intel
 terminus n
 est significat
 ee r substan
 tio termino
 quitur pūm
 plexum po
 quitur q o
 q: scilicet
 nō pōt ha
 sensibilibi
 bile pōt in
 ad generati
 nō deceptū
 lectus cōple
 p3 solō ad
 o infā pñaz
 rit affinis nū

Descre et dubitare

igitur credis. b. esse summe albuin. et qualiter
cunq; credis esse taliter apparet tibi esse. igitur
b. apparet tibi summe albu. ¶ Sed arguitur pri-
mū a. q. a. et b. scis eē eā alba. igitur appa-
ret tibi eā alba. q. b. concessis sequit̃ q. sum-
me albu apparet albius summe albo. ¶ Itē
isto dato sequitur q. aliqua noticiā est error.
et q. aliquid apparet tibi indiuisibile quoru;
utruq; est falsum. ¶ Item si sortes apparet
tibi asinus. igitur sortes apparet tibi asinus
sub aliquo conceptu. et non nisi per istum ter-
minū asinus. igitur iste terminus asinus si
gnificat sor. consequens falsum. igitur et c.

Pro solutione

dubij intelli-
gendum est
primo q. sicut est duplex noticiā interior i ho-
mine tam complexa q. incomplexa sensitua
et intellectua. ita in homine potest eē duplex
apparentia vna ad sensum. et alia ad intel-
lectum. vide eadem res ad sensum apparet co-
lorata. sicut celū apparet azurri coloris ad sen-
sum. ad intellectum tamen scitur q. celū non
est coloratum. q. bene scitur ex principiis na-
turalibus q. nihil est coloratum nisi sit mixtū
substantialiter aut qualitatiue. Secundo acci-
piamus q. omnis intentio simplex cathego-
rematica aliquid significat. aliter non esset in-
tentio quoniam ens est obm intellectus. et ni-
hil intelligitur nisi sub ratione entis. ideo om-
nis intentio simplex siue conceptus est verus
sicut dixerūt antiqui. i. veram rez significat.
Tertio intelligatur q. nihil significat aliquis
terminus nisi suum significatū unde sor. nō
est significatum istius termini asinus vniu-
ce et substantialiter capti. Et sicut dicitur de
illo termino asinus ita de alijs. Ex quibus se-
quitur primo q. per nullum conceptum inco-
plexum potest aliquis decipi. ¶ Secundo se-
quitur q. omnis error est circa complexum.
q. sensus exterior nō cōponit et nō diuidit. q.
nō pōt habere copulā. cū non imitetur nisi
sensibili effectiue concurrente. et nullum sensi-
bile pōt in eo generare copulā. aut cōcurrere
ad generationem copule. ideo sensus exterior
nō decipitur. sed tñ interior. et sensus et intel-
lectus cōplexione distante. Ex q. b. acceptis
p. sōlo ad argumenta. ¶ Ad primū d. negā-
do istā pñā sor. apparet asinus. et nihil appa-
ret asinus nisi illud qd est. igitur sor. est asinus.

Et cū arguitur si sor. apparet asinus. igitur
sor. apparet ipemet asinus vel aliud asinus ab
eo. Dicitur concedendo q. sor. ipemet appa-
ret asinus. sed nō apparet ipemet asinus qui
est. sed ipē ipemet apparet asinus qui ipē nō
est. et forte sor. apparet asinus. et nō apparet
asinus qui apparet. q. forte nullus asinus ap-
paret. ideo neq; ex isto sequitur q. aliquis asi-
nus sit. neq; q. sor. sit sicut sor. forte videt̃. l.3
nō sit in rez natura. q. videre nō est nisi ali-
quā rem visione cōprehendere. sed stat visi-
onem per quā aliq. res cōprehenditur esse.
q. uis ista res nō sit sed modicū ante fuit. cu;
visio sit q̃litas intensa. igitur et c. ¶ Itē nō se-
q̃t. hoc sentit̃ et hoc auditur. igitur hoc ē. Et
tunc ad scdm cū arguit̃. oē qd apparet. ē ista
res q. apparet. Di. pcedendo. sed ex illo non
seq̃t q. sor. sit asinus. sed solū seq̃t q. sor. ē il-
lud q. apparet. et hoc est ver. q. sortes nō ap-
paret nisi hoc demonstrato forte. et ista est ve-
ra oē qd apparet ē illud qd apparet. q. tñ il-
lud qd apper ē illud qd apparet. igitur oē qd
apparet ē illud qd apparet. l.3 pñā ab exclusi-
ua ad suā vlem de terminis trāspōsitis. et p
eūdē modū pcedit q. oē qd apparet ē tantū
quātū apparet. q. uis aliqd sit pedale et illud
appareat semipedale. et ita oē qd apparet est
exis ibi ubi apparet. q. uis aliqd appareat in
vno loco i quo ipz nō est. et iō oē qd appar-
et ē tale qle apparet l.3 viride appareat puniceū
vel azur. ¶ Ad tertā formā postea dicitur.
¶ Ad qrtā d. q. stat idē apparere pedale et
semipedale. s. in diuersas apparētiās. negat̃
tñ i casu illo q. b. appareat minus q. pedale
et nō v.3 hoc argumētū. c. d. et b. apparēt eā
līa. sed. c. appareat minus q. pedale. igitur. b. ap-
paret min⁹ q. pedale. q. posito q. c. eēt vnū
minus q. pedale. qd eēt iter. a. et b. in tanta
distātia qd appareat semipedale. asis est ver
et pñs falsum. neq; seq̃t de pñti. a. et b. appa-
rent pedalia. igitur. a. et b. apparent cōlīa ad
sensum vel intellectum. neq; de preterito. v.3
pñā. a. et b. apparuerūt pedalia ad sensum vel
ad intellectū. et aduertit̃ bene. v.3. a. et b.
essent equalia. igitur. a. et b. apparuerūt tibi eā
līa. Et ita dicendū est q. bñ stat q. forti appa-
reat. a. albu vt octo. et eidē forti apparet al-
bu vt q̃tuor. nūq; tñ stat q. aliqd appareat
albu vt octo et minus albu q. albu vt octo. si

Tractatus

cut nō stat qd aliqd appareat albius sūme al
bo. tñ in casu aliqd apparet albius qd prius
apparuit vt sequit ex dictis rē.

ExPLICIT tracta. de scire et dubitare.

Incipit tractatus obligationū.

No prius accipere qd ob
ligatio logica est actus
obligantis sūm quē ipse est obli
gans. Ex quo sequitur primo qd
si obligatio logica est obligas est. et si obligas
est aliquis obligatur. igitur a primo ad vlti
mū si obligatio est aliquis obligatur. p3. pñā
q3 sequitur. calefactio est. igitur calefactiens ē.
et visio est. igitur videns est. Secundo accipi
amus qd obligatio logica habet istas species
s. positionem et depositionē. et si plures vidē
dū erit. Ex quo sequitur qd omnis positio in
hac arte logica est obligatio. et pñter qd om
ne ponere est obligare. Ex qbus sequit istas
pñas valere. ego pono tibi istā. igit. ego obli
go te ad istā. etiā v3 ista. ego bene pono tibi
istā. igitur tu obligaris ad istā. et iō bene seq3
ego bene posui tibi istam. igitur tu fuisti obli
gatus ad istā. **T**ertio vltra accipitur qd se
quitur. tu bene admittis. a. propositionē. igitur
tu obligaris ad. a. propositionē. et de prete
rito. tu bene admististi. a. propositionē. igitur
tu fuisti obligatus ad. a. propositionem. q3 ad
mittere. a. propositionē nō est nisi promittere
se responsurum ad istam sūm exigentiam. ei?
cui promittitur. sed promittere aliquid est ob
ligare se ad illud. igitur rē. **S**3 cōtra ista
forte arguitur. q3 aliqua ē obligatio. qua nul
lus obligatur. q3 scribatur ista oratio. pono ti
bi istā tū curris vel aliqua talis nullo admit
tente. et p3 qd est obligatio. q3 illa est oratio cō
posita ex signis obligatōis et obligato. **I**te
possum ponere tibi istam. tu curris te inuito.
et nō admittente. igitur pōt esse qd ponatur
tibi ista absq3 hoc qd obligem te ad istam. p3
pñā et antecedens arguitur q3 possum pro
ferre tibi istam sic significantes. pono tibi istā
tu curris te nō admittente. igitur pōt esse qd
ponam tibi illam. **I**tem etiam tu potes ad
mittere illam absq3 hoc qd obligeris. q3 tu po
tes proferre istam sic significādo. ego admit
to istam. igitur pōt esse qd tu admittas istam
absq3 hoc qd obligeris ad istam. **I**tem si po
nere est obligare. igitur poni est obligari. igitur

solum qd ponitur obligatur. sed solus p
positio ponitur. igitur solum propositio obli
gantur. pñs est falsum igitur rē. **S**3 huic
dicitur qd equivoce possunt sumi illi termini
Et ad primum illorū dicitur qd illi termini ora
tio. propositio pro maiori parte apud logicū
capiuntur prout non sunt nomina verbalia
et ita conceditur qd propositio est absq3 pro
ponente. et oratio est absq3 orante. sed capien
do ista nomina prout verbalia sunt. val3 hoc
argumentum propositio est. igitur proponēs
est. oratio est. igitur orans est. et ita sequitur.
obligatio est. igitur obligans est. et hoc modo
in diffinitione locuti sumus. vnde isto modo
obligatio est illud per qd responsalis obliga
tur. et sic iste terminus obligatio est de predi
camento actionis et sūm istum modum. pat3
responsio ad primum. Sumptio autem isto
termino obligatio primo modo. sūm quē mo
dum non accipimus. non valet consequentia
neq3 illo modo est de predicamento actionis
sicut neq3 iste terminus oratio vel cōstructio
nec tamen hoc modo sumptio termino est il
la diffinitio bona. obligatio est oratio. compo
sita ex signis obligationis et obligato. q3 diffi
nitum ponitur in diffinitione. neq3 obligatio
est illud aggregatum. **A**d secundas formā
dicitur negando assumptum illud. s. potest ef
se qd ponam tibi istam tu curris absq3 hoc qd
obligem te ad istam. q3 ponere est obligare.
Et negatur ista consequentia. potest esse qd
ego proferam istam propositionem. pono ti
bi istam tu curris absq3 hoc qd obliges te. igitur
potest esse qd ponam tibi istas absq3 hoc
qd obligem te. q3 non sequitur. profero istam
pono tibi istas. tu curris. igitur pono tibi istā
tu curris. sicut non sequitur. profero istas po
no tibi istam tu curris. igitur obligo te ad istā
tu curris. q3 nunq3 est ponere nisi sit admittere
re. Et si arguitur quia prius ponitur propo
sicio q3 admittatur. Dicitur qd non h3 prius
proferantur illi termini pono tibi istas. tu cur
ris vel aliam quia non est positio nisi quan
do obligatur respondens. **E**t si arguitur
qd nunq3 sunt simpl positio. et admissio. et per
consequens nunq3 est obligatio. quia vt fre
quentius prius est corrupta ista prolatio talis
orationis pono tibi istam. tu curris q3 respō
dens dicat admitto illam. **U**ltimo dicitur qd

in hac arte p
eandem prop
fic significant
tendebat p
bene de vo
ter qd pon
concedit vo
nere qd ex
tas est fa
ad vltima
quentiam
ego admi
tis istam
mittere.
tis consen
igitur rē.
qd illi termi
significant
di et digni
qd signific
negandum
cessarium
dū et ipse
vltimus dic
quam respo
positam pro
Quit
lecta scita el
cui bene ad
tur per sign
da. vt si pon
nullus locat
qd tu non fie
Secu
sum propo
concedendū
positum est
gnans est
Lert
so cū bene c
admissis. et
negationum
repugnans
Quar
et cōtradictio

De obligationibus

in hac arte presupponimus gratia agumenti eandem propositionem remanere vel una significante sicut significant illa quaz intendebat ponere ponens. Non enim posset bene de vocalibus disputari quia ut frequenter quod ponebatur non est quando respondens concedit vel negat illud. Quarto volo ponere quod extra tempus obligationis rei veritas est satenda. Et per istam responderetur ad ultimam formam negando istam consequentiam tu proferis istam propositionem ego admitto istam tu curris igitur tu admitte istam tu curris quia cum admittere sit promittere et non sit promissio sine utriusque partis consensu non est admissio sine obligante. Igitur etc. Quinto postea accipiendum est quod illi termini concedendum et negandum idem significant in sequentibus quod dignum concedi et dignum negari et non participialiter scilicet quod significet concedendum quod concedetur et negandum quod negabitur quia isto modo necessarium simpliciter bene respondendo est negandum et impossibile simpliciter concedendum. Sexto ulterius dicitur quod positio est obligatio per quam respondens obligatur ad concedendum positam propositionem cum sibi vel posita fuerit.

Quibus positis pro regula teneat quod omnis propositio intellecta scita esse possibilis et non repugnans alii cui bene admissio vel bene concessio que petitur per signa positionis admitti est admittenda ut si ponatur quod nulla propositio sit aut quod nullus locatur vel quod nulla obligatio fiat aut quod tu non sis admittendus est casus.

Secunda regula omne bene admissum propositum eodem modo significans est concedendum et omne sequens ex eo et propositum est concedendum et omne sibi repugnans est negandum.

Tertia regula omne sequens ex bene admissum cum bene concessio vel bene concessis et bene admissis et opposito bene negati vel bene negatorum est concedendum propositum et quod repugnans est negandum.

Quarto pro regula teneat quod omnes propositiones concessae et contradictorie negatoe debent facere copu-

latinam possibiles et hoc est quod aliqui voluerunt dicere cum dixerunt quod omnes rationes in arte obligatoria sunt retorquende ad idem instantes.

Quinta regula ad omnem propositum neminem pertinentem concessio vel concessis respondendum est secundum suam veritatem scilicet si sit vera concedenda si sit falsa neganda. Et ista regulam ego extendo ad impositionem secundum opinionem hic sustinendam.

Sed contra istam regulam forte arguitur quod ex illa sequitur quod non omnis positio est obligatio neque omne ponere est obligare propter fallaciam et propter quod regula ista innuit quod obligat respondens solum ad bene admissum igitur si ponatur ista hoc est asinus et admittatur adhuc non est obligatus respondens ad istam quia non tenet ea concedere quia non bene admisit. Ex isto sequitur quod non est possibile quod aliquis obligetur ad propositum simpliciter impossibile scilicet positum onem quia si tenet respondere ut innuit regula nisi ad licite promissum seu admissum si nunc licite admittitur impossibile simpliciter secundum positionem igitur etc. Item data ista regula sequitur quod positum et admissum sunt scilicet esse tale est negandum et contradictorium concedendum respectu eiusdem. Item sequitur quod si aliquis propositum bona et formali denotata a ly si significante ex compositione suorum terminorum etc. ante est concessus et propter negandum et tunc sequitur quod non omne sequens ex concessio vel concessis est concedendum. Item sequitur ultra quod non omne repugnans concessio vel concessis est negandum.

Sed pro istis advertatur quod admittitur proponere aliquam est promittere se respondere ad eadem secundum exigentiam argumentis et cum non omne promissum sit servandum sed solum licite promissum id non ad omne admissum respondendum est scilicet quod est promissum quia forte est non licite admissum vel promissum. Ex quo patet quod non omnis positio obligat sed solum licita positio neque omne ponere est obligare et non sequitur ego pono tibi istam et tu admittis istam igitur tu obligaris ad illam. Et tunc ultra proceditur quod non est posse quod aliquis obligetur ad propositum simpliciter impossibile per positiones. Et per idem proceditur quod positum et admissum est negandum ut si pro fuerit impossibile simpliciter et ita proceditur quod frequenter ante est concessus et propter non est concedendum in propositum denotata a ly si significante etc. sicut si posita fuerit propositio impossibilis sequens ex

Tractatus

ea est neganda quous illa propositio posita et admissa fuerit concessa. Et ea tota istius est. quod si oporteret iucundum peritaciter multiplicare. sed solvere. Ex quo patet ratio ad ultimum quod oppositum male concessum et admissum est concedendum negandum tamen est quod contra dictorum concedendi sit concedendum aut repugnans procedendo sit concedendum respectu eiusdem.

Ad pro dictorum

argumentorum praxi hinc erant plariter disputemus. Obligo te ad istam tu curris posito quod demonstrum te quod sedes. quod admissa proponatur eadem. quod concessa negata vel dubitata cedat tempus obligationis. et arguitur quod ista non fuit concedenda si concessa fuerit. quod ista fuit falsa et non fuisse obligatus. igitur et. propositio et ante anis quod in nulla specie obligationis fuisse obligatus a me. igitur et. probat anis quod neque propositio neque propositio deponit et sic de aliis. quod qua ratione tu fuisse obligatus pro vnam speciem eadem ratione quodlibet. igitur pro nulla si dubitatur vel negetur. Arguitur tunc sic ista tu curris fuit tibi posita et a te bene admissa igitur non fuit a te dubitanda neque neganda. ista propositio est bona denotante et. et anis est a te dubitandum saltem si procedis te fuisse obligatum. igitur propositio non est a te negandum. Sed pro isto intelligendum est quod non obligatur aliquis nisi per terminos específicos obligationis. quod cum obligatio fit circa certum officium exercendum. puta circa negare. concedere. aut aliter respondere. ideo non potest respondere puenire cum argueret nisi conveniat secum per terminos específicos. et ideo pro hoc genus obligatio non potest aliquis obligari ab argueret. quod ne minus obligatur ad illud ad quod nescit se obligari. Id cum dicit argueret obligo te ad istam tu curris. dicat respondens quod credo quod specie obligationis vel sit enim obligare. et non admittat aliquid antequam specificet per quam speciem obligationis vult eum obligare. Et iste est modus regularis respondendi. Aliter tamen posset respondere sophistice admittendo istam tu curris. cum dicit obligo te ad istam tu curris. Et cum proponitur illa tu curris. dicit respondens ad istam. Et si arguitur tu respondens ad istam. igitur concedendo. negando vel dubitando. vel alio modo. conceditur propositio. et consequenter respondeatur finis propositas. et procedit antecedente concedatur propositio. Et negat pro-

ma pars anis proposita et sedes. Et procedit tertio si per ordinem proponitur. et si queratur quod specie obligationis obligatur. dicat respondens quod non oportet certificare. Unde diligenter aduertatur quod quotiescunque est una distinctio sequens cuius quelibet pars est falsa non sequens quelibet pars est neganda propter ultimam propositam. Et ita per oppositum de copulativa cum copulativa fuerit vera. sed repugnans cuius nulla pars est repugnans pro se quelibet pars propter ultimam est concedenda. Nunc contra primam et secundam regulam simul arguitur. quod utraque istarum est politis. rex sedet. nullus rex sedet. ideo utraque istarum est admittenda cum sit utraque intellecta a te. Idoneo igitur tibi utraque istarum si admittatur. proponitur utraque. si conceditur. pro quod conceditur duo contradictoria. quod enim sunt duo contradictoria est verum non repugnans. Sed forte dicit non admittendo. sed contra tu teneris admittere omnem propositionem politis tibi positam sed utraque istarum est politis et posita. igitur te teneris admittere utraque istarum. Item si non admittitur utraque illarum quod altera alteri repugnat. saltem pono tibi alteram illarum. rex sedet nullus rex sedet. si admissa propono tibi istam rex sedet. et pro quod ista est dubia et impertinens et ideo dubitanda que dubitata. proponitur nullus rex sedet. quod et etiam dubitanda. quod dubitatio uno contradictorium immediate propositum reliquo dubitandum est. Quibus dubitatis arguitur sic. utrumque illorum dubitas. sed alterum illorum est positum. igitur positum dubitas. Sed huic forte dicit cum ponitur altera illarum admitto alteram illam. et cum proponitur altera illarum concedendo alteram illam. et tamen utraque illarum dubitatur cum proponitur. et vltima dicit quod nulla illarum est tibi posita. et si posueris mihi alteram illarum. tamen nullam illarum posuisti mihi. et si utraque illarum dubitanerim tamen non dubitavi mihi positi. Sed contra cedat tempus obligationis. et arguitur quod in illo tempore aliqua obligatio fuisse obligatus que fuerat. b. et arguitur sic. b. obligatione. sed. b. obligatio fuit composita ex signis obligationis et obligato. igitur aliquid fuit obligatum quod fuit pars huius obligationis. et propositio aliquid fuit tibi positum. cum non fuerit alia obligatio quam propositio. sic igitur aliquid istarum fuit tibi posita. sed utraque illarum dubitasti. igitur positum et a te admissum dubi-

Obligationus

casti in tpe obligationis. Igitur male rñdisti.
¶ Sed pro isto & pro similibus advertendū
 est. qd nō est a rñdente rñdendum admittō.
 nisi post signum obligationis. sequitur ppo
 expressa aut terminus certam ppōnem ad/
 mittendam declarans rñdenti. vt cum poni
 tur illa. tu curris. vel cum dī pono tibi istam
 demonstrata certa ppōne rñdētī nota. ita ē
 a rñdente nō est respondendum ad aliquam
 ppōnem nisi illud verbum ppono determi
 net ppositionem integrā vt propono tibi istā
 tu curris aut terminum certam ppōnem re
 spondenti designantem. vt ppono hāc certa
 ppōne respondētī nota demonstrata. quam
 sciat ipsa demonstrari. & ideo cum dī pono ti
 bi alteram illarum dī nō admittendo. quous
 qz certificeris que illaz ponē. & si ponitur q
 sis certificatus optime q sit ista. q tibi ponē
 admittat hoc. & iterum cū dī pono tibi alte
 ram illaz. dī nō admittendo. Et si dī quare
 dī q nō curret. Sed dicat que est ista quam
 vult ponere. & si pōt ipse rñdens q ipse di
 cat admittatur. & rñdeatur vt prius euz ipse
 dicit pono alteram illaz. sed cum hoc dīcat q
 multum placeret admittere alteram illarum
 si tibi vellet certificare quas ponere vult qz
 cōcedam q nō est opus certificare me. & ita
 est obligatorie rñdendum. **¶** Cōsili si dī po
 no ppōnem polem & nulli repugnantē quā
 habeo in mente mea. Et ita cū dī pono oēm
 ppositionem polem. dī nō admittendo. qz
 nulla ppositio est sequens ad id verbum po
 no ad quā debeat rñdētī. verū tamen in cer
 to casu lz nō sequitur aliqua ppositio aut cer
 tus terminus discretus id verbum pono. p
 aliquas circumstantias pōt rñdens admittere
 vt si rñdens sciret q nulla est ppositio nisi.
 ista rex sedet sic significans. & opponēs dice
 ret. pono tibi oēm ppōnem polem que ē in
 rex nā. pōt rñdens admittere. qz sic esset cer
 tus quam ppōnem admitteret. & sicut dī de
 isto verbo pono. ita de illo verbo ppono. vñ
 qz oēs sequens ex bene cōcesso sit pceden
 dum nō tñ cū ppono oēs sequens est concedē
 dum omne sequens. qz forte multa sequētia
 sūt nō intellecta aut de quibus nō est aduer
 sum a rñdente. Ita etiam cū pponitur altera
 illarum. deus est. vel homo est asinus. nō est
 rñdendum. concedēdo vel negādo alterā illa

rum. cū nesciat que pposito pponatur cōce
 denda vel neganda. **¶** Sed ad argumētum
 prius cū arguitur q vtraqz illaz est admit
 tenda. rex sedet nullus rex sedet. dī cōceden
 do. & q vtraqz illaz diuisione teneor admitte
 re nō tñ teneor admittē si vtraqz illaz mihi
 posita. neqz plus pbat argumētū si tñ ponē
 q oē pōt sit tibi positū & a te bñ admissū ad
 mittatur. deinde pponitur rex sedet. & cum
 ista sit dubia & impūnens. ideo ista est dubi
 tanda. Et ita etiam dubitat. ista pposita nul
 lus rex sedet &c. **¶** Sed contra omne pōt
 tibi positum & a te bene admissum sed vtra
 qz illaz est pōtis. Igitur vtraqz illarum est ti
 bi posita & a te bene admissa. & vtraqz illarū
 est tibi pposita. Igitur vtraqz illarū est a te
 cōcedenda. & vtraqz illaz dubitas. Igitur ma
 le rñdes. **¶** Ideo admissio casu dicitur conse
 quenter cōcedendo oīa si per ordinem ppo
 natur. & cōceditur q tu male rñdes. si tamē
 prius pponitur q male rñdes qz tu illarum
 vtraqz dubites. negandum tāqz falsū & im
 pūnens. deinde negatur q vtraqz illarum
 dubites. si pponitur aliis concessis p ordinez
¶ Et si arguitur in priori ordine q tu nō ma
 le rñdes. qz tu bene rñdes ad aliquam ppō
 nem tibi positam. Igitur tu nō male respon
 des. negatur pñā. **¶** Item admissio casu isto
 q omne possibile sit tibi positum. & a te bene
 admissum. arguitur q asis ad in pōtē simpli
 citer sit a te bene admissū. pñs repugnat di
 ctis. & pbat pñā. qz admissa ista pponitur
 tibi vtraqz illarum contradictoriāz est ppo
 sitio pōtis. qd qz verū & impūnens est cōce
 dendum. & deinde propono tibi. vtraqz illa
 rum est tibi posita & a te bene admissa. ista se
 quitur ex illis. ideo concedenda. & p pñs ista
 duo inuicem cōtradictoria sunt a te bene ad
 missa & simul & p pñs antecēdēs ad illaz co
 pulatū. rex sedet. nullus rex sedet. simplici
 ter impolem est a te bene admissū. **¶** Sed
 huic dicitur admittēdo q omne possibile sit
 tibi positū & a te bene admissum. i. q oīs pro
 positio possibilis sit tibi posita & a te bene ad
 missa. deinde cum proponitur q vtraqz illa
 rum duarum contradictoriāz est possibilis.
 negatur tāqz repugnans. qz repugnans ē q
 bene admittas duo inuicem repugnata. qd
 tamen sequitur illo concessio. **¶** Sed si ponē

Tractatus

q^d omne possibile sit tibi positi^u & a te admissi^u absq^{ue} ly bene & pponat q^d vtraq^{ue} illar^{um} sit polis cōceditur. tanq^{ue} verū nō repugnās & q^d vtraq^{ue} istar^{um} est a te admissa & si iſeratur tūc q^d vtraq^{ue} illar^{um} est a te cōcedenda negatur p^{ri}ma. vñ si ponitur q^d ppositio illa simplr impossibilis homo est asinus sit tibi posita & a te admissa. admittēdū est. & cū pponitur q^d ista hō est asinus impolis simpliciter est a te concedēda negat^{ur}. quia non valet ista bec. ppositio impolis simpliciter est tibi posita & a te admissa. igitur bec est a te cōcedenda. quia ad hoc q^d ista foret a te concedēda. o^{mn}is q^d in isto casu foret bene admissa. q^d nō est verum. quia bonum est non multiplicare s^{ed} soluere. ¶ Sed cōtra rāsonem a^{nt}. pbandō q^d eadē ppositio est cōcedenda & neganda ab eodez in eodez tpe obligationis. q^d tñ repugnat rāsoni. q^{ia} si vnū contradictoriōz est cōcedēdū reliquū est negandū. ideo si eadem ppositio esset cōcedenda & neganda. & p^{er}dictōr^{um} esset ppositio. igit^{ur} esset pcedendū & negandū sed arguitur p^{ri}ma ponat for. istam tñ hō currit adequate significātem hōiem currere. et ponat pla. tibi ista nō hō currit adequate significātem nō hōiem currere. cōtradictōrio modo p^{ri}me. & sis in obligatus ad ābas istas p aliq^{uo} tps. deinde pponat for. tibi ista hō currit. ista est cōcedenda. q^{ia} posita & c. deinde pponat pla. tibi ista nō homo currit. & patet q^d est cōcedenda. p idē. idē segtur q^d eadem ppositio sit cōcedenda & neganda. q^d fuit probādū. ¶ Sed huic forte d^{icitur} q^d nō est incōueniens q^d eadē ppositio sit ab eodē in eodē tpe obligationis pcedenda & negāda. q^{ia} illud est respectu diuerioz obligātiū. ¶ Sed cōtra ponat q^d for. teneat locū platōis & ponat ipse vtrūq^{ue}. ¶ Sed adhuc forte d^{icitur} q^d nō est incōueniens. q^{ia} est respectu for. qui locū est duo rāsones. deinde pponat tibi for. bec est vera hō currit. q^{ia} id est sequēs. ideo cōcedendū. segtur enīz homo currit & ista adequate significat hōiem currere. igitur bec ē vera hō currit. a^{nt}is enīz est positi^u in casu illo. igit^{ur} & c. quo cōcesso ponat for. illa nō homo currit q^{ia} cōtradict^{ur} illi q^{ia} p idem est cōcedenda. deinde pponat for. vtraq^{ue} illar^{um} cōtradictōiar^{um} est vera. & p^{ri}mo illud est sequens. q^d si cōcedat tps obligationis. & arguit q^d infra tps

obligationis cōcessisti ip^{se} o^{mn}is simpliciter i quo cūq^{ue} tpe vel in quacūq^{ue} obligatiōe fuerit nō est cura. igit^{ur} in tpe male rādisti. ¶ Itē in tpe cōcessisti repugnās tibi posito & a te bene admissō. igit^{ur} in tpe male rādisti. p^{ri}ma. q^{ia} tam incōueniens est cōcedere repugnās ppositū ab vno q^{ue} ab alio. cū sit idem & eodez modo repugnās. fiat aut^{em} ista forma extra tps. tu cōcessisti infra aliquod tps duo p^{er}dictoria cōvera. igit^{ur} infra aliquod tps male rādisti. p^{ri}ma. q^{ia} neq^{ue} respectu vnus neq^{ue} respectu diuerso^{rum} pōt esse q^d duo contradictoria sint simul vera in sensu & ad sensū iā exp^{re}ssum. ideo d^{icitur} in principio. negādo istam cōclusionē. s^{ed} q^d eadem p^{ro}positio sit pcedenda & negāda ab eodē infra idem tps. & admittatur p^{ro}positio illa homo currit posita p^{ri}mo mihi a for. & cum ponit sua p^{er}dictoria a pla. nō admittit. q^{ia} repugnat posito & bene admissō. q^{ia} nūq^{ue} repugnantia pōt simul bene stare. neq^{ue} respectu vnus neq^{ue} respectu diuerso^{rum}. vt argutū est. sic neq^{ue} vnq^{ue} pōt plures opinionones eē vere. circa eandem materiā. nō p^{er}uertibiles. vñ cū sunt plures opinionones circa eādem mām nō cōuertibiles aut vnica earum est vera. aut oēs false. quīs vt sepe cōtingit multe videantur a cōtradictione defendibiles. q^d accidit ppter defectū speculationis. & eius ignorantiaz & ideo p^{er}ter rāndendo nūq^{ue} d^{icitur} idem rādens diuersas opinionones circa eandem mām sustinere nisi velit cōtradictoria cōcedere. pōt tñ vnā post aliam g^{ra} disputationis admittere & sustinere. ¶ Sed adhuc forte arguitur. q^d eadem p^{ro}positio est concedenda & neganda ab eodem in eadē obligatione. q^{ia} ponat. tibi bec copulatiua. bec hō currit. est tibi posita & a te bene admissa adequate significans hōiem currere. & bec rāibile currit. adequate significans rāibile currere est tibi deposita & a te admissa deinde a^{nt} q^d bec est a te cōcedenda. homo currit. q^{ia} est tibi posita & a te bene admissa. & est tibi pposita. igit^{ur} est a te cōcedenda. ponat enīz cū toto casu q^d bec sit tibi pposita. & q^d bec sit a te neganda. arguit q^d bec cōsequentiā est bona homo currit. igit^{ur} rāibile currit. & eius p^{ri}ma est a te negandū. q^{ia} est de positi^u. igit^{ur} eius a^{nt}is est a te negandū. & sic ista hō currit. est a te cōcedēda & negāda. ¶ Sed huic d^{icitur} vt prius negando q^d eadem ppositio

Obligationum

est cōcedenda et negāda ad sensus iam dictū
et admittit ille casus. et q̄ ista. hō currit. est
a te cōcedenda. q̄ posita et bene admissa. ut
ponit casus. ¶ Et est arguitur q̄ illa sit negā
da. homo currit. q̄ illa p̄sa est bona. homo
currit. igitur risibile currit. et p̄s eius est ne
gandū. igitur et eius aīis est negandū. negat
aīis. s. q̄ p̄s sit negandū. ¶ Et cū arguitur
q̄ illud est depositum et admissū. igitur negā
dū. negatur p̄sa. sed illa p̄sa est bona. nec ri
sibile currit et tibi deposita et a te bene admis
sa. igitur est negāda. sed eius aīis est repugnās
in illo casu. ideo et c. ¶ Sed adhuc forte argui
tur q̄ eadē p̄pō sit cōcedenda et negāda ad
sensus iam dictū ab eodē in eodē tpe. q̄ aliq̄
copulativa est negāda. cuius quilibet pars
est concedenda ab eodem in eodē tpe. igitur
et c. p̄s p̄sa. et arguitur aīis. q̄ ponat tibi se
denti illa. oīs homo currit. deinde pponatur
tibi ista. tu curris. qua negata. q̄ falsa et imp
niens pponatur illa. tu es homo. et p̄s q̄ ista
est vera nō repugnans bene admissa. igitur
est concedenda. p̄s p̄sa. et arguitur tūc sic illa
copulativa est negāda oīs homo currit. tu es
homo. q̄ ipsa est aīis ad pponēnem bene ne
gatam. igitur negāda. et vtrāq̄ eius pars ē cō
cedenda. igitur et c. ¶ Ideo forte dī in princi
pio negādo illā p̄sam aliqua copulativa ē ne
ganda cuius vtrāq̄ pars est cōcedenda. igitur
eadē p̄pō est cōcedenda et negāda. q̄ dicat
q̄ ille due oīs homo currit. et tu es homo nō
repugnāt illi. tu nō curris. nisi copulet. ideo
cū copulatur negat copulativa. s. oīs homo
currit et tu es hō. q̄ est copulativa repugnāt
¶ Sed cōtra. q̄ tūc posita et bñ admissa ista
oīs homo currit. pponat illa homo nō cur
rit. ¶ Et arguitur q̄ ista est cōcedenda. q̄ il
la est vera nō repugnans bene admissa. igitur
est cōcedenda. p̄s p̄sa et aīis aīis. q̄ iste p̄posi
tiones nō repugnant nisi sint copulate. s. iste
nō sit copulate. ut pono. igitur neutra alteri re
pugnat. p̄s p̄sa et maior ē ex r̄sione. ¶ Sed
huc forte dī q̄ iste due bene repugnāt. s. nō
copulentur aut sint copulate. ¶ Sed p̄tra. igitur
p̄ idē iste tres repugnant oīs homo currit. tu
es homo. tu non curris. aut saltem stat istas
tres repugnare sic significando. s. nō sunt co
pulate. q̄d repugnat positioni. Item si p̄po
sitiones nō repugnāt nisi sint copulate. bñ ad

missa illa oīs homo currit. proponitur ista tu
es nō currens. que q̄ vera. nō repugnās. cō
cedenda est. qua cōcessa arguit. tu es nō cur
rēs. igitur homo est nō currēs. igitur homo non
currit. q̄d est oppositū positi. ¶ Ideo si ne
gatur ista tu es nō currens. pponitur illa. tu
es currens. q̄ neganda est. q̄ falsa nō sequēs
deinde pponitur tu es hō. et ista est cōcedē
da ex r̄sione. Et tūc sequitur q̄ nō de quolibz
terminis singulari p̄ aliquo supponēte simpli
citer sumptis predicat alteri cōtradictoriōri
incōplexor. q̄ vtrāq̄ istar. negat tu es cur
rens. tu es non currens concessio q̄ tu es ho
mo. ¶ Item ponatur tibi sedenti omne ens
est for. deinde proponatur. tu es for. qua ne
gata. q̄ falsa nō sequēs. ut pono. pponit ista
tu es sedens. patet q̄ ista est vera non repu
gnans. et per consequens concedēda. qua cō
cessa arguit sic. tu es sedēs. igitur aliquod se
dens non est for. quod est oppositū positi.
si negatur consequentia. ponatur oppositum
consequentis cum antecedente. et stabunt ista
simul. tu es sedens et omne sedens est for. et
vltra. igitur tu es for. patet sillogismus in q̄r
ta figura. et antecedens est concedendum. q̄
ista est negata. tu es sedens. igitur aliquod se
dens non est for. igitur oportet concedere co
pulativam compositam ex antecedente et op
posito consequens et c. illud dī admittendo
casum. et quando proponitur. tu es sedens.
negatur tanq̄ repugnans posito et opposito
bene negati. et s. sequatur ex obligatione. tali
non tamen est concedenda. q̄ ad sequens ut
repugnans obligationi non est pertinenter re
spondendum immo obligato. ¶ Item pona
tur q̄ for. non obligato proponatur illa. deus
est. quam ipse concedat. et proponatur plato
ni eadem quam neget necessariam male re
spondendo. et cicero dubitet illam male etiā
respondendo. quo posito proponitur illa. tu
respondes sicut ille illorum qui male respon
det demonstrando per ly illorum for. et pla
tonem et ciceronem. et non respondeat aliq̄s
illorum nisi ad istam et modo predicto. si con
cedis illam tu concedis falsum. non sequens
igitur tu male respondes. posito q̄ tu non re
spondeas ad aliquam p̄ponem nisi ad istam
quam nunc tibi propono. Item si tu respon
des sicut iste illoz qui male r̄ndet et ille illoz

Tractatus

rum qui male rñdet. respondet negative. igitur tu respondes negative. voco enīz hic vnū ita respondere sicut alius qñ vterq; rñdet affirmative. aut negative. rñ. si dubitas illaz tu rñdes sicut iste illoz qui male rñdet. rñ. cice/ro etiā dubitat illā male rñdendo. igitur tu respondes sicut ille illoz q male rñdet. illa pñā est bona rñ. rñ. añs est cōcedendū. igitur rñs. Si negas istā rñdes negative. igitur tu rñdes sicut ille illoz qui male rñdet. **S**ed pro isto dī q ad propositionem propositam est rñdēdū in fm qualitatem illius mensure pro qua proponitur. nisi alia fuerit conuentio inter opponentem rñ respondentem huic repugnans aut nisi repugnet et quod est obligatum. Ex quo sequitur q non valet consequentia ista. hec propositio est vera rñ impertinens tibi pposita. igitur hec est a te concedenda. vt si tibi tacenti proponatur illa tu loqueris. dñz tu negas eam tu bene respondes. rñ illa est vera pñ impertinēs tunc. sed nō negas illā p tempore p quo rñdes. Ita etiā nō sequit̃ tu cōcedis falsum nō obligatus. igitur tu male respondes. sed bene sequit̃. tu concedis falsum non obligatus p tempore pro quo pponit̃ igitur male rñdes. Et ita intelligant̃ quedaz ex dictis. Ex quibus pñ rñsio ad casū. admissio. enīz ea si negas illā ppositio tu rñdes sicut ille illoz qui male rñdet. tanq; falsa. p tpe p quo proponebat nō sequens. Et capis hic iste terminus ita rñdere p similitudine rñsionis in confessione. negatione vel dubitatione rñ. De vñtute enīz sermonis qualiter rñdet for. taliter rñ plato rñdet ad istā deus est. Et qñ vterq; arguitur. tu negas illā. igitur tu rñdes negative. rñ iste illoz qui male rñdet. rñdet negative. igitur tu rñdes sicut ille illoz qui male rñdet. negat̃ añs tanq; repugnās. Et si pponitur. tu rñdes ad istā rñ nō rñdes affirmative neq; dubitative neq; alia rñsione nisi negative igitur rñ. negatur añs. **E**t si queris qua rñsione rñdes non certificet. donec fiat sequens p ordinē pponēdi. **E**t ex hoc pñ rñsio ad tales propositioes etiāz extra tps cū pponuntur. tu negas ppositionē quā tibi ppono. illa enī negāda est. rñ qñ tu negas si pponit̃ tu negas istam tibi ppositā concedit̃. qñ facta est vera p tpe platonis. **S**ed forte arguit̃ p

bādo q nō p tpe p quo proponit̃ ppositio est rñdendum ad eā fm sui qualitatem. qñ ex illo sequit̃ q for. rñ plato rñdet ad eandē ppositionē. vnus concedendo. alter alio mō rñdēdo in eodē sensu. extra tempus obligationis. rñ vterq; nō male respondet ad istam ppositionem. Item sequitur q for. concedit̃ a ppositionem rñ pla. concedit̃ contradictoriā a. vtrq; bene respondente rñ non obligato. **I**tem sequitur q for. concedit̃ rñ negat eandē ppositionē nō male rñdendo. qñ ponatur q for. eadē propositio pponat̃ a diuersis sed vnus ante aliū proponat̃ eā sic q sit falsa qñ vnus proponit̃. rñ vera qñ alter pponit̃. **I**te pōt for. ponere a ppositionē platonī rñ p horam aut saltem p tempus notabile ptestat̃ plato differre rñsionē. rñ interea forte propositio pposita est facta impossibilis. rñ tñc sequitur q for. bene respondet concedēdo im possibile. que oīa predictis vidēt̃ repugnare. **I**tem proponatur hec for. tacenti rñ nō obligato. tu negabis vel dubitas propositio nem quam tibi propono. si for. neget eaz tñc ista propositio pro tempore prolationis fuit vera. igitur concedenda. si concedenda. tñc ista fuit falsa. igitur neganda. si dubitat. tunc ista fuit vera pro tempore prolationis. igitur concedendam. **S**ed pro his dicitur q conclusiones ante dice non sunt impossibiles cum ad diuersa tempora referantur. **I**tem hic certa regula poni non pōt nisi fm q opposit̃ rñ respondens conueniunt cum pro eadem mensura non possit respondens respondere bene respondēdo pro qua proponit̃ opponens. qñ ante responderet qñ intelligeret illud ad qd respondens erat. sed d hoc postea dicitur. **A**d vltimum infra dicendum est. **I**tem si ponatur q ad nihil sis obligatus deinde proponitur tu es obligatus si conceditur. Contra nulla spē obligationis es obligatus igitur non es obligatus. pñ consequentia rñ antecedens. qñ ad nihil es obligatus. Itēz hec est impertinens. tu es obligatus. que extra tempus esset neganda. igitur nunc est neganda. **S**ed huic breuiter dicitur ad nihil casu concedendo istam. tu es obligatus. rñ negatur ista consequentia. ad nihil es obligatus igitur nulla spē obligatōis es obligatus. qñ stat q ista ppositio ad quam sis obligatus nō sit

aliquid sed a
valet. qñ p ob
es obligatus
ponat̃ qñ n
omne pon
cōcedendū
si negatur
des. si pce
est. qñ ben
ppositio
Ideō que
forte que
qñ repugn
repugnans
tu negas
igitur ipse
nis negat
est cōced
gasti regu
so positio
mūm pñ
arguit̃ tu
negat̃ añs
qñ nulla pñ
qñ repugnā
Et cū argu
nis. **E**t ar
igitur male
gula erat cō
generalr m
da. qñ post
Ite pon
deinde ppo
negas sequ
pono tibi sed
Itē in eode
est sequens
qua cōcessa
sa. qñ vera
si negat̃ cō
rñdisti. qñ
cesso. Si i
tur. hec tu
gnans. sed
cōcessus. igit
est bona. oīa
tu curris. rñ
mimo. igit̃ il
est sequens. **E**

Obligationum

aliquid sed aliqua. **S**ed etiam forma nō valet. q. p obligationes facta est ista vera. tu es obligatus. que extra tps erat falsa. **I**tem ponat q nulla propositio sit. deinde pponit omne positū & bene admissū propositum est cōcedendū. si pceditur. igit aliqua propositio ē si negatur ista tu negas regulā. igit male rñdes. si pcedit totū inferat q aliqua propositio est. q. bene sequitur tu negas regulā. igit aliq propositio est cum oīs regula sit propositio. **I**deo forte dicis negando aīis. **S**ed tūc forte queris quare negatur aīis. **T**u si dicis. q. repugnat arguit aīis sic. q. bene sequitur id repugnat. igit illud est. **U**el si forte dī q tu negas ipsum. q. tibi placet negare ipsum. igitur ipsum est. **I**tem cedat tps obligatio nis negata ista. omne positū & bene admissū est cōcedendū. **E**t arguitur. infra tps negasti regulā. igit male. **I**deo dicis admissio positū negādo q omne positū & bñ admissū propositum est cōcedendū. **E**t cū arguit. tu negas regulā. igit male rñdes negat aīis. **E**t cū queris quare negat dī q nulla propositio negat neq regula negatur q. repugnās neq negat. q. placet negare. **E**t cū arguitur ulterius cedat tps obligatio nis. **E**t arguitur q in tpe negasti regulam igit male rñdisti. dī negando pñas. q. illa regula erat cōtingens repugnās posiro. **U**nde generalit nulla regula hic posita est cōcedenda. qñ positum bene admissū repugnat ei. **I**tem pono tibi sedenti istā. oīs homo currit deinde ppono. tu sedes. si negatur. **C**ōtra tu negas sequens. igit male rñdes. q. bene seqt pono tibi sedenti istā. tu es hō. igitur tu sedes. **I**tem in eodem casu pponit hec tu curris non est sequens. neq repugnans. sed imprinens qua cōcessa pponit ista. tu es hō. qua cōcessa. q. vera nō repugnās. pponitur. tu curris si negat cedat tps. & arguitur q in tpe male rñdisti. q. negasti sequēs ex bñ admissio & cōcesso. Si igit cōceditur ista. tu curris pponitur. hec tu curris nō est sequens. neq repugnans. sed imprinens. Si negat. negat a te cōcessū. igitur male. Si cōceditur ista pñta est bona. oīs homo currit. tu es homo. igitur tu curris. & significat ex cōpositione suoz terminoz. igit illa. tu curris sequitur ex illis. igit est sequens. **S**ed pro his dī admissio positio

negādo istam. tu sedes. & negatur. ista pñta. ista est sequens. igitur est a te cōcedenda. oīs enī propositio de virtute sermonis est sequēs ex aliquo saltem in casu lz ipsa sequēs sit im polis. rñdens. n. nō obligatur ad cōcedendū aliquod falsum. nisi sequens ex bene admissio & bene cōcesso & c. neq obligat rñdens ad obligationem. sed obligat ad obligatum p obligationē. **E**t p hoc est cōcedendū de virtute sermonis q nulla propositio est imprinens. q. oīs propositio est prinens saltem sibi ipsi. q. sequens ad se ipsam. **E**t iō cū pponitur in illo casu q hec nō est sequens tu curris. neganda est. sed pceditur q ipsa ē imprinens admissio & adhuc nō est sequēs ex aliquo cōcesso. neq ex aliquibus concessis. **E**t vltra si p ordinē for metur argumētum. cōceditur ista. tu es hō. & itez cōcedit q ista. tu curris nō est sequēs ex aliquibus cōcessis. neq ex aliquo cōcesso. & cōceditur q ista pñta est bona. sōis homo currit. tu es homo. igitur tu curris. & q iste dne sunt cōcedende. oīs homo currit. tu es homo. & negatur q ista sequat ex illis. s. tu curris. q. dī forte. q. iste nō significant ex cōpōne suoz terminoz. **E**t brevis sp. rñdeatur sū ordinem sem p stando in vltima repugnāte ipsam negando. **I**tem ponat q oīs homo q est albus currat. & nullus istoz pōt currere. & p ly illoz in ista ppōne nullus istoz pōt currere adeqte significāte q nullus istoz pōt currere demonstratur oīs hoīes q sunt albi. quo admissio pponit nullus istoz pōt currere. & illud est cōcedendū. q. sequens ex copulativa que est castus. deinde pponitur aliquis istoz pōt currere demonstratis oībus hōib⁹ q sunt albi p ly illoz. Si cōceditur contra. q. concedis repugnās. q. cōtradictorium cōcessi. Si negat. cōtra aliqui hoīes albi currunt sint igitur for. & pla. albi. qui currūt. igitur aliquis illoz pōt currere illis albis. demonstratis. **I**tez si nullus istoz pōt currere. & per ly illoz in ista propositio significante adequa te q nullus illoz pōt currere sūt demfati hoīes q sunt albi. igitur ista est vera nullus istoz pōt currere. p cūis ptem sunt demonstrati hoīes albi. **E**t tūc arguit sic. nullus homo demonstratus p ly illoz in ista ppōne pōt currere. sed oīs homo albus est demonstratus p ly illoz in ista propositio. igit nū

Tractatus

lus homo albus potest currere. et alia ex parte. alius homo albus potest currere. quia omnes homines albi currunt igitur ex casu sequitur contradictio. et arguitur a se. scilicet quod nullus homo demonstratus per ly illos ista propositione potest currere. quia nullus homo per quo verificatur ista propositio potest currere. sed omnis homo albus est homo per quo verificatur ista propositio. ex quo per ly illos demonstratur omnes homines. qui sunt albi. igitur nullus homo albus demonstratus per ly illos potest currere. Ideo forte dicitur in principio negando casum. ¶ Sed contra iste casus est solus omnis homo qui est albus currit. et solus. et plato. non potest currere et per ly illos demonstratur omnes homines qui sunt albi in ista propositione. nullus istos potest currere adeoque sic significante. igitur omnis homo qui est albus currit. et nullus illos potest currere. et per ly illos in ista propositione nullus istos potest currere. demonstratur omnes homines qui sunt albi tenet prima. quia prima pars patris sequitur ex prima antis. et secunda ex secunda. et tertia ex tertia. ¶ Et sic aff. quod iste casus est solus. scilicet quod tantum solus demonstratur. et tamen hoc est solus. et hoc non est solus. quia sequitur tantum solus. demonstratur. et solus est solus. et plato. non est solus. igitur tantum solus. demonstratur. et hoc est solus. et hoc non est solus. tenet prima. et prima pars patris sequitur ex prima antis. secunda ex secunda. et tertia ex tertia. tamen verum est quod si iste casus sit solus. tamen non potest esse verus. sicut quis illa propositio sit solus. hoc non demonstratur. demonstrato adam. tamen ipsa non potest esse vera sic significando. Ideo in principio dicitur ad argumentum per ordinem ut patet ex predictis.

Questio. certificatio. petitio. dubitatio.

q. suppositio. non sunt species differe a positioe. Aduertendum est preterea quod obligatur ridens ad riden-

dum per hoc verbum certifico. seu per hoc complexum sit verum. vel sit dubium. aut non sit dubium. vel sit scitum. et ridere dicitur obligatus per istam notam certifico. aut sit verum. sicut obligatus per illud signum pono in hoc quod ubi fiat obligatio per illud signum pono. cedit obligatio facta per illud signum certifico. si obligatus repugnat obligato quod est sic visitatus ex beneplacito disputatum. ex eo quod sepe vult opponens obligare ad falsum sustinendum ridentem ut videat qualiter sciat se a contradictione defendere sicut posito et bene admissio quod solus currat non est hec concedenda. hec vera solus currit obligato ridente per certificationem sic dicendo sit verum quod solus currat non est hec concedenda primo loco. proposita hec est vera solus currit. ¶ Solemus et certificationem facere per verba adiectiva et finitum vel preceptum modi. sicut dicendo cedat tibi obligatio cedat a te ista homo est asinus. Ideo si veritatem iste non sunt distincte species obligationis. dubitatur a te ista res sedet. peto te concedere ista homo est asinus. sed primum sub certificatione vel positioe. quapropter si obligetur ridens sic dubitet a te deum esse. eo admissio. concedit per positum. scilicet quod tu dubites deus esse. quia positum deinde si proponitur deus est. conceditur et negatur quod tu concedas. Et capite hic dubitare per dubie ridere. si enim dubitare per dubie ridere est species obligationis. sic concedere. negare. credere. essent species distincte obligationis. ut cum dicitur. concedat a te solus. esse credas papam esse romane. negat deum esse quod non est verum. Ita et dicitur quod dicendo peto quod concedas hominem esse asinum. non plus est dicere quod concedas. neque aliter ridendum est ab obligato per hunc modum peto quod concedas hominem esse asinum quod ab obligato. isto modo concedas hominem esse asinum. aut sit verum quod concedas hominem esse asinum. Et sicut predicti modi obligandi continentur sub certificatione vel positioe. ita modus obligandi per ly suppono aut presuppono primum sub positioe. Unde suppositio vel presuppositio est positio de qua hic intendimus. Unde per istam notam presuppono non solennus obligare ridentem ad sustinendum suppositum. non solum tanquam verum. sed frequenter tanquam necessarium. Et frequenter reputamus nos non esse obligatos ad illud sup-

positum. quia certificatum. quilibet aliquid repugnat ponendi. Sed nullus deus cedit tu ceditus deus sic in tpe ceditur. ut ceditur. ut tpe obligatur obligatur respondet bis oppositum simpliciter ponit illa quod est et alia quod est pro lam formam cedenda cedens sequens ridendum. Ideo est ista non est totum illud ad fam solus tu fecisti contra sed contra pro. neque neque. ¶ Et sicut spodiati e te ista de Si concedit bitare. igitur obligatus ad tur male ridetis ad dubitatio. et a gationis. et a tars ista de lridisti. Id

De obligationibus

positū. qz concederemus extra tps tanqz necessarium. et cedit etiā in pntia suppositionis quolibet alia positio vel certificatio p qua ponitur repugnās suppositio. et hoc modo supponendi sepe vñ sumus superius.

Sed forte contra iam dicta arguitur peto te cōcedere q nullus deus est. deinde ppono deus est. si cōcedis tu cōcedis cōtradictoriū obligati affirmatiue sustinēdi. igit male. ¶ Itē pponat nullus de? ē. si negat. cedat tps obligatiōis. Et affic in tpe tu fecisti cōtra petitiū. igit male fecisti. p? pntia et arguitur aīis. qz petitiū fuit te cōcedere nullū deum esse. et negasti nullū deum esse. igitur male rñdisti. Si conceditur i tpe obligationis nullū deum esse. arguit sic in tempore cōcessisti impossibile simpliciter p obligatiū possibile. igitur et. nō enim debz respondens in disputatione ita ignavis verbis opponentis assentire q cōcedat impole simpliciter. Itē cōcessa ista nullus deus ē. pponit illa homo est asinus. et p? q illa est sequēs ex cōcesso. igitur cōcedenda. et ita qdlibet aliud sequēs ad illā esset cōcedendum. et qz oīs ppositio de mundo esset sequens ad illam formata pntia. igitur oīs ppositio esset cōcedenda cōcessa illa nullus deus est et p consequens repugnans concessio esset concedendum.

Ideo dicitur admissio positio cōcedendo illā deus est et ista nō est oppositi obligati. qz obligatus est totū illud tu cōcedis illā nullū deū ēē. Sz ad iam formā cū ar qz in tpe male rñdisti qz tu fecisti cōtra petitiū. Dicis negando. qz nō feci cōtra petitiū. qz nō cōcessi repugnās positi. neqz negasti sequēs ex eo. neqz aliqd hmoi ¶ Et sicut rñsum est ad illud obligati ita respōdēdū est si obliget p istū modū. dubitet a te ista deus est. deinde pponit ista deus est. Si cōcedit. Cōtra tu cōcedis qd habes dubitare. igit male rñdisti. ¶ Item tu fuisti obligatus ad dubitādū istā. et nō dubitasti. igitur male rñdisti. t? pntia. qz si tu fuisti obligatus ad dubitādū istā. tu tenebaris dubitare quā pcessisti. igit male. ¶ Itē cedat tps obligationis. et aff. vt prius. qz positiū fuit q dubitares istā deus est. et tu nō dubitasti. igit male rñdisti. Ideo forte dī dubitādo illā deus

est sicut argumēta petiit. quia dubitata pponitur nullus deus est. si negat et suūm cōtradictoriū est. propositum. igitur suūm contra dictoriū est cōcedendū. et tu dubitas. igit male. ¶ Itē dubitato vno pcontradictoriū retuliquiz immediate propositum in eodez tēpore obligationis est dubitandum. Ideo forte dubitat. nullus de? ē. Sed ptra. qz ista hō ē asinus nō esset neganda. qz ista consequētia est bona. nullus deus est. igitur homo est asinus denotata et c. et aīis est dubitandum a te. igit consequens nō est a te negādū. ¶ Et ita arguitur q nullū aliud impossibile simpliciter tibi ppositum est negādū a te inferendo ipsū ex ista nullus deus ē. Sz forte dī q nō valet pntia ista. qz nō arguitur de pntia formali.

¶ Sed hec rñsio nō valet. qz neqz in se ē vera. neqz tollit argumētum aliquatūm mutatis terminis obligati. dubitet enim a te ista copulatiua tu es. et tu nō es. cōtradictionem formaliter includens. ex qua quolibet ppositio est apta formaliter sequi sic significando. et tunc patet q ista consequētia est formalis tu es. et tu non es. igitur homo est asinus. et aīis ē a te dubitādū. igit pntis hī est a te negādū. Itē cedat tps obligatiōis. et arguit q in tpe dubitasti impole simpliciter scitū ēē tale. igitur male rñdisti. Ideo dicitur in pncipiō admittendo positum. ¶ Et cū pponitur deus est. cōceditur. deinde cum proponitur. tu concedis deum esse. conceditur. qz verum nō repugnās. et si isert q tu male rñdes. cōcedit tā pntia qz pntis. et negat illa pntia si fiat tu dubitas deū esse. igit tu nō cōcedis deū ēē. Et cū arguit q infra tps male rñdisti. qz tu fuisti obligatus ad dubitādū istā. deus ē. et tu nō dubitasti illā. igit et c. ¶ Rñdetur negando aīis q tu fuisti obligatus ad dubitādū istam qz tu fuisti obligatus ad pcedendū istā. tu dubitas deū esse. Itē si obligatio fiat p tales modos loquēdi. currat sor. disputer pla. arguitur aliqua est obligatio que non est obligatio. cedat enim omne tempus obligationis. per qd est. aut fuit obligatus. aliquis quo admissio arguitur q tu es obligatus. et nō es obligatus. sequitur enim q tu non es obligatus. quia cessit omne tempus obligationis per quod est vel fuit obligatus aliquis. igitur tu nō es obligatus. et sequitur quod es obliga /

Tractatus

tus. q. sequitur. omne ips obligationis cedit
igitur omne tps obligationis est cedens. et vi
tra sequit q. de ips obligationis est. igit. ali
quis est obligatus. et maxime tu q. admisti
huic d. q. ista obligatio cedit ex convenientia
facta. aut presupposita inter opponentes. et ri
dentem. ideo respondeatur. tibi si in exigentia
habite significationis istius termini cedat iter
eos. It. presupponat q. quibet pna denotata
a ly. si vel ergo significans ex compositione su
oru terminor. cuius antecedens est impossi
bile per accidens est bona. It. q. ois conse
quentia cuius pns est necessarius sit. bona. quo
admissio. sit rei veritas q. nuq. rridisti ad ista
celum mouet. deinde ponitur ista. tu rridisti
ad istam celu mouetur. si cecidit. conceditur
contradictoriu positi. igitur male. si negatur.
Contra. tu negas sequens ex tibi posito. et a
te bene admissio. igitur male rrides. p. pna. et
arguitur antecedens. q. ista pna est bona. tu
no rridisti ad ista celum mouet. igitur rridi
sti ad istam celu mouetur. q. tam antecedens
est impossibile p accis. q. pns necessarius. te
net pna. vel cedat tps obligationis. et arguit
q. in tpe negasti sequens ex tibi posito. et be
ne admissio. igitur male rridisti. ¶ Sed huic
d. negando ista pnam. tu negasti sequens ex
tibi posito et a te bñ admissio. igit. male rridi
sti. sed bene sequitur. tu negasti in tpe sequens
ex tibi posito. et a te bene admissio in pna for
mal. igitur male rridisti. ¶ Sed contra hoc
arguitur. q. ex isto sequitur q. ois ppositio im
possibilis p accidens est admittenda. et sequi
tur tunc q. concedendu est q. ada pot. esse. et
q. ada no fuit. et q. ad preteritu sit potentia.
Sed huic forte dicit negado ista ultimā con
sequentiā. negadu tñ est in tempore q. ista sit i
possibilis. tu rridisti ad istam celum mouetur
immo concedendum est q. illa est vera. tu rridi
sti ad istam saltem concessio in tpe obligatiōis
q. ista est sic significas. immo negandu est q.
tu concedas impossibile. It. ponat q. si rex
sedet. tu scias regem sedere. et si nullus rex se
det. tu scias nullu regē sedere. deinde pponit
ista rex sedet. q. dubitata q. est impertinens.
qua extra rēpus dubitares. no facta alia mu
tatione pponit nullus rex sedet. qua et dubi
rata pponit. tu scis regē sedere. vel tu scis nul
lu regem sedere. qua concessa q. sequitur ex

casu. ppono tu scis q. rex sedet. qua negata
q. falsa est non sequens pponitur. tu scis q.
nullus rex sedet. qua concessa. q. sequens ex co
cessu est opposito bñ negati arguit. q. tu scis
nullu regē sedere. et est tibi dubiu nullu regē
sedere. quod est impossibile. It. dicit in pinci
pio negado casu. q. ponit casus et conditiona
lis impossibilis. et ita negat casus temporali
ter positus. si ponat q. quicunq. rex sedet scias
regē sedere. et quicunq. nullus rex sedet scias
nullu regē sedere. q. a temporali. cuius vtrūq.
verbu est affirmatiuū sequit categorica. ita
de pmo vbo q. de sedo. et ex illi casu manife
ste sequit contraditio. Et ita dicit d. alius. It.
pono tibi ista. tu es obligatus donec pponit
tibi aliquod negandu. qua posita et bene ad
missa pponitur. tu es obligatus. qua concessa
sa pponitur tu es hō. qua concessa pponi
tur iter. tu es obligatus. Si negat. Contra. q.
ista est concedenda. q. tu es obligatus donec p
ponit tibi aliquod negandu. sed adhuc no est
ppositum aliqd negandu. igitur adhuc tu es
obligatus. It. tu es obligatus. donec pponi
tur tibi aliqd negandu. igitur tu es obligatus
t. pna a temporali ad alterā eius partē. dein
de pponitur. tu no es hō. qua negata. pponi
tur iter. tu es obligatus. si negat et prius co
cessisti. igitur male. si conceditur. Contra tacto
tu no es obligatus q. cito pponitur aliqd ne
gandum. sed pponitur aliqd negandum. igit
tur ita tu no es obligatus. pna est concedenda
et antecedens est concedendu. igitur et pns. qd
est oppositu concessi. igit. et. Idem fiat argu
mentu si ponatur q. tu scis obligatus q. diu
non pponitur tibi aliquod negadu. aut q. diu
non est ppositum aliqd negandu. It. ad ar
gumentum rridetur concededo totu vsq. ad
illa tu no es homo que negatur. et conceditur
q. tu es obligatus. et euz arguitur. ita cito tu
no es obligatus quāto pponit tibi aliqd
negadu. sed ita pponit tibi aliquod negadu.
igit. ita tu no es obligatus. Huic d. q. hoc co
sequens bene stat chillo ante. si q. ita no es obli
gatus. et tñ tu es obligatus. sed de hoc no est
cura. ideo negat minor. s. q. ita pponitur ali
quod negandum. et hoc admissa ista cathego
rica temporali. Sed si ponatur q. tu sis obli
gatus q. diu pponitur tibi aliquod negan
du. et no sis obligatus q. diu no pponitur

aliquod neg
filiis. sed si
gere no pon
sedet. donec
sed ponat
si rei verita
nec propon
proponetur
sine vique
at intellige
verbu p
est non rri
rit termin
polutua. t
deinde pro
impertinen
qua dubita
dubitanda
pugnans. p
alenda. qua
p. q. ista e
ganda. dein
dubitemur.
parte positi
male respon
nitur. tu con
tu non male
proponitur
sequens. et
da et no con
tionis in tpe
stendam p
It. in eodē ca
da papa curri
no sequens. si
vel papa cur
pugnans. argu
rit. it. tu es pa
bona et. et ar
illa ppo p
rit. et a te pce
casu dubitan
nullus rex se
illa et dubi
gatur. et conce
nitur. tu pcedit
male rrideam.
da. ¶ Et si arg
que tibi pponi

Obligationum

tibi aliqd negandū. Et scit q casus est impos-
sibilis. sed si velit opponens respondētē obli-
gare nō ponendo totā illam propositionē rex
sedet. donec proponitur tibi aliqd negandū
sed. ponat sibi illam. et certificet ridentem q
sit rei veritas q ipse sit obligatus ad illam. do-
nec proponetur sibi aliquod negandū. vel nō
proponetur sibi aliquod negandū. vel qdū
siue vsquequo et. videat ridens qdō debe-
at intelligere illum terminum donec. et illud
verbū pō. pono. q. optima regula ridentis
est non ridere ad aliquid. nisi optime none-
rit terminorū vires. Item ponatur hec co-
pulativa. tu es papa. et rex sedet. vel tu curris
deinde proponitur rex sedet. qua dubitata. q.
impertinens est. proponitur nullus rex sedet
qua dubitata proponitur vtraqz illarum est
dubitanda a te. qua concessa. q. vera nō re-
pugnans. proponitur. nulla illarum est conce-
denda. qua concessa proponitur. tu curris. et
p3 q ista est falsa et non sequens. et ideo ne-
ganda. deinde proponitur. rex sedet. que si
dubitatur. Cōtra tu dubitas. sequens ex vna
parie positi cum opposito. bene negati. igitur
male respondes. Ideo si conceditur illa. ppo-
nitur. tu concedis illā. qua concessa proponit
tu non male respondes. quo iterum concessio
proponitur illa est concedenda. et p3 q illa ē
sequens. et sic eadem ppositio est conceden-
da et nō concedenda. Item cedat tps obliga-
tionis in tpe obligationis concessisti et dubita-
sti eandem propositionem. igitur male ridentis.
Itē in eodē casu pponitur. hec est a te cōcedē-
da papa currit. si conceditur. cōcedit falsum
nō sequens. si negat pponitur tu nō es papa
vel papa currit. qua concessa. q. vera nō re-
pugnās. arguit sic. tu si es papa vlt papa cur-
rit. et tu es papa. igitur papa currit. illa pñā est
bona et. et añs ē cōcedēdū. igitur et pñs. et pñs
ē illa ppo. papa currit. igitur illa ppo. papa cur-
rit. ē a te cōcedēda. Itē in pncipio admissio
casu dubitando illas propositiones rex sedet
nullus rex sedet cū pponunt. et dī q vtraqz
illaz est dubitanda. et cū pponit. tu curris ne-
gatur. et cōcedit itez q rex sedet. et cū ppo-
nitur. tu cedis illā. cōcedit et negatur q nō
male rideam. q. negatur q illa sit conceden-
da. Et si arguitur q illa sit sequens ex vna
parte tibi positi cū opposito bñ negati. igitur

illa est a te concedenda. Dī de vltute fermo-
nis q illa pñā nō valz. sicut nec ista valet. hec
sequit ex pte tibi positi et admissi. igitur hec est
a te cōcedēda. sicut posita tibi ista. nullus bñ
est asinus. hec bñ est rudibilis. seqt ex parte
positi. et tñ nō est cōcedenda. Sed q illud nō
est ad ppositū. iō negat illud añs. s. q illud
seqtur ex parte tibi positi. et a te bñ admissi
cū opposito bñ negati. Et si arguit q seq-
tur ex illis. et illa sunt pars admissi. et op. pos-
iti bñ negati. igitur et. cōcessa prima pte vlti-
ma negatur. si nullū ordinē pponat. In hac
eniz arte marie hec regula seruāda est. q. ad
nullā ppositionē rideat. cōcedēdo aut negā-
do. nisi ipa pponat. et cū sit pñā neget vel cō-
cedat. et nō dicat ad añs. vlt ad partes añtis
vel ad pñs. nisi sū ordinem pponēdi. Et ad
aliā formā cū arguit q in tpe eadē ppositio-
nē concessisti et dubitasti. igitur male ridentis.
Dī negando pñaz. sed bene segtur intra tps
eadē ppositionē concessisti et dubitasti. ita se
habendā ad cōcedendū et dubitandū qñ cō-
cessisti. sicut qñ dubitasti. igitur male ridentis.
Et si arguitur cōtra oēs rñsiones sunt rēroz
quende ad idē instans. Dī q illud est ipossi-
bile. nō. n. due rñsiones possunt fieri ad eodē
in eodē instanti. imo nulla rñsio. Sed vex est
q concessa et opposita bene negatorū debent
esse talia. q copulativa ex illis cōposita sit pos-
sibilis sicut a principio dictū est. Et cū pponi-
tur vterius in illo casu. hec est cōcedenda pa-
pa currit. negatur illa. et conceditur illa disti-
ctina pposita. tu nō es papa. vel papa cur-
rit. q. est vera nō repugnās. q. vna eius ps
est vera scita esse talis. et pñter conceditur q
papa currit tanqz sequens ex concessio. et pñ-
ma parte positi. q. segtur. tu nō es papa vel
papa currit. sed tu es papa. igitur papa cur-
rit. ista pñā est bona. q. arguitur ad disiuncti-
uā cū destructione vnius partis sup alteram
pte eius. et cū vterius arguit q illa pñā est
bona scita ē talis et. illud cōcedit. et cōcedit
q prima pars antecedentis est cōcessa. et cō-
cedenda et negatur q secunda sit conceden-
da tanqz repugnans. Et est hic aduertendū
q sicut in illo casu conceditur illa falsa. papa
currit. q. sequens sū illā modū pponendi
ita etiā quocunqz casu contingente falso. et bñ
admissio sū illā spēm fieri potest q. quectiqz

Tractatus

propositio falsa contingens cōcedatur bene
rīdendo a rīdente. dīfīngendo illā cū oppo-
sīto illi? falsi admissi. vē posita & admissa ista
falsa. tū curris. faciā concedere pōter q tu es
papa proponendo tibi istā tū nō curris vltū
es papa que qz vera nō tibi repugnans con-
cedenda est. quā concessa arguitur sic. tū non
curris vel tu es papa. sed tū curris. igitur tū
es papa. & sic de alijs.

Planus oīs imposi-
tio sit positio
qz tū aliqua exempla specialiter po-
nemus de impositione. & accipi-
amus primo qz ipositiō de qua
hic intendimus est obligatio quā instituitur
terminus vel oīs ad significandū qd vel que
vel quomodo prius nō significabat. que im-
positio maxime cōuenit terminis vocalibus
aut scriptis. manentibus etiā conuenire pōt
qui tunc sunt equiuoci cum iponuntur. qz ab
solui nō possunt ab eo qd naturaliter signifi-
cant. & in hoc refert inter vocalia aut scripta
ex vna parte & mētalīa ex altera. qz vocalia
& scripta absoluti possunt simpliciter ab im-
ponente ab eo significacione prior. mētalīa
vero nō. ¶ Itē accipiendū quod quotiens-
cumqz iponitur ad significandū terminus q
ante nō significabat aliqd. pp. cuius impositi-
onē sit propositio vera q nō ante erat ppo-
sitiō. cōcedenda est simplr illa propositio. nō
qz sequens. sed qz vera. & i hoc oēs disputā-
tes conuenire oī. aliter. n. nulla esset propositio
vocalis cōcedenda vel scripta. qz si est cō-
cedēda nō est pcedenda nisi qz ipositiō: im-
positio terminos ad significandū. p quoz im-
positiōē facit sunt ppositiones vere. nec aliqs
esset sillogismus. aut pñā vocalis vel scripta
concedenda. nisi fuisset casus de ipositione fa-
ctus. Sed ptra illud forte arguit. q ex illo se-
quitur q oīs hō est obligatus. & cuius homi-
ni est facta ipositiō. aut psuppositiō p quā cō-
cedit. ppōnes vocales aut scriptas. ¶ Itē ar-
guīt q nullus terminus vnqz fuit iposit? ad
significandū a primo ipositorē. qz nullus fuit
terminus primus ab eo ipositus. nec eē pō-
tuit. igit? & pñā. & arguit aī. qz si aliqs
fuit primus terminus ponamus q fuerit iste
terminus hō. tūc sit for. grā argumētī q fuit
primus ipositor. & imposuit illi terminum

ad significandū nō solum sibi. sed alteri. tūc opor-
tuit qz p ppositionē vocālē. vel scriptā. tūc ex-
primere qz iste terminus sic eēt significatus?
& si sic aliq fuit ppositō vocalis anteqz iste ter-
minus sic significaret. Sz p his formis iā su-
pradictū est. De vocibus aut vel scriptis q
ante nō significabāt. & nup iponuntur ad di-
serere significandū intelligat. qz si ista vox for.
iponeret ad hūc hōīz mere substantiā. & nō
discrete significandū. q hō ante fuit p magnū
ips. tūc pcedendū est qz iste hō ē for. posito
qz illa vox nec aliū significet. nec ante significa-
uerit. & pcedit qz iste hō fuit for. etiā anteqz
ipe vocaret for. & fuisset for. h. nūqz ipe fuit
ser vocatus for. & sciebas istū hōīz esse for.
qz ipe nō vocabat for. nec aliquis hō pōtuit
vnqz esse for. nisi iste hō. Et si qrat. qz cōce-
dit qz ille ē for. & nō est buī. vlt. pla. vlt. bmoī
¶ Itē qz iste terminus for. mō mihi significat
istū hōīz. & ista est mō mihi ppositio. iste ē
for. & nō ista. iste est buī. pp. ipositionē cōce-
dēdo qz iste ē for. nego tū qz iste sit for. pp.
imponē. sicut qz vocat for. cōcedo qz iste est
for. sed nō pcedo qz iste est for. qz vocat for.
& qz nō vocat buī. vel plato. sō nō pcedo qz
sit buī. vel plato. posito aut qz p totum istuz
diē iste terminus for. ita istū hōīz significabit
q nullū aliū. sed cras iponet ad significandū
aliū hōīz. est adhuc pcedendū qz iste scōus
nō pōt esse for. nec poterit esse for. neqz vnqz
erit for. ita qz ille scōs est for. qz adhuc puer-
tunt & cōuertent p totā istā diē. iste ppōnes
ille scōs poterit esse for. & ille scōs poterit esse
iste hō. cras tū facta illa scōa ipōne cōcedā il-
lā iste esse for. illū tū nūqz pcedā esse for. & il-
le terminus for. cras nō significabit istuz esse
for. demōstrato illo scōs. sed tamē cōcedam
cras illā nō male rīdēdo istā significat qz iste
est for. qz tunc ille terminus? alī significabit
nunc significet. posito aut qz aliqs alius fue-
rit vocatus for. aut qz nūc de pñā vocet for.
cōcedendū ē qz vterqz illoz est for. & vterqz
illoz fuit for. illis duobus demōstratis. & vl-
tra qz ille terminus for. nō est terminus di-
seretis sed cōis. qz supponit consue tū i ista
vterqz illoz est for. si enim itaret discrete se-
queretur qz for. esset vterqz illoz cū alijs ve-
ris. ¶ Et si contra arguitur. qz ille terminus
for. est equiuocus in illa propositione vterqz

Mo est for.
qz hic nō p
natur. n. gr
illos duos
imponunt
etenim h
us. rīdere
extra ad p
significat
ad adequ
extra r p
nidunt.
dunt qz
aut nega
itp. inter
negati n
negant aī
ipi fuerit
necessaria
fra scpus
simpliciter
tra pñā
ista in tpe
galentis.
in tpe oblig
igitur male
qz illa erat n
cipaliter de
pñā pñā
ad significa
clius impos
principalite
it facta p qu
esse. igit? illa
gnificauerit
significatiō
dū deū esse
liter signific
qz in fuisse
tur ipositiō
one data p
mus. Dēin
ad illā hō
cōcedes illā
hūc sic sine
qz iterum qz
bis ad illā. &
nō posses de
late esse nec

Obligationum

Alor est for. igit illa nō est ppositio. Quic dī
 q hic nō petitur illa difficultas. iō trāseat po
 natur. n. gīa argumenti q ynuoce significet
 illos duos r stat q intendimus. ¶ Cū vero
 imponunt termini q ex grāmatica solēt au
 etentice significare ad significandū alr q̄ pri
 us. rīdēre solent qdā in tpe obligatiōis sicut
 extra ad ppositionē cuius termini variantur
 significatiōē. vī illā hō est asinus. significan
 tē adēquate deū esse in tpe ppositā negant. q
 extra tps etiā negarent vī dīst. Sed isti tñ dī
 uidunt. q̄ eoz qdā negant illā in tpe. r cōce
 dunt q illa est concedenda. q̄ necessaria. Alij
 aut negant illā. r dīst q est neganda. r refer
 itez inter eos extra tps. q̄ cū arguit prius q
 negasti necessariū. igitur male rīdīstī. pīmi
 negant aīis. r dīst q illa nō erat necessaria. l3
 ipi fuerunt obligati ad concedendū q illa eēt
 necessaria. Eoz aut reliqui negant pīam in
 fra lēpus obligatiōis. tu negasti necessariū
 simpliciter igitur male respondīstī. Sed con
 tra pīam illoz rīsiōnē arguitur. q̄ negata
 ista in tpe. hō est asinus. cedat tempus obli
 gatiōis. ¶ Et arguitur sic. tu negasti illaz q̄
 in tpe obligatiōis erat necessaria simpliciter
 igitur male rīdīstī. p3 pīa. r arguitur aīis.
 q illa erat necessaria. q̄ in tpe significauit pī
 cipaliter deū esse. igitur in tpe fuit necessaria.
 pat3 pīa r arguitur aīis. q̄ illa fuit imposita
 ad significandū deū esse principaliter. igitur
 eius impositio fuit facta p̄ quam significauit
 principaliter deū esse. Itē impositio illius fu
 it facta p̄ quā significauit principaliter deum
 esse. igit illa variatū significatiōē. cū ante si
 gnificauerit hōez esse asinū. r vltia variatio
 significatiōis facta fuit. r nō nisi ad significā
 dū deū esse principaliter. igitur illa principa
 liter significauit deū esse pīmi aīis arguitur
 q̄ tu fuisti obligatus p̄ impositiōē illius. igit
 tur impositio illius fuit facta. ¶ Itē in illa rīsi
 one data ponatur q̄ rīdēbis ad illā hō ē as
 inus. Deinde arguit q̄ q̄ltercūq; rīdēbis
 ad illā hō est asinus tu male rīdēbis. q̄ vel
 cōcedas illā. vel tu negabis vel dubitabis. s3
 siue sic siue sic tu male rīdēbis ad illaz igitur
 q̄ltercūq; tu rīdēbis ad illā tu male rīdē
 bis ad illā. r sic aliq̄ esset ppositio ad quaz
 nō possēs bene rīdēre intra tps que tñ est sci
 ta a te esse necessaria. ¶ Itē p̄ idē data illa re

sponsione posita r admissa illa tu es obligat
 cedente tpe obligatiōis. negandū esset q̄ tu
 fuisti obligatus. pīs est falsum manifeste. q̄
 ego posui tibi illā. r tu bñ admissisti eā. igitur
 tu fuisti obligatus. pīa p3. q̄ illa tu fuisti obli
 gatus sequebat ex illa admissiōe. sicut q̄ i
 la significauit sequebat ex illa ipōne vbi autē
 nō sequitur obligatū ex obligatiōe vel admissi
 siōne. nō sic est. iō nō seq̄ ego posui q̄ sort.
 curreret. igitur sortes currebat. ¶ Itē p̄ idē
 data illa rīsiōne seq̄ q̄ ille terminus hō nō
 significaret hōez. q̄ l3 pīmius ipositōz posu
 erit nō tñ seq̄ q̄ significauit. vel si pp eius i
 positiōne factā d̄ illo termino hō pcedētē est
 q̄ iste est hō. Cōsili iponas tu aut ego. r nō
 erit. a q̄re ex ipositōe illa. ille terminus hō si
 gnificauit hōez qn ex ipōne mea vel tua pos
 set significare asinū. alr termini vocales vel
 scripti nō eēt ad placitū significatiui. sed nō
 est plus in istis sermonib; morādū. ¶ Cōtra
 scōdaz rīsiōnē arguit sic. q̄ ex illa seq̄ q̄ aīis
 ad p̄dictoriā ē pcedendū nō male rīdēdo.
 ¶ Itē q̄ repugnās bñ cōcesso est pcedendū
 Itē q̄ nō oē possibile scitū eē possibile r ītel
 lectū nō repugnās cū petī p̄ signa positiōis
 admittū ē admittendū. Itē q̄ i pīa bona r for
 mali denotata r ē. significare r ē. pīs ē negā
 dū r aīis nō ē pcedendū. r p̄ pīs nō oē se
 quēs ex bñ p̄cesso ppositū i tpe ē pcedendū.
 Itē p̄lones in hac arte nō sunt sustinendē.
 q̄ tota intentio ē p̄tē rīsiōnē instruere rīdē
 tē. Sed q̄ iste sequitur ex illa rīsiōne arguit.
 q̄ ponat q̄ bec hō est asinus fiat necessaria
 adēq̄te significās deū esse p̄uertibilr. cum illa
 deus ē. cū pponit illa infra tps hō est asinus
 negāt. q̄ negata pponit suū p̄dictoriū p̄
 ponēdo negatiōē totū. s. nō hō est asinus. si
 enī illa sua p̄dictoriā nō hō ē asinus. p3 q̄
 bec copulatiua est pcedēda fm illos deus est
 r nō hō est asinus. q̄ extra tps pcederet. r
 tñ ipa est aīis ad illa duo contradictoriā de
 us est. r nullus deus est. ¶ Ex isto sequitur
 secunda conclusio. p̄posita autem r concessa
 ista deus est concedenda est adhuc illa. nō
 homo est asinus ex responsiōne. que tamen
 repugnat sibi. igitur repugnans bene con
 cesso est concedendum. Tertia etiam conclu
 sio sequitur. quia stante illo casu bec est pos
 sibilis homo est asinus. scita esse talis r ē.

Tractatus

et tamen illa non est admittenda. si petatur ad
mitti per signa positionis. quod si admittitur illa
homo est asinus cum toto casu. pono igitur ti-
bi illam. homo est asinus cum toto casu. et pro-
pono eadem qua negata. arguitur quod illa est con-
cedenda. quod illa est posita et bene admissa. et
si sic igitur non eodem modo respondendum est ex-
tra tempus obligationis et intra. quod extra tempus ne-
garetur. et tamen in tempore conceditur vel cedat tempus ob-
ligationis. Et arguitur quod infra tempus illa fuit co-
cedenda. quod posita et bene admissa. et extra tem-
pus est neganda. igitur responsio nulla. Alie
etiam due conclusiones sequuntur. quod illa est
consequentia simpliciter bona infra tempus
deus est. igitur homo est asinus denominata
a ly si et c. et antecedens est concedendum et co-
sequens negandum. Item quod non eodem modo
respondendum est intra tempus et extra ad propo-
sitionem impositam arguitur sic. quod ponatur quod ista
homo est asinus. sit ad placitum significatua
sicut una propositio greca. sic quod non significat ti-
bi latine. et sit propositio. nec tu intelligas gre-
cum. dato illo proponitur illa. homo est asinus
si conceditur aut dubitatur peccatur secundum illam
responsionem. si negatur cedat tempus obligatio-
nis. et arguitur quod in tempore negasti propositionem
quam non intellexisti. igitur male respondisti. patet
prima. et arguitur antecedens. quod ista significa-
uit solum grece in tempore ut habet concedere
illa responsio et concedit. Ideo sequitur
tertia responsio respondens ad propositum secundum quod il-
le tibi significat vel non significant. unde sicut
facta impositione istius vocis bub. vel huius
vocis sor. sit nomen singulare istius hominis
certo homine demonstrato. conceditur quod iste
homo est bub. aut sor. non quia ista sequatur ex
illa impositione. sed quia est vera et imperti-
nens. ita etiam posito quod iste terminus homo
significet unum asinum conceditur quod asinus
est homo. non quia ista asinus est. homo se-
quatur. sed quod est vera. unde iste consequens
non valent. tu vocaris sor. igitur tu es sor. ca-
piendo illum terminum sor. mere substantiali-
ter. iste deus est et homo est asinus convertitur
sed deus est. igitur homo est asinus. quod ante-
cedens nunc forte est possibile et consequens
impossibile. Et addo generaliter ad istam re-
sponsionem quod si consequentia sit bona et for-
malis denominata a ly si et c. et antecedens est

concedendum prius etiam est concedendum.
Item quod ad propositionem impertinentem
concessis. aut negatis. ut eorum oppositis respon-
dendum est secundum sui qualitatem. et intelligatur
ut dictum est supra. Quibus acceptis. pono
quod omne nesciens se esse a. sit a. deinde propo-
no tu es homo. quo concessio quod verum non
repugnans proponitur tu es a. si negas. Con-
tra. omne nesciens se esse a. est a. tu nescis te esse
a. igitur tu es a. si negatur minor. Contra stet
oppositum. scilicet tu scis te esse a. igitur tu es a.
Ideo forte dicitur negando illam consequen-
tiam. quod minor est negatiua. et per hoc non est
forma in darii. Sed contra. quod sequitur tu
nescis te esse a. igitur tu es nesciens te esse a. tenet
consequentia. quod illud est participium alicuius
verbi et non nisi huius verbi nescio. igitur et c.
Item tenet consequentia ista. sicut hec tu
non curris. igitur tu es non currens tenendo
ly non infinite ita quod illud sit unum verbum
infinitum non curris. Item tenet consequen-
tia illa. consequentia sicut hec ego volo curre-
re. igitur ego sum volens currere. et tenet con-
sequentia vltima ex tertio ethicorum. nec illa
contradidunt tu scis te esse hominem. et tu ne-
scis te esse hominem. tenendo ly non infinite
sicut iste non contradidunt tu curris. et tu non
curris tenendo ly non infinite. quia vtraque illa
rum est in affirmatiua. Item illa responsio
non tollit argumentum. quod si fiat illa forma omne
nesciens se esse a. est a. tu es nesciens te esse a.
igitur tu es a. si negatur minor. contra tu es
homo. igitur es nesciens te esse a. et antecedens
est concessum. igitur et c. In principio igitur
dicitur quod casus non est admittendus. quia ad
huc non intelligitur quid significet ly a. sed tamen
gratia disputationis volo admittere casum illi
et volo admississe. nisi argumenta petant tales
difficultatem. deinde cum proponitur tu es ho-
mo conceditur. et consequenter conceditur quod
tu es a. si tamen primo proponatur. quod tu es a.
negatur. et negatur postea quod tu scis homo.
Sed forte contra illam rationem arguitur. quod
nunc concedenda est illa in casu illo. scilicet tu es a.
quod cedat tempus. et arguitur quod infra tempus concessisti pro-
positionem quam non sciisti esse veram. et quam non
intellexisti. igitur male respondisti. prima et argui-
tur assens. quod predicatum huius quam concessisti
mihi tibi significabat infra tempus. quod nec boiem

Obligationum

nec asinu. nec aliqd aliud apprehēdebas p illū terminū. ¶ Sed huic forte dī q iste terminus. a. significauit tibi aliqd. et tñ nihil tibi significauit et apprehēdebas p. a. aliqd. et nihil p a apprehēdebas. Sed cōtra p idē p hoc pūcipiū grecū on. tu apphēdis aliqd. et nihil p ipz apprehēdis. et sic qz alter terminus grecus pari rōne significat tibi aliqd et nihil tibi significat. posito q de istis terminis aduertat q si pcedat pcedēdū est et q tu sis multū sapiens et nescis te esse sapiētē. Jō dī ad argumentū q ille casus nō fuit admittendus. sicut pbat argumentū. et fuit excusatio facta in principio q volebā admisisse casum illū. nisi argumenta petāt difficultatē d intellectiōne. a. ¶ Itē ponat q predicatū i ista ois hō ē aīal supponat determinate. cuiusqz alterius termini manente significatōe. pter hoc q ly ois nō pfundat pdicatū confuse tñ. et significet illa ppositio ex cōpōne suoz terminoz. deinde pponat illa. ois hō est aīal. q si cōcedit arguit sic. ois hō est aīal. et ista sunt oia aīalia demonstratis oibus aīalibz. igit ois hō est illud aīal. vel ois hō est illud aīal. et sic de alijs pñs est falsum. et illa pñā est bona. q ly aīal supponit determinate. sub quo licz descendē ad oia sua supposita cū debito medio disiunctiue. igit aīal est falsum. et nō p scda pte. igitur p prima pte. ¶ Vel breuius arguit. concessio pmo allā i tpe obligatōis cedat tps obligationis. Et arguit in tpe cōcessisti illā falsāz nō sequentem. igit male rñditi. Jō si primo negatur ista. ois hō est aīal. arguitur sic. iste hō est aīal. et iste hō est aīal. et sic de singulis et isti sunt oēs hoīes. igitur ois hō est aīal. illa pñā p3 a singularibus ad suā vniuersalez cū debito medio. et aīal est vez. igitur et pñs Itē hō est aīal. et nihil est hō non aīal. igitur omnis hō est aīal. pñā p3 a copulatiua exponente ad suā expōitā. et aīal est vez. igitur et pñs. et nō est repugnās qd negas. ergo male rñdes. Ideo dī in principio qñ ponitur illa ois hō est aīal. negando illā. et negat ista pñā. aīte hō est aīal. et iste hō est aīal. et sic de singulis. et isti sunt oēs hoīes. igitur ois hō ē aīal. nec illa regula a singularibus ad suā vniuersalē valet pñā est vniuersalis. et vnus de casibus in quibus fallit est qñ predicatū supponit cōter nō cōfute. et si querat que vni-

uersalis sequitur ex illis singularibus en3 illo debito medio. Dī q illa questio est multum impmēns. dicitur tñ q multe sunt vniuersales que sequuntur ex illis singularibus cum illo medio. qz ex illis singularibus sequitur q ois hō est ens. et q ois hō est substantia. et q ois hō sit ipemet. Et sicut dictum est de ista. ois homo est aīal in casu illo. ita dicendū est de ista aliquis homo ē aīal. et quilibet homo est ille. posito q ly ille supponat determinate vnde scda eius pars copulatiue est falsa. et tñ quilibet singularis illius vniuersalis est vera qz quilibet singularis illius diuisim capta est vera est prima parte. et sequitur bene. quilibet singularis illius diuisim capta est vera. igitur quilibet singularis illius est vera. Itē si quilibet singularis illius diuisim capta est vera. habeat igitur illa vniuersalis quilibet hō est ille. supposita tria et tres singulares puta a. b. c. tunc. a. est vera cum prima parte diuisim. et b. vera cum prima parte diuisim. et c. est vera. cum prima parte diuisim. sed qz tūc: vera diuisim capta. vel quecunqz non cōponunt copulatiua falsam significantes ex compositione illoz. qz verum nunqz repugnat vero. igitur illa copulatiua facta ex illis singularibus cum prima parte erit vera. pmo enim q ita significant ille singulares dum sunt coniuncte cum illa particulari sicut significabant cum illa. alī enim iam non essent vel ante non fuissent singulares illius. Et sicut dictum est de illa copulatiua aliquis homo est. et quilibet homo est ille. ita dicendū est de illa aliquid est. et nihil ē illud. dato q ly illud supponat determinate. et tunc sequitur q illa est falsa pro scda parte. neqz scda pars sequitur ex singularibus. quaz quilibet ē vera cū prima parte. Sed ad secundā formam dī negando illā pñā. hō est aīal. et nihil est hō nō aīal. igit ois hō est aīal. et negat q illa sit copulatiua exponens illā. Et si qñatur q sit copulatiua exponens illā. Dicit q illa pōt poni per hunc modū. hō est aīal. et nihil est aīal quin illud sit ois hō igitur ois hō est aīal. ¶ Et si itē arguitur q ista vocalis sit vera. ois hō est aīal. qz mentalis cui illa subordinatur est vera. igitur ista est vera. qz ista mentalis est vera. ois hō est aīal cui subordinatur ista. Dicitur q illa vocalis nō subordinatur

Tractatus

est. sed isti aīal oīs hō ē. intelligendo tñ ly aīal a parte predicari. et ly hō a pre subi. ¶ Item ponat q̄ predicatū illius nullus hō est aīal. stet determinate. cuiusq̄ alterius termini significacione remanente et illa ppōne significāte ex cōpōne suoy terminoy. deinde pponit nullus hō est aīal. si negas. negas vey nō repugnās. igit̄ male rīdes. hec p̄ia pz. et arguit̄ aīas. q̄ bñ sequit̄. nullus hō est illud aīal vel nullus hō est illud aīal. et illa sunt oīa aīalia. igit̄ nullus hō est aīal. p̄ia pz a descensu termini ad eius ascensum. Itē illa significat oīno sicut illa aīal nullus hō est. sed hec est vera. igit̄ et illa. Itē forte cōcedit̄ illa. nullus hō est aīal. Sz p̄tra. aliqs hō est aīal. igit̄ nō nullus hō est aīal. et p̄ia ab vno eqpollēt ad aliud. q̄ ly aliqs. et nō nullus equivalent. Item cōtraria illius est vera. s. quilibet hō est aīal. igitur illa nō est vera nullus hō ē animal vel sequitur q̄ duo p̄traria sunt vera. Itē si nullus hō est aīal. igit̄ aliquis hō non est aīal. et p̄ia ab vniuersali ad particulare et ex alia pte quilibet hō est aīal. igit̄ cōtradictio. Itē si aliquis hō nō est aīal. igit̄ nō quilibet hō est aīal et p̄ia ab equipollēt ad aliud. Sz pro isto dī admisso casu cōcedendo illā nullus hō est aīal et cū arguit̄ q̄ aliqs hō est aīal. igitur nō nullus hō est aīal. Dī negando p̄ia. Et cū arguit̄ q̄ illa est bona. q̄ est ab vno eqpollenti ad reliquū. Dī q̄ ly aliquis. et nō nullus nō equipollent. nisi vtriusq̄ termini remaneat vis sua. sed nō remanet vtr usq̄ termini vis sua. q̄ vis istius termini nullus est distribuere terminū cōez supponentē rectuz ab eodē verbo. sequente in eadē categorica. sed non sic est in illo casu. igitur et. Et p hoc etiā dī q̄ iste nō p̄tradicunt. aliqs hō est aīal et nullus hō ē aīal. dato illo casu. sed ista nullus hō est aīal. nō nullus hō est aīal. nec iste sunt cōtrarie. nullus hō est aīal. quilibet hō est aīal. sed iste nullus hō est aīal. et quilibet hō omne aīal est. et negat̄ illa p̄ia. nullus hō est aīal. igit̄ aliquis hō nō est aīal. sed sequit̄ solū ex illa data illius termini significacione q̄ aliquis hō aliqd aīal nō est. Et sicut dictū est de istis. ita dicendū est de istis relatiuis. Si ponat q̄ in scda pre illius aliquod aīal est. et nullus hō est id. ly id supponat cōiter nō distributive. q̄ ille nō p̄tradicunt. aliquis hō ē

id. et nullus hō est id. cū vtraq̄ sit vera. dato q̄ in vtraq̄ supponat determinate. q̄ illa significacione data ille p̄uertunt̄ aliquid est. et nullus hō est illud et aliquid est. et id nullus hō est. Unde credendū est q̄ nō pōt bene cōtradictoriū vnius propositionis categorice signari. nisi terminus in vno eoy cōiter et distinctiue vel distinctim supponens in alio copulatiue supponat. neq̄ valet p̄ia illa retēta illa significacione et relatione illius termini id al quis hō est illud seu id. igit̄ nō nullus hō est id. Sed de hoc amplius dictū est. Itē ponatur q̄ subm in ista. aliqs hō est quilibet hō supponat cōfuse tñ. manente cuiusq̄ alterius termini significacione et significante illa propositione ex cōpositione suoy terminoy et. Deinde pponit̄ illa. aliquis hō est quilibet hō. q̄ si negat̄ arguit̄ sic. q̄z hō aliqs hō ē. igit̄ aliquis hō quilibet hō est. p̄ia pz. q̄ ille cōuertuntur cū oīs termini eay cōuertant̄. et p̄ ellidē et eodē mō supponant̄. Itē forte dī cōcedendo illā. ¶ Sed cōtra nō aliquis hō est quilibet hō. q̄ nec ille hō est q̄z hō. nec ille. et sic de singulis. et isti sunt oīs hoīes. igitur nō aliquis hō est quilibet hō. q̄d est oppositū cōcessis. p̄ia pz. Itē si aliquis hō est quilibet hō igitur aliquod aīal est quilibet hō. p̄ia pz p̄tradictonum p̄tis repugnat aīti. Itā. n. repugnant aliquis hō est quilibet hō. et nullū aīal ē quilibet hō. Itē si aliquis hō est quilibet hō. et isti sunt oīs hoīes. igitur ille vel ille. et sic de alijs est quilibet hō. p̄ia pz. q̄ ille terminus hō supponitur. cōfuse tñ in illa. aliquis hō ē quilibet hō p̄positū. et sequit̄ iste vel ille hō et sic de alijs est. quilibet hō. igitur istud vel illud aīal. et sic de alijs est quilibet hō. quo dato sequit̄. q̄ aliquod aīal est quilibet hō tanq̄ ab inferiori ad suū superius. p̄is falsum vt p̄ius. Itē dī in principio admittendo casum. et ne go illā propositionē aliqs hō est quilibet hō. et negat̄ ista p̄ia quilibet hō aliqs hō ē. igitur aliquis hō est quilibet hō. Unde l̄ in ista aliqs hō est quilibet hō. ly hō supponat p̄fise tñ tñ q̄ ex ipa sequitur falsum. vt q̄ hō est oīs hō. Ideo est neganda. ita etiā hec est neganda semp hō oīs hō est. q̄ ex illa sequitur q̄ aliquis hō. oīs hō est. et hec est concedēda semp oīs hō. hō est. quibz termini pro eisdem et eodē modo supponant̄. et terminū vnius cōne-

pendentia
et p hoc
quantitati
et copula
supponit
propositi
loz termi
et alia in
oīno fin
mā dī n
tribi istū
nat q̄
illaz sig
primari
est. dē
q̄ vera
us est. S
q̄ extra
da. pz
cōuertu
est. igit̄
sequētia
et p̄is ip
tur et nun
p̄ia nō est
parte aīti
aīas argui
lus deus
uertuntur
lus deus
dubio tñ a
strant. itē
est. q̄ inuicē
positionē e
tur ille nō
nos arguit̄
positio cui
est negati
fuz et p̄ce
quillus de
dī negare
guitur. dī
eius aīas. et
p̄fisso. et
tūm de e
igitur nullū
necessariū.
illa p̄ia nō
quantiam. igit̄

Obligationum

spondentis cū terminis alterius cōuertatur.
 Et p hoc p3. a. 7. b. propositiones esse similes
 quantitatis 7 qualitatis. 7 suba 7 predicata
 7 copulas conuertit. 7 p eisdē 7 eodē modo
 supponere. 7 significata esse cōuertibilia illarū
 propositionū significantiū. ex cōpositione il-
 loz terminoz adequate. 7 vnā esse necessariā
 7 aliā impossibilē. Ultra n. illa oīa requirit
 oīno similis ordo terminoz. Ad aliā etiā for-
 mā dī negando. sicut nō sequitur promitto
 tibi istū vel istū denariū tibi pmitto. Itē po-
 nat q iste puerat. de? est. nullus de? ē vna
 illarū significatē pmarie. sicut solet significare
 pmarie. puta q deus est vel q nullus de?
 est. deinde proponitur deus est. q concessa.
 qz vera nō repugnans proponitur nullus de-
 us est. Si cōceditur cōtra illa est impmēns
 q extra tps negaret. igitur 7 nunc est nega-
 da. p3 pna. 7 arguitur aīns. qz nō sequitur illa
 cōuertunt de? est. 7 nullus deus est. sed de?
 est. igitur nullus deus est. qz extra tps illa cō-
 sequētia nō erat bona. qz aīns fuisset possibile
 7 pns ipossibile. 7 casus nō facit ad pna igitur
 7 nunc nō est bona. ¶ Jō forte dī q illa
 pna nō est bona. Cōtra pna sequit ex secūda
 parte aīns. igit illa pna est bona. p3 pna. 7
 aīns arguit. qz ille cōuertunt deus est. 7 nul-
 lus deus est. Itē ex tibi dubio illa vno nō cō-
 uertuntur. igit illa nō est a te concedēda. nul-
 lus deus est. p3 pna 7 arguit aīns. qz ex tibi
 dubio in admittit ipossibile. qz forte demon-
 strant. ite due mētales. deus est. nullus de?
 est. q inuicē pueri nō pnt. Item vna illarū p-
 positionū est affirmatiua. 7 aliā negatiua. igitur
 illa nō puerunt. p3 pna 7 maior. sed mi-
 nor arguit. qz illa. nullus deus est. est vna p-
 positio cuius verbū principale negat igit illa
 est negatiua. Jō dī i principio admittēdo ca-
 sus 7 pcedit illa. deus est. deinde pcedit illa
 nullus deus est. 7 si variaretur ordo pponē-
 di negaretur vtraz. ¶ Et ad formā cū ar-
 guitur. dī negando illa dī forma. sed negatur
 eius aīns. illa n. nō est ipmēns. sed sequens ex
 pcesso. 7 pcedit q illa ē bona pna. ille cōuer-
 tunt de? est. 7 nullus deus est. sed deus est
 igitur nullus deus est. qz ita vtraz est qz pns ē
 necessariū. Et cū arguit q nō. qz ante casuz
 illa pna nō valebat. sed casus non facit conse-
 quentiam. igitur sequit q 7 nunc illa conse-

quentia non valet. dicitur q sic. 7. pceptue
 casus de impositione qualis est iste. ¶ Ad ali-
 am formam dicitur q apud illum qui pone-
 ret etiam q mentalia vltra id quod natura-
 liter significant possunt ad placitum significa-
 re. q casus non est impossibilis. sed apud il-
 lum qui poneret q mentales non possunt ad
 placitum significare. vltra id qd naturaliter
 significat. debet respondens certificari que p-
 positiones demonstrentur per ly iste. ¶ Ad
 aliam formam dicitur negando consequē-
 am. scilicet principalis copula istius propo-
 sitionis est negata. igitur ista ē negatiua. sic est
 am pars istius propositionis nullus deus est
 esset negatiua. sed bene sequitur ista est pro-
 positio categorica 7 principalis copula hu-
 ius negatur per signum qd est pars istius. 7
 ista adequate significat ex cōpositione ter-
 minorum. igitur ista est negatiua. qd est ne-
 gandum in illo casu concessō antecedente il-
 lius consequentie. ¶ Item ponatur q bnf.
 sit dictio bisillaba. si negatur casus. contra
 possibile est. qz bnf sit dictio monosillaba. igitur
 possibile est qz bnf sit dictio bisillaba. pa-
 tet consequentia. quia non stat contradictori-
 um consequentis cum antecedente. vel cedat
 tempus obligationis. 7 arguitur q in tem-
 pore negasti. qd non intellexisti. igitur male
 respondisti. quia in tempore non fuit ista pro-
 positio. bnf. est dictio bisillaba. cuius id qd po-
 nitur pro subo illius verbi est. nō sit. nec erat
 ps oīonis. igit si reddebat suppositū illi ver-
 bo est. aīr. nō posset dari vox li terata. qz nō
 ē ps oīonis. qz si proferatur babu ad hnc. i.
 pars oīonis vt seqt ex rīssione. qz statī ista ē
 ppō babu ē vox bisillaba. Jō dī i principio
 nō admittēdo casuz donec sciat rīssēs qd illa
 vox bnf. debeat sibi significare. 7 ita d aīns.
 ¶ Itē ponatur q omne aīns alicui? psequē-
 tie. 7 oppositum consequentis eiusdem sint
 similia. 7 omne consequens. 7 oppositū an-
 tecedentis eiusdem sint similia. 7 sint gratia
 argumēti. ite due pntie bō est. igitur rīssibile
 est nō bō est. igit nullū rīssibile est. 7 significet
 ille ex cōpositione suoz pntioz. deinde ppo-
 nit bō ē. quo pcesso. pponit nullū rīssibile ē. si
 pcedit cedat tps. 7 arguit. tu pcessisti repu-
 gnās concessō in tpe. igitur male respondisti.
 ¶ Itē proponitur bec est vera bō est. qz pced

Tractatus

sa q: vera nō repugnans pponit̃ hec est vera. nullū risibile est. qua cōcessa tūc sic. hec est vera homo est. ⁊ hec est vera nullū risibile ē ⁊ iste adequate significat̃ s̃m primarias significationes. igit̃ homo est ⁊ nullū risibile est. Et si forte negat̃ illa ppō homo est. pponit̃ illa est falsa. qua cōcessa pponit̃ hec est falsa nullū risibile est. qbus concessis pponit̃. he sunt vere risibile est. nō homo est. q̃ cōtradictur primis. qua pcessa arguit̃ sic. iste sunt vere risibile est. nō hō est adequate ⁊ primarie significat̃ ⁊ c. igit̃ risibile est ⁊ nō hō est. Ideo dī in principio admisso casu cōcedendo illā hō est cū pponit̃. ⁊ negat̃ illa nullū risibile est. ⁊ cū pponit̃ illa est vera hō est. cōceditur. ⁊ cōceditur q̃ illa est falsa nullū risibile ē ⁊ cū arguitur illa est vera hō est. que est aīis igit̃ ⁊ p̃is eius est verum. s. risibile est. ⁊ vltra arguitur oī aīis aīis p̃is ⁊ opposituz p̃is eiusdē sunt similia. sed iste homo est ⁊ nullum risibile est. sūt aīis ⁊ opposituz p̃is eiusdē p̃is. igitur ista sunt similia. sed illa est vera homo est. igitur ⁊ illa nullū risibile ē ⁊ ex alia pte illa est vera risibile est. igitur duo cōtradictoria sunt simul vera. Ideo hūc dī negando illā p̃iam. sed oportet minorem sic sumi. ille due sunt vere hō est. ⁊ nullū risibile est. ⁊ illa adequate significant q̃ homo est ⁊ nullū risibile est. igit̃ homo est ⁊ nullū risibile est. sed negat̃ q̃ ista sit p̃maria significatio tanq̃ repugnans. si tñ in casu illo adderet q̃ ille p̃is eēt adequate significantes ex cōpositione suoz terminoz ⁊ q̃ illa homo adequate significaret hōiem esse ⁊ illa nullū risibile est adequate significaret nullum risibile esse. negandus est casus.

De depositione.

Ed nunc dica

citā depositio est obligatio q̃ obligatur rīdēns ad negandū sibi depositam ppōnem. ⁊ quodlibet aīis ad illam. Ex descriptione p̃. primo q̃ deposita. ⁊ bñ admissa aliqua disunctiva. ⁊ pposita aliqua eius pte principali ipsa ē neganda. deposita tñ copulativa. ⁊ bene admissa nō continue quelibet eius pars est neganda De qua primo depono tibi illam. alique propositiones nō sūt vere. ⁊ significet illa adeq̃

te q̃ aliq̃ ppōnes nō sunt vere. deinde ppono illā alique ppōnes nō sunt vere. qua negata q̃ deposita. pponitur oēs propositiones non sunt vere d̃ uisue sumēdo. qua cōcessa. q̃ cōtradictorium depositi. pponitur etiā quelibet ppositio est vera. qua cōcessa tanq̃ sequente q̃ bene sequitur. oēs ppositiones sunt vere d̃ uisue. igitur quelibet ppositio est vera. Et arguit̃ sic vltra. quelibet ppositio est vera. ⁊ illa est ppō. alique ppositiones nō sunt vere igitur illa est vera. ⁊ vltra illa est vera. ⁊ illa adequate significat q̃ alique ppositiones non sunt vere. igitur alique ppositiones nō sunt vere. ⁊ ex alia pte oēs ppositiones sunt vere igitur cōtradictio. Ideo dī in principio non admittendo casuz repugnat. n. q̃ oēs ppositiones sint vere diuisim. ⁊ q̃ illa. alique ppositiones nō sunt vere adequate significet q̃ alique ppositiones nō sunt vere. Ceterū tamen nō valet p̃ia illa. oēs ppositiones sūt vere collectivē sumēdo. igit̃ quelibet ppositio est vera. q̃ itat q̃ oēs ppositiones sūt vere collectivē. ⁊ q̃ aliqua sit implit. ⁊ q̃ oēs sint false collectivē sumēdo. ⁊ q̃ aliqua sit necessaria. vt posito q̃ iste sint oēs ppōnes collectivē. deus est nullus hō est aīis. sic primarie significantes. tūc q̃ ille ambe sunt vere. ⁊ ille sunt oēs ppōnes collectivē. igitur oēs ppositiones collectivē sunt vere. ⁊ tñ aliqua est impositibilis puta ps illius. s. illa homo est aīis? que est ps illius nullus homo est aīis. Et si ex illo aī. q̃ illa ppō. nullus hō ē aīis ē ppositio necessaria ⁊ implit cōcedit̃ de copulato extremo. Sed forte arguit̃ remouēdo illā p̃icilā. s. q̃ illa. alique ppōnes nō sūt vere adequate significet q̃ alique ppōnes nō sūt vere. ⁊ deponat̃ simpliciter ista. alique ppōnes nō sunt vere. ⁊ sit a. ppō vna. quecumq̃ sit nō curo. que significet principaliter q̃ aliq̃ ppōnes nō sunt vere. Et aī. a. ppō est vera. ⁊ a. ppō significat adequate q̃ alique ppositiones nō sūt vere. igit̃ alique ppōnes nō sunt vere. ⁊ pbatur q̃ a. est verū. sicut p̃is arguebat̃ de illa. alique ppōnes nō sūt vere q̃ quelibet ppō est vera. Sed hūc dī negādo istum s̃m casum. sicut p̃imū. Sed forte cōtra aī. deponēdo illam. alique ppōnes nō sūt vere ⁊ ponēdo illā oēs ppōnes sūt vere diuisue. que est p̃radictoria p̃ime adeq̃

significans.
Sed hūc dī
q̃ est impositi
ones tā
repugnans
aliqua p
te q̃ aliq̃
propono
ne. que q̃
Deinde
propositio
cōcedēdo
sunt falsi
sunt sim
res. igit̃
sequētia
de propo
se. si neg
igitur ali
uīsim. p
est vera.
qua ppō
ficat q̃ al
vera. Idē
casum. Idē
nitur aliq̃
benda. im
dictorum
ad ppositi
tam. Ideo
q̃ ppositio
nō repugn
aliqua pp
cet q̃ aliq̃
ua ponatur
repugnans
similes. ⁊
sibi similia
sitis est si
possibile
ppositio
ppositio
pugnans.
ex alia p
ra. igitur
antecedē
sūt. Ideo ex
non est ad
do secundā

De depositione

significans. sic. f. q. oēs ppositiones sūt vere
Sed huic dī adhuc nō admittēdo istuz casū
q. est implis. ¶ Item depono tibi q. pposi-
tiones tā ad inuicē repugnātes. q. que nō sūt
repugnātes. nō sunt siles. q. illa ppositio
aliqua ppositio est sibi silis significet adeq̃
te q. aliqua ppositio est sibi similis. Deinde
propono oēs ppositiones sunt similes diuisi-
ne. que q. cōtradictoria depositi cōcedenda ē
Deinde pponitur quelibet ppositio cuilibet
propositioni est similis. que q. sequens est
cōcedēda. Deinde pponit. oēs ppositiōes
sunt falsae. si negat. Cōtra oēs ppositiones
sunt similes. q. aliquae ppōnes sunt repugnā-
tes. igit oēs ppositiones sunt falsae. q. tenet cō-
sequētia illa. q. verū nō repugnat vero. De-
inde proponit. aliquae ppositiones nō sūt fal-
sae. si negat. Contra. aliqua ppositio est vera
igitur aliquae ppositiones non sunt falsae di-
uisim. patz p̃na q. arguitur ahs. q. hec propō
est vera. aliqua ppositio est sibi similis. q. ali-
qua ppō est sibi similis. q. ista adequate signi-
ficat q. aliqua ppō est sibi similis. igitur ista ē
vera. Ideo dicit in principio nō admittendo
casum. ¶ Pro quo est notandū q. cum depo-
nitur aliqua ppō pro faciliōri responsiōe ha-
benda. imaginē rīdens q. sibi ponat cōtra-
dictoriū depositi. nec aduertat ad aliud. nisi
ad ppositiones quā imaginatur esse sibi posi-
tam. Ideo imaginādum est cū deponit illa
q. ppositiones. tam inuicem repugnantes q.
nō repugnantes nō sunt siles. q. ponit q. hec
aliqua ppositio ē sibi similis. adequate signifi-
cet q. aliqua ppō est sibi silis q. hec copulati-
ua ponatur omnes ppositiones tam inuicē
repugnantes. q. nō repugnantes sunt inuicē
similes. q. hec ppositio. aliqua ppositio est
sibi similis. significet adequate q. aliqua ppo-
sitiō est sibi silis. q. p̃z q. illa copulatiua est im-
possibilis. q. ex prima parte sequitur q. oēs
ppositiones sunt falsae. q. bene sequitur oēs
ppositiones sunt similes. q. aliquae inuicē re-
pugnant. igitur omnes propōnes sunt falsae q.
ex alia parte sequitur q. aliqua ppō est ve-
ra. igitur aliquae propōnes non sunt falsae. et
antecedens illius consequentiē sequitur ex ca-
su. Ideo ex illo casu sequitur contradictio. Ideo
non est admittendus. ¶ Sed forte non ponē-
do secundam particulam deponitur illa soluz

tam ppositiones inuicem repugnantes. q.
non repugnantes non sunt similes. quo ad-
misso proponitur deus est. que si conceditur
arguitur sic. in cōcedis istaz. q. ista ē falsa. nec
est sequens. igitur male etc. ¶ Sed forte dici-
tur concedendo primam partem antecēdētis
propositam. Deinde proponitur secunda. q.
si negatur arguitur sic. illa est ppositio q. nō
est falsa. igitur est vera. igitur aliquae propō-
nes non sunt falsae. q. ex alia parte omnes pro-
positiones sunt falsae. vt sequitur ex contradi-
ctorio depositi. igitur contradictio. ¶ Item
etiam arguitur si forte negatur q. illa non est
sequens. Si forte dicitur q. illa est sequēs q.
necessaria. Ideo dicitur admissio illo secūdo ca-
su concedendo illa deus est. Et cum proponi-
tur. tu concedis illaz q. illa est falsa nō sequēs
igitur male respōdes. cōceditur p̃na. neq. di-
catur ad ahs neq. ad aliquam eius partem
nisi s m q. pponunt ppōnes per ordinem.
q. si primo pponitur prima pars ahs cōce-
ditur. q. conceditur etiam scōa scōo loco pro-
posita. Deinde si postponatur p̃ns negetur
ipsum quo negato. negetur alia pars antece-
dentis. q. conceditur q. illa est sequens nō ta-
men q. necessaria. q. hoc repugnat. q. conce-
dendū ē q. est falsa tanq. sequens. ¶ Item
depono q. aliquae ppōnes tres vel quattuor
non sunt dissimiles. quo admissio proponitur
omnes tres aut quattuor ppositiones sunt
dissimiles. quo concessio. q. oppositum depo-
siti arguitur. sic omnes tres vel quattuor p-
positiones diuisim sunt dissimiles. sed. a. b. c.
.d. sūt quattuor ppositiones gratia argumē-
ti. igitur. a. b. c. d. sunt dissimiles ppositiones
Et appello dissimiles ppositiones quarū
vna est vera. q. alia non est vera. Similes ve-
ro quarum vtraz est vera vel vtraz est fal-
sa consequens aut est impossibile. q. vel oēs
ille sunt vere vel omnes ille sunt falsae. vt due
sunt vere. q. due falsae. vel tres falsae q. vna ve-
ra. vel e contra. Sed siue sic siue sic. sequitur
q. non oēs ppositiōes sūt dissimiles in illo
casu. immo in nullo casu non plures q. due
possunt esse ppositiones dissimiles ad inui-
cem. sic q. quelibet cuilibet alteri sit dissimilis
Ideo dicitur in principio non admittēdo ca-
sum. Admittatur tamen casus remota illa p-
ticula tres vel quattuor. Deinde proponat

Tractatus

ille inuicem contradicunt. rex sedet. nullus rex
sedet. deus est. nullus deus est. si conceditur
tunc sequitur qd alique nō sunt dissimiles. qz
sequitur qd illarum due sunt false. et due vere.
si negatur pponitur alique illarum quattuor
contradicit. si conceditur adhuc sequitur qd ali
que ppositiones non sunt dissimiles si negat
pponitur ille due contradicunt deus est. nul
lus deus est. Si conceditur arguit sic. qd tres
ppositiones sūt. qz illa deus est. et nullus de
us est. et iterum illa deus est. que est pars illi
us. nullus deus est. et per pns alique pposi
tiones nō sunt dissimiles. qz bene sequit tres
ppositiones sunt. igitur alique ppositiones
non sunt dissimiles. ¶ Item in illo casu cōces
so qd ille ptradicit. deus est. nullus de⁹ est. p
ponitur. tu es obligatus ad istam alique pro
positiones non sunt dissimiles. ¶ Si concedi
tur arguitur qd tres ppositiones sunt et per
consequens alique ppositiones nō sūt dissimiles. ideo dicit admissio casu cōcedendo qd
ille contradicit. deus est. nullus deus est.
¶ Et cum arguitur qd tres ppositiones sunt
qd illa deus est. et illa nullus deus est. et illa
deus est. que est pars eius est propositio. ne
gatur qd pars eius sit propositio tanqz repu
gnans. Et si pponeret in illo casu. bec est ve
ra iste contradicunt deus est. nullus deus est
negatur tanqz repugnans. Et si proponatur
bec est oīd. ille contradicit deus est et nullus
deus est. pceditur. et negatur qd sit propositio tā
qz repugnans. ¶ Et tūc ad aliud argumentū
cum proponitur. concessio qd ille contradicit
deus est. nullus deus est. qd tu es obligatus ad
illam alique ppositiones non sunt dissimiles
negatur tanqz repugnans concessis etc.
¶ Explicunt obligationes.
¶ Incipiunt insolubilia.

Difficultatibus
autē
ppōnūz quas insolubiles vocāt
dixerūt al qui qd oīs ppositio in
solubilis significat se esse verā. et
se esse falsam. Oīs enim ppositio cathēgorica
significat se esse veram. qz oīs ppositio cathē
gorica significat idem esse vel non esse. p quo
supponit subm et predicatur. et esse idem vel
non esse idem pro quo supponit subm et pre
dicatum est ppōnem affirmatiuā. vel nega

tiuam esse veram. igitur oīs ppositio affir
mativa vel negatiua cathēgorica significat se
ēē verā. vt dicit. et qz oīs ppō insolubil⁹ se si
gnificat. id oīs ppō insolubil⁹ significat se esse
verā. et se ēē falsā. Itē addūt qd ppō vā est q
q̄lterūqz significat ita ē. et falsā ē q nō q̄lterū
qz significat ita est. Et ppō impolis est que
nō qualiterūqz significat. ita pōt esse. Et pos
sibilis est que q̄lterūqz significat. ita pōt ēē
et similiter de necessaria etc. ¶ Sed cōtra istā
positionem arguitur. capiēdo vnum qd ipi
p̄supponūt. s. qd dando p̄tradioctōrium pposi
tionis insolubilis pponenda ē negatio aduer
bialis negatiue tēta. aut p̄posita auferenda.
quo accepto ex ista positione sequitur primo qd
propositio nō pōtis contradicit contingenti.
¶ Item qd oīs ppositio insolubilis implicat
contradictionem. ¶ Itē qd ista ppositio me
re negatiua. nō aliqua ppositio est. implicat
contradictionem. ¶ Item qd due subcontra
rie sunt simul false. et p pns duo p̄traria vera
in terminis simplicibus. ¶ Item et qnto qd
duo contradictoria sunt simul falsa. ¶ Itē cō
clusiones sunt impossibiles. quas tū arguitur
ex illa positione sequi. qd capiat ista ppositio.
aliqua ppō est vera que est p̄tingens. vt no
tum est. et qd se verificat. ideo sua p̄tradioctō
ria que est ista. nō aliqua ppositio est vera
se falsificat. et per consequens significat nō all
quam ppositionem esse veram. et hanc esse
ipsamet demonstrata. et non sic pōt esse. igit
ipsa est ppositio que nō qualiterūqz signifi
cat potest ita esse. igitur ipsa est impossibilis.
tenet p̄sequentia ex datis ab illa positione. et
ista contradicit illi contingenti aliqua ppositio
est vera. igitur aliqua ppositio possibilis cō
tradicit p̄tingenti. qd fuit pbandum. Ex illo
sequitur secunda conclusio. s. qd omnis propo
sitiō insolubilis implicat cōtradictionem. Ap̄plicat
enim qd non aliqua ppō est vera et qd bec
sit vera. vnde datis illis modis loquendi seq
uitur qd ista consequentia sit bona non aliqua p
positio est vera. igitur non aliqua ppositio ē
vera et ista est vera. illa demonstrata. qz cum
aīd sit impole vt probatum est nō stat oppo
sitiō p̄ntis istius p̄ntie cū aīte eiusdes. et qz
ex p̄ntē istius p̄ntie sequit p̄tradioctio. ideo ex
aīte illo qd est mere negatiua sequitur illa. con
tradictio. et p pns ex illa mere negatiua non

De insolubilibus

aliqua ppō est vera. sequitur illa affirmatiua
 .i. nō aliqua ppō est vera. & hec est vera ipa
 met demonstrata. ¶ Item arguitur quarta
 conclusio. qz capiatur iste due subcontrarie.
 aliqua ppō pticularis negatiua est vera & ali
 qua ppō pticularis negatiua nō est vera. &
 nō sit alia ppositio pticularis ab aliqua istaz
 vel eius pte & tūc p3 qz vtraz illarum est fal
 sa. prima enim est falsa. qz significat qz aliqua
 ppō pticularis est vera. & scda similiter cum
 ista negatiua se falsificet. ¶ Duo dato sequit
 etiā qz duo cōtraria sunt simul vera. & sequi
 tur aliud pbandum qz duo p̄dictoria sunt
 simul falsa. f. ista oīs ppō pticularis negatiua
 est vera. & aliqua ppositio pticularis nega
 tiua nō est vera. ¶ Itē arguit ista vltima cō
 clusio signatis illis duobus p̄dictoriis men
 talibus. p̄dictorium. a. ppositionis est ve
 rum & non contradictorium. a. ppositionis
 est verum. & fit. a. ista affirmatiua. & p3 qz. a.
 est falsum. qz. a. nō posset esse verum. & etiā
 illa est falsa qz se falsificet. f. ista nō contradi
 ctorium. a. ppositionis est verum. & fit ista
 .b. qz. si. b. est verum. & b. est contradictoriū
 .a. igitur contradictorium. a. est verum. & ex
 alia parte non contradictorium. a. est verum
 igitur &c. ¶ Item si non contradictorium. a.
 est verum. igitur nullum contradictorium. a.
 est verum tenet consequentia ab vno equipol
 lenti ad aliud. & sequitur nullum contradicto
 rium. a. est verum. & b. est contradictorium.
 a. igitur. b. non est verum. ¶ Item si non cō
 tradictorium. a. est verum nullum verum est
 contradictorium. a. tenet consequentia a con
 uersa ad conuertentes. Et arguitur sic ex cō
 sequente. nullum verum est contradictorium
 .a. & b. est contradictorium. a. igitur. b. non ē
 verum. tenet p̄ha in festino. ¶ Itēz data ista
 positione segtur qz iste nō p̄dictū. oīs ppō
 est falsa. & nō oīs ppō est falsa. qz ista. oīs p
 positio est falsa significat oēm ppōnez esse fal
 sam. & hanc esse veraz demonstrata illamet.
 ista aut nō oīs ppō est falsa significat nō oēs
 ppōnem esse falsam. & hanc esse veram ipa
 met demonstrata. sed iste copulatiue nō con
 tradictorie significant oīs ppositio est falsa. &
 hec est vera ista vniuersali affirmatiua demō
 strata. & non oīs ppositio est falsa. & hec ē ve
 ra pticulari ista negatiua demonstrata. & iste

due copulatiue significant oīs sicut iste due e
 thegonice. igitur iste due nō p̄dictorie signi
 ficant. ¶ Item ista positione data qz oīs pro
 positio ponit aliquid. qz oīs ppō ponit se esse
 veram. quod sequi patet aduertenti oia ver
 ba illius positionis. p̄his tñ est falsum. qz nec
 principaliter. nec consequentue. oīs ppositio si
 gnificat se ipsam esse veram. ¶ Item descri
 ptōes ille super quibus fundatur opinio nō
 sunt bone. quia qualitercūqz significat ista ho
 mo est asinus. est sicut omne quod potuit ēē
 iam fuit. & omne quod potuit intelligi est. &
 sciendo etiā eorum intentioni que non est
 bona. non qualitercūqz significat ista adaz su
 it est. sicut non qualitercūqz significat ista an
 tichristus erit. est sed qualitercūqz significat
 erit & ita est dicendum de istis negatiuis chy
 mera nō est. antichristus nō fuit. tragelaphus
 seu hircoceruus non potest esse. & sic de alijs.
 ¶ Itē ex ista positione sequitur qz non si om
 nis ppositio pticularis est falsa. aliqua p
 positio pticularis est falsa. vbi tñ arguitur ab
 vniuersali ad suam pticularem que oia. quia
 non sunt vera. ideo relinquenda. Acceperunt
 autem alii in ista materia primo qz ppositio
 insolubilis est ppositio de qua fit mentio in
 aliquo certo casu. que si in eodem casu precise
 significet sicut eius termini cōiter pretendunt
 sequitur se esse veram & se esse falsaz. Casus
 autem de insolubili est casus in quo fit men
 tio de aliqua propositione. que si in eodez ca
 su significet precise sicut termini pretendunt
 sequitur se esse veram. & se esse falsam. Quib
 bus datis posuerunt regulas. Et primo qz si
 ponatur casus de insolubili. & non ponitur q̄
 liter istud debeat significare respondendum
 est oīs. sicut extra tempus fuisset responsum.
 vi posito qz sor. dicat istam sor. dicit falsum &
 nullam aliam non posito alio. ista est dubitan
 da. scilicet sor. dicit falsum. si autem ponatur
 qz insolubile significet precise sicut termini p̄
 tendunt casus est relucendus. & non admittē
 dus. sed si ponitur qz insolubile significet sicut
 termini pretendunt non ponendo precise. cō
 cedendum est insolubile tanquam sequens.
 & negandum est qz sit verum si proponi
 tur esse verum que tria posita sunt de pro
 positionibus cathegonice significantibus.
 Si autem ponatur ppositio insolubi

Tractatus

lis ad significandum copulatiue. est videndus si cōtradictoriū s'm partis copulatiue stat cū casu. et si sic est casus admittendus. et si nō. est reijciendus casus. vt si ponat q' sor. dicat istā sor. dicit falsum. adequate significantē sortem dicere falsum. et sortē loqui. q' ista nō stant si mul sor. dicit falsum. et sor. nō loquitur. iō nō ē admittendus casus. si aut ponatur q' ista sor. dicit falsum significet precise sortē dicere falsum. et sor. currere admittendus est casus. et ista ppositio est cōcedenda. et negandū est q' ipa sit vera. ¶ Ultimo si ponatur insolubile significare diuinctiue dicit ista positio q' si oppositū diuincti pōt stare cū casu negandus est casus. vt si ponatur q' hec ppositio falsus est sit quelibet ppositio adequate significans q' falsum est. aut q' nullus deus est. casus nō est admittendus. sed si ponat q' ista. falsum est. sit ois ppositio adeqte significans q' falsum est. vel q' deus est admittendus est casus et neganda est ista. falsum est. cū pponit et cōcedendū est q' sit vera. ¶ S3 cōtra istas duas descriptiones arguitur. q' illis datis sequitur q' nulla ppositio est insolubilis sine casu. pns est falsum. q' stat nullo casu posito q' ista sor. dicit falsum dicat a sorte. et nulla alia q' nō sit eius pars. et ista significet sortē dicere falsum. et nō precise platoni. Arguit enim q' ista est insolubilis. q' illa tunc significat. si erit significaret si positum esset q' sor. diceret istā et nullā aliā significantē q' sor. dicit falsus nō precise platoni. nō cōsideret. n. aliquis de ista nisi plato. et sequitur tunc q' nullo casu ista foret ista ppositio insolubilis. et sic stat q' aliqua sit ppositio insolubilis de qua nulla sit mentio in aliquo casu. Itē ista mētalis nullo casu stante est ppositio insolubilis. i. ois ppositio est falsa. p3 q' sit ppositio insolubilis q' vel ista significat precise q' ois ppositio vlis ē falsa. vel ista significat q' ois ppō ē falsa. et nō precise. et semp ē insolubilis. ¶ Sed forte dī q' illa mētalis nec significat precise q' ois ppō est falsa nec q' ois ppō ē falsa nō precise. ¶ S3 cōtra ista est ppō mētalis. igit ipa nō pōt absolui a sua naturali significatiōe primaria. q' l3 poneretur q' termini mentales ad placitū significant. nō tñ sic possunt significare q' relinquāt snā primariā significatiōem. q' similitudo naturalis q'drati in mēte tua

nunq' est filitudo trianguli. aut circuli v' eed tra. ¶ Cōtra secundā regulā istius positiōis etiā arguitur. q' ista data. sequitur primo q' aliqua est ppositio cathegorica vera. q' nō pōt habere contradictoriū ipa sic adequate si gnificante sicut ipa significat. ¶ Itē q' nulla ppositio insolubilis significat principaliter alio quo mō ex primaria sua significatiōe. ¶ Itē q' a. et b. sunt propositiones. a. vera et b. falsa. et per solā distantiam. b. definit. a. esse ppositio. et tunc sequitur q' stat in casu q' tale cōplexū falsus ē in mēte sor. nō sit ppō q' cōclones sunt falsæ. ¶ S3 arguit pmo sic. q' ponat q' ista sit i mēte sortis. aliq' ppositio non est falsa. adequate significans q' aliq' ppositio nō est falsa. et tñ ista ppō est vera. et huic nō pōt assignari cōtradictoriū sic significanti. q' si sic. tunc contradictoriū eius esset ppositio contradictorio modo significans. i. ois ppositio est falsa. significans adequate q' omnis ppō ē falsa et tunc corumpatur prima illa sola remanente mentali. i. omnis ppositio est falsa. et sequitur q' ista est insolubilis. et cum ista mentalis non possit plus. nec minus significare q' prius et sit naturalis intentio. et ppositio illa est insolubilis. igitur aliqua ppositio insolubilis significat precise sicut eius termini pcedēdit. q' repugnat regule. ¶ Secunda conclusio arguitur. q' cum hec mentalis. hoc est falsum se ipa demonstrata s'm positionem non significet principaliter q' hoc est falsum. quia ipsa foret vera vt sequitur ex positione. nec potest assignari qualiter hec principaliter significet. q' nec deum. esse. neq' te esse et c. Tamen hec primo non soluit difficultatem insolubiliū. sed nouā et imperinentem insolubiliū difficultatem ponit. ponit enim propositiones significare et nescit qualiter. q' ipemet obligans nescit qualiter ppositiones tibi significant. Alia conclusio etiam sequitur. q' ponatur q' ista sit in mente sor. falsum est. per quam sor. principaliter apprehendat qd falsum est. et nō sit alia ppositio falsa in rerum natura. nisi ista. homo est auius. de qua tu solum consideres nesciente sor. et tunc ponatur q' tu destrues istam falsum. et patet q' ista falsum est in mēte sor. nō manet plus ppositio. quia si maneret ppositio cum sor. per istam non apprehendat ali

ter ante a
q' aliqua p
cū sicut eū
q' ista nō
eris rōne
sor. cōtēn
falsum est
ppositio
uentas in
uere illis
vtrum in
tingentia
in mēte
tales sunt
gaurt illu
tertia reg
spondet a
q' ponat
feratur al
pars. que
sicut illi p
istius falsi
falsum dī
ceditur s'm
tur ista. hec
positionem
positio falsi
esse. igitur
na scita ē
igitur pns
s'm istam p
dubitandū
ista ppositio
nō est a te
est a te dubi
ista oia sunt
cū toto casu
desse esse ve
guitur cō
q' ista est
bene sequi
falsum dī
pō falsum
hūc argum
sicut nō seq
significat sor.
falsum nō cura
falsum dī
falsum dī

De insolubilibus

ter q̄ ante apprehendebat. vt pono. sequitur
q̄ aliqua ppositio insolubilis significaret pre
cise sicut eius termini pretendūt. ideo sequitur
q̄ ista nō remanet. pp̄o. vel saltē segtur q̄ tu
eris romē. et istā pp̄onem destrinens. facies
sor. cr̄ntem in angliā aliter intelligere p̄ illam
falsum est q̄ ante intelligebat per eadē. Ista
ppositio in vno miranda videtur. q̄ cum in
uentas insolubilibus difficultates debeat sol
uere illis relictis nouas facit nec ipsamet scit
vtrum insolubilia faciat impossibilia vel con
tingentia. ¶ Item ista regula data segtur q̄
in mēte est ppositio plures. et q̄ termini mē
tales sunt equoci equocantes. qd̄ tñ sepe ne
gauit istius opinionis inuentor. ¶ Cōtra autē
tertiā regulā istius opinionis fin q̄ ipse re
spondet ad insolubilia categorica sic arguit
q̄ ponat q̄ sor. dicat istā. falsum dī. et nō p
feratur ab aliquo alia ppositio. nisi ista aut ei
pars. que significet falsum dici. nō tñ precise
sicut illi positioni placet. et sit. c. cōtradictoriū
istius falsum dī. que gr̄a argumētū sit ista nō
falsum dī. deinde pponit ista falsū dī. et cō
ceditur fin istam positionem. et vltra pponi
tur ista. hec est falsa. que et cōceditur fin istaz
positionem. ¶ Sed contra. q̄ segtur hec pro
positio falsum dī principaliter significat denz
esse. igitur ista pp̄o est necessaria. p̄na est bo
na scita eē talis et c. et añs est a te dubitandū.
igitur p̄ns eius nō est a te negandū. pars p̄na
fin istam positionem. et añs cū toto casu est
dubitandū. igitur p̄ns nō est a te negadū. Itē
ista ppositio est impolis simpliciter. igitur ista
nō est a te cedenda. ista p̄na est bona. et añs
est a te dubitadū. igitur p̄ns nō est a te negadū
ista oia sunt vera p hoc. q̄ est tibi dubiū an
cū toto casu ista. falsū est. significet principalit
deū esse vel boiem esse afinū. ¶ Et si forte ar
guitur cōtra p argumētum istius positionis
q̄ ista est cōcedenda falsum dī. q̄ sequēs. q̄
bene sequit. sor. dicit istā falsū dī q̄ significat
falsum dici. et nulla ppositio dī nisi ista vlti
ps falsum dī. igitur falsum dī. Rñdet q̄ il
lud argumētū mouens istā opinionē nihil est
sicut nō segtur hec est vera. homo currit. q̄ si
gnificat sor. currere. igitur sor. currit. q̄ ista po
sitio nō curat inter has quo ad ppositū suū
falsum dī. falsum dici significat. et significat
falsum dici. ¶ Item cōtra terciā et scđam re

gula arguitur simul. ponēdo q̄ sor. dicit istaz
et nullā aliā. sor. dicit falsū. que nō sit eius ps
et significet illa sicut termini pretendūt et nō
precise. deinde capiat hec copulatiua deus ē.
et hec copulatiua est falsa. que est insolubilis
si ponatur q̄ ipsa significet. sicut ei² termini
pretendūt. et nō precise. ponatur igitur q̄ ista
significet sor. dicere falsum precise. qd̄ est pos
sibile. vt notū est. et segtur q̄ tunc ista propo
sitio insolubilis. et est vera et cōcedenda et pre
cise categorice significans. et q̄ ista sit ppositio
insolubilis ps. q̄ est ppositio de q̄ sit mē
tio in aliquo certo casu que si cū toto casu si
gnificaret precise. sicut eius termini pretendunt
segtur se esse verā et illam esse falsam. vt po
natur loco istius deus est. et fiat argumētum
¶ Cōtra quartā regulam af. q̄ ponatur q̄
sor. dicat istā sor. dicit falsū adequate significā
tem q̄ sor. dicit falsum. et tu curris. et nō di
cat aliā q̄ nō sit ps istius. quo posito pponit
ista sor. dicit falsum. qua cōcessa fin istam po
sitionē arguit sic. sor. dicit falsum. igitur sor. di
cit falsum et tu curris. p̄na ps. q̄ arguitur ab
vno cōuertibili ad reliquum. et añs est cōce
dendum. igitur et p̄ns. et tunc vltra sor. dicit
falsum et tu curris. igitur tu curris tenet p̄na
iterū. et añs est concedendū. igitur et p̄ns igit
tur coplatum est cōcedendum. cū oppositū
stat cum casu q̄ repugnat regule siue positio
ni. Itē ponat q̄ hec pp̄o. hec pp̄o precise. ca
thegorice significans nō est vera. significet p
cise q̄ hec ppositio est categorice significans
et q̄ tu non differs a te. et sit. b. ista ppositio.
tūc. b. significat copulatiue. et. b. est vera. igit
insolubile significans copulatiue est verū. et
cōcedendū est esse verū. igitur et c. ps p̄na et añs
est notū. q̄. b. precise significat q̄ ista pp̄o ca
thegorice significans nō est vera. et q̄ tu non
differs a te. igitur. b. ppositio est vera. et in isto
casu arguitur q̄ casus de insolubili est ad mis
tendus. quādo insolubile imponitur ad signi
ficandum copulatiue q̄ntis oppositum copu
lati non possit stare cum casu. et arguitur q̄
insolubile est verum. quorum vtrūq̄ oppo
situm dicit positio. ¶ Item contra vltimam
regulam istius positionis arguitur. q̄ ponat
tur hec omnis ppositio ē falsa precise signi
ficet. q̄ ois ppositio est falsa. vel deus ē. quo
admisso pponitur ista ois pp̄o est falsa. que

Tractatus

si negatur ut dicit positio. *Lōtā*. q. sequitur
deus est. igitur ois ppositio est falsa vel deus ē
p̄ia p̄. q. sequitur deus est. igitur ois pposi-
tio est falsa vel deus est. et aīis est pcedendū
igit et p̄is. et ultra dī q. ois ppositio est fal-
sa ab vno cōuertibilium ad reliquum et aīis
est cōcedendū. igitur et p̄is. et p̄is est insolu-
bile disunctive significās. igitur insolubile dī-
functue significans est cōcedendum. ¶ Itē
ponatur q. ista ppositio hec ppositio. dis-
cunctue significans est falsa. p̄cise significet q.
hec ppositio disunctive significans est falsa
vel deus est. et p̄. q. iste casus est p̄is et ista
disunctiva est cōcedenda tanq. sequens. aut
saltem est cōcedendū q. illa sit falsa. qd. posi-
tioni repugnat. ¶ Dixerūt alii in hac mate-
ria q. pars ppositionis nō supponit. p. tota
ppositione cuius est pars. nec p. conuertibili
nec p. cōtradictorio. neq. p. conuertibili cū
cōtradictorio istius. Et q. ex isto supposito
hec positio ponebat r̄sionē ad aliqua insolubi-
lia. Arguit contra. q. sequitur q. nō valet hoc
argumentum. ois ppositio p̄icularis est fal-
sa. igit. aliqua ppositio p̄icularis est falsa. q.
in casu aīis est verum. et p̄is falsum. ponat
enim q. nulla sit ppositio p̄icularis nisi il-
la que ē p̄is. et patet q. aīis est verū. q. aīis
nō plus significat siue ponit s̄m istam positio-
nem nisi q. ois ppositio p̄icularis est falsa
que nō est illa vniuersalis vel secum conuer-
tibilis. vel eius cōtradictoria. et hoc est verū p̄is
aīis ē falsū. q. significat q. aliqua ppositio p̄i-
cularis que nō est illud p̄is p̄iculare est fal-
sa. ¶ Sed hūc dī forte q. nō solū pars nō p̄t
supponere p. toto cuius est ps aut conuertibi-
li. et c. sed generaliter nō p̄t supponere pro
ante neq. p. p̄ite ad illud. Et ut vno verbo
apprehendam. pars nō p̄t supponere p. to-
to cuius ē pars. neq. p. ante ad totū cuius ē
pars. ¶ Sed contra istā r̄sionem ar. q. ca-
piat illa ppositio tu differens a te significās ade-
quate te differre a te et pponitur. hec est falsa
tu differens a te patz q. hoc est verum. quo cō-
cesso patz. q. ista p̄ia est bona tu differens a te.
igit. ista est falsa tu differens a te. Tunc sic ista
p̄ia est bona et p̄is eius est verū cuius pars
supponit p. ante. q. subm. eius. igit. ps p̄tis
supponit p. ante eius. ¶ Item in ista ppōne

ois ppositio est falsa sū b̄m supponit p. omni
supposito eius. q. suppositio est statio termi-
ni in oīone p. supposito vel suppositis p. quo
vel p. quibus transit vis termini a quo h̄z ut
supponat. sed iste terminus ppositio h̄z ut
supponat ab isto verbo est. cuius vis transi-
bit in istū terminū indifferent nō plus p. vno
supposito p̄iti istius termini q. p. alio. igitur
indifferent p. quolibet eius supposito sup-
ponit. Item ista est pp̄. ista pp̄ est falsa se
demonstrata. q. est oīo cōgrua. ut p̄. et grā
matica p̄fecta et indicatina et c. q. si deē itāz
concluditur q. ista est ppositio falsa et ultra
concluditur q. subm. eius p. aliquo supponit
¶ Itē hec pp̄ falsū ē p̄ncipaliter significat
falsum esse. igitur et c.

Noniam voca

hiloz equiuocatio decipit intel-
lectum optandum esset sine no-
minibus posse doceri. sed cū idē
fieri nō possit prudente est cūz aliquid sis di-
cturus p. posse te liberius expedias. et sic te a
confusione eorum absolvas. Et ergo cum ve-
rus. omne ens significet. p̄t ē terminus p̄me
intentionis vel impositionis. et hoc modo p̄e
ens est verum. et nullum falsum seu fictū. et
hoc modo ois ppositio est vera ppositio et
nō ficta. Ideo de hoc in presenti non curam.
¶ Sed dicemus q. duobus modis ppositio
p̄t dici vera. vno modo quando verificatur
non propter supposita suorum terminorum
quoz suppositorum ipsa vel alia ppositio est
suppositum. s. q. ppositio vera nō reddat
vera ex eo q. pars eius supponat p. ipsamet
nec p. pertinente ad ipsam. sicut hec deus.
Et isto modo ille ppositiones que sunt d̄ ter-
minis p̄ime intentionis vel impositionis. sūt
p̄p̄ie et simpliciter vere vel false. quonā
ppositio ex sua etimologia et finis v̄tu-
te significat idēz q. pro alio positio. et hoc mo-
do maior ps est vera vel falsa. Alio modo dī
ppositio esse vera quando verificatur pro se
vel pro pertinente. et isto modo hec p̄p̄osi-
tio est vera. hoc est verum seipsa demonstra-
ta. nō simpliciter. sed s̄m qd. sed est falsa p̄io
modo. q. nō verificatur. nisi pro supposito
sue partis cuius ipsa est suppositum. sicut ista
homo est aīis. vel ista disunctiva est falsi

De insolubilibus

demonstrata per subm tota illa distinctina.
Sed contra istam positionem forte arguitur. quia ex illa sequitur qd ex vero sequitur falsum. quia hec consequentia est bona. hoc est falsum. igitur hoc est falsum. demonstrando vtrūqz consequens. et eius ans est verum qd ans principaliter significat qd hoc est falsum pste demonstrato. et hoc est falsum qd se. significat et qd pns nō sit verum af. qd si pns sit verum et ans adequate significat qd hoc est falsum. demonstrato se ipso. igitur hoc est falsum. et tamen ans est verum. igitur ex vero sequitur falsum. **I**tem ista positione data sequitur qd duo contradictoria sunt simul falsa. qd illa est falsa. hoc est falsum. seipsa demonstrata. et ista etiam est falsa. hoc non est falsum vel nō hoc est falsum. non est cura eadem demonstrata. quia sequitur. hoc non est falsum. vel non hoc est falsum. igitur nullum falsum est hoc. consequens est falsum. qd aliquod falsum est hoc. igitur duo inuicem contradictoria sunt simul falsa. **I**tem sequitur etiā qd duo contradictoria si sit vera. qd ista se sit va hoc est verum non hoc est verum. vtrūqz demonstrando illam negatiuam. qd ista negatiua vel est vera vel est falsa. si vera et suum contradictorium significat adequate qd hoc est verum illa negatiua demonstrata. igitur suuz contradictorium etiam est verum. si ista est falsa hoc nō est verum. et suum contradictorium est. igitur suum contradictorium est verum. si hoc est verum. ista negatiua demonstrata. igitur ista negatiua est vera. et per consequens duo contradictoria sunt simul vera. **I**tem capiancur ista duo contradictoria. hec ppositio est necessaria. hec ppositio nō est necessaria. vtrūqz hoc ppositio est necessaria. si placet demonstrando negatiua ista vtrūqz. Et arguit qd ppositio necessaria contradicit ptingenti. aut ptingens impossibile. qd hec ppositio hec nō ē necessaria. aut nō hec est necessaria. aut est necessaria. aut cōtingens. nō necessaria. qd illud esset contradictio. nec impossibilis. quia contradictorium suum esset necessarium. qd adequate significat qd hec est necessaria. ista negatiua demonstrata. sequitur igitur tu in ista sit ppositio qd ista sit cōtingens et suum contradictorium tñ est impossibile. Vel fiat argumentum de illis. hec ppositio est necessaria. adeq

te significans qd hec ppositio est necessaria. et hec ppositio non est necessaria adequate significans qd hec ppositio non est necessaria. et sequitur qd predictum est. dat a illa positione. **I**tem ista positione data sequitur qd verū est falsum. qd ista hoc est falsum. seipsa demonstrata est vera fin vnum illoz membror. et est falsa fin aliud. vt p intelligenti positione. **I**tem ista positione data sequitur qd ex pste cōtinget sequitur impole. qd hec pna est bona. si hec pna ē bona sic significado. igit hō ē afn? demonstrando p subm antis ipsamet pna. et isti us pntie ans est cōtingens. et pns impole. igit. et qd ans sit cōtingens af. qd illud ans nō est impole sic significando. qd si illud ans esset impole illa pna esset bona sic significando. et ans solum sic significat. qd ista pna est bona. igit ans est verum. et nō necessarium. igitur cōtingens. et tñ consequens est falsum et impossibile. igitur et c. **S**ed pro istis intellegendum est qd iste terminus verum est terminus equiuocus. et iste ppositiones omnes sunt ppositiones plures. hoc est verum. nō hoc est verum. et sic de aliis. Et ideo cū pponitur nō hoc est verum. hoc est falsum nō est fin vnicam rñtionem rñdendum. sed est respondendum qd hoc est falsum. fin primum membrum diuisionis pste et verū fin aliud. Et ita dicitur de suis contradictoriis non hoc est falsum. hoc est verum. negando qd hoc est verum primo modo diuisionis pste et cōcedendo qd hoc est falsum primo modo. **S**ed contra. forte arguit. qd aliqua est diuisiō pponis vere. et quocūqz datur repugnans dictis. igitur et c. **I**tem aliquis est terminus mentalis. cui subordinatur. iste terminus verū igitur non est equiuocus. **I**tem pponitur hec mentalis. non hoc est verum. Et qd terminus mentalis nō est equiuocus. igit rñtio nulla. **I**tem hec responsio non soluit argumentum factum de illa ppositione. non ista ppositio est necessaria. adequate significante sic demonstrata illa. non hec ppositio est necessaria. igitur responsio nulla. Sed dī vt prius qd iste terminus verū tripliciter capi pōt et dupliciter quod ad ppositum. et fin illam descriptionem diligenter aduertens respondeat ad illa argumenta. **S**ed contra istam positionem arguit fortius. ponendo qd ois q

Tractatus

dicat vix ptransibit pontem. et ois qui dicit
falsus no ptransibit pontem. et q for. dicat ista
et nullam alia que no sit pars eius. si ego non
ptransibo pontem. sic significant. Et querit
vtrū for. ptransibit pontem aut no. si no per
transibit. et for. dicit ista sic adequate signifi
cant. igitur for. dicit vix. sed ois qui dicit ve
rum ptransibit pontem. igit. et. Jo forte d
in principio q for. ptransibit pontem. Et
tunc arguitur sic. for ptransibit pontem. et ois
qui ptransibit pontem dicit vix. igitur for. di
cit vix. et solū dicit q for. no ptransibit pōte
igitur for. no ptransibit pontem. Item ponat
q talis sit cōuentio inter for. et platōem q si
for. doceat filium platōis debeat a platōe
habere centū. si filius platōis vincet primā
questionem quā vnqz habebit. et vltra pona
tur q interea labatur ips quousqz ipe sit do
ctus. et for. requirente pecuniā habeat questi
onē cū filio pla. et no habuerit iste filius vnqz
aliam questionem. Et querit an for. debeat
habere istā pecuniā vel no. Si sic igitur ipse
pdet primā qōnem. et p ois for. non d3 ba
bere istā pecuniā. Ideo forte in principio di
citur q for. non d3 habere istā pecuniā.
Et arguitur tunc sic for. no d3 habere istā
pecuniā ex ista lite. et hoc est solus ex eo q di
scipulus suus vicit istā qōnem. et ista est pri
ma questio. igitur iste vicit primā questionē
et si sic igitur for. d3 habere istā pecuniā.
Item ponatur q for. habeat duos seruos
et vtrūqz manumittat sub ista conditōne. q
si vnus eoz qui d3 ire per viā obuiabit libe
ro. iste sit seruus et alter si obuiabit seruo sit
liber et vadant ambo. et gra argumenti obui
ent sibi ipsis solis. Et queritur vtrum ambo
sint liberi vel ambo serui. vel vnus seruus et
alter liber. Et p3 q quocunqz dato sequitur
illū esse seruū et esse libez. Ideo dicitur in
principio negando oēs istos casus. primus. n.
est impossibilis. vt clarum est. secundus etiā
et similes sunt impossibiles. qz in eis claudunt
conditionales impossibiles. Jo si ponatur ta
lis casus q for. precipiat platoni q plato no
obediat sibi. Et queritur vtrum plato seruet
preceptū et obediat sibi vel non. si obediat si
bi. et ipe precipit q no obediat sibi. igitur no
obed t sibi. si no obedit sibi. et precepit sibi q
no obediat. igit. obedit sibi. Dicatur q illud

no est preceptum. neqz est possibile q iste se
precipi ut. neqz valet hoc argumentum for. p
fert istā ego precipio q no obediat mihi ade
quate sic significantem. igitur fortes precipit
platoni q non obediat sibi. et.

Explicit tractatus insolubilem et p ois
tota logica magistri Petri mantuani.

Incipit subtilissimus tractatus eiusdem d
instanti.

Itemus primo natura
liter loquētes
q sola forma fin se et quālibet
sui partem pōt incipere et desi
nere esse. Materia enim prima est ingent
ta et incorruptibilis. et no plus est fuit vel erit
de materia prima in rez natura qz nunc sit.
vel minus fin tū veritatem materia aliqū d
finit esse. vt in consecratione. plus aut. vel mi
nus aliqū est de forma tā substantiali qz acci
dentali. Sed hoc propositus no destruit. Ex
quo sequitur q si aliquod ens naturale inci
pit vel desinit esse. ipz incipit vel desinit esse
p eius formā substantiale que incipit vel de
sinit esse. Item accipitur q forma substan
tialis naturaliter no pot stare in materia sine
dispositione vel dispositionibus ipam in ma
teria conseruantibus. p3 qz no pōt esse q sit
ignis sine aliquo gradu caliditatis vel siccita
tis. Item petitur q agens naturale velocius
agit in parte propinquā qz in parte remo
ta. dum passus fuerit vni forme a principio
actionis ceteris paribus. Item petitur q ma
teria pma saltē inferior no stat sine forma sub
stantiali sibi inherente. Ex quibz sequitur q
quolibet forma substantialis maiati producē
di successiue generabitur. saltē quo ad partes
quantitativas. quod arguitur. capto a. igne
vni forme in omnibus suis dispo sitionibus. p
quas eius forma in materia cōseruatur. et ap
proximetur agens q agat cōsumendo illas
dispositiones p quas forma illius ignis in ma
teria cōseruatur. que gra argumenti sint. c. d.
et seqz ex tertia suppone. q pus corrupet. c.
d. ad non gradū in parte magis propinqua
qz in parte magis remota. et cum forma illi
ignis no possit stare sine aliquo gradu illius
dispositionis sibi cōuenientis. inducendo di
spōsitiones contrarias sequit q prius corū
petur forma propinqua agentis q remota. et

quacūqz p
rumpitur
q q mater
tali. sequit
sequenti p
cū ista for
quens su
di hule q
bat vni
forme in
eiter et cū
pinquā
huc pced
forme rem
tate vel q
ad huc seq
tū diffom
agens in p
cū sit meli
bus et mi
nus ad vn
duo pūct
prius incip
qz ad aliud
la regula n
minimū ign
dimensionē
stabit sine
tū possit sta
Ex quo
generabitur
tā cito pced
et pcedit
generabitur
nerabitur se
forma subst
ripetur succ
ps qz alia co
cōpositū si
cessiue corū
fibile qz alie
generandi.
maiatis. nec
cūlis talis co
ma generata
tur. Ex quo
tūa extēsiō g
cessiue genera
forma vegeta

De instanti

quacumque parte data illius forme prius cor-
rumpitur medietas. propinquoque remotior.
et quia materia non potest stare sine forma substan-
tiali. sequitur quod nulla erit prima pars forme
sequentis primo producta. et per consequens si-
cut ista forma successiue corrumpitur sic alia se-
quens successiue generabitur. ¶ Sed forte
dicitur huius quod argumentum non procedit aut pro-
bat vniuersaliter. quia passum potest esse ita dis-
forme in resistentia quod agens agat eque velo-
citer et cum equali instrumento ad partem pro-
pinquam et remotam. ¶ Sed admissio isto ad-
huc preedit argumentum. quia si passus sit ita dis-
forme resistens quod ipsum non sit vna forma in qua-
tate vel quantitate in quas agit istud alterans
adhuc sequitur quod id passum non est finem se to-
tū difforme resistens. non enim ita ageret id
agens in partem remotam et magis propinquam
cum sit melius applicatum partibus propinquo-
ribus et minus dispositum per conseruationem for-
me ad vniuersum punctum quam ad aliud. nec inter aliquid
duo puncta per totum est eque dispositum. igitur
prius incipiet forma corrumpi ad vniuersum punctum
quam ad aliud. et ita sequens induci. ¶ Item si il-
la regula non sit vera. scilicet oppositi. et ideo dare
minimū ignem. qui si datur iste corrumpitur per
divisionem. et sequitur quod pres naturales illi ignis
stabit sine forma. cum nec mixtum nec elemen-
tum possit stare sub tanta modica quantitate per se.
¶ Ex quo sequitur quod si aliquid compositum inaiatum
generabitur ipsum successiue generabile per se. quia
tunc cito precise generabitur quam cito eius forma
et precise tunc. igitur si forma alicuius compositi
generabitur successiue etiam illud compositum ge-
nerabitur successiue. Et ita etiam dicitur quod quilibet
forma substantialis alicuius inaiati quam aliquid cor-
rumpitur successiue corrumpetur ita quod prius vna
pars quam alia corrumpetur. Ex quo sequitur quod si aliquid
compositum substantiale inaiatum corrumpetur ipsum suc-
cessiue corrumpetur. Ex quibus per se non est pos-
sibile quod aliquid erit primum instantis alicuius ignis
generandi. aut terre. aut aeris. et sic de alijs
inaiatis. nec aliquid potest esse vltimum instans alicuius
cuius talis corrumpendi. quia nulla erit prima for-
ma generata. nec aliquid erit vltima quam corrumpetur.
Ex quo sequitur quod quilibet forma vegeta-
tius extensa generanda vel corrumpenda suc-
cessiue generabitur aut corrumpetur. per se aliquid
forma vegetatiua extensa successiue genera-

bitur. Et eadem est ratio de vna et de quolibet. igitur
tur et c. per se prima. et minor. sed maior arguitur. quia
ponatur quod ex a. inaiato debeat generari pla-
ta. sic. f. quod materia. a. inaiati erit materia pla-
te. Et arguitur sic. precise sicut corrumpitur for-
ma subalis. a. inaiati ita generabitur forma sub-
stantialis plante. sed successiue corrumpitur
forma substantialis. a. inaiati. ex predictis igitur
tur successiue producit forma substantialis
plante generande. per se prima et maior arguitur. quia
nec materia stabit sine forma substantiali. nec
simul erunt iste due forme in eadem materia.
quia ad generationem vnius sequitur corruptio al-
terius si precedens extensa fuerit. ¶ Ex qui-
bus per se non est dare primum instans vel vlti-
mū forme generande aut corrumpende. Et se-
quitur ultra quod quilibet forma sensitua extensa
producenda aut corrumpenda successiue gene-
rabitur aut corrumpetur. per se istud. quia capiat se-
men. ex quo gra exēplū ideo generari a finis.
Et arguitur sic. precise sicut corrumpitur for-
ma istius seminis ita generabitur forma sen-
situa a finis. sed successiue corrumpitur forma
dati seminis ut sequitur ex secunda suppositi-
tione. quia ipsum est inaiatum. igitur successiue ge-
nerabitur forma a finis generandi. per se prima et ma-
ior ut prius. ¶ Sed forma dicitur ad minorem quod
datum semen est aiatum. Sed istud nihil est.
quia si illud semen est aiatum. igitur aliquid gene-
rabitur. Et fiat argumentum de illo inaiato ex
quo generabatur illud semen sine ipso ponatur
aiatum aia sensitua siue vegetatiua. ¶ Item
quod istud semen non fit aiatum potest argui. quia
ipsum est supfluitas alimentum. nullum autem ali-
mentum immediate est aiatum vel viuens. ¶ Item
multe aie erant in bove. quod procedere non placet.
¶ Ex quo conclusionem per se non dabit primum in-
stans nec vltimum a finis generandi aut corrumpendi.
per se etiam quod infinite parvus a finis aliquid erit
generatus ex semine. quia infinite modica for-
ma a finis aliquid erit producta in ista materia.
sed quocumque erit forma a finis in ista materia ita
cito erit aliquid a finis. igitur infinite prius erit
aliquid a finis ex dato semine generatus. ¶ Ex
quibus ultra concluditur quod nulla est minima ma-
teria de cuius portione potest educi forma a finis
neque sub maiori quantitate ac minori potest sta-
re forma a finis quam generari. ¶ Et si forte contra
arguitur. quia omni natura constantia certis ē

Tractatus

terminus magnitudinis augmenti et decre-
menti. ut dicit Aristoteles. secundo de anima. igitur et.
¶ Itē est dare animam carnē. ut patet primo phy-
sicoz. igitur et. ¶ Sed ad primum quod anima pfe-
cta et perfecte organizada non stant sub quocumque
modica quantitate nec sub quocumque magna.
¶ Pro secundo dicitur quod nulla est simpliciter mini-
ma caro. sed bene aliqua est minima potens
resistere dato medio consipienti absque sui cor-
ruptione. Ex quibus concluditur quod non est dare
minimū formale aut materiale carnis ignis
aut alterius. ¶ Ad que prius additur quod que-
libet materia quā anima intellectionis informabit. quā-
tā non informat. ipsam successiue informabit. et
si aliquas informat forma humana quā aliquā
non informabit per prius unā partē istius ma-
terie. definit informare quā alia. quā conclusio sic
probat. quod sicut consipientur precedēs forma
in semine aut in aliquo alio. ita precise anima hu-
mana inducenda in istā mā istius seminis in-
ducetur aut produetur. sed successiue corripe-
tur talis forma precedens ut est ostensum per
dicta. igitur anima humana quālibet māz quā in-
formabit quā tā non informat successiue infor-
mabit. Itē si aliqua māz finit se. et quodlibet
sui incipiet subito informari anima humana. Sit
grāa exempli quod māz pedalis quā adhuc non sit di-
spōsa per susceptione huius forme quā erit. a.
et sit. b. forma istius materie seminis pedalis
que non est adhuc disposita qualitativē finit quāli-
tativē. et ponatur quod caliditas ut quatuor sit mi-
nima uniformis cum qua potest introduci forma
humana. et sit minima cum qua non potest sta-
re forma istius seminis. Et arguitur sic. ista
materia aut disponetur ab agente intrinseco
aut ab agente extrinseco. si ab agente extrin-
seco cum alterans istā materiā finit caliditatem
velocius agat in partem propinquā quā in re-
motā. sequitur quod prius erit gradus ut quat-
tuor in parte propinquā quā in parte remota
ab agente inductus. sed cito erit adeque in
aliqua parte gradus ut quatuor: tam cito erit
corrupta forma illius seminis in eadē parte
quod cum illa non potest stare ut positū est. igitur prius
corripetur forma illius seminis in parte propin-
qua quā in parte remota. sed sicut ista corrup-
ta ita inducet forma humana igitur prius in-
ducetur forma humana in aliqua parte illi. ma-
terie quā in tota materia. cuius oppositū admis-

sum est. Si autem ponatur ista māz disponi ab in-
trinseco agente ad susceptionē illi. forme. vel
igitur ista materia disponet uniformiter per
totū aut difformiter sic quod una pars intensior
remissior intendat. Si secundo modo adhuc se-
quitur ut prius. quod per intensior citius agat in
partē propinquā quā in parte remota igitur pri-
us inducet gradū ut quatuor in parte sibi pro-
pinquā quā in remota. et per prius prius corripe-
tur forma illius seminis in data parte diffor-
mit in parte propinquā quā in remota. seu in parte
propinquiori quā in remotiori. et sicut ista corrup-
ta ita alia inducet. igitur et. Si vero ponatur
istā tā intrinsece esse uniformē. et ab intrinse-
co uniformiter alterari. adhuc sequitur propo-
sitū. quod non est possibile naturaliter aliquid ab in-
trinseco alterari. quod agens extrinseco effecti-
ue concurrat. igitur cum agens extrinseco plus ad-
luuat in una parte quā in alia prius introducet
gradus ut quatuor in una parte quā in alia. et
ista forma naturaliter corripetur. igitur prius
corripetur forma seminis in una parte quā in alia.
et sic prius alia inducet. igitur et. Et sic genera-
liter potest argui de omni forma corripenda.
¶ Secunda pars conclusionis etiā deducitur
quod forma cadaveris subito generaret. si for-
ma humana finit se. et quodlibet sui certā māz desi-
nat informare. imo sequitur quod forma cadave-
ris subito crearet. Itē anima humana definit in-
formare māz per indispōnes ab extrinseco pro-
ductas. igitur successiue definit informare. tenet
prius ex dictis. quod est dare minimā indispōnem
cui quā non potest in mā permanere. ¶ Itē agens na-
turale tardius corripere remotū quā propin-
quū. igitur et. Ex quod conclusionē sequitur quod nullum
dabitur primum instans in quo erit generatus
aliquis homo ex prius dato semine. ¶ Itē ex co-
clusionē sequitur quod nullus aie humane per creati-
onē producente dabitur primum instans posito quod
non prius producet quā ipsa māz informabit. Et
si forte arguitur. quod non immediate post datū in-
stans hec anima producet. quod si immediate post a-
grāa exempli producet. igitur immediate post. a. instans
in aliquo instanti producet. prius saltem. et prius
arguitur. quod ipsa subito producet. negat vitraque
prius. ipsa. n. sic subito producet quod nullū tempus erit
aut instans antequam producet sicut in alia mā si
gnato simplici grauit. quod non mutet in vacuo.
sed immediate post hoc mutabitur. quod graue

De instanti

neq; ipse neq; p instans mutabitur.

Ed cum nō sit dare pri-
mū nitans in
quo est forma ignis in data mā
pducta plante. bois. aut asini &
pñr neq; pñmū nitās hominis
bonis plāte vel ignis &c. Scire o; etiā nūq;
alicuius aut nullius forme plāte bois aut al-
terius pducende sit pñmū nitās assignandū
fuit esse aut vñmū i quo nō. Et ex illo pate-
bit an bois bonis plāte aut ignis sit dare pri-
mū. Idē q; mā pñmo accipit q; si aliq; agen-
tia agant p equale ips a pportionibus equa-
lib; & apñmū ad agēdū neut; eor; ma-
iorē pducet effectū q; aliud q; idē ips. Itē q;
p oēs motus vñformes & eq; veloces in quo
uis pñca mēto in eqū tpe pducunt eq;les ef-
fectus. hoc p; p distinctionem motus vñfor-
mis. Itē q; si aliquod agens pducet aliquem
effectū. ille effectus erit. p; quia terminus se-
quens verbi; sequitur naturā verbi. Item
si a agens pducet. b. effectum. b. effectus. p/
ducetur. igitur qd pducetur erit. b. effectus.
Ex quo sequitur q; b. effectus erit. igitur a
pñmo ad vñmū si aliq; agens pducet aliqū
effectū ille effectus erit. Quibus adiungit;
q; nihil qd pducetur prius pducetur q; ipm
erit pductum. qd arguitur. q; nihil qd subi-
to pducetur prius pducetur q; ipm erit p/
ductum. nec aliquid qd successiue pducetur
prius pducetur q; ipm erit pductum qd ar-
guitur. q; ponatur gñā exempli q; a. qñtas
pedalis acquiratur a for. in hora futura que
hora erit. c. terminata ad. b. instans. Et argui-
tur sic. a. quantitas pducetur in. c. hora ante
b. & in. c. hora adequate erit producta. igitur
non prius pducetur. a. quantitas q; erit p/
ducta. p; pñā. & maior. s; minor arguitur sic
q; si a. quantitas pducetur ex tertia supposi-
tione. a. quantitas erit. & nō erit in. b. instanti
neq; aliquid eius. nec post. igitur erit ante. b.
instans. p; pñā. & ponatur añs. n. toto casu.
& ex pñte sequitur q; a. ante. b. erit producta
qd fuit pbandū. Forte dī nō admittendo
in casu q; a. quantitas nō erit in. b. dī. n. ore
q; si aliquid pducetur o; q; ipm erit in fine
postq; pducet. Sz pñā id arguit. ponat;
q; a. quantitas aut a forma pedalter extēsa ge-
nerabit in for. in hora. & ouz gnātur secunda

medietas pñā corūpat. tñc p; q; ista quāti-
tas generabit seu pducet. & tñ nō erit postq;
pducet. vel ponat q; qñ generabitur secun-
da pars pportionalis corūpat pñā. & qñ
generabitur tertia corūpatur secunda. &
sic vñā. & tunc p; q; ista quantitas generabi-
tur. & tñ nō erit generata postq; generabit.
Itē de motu locali ponat q; for. moueat;
localiter ab. a. puncto ad. b. ab eo pedalter
distantem. & cū pertransibit secundā partem
pportionalē corūpatur pñā pertransita. &
cū pertransibit tertiā corūpatur se-
cunda. & sic vñā. & patet q; for. pertransibit
pedalē distantā in hora. & tñ nō manebit in
fine hore pertransita. Sed forte p his om-
nibus dicitur q; for. nō acquirat itam peda-
lem distantiam aut quantitates posito q; ita
sit q; corūpet p partes ante partem. licet
successiue generabit. neq; for. ptransibit istas
pedales distantias. q; ipa nō manebit in fine.
Sed cōtra istā rñsonem arguitur. q; ponat-
ur in casu de platone consimiliter sicut posi-
tum est per omnia de for. preter hoc q; quā-
titas acquisita a platone remanebit in fine au-
gmentationis. Et arguitur sic. for. & plato p
totam istam horam augmentabūtur ab eqū
proportionē & acitudine ad augmentatiōē
vñformiter & eque velociter vt pono. igitur
for. & plato acquirēt equales quātitates in
data hora. Itē for. augebitur p totam
istā horā vñformiter. aut localiter mouebit;
igit; pñā tñ acqret i scda medietate qñtū in
pñā. p; pñā p scdaz supponē. sed i pñā ac-
qret semipedalē qñtate aut pñā sibi semipe-
dale spaciū. igit; i toia hora acqret pedalē qñti-
tatē seu pedale spaciū pñā sibi. Itē ista rñsi-
one data seqt q; nullū successiū erit. p; pñā
diligēt calculāt. Itē ad pñclutionē sic argu-
itur. q; si fortes augebitur in hora adequate
vñformiter tunc motus augmentatiōis quo
augebitur adequate erit in ista hora i qua au-
gebitur. & iste totalis motus erit ista totalis
quantitas quā acqret. igitur ista totalis quan-
titas quam acquirat erit in ista hora patet cō-
sequentiā & minor arguitur. quia ista quanti-
tas erit illud per quod formaliter for. auge-
bit; quia erit accūs augmentabilis secundum
quod augmentabile. igitur ista quātitas erit
ista augmentatio. tener consequentiā a diffi-

Tractatus

nitione ad diffinitum. vel si ista augmentatio
erit aliqd distinctum a q̄titate que acquirit̄
cū iste motus producet̄ adequate in hora
et iste motus nō erit in fine hore. igitur aliqd
tam cito erit productum q̄ cito producet̄. et
eadem rōne quodlibet successiue pducendū
igitur etc. ¶ Ex quibus sequitur q̄ vtrobiq̄
et respectu sortis et respectu platonis erit assi
gnare maximā q̄titem quā aliquis illorū
acquirit et habebit. ¶ Item ponatur q̄. a. et
. b. sint duo pedalia non colorata et q̄ per to
tam. c. horam alterabuntur vniformiter et eō
lī velocitate per equales pres. sui. a. d. e. agen
tibus. et ponat̄ ēt q̄ si vtrūq̄ illorū maneret
cum aliis positis haberent albedines vt quat
tuor. sed in fine hore sit prius nō esse. e. agē
tis et patet in isto casu q̄ albedo producta. a.
d. que erit vt quattuor non erit in fine hore i
aliqua proportionē intensior q̄ albedo. pdu
cta ab. e. aut igitur iste latitudines erunt vni
formes. aut disformes. si vniformes in nulla
proportionē vna altera maior erit. q̄ tūc si re
mansisset. e. cū aliis partibus acquisisset. e.
illum excessum subito. q̄ est impossibile. ¶
¶ Et idem arguitur si ponatur disformes si
ue ponatur correspondere gradui medio. et p
consequens exclusiue terminari. siue ponant̄
correspondere gradibus intensissimis earum
et per p̄ns inclusiue terminari. ponatur igitur
vtra q̄ simul definat cum. e. suum passum
. b. esse ita q̄ idē instans virtusq̄ sit primum
nō esse. ¶ Et sequitur q̄ data albedo in eodez
passo aut alio nō prius producet̄ q̄ erit p
ducta. nec prius acquirit̄ q̄ habebitur. et ca
sus totus est possibilis intelligenti. igitur etc.
p3 igitur q̄ ex pte predicamētī qualitatis nō
prius producet̄ aliqd q̄ ipsum erit produ
ctum. nec ex pte predicamētī quantitatis ne
q̄ ex parte p̄dicamētī vbi. Et q̄ ḡnāliter oē
successuum ita cito erit pductum sicut pduce
tur. ¶ Item dato q̄ res successiue acquirit̄ da
prius acquirit̄ q̄ ipsa erit. sequit̄ in casu fore
possibile q̄ a mobile mouetur velocius. b. et
in nulla p̄portionē. a. mouetur velocius. b. ¶
¶ Itē q̄. a. alterans p totam istam horam al
terabit suū passum. et nunq̄ erit ita q̄ aliqua
est maxima velocitas qua alteratur suū pas
sum. q̄ ponatur q̄. a. alterans. b. passum in
tendat motum suū. qui sit fm caliditate quo

usq̄ habebit proportionem duplam sup. a. b.
ppter acquisitionem instrumētī puta calidi
tatis. et signetur primum instans in quo habz
caliditate et instm cum quo habeat p̄por
tionem duplam cū aliis paribus super. b. passū
et sit illa. c. caliditas. Et arguit̄ q̄ nulla ē ma
xima velocitas qua id alterans agit p tunc.
p3 q̄. a. nō agit fm p̄portionem quā nūc bz
super. b. passum suum. q̄ si agit fm istam ca
liditatem. sequitur q̄ ista caliditas successiue
agit et per p̄ns prius agebat. quia quicquid
agit successiue prius agebat. sicut quicqd mo
uetur prius mouebatur. et nulla maior p̄por
tio infra duplam est maxima qua agit. Ideo
sequitur q̄ nulla est maxima velocitas qua
agit. Et sicut arguitur de hoc instanti. ita etiā
arguitur de quolibet. q̄ nunq̄ erit. ita q̄ ali
quid intendens motum suum agit ab aliqua
p̄portionē. sic q̄ neq̄ a maiori neq̄ a minori
adequate. et per p̄ns nunq̄ erit ita q̄ aliqua
sit maxima velocitas qua aliqd intendens mo
tum suum agit. ¶ Et tunc sequitur alia cōclu
sio ibi illata. i. q̄. a. agit velocius. b. et in nulla
proportionē velocius. Signato enim primo
instanti in quo primo est proportio dupla ma
xime potētie. a. agentis supra. b. passum. q̄
tamen nō est maxima qua agit. signetur aliō
. b. qd per idem tempus agit vniformiter. et
sequitur q̄. b. agit velocius. a. et in nulla pro
portionē velocius. a. quod super hoc fundat̄.
q̄ quicquid agit successiue prius agebat.
¶ Item sequitur q̄ motum disformiter nō
posset scipere moueri vniformiter aliquo gra
du vniformi intensiori q̄ sit motus quo iam
mouetur. q̄ si sic ponatur q̄ aliquid intendat
motum suum per intensiōem sue potētie
quousq̄ moueatur. d. gradu quo. d. gradu
moueatur postea vniformiter. Et arguitur
q̄ hoc nō pōt ēē. q̄ vel dabit̄ primum instans i
quo mouebit̄. d. gradu aut vltimū i quo nō
mouebit̄. d. gradu. nō primum instans in quo
mouebit̄. d. gradu. q̄ tunc nō ager maxima
p̄portionē a qua pōt agere. q̄ illa potētia age
re q̄ prius nō egisset. Nec dabitur vltimū in
quo nō. q̄ tūc in illo instans nulla foret maria
velocitas qua ageret. Item tūc verū esset q̄
illud intendit motum suum nec per tempus
neq̄ per instans. et q̄ illud mouebitur velo
cius q̄ iam moueatur. et in nulla proportionē

De instanti

um dī q nullū erit maximum tps p qd illa
 quantitas aut cōlitas erit de qb⁹ pdicta sunt
 vera. ¶ S3 p materia tenende sunt iste pchifi
 ones. 7 est regula pīma. q si aliqua res erit
 in aliquo instāti aiata vel maiata. simplex vel
 cōposita. q nō est in aliquo instāti tps incipit
 vel incipiet esse. sic q aliquod erit pīmu istas
 esse sui. aut vltimū in quo nō. 7 de tali re q
 cunqz nō erit dare pīmu instās. i quo sic erit
 dare vltimū instans in quo nō. 7 cōtra. Si
 militet de primo nō esse 7 vltimū esse. q si
 aliq res erit in aliquo instāti. q postea nō erit
 aliquod erit pīmu instans. in quo ista res nō
 erit. aut vltimū instās in quo erit. 7 vbi nō sic
 dare pīmu istās i quo nō erit. erit dare vlti
 mū instās in quo erit 7 econtra. ¶ Et si ar
 guat cōtra predicta. q illis datis sequit q ali
 qd erit ante pīmu instās sui esse. 7 q aliqd i
 cipiet esse postq fuerit. ¶ Itē q for. p totam
 istā horā augebit. 7 nō diminuet in aliq par
 te illi⁹ hore. 7 tū in nullo instāti illius hore erit
 maior: q an istud instās fuerit. ¶ S3 ad ista
 pp pīmu dī q nihil erit in aliquo instāti an
 pīmu instans sui esse. sed bñ aliqd erit ante
 pīmu instās sui esse. Et p scdo dī ipz conce
 dendo intelligendo in incipit qñ in pcedent
 bus est onsum. ¶ S3 iā specialius dī q cu
 libet forme extēse pducēde i aliquo instāti
 erit dare pīmu instās in quo ipa erit ita in
 telligendo q in illo instāti erit. 7 nō imēdiate
 an illud instās in aliquo instāti pīori erit. 7 hoc
 ē ver: tā d forma substantiāli q accīali. ¶ Ex
 quo seqt q cuiusqz cōpositi habituri formaz
 extēfaz in aliquo instāti erit dare pīmu instās
 in quo erit. p3 hoc. qz oē tale cōpositū pducit
 tur in esse p motū in cūctis sine habebit esse.
 de talin. cōposito loquimur q manebit post
 eū. s pductionē. 7 tūc oē tale cōpositū habet
 eē n. i instāti termināte talē motū totalē p quē
 producet 7 nō an in aliquo instāti. igit. 7c.
 Sed de cōpositis habituris formā inextēfaz
 vltimā vt sunt aīalia rōnalia dicat. q nullus
 hoīs dabit pīmu instās i quo erit. sed cuiusqz
 hoīs q aliqn incipiet esse dabit vltimū i quo
 nō erit. Ex qb⁹ seqt q qlibet hō q incipiet eē
 an incipiet eē q incipiet esse hō. salte si vnica
 forma sōalis ponat in hoīe. Et cā est. q: nullus
 us forme hūmanē dabit pīmu instans. sed
 vltimū i quo nō. s3 nūqz erit. ita q alios hō

Tractatus

incipit eē. nec vnq̃s erit ita q̃ aīa hūana creat. q̃ neq; p tps. neq; p instās creat. q̃ si aliqñ erit ita q̃ aliq; hō incipit eē. sit grā exēpli q̃ i b. instāti fortes incipit eē. Et arguit q̃ si. q̃ vel in hoc instanti fortes est. tūc seq̃t q̃ nō incipit eē deīnōstrādō aīas fortis t materiam. Iste numerus ē fortes. igit̃ tē. nec est vēr q̃ fortes nō ē. t īmediate post hoc erit. q̃ nullus erit hō primō pductus ex dato femine. ita de oī ente reali. Et vī in genere cōprehendā. dī q̃ cūiūq; rei alterius ab hōie. aut ab eius forma incipientis esse dat̃ primū instās. Itē signet̃ nimia caliditas saltē vniformis cū q̃ nō pōt stat̃ forma dati feminis. Et arguit sic. aut ista materia est vniformis. aut difformis fī caliditate. si vniformis. cū agēs agat velocius in ptē ppinquā q̃ in remotā. sequit̃ q̃ q̃cunq; pte data ppingori agentis in istā ciuitas inducet̃ minima caliditas cū q̃ nō pōt stare q̃ in remotiori. si aut̃ passus istud diffōrme fuerit. aut erit sic difforme q̃ agens ager vniformiter in illud. t eque velociter agat in partē remotā sicut in ptē ppingā. t hoc nō pōt ptingere nisi in pte remotiori sit minor resistentia. q̃ in ppiniori. t p oīs minor p̃trarietas. t p oīs plus est de simili in pte remotā q̃ in ppingā. t in pte diffōrmi maior caliditas est. igit̃ sequit̃ q̃ citius ad extremū remotius illius passi p quod vniformit̃ ager erit minima caliditas cū qua nō poterit stare forma illius passi. q̃ in ppingori pte. t q̃ nullū erit primū instās. in quo erit minima caliditas cū q̃ nō pōt stare forma passi aut aliqđ punctū intrinsecū eiusdē. iō nullū erit primū instās. in quo erit aliq̃ forma substantialis sequens introducta in māz istius passi. ¶ Et est notandū q̃ si agens agat eque velociter in remotū sicut in ppinquū. t contra nulla ps erit vniformis in resistentia. q̃ agēs ageret velocius in ptē ppinquā q̃ remotā pp meliōrē applicationē agentis ad illā. si aut̃ passum fuerit difforme sic q̃ cōtingeret agens velocius agere in ptē remotā q̃ in ppinquā. signetur ps ista in quā velocissime aget. pp minōrē resistentiā. t pp plus esse de simili in ista pte vel si placet rīdenti signet̃ ps in quā tardissime nō aget. t sequit̃ q̃ cum illa sit difformis adduc nō dabit̃ primū instās. in quo fuerit forma sequēs introducta. ¶ Sed forte cōtra

arguitur pbādo q̄ in aliquo casu ē dare cer-
tā mās p quā fīm sc. ⁊ quodlibet sui eq̄ pri-
mo est introducta forma subalis. q̄ ponatur
q̄ passus sit ita difforme q̄ sicut agens incipit
et agere in datū passus serius ageret ad vñū
punctū q̄ ad aliū. ita maiorē ppositionē hēat
ad agendū ad punctū ad quē ageret tardius
vbi passus ēēt vniforme q̄ ad aliū. ⁊ seq̄ q̄
in fine dati tpsē qd̄ ager erit vniforme sub
minimā a caliditate ub̄ q̄ nō poterit stare for-
ma signati passi. ⁊ p̄ p̄ns dabit p̄mū istas
in quo aliq̄ certa forma est pducta sic q̄ nibil
eius p̄fuit. ¶ Itē ponat q̄ p̄portioabiliter
sicut aliq̄ punctus est remotior ab agētē. ita
agens ad illū habeat maiorē p̄portionē. q̄ ad
illū sit minor resistentia. Et arguit q̄ agens
pōt facere q̄ in fine illud passus sit vniforme
ponat. n. q̄ sit vniforme sub minima calidi-
tate sub q̄ nō pōt stare ⁊ seq̄ intentū. Item
ad introductionē forme pducendē nō requir-
passus illud esse vniforme. igit̄ pbatio p̄clū-
nis nulla. Itē possibile est semē alterari si ab
intrinseco ⁊ extrinseco. igit̄ possibile est q̄ si
alteret cōcurrentib⁹ simul agētē extrinseco.
⁊ intrinseco q̄ aliquod erit p̄mū instans in
quo erit ista mās disposita p̄ totū p̄ susceptōe
forme. pbat p̄ns. q̄ possibile est agens intrin-
secū fore ita difforme ad agendū q̄ p̄currētē
extrinseco oēs partes passi erunt eque cito di-
spōsite fīm forme pducendē. ¶ Sed
ad prima duo d̄ simul negando utrūq̄ ca-
sum. ¶ Quis. n. pōset eē q̄ passum sit ita diffor-
me q̄ agens agat in istud vniformiter vel ēt
alteret illud velocius i parte remota q̄ in p̄-
te p̄pinq̄. vt pōt p̄cedi. nō tñ est possibile q̄
p̄portionabiliter sicut aliq̄ p̄ctus dati pas-
si plus distat ab agente. ita ad eundē punctū
agens habeat maiorē p̄portionē ad agendū
q̄ vel nullā p̄portionē haberet ad punctum
immediatū vel ad quēlibet p̄ctū intrinsecū in
finitā p̄portionē haberet. ⁊ p̄ p̄ns cū ad quē-
libet punctū intrinsecū p̄ certū tps̄ ageret ⁊
nō tñ in vno instātū quēlibet effectū infinitū
p̄duceret. qd̄ nō ē possibile. ⁊ q̄ nullā p̄-
portionē hēat ad p̄ctū immediatū repugnat
casui. q̄ ponit q̄ in fine passus totū sit vnifor-
me factū ab illo alterāre. Et p̄ idē secūsus ca-
sus est impossibilis. Et si ponat casus i his ter-
minis q̄ alterans habeat ḡra exēpli p̄portio-

ne quadrupla ad
punctum imedia
mter. adhuc
ueniet actio ad
torem.

do q in dat
ate post illu
erit q claz
sedo volum
one pris al
ruptio illu
maneat. ite
pie q delin
desunt ipz
enius copo
segt q vari
ma subal v
to accipit q
materia. vt p
ata ma alicu
sam variat il
qb? segt q
habente for
illud coposit
corrupte ad
guttur q qe
rumpere totu
est totu q
tia ad corrup
maioris pote
q ps inuat a
re. ideo no re
ad corrupen
¶ Ex quibz
compositi n
sam defini
patet ista co
test desinere
me substantia
stantialis de
stans igitur
tal e composi
sine esse qz ci

De instanti

nē q̄druplā ad punctū mediātū & duplāz ad punctū immediātū. & sic de alijs. sic q̄ vniformiter. adhuc casus ille nihil pbat. q̄ cuius pueniet actio ad partē propinquiorē q̄ remotiorem.

Ed pro rex desitione accipiendū est primo. q̄ cuiuslibet s̄be aīate vel in aīate vel q̄litas desinentis esse dabit̄ vltimū instāz sic intelligēdo q̄ in dato instāz data res est. & nō imediate post illud instāz in aliquo instāz illa res erit q̄ claz ē. q̄ aliter p̄a eēt sūū totū. ¶ Itēz sedō volumus q̄ ad variationē siue corruptiōnē p̄tis alicuius forme seq̄ variatio seu corruptio illius totalis forme. sic q̄ nō plus remaneat. ista forma totalis. ¶ Itē tertio accipit̄ q̄ desinere forma alicuius cōpositi esse desinit ip̄z cōpositū eē. sic q̄ variata forma alicuius cōpositi variat̄ totale cōpositū. ex q̄b⁹ seq̄ q̄ variata p̄te forme s̄balis. vel ip̄a forma s̄balli variat̄ totū cōpositū. ¶ Itē quarto accipit̄ q̄ variata p̄te materie variat̄ tota materia. vt prius patuit. ¶ Itē q̄nto q̄ variata mā alicuius cōpositi habētis formā extēsam variat̄ illud cōpositū. cuius est mā. Ex q̄b⁹ seq̄ q̄ variata p̄te materie aut tota mā habente formā s̄balli extēsam variat̄ totum illud cōpositū. ¶ Et si cōtra arguit̄. q̄ nihil corruptū ad corruptionē p̄tis eius. q̄ si sic seq̄tur q̄ q̄cqd̄ sufficit corrūpere p̄t̄ sufficit corrūpere totū. p̄tis falsum. q̄ maioris potentie est totū q̄ eius pars. igit̄ regit̄ maior potentia ad corrūpendū totū q̄ eius partē. Si q̄ maioris potentie est totū q̄ eius pars p̄ se tñ q̄ pars inuat̄ a toto q̄tū illud totū sufficit inuare. ideo nō regit̄ maior p̄positio. aut potētia ad corrūpendū totū q̄ p̄te p̄nt̄ incipit̄ totū. ¶ Ex quibus sequitur primo q̄ cuiuslibet cōpositi naturalis habentis formā extēsam desinentis esse datur vltimū instāz. patet ista conclusio. quia quolibet tale non potest desinere esse. nisi propter desinentiaz forme substantialis eius. sed cuiuslibet forme substantialis desinentis esse datur vltimū instāz. igit̄. & c. ¶ Vel sic arguit̄. quodlibet tale cōpositum tam cito & precise tunc desinet esse q̄ cito & q̄n desinet esse eius forma

sed quilibet forma assensūs talis cōpositi desinens esse sic desinit esse q̄ est aliquod eius vltimū instāz. q̄ ip̄a est res inaiata. igit̄ cuiuslibet cōpositi naturalis habentis formā extēsam desinentē esse datur vltimū instāz. Et q̄ nūllus hō desinit esse posito q̄ vnica aīa sit in homine & indiuisibilis concludit̄ generaliter q̄ cuiuslibet rei desinentis esse datur vltimū instāz. Que conclusio sic arguit̄ cuiuslibet rei inanimatae datur vltimū instāz. sed quilibet res desinens esse est res inanimata. aut desinens esse propter desitionem esse rei inanimatae. igit̄ sequitur q̄ cuiuslibet rei desinentis esse datur vltimū instāz. Si tamen ponantur respectus & relationes a suis fundamentis differre. ille due regule non sunt ita generales per totam materiam. Sz ad predicamentum substantie saltem. & qualitas regule se extendunt. vt si ista p̄positio. tu moueris que sit falsa incipiat esse vera tunc veritatis illius est dare vltimū instāz in quo non est. si detur q̄ veritas illius p̄positionis immediate. post hoc differt ab illa p̄positione. & sic est de illa tu fuisti. que sit falsa. & incipiat esse vera. Et ita est dicendum de multis alijs. Si tamen ponatur decem predicamenta esse decem genera differentia. Et quia hoc ibi disputare non debet videatur discretum ingenium per hanc materiam transiurum qua velle via transire. & fin exigentiam se preparat in hac materia responsurum.

Ed incidit dubi

um vtrum pars animalis sit animal. ¶ Pro cuius declaratione accipitur primo q̄ omnia composita naturalia habentia formas vltimas eiusdem speciei specialissime sunt eiusdem speciei specialissime. patet quia naturaliter forme substantiales eiusdem speciei distribui nō possunt in materijs diuersarum specierum ideo tota composita sunt eiusdem speciei specialissime. ¶ Item composita naturalia ponuntur in specie per formas eorum vltimas. igit̄ si forme sunt eiusdem speciei specialissime etiā & cōposita. Itē accipiat̄ q̄ nulle due sube non inuicē comunicāres i sp̄e sunt equa

Tractatus

lis pfectionis essentialis. Et quelibet due sbe
cōicantes ad invicē in spē sunt equalis pfectio
nis cēntialis. Quibus adhuc adiungit qd iste
terminus hō. put est de p̄dicamēto sube est
fimin⁹ absolut⁹. et spēs spālissima. Et qd⁹ se
gtur primo qd quodlibet mēbr⁹ aīalis cū quo
libet mēbro eiusdē aīalis est eiusdē spēs spālī
sime subālis. p̄z primo de h̄itibus formā ex
tensaz. qz quodlibet tale aīal h̄z formā vltimā
extensaz p totū cui⁹ quelibz ps ē eiusdē spēs
cū ipa tota. qz ipa forma extensa tā subālis qz
accēntialis est hōgenea. Igit⁹ p primā supponēz
quodlibz mēbr⁹ alienius aīalis est eiusdē spēs
cū quolibet mēbro eiusdē. et pbat⁹ aīis. s. qz i
quolibz aīali est vna forma extēsa p totū et vlti
ma. qz alr nō foret q̄ntitas cōtinua. cū in oē
aīal sit corpus sicut ps arida ligni nō cōtinua
tur cū pte virente ligni. Patet ēt ista conclusio
d aīalibus formā vltimā merēsam h̄itibus
et indivisibiles qz in oībus talibus qdlibz mē
brū h̄z formā vltimā eiusdem spēs. seu ean
dem numero cum altero membro eiusdem
aīalis. et iō. os. caro. nervi et c. s. eiusdē speciei
specialissime in homine q̄ntis a spiritu et san
guine. et a quolibet alio humore specificē dis
ferat. qz nullus istorū cōvertit⁹ aut assimilāt⁹
sube alit⁹. Itē sequitur qd quelibet ps q̄ntitativa
aīalis est eiusdē spēs spālissime cū ipso aīali. qz
quelibet talis ps q̄ntitativa habet formā vlti
mā subālez eiusdē spēs cū toto cōposito. qz
q̄libet ps h̄z eandē formā numero vltimā cū
toto. aut h̄z formā extēsez. sicut et suū totū. qz
est hōgenea. igit⁹ et c. Et qbus seq⁹ qd q̄libz
ps q̄ntitativa alienius cōpositi nālis est eiusdē
pfectionis cēntialis cū suo toto. p̄z ista p̄na ad
iunāte s̄a supponē. ¶ Itē dato opposito cō
clusionis sequitur qd foret posse aliqd trāsire de
spēs i spēs sbālez ipō nō corrupto cū ps bonis
posset esse bos. q̄ntis ponatur qd nō sit bos.
Quibus datis sequitur qd ps bois est hō. et ps
bonis est bos. qz q̄libet ps q̄ntitativa bois est
eiusdem spēs spālissime cū toto boie. sed non
continet⁹. nisi sub tali spēs spālissima subāli hō
git⁹ q̄libet ps q̄ntitativa cōtinet⁹ sub illo termi
no hō cū significet p eūdem atqz ēt sub reali
specie cōtinet⁹ si qua sit. ¶ Itē si ps q̄ntitativa
bois nō sit hō. cum ipsa sit alienius spēs spe
cialissime subālis. qz q̄quid est saltz p̄ticulare
in genere alquo ē in aliqua spēs spālissima eius

dem et est aliqd individui ist⁹. sequitur qd est
alienius alterius spēs sbālis quā humane. et
p oīs cōposita h̄itā formas eiusdē spēs spe
cialissime specificē differūt. qd est p̄na p̄mā
supponē. Itē dato opposito cōclūis seq
tur qd est dare spēs subāles nō cōicantes pfe
ctionis cōlis cēntialis vt ps bonis et bos. qd
est p̄na s̄am supponē. Ideo cōcedit⁹ qd ps
bois est hō capiēdo illi terminū hō mēre s̄b
stāntialis p cōposito ex mā et aīa intellectua.
nō. n. plus qz hoc cōplexum cōpositū ex mā
et aīa intellectua significat. verūtū talia solet
vulgus sp̄nere. de quo nō est cura. Est. n. dif
ficile cū vulgo nālia loq. capit. n. modo loquē
di rīti et nō subāliter. Qdlibet igit⁹ cōpositū
nāle est hōgeneū. qz qdlibet cōpositū nāle si
mit eādē denoiatiōnez fin spēm spālissimāz
quā sumit sua ps. qz qdlibet tale cōpositū est
eiusdē spēs spālissime cū q̄libet sui pte. et ideo
oīs hō est qd hōgeneū. s. fin alias denoiatio
nes sit etherogeneū. et nō solū oē corpus est
hōgeneū. sed q̄libz forma extēsa. et quelz mā
Et breuiter res q̄libet cor: pozea est hōgenea
et ipsa est eiusdē spēs spālissime cū q̄libet sui p
te q̄ntitativa. ¶ Et si p̄na arguit⁹. qz etheroge
neū est illud. cuius nō quelibet ps est eiusdē
denoiatiōnis cū suo toto cuius est ps. Et hō
geneū est illud cuius q̄libet ps est eiusdem de
noiatiōnis s̄il cū suo toto. igit⁹ ipse est qd hō
geneū sit etherogeneū. Dicat⁹ qd hōgeneū est
illud cuius q̄libet ps q̄ntitativa est simul. aut
eiusdē denoiatiōnis cum suo toto. Et ethero
geneū est illud cuius q̄libz ps q̄ntitativa est dī
nerse denoiatiōnis cū suo toto. Et qz ptes q̄
ntitative bois h̄nt diuersas denoiatiōnes a suo
toto. qz alia caro. alia sanghīs. alia nervus. et
h̄mōi. et alias denoiatiōnes a suo toto sumūt
et hec denoiatiōnes sūt accēntiales. ideo ē ethe
rogeneū. h̄nt ēt eandē denoiatiōnē substantiālē
cū suo toto. ideo hō est hōgeneū et etheroge
neū. qd melius p̄z intelligētī vocabula greca
a qbus derivate sunt iste dictiones hōgeneū
et etherogeneū. ¶ Sed p̄na arguit⁹. qz si pes
bois est hō. igit⁹ pes bois est aīal risibile rōa
le. oīs saltz. qz nec pōt pes ridere. nec rōci
nari. Dicat⁹ capiēdo illos terminos rōale et
risibile p passione bois et dīa. cōcedēdo oīs
et negādo p̄nāz illā. s. qz pes bois nō est rōa
lis. aut risibilis. qz nō pōt ridere. aut rōcīna

si. sic. n. cap. m.
potentia puta a
ducta. b. m. b.
sui p. se vel p.
co pp. ptes
cōpositum fu
dere nō mīn
q̄ntis auferat
requirit. put
dat qz ps aī
ber ps so. s.
sit terminū
so. s. illa. b.
pedat. sit. n.
ps q̄ntitativa
esset equalis
postione. qz
nit. ¶ Sed
variatiōne p
totius cōpos
tū ināiatū p
do augmētāt
etiōne. aut p
mī q̄nt aliqua
sed corrupta v
qz nō plus est
impedatū qz
augeri deduct
dat q̄nta exem
c. et tūc sequit
ignis est factū
est. c. et b. et t
erat ante aug
et lam. b. nō ē
sua medietas.
mīuat ponat
paulatīne aufer
erit ablata et li
qz qua rōne.
dente. Ideo
deductū qz n
diminuit m
dēfari. ¶ Se
lum ināiatū
beat. qz dato
Ideo pcedit⁹
qz isto dato se
aut diminuit. q
mauet eadē pl

De instanti

Et sic n. capiti illi termini soli significat quantum potentia puta aiam ex sui natura risus. et rationis. p ductum. hincibile aut quantum hinc aiam ex natura sui p se vel p accis hincitus p ductum. qd dicitur co pp ptes equi hntes formas priales. vñ lz copositum fuerit sic dispositu qd no possit ridere no minus remanet nalis anime potetia qñis auferat nalis actus ex defectu alterius requisiti. puta instri. aut alterius. qñis cōcedat qd ps aialis sit aial. nō tñ pceditur qd qñi bet ps for. sit for. habito qd iste terminus for. sit terminus discretus. qd si aliqua ps for. sit for. sit illa. b. ps qñitativa. ¶ Et ar sic for. est pedat. sit. n. ita gra exēpli. r. for. ē. b. ps igr. b. ps qñitativa est pedalis. qñis falsu. qd tñc ps esset equalis toti cuius est ps. et tenet pñia ex positore. qd for. est terminus discretus. vt ponit. ¶ Sed ptra pñia forte arguit. qd si ad variationē pñis forme subālis sequitur variatio totius copositi nalis sequitur qd nullum copositu inaiatu pōt augeri nec diminui. distinguēdo augmētationē et diminutionē ptra rarefactionē. aut pñiationē. qd nullu tale pōt diminui qñ aliqua eius ps corrupat. aut auferat. sed corrupta vel ablata pte nō plus diminuit qd nō plus est datu totu. Item dato igne semipedali q sit. b. arguit qd p. ignis nō potest augeri deducta rarefactione. qd si sit pole ad dat gra exempli alter semipedalis ignis q sit c. et tñc sequitur qd si. b. ignis pōt augeri. qd. b. ignis est factus pedalis q sit. a. igitur. a. ignis est. c. et. b. et tñ. b. est medietas istu. qd id qd erat ante augmētationē iam est medietas. a. et iam. b. nō est nisi qd prius erat. igitur totu ē sua medietas. Itē si sit pole qd aliqñ ignis diminuat ponat qd pedat ignis sit i onēte a quo paulatim auferant pñiale donec medietas. a. erit ablata et incidēte posita. r. sequitur tunc qd qua rōne. a. est in onēte eadē rōe est in occidēte. Ideo forte pcedit conclusio ad quam deducit qd nulluz inanimatus pōt augeri vñ diminui lz multa inaiata pñt rarefieri vel cōdēfari. ¶ Sed ptra. qd illo dato sequitur qd nullum inaiatum pōt hñe aliam ptes qñ iam habet. qd dato opposito sequitur qd possit augeri Ideo pcedit cōclusio deducta. ¶ Sed ptra qd isto dato sequitur qd nulla plāta pōt augeri aut diminui. qd ablata pte aut corrupta nō remanet eadē plāta. sed qñ cito incipit auferri sen

corrupti aliqua ps forme plante desinit eē forma date plāte et pñis desinit esse plāta tota igit ipse nō incipit diminui qd si ipsa diminueret ipsa maneret p tps. ¶ Et cōsili ar qd ipsa nō pōt augeri. qd nō hñe pōt alia ptem qñ iā lz. qd nulla forma. aut mā pōt hñe aliaz partē qñ iāz hñeat. qd resultās ex addito et pñstēte nō est pñstēns. forte dō hñc qd hec plāta manet eadē numero. qd maior et principalior eius pars manet. et hoc sufficit ad hoc qd maneat eadē numero. ¶ Sed ptra ponat qd. a. planta incipiat diminui si sit pole sic qd incipiat aliqua ps eius corrupti. ¶ Et ar qd ista planta nō incipit diminui. nec vnqñ diminuet. et per nullū tps post hoc hec manebit eadē numero. qd p nullū tps post hoc manebit. igitur et. pbat ar ista plāta desinit esse. igitur p nullū tps post hoc ipsa manebit. pñia et ar pro bat. qd iam desinit esse forma illius plante. et tñ cito desinit esse compositū. aut corpus nāle qd cito desinit esse aia eius. aut forma subālis. qd forma est que dat esse rei. et pñuat eā in esse. igitur iam desinit esse ista planta. pñia et minor. sed arguit maior qd incipit aliqñ ps illius forme que est res inanimata nō esse. sed qñ cito incipit aliqua ps alicuius forme rei inanimate nō esse tā cito ipsa res incipit nō esse quā corruptionē partis rei inanimate sequitur corruptio totius. igitur incipit iam totalis forma illius nō esse et pñis istud totale copositum qd est ista plāta desinet esse. Ideo cōceditur forte totum sicut est concedendum. ¶ Contra. qd tñc nullum animatum anima sensitiva extēsa posset augeri. aut diminui. pñ eodem argumento. qd qñ cito pars forme extēse desinit eē ita cito desinit eē ista forma totalis et ipse copositu cui? est forma. Itē ē cōcedi tur illud tanqñ sequēs. qd nulla posset assignari ratio. quare inanimate res non possent augeri quin per eandem habentia formas extēsas vegetativas aut sensitivas non possent augeri. et quecunqz ratio esset ad probandum brutum posse augeri posset et ad eē probandum istam plantam augeri. et quecunqz ratio detur. pñsimilia argumenta possent adduci pro vegetabilibus et plantis. ¶ Sed ptra id arguitur. qd sequitur ex illo qd nulla planta neqz aliqd aial hñs formam extensam posset habere aliam partem qñ iam habet. et tñc

Tractatus

requiritur qd nullum tale animal posset nutriri nec aliqua planta. q: si nutritio est ipsa est conuersio nutrimenti. aut alimentum in substantiam rei alie. sed nullum animal hñs formā extensam pōt hñe aliam ptem q̄ iā habeat. igitur nullum nutrimentum pōt esse eius pars.

¶ Item illo dato sequitur qd nullum tale animal hñs formā extensam pōt alterari. nec localiter moueri. q: nō manet per tps. q: continue fit in tali resolutio multarū partiu. ¶ Itē huius oppositum ponit aristo. in primo de generatione vbi ponit augmentationē esse possibilem. et animata augeri posse. Sed ex ista responsione sequitur qd augmentatio nō sit possibile saltem in datis animalibus. ideo etc.

¶ Ad primum dicitur concedendo conclusio nes. s. qd nulla res potest aliam partem q̄ iā habeat habere. Et ultra dicit qd nutritio nō est conuersio nutrimenti in substantiā aliti. s. si aliquid conuertitur in substantiam aliti nihil conuertitur. nisi materia prima nutrimenti. q: substantialis forma nutrimenti corrumpitur ideo si aliquid nutritur isto mō capto termino ex sola materia prima nutritur. et nō ex aliqua forma substantiali. aut accidentali. q: substantialis forma corrumpitur. et nullum accidens est. aut esse pōt pars alicuius substantie tum q: in materia illius nutrimenti nō potest esse pars illius materie quā modo hñ id qd ponitur nutriri. sed si nutritio est ipsa est assimilatio partis materialis nutrimenti cum in ductione forme substantialis istius speciei. cuius est forma substantialis plante. aut animalis quod per illum modum concedimus ali. S. cum ultra concluditur qd non est possibile ali quod animal alterari. aut localiter moueri negatur cōsequētia. et ad probationem. q: continue fit resolutio ab animali. dicit qd istud non sequitur. stat enim animatum viuere et nō ali. sicut in primo instanti. in quo est generatum animal in quo instanti non nutritur illud nec resoluitur. sed admittatur cum casu qd continue fiat resolutio. ab aliqua parte illius aialis post primum instans esse eius. et sequitur qd continue aliquod animal definit esse sed ex hoc non sequitur quin multa animalia maneant p tps. q: multe partes aialis manent q̄ enā sunt animalia. s. enim admittatur qd continue i aliqua parte aialis fiat resolutio aut in

ciat fieri. nō tñ admittitur qd in qualibz parte. q: tñc istud aial fin se et quālibet sui partem quantitatiuam definire esse. sequitur entz cuiuslibet ptis quantitatiue istius incipit aliq pars corrumpi. igitur. nulla quantitatiua pars huius immediate post hoc erit. Et iterum sequitur cuiuslibet partis istius incipit aliqua pars diminui. igitur nulla pars immediate post hoc erit. Similiter cuiuslibet partis istius incipit aliqua pars augeri. igitur hoc incipit esse infinitū. sed de rarefactione et condensatione nullum tale argumentum valet. ¶ Et si arguitur qd a quibet parte illius aialis fiat resolutio q: in qualibet pte calor naturalis agit in humidū radicale. igitur a quibet pte eius resoluitur de ipso humido. Dicis negādo pñam. q: nō quibet calefactio est sufficiens datam ptem corrumpere. sed si debeat corrumpi pars data ppter dispositionem calorem oportet qd inducatur in istam partem minima caliditas cum qua stare non potest forma substantialis date partis que caliditas non subito producitur a calefaciente intrinseco aut extrinseco in istam partem agente. ideo pceditur qd posset localiter et qualitatiue moueri. sed nihil habens formam extensam potest augeri nec aliquis est verus motus in predicamento quantitatis nisi rarefactio aut condensatio. per additionem enim partis non augetur aliquid. aut per diminutionē diminuitur. quia non manet idem per tempus in diminutione. et sic diminui non potest. aut augeri vt p̄ aduertenti. Sed aristo. p̄o de generatione posuit animata posse proprie augeri et inanimata non posse. vulgi auribus aludens. quia bene percipitur qd ex additione semipedalis terre ad bipedalem terram deducto alio motu non est illa terra maior. s. resultat vnum maius ex illa semipedali terra et illa bipedali. et non augetur pcedens terra nec sequens. nec aggregatum ex his. se in animali non sit ita preceptibilis additio. quia paulatim. et quia sit additio per intus susceptionē nutrimenti in partes formales. quia nutrimentum iuxta ponitur partibus nō porosis. et ab eis assimilatur nec preexistentes particule crescunt nisi rarefaciendo. Ideo fin rei veritatem licet hic non sit ita perceptibilis additio sicut alia. tamen talia animata anima extensa nō augetur. sicut nec inanimata. et quicunqz ratio

facit ad probandum potest facere et sicut respicitur patet caliditas illud forte in nullum animal augeri aut diminui augeri vel diminui animatum ¶ Pro quo idem pñam positi. cum habentibus secum variabilem dubitare quod cum compositum multum variatur ¶ Ita materia gregarium re quod ante erit hoc dato sequitur et similiter quod tuius for. quia numeralem quantitatem sortem talem vltimam tatiua et etiam pars quantitate parte quod for. et quilibet isto dato sequitur plato. et quod impossibile. ponitur quod materiam per ma informe materiam et deus eandem bipedali quod p eadem animal pte et sit bonum anima plato. pla. habet eandem for. et materia

Beinstanti

facit ad probandum qd ista animata angentur
potest facere etiam qd inanimata angentur
Et sicut respondetur pro vna parte sic p alia
vt patet calculanti materiam. ¶ Sed contra
illud forte arguitur sic. quia ex illo sequitur qd
nullum animatum anima inextensa potest au-
geri aut diminui. et per consequens nihil potest
augeri vel diminui. quia nec animatum nec in-
animatum. Sed forte dicitur concedendo.
Pro quo clarius videndo notare debes nūqd
identitas forme sufficiat ad idéritatem com-
positi. cum autem non possit pars materie in
habentibus formam extensam variari. quin
secum varietur et forma. de illo non expedie
dubitare qd variata parte materie variat to-
tum compositum. et e contra. et modo consi-
mili variata parte forme etc.

Abiungo in

cidit. verum remanente eadē for-
ma in composito vnicam haben-
te formam indivisibilem. et vari-
ata materia addendo vel diminuendo sit ag-
gregatum resultans aut remanens illud mer-
quod ante erat. ¶ Et arguitur qd non. quia
hoc dato sequitur qd pes sortis esset caput ei?
et similiter qd sor. esset quilibet pars quantita-
tiua sor. quia materia non variat idéritatez
numeralem. igitur cum quilibet pars quan-
titatiua sortis habeat eandem formam substantia-
lem vltimam cum qualibet alia parte qsti-
tatiua et etiam cum sorte sequitur qd quilibet
pars quantitativa sortis est eadem cum quali-
bet parte quantitativa eiusdem. et sequitur qd
sor. est quilibet pars quantitativa eiusdē. ¶ Itē
isto dato sequitur qd foret possibile qd sortes ē
plato. et qd sor. differt a platone consequens est
impossibile. et arguitur illa consequentia. quia
ponitur qd deus animaz sortis infundat i. b.
materiam pedalem quam materiam ista ani-
ma informet. et sit sortes homo habens istaz
materiam et istam animam. ponatur etiaz qd
deus eandem animam infundat in. c. materia
bipedali quod possibile est. sicut possibile est
qd eadem anima numero sit in pede et in ca-
pite et sit homo compositus ex. c. materia et ista
anima plato. et arguitur qd plato est sor. quia
pla. habet eandem animam numero quam hz
sor. et materia nō variat idéritatem numera-

lem. igitur plato est sor. et pedale bipedale.
¶ Et arguitur qd sor. differt a platone. qd po-
natur qd sor. currat. et plato sedeat et sequitur in-
tentum. ¶ Itē p se definire esse sor. remanentem
te platone. igitur sor. nō est plato. ¶ Itē si sor.
est pla. sequitur qd quilibet pars sortis ē pars pla-
tonis et e contra. Aliter si sor. hz aliquas ptes
quas nō hz plato aut e contra sortes nō est pla-
to. qd bene sequitur sortes habet. b. partem et
pla. nō igitur etc. et sequitur sortes habet. b.
partē et sortes est plato. igitur plato habet. b.
partem et sic de aliis. ¶ Itē isto dato se-
quitur qd iste terminus sortes sit accidens seu
terminus accidentalis. consequens falsum
vt supponitur ponatur enī qd iste terminus
sor. sit terminus substantialis et singularis et
arguitur pna. qd ponatur qd sor. sit bipedalis
cuius vna medietas sit. a. et diminuat do-
nec. a. sit sor. et arguitur sic. iste terminus sor-
tes predicatur successiue vere negative et af-
firmatiue de termino singulari supponente
pro sorte. et preter subiecti corruptionem. ga-
vtraz istarum erit vera preter subiecti cor-
ruptionē. hoc est sortes. hoc nō est sortes demō-
strato. a. igitur iste terminus accidentalis. p-
na per diffinitionem termini accidentalis.
Et sicut arguitur de illo termino sortes. ita d-
oibus aliis terminis substantialibus cōibus
et discretis potest argui. ¶ Itē arguitur qd il-
la contradictoria. hoc est sortes. hoc nō est sor-
tes. quē sunt mentalia demonstrato sor. p cer-
tum tempus erunt vera. qd enim sunt contra-
dictoria. p subiecta enim convertuntur cum
predicatis. cū idem demonstrēt vt pono. et se
alia regita et nō significabūt aliter ille ppō-
nes p totū tps dādū. igitur ptime se et erit ptra-
dictoria. et vtraz erit vā cū alia. Cōtinue enī
erit ita qd hoc est sor. demfato sor. et ista ppō-
erit sic significās hoc ē sor. igitur ptime pro ista
mētra erit ista ppō vā. hoc ē sor. igitur ista erit
ptūc vera. sed ista cōvertit cū illa in mente
posita. igitur aliud cōtradictoriū erit verū pro
eadē mētra. ¶ Et qd hec pvertat cū illa af-
ponat. n. qd diminuat sor. quousqz reddatur
vera ista. hoc nō est sor. Et arguitur qd nūc in
ulcē pvertant fin posita et eodē modo peni-
tus significant. sicut ante significabant. sed an-
te convertebantur. igitur et nunc convertuntur.
¶ Itē isto dato sequitur qd sor. erit pe-

Tractatus

dalis in a. instanti. et pro eodem instanti erit maior quam pedalis. quia ponatur quod sortes sit bipedalis et diminuat quousque sit pedalis. sic tamen quod in a. instanti sit maior pedali. Et arguitur quod sortes erit pedalis in a. instanti. quia sortes erit hoc pedale in a. instanti demonstrato illo pedali quod remanebit sortes. igitur sortes erit pedalis in a. instanti. per prima. et arguitur a. quod quod erit hoc pedale in a. instanti erit sortes. igitur sortes erit hoc pedale in a. instanti. Et si forte dicitur quod hoc est sua puerrens quod erit hoc pedale in a. instanti erit sortes in a. instanti. Contra quia tunc ista non posset converti in unam veram albi erit nigrum in a. instanti. quia tunc sua convertens esset illa. quod erit nigrum in a. instanti erit album in a. instanti. Item ista responsio non tollit argumentum. quia ad huc illa est vera. quod erit hoc pedale in a. instanti erit sortes in a. instanti. quia sortes erit sortes in a. instanti. et sortes erit aliquid quod erit hoc pedale in a. instanti. igitur aliquid quod erit hoc pedale in a. instanti erit sortes in a. instanti. Et ex casu sequitur quod sortes erit maior quam pedalis in a. instanti. Item a. est pedale. et immediate post instans quod est prius est bipedalis. et tamen nunquam augebitur. sed quicunque a. erit. a. diminuetur. per quia. a. immediate post hoc erit sortes in casu posito. quia sortes immediate post hoc erit sortes et cetera. Et tunc sequitur etiam quod a. incipit esse sortes. quia in instanti quod est prius a. non est sortes et immediate post instans quod est prius a. erit sortes. et tamen per magnum tempus post hoc erit etiam ita quod a. incipit esse sortes. per prima ex causa verificatione eius quod est incipere. Et per idem concludi potest quod sortes per totam istam horam erit albus et tamen per eandem horam erit summe niger. Item sequitur quod per eandem horam sortes calefiet per quas tota frigeat. posito quod una pars calefiet per totam istam horam et alia equaliter frigeat. et quod ultra quod illa medietas aliqua erit sortes. Item sequitur possibile fore quod pars sortis est maior sorte. Item ponatur quod separetur manus sortis a sorte remanente anima intellectiva in ista manu sicut erat quando erat coniuncta. quod possibile est supernaturali potentie cui sicut puenit facere quod una anima intellectiva sit in quolibet parte quantitativa sortis ita conuenit sibi facere quod eadem anima sit in manu separata vel saltem in illo

quod erat manus sorte. et eque bene potest deus facere utrumque. Quo dato sequitur quod duo homines sunt separati quorum quilibet est sorte. et sequitur quod sorte est illa manus. Et sorte non est illa manus vel saltem est illud quod erat illa manus. et non est illud quod erat illa manus. per prima intelligitur. et tamen sorte est terminus discretus. Item sequitur quod quolibet pars quantitativa sorte. differt a sorte. et tamen nulla potest differre a sorte. quia quilibet potest esse sorte. Item ponatur quod a. anima. et b. et c. materia fuerint sorte. et b. materia defuerit esse gratia exempli. et sorte remanserit. a. et c. Et arguitur sic. hoc fuit sorte. quod ista non est sorte. demonstrato a. et b. et c. hoc fuit aliquid. igitur aliquid fuit sorte. quod ista non est sorte. per prima. et etiam maior quia ista non fuit sorte. demonstrando tria quorum unum ista defuit esse. Et tunc arguitur sic aliquid fuit sorte. quod ista non est sorte. et nihil nisi anima. igitur anima fuit sorte. quod ista non est sorte. et nullum anima nisi homo igitur aliquid homo fuit sorte. qui ista non est sorte. et nullus homo nisi sorte. igitur sorte fuit sorte. quod ista non est sorte. per prima. non est sorte. per prima falsum. quia tunc sequitur quod sorte fuit sorte. et ipse non est sorte. quod est falsum. quia sorte fuit sorte. et ille est sorte. Item tamen sorte. qui fuit sorte. fuit sorte. igitur non sorte. quod non fuit sorte. fuit sorte. Item isto dato sequitur quod aliquid per totam istam horam diminuetur et per eandem horam augebitur. ponendo quod sorte sit bipedalis cuius anima sit unum pedale quod remanebit sorte. facta diminutione. et incipiat augeri a pedale. non tamen tamen augendo quantum deperdet sorte. et sequitur quod a. erit manus quod est. quia ipsum augebitur. et sequitur quod a. non erit manus quod est quia ipsum continue diminuetur quod sorte continue diminuetur. ut pono et sorte erit. a. igitur et cetera.

Oppositum tamen arguitur sic vulgariter. quia si variata parte materie variat compositum naturale sequitur quod nullus est terminus discretus aut quod sorte non manebit sorte per tempus. nec plato manebit plato. et sic de alijs. et tunc accideret deceptio hominibus in commutationibus et distributionibus bonorum et malorum. Item quod multi fuerunt dii quorum quilibet ab altero differebat. et quod deus potest incipere esse aut desinere esse saltem per potentiam sui puta per desinere partis eius aut per inceptionem.

Ad ad variationem partis materie sequi

tur variatio
riationem m
tus compo
te materie
torius con
cus preced
substantia
habet. et p
aliud pot
sicut dicit
pot auge
perit. vid
inanimat
nes pot r
rones pl
mas erit
hoc pot t
contra aris
augent
in homine
nam sba
libet hom
rens. pper
intellectum
diuersa diet
didit nihil
turum finit
habuerit p
cio aut de
no corrupti
paratur aut
pibili. vbi
ctina. et p
poneret inte
posuisset fo
mane. ut col
dicit. R. Elm
pols est act
tentia in bo
er nihilo. v
set vltiman
Intellectu.
ex diffinitio
casser bnd
spes pferu
colligitur ex
si attente p
ti credidit a
gesimo pum

De instanti

tur variatio totius materie. Secundo quod ad variationem materie totius sequitur variatio totius compositi. Ex quibus sequitur quod variata parte materie aut totali materia sequitur variatio totius compositi naturalis. Ex quo acceptis eorum precedentibus sequitur generaliter quod nulla substantia potest habere aliam partem quam iam habet. et per idem nullus accidens nec aliquid aliud potest habere aliam partem quam iam habeat sicut dictum est. ideo nec forma nec aliquid aliud potest augeri. Si enim quis absque tedio aspererit. videbit quod tam bene sustineri poterit quod tam inanimata augere quam animata. et tam bene ad rationes potest responderi quam sustineri. et responderi potest ad rationes probantes quod forma et alia animata substantia formas extensas potest augeri. imo ut vere loquar hoc potest tam male sustineri quam illud. et tamen contra aristoteli. est quod tam animata anima extensa non augeantur quam habentia animam inextensam. quod et in homine creditur aristoteli. aliqua animam formam substantiam extensam. nec posuisset quod in quo libet homine esset una anima indivisibilis inherens. perpetua. et eterna. sed posuisset unicum intellectum in tota specie. quod per colligendo diversa dicta in diversis locis. quod aristoteli. creditur nihil habere principium quod non sit habitum finem nec aliquid habitum finem quod non habuerit principium. ut per primo celi. Terminus autem de anima posuit intellectum humanum non corruptibile. et in secundo de anima dum dixit. Se paratur autem hoc ab hoc tanquam perpetuum a corruptibili. ubi formam sensitivam comparat ad intellectum. et per philosophum non habere principium. igitur non poneret intellectum humanum nisi intellectum quem posuisset formam appropriatam toti speciei humane. ut colligi potest secundo et tertio de anima. ubi dicit. Relinquitur igitur potentia que nullius corporis est actus. ideo non posuisset ultimam potentiam in homine fore creatam. quod nihil finem esse sit ex nihilo. ut per primo physico. Nec dixisset ultimam potentiam fore animam in homine sed intellectum. ubi omnis anima est actus corporis. ut per ex definitione eius secundo de anima. nec multiplicasset homini potentias cum in unica tali possit spiritus conservari. Et hac fuisse intentionem aristoteli. colligitur ex variis passibus ab eo dictis. Et si attente per eius volumina aspereris hoc totum creditur auctoris tertio de anima commento vigesimo primo. Ideo per placere aristoteli. non

est ponendum animata substantia formam extensam inherentes posse augeri. quod et ista non est intentio aristoteli. imo aristoteli. creditur ultra intellectum appropriatum esse formam extensam in homine. est materia inferior non fieri sine forma substantiali inherente et negasset aristoteli. quod anima remanet post mortem que nec esset inherens nec appropriata in illis saltem libris qui ad latios pervenerunt. sicut negasset spiritus malignos quos vulgus detractores vel temptatores vel diabolos appellat. aristoteli. enim per magna prece quicquid nesciuit negavit. imo nec de anima humana nec de homine quo ad augeri vel diminui verbis suis credendum est. sicut nec de forma credimus. Sed ad primum argumentum negat philosophum. aliquis enim est terminus discretus ut ly forma. vel plato. qui est positus ad significandum hominem. qui est compositus gratia augmenti ex anima materia et forma. et stat quod forma erit forma. per tempus. quod quia ratio est possibile per tempus quod in aliqua parte non fiat resolutio possibile est eadem ratione quod in toto homine non fiat resolutio per tempus aliquod. Item stat hominem egrum non nutrir. et plantam etiam non nutrir. tam quo ad se quam quo ad partes. quod stat plantam esse in magno frigore et nec crescere nec resolui. igitur per illud stat istud quod iam finissimum est. Et cum arguitur quod esset deceptio in commutationibus et distributionibus bonorum et malorum. quod non puniret qui peccasset nec premiaret qui meruisset dicitur quod secundum iustitiam commutativam vel distributivam aut secundum catholicam veritatem spectandus est ad animam. quod omnis actio composita pervenit ab illa et non ad materiam a qua nihil pervenit. Ideo si anima cum materia peccavit et tunc erat fortes iste homo quod erat oppositus ex illa materia et ex illa forma. non oportet quod ista anima puniatur cum ista materia sed sufficit quod ista anima cum quibus materia puniatur. Item et catholica veritas non fundatur in materia. cum enim deus filius tres naturas in se continet. at. scilicet. verbum. animam. et materiam. stat quod ille numerus quod illa tria designat esse. sicut stat quod numerus quod est deus et hoc instans designat esse et incipiat esse. Ideo possibile est quod spiritus sit parte materialem et finem quod homo designat esse. Talis autem disputatio non est dicenda apud vulgum quod non potest subtilitates que sunt ultra consuetudinem speculari. Si vero non stent ista conclusiones illatas animam oppositum saltem precedere quam intellectus non bene

Tractatus

cognoscit. Si vero considerat istas hic conceptus personae optime intelligit. Et prout rursus ad ad casus potest se aptet ad istos &c.

Ad adhuc ori-

du-
bium. Utrum sit dare primum in-
stans in quo scilicet scietur utrosque
aut sanus. posito quod scilicet. debeat
transmutari de ignorantia in scientiam. & de vicio in
virtute. Et de egritudine in sanitate. Et ad
primum quod non. Et ad hoc sic. Si forte aliqua propositio
nem incipiat scire. aliquid erit ultimum instans in
quo non sciet illud. quod quicumque scilicet. sciet aliquas
propositiones sub aliquo gradu certe istius sciet il-
lam. sed omnem propositionem quam scilicet. sciet sub al-
iquo gradu certe intensioris prius sciet sub
gradu remissionis. igitur nullum erit primum in-
stans in quo sciet illam propositionem. & forte incipiet
scire illam propositionem. igitur aliquid erit ultimum instans
in quo non sciet illud. Item ista non est vera plato
mouet. & iam non est dare nisi ultimum instans
in quo non erit va. igitur non est dare nisi ultimum
in quo non erit scita. & si aliquando erit scita
in aliquo instanti cum iam non sit scita. igitur
tur &c.

Oppositum

Item ad hoc quod aliqua est
propositio quod non potest in-
cipere esse va nisi erit aliquid istans in quo prius erit
va ut patet de ista propositione. hoc istans est. igitur alicui
ius talis oritur dare primum instans in quo sit scita
Quod cuius dubii solutione primo accipit
quod omnis qualitas est gradualis. patet quod omnis qualitas est
apta quantum est de se subiectum suum terminatum in
tensum reddere. & nulla est in infinitum remissa
Nulla. non potest esse remissio infinita. Item si
aliqua non sit gradualis sit ista mentalis noticia
.a. Sed contra. quia. a. noticia mentalis est gradua-
lis. Aliqua. non. aliqua magis aliqua minus credit
eadem propositionem. & quod ratione una est inflexibilis eadem ratione
quodlibet mentalis. & quod factum per unam facit per utramque
& scietur ita rursus debet per unam sicut per aliam. Se-
cundo accipiat quod nulla actio naturalis potest esse istata
nea. patet quod stare ordine naturae non potest agere appo-
ximari passio nisi successine & non sic quod per instantia
ti agat. Tercio accipit quod latitudines contra-
rionum non primorum. sicut est albedinis. nigredinis
credulitatis. hesitationis. si necessario mutuo se
expellunt. Stat enim albedinem generari absque
corruptione nigredinis. & remissionem credulita-

tem absque formidine aliqua. patet quod stat remissio
sane considerationem esse super aliquo vero cre-
dito remissione absque formidine aliqua & contrarii
consideratione. Quarto accipit quod scia est ha-
bitus vel assensus vi sine formidine. Et opinio
est habitus vel assensus verus cum formidine. Er-
ror est assensus falsus siue sit cum formidine si-
ue sine formidine. Ex quo sequitur quod aliquis er-
ror erit scia & contra aliqua scia erit error. patet
posito quod remanente assensu. a. propositio incipit
at. a. propositio est falsa. Et ita est procedendum est quod
scia erit opinio. & opinio error. & contra. patet quod
iam aliquis assensus verus quod est sine formidine
potest admisceri cum aliquo gradu hesitationis. sed
quod modum concedendum est quod aliqua scia infi-
nitates erit error. & contra. & infinitates forte.
incipiet scire datam. propositionem & desinet scire
eandem. Ex quibus acceptis sequitur primum quod
non est dare primum instans aut ultimum instans
alicuius noticie sensitive. puta visionis. tactus
onis. & huiusmodi. quod omnis talis qualitas est gradua-
lis per primam suppositionem. & nulla talis po-
test subito acquiri per secundam. igitur nullus est pri-
mus gradus visionis aut tactus. Ex quo
sequitur ultra quod omnis noticia sensitiva sit ex peri-
stenti cognitione sensitiva. Item sequitur quod
nullus est primus conceptus in mente generat
quod quodcumque dato prius fuit conceptus seu noti-
cia incomplexa remissio. Item sequitur quod est da-
re ultimum instans non esse opinionis foris vel
platonis & primum non esse. posito quod scia desi-
nat esse per admixtionem hesitationis ut posito
quod forte. credat firmiter celum moveri & per aliquas
evidentias ad oppositum factas generet formi-
do in mente forte. ita quod forte. non credat tam firmi-
ter quod modo credit. sed cum hesitatione. & tunc patet
propositum. Unum est advertendum quod tripliciter potest
aliquis transmutari de sciente in non scientem. & contra
Potest. n. aliquis errare & habere assensum falsum
de propositione contingenti. que eo sic credente inci-
piat esse vera. & tunc datur primum vel ultimum
affirmative vel negat utraque quo ad definitionem
quod quo ad inceptionem finem quod propositio de qua est assen-
sus incipit vel desinit esse vera. Et ita est de
transmutatione ab errante in scientem manente
assensu re permutata. Potest etiam aliquis transmutari
de non sciente in scientem. & de sciente in non scientem
per remissionem per arum admixtum cum assensu. ut
posito quod forte. opinetur celum moveri. & credat ge-

De instanti

si moueri cū hesitatione et remittat illa hesi-
tatio usq; ad nō gradū remanēte assensu. et
p3 tūc q; erit dare primū instās in quo iste as-
sensus erit scia et in quo for. erit sciens. et idē
instans erit primū nō esse opinionis fort. qd
erit primū instans istius scie. Nunq; enī isto
modo dat' primū vel vltimū signate opinio-
nis. cū nō detur primū vel vltimū hesitatio-
is comixte. ¶ Dōt ēt aliquis trāsmutari a nō scie-
te in scientem absq; signate rei mutatione vlt
hesitationis remissione. ¶ Dōt. n. aligs nullam
habere credulitatē de b. ppōne vera et inci-
pere a nō gradu credere ppōne. p aliquā cui
dentā incipietē a nō gradu mouere ipsū ad
assensum. b. ppōnis. Et isto mō nō erit assi-
gnare primū instans in quo for. erit sciēs. b.
ppōnem. sed vltimū in quo nō. hlec p illum
modū est dare primū instans in quo ppō sci-
tur nec vltimū in quo scit' ppō quo ad hesi-
tationē. Ex quo p3 q; nō oē primū instās i quo
scit'ur premisse vlt' aūs alicius pñe denotatē
a ly si. vel igit' et. scite esse bone est primū in-
stans in quo scit' pclusio eiusdē pñie. q; pñi-
git nullum fore primū instans in quo scit'ur
premissē sicut tertio modo. Et ēt pñgit ali-
qd esse primū instans in quo scit'ur pñisse
vt p3 scdo modo. Et nullū est primū instās i
quo scit'ur pclusio. q; nulla forte est euidētia
ad pñm pñariā respectu pclusionis in pñci-
pio sed respectu pñissay aliqua est euidētia
ad ptes pñariā. ¶ Item pole satis est hoc in
pñtis dyalecticis. q; pole est q; pñtia sit scita
esse bona et aūs sit scitū. et pñis nō scitū ab eo
dem. Dō pōt multipliciter cōtingere. vel q;
aūs sit intellectū et pñis nō. vt posito q; aūs sit
latinum. pñis vero grecū. et credas istā pñaz
esse bonā sicut qlibet nostrum credit multas
ppōnes grecas aut pñias fore bonas. et ipa-
rum nullam intelligit. vel q; forte creditur q;
ex vero sequat' falsum. Et tūc stat q; data cō-
sequētia sit scita esse bona ab illo a quo antecē-
dens est scitū et pñis nescitū. q; putat ipfuz
esse falsum. ¶ Itē pōt esse q; aūs sit scituz et
pñia sit scita esse bona et repugnet pñis sciri. si
cut est verum de tali ois ppositio scita ē affir-
mativa. igitur nulla ppositio scita est negati-
ua. et de tali hoc nō scit'. igit' hoc nō scit'ur de
monstrando vtrubiq; pñis. pñis enī sciri nō
pōt q;uis vex sit. vñ est aliq' ppositio vera q;

a nullo sciri pōt. sicut ista bec ppositio nō scit'
eadem demonstrata. imo aliqua est ppositio
q; uam tu potes scire. et deus nō potest scire il-
lam. vt ista bec nō scit'ur a deo ipa demonstra-
ta. ¶ Sed contra istud q; sensus exterior non
immutat' integre prius a suo toto per se q; a
sua parte arguitur. q; ex illo sequitur q; sen-
sus exterior nō prius sentit totum p se q; par-
tem p se citius est pars. pñis falsum. q; posito
aut signato instanti in quo for. incipiat p se vi-
dere. a. totum sequitur q; in eodē instanti in-
cipiat videre per se aliquam partem totius. et
si sic sequitur q; immediate post illud videbit. a
esse diuisibile in duas partes aut plures. et
per pñis immediate post illud instans vide-
bit vtrāq; illarum medietatū p se. tenet pñia
q; nō pōt aliqd videri diuisibile nisi saltē videat'
diuisibile in duas medietates aut i ptes equa-
les suis medietatibus. Et ex illo concluditur
q; si videt medietatem p se. videt medietates
medietatis. et sic vltra. et per pñis quamlibet
prem q; titatū illius p se videbit. qd est im-
possibile. ¶ Sed huic dī q; nullus sensus ex-
terior pcepit aliquid per se. i. put distinguit'
ab alio. q; sensus exterior non ponit pñemētiā
nec differentia iter aliq'. ¶ S3 sensus cōis est
ponens diām inter res diuerfas et pñemētiā
Et si fiat argumētū de sensu cōi vtruz prius
sentiat totū per se q; eius partē. dicif q; sic. lz
nō prius immutetur a toto q; a parte. Et si ar-
guitur q; respectu sensus cōis aliqd apparet
nō diuisibile. dī q; pñis nō est incōueniēs. lcz
difficilis esset experētia. tñ hoc argumētuz va-
let sentit' totū per se. igit' sentit' aliqua ei' p
per se put ps eius. et ex pte sensus exterioris
qui nō pcepit nisi singulare est verū q; sensus
exterior nō sentit prius totum p se immutare
q; ei' ptem immutātes. alr. n. aliqd foret min
sensatū et sensibile qd p se immutaret sensuz
a ppositione cōlūtat. ideo incipiēs sentire to-
tū p se incipit sentire ptem p se sicut nūll pōt
prius incipere esse q; fuisse. ¶ Sed pro con-
ceptuum ordine iteruz scias q; intellectus pri-
us concepit rem conceptu singulari incom-
plexo vago confuso. et non circumstantiona-
to. quia alter esset pdecessus in infinitum in
cognitionibus vel conceptibus. Exinde vero
eandē cōceptu trāscēdente. et p ordinē descen-
dit. et vltimo eā cōcipit cōceptu singulari de

Tractatus

terminato. nec aliter intelligendus est. Arist. primo physicoꝝ & primo posteriorꝝ cū suis equivocationibꝫ. de vli & singulari. qꝫ pꝛario nō vñt illis terminis in dictis locis siue verba intelligant de toto integrali & eius pte. siue d toto vli & eiꝫ pte siue d minus vniuersali in eadem linea. qꝫ pꝛius intelligimus rē sub conceptu magis vniuersali qꝫ minus vniuersali. Qd tñ illud qd supradictū est sit vñt f. qꝫ latitudo hesitationis & credulitatis non mutuo se expellunt. arguitur. qꝫ possibile est for. assentire per. b. c. euidētiā huic propositioni celi mouetur. q sit. a. & habere. d. euidētiā in cōtrarium. nō tñ ita fortem sicut. b. vel. c. Quo dato for. opinatur celum moueri ponatur igitur q incipiat. d. euidētia remitti & hesitatio ab ea producta corūpi. & for. dīuertatur & obliuiscatur. d. euidētie remanētibus. c. & b. euidētijs non intēsis. Itē onatur enim q for. non firmiter aduertat. sed potius remittatur in consideratione. & sequitur q remittatur hesitatio non remissa credulitate. Ex quo pꝫ q nō oīs credulitas sine hesitatione est scientia que non est pars alicuius alterius. Itē possibile est for. oppinari celum moueri per. b. c. euidētiā & per. d. ad aliam partem oppositam. & q incipiat forte remitti in aduertētia donec erit totaliter oblitus. & patet q simul remittetur credulitas cum hesitatione. aliter enim for. nō posset remitti in aduertētia aut hesitatione vsqꝫ ad nō gradum. sicut igitur intēsa credulitas remittitur ita & hesitatio. & e contra. Itē pōt incipere generari albedo absqꝫ hoc q incipiat corūpi nigredo. vt pꝫ in mixto ex elementis immediate generato. igitur & c. Sed pro ordine sensationum & intellectionū habendo intelligendum est q si for. non sentiat nec intelligat qui aliqñ sentiet & intelliget incomplexe & complexe affirmatiue & negatiue assentiet & dissentiet pꝛius per tps sentiet qꝫ intelliget. qꝫ oīs noticia exterior. puta auditio. visio & c. successiue generabitur. & aliqñ tam modica sensatio erit generata q ipsa nō sufficet multiplicare species suas ab organo sensus exterioris vsqꝫ ad organū sensus interioris. aliter tota sensatio foret infinite potentie si quelibet pars eius per se ad tantam distantiam sufficeret multiplicare species suas. ideo si for. nec

sentit nec intelligit & sentiet & intelliget pꝛius per tempus sentiet qꝫ intelliget. & pꝛius sentiet incomplexe qꝫ complexe. qꝫ pꝛius per sensum exteriorē qꝫ per sensum interiorē. sꝫ sensus exterior non percipit complexē affirmatiue vel negatiue. qꝫ sensus exterior non percipit nisi sim qꝫ immutatur a sensibili exteriori. sed nullum est sensibile exteriori apꝫ nātum generare in organo exteriori actum cōponendi aut diuidendi. igitur & c. pꝛius etiam for. intelligit incomplexe qꝫ complexe. & pꝛius affirmatiue qꝫ negatiue. & pꝛius assentiet qꝫ dissentiet. qꝫ propositio si qua pꝛimo erit concepta a forte erit affirmatiua de hoc verbo. ē secundo adiacente ab eo credita absqꝫ alia euidētia. aliter enim esset processus in infinitum in euidētijs. sed intellectus nulli propositio ni affirmatiue vel negatiue dissentiet. nisi propter aliquam euidētiā vel propter aliqꝫ euidētiā ad vnam vel ad vtrāqꝫ partē cōprehenas ineqꝫales. Et consimiliter dicendum est de transmutatione de virtuoso in virtuosum desitione. Ex quo pꝫ q nulla res successiua pōt incipere esse nec aliqua desinere esse quam ponitur distingui a permanente. nullum enim tempus immediate post hoc erit nec aliquod immediate ante hoc fuit. nec ē possibile q aliquo velociter vel tarde incipiat aut desinat aliquid moueri. qñis sit possibile q incipiat esse aliquis motus. & incipiat aliquid in infinitum tarde moueri. hec oīa patent per hoc. qꝫ quocunqꝫ successiue futuro signato nulla erit prima pars eius. Sz forte contra istud superius dictum arguitur. f. qꝫ si moueri. est rē alī se habere qꝫ pꝛius & c. Et arguitur sic. ponatur aīa for. ad sciam alterari. & for. ab alijs motibꝫ quiescere. & sequitur q for. sim se & quālibet sui partē qñtātinam alteratur. data ista diffinitione. quia quelibet pars quantitatiua for. aliter se hꝫ pꝛius per tps. aut saltem sic se habebit p signatum tps. qꝫ quelibet ps quantitatiua for. continue habebit aliquid de qualitate qd pꝫ na non habuit. Sz forte d: in isto casu q aīa for. nō alterat in manu aut in pede. sꝫ solū in corde. Sed pꝫ aīa in pede recipit sciaz & continue recipit p tps. igitur alteratur. & alterabitur pꝫ in pede. igitur pes cōtinue aliter se habebit formaliter. qꝫ quicqd in

beret parti in
enare. & tñ ite
te d: in isto casu
na for. moueretur
manus moueretur
uetur. & si motus
caliter mouetur
Sed forte
te qꝫ quis aīa
scit tamen m
nihil potest n
tina quā id
ideo si motus
existente in v
de. igitur non
tur. Qd si co
lis est in pede
tur. Itē qu
eius mouetur
mouet pes q
mouet in pede
cū in pede vel
tū nunc genera
materia nūc al
rabat. & sequi
net. qꝫ in eo est
eius mouetur. p
mouet. qd aīa
igitur moueri nō
motus & tps n
tibus. sꝫ & c. qꝫ
nō ē successiue
tu signato p cer
diffiniter mou
libet qd mouet
pꝫ quia moto al
tur d: qd est in
exis. Itē legi
so & indistincti
aīa. Itē d: aīa
pione. & d: q
se habere intrin
sim se vel saltē
mūis. & tñ pꝫ
qua pꝫ quāta
mouetur in qꝫ
cessiue reperit v
parte illa sit eūa
ta aīa in aliqꝫ par

Dei instanti

heret parti inheret toti adequate vel nō ade-
euate. et tñ iste pes nō mouetur. ¶ Sed for-
te dī in isto casu q̄ quilibet pars quantitati-
na for. mouetur. Sed contra per idē vtrāq;
manus mouetur si vna eius ps localiter mo-
uetur. et si aliqua pars quantitativa for. lo-
caliter mouetur quilibet eius pars mouet.
¶ Sed forte dī negando pñam. Dī enī for-
te q̄ q̄uis aīa moneatur in vna manu quie-
scit tamen in alia. Sed contra. q̄ illa anima
nihil potest recipere in aliqua parte quantita-
tiua quā id in qualibet recipiat in qua fuerit
ideo si motus localis sit subiectine in anima
existente in vna manu. Idem est subie in pe-
de. igitur non sequitur ibi cum ipsa ibi altere-
tur. Qd si conceditur arguitur motus loca-
lis est in pede aut alteratio. igitur pes moue-
tur. ¶ Itē quocūq; motu mouet pars ali-
cuius mouet totū cuius est ps. id eodē motu
mouet pes quo mouet ps eius. Item si aīa
mouet in pede motu locali. igit̄ aīa mutat lo-
cū in pede vel vbi pñs falsū. Itē signet̄ mix-
tū nunc generatū qd nūc. aīa hoc fuerit. cui?
materia nūc al erat et immediate aīa hoc alte-
rabat. et sequit̄ q̄ illud mixtū nūc pmo mo-
uet. q̄ in eo est motus. q̄ medietas siue ps
eius mouet. puta ps mālīs igit̄ illud mixtū
mouet. qd aīa nō mouebat. p̄ q̄ aīa si erat
igit̄ moueri nō ē aliter se h̄re q̄ prius. ¶ Itē
motus et tps nō differunt a rebus pmanen-
tibus. id ē. q̄ si sic seque q̄ aliq̄ ē mor? qui
nō ē successiuus pñs falsus et ar pñā. de mo-
tu signato p certo istatū vñso: mi quo ad subz
differenter mouet qno ad tps. et seque q̄ qd
libet qd mouet localr h̄z in se accēs infinitū
p̄ q̄ quia moto aliquo s̄m se et qd̄z sui moue-
tur oē qd est in eo. itē mouet motus in eo
extēs. Itē seque q̄ extēsū ē subie in nō extē-
so et indiuisibili. q̄ motus localis ē subie in
aīa. ¶ Itē dī ad primū limitādo illā descri-
ptionē. et dī q̄ si moueri eēt. ipm eēt rē aliter
se habere intrinsece formali per tps q̄ prius
s̄m se vel saltē s̄m aliqd sui partē. put est ps
illius. et tñ pcedunt ille cōclusiones. si in ali-
qua pte quantitativa for. aīa for. mouetur ipsa
mouetur in q̄z eius parte. q̄ iste mot? suc-
cessiue reperit vbiūq; illa est. et in quocūq;
parte illa sit enī est qd̄z eius accēs imo mo-
ta aīa in aliq̄ parte i nulla pte q̄scit. et moue-

tur ipsa motu localiter et motu alterationis
in pede h̄z nō localiter forte mouet. Itē nūc ē
eius ps. et id nō requiritur q̄ mutet sitū in pe-
de. id p̄ q̄ nō sequitur motus localis est in
isto cōposito. igitur hoc cōpositū mouet lo-
caliter et nō quocūq; motu mouetur aliqua
pars alicuius cōpositi mouetur ipm cōposi-
tū. q̄ forte cōpositū nō mouet. Et p hoc p̄
rñsio ad illud qd arguit̄. de mixto. Admissio
n. casu ḡa argumenti pcedit q̄ istud nō mo-
uetur. et tñ plusq; eius mediū mouet vel sal-
tē mediū posito q̄ illud mixtū habeat formā
extensam. tñ s̄m rei veritatē nō est possibile
q̄ hoc mixtū sic sit q̄ nō prius fuerit natura-
liter loquendo. Itē signato aliquo certo mix-
to qd nunc primo sit. conceditur q̄ istud mo-
uetur et ante mouebat. ipm. nante fuit h̄z nō
p tempus nec p instans. et nō sequitur. nunc
primo hoc mixtum est. igitur nō ante hoc fu-
it. sed sequitur q̄ nō immediate ante instās qd
est pñs in aliquo instanti p̄iori fuit. et conce-
ditur qd aliqd generandū erit ante primum
instans esse sui et incipiet eē postq̄ fuit. et erit
postq̄ definit esse ad istū intellectum termi-
ni. ¶ Ad aliud q̄ tps et motus nō differunt
a rebus permanentibus. dicitur q̄ motus lo-
calis quilibet differt a re que mouebitur et si
militer tempus. et tunc non sequuntur cōclu-
siones ille. q̄ motus localis nec mouetur nec
moueri pōt. cum motum debeat esse idem
sub vtroq; termino. nec pro aliquo instanti ē
extensius aliquis motus adequate per aliqd
subiectum.

Ed adhuc

quid aliqua distantia predicamē
talīs possit nāliter incipere acqri
vel haberi. sic q̄ s̄m se et qd̄z
sui vel eius det primū aut vltimū in quo nō
verbi ḡa. nūqd aliqua albedo. aut aliqua
quantitas. aut aliqd spaciū possit natura-
liter incipere pertransiri aut acquiri. et argui-
tur q̄ sic. q̄ ponatur q̄ sint duo corpora be-
ne tersa polita et nō porosa pfecte plana se tñ
gentia. q̄ eque distāter incipiant eleuari. et sic
a. aer circundās ista duo corpora. et b. sit dī-
stātia q̄ est a. circūferentia vsq; ad centrū pu-
ta semidiametri alicuius istoz corporoz. Et ar-
guet̄ sic. b. spaciū incipit ptransiri ab. a. aere.

Tractatus

igitur et per prima et aia arguitur. quod si a. aer non
tigit punctum medium alicuius istorum corporum. et
immediate post hoc tangit illud. igitur a. aer imme-
diate post hoc pertransibit totum semidiametrum
alicuius istorum corporum. ¶ Uel sic arguitur de
applicatione. distent. n. ista corpora dura qua-
drata. puta. c. d. p. pedalem distantiam. que et i-
am eam distanter applicantur et sequitur quod in illo in-
stanti in quo primo se tangent definit tota di-
ameter pertransiri ab aere circumstante. igitur pa-
riter aliquid talis diametri potest incipere pertran-
siri ab aere circumstante. ¶ Sed forte dicitur quod non
est possibile quod duo corpora dura veniant ad
contactum. et sic quod nec ista. ¶ Sed contra descen-
dat unus istorum super aliud. et sequitur quod aliquis ge-
scet super illo tangendo illud. aut sequitur quod a p-
portionione minoris inequalitatis fiet actio aut
prohibitoria talis actionis. Aer. n. qui ponitur
in medio non est in infinitum resistens diuidenti.
¶ Item ponatur opacum semipedale iuxta lumen
nostri pedale. et statu luminoso crescat illud
opacum quousque fiat maius luminoso. et sit a.
mobile in cono umbræ in principio. et continue
moueat finem quod distabit plus conus umbræ.
¶ Item. n. continue in fine umbræ. et sit græ argu-
menti nunc. c. instans in quo sunt equalia. et
sequitur quod spatium infinitum immediate post hoc
pertransibit. Signetur. n. maxima umbra que
est pro isto instanti. aut per hoc instans que est
columnaris et finita. Et arguitur prima per propo-
sitionem perspectivalem quod opacum luminoso minus
umbræ efficere pyramidalem. eadem. columnarem
maius vero euerfas pyramidem infinitam. Et per
illud conceditur etiam quod aliquod lumen finem se in-
cipit generari aut consumi si eam fiat mutatio ad
equalitatem. ¶ Item augetur græ argumenti a. pe-
dale sic quod in prima per proportionalem hanc ad
duplum. in secunda ad quadruplum. et sic ultra. et
per quod in fine date hanc. a. magnam quantitatem
definet accipere. et incipiet hanc. quod immediate
ante finem hanc infinitam quantitatem per tunc ha-
bebit. id est in nullo instanti ante saltem corpoream.
Et si e contra fiat mutatio magnam et infinitam
incipiet deperdere.

Oppositum

in arguitur. quod om-
ne quod potest naturaliter
produci tamen successive potest produci productione
naturalis. Cumque. n. naturalis transmutatio-
nis natura est principium et non mutationis in

stantanee. ¶ Sed ad primum de premitendo
primo quod quicquid pertransit partem alicuius pertran-
sit totum cuius est pars. et quicquid velocitate mo-
uet pars alicuius quod mouet localiter tanta
velocitate mouet totum cuius est pars. ¶ Et si
forte dicitur quod ista accipit repugnant ante dictis
quod nihil mouetur. quod nec tempus nec motus est ut
assignatum est supra. Dicitur quod est fugere difficul-
tatem argumenta. n. non petunt ista difficulta-
te utrum tempus sit. sed ponunt illud græ argu-
menti ut illa difficultas quam exigunt ostendatur
facilius. Uerum si oio contrarietates ridentur et no-
lit ista admittere ponatur. de futuro aut de pre-
terito et veniet tandem ad illud ad quod intendi-
mus peruenire. Quibus positis conceditur du-
bitum. scilicet quod aliqua distantia potest incipere acci-
pi. et conceditur in dato casu quod aer circumstans
subito pertransibit istud spatium. sic intelligendo
quod nullum tempus vel instans erit. post hoc
antequam pertransibit datum semidiametrum. Et
quis a. aer circumstans immediate post hoc per-
transibit istud semidiametrum. nullus nisi aer sit
se et quodlibet sui immediate post hoc pertransi-
bit. sed immediate post hoc infinita velocitate
mouebitur aliqua pars et etiam totalis aer cir-
cundans. quod quacumque velocitate mouebitur
pars alicuius quod mouebitur tanta velocitate
mouebitur ipsum totum. ¶ Sed forte contra il-
lud arguitur. quod illo dato sequitur quod ab agente fi-
nito. et proportionem finitam perueniet velocitas in
finita et e contra. possumus. n. imaginari de non
virtuoso in virtuosum aliquem transmutari per
intentionem dispositionis repugnantis dato vi-
tio. ut dato quod fortis intemperatus debeat trans-
mutari ad temperantiam per successiuam de-
perditionem illius vitii. et per successiuam acci-
sitionem dispositionis repugnantis per quam disponatur
appetitus sensitivus vel intellectus ad perfe-
ctam temperantiam. et patet quod si fuerit facta ta-
lis transmutatio erit dare primum instans in
quo fortis erit virtuosus. quod erit dare primum
instans in quo non erit aliquid de ista disposi-
tione virtuti repugnante. quod dicitur. n. dispositio vir-
tuose est admixta dispositio contraria apta inclina-
re appetitum de se in malum non est ista dispositio vir-
tus. sed continentia aut pferentia aut huiusmodi. ut
videri potest septimo ethicorum. Alio modo potest fie-
ri transmutatio non de virtuosum in virtuosum
absque deperditione alicuius dispositionis repugna-

De instanti

tis virtutis ut posito qd for. iā nullā malā dis-
 pōnē habeat in appetitu sensitivo vel intelle-
 ctivo. et incipiat p bonā p̄suetudinē et bonas
 operationes generari vna dispō virtuosā in
 appetitu sensitivo vel intellectu fortis. Et se-
 quitur qd nō est dare p̄mū instans in quo
 erit generata virtus. qz quicūqz erit bona di-
 spōsio sine dispōne cōtraria rectificās appe-
 titū ad recte intelligendū vel eligendū est in
 eodem appetitu virtus. Isto igitur modo
 nō dat p̄mū nec vltimū instans virtutis in
 for. sed p̄mo modo dat vltimū. ¶ Sed cō-
 tra illud forte arguit. qz ois virtus est de dif-
 ficili mobili. igit nō infinite remissa est aliq
 virtus cui? oppositū sequitur ex dictis. ¶ Itē
 sequitur qd possibile foret virtuosū ēē virtuo-
 sū. qz for. nō dicto pōt fieri tēperatus per
 dep̄ditionē intēperantie vel dispōis repu-
 gnantis. ponat igit qd ita fiat remanente for.
 pusillāmo. et seqt grā exēpli. q. i. a. istā erit
 for. virtuosus. qz erit tēperatus. itz p̄ia a spē
 ad genus. et in eodē instāti for. erit pusillan-
 tis igit virtuosus. p̄ia p̄z vt prius. ¶ Sed
 ad p̄mū dī qd ois virtus est de difficili mobi-
 lis. qz omne finite difficile est facile. iō p̄ istas
 differentias facile et difficile non differunt ha-
 bitus et dispositio. Et conceditur illo modo
 qd in infinitū remissa dispositio ē virtus. et ta-
 men quilibet virtus est de difficili mobili.
 Veruntamen si alr capiat ille terminus vir-
 tus vt significet dispositionē nō cōmixtā re-
 pugnantī dispositioni rectificatā appetitus
 sub certo gradu intensam et firmam vel vl-
 tra certū gradū. tunc dabitur p̄mū instans
 in quo sic vel vltimū in quo non. fm variā
 termini significationē. si enī dispositio sine cō-
 trario intensa vltra. c. gradū quecūqz sit il-
 la sit virtus et non aliqua sub. c. gradu nec ci-
 tra tunc dabit vltimū instans in quo non erit
 virtuosus. Si vero nominet virtus disposi-
 tio sine contrario suo sub. c. et vltra. c. et non
 citra dabitur p̄mū vel vltimū instans.
 ¶ Sed p̄mus modus ē acutior. qz quilibz
 pars virtutis est virtus. iste aut est sensibilior
 et isto modo virtus est de difficili mobilis sē-
 sibiliter. et isto modo dispositio differt ab ha-
 bitu sic capto termino. ¶ Sed ad secundum
 dicē qd sine p̄radicatione cōcedendū est vir-
 tuosū ēē virtuosū. nec isti termini p̄trarie op-

ponuntur virtus et vltimū. qz mediū nō oppo-
 nitur extremis p̄trarie. qz p̄traria sūt que sub
 eodē genere posita a se invicē maxime distāt
 sed mediū nō maxime distāt ab extremis. s̄z
 quodlibet viciū alicui vicio est cōtrariū. vt ti-
 miditas est cōtraria audaciē iter que duo ex-
 trema vitiosa est mediū virtus que est forti-
 tudo. Sed hec materia nō est p̄sentis specu-
 latōis. ¶ Et si itē arguit p̄trā. qz impossibile
 est qd albam vel nigrā naturaliter sit puniceā
 vel alurgū. igitur per idē nō pōt esse qd virtu-
 osū sit virtuosū. dicat qd nō valet consequen-
 tia. qz albedo et nigredo sunt species specia-
 lissime. et etiā rubedo. et nō quilibet color est
 mediū inter duo. p̄p̄ia extrema sicut queli-
 bet virtus. Sed de sanitate et egritudine scito
 p̄mo quas res significant. Capiatur igitur
 ille terminus sanitas p̄out significat idē qd
 dispositio corporis vinētis a qua operatio na-
 turalis puenit vel est apta p̄uenire nō lesa
 Egritudo autē est dispositio corporis vinē-
 tis a qua operatio lesa puenit. et qz nullū est
 dare p̄mū instans lesonis. qz nulla est min-
 ima lesio. iō dat vltimū nō esse egritudinis et
 vltimū instans est sanitatis. et p̄mū est eius
 posito qd transmutet ab ergo in sanū. sed si i-
 ciperet ēē aīal alr esset. qz vero nulla sit mini-
 ma lesio. patet qz vel ista foret lesio in cōplexi-
 onibus aut in numero vel in vnitāte vel in cō-
 tinuitate. nō in cōplexionibus nec etiā in alijs
 vt patet. ¶ Veruntamen egritudinem alr dif-
 finit medicus dicens. qd egritudo est disposi-
 tio a qua operatio p̄uenit vel est apta p̄-
 uenire sensibilibiter lesa. et ponit neutralitatem
 esse dispōne a i. puenit operatio insensibilibiter
 lesa. et tūc dī vt prius qd est dare p̄mū et vl-
 timū instans sanitatis. sed dat p̄mū nō esse
 neutralitatis. et vltimū esse. qz datur vltimū
 nō esse egritudinis quo ad inceptionē quam
 imediate antecessit neutralitas. Sed contra
 istud forte arguit. qz dato illo seqt qd sanū
 sit egrū et egritudo sit sanitas. ¶ Itē seqt qd
 aliq sit remississima sanitas. et etiā seqt qd lati-
 tudo sanitatis terminet inclusivē in extremo
 remissiori. p̄ns falsū. et arguit p̄ia. quia ali-
 qs est remississimus gradus sanitatis. et ille
 gradus non est in latitudine neutralitatis aut

Tractatus

egritudinis. igitur est in latitudine sanitatis. igitur latitudo sanitatis illum includit et nullum remissore. Sed ad primum procedit quod sanus in completionem est egrum in numero vel stat sic esse. Pro aliis stude.

Anquid autem

res successiva incipiat vel definat esse. Dicemus accipientes primo quod si tempus est ipsum est quantitas continua. Secundo quod si tempus est quolibet pars tempus est. et omnes partes alicuius tempus sunt earum collectivae quod divisivae. et nulla est que non sit. nec aliqua sunt que non sint. quod si aliqua vel aliqua pars sit tunc aliqua vel aliqua sunt. et nulla vel nulla sunt quoniam illa vel ille sunt. igitur quolibet pars tempus est et etiam omnes partes tempus sunt. Tercio accipit quod si movetur est ipsum est aliqua rem aliter se habere quam prius formaliter et intrinsece per tempus. Ex quibus sequitur quod nihil potest in instanti moveri. nec motus potest esse in instanti. quod intelligimus indivisibile. quod sequitur hoc movetur in instanti. igitur hoc habet se formaliter et intrinsece per tempus aliter quam prius in instanti. Ex eodem patet istas propositiones non valere. scilicet se habet aliter quam prius. igitur scilicet movetur. scilicet se habet immediate post instans quod est praesens movebitur et immediate ante instans quod est praesens movebatur. igitur scilicet movetur. patet propositio quod scilicet non moveatur localiter. et quod immediate ante instans quod prius movebatur localiter et quod immediate post instans quod est prius movebitur localiter. Quibus assumptis est concludendum quod si tempus est puta hora nulla pars eius definit esse. quia si aliquod tempus est sit. a. hora si cuius medio sumus. et fuerit lapsa medietas. b. et erit medietas. a. c. et tunc si. a. hora sit. et b. non sit. tunc aliquid est compositum ex aliquibus quorum nullum est aut neutrum quia. a. est. b. c. collectivae. et nec. b. est nec. c. est. Et sequitur quod quando erit tempus tam diu aliqua eius pars erit. data positione. quo dato sequitur quod nihil erit prius altero. nec aliquid fuit altero prius. Item sequitur quod quicquid unquam erit erit immediate post hoc. ita quod ipse est. et sequitur tunc quod nihil incipit esse nec de finit esse. Item et quicquid fuit per infinitum tempus fuit. et quicquid erit per infinitum tem-

pus erit. que omnia sunt impossibilia. Item si aliquod tempus sit ut. a. hora nulla eius pars definit esse. quia si. a. hora sit. finis ut prius in medio instanti. et si nulla pars eius definit esse et c. igitur tunc adhuc. b. est. consequentia patet. per illam positionem. concedit enim consequens. similiter concedit quod b. est et quod c. est. Sed contra istam positionem sic arguitur. quia ex illa sequitur talia argumenta valere. a. fuit. igitur. a. est. ponit enim quod si aliquid fuit ipse est. et similiter si aliquid erit. Ex quibus sequitur quod si aliqua propositio erit vera illa est vera. et si aliqua fuit vera ipsa est ita vera. Ex quibus sequitur quod si antichristus erit ipse fuit. et si adam fuit ipse erit non potest enim poni antecedens alicuius talium consequentiarum verum et consequens falsum. Item sequitur quod necessarium contradicit necessario aut contingens impossibile quia ex positione sequitur quod necessarium sit contingens. Item sequitur quod antichristus contingenter est. et necessario est. quia utraque pars illius copulative est vera. sine obligatione. igitur est concedenda in hac materia. et antecedens sequitur ex assumptis. ideo concluditur quod de tempore aut de motu quos solemus res successivas ponere finem rei veritatem nihil habemus praeter instans. et sic intelligendo quidam ex antiquis philosophis intellexerunt. Ideo secundum rei veritatem nihil habemus de praeterito nec de futuro. ubi tamen materia difficultatem non erigit de esse temporis concedimus quod motus est et tempus. propter brevis loquium et conceptus nostros facilius exprimere. et secundum istum modum vulgarem locuti sunt multi de tempore. quorum auctoritates sunt intelligende et retorquende ad verbum de praeterito aut de futuro. Et ulterius dicitur quod quodlibet successivum erit in mensura sibi. Ideo conceditur quod pro quo libet instanti intrinseco celum incipit moveri et definit moveri. et ita consequenter respondetur ad hanc dubitationem sicut ostensum est supra de rerum inceptione et consequens falsum. Et arguitur consequentia. quia signa toto toto motu quo movebatur aer iter ista corpora gratia argumentum erit horalis. Arguitur quod iste motus erit infinite velox. quod latitudo huius motus terminabitur ad gradum infinitum. et si exclusi-

De instanti

ne. igitur inclusive. patet consequentia. et immo: quia latitudo motus positive continetur a terata non terminatur exclusive versus gradum summum ut ostenditur infra. Item si datus aer pertransibit illud spacium aut instantanee aut successiue. non primo modo nec secundo modo quia tunc velocitas infinita foret successiua. et duraret per tempus et solum spacium finitum pertransiretur per eam. et tunc sequitur quod latitudo finita motus et latitudo infinita per eam equale tempus durantes eadem gradui correspondere possunt. Item huius oppositum dicunt Aristoteles. et anaxagoras. in secundo de anima. Sed ad primum dicitur procedendo quod ab agente finito et latitudine proportionis finita pueniet ista velocitas infinita. Infinita tamen modica resistentia habebit aliquod pars aeris ad mouendum. et erit resistentia in illo motu duplici dicitur causa. primo quia illa duo corpora immediate post hoc per infinitum modicum distabunt. id non erit aer tam tenuis. et paruum quod immediate post hoc finitum se et quodlibet sui possit ingredi. id cuiuslibet acri immediate post hoc erit resistentia extrinseca. Aer etiam de se appetit esse continuus. et una pars alteri resistit. et pars precedens resistit sequenti. et quia nulla erit prima quod mouebitur finitum se. et quodlibet sui. id quodlibet mouebitur cum sua resistentia. Et est imaginandum in ista materia sicut in tali casu in quo ponitur quod esset pedale spacium diffusum in tres proportionales proportionem duplici. Et ad primum punctum prime partis proportionales essent infinita mobilia quorum primus inciperet moueri aliquantulum velociter. et secundum in duplo velocius. et sic ultra. et ponatur quod primum mobile motu suo pertransibit a spacium vni formiter in medietate hore. et sequitur quod quodlibet istorum mobiliu ipse transibit istud spacium posito quod primum pertransibit in prima parte proportionali. et secundum in secunda. et tertium in tertia. et sic ultra. id quodlibet illorum pertransibit id spacium et in infinitum modico tempore pertransibit aliquod istorum id spacium. nullum tamen illorum mobilium mouebitur infinita velocitate. Et si omnes iste velocitates essent inuicem complicate facerent latitudinem infinitam intensiue. Et si e contra in hora sequente diuisa in partes proportionales minoribus terminatis versus non incipiant ordine permutato ita quod id quod fuit primum esset vltimum. et secundum in pertransiendo esset penul-

timu. et sic ultra immediate post hoc erit pertransitum hoc spacium. sed a nullo mobili erit pertransitum hoc spacium. ita penitus imaginandum est de aere exister inter duo corpora pedalis distantia quorum vnum dicitur equidistanter descendere ad contactum alterius. Diuisio. n. illo aere medio in partes proportionales. minoribus versus corpus quiescens inferius terminatis et exiendo cedit prima pars condensando forte sequentem. et secunda grauius argumenti pertransiendo distantiam usque alteram finem se et quodlibet sui. et conformiter tertia. et sic ultra. et sequitur quod infinite velociter mouebitur aliquis aer aliqui in exiendo finem se et quodlibet sui. et e contra fiet. si ista corpora eleuabuntur eque distante ut positum est de alijs mobilibus infinitis. Et per hoc dicitur ad aliud argumentum quod potest fieri de aere et de aqua condensatis. et bene planis quod debeant diuidi transuersaliter per aliquod diuidens planum quod super superficie diuidet et separet. b. medietatem aeris. a. c. medietate deductis alijs motibus a diuisione ista. vltimo consequentibus ad istam. p. n. in illo casu quod dabitur primum in quo distabit. b. aer. a. c. Et erit illud instans in quo erit finitum superficie inter. b. et c. et in illo casu erit concedendum quod infinita velocitate vel velocitate infinita saltem mouebitur tam c. q. d. Et sicut hic erit dare primum instans in quo istud spacium erit pertransitum ita in priori casu. f. in elevatione vni corporis ab alio dabitur vltimum in quo non erit istud spacium pertransitum. quia non prius pertransibitur pars quod totum est. Et sicut iam est risum de aere intercepto inter duo corpora dura applicata eque distantia ita dicendum est de parte ignis aut aque aut gutte quod aliqui in infinitum siccabitur aut sublimabitur et in elementum conuertetur. Et ita dicitur de graui mutato in vacuo quod non dabitur primum instans in quo mutatur graue simplex ad missum casu grauius argumenti. sed vltimum in quo non. quia nunquam in aliquo instanti mutabitur aliquid in vacuo et non datur primum instans in quo mutatum in vacuo est in termino ad quem quauis etiam successiue moueretur graue sine nature dimissum in casu et mixtum successiue moueretur. Sed forte contra hoc arguitur. quia sequitur quod aliqua erit velocitas infinita adquirenda in hora. quod concedendum est non per quamlibet partem illius hore. Sed adhuc concluditur

Tractatus

q aliqua referit q nec p tps nec p instas erit
nec etiā pmanens nec successiva. q: mutatio
q mutabit graue in vacuo eri t in nullo in
stanti erit. postq nō dabit pūmū instans in
quo illud mutabit. t illud nec mutabit per
tps nec p instans. ¶ Iō dī de virtute sermō
nis cōcedendo istud. Sed forte adhuc argui
tur q corpus durū nō pōt applicari duro sic
q ipm tangat vtroq manēte duro t appli
cādo ipā p modū iā dictū. q: si sic seqt q so
ret possibile pfecte spericū tāgere planū. pñs
falsum. q: vel tāgeret punctualiter aut supfi
cialiter. aut corporaliter. nō vltimo mō. quia
eēt penetratio corpōz p se exīstūm. nec scō
mō. q: illud spericū nō foret pfecte spericūz.
nā si vtroq existente altero pfecte sperico al
tero pfecte plano foret ptractus supficialis ab
eodē centro punctuali ad circūferentiā nō fo
rent oēs linee eqles. pñs est impossibile. vel tri
angulus rectilineus haberet tres angulos in
e. quales duobus rectis. qd est contra tertiaz
regulā primi euclidis. p3 pñs. de tribus line
is ductis a dato centro illius supficiēi sperici
ad tria puncta partis contacte. f. ad punctum
mediū t ad puncta extrema illius quarum
media foret mīnor. q: maior angulo opponi
tur maius latus. Et si iste tres linee conce
duntur equales sequitur secunda pars. quia
causabūt angulos rectos super plano. ¶ Et
arguitur q nō tangit ipm in puncto. q: a.
spericū distat. a. b. plano. igitur. a. spericū nō
tangit. b. planū. p3 pñs. t arguitur añs. quia
quelibet pars. a. sperici distat. a. b. plano igi
tur. t c. arguitur añs q: inter quālibet partē
a. sperici t. b. plani cadit aliqua distantia. igi
tur t c. ¶ Item si aliqua pars a. sperici tan
git. b. planū sequitur q immediata erit aliqua
pars a. sperici in. b. plano. igitur aliqua pars
est sine medio inter. a. t. b. consequens falsūz
q: quelibet est cum medio. ¶ Vel sic argui
tur. t breui? si. a. tangit. b. igitur. a. t. b. sunt
immediata. pñs falsūm. q: a. t. b. sunt cū ma
gno medio mediata. ¶ Itē ponat ad imagi
nationē q gescēte aere q iā est circa. a. spericū
cū. t. b. planū fm se. t qdlibz sui desinat a. spe
ricū eē. Tūc arguit sic. Aer iste aut est pfora
tus fm istā pte aut nō. si nō sit pforatus. seq
tur q nō tangebāt. a. spericū. b. planū. q: aer
est cōtinuus fm istā partē. nā nulla. n. pars ē

diuisa ab alia. si aut sit pforatus tūc latera di
stant. t p pñs. a. supficialiter tangebāt. b. qd
ē impossibile. ¶ Itē ponat q datū spericū au
geat ipō tñ manente pfecte sperico cum alijs
ibi positis. ¶ Et arguitur tūc sic. Circūse
rentia maiorē circuli minus curuat q circūse
ferentia minoris circuli. t minus distat a re
cto. tūc arguitur sic i infinitū modicū distat
aliquis punctus a sperici ab aliquo puncto. b.
plani. t. a. datū spericū immediate post hoc
augebitur. igit i mediate post hoc tanget. a.
plus q in vno puncto. vel minore? illud spe
ricū. Et arguit q nō immediate post hoc tan
get. q: tanget minus q iā tangat. ¶ Sed p
istis intelligendū est q nulluz corpus potest
tangere aliud corpus fm se t qdlibet sui. nī
si penetratur ab isto corpore vel sit pars isti?
corporis. vñ qly ps date forme tangit. a. mā
q illa forma penetrat. qdlibz etiā corpus quālz
pte quantitātū sui tāgit. t iō i corpib? quoz
vñ ē totālī extra aliud nō ē. possibilis talis
tactus corpore? tñ ē possibilis tactus supfici
alis vel punctualis sic intelligēdo q ē possibile
vñ corpus eē alteri immediatū fm aliquā su
pficiē. ita q supficies vnus alteri supficiēi cō
tiguat fm planūz. tactus etiā punctualis est
possibilis quonienſcūqz duo corpora aut sup
ficies due sic appropinquant. ita q punctus
vnus sine medio ē ad punctū alterius saltez
exīstib? ambobus i plano. vñ loquēdo de ta
ctu nālī vt distinguūt pira tāgere q ē sentire.
Ad hoc q duo corpora se tāgāt sufficit q in
ter pūctū vñ? t aliquē pūctū alterius nō sit
interceptibile aliqd mediū nō mutato aliquo
istoz vel q nulla sit minimā linea aut distan
tia p quā distat adeqte ps vñ? a pte alteri?
¶ Capiendo aut tāgere p sentire possibile ē
q organū tactus tāgat obiectū ab eo distās.
¶ Ex qbus p3. q. a. in casu posito tangit. b.
t tangit totum. b. t tamen nullam partem
fm se t qdlibz sui tangit. nec aliquam super
ficiem. tangit. q: illud non requiritur ad hoc
q. a. tangat. b. tangit tamen. a. magnam par
tem superficialem. b. t magnam partem. b.
q: quicquid tangit partem alienius tangit to
tum cuius est pars. Sicut qui videt partē ali
cuius rei videt totam illam rem cuius est ps
tamen. a. tangit. b. solum in puncto adequa
te. ¶ Et per hoc dicitur ad secundū negādo

istam pñam in
dit aliq distan
ter forte tangit
nec cadit mal
q: uis mult
Ideo negat
tāgit. b. igitur
sen sine medio
est immediatū
q. a. t. b. p
nō se tangit
mediatū. b.
nec forēnt.
ignū q: co
nō econtra
continua. q:
data. t se ta
q: uis nō sit
tinua. q: cor
tinua sunt v
aliud admissi
ratus. sed in
etiā tactus
funditus vñ
hoc q illa cor
formā negat
motū possit
punctū. b. qu
hoc. a. spericū
sunt versus
immediate pos
ctis. b. Sicut
dico tpe p inf
proportionali
ate post instā
bile sup aliq
tinuū t direc
qd ē pñs alio
proportional
prima pte
mobile aliq
bile in dupl
vex t pñs
sit a. pedale.
ba. scdā nigr
tur. b. p. tang
dendū ē q. b.
nigra tangit.
posset tāgere

De instanti

istam pñam inter quālibet partē. a. & b. ca-
dit aliq̄ distantia. igit. a. distat a b. Sicut in-
ter sortē tangentem manū platonis. & plato
nez cadit multus aer. & tñ for. tangit platonez
q̄uis multa distantia sit inter sortē & platone
Ideo negatur etiam ista pñā. aliqua pars. a.
tāgit. b. igitur aliqua pars. a. est imediata. b.
seu sine medio ad. b. Nec sequitur ecōtra. a.
est imediatum. b. igitur. a. tangit. b. ut posito
q̄. a. & b. p ymaginationem forent in vacuo
nō se tangentia. tunc esset verum q̄. a. est im-
mediatū. b. q̄ tñ nec tangit nec ab eo distat.
nec forent. tunc. a. & b. contigua. q̄ oīa tā cō-
tingua q̄ continua inuicem se tangunt. q̄uis
nō econtra. oīa se tangentia sint contigua vel
continua. q̄ aliqua puncta possent esse ime-
diata. & se tangentia fm veritatem vocabuli.
q̄uis nō sit possibile q̄ sint contigua vel con-
tinua. q̄. continua vel contigua sunt quoz vl-
tima sunt vnum vel simul. Et per hoc dī ad
aliud admissio casu q̄ aer nō remanet perso-
ratus. sed in infinitum subtilis versus pun-
ctū praeclus terminatus vsq̄ ad nō gradū p
funditatis vsus pñctū illū. Et hoc sufficit ad
hoc q̄ illa corpora tetigissent se. ¶ Ad aliam
formā negat ista pñā. p q̄rūcūq̄ remissum
motū posset aliq̄ punctus. a. tangere aliq̄
punctū. b. quē nō tā tangit. & immediate post
hoc. a. spericū augebit motu quo puncta q̄
sunt versus cōtactū sicut p̄p̄inquo. a. igitur
immediate post hoc. a. tangit in multis pon-
ctis. b. Sicut etiā non seq̄. In quocūq̄ mo-
dico tpe p infinite remissūz motū pōt aliq̄ p
proportionalis hui⁹ p̄tinui p̄trāsire. & imedi-
ate post instās qd ē pñs mouebit aliq̄ mo-
bile sup aliq̄ pte p̄portionali vni⁹ormiter i cō-
tinuū & directū. igit. immediate post hoc instās
qd ē pñs aliq̄ mobile p̄transibit aliq̄ partē
proportionalēz dati spaci. sicut posito q̄ sup
prima pte p̄portionali incipiat moueri aliq̄
mobile aliq̄ tr velociter. & sup scda aliud mo-
bile in duplo tardius. & sic in infinitū est añs
vex & pñs falsūz. hoc etiā p̄ i alio casu. vñ si
sit a. pedale. cui⁹ prima ps p̄portionalis sit al-
ba. scda nigra. tertia alba. & sic vltra. & pona-
tur. b. p̄tangēs ab extremo pñi inuicē. p̄ce-
dendū ē q̄. b. tangit. a. nullā tñ p̄ez aīdā. nec
nigra tangit. Lūis tñ oppositū est si corpus
posset tāgere aliq̄s p̄es adeq̄te alicuius cor-

poris p se exñtis. Et q̄uis poneret primam
p̄te p̄portionalē rarefieri vsus. b. cōdēfando
sequētes q̄escente extrema supficie ḡra argu-
mēti q̄lz istaz pñi foret p̄pingo. b. q̄z tāz sit.
sed nulla imediata. id nō seq̄ in infinitū mo-
dū distat aliq̄ ps alba. a. b. & immediate post
hoc erit q̄libet ps alba p̄pingo. q̄ sit lā. igit.
immediate post instās qd est pñs. b. tāget ali-
quā p̄te albā sp̄is. a. Dī igit. q̄ q̄uis id spe-
ricū augeret i infinitū si fieri possit. nunq̄ tñ
a. tangit istud planum. nisi in puncto adeq̄te
q̄uis nō possit manere spericū ip̄o facto infi-
nito. Est. n. cōtradictio q̄ aliq̄ figura corpo-
rea vel supficialis. vt spera vel circulus aut
triangulus & hui⁹ sit infinita. q̄ oīs figura
termino vel terminis claudis. Sicut etiā si spe-
ra diminuet in infinitū nunq̄ tāget plus vel
minus q̄ punctū. adeq̄te. ¶ Uerū q̄uis
aliq̄ distantia localis possit fm se & quodlibet
sui incipere p̄transiri nō tñ est sic p̄cedendūz
de lumine. aut quātitate in illis casib⁹. vñ nō
est vex q̄ augeat vmbra in infinitū post. q̄
vmbra nō ē nisi lumē remissūz & diminutūz
vt dī primo p̄spectiue. ¶ Uerū si lumino-
sum prius egisset p spaciū infinitū nō infinite
intēfuz opacū sibi p̄iectū faceret vmbra infi-
nitā. i. p infinitū spaciū radios incidentes im-
pediret. Et ita intelligenda est illa p̄posito p
spectiua. ¶ Pro alio dī q̄ in illo casu nullaz
quātitatē fm se & q̄dlibet sui incipit istud pe-
dale habere vel acq̄rere. ¶ Sed forte cōtra
illud qd in rñsione p̄supponit arguit. i. q̄
opacū iuxta luminosūz positū efficiat vmbra
post se spediendo radios incidenter. q̄ capta
tur luminosum pedale. cui sit iuxta positum
opacū cubicū minus & augeat illud lumino-
sūz in prima parte p̄portionali ad duplū ver-
sus sursum ad colūnarē figuram. & in secun-
da parte p̄portionali ad quadruplū. & sic vl-
tra. & sequit. q̄ i fine date hore nulla erit vmbra
post illud corpus cubicū. q̄ infinite pro-
pinqua illi corpori opaco ex illa parte q̄ poni-
tur esse vmbra multiplicabitur radius incidē-
ter. q̄ sicut ps erit remotior. ita multiplica-
bit radiū p̄pinquus incidenter. ¶ Iō sequit.
q̄ nulla vmbra in fine date hore erit post il-
lud opacū. ¶ Itē stat q̄ luminosum sit ita
modice potentie q̄ sp̄m nō sufficiat multipli-
care lumen post opacum. infinite enim mo-

dice potētie pōt esse luminosum. igit illa solu-
tio nō est generalit̄ vera. ¶ Sed p̄ isto dicit̄
q̄ l̄ istud luminosū. sit infinite longū nō tñ
sequitur q̄ quilibet ps multiplicet radiū incidē-
tē vsq; ppe istud corpus opacū. q; forsan ali-
que ptes sūt tam modice potētie q̄ ad tantā
distantiā nequeāt radios multiplicare nec p̄-
esse q̄ quilibet ps agat ad tantā distantia nisi
ponat q̄ quilibet ps sit potētie infinite et ha-
beat in se lucē infinitā in potentia. Et si pona-
tur illud admittit̄ ḡa argumētū. et pceditur
q̄ post illud opacū nulla est vmbra. q; vmbra ē
lumē reflectū et remissū. ibi aut nō so-
ret lumē remissū. sed infinite intensum ab in-
finitis p̄tibus infinite potētie multiplicatū. p
positio aut ista q̄ opacū iuxta positū lumino-
so vmbra modo dicto efficit̄. est vera de lu-
minoso finite potētie p totum. ¶ Et si ptra
illud arguit̄ sic. pōt esse q̄ aliqd̄ tale infinite
potētie esset solum finite intensum. igit pōt
esse q̄ tale lumen multiplicatum ab eo sit so-
lum finite intensū. igit cū nullus sit radius
simul cū alio p̄p̄diculariter incidēt ad aliquē
punctū istius corporis. aliter enī parallele cō-
currerēt. erit pōt q̄ post illud cubicū rema-
neat totale lumen in aliqua pte remissum et
reflectū. et p̄ p̄s q̄ ibi remaneat vmbra et
hoc totū est. q; illud agens nō agit vltra gra-
dum p̄p̄iū. Sed huic dī q; si luminosum
infinite potētie p totū sit in medio suscepti-
uo luminis cū aliis p̄tibus pōt illud opacū
nulla erit vmbra. sed erit lumen intensum infi-
nite. ¶ Et cū arguitur q̄ nō. q; nō agit vltra
gradū p̄p̄iū. Dicit̄ q̄ agens multipliciter
pōt agere vltra gradū p̄p̄iū. vel q; agit ac-
tione reflecta sicut in p̄posito. Vel q; agit q̄-
litate sp̄e differentem. sicut est generatione
sūmi coloris siue saporis generati a primis q̄-
litatibus remissis. Et in p̄posito ē est verū
q̄ agit q̄litate sp̄e differentē a qualitate agēte
q; lux specificē differt a lumine. tota tñ cā tā-
te intensiois est reflectio in illo casu. ¶ Item
aliqd̄ pōt agere vltra gradū p̄p̄iū istius q̄-
latis quā h̄z et vniuocē puta q̄ aliqd̄ est vltra
sua p̄p̄iā nām. sicut est de aqua calefacta
reducente se ad frigiditatem et in sibi similit̄ agē-
te. et sicut ē hic. ita d̄ multis aliis. Ad aliā for-
mā dī negando p̄lōnem. p̄supponit. n. lu-
minosum includere opacū intra sp̄am actiui

tatis sue. ¶ Ad aristo. et auero. dī primo q̄
experimētū illud de lapidibus cōp̄latis in
aqua positis nō pbat. q; lapides illi p̄t̄ esse
humidi multiplici rōne. ¶ Primo forte. q; illi
lapides nō sūt inuicē bene cōp̄latis. Et da-
to ē q̄ essent bene cōp̄latis stat ipsos ēē hu-
midos nō solum ad p̄tem cōtactam sed et ad
ptes centrales. Sicut. n. corpus pōt caleferi
ad ptes cētrales sine eius scissione et aeris me-
diatione. ita cōtingit hic humiditas generari
ad ptes intrinsecas cum humiditas eque be-
ne agat sp̄ialiter sicut aliqua alia qualitas.
¶ Et cū arguitur auctoritate aueris q̄ da-
ret̄ vacuū. aut motus in instāti. Dī q̄ neu-
trū sequitur. sed bene verū est q̄ aer circūstas
velocitate infinita monebit̄ sicut prius osten-
debat̄. Et sic nūc de ista materia sufficiat.

¶ Explicit logica subtilissimi logici magistri
Petri mantuanī accuratissime emēdata per
eximii artū doctore maḡm Joānem ma-
riam Adapellum Vincētinum.

¶ Illis philosophi et medici Appollina-
ris Offredi cremonēsis de primo et vltimo
stanti in defensione cōis opinionis aduersus
Petrum Adantuanum feliciter incipit.

Capitulum

Icemus natu-

raliter et. ¶ Primo maḡ notan-
ter dicit̄ nāliter loquētes. q; sup-
nātr et p potētiā diuināz posset
mā f̄m se et qdlibet sui creari. sicut ē in crea-
tione mūdi deus creauit sū mūdi māz et ei
formā sbales. Dicit̄ et f̄m se et qdlibet sui. q;
l̄ cōpositū incipiat v̄l desinat ēē f̄m se totūz
cathegorematicē nō tñ desinit ēē f̄m qdlibet
sui. q; nō desinit ēē f̄m eius māz. cū mā nul-
lo mō desinat ēē. ¶ Pōt igit argui sup̄pō sic
oē qd est. aut est mā aut forma subalis v̄l ac-
cidētalis aut cōpositū ex mā et forma subā-
tiali. sed mā nō pōt nātr incipere v̄l desinere
esse cū sit nāliter eterna ingēnita et incorrupti-
bilis. Et p idē nullū cōpositū pōt f̄m qdlibz
sui incipere vel desinere esse. pp̄ eius materiā
sequit̄ igit q̄ sola forma est b̄mōi q̄ pōt et.
¶ Argui tñ alias q̄ aliqua mā pōt desinere
esse f̄m se et qdlibet sui. Ut sit. a. mā aque in

quā succellue
succellue cor
nā q; cito in
alia forma ac
sic. g. a. m
repugnāt ca
lō et mā p id
q; si aliqua
casu q̄ p̄lu
ppinquā. b
pte. b. erit
et tūc fiat
gueret q̄ p
esse. incipet
me ignis. et
¶ R̄ adere
hoc nō est
mā nō pōt
sic v̄l nūc
nec sic incip
eius fuerit
¶ Cōsidera
ens nāle incl
forma vel in
loquū p̄ditio
q̄ nō incipit
fra apparebit
cōpositū ex
vel accidētali
ēē dictū sū
forma incipit
postq; mā n
¶ Alias tñ a
desinet esse et
finet esse. ten
se separari et
limitari cor
esse. hoc est
tem separatur
nō ad mēte
desinit esse
verbis eius
et. b. forma
est for. ergo
eius. q̄ aut
net esse. p̄ p
petue crunt.
lā et pbaban
mō nō esse. l

quā successiue introducitur forma ignis. et pñr
successiue corripitur forma aque aut desinet eē
nā qđ cito in aliqua pte erit forma ignis et in
alia forma aque nō amplius erit. a. mā. qđ si
sic. g. a. mā erit mā vna. et pñs pñua qđ
repugnāt casui. eo qđ forme erūt discontinue
lō et mā p idē aī. qđ s3 qđlibet sui desinet esse
qđ si aliqua ps remanebit sit. b. et sequitur ex
casu qđ prius forma ignis introduceť in ptez
ppinquā. b. qđ remotā. et pñs aliqñ in aliq
pte. b. erit forma ignis. et in alia forma aque
et tñc fiat argumētū vt prius. Et p idē ar/
gueret qđ ipsa ēt fm se et qđlibet sui incipit
esse. incipit enīz esse in fine gñatōis totius for/
me ignis. et sic de qđlibet pte argueretur.

¶ Rñderet pcedēdo qđ argumētū pbat s3
hoc nō est ptra intētiōez magri. qđ vult qđ
mā nō pōt desinere esse fm se et qđlibz sui.
sic vt nihil eius remaneat post eius desitiōē
nec sic incipere esse fm se et qđlibz sui vt nihil
eius fuerit aī eius inceptiōē aut pñuz suaz.

¶ Cōsidera pñmū eius correlariū. si aliqđ
ens nāle incipit vel desinit esse hoc est qđ ei
forma vel incipit desinit esse. **¶** Pñio notant
loqur pñtionalr. nā fm eū multa s3 hñdī
qđ nō incipiūt nec desinūt esse sicut bō. vt in/
fra apparebit. **¶** Scđo p ens nāle intelligit
cōpositū ex mā et forma et sic forma subalis
vel accidentalis nō erit ens nāle. aliqñ falsum
ēet dictū suū. qđ forma nō incipit eē eo qđ sua
forma incipiat esse. Veritas aut correlariū p3
postq3 mā nō pōt incipere vel desinere esse.

¶ Alias tñ argui ptra correlariū. qđ for. aliqñ
desinet esse et tñ eius forma subalis nūq3 de/
sinet esse. tenendo aīam intellectiā a mā pos/
se separi et ppetuo pmanere. **¶** Rñdī qđ d3
limitari correlariū. qđ si aliqđ ens nāle desinit
esse. hoc est qđ eius forma desinit esse. aut sal/
tem separatur a mā. Et hec rñsio est vera. sed
nō ad mētem eius. **¶** Alter rñdī qđ for. non
desinit esse nec desinet. et hoc colligitur ex
verbis eius infra. eo qđ ille binarius ex. a. mā
et. b. forma for. nūq3 desinet eē. et ille binari
est for. ergo et c. **¶** Hec rñsio est ad mentem
eius. qđ aī ille binarius non desinit nec desi/
net esse. p3 postq3 tam. a. materia qđ. b. aīa p/
petue erunt. **¶** Argui tñ alias ptra rñsionē il/
lā et pbabam qđ for. desinit esse. Simul in pñ/
mo nō esse. b. forme in. a. mā vel eius parte.

ita vt nunc. pñmo nāllā ptem a materie. ifor/
mat. sed imēdiate ante hoc in aliquo instanti
informabat aliquā et arguitur sic for. in instā/
ti pñi nō est. et imēdiate ante hoc fuit in ali/
quo instanti. qđ ille binarius imēdiate aī hoc
fuit in aliquo instanti. ergo for. desinit esse.

¶ Argui etiā alias qđ est pōte for. incipere eē
Sit nunc vltimū nō esse. b. forma in aliq par/
te a materie. et seqtur qđ for. incipit esse. pba/
tur. qđ for. i instāti pñi nō est et imēdiate post
istās pñs erit i aliquo instāti. ergo for. incipit eē
maior p3. et minor pbatur. qđ ille binarius i/
mēdiate. post hoc erit. demñtatis a. materia
et b. forma. et ille biarius erit for. ergo et c. pñs
p3 fm eum. et assumptū est notum in casu.

¶ Vel posset argui vt prius. hoc incipit esse.
ergo for. incipit esse. a. cōuertibili ad cōverti/
bile. et assumptū aī. vt prius. **¶** Cōsidera se/
cūdam suppositionem cōtra quā argui alias
supposito qđ dentur minima nāllā. et qđ ex. b.
aqua generet. a. ignis. et qđ summus gradus
caliditatis et siccitatis aliqñ erit introductus
aliqua certa parte materie mīori mīnimo na/
turali anteq3 in ista sit forma subalis ignis qđ
satis pōte videt. aut saltem dispōnes qñitati/
ue sufficientes inducere formā ignis et abisce/
re formā aque erūt in illa parte. et patet qđ in
illa parte nō erit forma ignis. s3 forma aque
cum materia non possit stare sine forma. Et
tñ in illa parte nō est dispositiō cōueniens for/
me aque. Hoc est argumētum. Angelī i suo
de maxīma et mīnima materia. **¶** Dixi huic
argumēto alias pñmo qđ fm. ad. nō admī/
titur dari minima nāllā. imo manifeste infra
tenebit oppositū. **¶** Dixi scđo qđ illo admīssō
augmentū pbat vt etiā concedit angelus. sed
correlariū est limitādum de forma substan/
tiali tota que nō est ps alterius. **¶** Cōsidera
tertiā supponēz qđ agēs naturale veloci et c.

¶ Argui alias de luminoso agente luminis
latitudinem vniformiter diffōrme a gradu
vt octo vsq3 ad non gradum p pedalem di/
stātiā. et duplex eius potētia s3 vt eandēz
latitudinē agat p bipedalem distātiā. s3 in
gradu nō intendatur nec remittat. et sequit
qđ vbi erat nō gradus. pducet d nouo lumē
vt. līi. ad nullū tñ punctū citra. pducet lumē
vt. līi. imo vt p3 in tractatu de luminosis de
nouo pducet latitudinē vniformiter diffōrme

particularibus. Vel melius hoc dic ppter ge-
nerationē forme cadaueris ex homine. nō enī
oportet aīam intellectiua p̄existētē cōsumpi
sed sufficit eā a materia separari. ¶ De aliis
correlariis quo ad aīam sensitiua correlariū
primū ē vey vplurimū. et hoc supposito vt
suppōit q nō dētē minīma naturalia. ¶ Per
idē scdm est vplurimū vey. tertiū autē esset
vey apud ipsū. sed penes aliā opinionez oīo
falsū. ¶ Cōsidera tñ cū dicit q forma asini nō
pōt sub maiori vel minorī quātitate stare qz
generari. lz de minorī videat vey nō tenēdo
minīma naturalia. nō tñ sic vī de maiori. nō
enī verisimile ē sub tanta quātitate posse formā
asini generari sub quanta stare pōt in fine sue
adulescentie. ¶ Cōsidera vterius p̄clusionē
quā ponit de aīa intellectiua. ipsa enī nō ē ne-
cessaria vt in similibus p̄dici lz vplurimū et
quasi semp vera. Et ad p̄bationē s̄lr dicitur
q solum est vplurimū vera vt in p̄cedenti-
bus dictū est. ¶ Ad aliam p̄bationē cōside-
ra cū ponit casū q. a. sic maxima caliditas cū
qua nō pōt introduci forma humana et mi-
nima cūq n̄ p̄t stare forma dati seminis. nō ē
possibile illud qz tūc qñ in aliquo puncto esset
a. caliditas. in illo nō esset forma humana nec
forma dati seminis p̄existētis. et sic est ma-
teria sine forma. ¶ Forte littera est corrupta. et
vbi dicit et mī. ima et. d. dicere. vī. et sic cor-
rigit in libro meo. ¶ Sed vterius ad vim ar-
gumenti cōcedis esse possibile q in certa pte
materie s̄m se et quodlibet sui incipiat subito
induci anima humana. et consequēter q gra-
dus caliditatis. vt. līī. incipit induci in quālibz
partem illius materie. et negatur consequen-
tia. agens est p̄p̄inquius vni parti qz alteri.
ergo velocius agit in p̄p̄inquam. qz oppo-
situm consequentis cum antecedente est pos-
sibile vt satis declaratum est supra. Et cum
arguitur de actione ab intrinseco. Dicitur q
potest hoc fieri siue materia illa sit vniformis
siue difformis. dūmodo concurrentibus agē-
te intrinseco et extrinseco simul. taliter contin-
gat q in eodem instanti erit introductus gra-
dus caliditatis vt quatinus in quemlibet pun-
ctum illius partis. quod satis videtur possib-
le ex superius dictis. Et per idem patet ad se-
cundam partem cōclusionis q lz vplurimū
sic contingat non tamen est vniuersaliter ve-

ra aut necessaria. Et consequenter possibile
est aut contingit. lz rarissime vt in certaz par-
tem materie subito inducatur forma cadaue-
ris. et negatur vterius p̄ia cūz inferē quod
tūc forma cadaueris crearet. non enim p̄du-
cet nisi in materia p̄supposita. Vtera autēz
creatio est cum nō solum forma s̄m se et qd
libet sui in certa materia produciē. sed vterius
requiritur illam p̄duci sine materia aut ma-
teriam eius subito p̄duci. q hoc patet sequen-
tia correlaria. nō enī sunt necessaria. sed soluz
vplurimum contingentia. vt satis patet ex
p̄dictis. Dicit autem notanter posito q nō
prius. creetur qz materia informet. propter
quosdam theologos tenentes animam hu-
manam per instans prius creari qz materia
informare. Et per idem ad vltimum correla-
rium in fine capituli dicitur nō eē necessariū.
lz p̄ maiori parte verum. Cap. 2

Intra scdm capi

d tulum videlicet. Scire oportet
et. considera diligenter. Et pri-
mo suppositiones. ¶ Prima nāqz
suppositio et secunda sunt limitate penes cō-
munem opinionez. p̄sertim bēntysberi vt
infra dicitur in responsionibus ad argumen-
ta sua. ¶ Negat itaqz p̄mo illud qd p̄mo con-
cludit ex p̄missis siue conclusio siue correla-
rium fuerit vel vltima suppositio videlicet
q nihil quod produciatur prius produciatur
qz erit productum. Et consequenter dicitur
q res permanens successiue producen-
da sicut quantitas vel q̄litas permanēs prius
produciatur qz erit producta. quia in fine tem-
poris siue productionis habebit primum esse
productum. sed in toto tempore ante finem
produciatur. ¶ Ad rationes in oppositum di-
citur sicut illie. ¶ Respondetur q vbi quanti-
tas pedalis gratia exempli que deberet a for-
acquiri in hora non remanebit in fine. nec ali-
quid eius. quantitas pedalis non produciatur
nec acquiratur. sed quolibet minor produce-
tur. ¶ Similiter dicitur ad alios casus. posi-
to q quando produciatur secunda medietas
illius quantitatis cōsumpetur prima. aut quā-
do produciatur secunda pars proportionalis
cōsumpetur prima. et secunda cōsumpetur qñ
p̄duces ita. et sic i finitū. ¶ Et eodē mō dē

te. nec rōnabiliter dicere posset. stantibus enī
a. b. in fine hore respectu vtriusq; est verum
dicere i. a. ē vna albedo totalis et similiter in
b. Et p̄ter dī q̄ illa albedo in. b. pducit ab
e. agente in tota illa hore et in fine erit pduc-
ta. p̄ tunc tñ a nullo agente habebit esse pro-
ductum. qz l3 pducit regrat p̄stiam agentis
tñ pducta esse nō necessario requit p̄stiaz agē-
tis. ¶ Sed cū vltius ponitur q̄. b. passum
simul cū. e. agente definit esse. p̄ter dī q̄ in
fine nō erit aliqua albedo totalis acq̄sita ma-
xime tenendo q̄ ad deficiētes cōpositū et ei⁹
variationē sequatur defitio et variatio accidē-
tium. et sic nulla totalis albedo adequate ac-
quiratur in hore. nec aliqua erit total adeq̄te
acq̄sita i fine hore. et hoc respectu. e. agētis et
b. passi. sed respectu. d. et a. aliqua talis ade-
quate erit in hore. ¶ Ad aliam replicationē
negatur vtracq; conclusio et cōceditur in casu
ab eo posito. q̄ cum taliter erit intensa calidi-
tas. a. vt habet p̄portionē duplam supra. b.
q̄ pro tunc ager. a. in. b. a. p̄portionē dupla
et p̄ter tunc illa erit maxima p̄portio s̄m
quā ager. et velocitas ab ea pueniēs. erit ma-
xima et c. Et si illa caliditas erit vt. lili. gratia
exēpli p̄cedit q̄. c. caliditas vt. lili. p̄ tñ ager
Et cum insertur ergo ante hoc agebat. nega-
tur p̄stia. nec est regula aliqua q̄ quicq̄ sic
cessive agit prius agebat. Et negatur vlti⁹
illa similitudo et p̄stia. omne qd mouet prius
mouebatur ergo. Dico. n. q̄ l3 de aliquo agē-
te successiue verificet. p̄sertim de agēte p̄i-
cipali. q̄ cum sit actio successiua prius aliquo
agente fiebat actio. nō tñ sic o3 esse de agente
infrāli. nunc aut caliditas est agens infrāle.
ignis aut gratia exēpli. vel eius forma est
agēs principale. et iō in casu p̄dicto sequit q̄
ante datū instās aliqd agens prius agebat in
b. videlz a. vel simile. sed hoc nō sequitur de ca-
liditate. Ex quo p3 nō p̄bati primā p̄sonē
d. enī in casu illo nō agit velocius a. imo agūt
eque velociter et a p̄portionē dupla. ¶ Ex
eodem p3 ad sequentē p̄sonem que negat
et p̄ter dī q̄ cum a. incipiet moueri veloci-
tate. d. v3. vt q̄tuo3 gratia exēpli poterit con-
tinuare motum suū s̄m illum gradū veloci-
tas. et p̄st dabit primū instans. in quo mo-
uebit velocitate. d. et dabit maximā p̄portio
maxima velocitas qua p̄ tunc mouebitur.

¶ Posset etiam aliq̄s cauillare p̄tra. Ad. qñ
vult q̄. c. caliditas nō prius fuit imo s̄m cū
prius fuit in tpe. l3 in nullo instāt. prius. Ad.
p̄cederet. et iō p̄tra alios conat cōcludere q̄
c. fuit ante illud instans. sicut ante illud pduc-
cebatur. ¶ Ego vero replico cōtra r̄siones
illas. et pono agens principale intēdi in po-
tētia. aut nō esse p̄tinue idem. vt si successiue
forma ignis generet. et sicut successiue gene-
rat. ita successiue agat. et s̄m q̄ p̄tinue ē plus
de forma ignis. ita ē maioris potētie ad agē-
dū i. b. et simus nūc in medio instāt. i quo so-
ma ignis que p̄ tñ repit̄ur h3 p̄portionē du-
plā ad. b. et patz tūc q̄ illa forma p̄ tunc nō
ager aliter prius egit̄. hoc aut̄ est falsum. qz
nō prius fuit. ¶ Ex quo infero p̄portionem
duplā nō esse maximā. neq; aliam minorem
duplam. quare et c. nisi vellemus dicere sicut.
Ad. infra q̄ imo prius fuit. l3 in nullo instāt
prius. ¶ Videt̄ mihi tenendo r̄siones cōes
radē dicēdū q̄ et de agēte p̄cipali. nō o3 q̄
agit prius agebat. sed bene seq̄ q̄ vel ip̄m
vel aliqd eius prius agebat. et tunc esset ver.
¶ Cōsidera vltius qualiter p̄banda est se-
quens p̄lo. si q̄tenderet motum suū. et tñ
nec per tps. nec p̄ instans intenderet motum
suū. ¶ Credo q̄ velit hoc modo p̄bare. si
simus in illo instāt esset verum dicere. a. in
tēdit motum suū et nō per tps. qz tūc instās
duraret p̄ tps. nec per instans. qz tunc in illo
instāt hēret aliquem gradū motus quem
prius nō hēbat. qd tñ est manifeste falsū vt
ex p̄dictis p3. ¶ Nunc aut̄ p3 r̄sio ex deis
qz cōcedendum est q̄. a. in illo instāt h3 ali-
quem gradum motus gratia exēpli vt q̄
tuor quē prius nō hēbat et ille gradus est nū-
per acq̄situs. ¶ Et p̄ idem p3 ad aliam p̄lo-
nē q̄. a. velocius mouebit q̄ nūc. et in nulla
p̄portionē velocius. q̄ debet sic p̄bati. p̄mo
mouebitur velocius. eo q̄ intendet eius mo-
tum cōtinue. et in nulla p̄portionē velocius.
eo q̄ imediate post hoc mouebitur velocita-
te. vt q̄tuo3 nūc aut̄ mouet̄ qualibet infrā
quattuor nulla est p̄portio. ¶ Diceret̄. n. q̄
nūc mouetur velocitate vt. lili. sicut quelibet
infrā quattuor mouebit̄. argumētum. igitur
super falso fundatur. ¶ Aliter dicendo s̄m
Ad. p̄batur conclusio. qz imediate post hoc
mouebitur velocius q̄ nūc. eo q̄ nūc nō

mouebitur. vt. lili. sed immediate post sic. qua-
re immediate post hoc intendit motu. et non p in-
stans tñ vt pz. qz instās immediatē instanti
Nec p tps. qz in toto tpe sequēti mouebitur
vniuersim. vt. lili. et p idem pbatur fa-
cōclusio. Adodo pz ex dictis fundamentum
eius deficere. ¶ Considerādum preterea cir-
ca conclusiones que sequitur fm eū qz vide-
tur sibi sufficēter ex dictis pbasse. qzuis enī
fm eius opinionem pcederent. tñ nō oīo s3
cōsent opinionem. ¶ Uide tñ primā que. qz
particularis est de virtute sermonis. et fm
cōem opinionē cōcederet l3 nō ad intellectu
eius. Dicit enī aliqd successiue pducendū
erit qd in nullo instanti erit. hoc. n. verum ē
de tempore. et motu que sunt res successiue
nō tñ verum est fm cōem opinionem de re
permanente successiue pducenda. puta quā
estē qualitate. et. de quibus ipse intelligit.
¶ Conclaria vero sequentia qualiter verifi-
cari debent fm eum satis liquet. ideo hic i o
extēdo calaminū. ¶ Considera tñ cōclusiones
quas postea dicit tenendas. qz prima videt
contra ipsum in sequētibz. qñ dicit qz for.
nunqz incipit esse. eo qz ille binarius nō inci-
piet esse. demonstratis mā et aia intellectua
for. ¶ Similiter qz idem binarius nunqz de-
finesse. for. nunqz definesse. et tñ for. erit
in aliquo instanti. qz nunc nō est in aliquo in-
stanti. ¶ Considera postea rñsiones ad pēlo-
nes quas adducit ptra se pbationes earum
¶ Prima pbat faciliē. qz si for. erit in fine
hore et in nullo instanti ante. finem hore finis
hore erit primū esse sui. et tñ for. erit in. tota
hore ante finem hore. ergo et. ¶ Et p idem
arguit qz incipiet esse postqz fuerit. qz in fine
hore incipiet esse. eo qz tunc erit. et nō imedia-
te ante in aliquo instanti erit. et tñ prius erit
videlicet immediate ante finem hore. ergo inci-
piet esse postqz fuerit. ¶ Tertiū vō sic. pbat
augeat for. vsqz ad finem hore et sit in instanti
medio pedalis. tunc arguitur qz in instanti me-
dio nō erit maior qz ante. qz in instanti medio
nō erit maior qz pedalis. et immediate ante erit
pedalis. ergo. ¶ Ad prima duo. Ad. rñdet
l3 breuiter et succinte. Ad tertiū vero nō ap-
paret rñsio. sed mihi videt cōcedendū esse
tertiū fm eū. sicut et duo precedentia. ¶ Cō-
sidera vltimus qz dicit de rñalibus. dicit. n.

q nullius hoīs dabitur primū. sed cuiuslibet
hominis qui aliqn incipiet esse dabitur vlti-
mū qd nō. Adagister nō se declarat. ¶ S3
primū sic pbatur. Si datur primū esse for.
sic. ergo for. nunc primo in. a. instanti. et argui-
tur sic. for. prius fuit in aliquo instanti. ergo a
instans. nō est primum esse ipsius. assumptū
pbatur sic. Iste binarius ante hoc fuit in ali-
quo instanti. et iste binarius est for. vel fuit for.
ergo for. fuit ant hoc in aliquo instanti assum-
ptum pz. eo qz bec anima anteqz informaret
hanc mā in for. prius informabat prem. et p
pñs prius fuit. et bec materia ē fuit prius in ali-
quo instanti. ergo ille binarius. ¶ Secundus
pbat qz postqz bec anima p prem ante pte
introducet in hanc māz dabit vltimū in quo
nō erit in aliqua pre materie et per pñs dabi-
tur vltimum nō esse huius anime. qñ enī in-
cipiet induci bec anima in aliquam prem ma-
terie. tunc bec aia nō erit. sed immediate post
erit in aliquo instanti. ergo et ideo erit vltimū
nō esse for. Si enim for. dicat aggregatū ex
a. forma et b. materia. tunc in illo instanti ille
binarius non erit. qz tunc bec anima nō erit
et immediate p illud iste binarius erit i aliquo
instanti. ergo tunc erit vltimum non esse illū
binariū. Et per ideo erit vltimū nō ē for. eo
qz for. tūc nō erit. et immediate post illud for. erit
in aliquo instanti. qz ille binarius. immediate
post erit in aliquo instanti et ille binarius erit
for. ergo et. ¶ Contra bec duo af. Et primo
contra primum. scilicet ita qz for. dicat aggregatū
ex. a. materia et b. anima intellectua. et tūc se-
quitur qz dabitur primū instās in quo. b. for.
ma adequate informabit. a. materiam et sit il-
lud. c. et arguo tunc qz. c. erit primū esse for.
qz i. c. instanti for. erit et for. nō immediate ante
illud instans erit in aliquo instanti. ergo. Vel
melius sic cum erimus in. c. tūc erit verum
qz. c. erit primū. eo qz est in. c. et for. imedia-
te ante hoc nō fuit in aliquo instanti. ergo te-
net pñā per modū exponēdi fusi. et aīa pba-
tur supponēdo nō dari ampliationem ut ipse
vult. qz si nō sit vera. detur oppositū. s. for. i
mediate ante hoc fuit in aliquo instanti. modo
hec est falsa qz significat qz aliqd qd fuit for.
immediate ante hoc fuit in aliquo instanti. s3 bec
videt falsa. qz nō sit ante hoc fuit for. ¶ Item
si esset vera hoc maxime videret p illas re-

solentes. Ille bi-
le in aliquo instan-
go modo pz mmo-
an hoc fuit for. qz
do qz ino ante
hoc for. fuit in tpe
lo instanti ante hoc
qz ille binarius fu-
runt argumēto
pit esse for. sed nō
esse. ¶ Dēde
qz fm fundamē-
trodut per prem
ne hore adequat
cautiā segit qz qz
erit vltimū nō ē
batur pñā. qz da-
erit for. et imedia-
stanti eo qz ille bi-
post erit in aliquo
post illud erit in
guitur de vno inst-
de quolibet alio.
in illo instanti me-
illo instanti medio
esset falsa. qz ly so-
erit in illo instanti
erit in illo instan-
Et tūc pñr cōced-
erit aīqz erit for.
buc arguit ur. si
horam a principi-
anima introduci
illud. c. et tunc fm
esse for. et cōsequ-
et esse. ¶ Sed ar-
pime foret per ciu-
sed immediate post
do prima est falsa
est manifeste falsū
bans. ¶ Arguitur
saltem segit qz
hore aī. c. ipsum
cum erimus in
dicere. for. nō est
diat post hoc for.
qz ille binarius un-
quo instanti. ideo

soluentes. Ille binarius immediate an hoc sit
in aliquo instanti. et ille binarius sit for. er-
go modo p3 minore no esse vera co q nunc
an hoc sit for. ¶ Possit ipse dicere canilla-
do q inio ante hoc for. sit et immediate ante
hoc for. sit in tpe. lz i nullo adequate et i nul-
lo instanti ante hoc fuerit et sic procedendu erit
q ille binarius sit for. ¶ Alter qdam dire-
runt argumento meo q ex illis resolventibus
solum sequitur q incipit for. esse aut inci-
pit esse for. sed non sequitur q for. incipit
esse. ¶ Deinde arguitur contra secundum
q fin fundamentum suu si nuc incipit. b. aia i
troducti per prem an prem. a. materie et in fi-
ne hore adequate informabit. b. man v3 in
causati segt q qdlibet instas huius hore an. c.
erit ultimum no esse for. qd no e roabile. et p-
batur pna. qz dato instanti medio in isto non
erit for. et immediate post for. erit in aliquo in-
stanti eo q iste binarius ex. a. et b. i immediate
post erit in aliquo instanti. ergo for. immediate
post illud erit in aliquo instanti. Et sicut ar-
guitur de vno instanti an. c. ita v3 arguendu
de quolibet alio. ¶ Illud posset ipse dñe q lz
in isto instanti medio no erit for. tñ for. erit in
illo instanti medio. et per pna prima exponet
esset falsa. qz ly for. d3 precedere. Qd aut for.
erit in illo instanti medio p3. qz ille binarius
erit in illo instanti. et ille binarius erit for. ergo
Et tñe pñr cōcederet q for. p magnum tps
erit anqz erit for. ¶ Sed cōtra rñsonem ad-
huc arguitur. sit ita q nuc distemus p vnā
horam a principio illius hore in quo incipit. b.
anima introduci in aliquā ptez materie. et sit
illud. c. et tunc fin eum. c. erit ultimum. non
esse for. et cōsequenter in. c. instanti for. incipi-
et esse. ¶ Sed arguit q no. qz si sic hoc ma-
xime foret per eius exponetes for. i. c. no erit
sed immediate post. c. erit in aliquo instanti. mo-
do prima est falsa. qz ille binari? erit in. c. hoc
est manifeste falsum. fin eum. ideo nihil pro-
bans. ¶ Arguitur tamen adhuc contra. quia
saltem segtur q quodcūqz instanti dato huius
hore an. c. ipsum erit ultimum non esse for. qz
cum erimus in instanti medio erit verum
dicere. for. no est in instanti presenti. et imme-
diate post hoc for. erit in aliquo instanti. eo
q ille binarius immediate post hoc erit i ali-
quo instanti. ideo tunc erit verum dñe. hoc

esse ultimum in esse for. Et sicut arguitur
de isto. ita de quolibet et alio. Non igitur po-
test evitare quin concedendum sit quod quo-
cumqz dato tali quando ipsum erit. erit verū
dicere hoc est ultimum non esse for. ¶ Tunc
autem pro veritate dicenda dicam ea que mi-
hi apparēt. ¶ Primo si tenemus q ad idē-
titatem compositi naturalis sufficiat idētitas
forme consequenter pono duas conclusiones
¶ Prima. Si anima intellectiva for. incipiat
subito induci i certaz partē materie sicut est
possibile. vt prius ostendi. tunc dabitur pri-
mum esse for. sicut dabitur primum instans
illius anime in materia. quecumqz sit illa.
¶ Secunda conclusio. si anima for. per par-
tem ante partem int. oduectur. tunc sicut no
dabitur primum instans anime for. in mate-
ria. sed ultimum qd no ita dabitur ultimum
non esse for. et non primum esse ipsius. Si ve-
ro tenemus opinionem magistri q ad idēti-
tatem for. requiritur hec mā. et hec forma
consequenter dicentur due conclusiones.
¶ Prima conclusio. Si anima intellectiva in-
cipiat subito induci in certam partē materie
dabitur primum esse for. vel alterius require-
tis formam. et illam materiam ad esse sui.
¶ Secunda conclusio. Si per partem ante
partem inducetur anima intellectiva in mate-
riam. et ad esse for. requiratur. a. mā gra ar-
gumeti. tunc q cito erit extensa hec anima in
tellectiva in. a. materia adequate. tam cito erit
for. et per consequens eum dabitur primum
instans. in quo. b. anima erit in. a. mā exten-
sa adequate. ideo dabitur primum esse for.
¶ Ad rationem autem suam in oppositum
quam elicere possumus ex verbis suis. lz no
in isto loco cum arguitur q for. erit in aliquo
instanti ante illud instans. qz ille binarius erit
i aliquo instanti an illud instas. et ille binari? erit
for. ergo. ¶ Rñdetur negando consequentiam
nec est syllogismus expositivus. vt alias dixi
in tercio de anima. ¶ Sed contra. hec respō-
sio non tollit argumentum. eo q tantum
connotatur ly for. sicut ly ille binarius. ita nā
qz significat compositum ex hac materia. et
ex hac forma sicut ille binari? quia rñsio. no
habet colorem quam posui in tercio de ani-
ma sequendo opinionem cōm. ¶ Illud nō pos-
set dici q salte3 est illa diuersitas. qz ly for. cō-

notat hanc materiam. et hanc formam simul
 unitas. sed non ly ille binarius. **¶** Sequendo
 autem opinione eodem quod ad esse for. sufficit
 identitas forme. tunc ly ille binarius est magis
 connotatiuus. ut ibi dixi. **¶** Considera ulterius
 circa correlaria sequentia. concedit enim quod
 libet homo qui incipit esse prius incipit esse. quod
 incipit esse homo. **¶** Credo quod hoc modo verifica-
 ri velit. si for. gra argumendi quod incipit esse. ad
 cuius esse requiritur. a. materia simul cum. b.
 forma. et sequitur tunc quod for. nunquam incipit
 esse homo. nisi quando. b. forma erit adequate in. a.
 materia. sed prius incipit esse. ergo assum-
 ptum probatur. quod in eo instanti. in quo anima
 incipit introduci in aliquam partem. a. for. incipit
 esse. Arguendo sic. ille binarius incipit esse.
 et ille binarius erit for. ergo. **¶** Sed apparet
 mihi multiplex deficere fundamentum eius.
¶ Primo. quod cum non deitur ampliatio fin-
 eum in ista for. incipit esse ly for. solum suppo-
 nit per eo quod incipit esse. modo nihil incipit esse
 for. in casu isto. **¶** Secundo sicut concedendum
 est in casu illo quod for. incipit esse homo. quod tunc non erit ho-
 mo. sed immediate post erit homo. quod ille bi-
 narius immediate post erit homo. et ille bina-
 rius erit for. ergo. **¶** Item non valet ille mo-
 dus arguendi. ut prius dixi. ille binarius inci-
 pit esse. et ille binarius est vel erit for. ergo. sed
 solum sequitur quod aliquod aggregatum quod
 erit for. incipit esse. **¶** Item illud videtur con-
 tradicere fundamento priori quo probatur
 cor. predictum. scilicet si aliquis homo incipi-
 et esse prius incipit esse et. ideo non sequitur
 nullus erit primus homo productus ex da-
 to semine. ergo et. patet enim ex predictis con-
 sequentiam non valere. **¶** Considera post hoc
 argumentum quod adducit ad probandum quod
 non dabitur primus instans introductionis
 anime intellective. et consequenter non dabi-
 tur primus homo productus. admissio enim
 quod. a. sit minima caliditas cum qua non potest
 stare forma dati seminis. consequenter ad ar-
 gumentum dicitur quod hoc contingere potest
 ut deatur primum esse for. et primum est ani-
 me eius in materia ut superius probatum est
 esse possibile. et hoc siue caliditas illius mate-
 rie sit unis. mis siue dissimilis. Et consequen-
 ter quod si sit unis. mis verum est ut plurimum

quod tunc agens ageret velocius in partes pro-
 pinquas quam remotas. non tamen necessario. imo potest
 eque velociter agere in omni partem. ut in-
 predictum est. **¶** Cum autem dicit ulterius quod si pas-
 sum sit dissimile. tunc aut erit sic dissimile. quod
 ager eque velociter in partem propinquam et re-
 motam. et de hoc non esse possibile. **¶** Dico quod
 si erit dissimile in caliditate et debeat in oes
 partes eius eque cito inducere animam intellectivam
 de etiam in oes partes eius eque cito inducere a
 caliditate. et hoc non potest esse nisi velocius age-
 ret in illas partes in quibus est minus de calidi-
 tate. quod esse potest per in illis minus resistere sed
 frigiditate. et ibi minus est de multitudine for-
 me resistentis. **¶** Et ulterius quod verum est si de-
 beret agere eque velociter in parte propinquam et
 remotam de remotam esse minoris resistentie. sed
 ex hoc non sequitur quod ibi plus de est de fili sine de
 caliditate. et prius minus de frigiditate ut ipse in-
 nuit. Staret. nam si remota parte plus de de frigi-
 ditate gradualiter. sed est minoris resistentie. Non
 ergo sequitur illa conclusio quam peludit. videlicet a ca-
 liditas prius erit ad extremum remotius illi
 passum quam in parte propinqua. nisi suppositis illis
 quod ipse supponit. videlicet quod agens uniformiter
 agat quo ad partes materie et in parte remoti-
 ori sit intensior caliditas. **¶** Falsum est etiam quod
 nullum erit primum instans. in quo erit a. caliditas
 ad aliquod punctum intrinsecum passum. nisi suppo-
 sitis illis quod dixi. et ulterius quod nulla pars passum
 sit unis. mis. **¶** Cum autem dicit ulterius quod si su-
 erit taliter dissimile quod velocius agat in remo-
 tum quam in propinquum. Dico hoc esse possibile per
 minorem esse resistentiam in parte remota. et prius
 admittitur dari partem in qua velocissime agit
 scilicet quo ad extremum eius. et hoc erit
 propter minorem resistentiam. Undecumque
 hoc proneniat. non tamen oportet ibi esse plus
 de simili. i. caliditatem gradualiter intensiore
 neque etiam plus esse de multitudine calidita-
 tis. Multis enim aliis causis. sit una quali-
 tas minus resistens quam ratione minoris
 multitudinis. Imaginor igitur agens tales ha-
 bere proportionales ad omnia puncta. et taliter
 ad ea dissimiliter agere quod in eodem instanti
 erit omnino eis introducta a caliditas. et hoc
 erit remissiori existente caliditate in parte re-
 motiori quam in parte propinquiori. post
 quam continue velocius agat ad puncta re-

mota quod per
 for. inducet in
 sequitur illud
 nullum erit prius
 erit introductus
 gumenta quod a
 verum. n. dicit
 eundem. quod tunc
 portione ad
 bet punctum in
 tio illoque caliditas
 re in certa parte
 bet sui inducere
 sequenter eque
 sus aut quod pon-
 am est possibile
 sua nihil est. et
 adhuc citius per
 ore. quod n. ita
 portiones ad p
 inducet a. grad
 cito forma ad ob
 non ridet. quod verum
 maxime probat de
 mis resistentie. i.
 intentum. **¶** Ad quod
 est enim possibile
 locus agere in p
 agere velocius in
 eque cito inducere
 in et prius forma
 in ultimo notabi-
 eius. aut eque v
 nus est de qualita-
 ret mihi necessa-
 gradualiter. licet
 remota. Item
 tudine forme li-
 tie minus resiste-

de re instanti
 etatis quod de in-
 salter non esset
 for. definiente est
 dat sola forma

motiora q̄ p̄p̄ingo: a. tunc. n. in cōll tpe intē
 fiorē inducet in remotū q̄ in p̄p̄inquū. iō nō
 sequitur illud q̄ ultimate concludit. videlz
 nullū erit primū instās in quo forma sequēs
 erit introducta. ¶ Cōsidera ulterius circa ar
 gumenta q̄ adducit p̄tra se ⁊ solutiones eius
 verū. n. dicit. nō addendo casus primū ⁊ se/
 cundū. q̄ tunc aut agens nullā haberet pro
 portionē ad punctū immediatū. c. aut ad quēli
 bet punctū intrinsecū b̄et infinitā. sed nega
 tio illorū casuū nō obstat qn possibile sit age
 re in certā partē materie simul s̄m se. ⁊ q̄dli
 bet sui inducere. ⁊ caliditatē ḡra exēplī. ⁊ cō
 sequenter eā cito p̄ totū inducere formā. Ca
 sus autē q̄ ponit in replicatione p̄tra rōnē su
 am est possibilis. ⁊ probat intē. R̄n̄sio autē
 sua nihil est. cū dicit q̄ hoc nihil p̄bat. eo q̄
 adhuc citius pueniet actio ad partē p̄p̄ing
 orē. q̄uls. n. ita sit tñ adhuc stat tales b̄re pro
 portiones ad puncta intrinseca q̄ eque cito
 inducet. a. gradum caliditatis in oīa illa. ⁊ eā
 cito formā ad oīa illa introductet. ¶ Ad tertiu
 nō r̄ndet. q̄ v̄z probat q̄ argumentū suū
 maxime p̄bat de passo v̄niformi siue v̄nifor
 mis resistentie. sed de passo difforni p̄ngit
 intentū. ¶ Ad quartū nō r̄ndet. q̄ p̄bat v̄z
 est enim possibile taliter agens extrinsecū ve
 locius agere in p̄p̄inquū. ⁊ intrinsecū taliter
 agere velocius in remotum. q̄ illa duo simul
 eque cito inducent. a. gradū caliditatis p̄ to
 tū ⁊ p̄ter formā substantialē. ¶ Cū autem
 in vltimo notabili dicit q̄ si agens agat velo
 cius. aut eque velociter in remotū. tunc mi
 nus est de qualiditate in remoto. non appa
 ret mihi necessarium. potest enim esse eque
 gradualiter. licet minoris resistentie in parte
 remota. Item posset esse equaliter de multi
 tudine forme licet merito alterius circumstan
 tie min⁹ resisteret in pte remota. Ca. 3.

Ed pro rerum

desitionibus ⁊ c. Considera p̄/
 mo suppositiones eius. In pri
 ma in libro meo loquitur solum
 de re inanimata. in alijs libris rep̄t tam de
 statīs q̄ de inatīs. Et si loqueret v̄nuer/
 saliter nō esset v̄nuer saliter verum. sicut de
 sor. desinente esse posito q̄ ad eius esse suffi
 ciat sola forma s̄p̄ materia. nisi forte vellet seg

suā fantasiā q̄ nullus hō desinit esse. Ideo
 forte dicit in l̄ra cuiuslibet sub̄e desinentis ēē
 ⁊ c. verū tñ diceret ip̄e q̄ ad esse sor. reḡritur
 esse hūius forme in hac materia. ¶ Vltima
 eius suppositio nō tenet s̄m cōem op̄inionez
 v̄z variata tota materia variat cōpositū ei
 ius est materia. idē. n. sor. eadez aīa manente
 pōt cū diuersis totalibus materiabus mane
 re. ¶ Considera r̄n̄sione eius. Ad argumen
 tū cōtra ip̄m cū arguit q̄ tunc qcquid sufficit
 corūpere p̄re alienius cōpositi sufficeret cor
 rūpere totū. licet r̄n̄sio sua vera sit. tñ alia faci
 lio: r̄n̄sio dari pōt ⁊ magis vt p̄nto p̄posito
 conueniens. v̄z concedendo q̄ qcqd sufficit
 corūpere partē alienius totius sufficit corū
 pere illud totū cathegorematicē. nō tñ. s̄mca
 the. ita vt sufficiat corūpere q̄libet eius par
 tē. Et p̄ter d̄f q̄ nō reḡritur maior potētia
 vel proportio ad corūpendū totū cathegore
 maticē q̄ partē l̄z reḡratur maior ad corūm
 pendū totum s̄mcathe. ⁊ ex consequenti non
 maioris difficultatis est corūpere totū cathe
 gorematicē q̄ partes. Sed forte sequitur ip̄e
 op̄inione calculatois de reactione. qui vult
 passum debilius agente nō sufficere alijs pa
 ribus in aliqua parte agentis corūpere qua
 litatem contrariam. ¶ Vidi in correlario se
 quente appellat animā rem inanimatā. Di
 cit enim quālibet formā substantialē desinen
 tem esse rem inanimatā. ¶ Considera dum
 sedt exceptionem sue conclusionis ponendo
 relationes differre a suis fundamentis. non
 loquitur consequenter. debet enim probare
 q̄ veritatis illius. tu moueris. non datur vl
 timū in sui desitione. sed potius primū. q̄ nō
 vt est rei veritas. Ip̄e autē dicit q̄ eius veri
 tatis nō dat primū sed vltimū q̄ nō. ⁊ hoc
 est v̄z. ⁊ hoc est quo ad eius inceptiōē q̄re
 non nō ad propositum togē. Ca. 4.

Ed incidit

dubium.
 Utrū ps
 aīalis ⁊ c. ¶ Circa suppositiones
 q̄s ibi ponit q̄ prima fronte ve
 re apparent. videatur in solutio
 ne argumentorū suorū an limitande sint ⁊ q̄li
 ter. ¶ Considera primū correlariū cui⁹ insert
 q̄ q̄dlibet membrū alicuius aīalis est eiusdē
 speciei cū quolibet mēbro eiusdē. hoc enim
 nō foret verū tenēdo in aīali fore formas par

particulares mebroꝝ pter aiaz. Tunc. n. pster
dicimus qd ossis eg ⁊ carnis eiusdē nō ē so-
ma ultimata eiusdē speciei. Alterius. n. spe-
ciei est forma particularis carnis. ⁊ alterius
forma ossis. ⁊ iste sunt ultimata forme. Et
idē vī dicendū ad aliud qd inferē vterius d
hoie q̄uis. n. in q̄libet pte quantitativa huius
hois sit eadē aia numero. tñ pter illā in di-
neris in ēbris diuerse sunt forme particula-
res ⁊ ille sunt vltime. ¶ Per idē pz sequēs
conclariū nō esse vez qd quelibet pars quā-
titativa alicuius aialis ⁊ illud aial sunt eiusdē
speciei. Itā ultimata forma totius aialis ē aia
sed ultimata forma partis nō est aia sed for-
ma particularis. ¶ Si tñ fieret instantia d ag-
gregato ex carne ⁊ neruo vel capite manu ⁊
similibus. Dī qd caput nō est vere vnū per
vnā formā sed aggregatū ex partibus diuer-
sarū speciez q̄ tñ inuicē cōtinuantur p formā
vnā totius. q̄ omnib⁹ illis partibus est cōis.
¶ Itā igitur oz vterius concedere vt ipse cō-
cedit qd totū ⁊ sue partes sunt eiusdē pfecti-
onis essentialis. ¶ Ad argumentū autē est vī
terius inferē qd forei possibile aliquid transi-
re de specie in spēm aliā ipō nō corrupto. cō-
ceditur qd pars bouis pōt fieri bos q̄ tñ non
est bos. tñ illa pars nullus erat determinate
speciei. sed erat aggregatū quoddā ex pluri-
bus diuersarū speciez inuicē cōtinuatis p vnā
formā vt pz dicebat. ¶ Et si arguit qd ca-
put grā exēptē vnū ens p̄tūū p vnā formā
⁊ p p̄is indiuiduū vnū ⁊ p p̄is sub vna spē
tñ cōtentū de p̄dicamēto sbe. q̄re nō est ag-
gregatū. ex indiuiduis pluriū spēz. ¶ Pre-
terea querendū esset q̄ species esset illa sub q̄
est. Itā dē negando p̄am primā. q̄uis. n.
partes eius cōtinuent p aiaz. sunt postea for-
me particulares rōe q̄rū cū sint specie distin-
cte nō est totū vnū indiuiduū. sed plura inui-
cē cōtinuata ⁊ aggregata. ¶ Alter posset qd
dicere qd caput est vnū indiuiduū. sub deter-
minata specie capitis. ⁊ illud indiuiduū ē ag-
gregatū ex pluribus indiuiduis diuersarum
speciez q̄ adinuicē cōtinuat p vnā formā eis
eōz lz nulli illoꝝ ultimata. ¶ Cū autē vteri-
us inferē qd quelibet pars quantitativa hōis
est hō. ⁊ quelibet pars bonis est bos. pz ex
predictis illud nō esse pcedendū sū opposi-
tā opinionē. ⁊ pster negat qd q̄libet pars ho-

minis ⁊ hō sunt eiusdē speciei. tenendo supe-
rius dicta. Hoc autē dico sequendo cōz opi-
nionē. ⁊ cū hoc tenendo in mēbris hōis for-
me distinctas formas particulares quib⁹ in-
uicē distinguunt. ¶ Ad agis tñ alias credidit
⁊ alio nō apparente magis credo hūc ma-
gistro. ⁊ pster teneo partē aialis esse eiusdē
speciei cū toto isto aiali. ¶ Sequendo autem
opinionē cōm. vt modo suscitāni. r̄ideo vt
terius ad aliā p̄firmationē cū arguit qd tunc
pars hōis esset indiuiduū alterius speciei ab
hoie. Dī si loqueris de parte simplici ipa est
alterius speciei ab hoie vt caro neruus ⁊c. ⁊
conceditur qd illius partis ⁊ totius eadē est
forma spē. sed vnus ultimata. alterius non.
Itā. n. tota est ultimata homini ⁊ nō vltima-
ta carni. est totaliter hōis totius ⁊ particula-
ris carnis. forma vero carnis est ultimata
carni. sed nō toti homini. ⁊ est adequata car-
ni. sed nō toti homini. sed est forma totius ho-
minis partialis. ⁊ hoc nō inueniunt di-
uerfa indiuidua specie hīe easdē formas spē
ultimata vni ⁊ alteri nō. vni adequata. ⁊ al-
teri nō. Si vero loqueris de parte etheroge-
nea vt capite ⁊ sibi⁹ pz ex p̄dictis illā nō ē
indiuiduū vni sub vna determinata spē solū ē
pcedendū sed aggregatū ⁊c. vt p̄as dēz est.
¶ Ad illud autē qd vltimo inducit. v3 dato
opposito sequeretur duas species differen-
tes. aut duo indiuidua illaz specierum diffe-
rentiū ⁊ nō cōmunicantiū esse equalis per-
fectionis essentialis. Itā probat ipse cōclusi-
onē. Sed pōt sic probari. pars bouis ⁊ bos
aut pars hominis ⁊ homo sunt diuersarum
specierū. ⁊ tñ eiusdē pfectionis cuz maxima
vtriusq̄ perfectio sit aia que in homine. ⁊ in
parte ipsius est eadem numero. ⁊ in boue ⁊
parte ipsius est eiusdē speciei. ¶ Quare nul-
lū apparz saluo meliori iudicio cōcedendā ē
cōclutionē. Itēz repugnat loquēdo de indi-
uiduis diuersarū specierum quoz vnū est p̄
alterius. ⁊ quibus lz maxima eoz perfectio
sit eadem forma numero vel specie. tamen
vni illorum est ultimata alteri nō. vni est ade-
quata alteri vero non. Considera vterius est
inferē opinionē suā. vera. n. dicit sū illaz cui
magis assentio vt prius dixi. licet putem op-
positum defendi posse vt hic prius defendi.
¶ Considera quare ponit illaz particulā. qd

dis ppter partē
alios. ⁊ hoc dicit
q̄ pes hominis
Considera vterius
⁊ diminuit. dicit
do conclusionē
clutiones videri
nihil vere augē
quā partem de
alimenti. non
ad finem itā qd
quare ⁊c. ¶
loquēdi vel
tenendo qd ad
identitas forme
tas materie. cor-
bomo potest
bomo cum eadē
ti. vel diminuit
terie. variatō.
modum Vigor
parata de augmē
nendo sicut prius
ficere identitatem
ma numero exte-
rior. ⁊ aliquādo m
norem materie ex
sis materieb⁹ s
dam. in homine.
maris. ⁊ consequ
getur. sed oia au-
noue partis eade
pster manent eē
tur primo de gen
transmutatione n
mūlpenetratio
mā numero info
me. ¶ Tertius
supponendo qd
ponat additionē
to. nō tñ requir
tur ipm esse cōp
nono addita. sed
lores dimensionē
one noue p̄tis aī
fuerit. vel nū p̄
q̄ ps p̄teritens si
fones vere angē
ad maiores dimē

dico ppter partes equi habentes formas par-
 tiales. et hoc dicit in ratione ad illud argumē-
 tum quod pes hominis esset risibilis et rationalis.
 Considera vterius ea que dicit de augeri
 et diminui. dum arguit contra se conceden-
 do conclusionem quam intendit. Illi con-
 clusiones videntur concedende supposito quod
 nihil vere augeatur. nisi illud quod recipit ali-
 quam partem de nouo per intus susceptionem
 alimentum. non est enim idem a principio usque
 ad finem in quod recipit motum augmentum
 quare et cetera. Possunt tamen duo esse modi
 loquendi vel tres ei oppositi. Primus est
 tenendo quod ad identitatem compositi sufficiat
 identitas forme. et non requiratur identi-
 tas materie. consequenter diceretur quod saltem
 homo potest vere augeri. quia manet idem
 homo cum eadez anima a principio augmen-
 ti. vel diminutionis usque ad finem. id est fiat ma-
 terie variatio. Possimus secundo sequi
 modum Ugonis. quem tenet in questione se-
 parata de augmento videlicet. primo suppo-
 nendo sicut prius ad identitatem compositi suf-
 ficere identitatem forme. secundo quod eadez for-
 ma numero extensa potest aliquando esse ma-
 ior. et aliquando minor. secundum maiorem. aut mi-
 norem materie extensionem. et sic cum diuer-
 sis materiis semper est eadem formaque
 dum in homine. sed in omnibus aliis ani-
 matis. et consequenter nedum homo vere au-
 getur. sed omnia animata postquam post aduentum
 nonne partis eadem manet forma numero. et
 postea manent eadem partes formales. ut dici-
 tur primo de generatione. Dicit etiam quod in
 transmutatione nutrimenti sit materiarum si-
 mul penetratio et utraque simul eandem for-
 mam numero informat sine additione nonne for-
 me. Tertius modus loquendi potest esse iste
 supponendo quod vera augmentatio. id est presu-
 ponat additionem prius ad partem mediate alimen-
 to. non tamen regit ad hoc ut aliquod vere augea-
 tur ipsum esse compositum ex parte preexistens et de
 nouo addita. sed sufficit ipsum extendi ad ma-
 iores dimensiones. concurrente cum hoc addi-
 tione nonne prius astate ad partem astatam. quam vel prius
 fuerit. vel nuppi fiat. Et tunc postea diceretur
 quod per persistens si extendatur ad maiores dimen-
 siones vere augetur. Sicut per de nouo addita
 ad maiores dimensiones extensa vere augetur

Idem etiam de toto est possibile. nam possibile est to-
 tum aial statim per certum tempus. ubi gra per horam in quo
 nulla fiat actualis versio nutrimenti et in sub-
 stantia alii fiat preparatio et totum aial secundum se et
 quolibet sui parte extendi secundum omnes diametres ad
 maiores dimensiones. et per prius vere augeri.
 Et potest teneri secundum hunc modum si cum ma-
 gistro ad variationem materie variari compositi
 tum. et secundum hunc modum ita saluabitur de habenti-
 bus aial extensionem sicut de homine. sicut etiam pe-
 nes secundum modum de utroque saluabitur de dimi-
 nutione. Eadem sententia ponenda videtur secundum omnes hos
 modos. Penes primum per quod de homine saltem
 reueretur. id est non de alijs vere diminui cum ma-
 neant penes eadem aial. Penes secundum de utroque
 verificatur. cum secundum illi ita. contingat aial extensionem
 eandem numero condensari ad reductionem corpo-
 ris sicut contingit eam magis extendi. Penes ter-
 tium modum diceretur quod possibile est aial per tempus
 manere a quo nulla fiat resolutio. et a fortiori
 possibile est de parte. si enim a quolibet par-
 te continue fieret resolutio subito totum fieret
 quantum. Quo supposito possibile est partem ita
 de nouo additam quam preexistente vere diminui
 ut in tempore senectutis si fiat contractio aliquid par-
 tis sine resolutione. Idem etiam de toto posito per
 horam nihil resolui. et tamen totum strahi. tunc enim
 aial vere diminui per tractionem et cetera. et manet
 idem compositum cum eadem forma et eadem materia
 per horam. Et penes hunc tertium modum teneri
 potest seruando magistro ad identitatem compositi
 regri identitatem materie. Ad illud autem quod po-
 stea magister concludit quod nihil potest habere aliam par-
 tem quam habet manens idem numero. illud procedit secundum
 eodem opinionem. de forma. de materia. de quanti-
 tate. de qualitate. de composito vero habite formam
 extensionem etiam procederet per omnes opinionem. Sed
 per. non procederet in opinione prius recitata.
 De habente autem formam inextensam non concederetur
 secundum omnes opinionem. neque secundum. sed apud
 magistrum istum tenentem identitatem materie regri
 illud procederet. magister autem prius facit men-
 tionem de inaiatis. de illis autem minor est difficultas.
 Aristoteles autem et ceteri procedunt sola aiala vere
 augeri. eo quod augmentatio propria supponit
 aduersum nutrimentum. quod non reperitur in rebus in-
 aiatis. sed bene potest fieri. Idem etiam potest dimi-
 nui diminutione opposita augmentationi. per
 prius sumpte. id est possit condensari. Et alia

ego dixi qd rarefactio et cōdēsatio sunt verius dicende motus qm augmētatio et diminutio aiatoz de qbus loquitur. Aris. eo qd in rarefactioe et cōdēsatione manet. idē mobile a principio ad finem. Cū aut vltorius magis arguit cōtra qdam rñsionē q est Ad aris. primo de generatione qd planta manet eadē numero i augmētatione vlt diminutioe eo qd manet ps principalior. Dici potest qd augmentū pbat qd nō manet in diminutioe plāte eadē forma nec eadē plāta nūero idēitate stricte sūpta tñ idēitate large sūpta manet idē usiero. Et vide diffictōez magis loco al. et ponit p̄t tāqz ali? mod? loquēdi ad dictā difficultatē. Cōsidera vltiori? cū magis cōcedit ar. qd est qd accipiedo nutritionē vt cōter accipit p cōuersione nutrimenti et. nō est possibile aliqd nutriri. Oppositū enīz huius teneret fm alios. Cōsidera penes cōm opinionē saltē cōcederet de hōie. manēte enīz eadem aīa intellectu numero succedētibz p̄tibz mālūbus manet idē exponitū. et sic p̄ ips idē for. vt re nutrit. De aliis aut aiatis ab hōie vlt cōcedēdum qd magister pbat nisi reditāmur ad opinionē Ad aris. Cōsidera aut modū fm. l. Vgo. diceret de oībz aiatis ipsa vere nutriri et qd planta vel asinus est idē numero a principio nutritionis vsqz ad finē cūz maneat eadē forma informās p̄iorē et sequētem lz sub alia et alia extensione. Cōsidera tertiu modū adherenti p p̄t magistro et tenentē qd ad idēitatē cōpositū regnat idēitatis māe cōcederet qd magis cōcedit. Cōsidera aut Ad aris. p̄z nō ēē cōcedēdū qd magister cōcedit. qd in fine nutritionis aiati manet idēz numero large lz nō stricte. hec diceret sufficere ad mētē Aris. Quo aut ad illd qd dicit qd nūllū pōt hēre aliā p̄t qd hēat iā p̄us dictū est. Cōsidera vltiori? quo ad illū modū arguēdi quē fac. qd si nutritio est p̄uersio et. tñc aīa tñ ex sola mā p̄ma nutrīret. qd sola mā p̄ia p̄uerit et. Itā nō fm illos modos loquēdi v̄z. sed fm veritatem sequitur. dicimus. n. cibū cōuerti in chylū. et chylū in sanguinē. et sic de aliis lz sola mā remaneat et noua generet formā. Cōuerti nāqz subālī de quo intēdimus nō dīverū motū. ita vt oporteat idē p̄positū manere vsqz in finē. sed dicit corruptionē cōpositū cū inductione noue forme in eius mate-

ria. sicut etiam concedimus aere in aqua cōuerti et econtra. Cōsidera vltorius modū illum quem ponit. qd si nutritio est aliquid ipsa est assimilatio p̄tis materialis nutrimenti cū inductione forme subālīs elusdes species et. loquitur cōditionaliter qd nō cōcedit motū esse de presenti. sed de futuro vel p̄terito tñ. Cōsidera tñ. nam fm illum modū querā ab eo quid est illud qd vere nutritur. Itā pōt fm eū dici neqz concedi de animalī neqz de parte eius p̄existente mālī nec formali nec forma nec materia eius. Restat igitur vt illud concedatur de nutrimento vlt de materia ipsius sicut ipse videtur velle concedere. sed hoc est derisorium nutrimentūz nutriri. aut materiam eius p̄iam. nec hoc verbis nec intentioni Aris. est consonum. quare melius est vlt modo loquēdi communi et trāsire vt prius dicebatur. Cōsidera vltorius cum dicit negando qd continue sit resolutio ab animalī. et per hoc se restringit ad p̄mum instans animalis. tunc enim non resolutur. quia tunc daretur p̄mum esse resolutionis. et hoc credo esse fundamentum eius sed iudicio meo non oportebat se sic restringere. quia certe verisimile est per aliquod tēpus. lēz p̄mum manere posse aliquod animal sine resolutione alicuius partis. licet calor naturalis per idē tempus continue calefaceret et subleuaret. Admissio autem grāta argumenti qd ab aliqua parte animati continue fiet resolutio. tunc recurratur ad vias prius recitatas vel ad vias magistri sicut respondentī placuerit. Cōsidera autēz scinisti quāliter sequitur qd si a qualibet parte animalis fieret vel inciperet fieri resolutio. tñc nulla ps remaneret et. quia si dicas qd aliqua pars remaneat que sit et sequitur qd quelibet pars eius que prius fuit est. aliter non remaneret et per consequens non est ab ea resoluta alīqua pars. Cōsidera tamen illos modos arguēdi quos dicit valere. inter quos vltimus videtur non valere. Videlicet cuiuslibet p̄tis incipit aliqua ps augeri. ergo totū scipit esse infinitum. hec enim p̄ia vlt valde dubia ymaginō: enim totaliter aliquid augeri p̄ ad ditionem vt aliquod totū totū addat et me dictas medietati et q̄ta pars quarte parti et sic in infinitum siue hoc fiat cum penetratio-

ne partū. vt in
sine penetratione
rificare intendū
ba sequētia qd
ips pōt manē
subulādo et
ro pōt p̄ ipus
Et vltorius d
cit verus mo
nisi rarefactio
dicit ad aris.
quid dici os

dū est ad argu
alias dixi qd lo
nos mere sub
bi opinio mag
tur p̄ia qd p̄e
qualz parte. cu
nō solū dicit ba
teria. sed etiā pa
ui ossis et. cōp
cōnotatiūz fig
delicet figurā et
vel talū. Caput
liq. Et lz nō est
dētis tñ cōnotat
predictas forma
que alie sunt et
et alijs partibz
vt ip̄e inducit.
stari. Cōsidera
materia totius p
missis alijs form
qd bec substanti
si forma for. et
substantialis. et
quare quelibet
esset quelibet.
substantialiter a
tialiter accepta
in specie huius
nerui. qd tunc est
cie carnis aut oss
cōtinua nō repor

ne partium. ut iudicio meo o3 ymaginari. sine
sine penetratione 7c. qre considera qliter ve-
rificare intendit dictu suu. **C**onsidera ver-
ba sequentia q declarant qd prius dixisti q p
ips pot manere ide aial. lz calor ptinve agat
substantia 7c. qre ut ipe dicit. ide aial nume-
ro pot p ipus alterari. aut localiter moveri.
Et ulterius dicit id qd alias dixisti q nullus
est verus motus in predicamento quantitatis
nisi rarefactio 7c. pdesatio. **U**ide postea qd
dicit ad aris. 7 verba eius increpativa. tu scis
quid dici o3 tenendo oppositu. La. 5.

Abum igitur

incidit utz manente eade forma i
composito 7c. **S**i volumus
defensare opinionem coez riden-
du est ad argumenta magistri lz difficile sit.
alias dixi q loquendo siue capiendo termi-
nos mere substantialiter verior apparet mi-
bi opinio magistri. **A**d primum igitur nega-
tur pna q pes for. esset caput eius. 7 sic d ei?
qualz parte. cuius ro est. q: ille terminus pes
no solu dicit hanc aiaz intellectua cu hac ma-
teria. sed etia particulares formas carnis ner-
vi ossis 7c. componentiu ipz. est etia terminus
connotativus significans tale pialatione vi-
delicet figura 7c. 7 tale numeru partiu taliz
vel taliz. **L**aput aut dicit alia figuratone 7 re-
liq. Et lz no esset connotativus alicuius acci-
dentis tn connotat aut substantialiter significat
predictas formas substantiales particulares
que alie sunt 7 alie numero in pede 7 capite
7 alijs partibus. 7 sic vna pars non erit alia
ut ipe inducit. **C**ontra tn illa rone posset in-
stari. **P**rimo q: signo solu aggregatu ex
materia totius pedis for. 7 aia eius preter-
missis alijs formis particularibus. 7 tunc pz
q bec substantialiter est for. cu in eo no sit ni-
si forma for. 7 materia. 7 no e ibi alia forma
substantialis. 7 sic de qualibet alia arguitur
quare quelibet pars for. esset for. 7 quelibet
esset quelibet. **I**te quero in q specie sit pes
substantialiter acceptus siue bec pars substā-
tialiter accepta. 7 non vi esse in aliq. non. n.
in specie humana. q: tunc esset ho. nec in spe-
nerui. q: tunc esset nernus. 7 p ide nec in spe-
cie carnis aut ossis. 7 sic aliq sba vere vna 7
continua no repon. ref tn aliqua inecie specia-

lissima. **F**orte d: q pes no est sba vere vna
sed aggregatu ex pluribus. **C**otra. q: partes
eius vere ptinuant. ergo est vna sba ptinua.
Ad hoc est difficile ridere iudicio meo. tn
ut mihi apparet p nunc. **A**d primum d: q ag-
gregatu ex materia totius pedis for. 7 aia in-
tellectiva eius no est for. nec ho ad hoc. n. q
esset ho regeretur aiaz intellectua eē vltima
ta forma illius aggregati. sed hoc no est ve-
ru. aia. n. intellectiva est vltima forma soli?
totius copositi. Illi? vero aggregati ples sūt
vltimate forme suaz partiu. ut vna ē vltima
ta nervi. alia ossis. sed nulla ē vltima toti?
Sz ptra demonstrato illo aggregato ut pri-
us. hoc est sba aiata sensitiva. ergo est aial p
diffone aialis. 7 nullu nisi ho. ergo est ho. 7
nullus nisi for. ergo est for. **D**i negando pri-
ma pna. sed dz argui sic. hoc est sba aiata
sensitiva p aiaz exite vltimatu eius actu. er-
go 7c. sed aiaz est falsus. ut dictu est. **E**t si
d: q tūc ly aial eēt terminus connotativus 7
accidens. q: tūc diffiniret p extrinseca. nega-
tur pna. cu. n. d: p aiaz exite actu eius vlti-
mi. oēs illi termini aut sunt de predicamento
sbe. sicut ly aial. aut transcendentes essentiales
sicut ly actus. **C**ontra itez instat. si nulla eēt
in for. forma substantialis pref aiam istud ag-
gregatu foret ho. 7 pnter for. sed nūc no ni-
nus est ho q: tūc. ergo. **P**robabilr d: ne-
gādo miorē. eo q tūc illa mā no hret formā
vltimā vl istas formas vltimatas qz nūc hz
Alij vero dicerēt negādo maiorē cu illud
aggregatu no sit p se seorsu exis. **S**z bec
rñsio tūc incidit i illud inconueniēs. q termin?
mere subalis aliqd extrinsecu pnotatet. 7 per
ide ēt ps aq quātativā no ēt aq nec ps ae-
ris ēt aer. 7 sic d singulis. **A**d sedz d: pe-
dē no ēē i aliq determinata spē sube p se. q: n
est vere 7 simplr pnuu. lz. n. sit quoddā cō-
tinuū punitate materie 7 punitate forme no
vltimate. no tn continuitate forme vltimate.
forma. n. sbalis nervi no ptinuat forme car-
nis aut ossis nec ecōtra. 7 pnter diceret illud
aggregatu eē in pdeamēto sube p reductio-
nē aut p accis rōne priu suaz. **C**otra. si-
gno aggregatu ex mā nervi for. 7 aia ei? in-
tellectiva. tūc illud est vere cōtinuū. 7 ē sba
ergo i aliq specie. 7 no vi nisi in spē humana
7 sic adhuc stat difficultas argumenti. **A**d

hec probabiliter videtur quod illud sit vere pri-
 mum non tamen per aliquid quod sit ultima forma eius.
 Et si. n. vere primum per formam nerui simul. cum
 alio intellectiva. sed alia intellectiva non est eius
 ultima forma. nec forma nerui est forma il-
 lius aggregati. Et si arguas ut prius quod ter-
 minus mere subalis est connotativus. respondeat
 ut prius. Ad secundum eius principale apparet
 mihi difficillimum satisfacere. et illud inter ce-
 tera mihi magis persuadet eius opinionem esse
 veriorē. neque video modum aliquem bene securus
 respondendi ad ipsum. Iam Albertus prius quod quidam alij
 dicerent quod ex impossibili sequitur quodlibet. cum igitur sit im-
 possibile eadem aliam numero sit esse in diversis
 materiis? totum? Iam de hoc facere possit.
 non convenienter ex hoc sequitur for. esse platonem. et tamen
 for. differre a platone. Hec tamen ratio mul-
 tis appetit ignava. Iam. n. hoc est naturaliter impossibile
 non tamen apud deum est impossibile. imo neque hoc na-
 turaliter repugnat aut implicat contradictionem. Sed
 ex impossibili naturaliter et possibili supponitur neque im-
 plicat contradictionem non de sequitur impossibile impli-
 cat contradictionem puta for. esse platonem. et for.
 simul currere et sedere. et currere et non cur-
 rere. et sic de alijs. sed hec sequens data posi-
 tio. et illo casu admissio. quod ratio nulla. De-
 terea si id non foret impossibile. imo naturaliter possi-
 bile. ut statim hic infra dices Ad idem tamen oc-
 currit hic modus respondendi quod illo casu admis-
 so. neque aggregatum ex prima materia et illa alia est
 for. neque aggregatum ex secunda. cum illa alia est
 for. sed aggregatum ex ambabus materiis? cum
 eadem alia est for. sicut a fili quod de aliquo bono de no-
 no produci prius cor. producit et prius alia membra
 principalia. antequam alia sint. producta vel adata. de
 mente Augustini. tertij ca. de generatione embri-
 onis. Cum igitur cor fuerit aiatum et cerebrum. alia
 vero membra non. tunc cor et cerebrum cum sint in lo-
 cis invicem distantibus non invicem continentur neque
 partes intermedie continentur cum eis. cum non dum
 sint aiate. et prius dicendum erit neque cor esse
 for. nec cerebrum sed aggregatum ex his. Et
 hoc naturaliter per rationem Alberti parum fore minus
 rationabile. Sed contra rationem arguitur si hec
 alia intellectiva sit prius ad eam in. a. materiam pe-
 dalis. tunc hoc est for. demonstrato composito ex
 viroque. sed ubi postea insundit deus eandem
 aiam in. b. materiam bipedalem. tunc hoc non minus est
 for. quod prius postquam in hoc composito non est sa-

eta variatio. ergo ratio nulla. Diceret prius
 nega to minore eo quod hec alia erat prius for-
 ma adepta huius materie. nunc autem non. Sed
 hec ratio videtur incidere in illam rationem de se exi-
 stere. quod si requiritur compositum subale per se existe-
 re si de esse in predicamento sube. Et contra
 instat. quod demonstrato illo aggregato hoc
 est suba adata sensitiva per se seorsus existens per
 aiam tanquam formam illius compositi ultimam. er-
 go est aial. et prius est bonum. et prius non alij quod
 for. quare ratio nulla ad hanc replicationem
 contra rationem. Ad aliud cum arguitur quod ille
 terminus for. foret accidentaliter negatur prius
 Iam hoc nullum sit impossibile. posset enim ad bene
 placitum imponi de nouo taliter ut esset connota-
 tivus. Defendendo autem quod sit mere subalis
 respondeo negando illam prius. iste terminus for.
 successine predicatur affirmative et negative de
 termino singulari supponere per for. sine cor-
 ruptione subij. ergo et. quod. n. hec aliquid sit ve-
 ra demonstrata parte for. et aliquid falsa. for. ma-
 nente non accidit. quod ly for. sit connotativus. sed
 hoc est. quod ly hoc connotat certam materiam cum certa
 forma. sed ly for. sine materie connotatione si-
 gnificat for. Si enim ly hoc ita sumeret me-
 re subaliter et sine connotatione sicut ly for. semper
 for. manente hec foret vera hoc est for. Ad
 aliam negat illa conclusio quod hec contradictoria
 hoc est for. hoc non est for. per totam illam horam erit
 vera. ubi utrobique demonstratur per for. que alij
 quod erit for. ut magister supponit. et prius per
 totam hanc horam affirmativa erit falsa. Ad
 argumentum in oppositum negat quod illa hoc est
 for. quertur cum illa hoc est for. demonstrato
 for. per totam illam horam. neque etiam nunc converti-
 tur et prius quod in fine hore ablata una parte
 solis remanebit hec pars. vix erit quod hoc est
 for. demonstrato aggregato quod prius erat per
 for. Sed negat quod ille tunc convertitur. hoc
 est for. et hoc est for. in quantum una demon-
 stratur predictum aggregatum. et in alia for.
 mere substantialiter. Et si arguatur quod sic
 quia suba convertuntur et sunt paria ergo. Re-
 gatur maior. Contra. quia significant om-
 nino idem. et eodem modo. Negatur mi-
 nor. primum enim hoc significat for. conno-
 tando materiam certam. secundum autem mere subaliter
 ipsum significat nullam talem materiam connotando. Et ut
 de quod non significat omnino idem. quod ly hoc si

significat certam
 materiam per idem non de
 ratione negat illa
 rationem. et tamen erit
 Ad argum
 dialis. et duntaxat
 erit pedalis. et
 quod pedalis. n.
 dale. et filr illa
 le. et prius neg
 in. a. instat et
 tur a pueri
 plici. Et p
 ibi posita quod
 pedale in. a. n.
 ratione primam
 pueri in vera
 instat. Negat
 converti potest.
 et talit duntaxat
 dale. tunc coue
 vo alibi erit m
 uerit per ista. q
 do erit a bu ve
 bi in a. instat. et
 bu est terminus
 autem non. Ad al
 la est via. aliqd
 for. in a. instat.
 for. alij erit ali
 u. ergo et. Con
 prius. Iam de assu
 tunc aliqd quod
 est falsa ut p. n.
 mate prius. non in
 casu predicto for.
 in instat erit m
 etion a. instat m
 in a. sed aliqd
 sit sensus quod for.
 le in instat. et
 la copulativa s
 a. instat erit m
 cipale de p. n.
 te sua. Et que
 Dicit potest m
 definita potest
 ueribile cum a. et

gnificat certā materiā. et nō ly hoc mediate
in et p idē nō demonstrant oīo idē. ¶ Ad aliā
rōnē negat illa pclusio for. erit pedale i. a. in
stati. et tñ erit maior q̄s pedalis in a. instanti.
¶ Ad argumētū admissō casu q̄ for. sit bipe
dalis. et diminuat p ablationē partis donec
erit pedalis. ita tñ q̄ in a. instanti erit maior
q̄s pedalis. negat tñc illa for. i. a. instati erit pe
dale. et sñr illa for. in a. instati erit hoc peda
le. et pñr negat illa pñā aliqd qd erit pedale
in a. instati erit for. ergo et. ¶ Itēq; hoc argui
tur a puerente ad suā puerfāz puerfōe sim
plici. ¶ Et posset vno in 3 dicit sicut illa rñsio
ibi posita q̄ sua puerfēs est illa. aliqd qd erit
pedale in a. instati erit for. in a. instati. ¶ Ad
rōnē primā i oppositū cū aī q̄ illa nō posset
puerfī in verā sicut nec illa. albi erit nigr i a
instati. ¶ Negat pñā. dico. n. q̄ vtraq; i verā
cōuerfī pōt. Si. n. ita foret q̄ in a. instati for.
eēt talis diminutus vt remaneret solū hoc pe
dale. tñc cōuerfā et cōuerfēs eēt vere. ¶ Illa
vō albi erit nigrū in a. instati sufficēter con
uerfī p istā. qd erit nigrū in a. instati aliqua
do erit a. bñ vel ē albi. et nō oīz dicere erit al
bū in a. instati. Cui? rō diuersitatis ē. q̄ ly al
bū ē termin⁹ cōnotatiuus et accēsalis. ly for.
aut nō. ¶ Ad aliā rōnē cū arguit q̄ ad huc il
la est vā. aliqd qd erit pedale in a. instati erit
for. in a. instati. q̄ for. erit for. in a. instanti. et
for. aliqñ erit aliquid qd erit pedale in a. instā
u. ergo et. Consequēf dicit posset negando
pñāz. s. d. assumi illa minor. et for. in a. instā
tērit aliqd qd erit pedale in a. instati. et hec
ē falsa vt p. ¶ Nota tñ q̄ s. 3 l. d. ēnt. in sophis
tice p. i. o. nō incōueniret illas sñr esse vās i
casu p. d. cō for. erit pedale in a. instati. et for.
in a. instati erit maior q̄s pedalis. qm̄ ista di
ctio in a. instati nō determinat vbiū exp̄sum
ē in a. sed aliud iplicitū in p. pōne prima. vt
sit sensus q̄ for. aliqñ erit aliqd qd erit peda
le in a. instati. et p. illā fore vām. negaret tñ il
lā coplatiua for. in a. instati erit pedale. et in
a. instati erit maior q̄s pedalis. ¶ Alr ad prin
cipale d. pōt negat. vt p. illā ēē cōuerfē
tē suā. Et q̄ querat q̄ est igit suā cōuerfēs.
Dicit pōt nūo q̄ nō quelz p. ticularis vel in
definita pōt simplr cōuerfī in p. pōne. s. con
uerfibile cū. et maxie si fuerit cū finimis ac

cidentalib⁹ et cū tali determinatiōe q̄lis ē illa
Dicit pōt fo q̄ in puerfēte subm d. 3 ē ita me
re subaliter sup̄ius sicut ly for. et si tale subm
sumeret eēt cōuerfēs falsā vbi. s. ly aliqd so
lū supponeret et vificari deberet p re subali
formalit accepta nullā cōnotādo māz. ¶ Alr
pōt tertio dicit ad p. cipale q̄ illa ē sua cōuer
fēs quā magis dicit. v. 3. aliqd qd erit pedale
in a. instati erit for. et illa ē vā. s. nō legē ex il
lo cōuerfā ēē vām. ¶ Nec sp. o. 3 si vna cōuerfē
tū cōuerfione simplici sit vā q̄ altera sit vā.
et possime in talib⁹ tñs cōnotatiuis vt p. i
us. ¶ Cōueniēti⁹ rñsio ē q̄ ly in a. instati de
terminat vbiū exp̄sum et nō ly pedale. cū nō
sit vbiū. neq; vbiū iplicitū. q̄ nulla rō cogit
subintelligi. Et pñr idē est dicere for. erit hoc
pedale in a. instati. et for. in a. instati erit hoc
pedale. et cōuerfēs est l. m. o. i. qd in a. instanti
erit pedale in a. instati erit for. et hec ē falsa. et
nō seq̄ for. in a. instati erit for. et for. erit hoc
pedale. ergo et. cā supradcā. ¶ Ad aliā rōnē
negat illa p. d. a. ē pedale et immediate post
hoc erit bipedale et tñ a nūq; angēbif. s. 3 po
tū diminuet. Et in casu suo q̄ a. ps pedal a
liqñ erit for. qñ alia ps erit ablata. negat q̄ a
immediate post hoc erit bipedalis. et negat illa
pñā for. immediate post hoc erit bipedalis. et
for. erit a. ergo et. p. p. er cām superi⁹ d. cāz.
cū ly a. sit cōnotati⁹ certe materie. nō autēz
ly for. sed solū seq̄ q̄ aliquid qd aliqñ erit
a. immediate post hoc erit bipedale. ¶ Ad ali
ud cū vlt. us infertur q̄ a. incipit esse for. et
p idem per totā hanc horam erit ita q̄ a in
cipit ēē for. negatur cōclusio. et cōsequēter ne
gatur q̄ a. immediate post hoc erit for. Et si
arguatur sic for. immediate post hoc erit for. et
for. aliquādo erit a. ergo et. negatur pñā p.
pter cām sepe d. cām. et ideo nō oportet cōce
dere q̄ per totam illam horam erit ita et.
¶ Ad aliā cōclusionem q̄ for. per totā istā
horam erit albus. et tamē p totam istā horāz
erit sūme niger. D. negando conclusionem.
¶ Ad odus autē vificandi istam cōclusionem
eēt ille q̄ for. sit alb⁹ ap. d. h. s. et sic remane
bit p totā istā horā. et a. ps eius sit sūme ni
gra. et post illā horā for. talis diminuet q̄ nō
remanebit nisi a. S. 3 i illo casu p. d. c. q̄ for.
p totam illā horam erit alb⁹. et negat illa for.

p tota illa hora erit summe niger. ¶ Et sic arguatur ut tacite videtur arguere. quia a p tota istam horam erit summe nigrum et for. erit a. ergo etc.

¶ Dicitur primo negando prius. per eam sepe dicta scilicet solam sequitur aliquid vel aliquid quod aliqui erit for. p tota ista hora summe nigrum. ¶ Dico secundo quod si in aliis terminis probaretur per se. non tamen in istis si enim forte probaretur quod for. immediate post hoc erit nigrum in neutro genere. non tamen sequeretur quod for. immediate post hoc erit niger in masculini genere. et hoc per aliam. et alia adiacentia vnius adiectivi et alterius. et ideo si forte ex illo ante sequeretur quod for. immediate post hoc erit summe nigrum. adhuc tamen non sequitur quod immediate post hoc erit summe niger. ¶ Ad aliam conclusionem per rationem ex precedentibus. negatur enim in casu suo for. quod p tota illa hora calefiat et per eadem frigeat et nisi ponatur aliud in casu nisi quod una medietas per illam horam calefiat et alia frigeat. et utraque medietas aliquid erit for. adhuc non habetur quod illa per se sit precedenda. neque est casus ille est bene possibiles. nisi forte hoc modo pringeret. quod una medietas resolveret altera manente per tempus. deinde medietas resoluta convertatur in nutrimento quod postea sumatur a for. et convertatur in substantiam suam deinde in processu resolveret secunda medietas quod remaneret et remaneret prima. isto casu ymaginari possumus verificari eas suas suus. Ad id in proposito si poneretur quod utraque remanente per horam illa altera illa calefiat et altera equaliter frigeret. tunc neque for. per illam horam calefiat neque frigeret. sed calefiat et frigeret copulatis et collectivis. Si vere poneretur quod p tota illa horam altera medietas calefiat multo plus quam altera frigeret ita ut calefactio plus sufficiat denotare quam frigiditas. tunc in casu illo prederetur prima pars et negaretur secunda vel e converso si contra poneretur. ¶ Et si argueretur quod for. frigeret per illam horam quod b. medietas per illam horam frigeret et b. pars erit for. ergo vel sic. hoc frigeret per illam horam et hoc erit for. ergo etc. ¶ Negatur prima. et est sepe prius dicta. et alia est negatiois similis prius ut quidam dicunt quod est in precedentibus adduci possent. quod scilicet hoc non est terminus discretus. sed estis potens successive de pluribus numero distinctis vel affirmari puta de for. et re quod non est for. Sic. n. non videtur hoc prius albi currit et albi est for. ergo for. currit. ¶ Nec est syllogismus expositivus. Ita nec valet predicta

propositio. nec sunt syllogismi expositivi. ¶ Ad aliam conclusionem quod pars for. est maior for. negatur per se. nec scio in quo casu verificari potest. aut velit ipse verificare conclusionem illam nisi forte ymaginando quod a. pars for. aliquid alia resoluta erit for. deinde a. augetur taliter ut erit maior quam erit for. quod a. erit pars eius. Si in illo casu non probatur per se. neque probatur ex illo quod for. erit maior for. quod si sic foret per se? resolveretur. scilicet a. erit maior for. for. et a. erit for. ergo etc. Cui argumento diceretur quod si ille modus arguendi. sit duplici de causa fallat. ut prius est dictum. tamen maior est neganda. non. n. a. erit maior for. quod erit pars eius ut per se. imo tunc erit minor for. neque quod erit for. quod tunc erit equalis for. sine sibi met ut per se. ¶ Non curavit autem magister probare conclusionem. quod forte vel debatur ei non multum prederet. ¶ Ad casum qui ponitur per aliam conclusionem sequenti quod separata maneat for. a toto residuo remaneat anima intellectiva in vitroque. de admittendo casum de potentia suam prius. quo admissio negatur illa per se. duo sunt homines. quorum uterque est for. imo tunc aggregata tunc ex vitroque est for. sicut prius dictum fuit quod anima for. in productione eius fuit in corde. et cerebri nodum aliis partibus animis. Et sicut prius dicebatur ubi deus infundat eadem animam intellectivam in duabus materiis totalibus. a. b. Ex quo prius per illam esse neganda for. est illa manens aut est illud quod erat illa manus. ¶ Et contra hanc rationem possent adduci replicationes que adducte sunt ad casus predictos et dari rationes ibi posite. Unde igitur etc. ¶ Ad aliam conclusionem respondetur negando de virtute simonis secundas partes imo aliqua potest differre a for. videlicet b. digitus hec. n. quod tunc quod for. diminuat. aut resolveret non potest per se manere cum anima intellectiva. et si non potest esse for. quare potest concedi quod potest differre a for. et potest differre ab eo quod potest esse for. ¶ Neque ex hoc sequitur quod possit differre a seipso. ut ipse tacite innuit. eo quod ipsa non potest esse for. Tamen concedendum videtur quod aliquid pars for. differt a for. et tamen non potest differre a for. scilicet illa pars que potest remanere per se et esse for. Si. n. diceretur quod illa potest differre a se. sequitur quod potest differre ab eo quod potest esse for. et ultra cuius illa possit esse for. sequitur quod potest differre a se ipsa. quod est impossibile. et patenter patet in intelligenti logicam. ¶ Uterum modo propositum sit. potest concedi per se quod magister ponit ut

Nulla per se
in re producta
tes nodum est
data constitutio
illud et eius
non producta
set per se for
aliqua non per
quod successus
pars per se al
et per se pot
denda esse
ly for. a per
esse for. ut
nec distribut
re. ¶ Alius
dicere. et per
imo quilibet
si arguat ut
ergo potest
per se seipso
ni debito et n
gularis resolu
tributibus res
aut est termin
non distribut
minus eorum
dum loquendi
re potest et pu
¶ Ad penult
lam. for. quod fuit
ta probant in o
aggregatum
non est for. et co
si oppositum
aggregati fuit
la per se infer
non est for. et
re subdualis. n
qua manent
eari potest in p
notante certu
us dicebat de
talibus termi
dum est. ¶ Ad
ea. for. per tota
diminuet. et in
cedit secunda. ¶
illa per se qua ip

vñ. Nulla p̄t differre a for. & hoc in certo ca-
su vbi pductū esset solū cor. for. & relique par-
tes nōdum essent aīate. tūc. n. q̄cunqz parte
data q̄titatīna for. illa pōt esse for. q̄ possz cor
illud & eius ptes successīue resolui. aliis p̄tibz
nō pductis taliter vt q̄cūqz pte data illa pos-
set p se seorsum remanere arguendo sic. Si
aliqua nō possit esse for. sit. a. Cōtra. ¶ Pono
q̄ successīue resoluat cor. donec remanebit a.
pars p se aliis resolutis & patet q̄ a. erit for.
& p̄r pōt esse for. In illo igitur casu vñ cōce-
dendā esse p̄lonem de virtute sermonis. cū
ly for. a pte post supponit p omni eo qd pōt
esse for. v̄tute huius verbi potest. & suppo-
nit distributīue mobiliter virtute de ly differ-
re. ¶ Alius tñ subtilis locus posset oppositū
dicere. & p̄r in quocūqz casu negare p̄lonē
imō quelibet ps for. pōt differre a for. ¶ Et
si arguas vt prius q̄ si. a. pōt differre a for.
ergo potest differre ab eo qd pōt esse for. &
p̄r a seipsa. negat p̄na. eo q̄ p̄trariū est ordi-
ni debito & nature terminoz. vt termin⁹ sin-
gularis resoluatur in cōez. & terminus nō di-
stribuibilis resoluat i nō distribuibilē. ly for.
aut est terminus singularis & nō discret⁹ &
nō distribuibilis. sz ly qd pōt esse for. est ter-
minus cōis & distribuibil. ¶ Et nō hūc mo-
dū loquendi in logica. q̄ ad alia multa p̄fice-
re pōt & puto ipsum meliōre opposito modo
¶ Ad penultimā p̄lonem rīdet negando il-
lam. for. q̄ fuit for. iam nō est for. vt argumē-
ta p̄bant in oppositum ēt concedetur q̄ hoc
aggregatum ex. a. b. c. p̄tibz fuit for. qd laz
nō est for. & cōceditur q̄ illud nō fuit nisi aīal
lz oppositum sit posse puta si aliqui totū illud
aggregatū fuisset ps for. Et vltēius negat il-
la p̄na cū insert⁹ q̄ aliqd aīal fuit for. qd iam
nō est for. Et rō est. q̄ ly aīal ē terminus me-
re subālis. nihil cōnotans accidentale. neqz ali-
quā mām aut p̄tem eius. sed ly aliqd verifi-
cari pōt in p̄posito p aliquo aggregato con-
notante certā mām. & ptes eius. Q̄ sicut pri-
us dicebat de mō arguēdi resolutiois q̄ in
talibus terminis nō vñ. sic in p̄posito dicen-
dū est. ¶ Ad vltimā p̄lonē rīdet negādo
eā. s. for. p totam illā horā augebī & p eandē
diminuet. & in casu suo negat p̄ma ps. & cō-
cedit scdā. ¶ Ad rōnem in oppositū negat
illa p̄na quā ipse tacite innuit. a. per totā istāz

horā augebī & aliqui erit for. ergo &c. & hoc
rōvel rōnibus superius dictis. ¶ Et p̄ idēz
patet ad illud qd postea arguit. vidēz. a. ps
erit maior q̄ est & nō erit maior q̄ est p̄ma
est cōcedēda. scdā neganda. ¶ Ad rōnem in
oppositūz. for. nō erit maior q̄ est. & for. erit
a. ergo &c. negatur. p̄stia ratione p̄ma supe-
rius dicta. Etā alia est cā. q̄ ly maior diuer-
sam habet adiacētiam in antecedēte & in cō-
sequente. cū in consequēte adiaceat ad ly. a.
pars. in antecedente ad ly for. Ex illo enī an-
tecedēte. lz cōcludere q̄. a. pars nō erit fortes
maior q̄ nūc sit. Et sic p̄ solutas esse oēs rō-
nes magistri cōtra op̄inonem communem.
Deo grāas qui mihi lumen intellectus do-
navit.

Oppositum tamen arguit. Cū
de incoſuenientia q̄
contra se adducit. Sed modo deducit. ¶ Pri-
mo q̄ for. nō manebit for. p tempus & pla-
&c. hoc deducit. r̄r supposito q̄ a for. cōtinua
fiat resolutio. tunc enim nō manebit per tem-
pus eadem aīa cū oīo materia eadem. & p
p̄ris neqz idēz for. aut si dicas manere for.
tunc ly for. esset terminus cōis & nō discre-
tus q̄ successīue de pluribus verificabilē af-
firmatiue. & sic dicitur de aliis terminis q̄ di-
creti ponuntur. ¶ Secūdo adducit q̄ fieret
error in distributionibus bonoz & maloz
eo q̄ lz for. hodie fecisset aliquod opus meri-
torium aut maleficiūz & cras premiaretur aut
puniretur nō essz idēz for. q̄ illud fecit aut cō-
misit & qui premiabitur aut puniet. & hoc p
pter cōtinuā resolutionē in eo factam. ¶ Ter-
tio adducit q̄ plures sunt dii. q̄ dato xpo q̄
dicit aggregatū ex diuinitate anima intelle-
ctiua & materie eius. tunc aggregatū ex me-
dierate materie anima eius intellectiua & diui-
nitate esset alius deus q̄ totus christus pro-
pter materie alietatem. Et sic dicam de aliis
partibus materie immo sequeretur q̄ infini-
ti essent dii hoc modo imaginationis quoz
alter ab altero differt. propter materie alietate-
tem. ¶ Quarto adducit q̄ deus possit incipe-
re esse & desinere esse. q̄ vbi a christo resol-
uatur. a. pars materie. tunc aggregatū ex
a. materia & diuinitate & anima intellectiua
desinet esse & per se quens talis deus desini-
esse. Et per idē aliquis deus incipiet esse. pro

pter acquisitionem noue materie in christo p
viam immutationis. sicut etiam in sorte noua
b omo incipit esse per acquisitiones noue ma
terie per vias nutrimenti. ¶ **C**onsidera vlti
mioris mihi apparet loquendo de identitate nu
merali stricte sumpta. tñ hic sigillatim cōside
ra que dicit. ¶ **P**rimo suppositiones sue ve
re sunt sūm cum. ¶ **A**lterius infert qd nūllū
pōt habere aliam pte m qd iam hz. de hoc su
perius est satis dictū. ¶ **S**ecūdo infert. qd nū
llū pōt augeri. de hoc etiam superius ē satis
dictum. ¶ **A**d autem dicit esse de intentione
Arist. considera et vult iste magister Arist.
tertio de anima sentire illud quod commen
tator Aver. ei imponit de unico intellectu in
omnibus hominibus cuius tamen opposi
tum sensisti in tertio de anima. ¶ **I**mponit et
sibi qd credit oē habens principium habere
finem et e contra. cuius tamen oppositum te
nemus de aia intellectiva de angelis et c. Et
alii expositores. vt brūs Thomas oppo
do vt exposuit octavo phisicorum. et tertio de
celo. ¶ **C**onsidera vltimus rñsiones ad argu
menta que adducit contra se. ¶ **R**esponsio
enim ad primum est valde conueniens. ¶ **S**i
militet ad secundam de distributione premio
rum et pena. um. ¶ **A**d tertium vero. et ad
quartum qd plures essent dii et c. non distincte
et ordinate respondet. sed dat aliqualem ma
teriam respondendū. ¶ **D**iceretur ergo ad p
rimū apparere meo. negando quod plures
sunt dii. et consequenter qd totus christus est
vnus deus et aggregatum ex immediate ma
terie cum eadem anima intellectiva et diuini
tate est idem deus numero. et sic de aliis eo
qd hz varietas materie variet identitate nume
ralē. quo ad naturā creatā humanā. nō tamē
quo ad naturā diuinā que ē eternalit̄ penitus
imālis. et pñr negat. vt ipse negare vñ qd de
us incipiat vel desinat eē. vñ sūm hāc opinionē
pcederet qd in xpo sunt plures hoies partia
les cōpositi ex aia eius intellectiva et pte mē
nō tñ plures dii. vt prius dictū. ¶ **S**imiliter
pcederet qd facta resolutioe mē in xpo qd ali
quis hō desinit eē. et sūm aliquis hō incipit eē
per nouā acquisitionē mē per viā nutritionis.
et ille numerus trinitatis desinit eē per desin
onē materie que ē eius vnitas. et xpus vt hō

desinit eē. ex hoc tñ nō sequit̄ qd aliq̄s deus i
cipiat vel desinat eē. qd semp idē est deus cui
quacūq̄ mē vel pte materie xpi. ¶ **U**n̄ sicut de
us admixtus fuit materie xpi. siue diuinitas
iuncta fuit sue materie. ita potuit cōiūgi cū q̄
cūq̄ mē alit̄ hois. et tñ pcessū fuisse qd hoc
ē de demonstrato xpo. et hoc ē de alio de
monstrato. et tñ sēp idē fuisse deus. Cap. 6.

Ad adhuc one dubi
um et.

¶ **C**onsidera pño. in hoc dubiū
supponē primā. qd ois qualitas
est gradualis. ¶ **A**lter enī prima
frōte modus suus pbādi extraneus. qd quel
bet ē apta reddere subiectū suū eriminatū si
n̄te intēsu. et nulla ē infinite remissio eo qd nul
la remissio ē infinita. qd nulla remissio sit infini
ta p3. qd oppositū ipicat contradictionē. si. n. ali
qua qualitas ē infinita remissio. aut infinite re
missio sequit̄ qd est aliquāte remissio. et p pñs
aliquāte intensa. et p pñs nō infinite remissio.
¶ **C**onsidera tñ si reperiri possit aliqua quali
tas que nō sit gradualis. aut intēbilis et re
missibilis. sicut forte de qualitatibus intelligē
tiar̄ aliq̄ crederēt. ¶ **C**onsidera postea scdām
supponēz qd nulla actio nātis pōt ēē instantā
nea. huius enī oppositū tenuisti. sō de aia de
pductione luminis. et de visione. aut de pda
ctioe visiois et sūlibus. ¶ **I**te hz de sūlibus non
eēt vey que sūnt cū reuerētia saluē p accēs. tñ
de actioe intellectuali. nō vñ necessariū ipsā fie
ri successiue. sed videt̄ qd cōiungat subito fieri
¶ **T**enendo igitur oppositum p3 ad argumē
tum eius in oppositū. negādū eē aīz qd non
potest agēs subito approximari passio. ¶ **C**ō
sidera tertia supponē que vera vñ sūm omnes
de albedine enī et nigredine videt̄ notandum
in multis casibus. ¶ **E**t primo vbi ex elemē
tis debeat immediate generari aliq̄ mixtus al
bum. ¶ **N**on enim oportet in productione. aut
intensione albedinis in illo mixto aliquēz gra
dum nigredinis produci. cum prius in elemē
tis illis non fuerit nigredo. nec alius color.
¶ **I**tem quia multotiens ex colore medio fit
albedo vel nigredo. vbi non oportet gradūz
albedinis aut nigredinis corrupti. quia cum
colore illo medio non necessario est albedo vñ
nigredo. et sic de aliis imaginari possumus. et
in casibus multis de credulitate etiam. et be

stantione verum
et. licet quidam
¶ **C**onsidera in
ster dicit qd op
hoc enim non
rum. nam op
vt patet de m
et secundo pos
do loquendi.
ri solem esse
nfo est assen
ria que postea
tia et e contra.
moniter sum
Et tunc verifi
continue firm
currat aliq̄ si
erit scientia qu
accipitur hic s
actuali noticiā
relarium qd ca
et e contra. et inf
scire eandem p
rificatur. ¶ **D**on
tes proportional
continue per ill
nem pars impar
erit scientia quā
et infinites erro
falsus. scilicet in
per idem patet
piet scire illam p
bore est. scilicet in
imparis. et infini
cipio cuiuslibet p
terius alia correla
infert qd non est
instans noticiē s
non est dare pri
et. ¶ **O**ppositum
cundo de anima
coloris in oculo
suam intentionē
liber species col
sare visionem. s
species vt dno et
quando erit in o
duccitur. et erit m
erit tamen gradu

situatione verum satis apparet qd magister dicit. licet quidam videatur oppositum tenere. **C**onsidera in quarta suppositione cuius magister dicit qd opio est assensus verus cum formidie hoc enim non apparet esse vniuersaliter verum. nam opinio ita potest esse circa falsum vt patet de mente. **A**risto. secundo de anima et secundo posteriorum. et ex communi modo loquendi. contingit enim aliquem opinari solem esse minorem terra et tunc eius opinio est assensus falsus. **C**onsidera conelaria que postea infert qd aliquis error erit scientia et contra. loquitur ipse de scientia communiter sumpta qua sciuntur contingentia. Et tunc verificatur primum ponendo qd te continue firmiter credente fort. currere aliqui currat aliqui si et tunc idem assensus fortis currere erit scientia qui non corrente erit error. Et accipitur hic scientia non pro habitu sed pro actuali noticia vel assensu. **I**llud autem correlarium qd eadez scientia infinites erit error et contra. et infinites fort. incipiet et desinet scire eandem propositionem. hoc modo verificatur. **P**ono horam futuram diuidi in partes proportionales in infinitum et credas tu continue per illam horam hanc propositionem pars impar hore est. et patet qd infinites erit scientia quia infinites erit assensus verus et infinites error. quia infinites erit assensus falsus. scilicet in qualibet parte pari hore. Et per idem patet qualiter infinites fortis incipiet scire illam propositionem. pars impar hore est. scilicet in principio cuiuslibet partis imparis. et infinites desinet scire. scilicet in principio cuiuslibet partis paris. **C**onsidera vltimus alia conelaria sequentia. **P**rimo enim infert qd non est dare primum nec vltimum instans noticie sensitine puta visionis et c. eo qd non est dare primum aut vltimum gradum et c. **O**ppositum enim probabiliter posuisti secundo de anima. **P**onamus enim speciem coloris in oculo successive intendi per successive suam intensioez coloris. et non sufficiat quelibet species coloris quantificata remissa causare visionem. sed sufficiat gratia exempli. species vt duo et nulla remissior. tunc igitur quando erit in oculo species vt duo. visio producat. et erit minima visio que esse potest erit tamen gradualis et per consequens con-

cedetur contra suppositionem eius secundum aliquam actionem naturalem fore instantaneam. et per idem si remittatur species in oculo existens intensa vt. illi. donec per totum oculum perueniret ad gradum vt duo. tunc dabitur vltimum visionis. si vltimus remitteret eo qd tunc erit visio aliis stantibus conditio nibus. et immediate post non erit aliqua visio cum non possit visio produci cum remissiore specie qd vt duo. **T**enui etiam alteram partem quam magister tenet. et verisimilior apparet. et patet qd non sit danda remississima species coloris que sufficit ad visionem causandam. sed tenebissima que non gratia exempli. vt duo et tunc non daretur minima visio. sed infinite non remissa esse posset aliqua visio. et patet non daretur primus gradus visionis acquisitus nec vltimus deperditus. et patet nec primum instans visionis nec vltimum. **N**ota tamen qd si per huius visionis daretur primum et similis vltimus. huiusmodi aliquis gradus huius visionis prius fuerit productus. nunquam tamen fuit hec visio nisi quia habuit omnes partes eius graduales simul. sed dabitur primum instans in quo habebit omnes partes graduales eius simul. ergo et cetera. et cito incipiet aliquis gradus huius visionis deperditum cito hec visio desinet esse. ideo in sui deperditione dabitur vltimum. **C**um autem vltimus infert qd omnis noticia sensitina sit experientia noticia sensitiva. vt. tamquam ex parte eius gradualis. verum est secundum suam opinionem. tenendo tamen oppositum tunc oppositum diceretur vt patet. Et tenuissimum qd tenet ipse in questionibus posterioribus. **C**um etiam vltimus infert qd non dabitur primum conceptus primo productus. adhuc verisimilior tamen tenet potest oppositum qd de sensatione conceptus enim mentales magis producantur sine resistantia. quam sensationes. et cum hoc sint indissolubiles extensue quelibet autem sensatio est dissolubilis extensue. Similiter vbi in mente fort. sit species coloris vel subbe vel alterius sufficiens causare conceptum aut notitiam mentalem. sed non causat propter inadvertentiam. tunc quam cito fortis incipiet advertere causabitur conceptus mentalis. et sic erit primum et primo conceptus productus. Et idem argumentum de sensatione fieri posset. **S**ecundum tamen aliam opinionem diceretur qd

Ad aduertentia accret p parte an parte lz in
re modico. & sic visio vel pceptus p partes
an parte accret. ¶ Considera ulterius correla
tū sequens cū toto notabili suo. ea nāq; que
ibi dicit vera videntur. Si tñ aliq; teneret q
nō glibet assensus q̄tūcūq; remissus etiā si
ne formidine sufficit dici scia. sed ad minus re
grit q; sit tāte intensiois sicut verisile appa
ret. tunc daret primū scia. & filr vltimū qñ
esset assensus tñ intensus. & an non vel post
nō. Itē in casu aliquo aliq; iatitudo assensus
posset subito acgrī. & subito depdi postq; ac
grit sine resistantia. iō satis possibile. vñ. tunc
etiā daret primū quo ad inceptiōē & vlti
mū quo ad definitiōē. ¶ Considera postea q
magister dicit p̄tinentia ad logicā de p̄ia sci
ta esse bona cuius anis sit scitū & p̄is non. &
alia q; ibi dicit q; vera satis apparent. ¶ Cōsi
dera postea q; magister dicit cōtra se in argu
mento. & r̄isionē ad illud argumentū qd tā
gūt difficultatē quā ponit l̄dentys. in sophis
mate illo. Mentriū oculū bñdo. ea nāq; que
magister dicit satis vera & verisilia sunt. tñ cō
cedi posset sensum exteriorē aliqd diffcite cō
prehendere & aliqd p̄fuse lz magister oppo
sitū dicat. Itēc seq̄. aliquis distincte cōpre
hendit. ergo componit vel diuidit. si. n. visus
for. videat duos boies quoz vtrūq; p se cō
prehendat ita vt vnus nō iunet ad cōprehen
siōē alterius & apprehendat hoc tanq; hoc
sine illo. & ecōtra illud tanq; illud & nō hoc.
tunc vtrūq; distincte cōprehendit. ¶ Iuxta
quē modū posset p̄cedi vt bentys. dicit loco
allegato. q; visus for. grā exēpli p̄is videbit
totū q̄dratū p se distinguēdo a quolibet alio
q; p̄cipiet partē p se distincte cōprehendēdo
a quolibet alio. Et p̄ter posset p̄cedi q; in ca
su l̄dentys. de approximatione visibilis da
bis de facto primū instans in quo. a. visibile
a visu distincte cōprehendit. & idē erit vlti
mū in quo nulla pars distincte cōprehendit
lz magister videat sentire oppositū. ¶ Cū. n.
velle q; aliquid erit vltimum instans in quo
visibile nō erit distincte cōprehensū a visu
cū nō det minima sensatio neq; minimū sen
satū aut minimū sensibile. Et mihi vñ cum
l̄dentys. q; licet nō daret minimū qd distin
cte cōprehendi posset neq; primū in quo pos
set. tñ daret minimū qd absolute incipiet vi

deri p se & primū instans in quo distincte vi
deret. & hoc supposito q; nō dent neq; dari
possint optime circūstantie. Tñ dato oppo
sito q; optime dari possint. q; nō repugnat.
diceret nō solū dari primū in actu aut mini
mū in actu. sed primū qd p̄t. & minimum
quod potest.

De ordine pceptū &c.

¶ Considera quid postea dicit magister d or
dine cōceptū. Itā in q̄onib; de aia & poste
rior. notasti ordinē q; apparet valde cōueni
ens. q; sicut sensus exterior primo apprehen
dit indiuidū in cōcreto. verbi grā. hoc albū
ita etiā intellectus prius apprehendit. & p̄ p̄is
talis pceptus prius est in intellectu. & p̄ter
distinguendo substantiā ab accidente aut ab
strahendo vnū ab alio prius abstrahit cōce
ptū magis vniuersalem. & p̄ consequens mi
nus vniuersalem donec ad specialissimā de
ueniat. aut saltem intellectus de natura sui sic
aptus est facere procedendo faciliōi modo
sue cognitionis. ¶ Vide que locis predictis
scripta sunt per ordinē. ¶ Dicit etiā Arist.
cum equiuocationibus processisse primo po
sterior & primo phisicorum. tñ concordant
alias vtrūq; textū sine equiuocis. & ideo illuc
p̄currere. ¶ Considera ulterius cū ipse conat
probare q; credulitas & hesitatio circa eāde
rem non necessario se inutuo expellant. lz ve
rum sit dictum suum v̄puto. tamen vt plu
rimū v̄puto accidit q; intensio credulitatis ē
causa remissionis hesitationis quando de ea
dem re habetur hesitatio & credulitas. & ecō
tra intensio hesitationis est causa remissionis
credulitatis. vbi enim de eadem re habeatur
credulitas & hesitatio & non fiat obliuio. nec
inaduerentia. nec deperdatur aliqua euiden
tia ad aliquam partem. sed intendatur. cre
dulitas. hoc est quia magis intellectus adhe
ret vni parti. & consequenter alteri minus
manentibus predictis. & consequenter remit
tetur hesitatio. Similiter econtra si intendi
tur hesitatio. hoc est quia intellectus magis
adheret oppo site parti quam prius. siue hoc
sit per adiunctam eidentiam. siue qualiter
cūq; alr. & p̄ p̄is alteri parti minus adhe
ret stātib; predictis. q; remittet credulitas.
¶ Considera vltimū cū magi ip̄licite p̄t plu

res regulas. ¶
verbis eius q;
& aliqui sentiet
q; intelligit. b.
certo casu nō
nāq; aliud int
pugnare vñ q;
sentierit sine n
q; intellectio
mur de boie
ra. hoie enī
cōsiderate nō
suz imedlate
refernat p
tionem nulla
est nona sensa
sentiet q; inte
hoie prius nā
rīmū verū est
piēte de non
loquit. Ad. T
sentiet q; intell
cūda regula est
nec cōplex & n
q; incōplex p
sentiet sensu ext
regula p̄t bab
pducta de non
exteriori q; inte
sationem nulla
ritum. aut del
niente simul de
satis possibile est
te sufficere q; ite
le est fiat sensatio
oi. & p̄ q; sim
de boie nō incip
le est for. nō l. c
refernat esse se
stea moneat se
exterioris sentia
telligit de boie
cedendū tñ p̄
bens sentire sic
exteriori q; inte
q; cōplex. & q;
prius natura se
riori. comprebe
deret vel comp

res regulas. Quare prima est ut colligitur ex
verbis eius quod si for. nihil sentiat nec intelligat
et aliquid sentiat et intelligat. prius per tempus sentiat
quod intelligat. hec regula non videtur necessaria. et in
certo casu non vera. si. n. loquamur de homine qui
numquam aliud intellexerit sicut in infantia non re-
pugnare videtur quod statim cum infans aliquid primo
senserit sine mora tempus est aliquid intelligat post
quod intellectio cadit sine resistantia. Si loqua-
mur de homine adulto adhuc fortius non videtur ve-
ra. homine enim aut dormiente aut de nullo penitus
considerate nec per sensum advertere contingit ip-
sum immediate moveri ad intelligendum per species
reservatas per novam advertentiam vel considera-
tionem nulla precedente sensatione aut simul
cum nova sensatione. et sic tunc non prius per tempus
sentiat quod intelligeret. consideret tamen quod in eodem
homine prius non est sentire quod intelligere. et videtur
impossibile verum est quod. Ad. dicit presertim de inci-
piente de novo sentire de quo apparere meo
loquitur. Ad. Tunc enim est quod ille prius tempore
sentiat quod intelligat saltem ut plurimum. **Se-**
cunda regula est. Si for. nihil sentit incipere
nec complere et aliquid aliquid sentiat tamen complere
quod incipere prius sentiat incipere quod. si. prius
sentiat sensu exteriori quod interiori. **Item** hec
regula potest habere instantiam. quod possibile est
producta de novo specie albedinis tamen in sensu
exteriori quod interiori de se sufficere causare se-
sationem nullam producti sensationes defectu spi-
rituum. aut debite advertentie. deinde super-
niente simul debite advertentie utrobique sic
satis possibile est. aut utrobique simul occurrere
sufficere quantitate spirituum ut satis possibili
le est fiat sensatio in sensu tamen interiori quod exteriori
ori. et per quod simul fieri poterit. Item si loquimur
de homine non incipiente sentire de novo possibili
le est for. nihil exterius sentiente nec interioris
reservata esse spiritum in sensu interiori a quo po-
tente moveatur for. ad sentiendum interioris sed nihil
exterius sentiat. **Adagister** tamen ut credo in-
telligit de homine de novo incipiente et c. **Con-**
cedendum tamen puto quod quasi semper de novo de
bens sentire sicut infans prius tempore sentit sensu
exteriori quod interiori et per prius prius complere
quod complere. et quod semper quilibet sentiens de novo
prius natura sentit sensu exteriori. necque inte-
riori. comprehendere posset nisi comprehen-
deret vel comprehendisset exteriori. et per

prius prius tamen incipere quod complere. **Quinto** etiam
sensus interiori non minus incipere quod comple-
re comprehendere potest. sed oppositum superficialiter
videatur velle magister. **Tertia** regula est ista
Si for. aliquid intelligit incipere et complere. et
nunc nihil intelligit prius intelligit incipere quod co-
mplere. et videtur semper velle quod prius tempore. **Item** hec vi-
detur habere instantiam. Si. n. loquamur de infan-
te verum est ut plurimum. et quasi semper quod in-
cipiens intelligere prius tempore intelligit incipere
re. et videtur verum est quod prius natura. non tamen
illa conditionalis necessaria cum contingere pos-
set oppositum. aut saltem non repugnat simul
for. incipere intelligere deum et deum esse. Si
loquamur de adulto. per quod simul tempore per
incipere for. intelligere complere et incipere per
species reservatas ut ipso surgente a somno. imo
staret quod prius complere intelligit quod solum in-
complere. intelligere tamen incipere semper est pri-
us natura et tamen causa presupposita ab intelli-
gere complere. **Quarta** regula. Si for. nihil in-
telligat affirmative nec negative et aliquid aliquid
intelligat tam affirmative quod negative. primo
tempore intelligit affirmative quod negative. **Item**
rum regula non est conditionaliter vera. stat. n.
for. iam adultum dormire et actu per tempus nihil in-
telligere. deinde ipso surgente a somno per species
interius reservatas primo intelligere se non dor-
mire. aut aliquid aliud negative antequam aliud
affirmative intelligat. ergo non prius per tempus
affirmative. **Item** forte dicitur quod intelligit de in-
stante nunc intelligere. aut quod regula sic intelli-
gitur. si for. nihil intelligat nec unquam aliquid in-
telligat affirmative vel negative et c. **Sed**
adhuc isto modo intelligendo videtur dubia regu-
la. quod non videtur repugnare quod cum for. incipiat de no-
vo intelligere complere simul incipit intelli-
gere affirmative et negative verbi gratia ubi
prius intellexerit incipere matrem et patrem
eius per species in eo reservatas poterit simul
incipere intelligere hoc esse hoc. utrobique ma-
trem demonstrando. et hoc demonstrata ma-
tre non esse hoc demonstrato patre. **Item** vi-
deo ullam repugnantiam huius casus. **Con-**
cedendum tamen mihi appet quod sic est ut plurimum
quod homo incipiens de novo intelligere prius
tempore intelligit affirmative tamen aliquid quod
est intellectui facilius et naturalius. Et videtur
us quod affirmative intelligere est in eo prius na-

tura. et nunq̃ aliquid negative intelligeret. nisi intelligat affirmative vel prius affirmative intellexerit. Quia regula. Si for. nihil credit. neq̃ discredet. et aliquid aliquid credit et aliquid discredet prius tempore credit q̃ discredet. Idem et h̃z instatiam. Primo de homine adulto surgente nup̃ de sono et icipiente. p̃p̃o nes refuatas discredere se dormire. Et forte q̃ intelligit de eo q̃ acm̃ ñl̃l̃ intelligit nec vñ q̃ aliquid intellexerit vt denotat eius verba in p̃batione regule sue. Adhuc regula haberet dubiū staret enīz in mente for. debētis de nouo intelligere tam esse formatas has duas p̃positiones. hoc est hoc viriobiq̃ demonstrando infem̃. et hoc demonstrato patre. et hoc demonstrata infem̃. quartū neuter p̃ cre didit nec discredidit. sed n̄c incipiat alter ad herere et alteri discredere. nō enīz videt aliquid esse repugnātiām ita cōtingere. quare si mul tpe credit et discredet. et nō prius tempore credit. Concedit tamē ṽplurimum ita euenire vt magister dicit. et q̃ credere est natura prius q̃ discredere. et intellectus n̄a lius est ad q̃d facilius inclinat. neq̃ intellectus vnq̃ aliquid discrederet. nisi vñ actu aliquid cre deret vel prius aliquid credidisset. Considera diligenter super his.

Et consimiliter dicendū est de tran sinutato de vicioso. et.

Considera diligenter que dicit de virtute et vicio. qualiter vno modo de prius et vltimum affirmative. sed alio modo datur negative. et videtur satis vera que magister ibi dicit. tamen iste modus secundus quem ponit de virtute. q̃ non gubet habitus rectificans appetitum et. q̃tūcūq̃ remissus est denominādus virtus. sed regitur q̃ sit ad minus sub determinato gradu vel vltra aut q̃ sit vltra datum gradū. Et vltius cō sidera dū cōcedit vitiolum esse virtuosum. Vide q̃ forte alii dicerent q̃ ad denotandū hoīem virtuosum nō sufficit vna virtus. sed oēs simul in eodē reguntur. Itē dicit q̃ in dūz nō repugnat extremis. hoc nō videtur verū. sicut enim timiditas repugnat audacie que sunt extrema ita fortitudo vtriq̃ extremo repugnat licet minus q̃ extremus extremo. Similiter sicut auaricia repugnat pro

digalitati. ita liberalitas vtriq̃ extremo repugnat licet minus quam extrema inter se et.

Sed de sanitate et egritudine et.

Considera que ibi dicit que multū p̃sumta sūt his que cōter scribunt in medicina et p̃sertim a iacobo qualiter transiendo de egritudine in neutralitate dabitur primum nō esse egritudinis et plequēter primum esse neutralitatis. et tunc erit maxima dispositio que ē neutralitas et p̃ter transiendo de neutralitate i sanitate dabit primum instans sanitatis. et idem erit primum nō esse neutralitatis. q̃ non datur minima neutralitas sed bene dabilis ē minima sanitas. Si autē ecōtra fiat transitus de sanitate in neutralitatem dabitur vltimū sanitatis et idem erit vltimum nō esse neutralitatis. Et si p̃ter fiet transitus de neutralitate in egritudine dabitur vltimum neutralitatis et idem erit vltimum non esse egritudinis. Causas autem horum satis intelligit prius in medicina et scripsi alias in notatis medicine. Tamen considera scdō adducta contra respondet ad argumēta scdō adducta contra seipsum nisi forte ad primum et adhuc valde diminute. Ad scdū cōceditur q̃ dabilis est remississima sanitas siue remississimus gradus sanitatis. Ille qui immediatū latitudini neutralitatis et cōsequenter q̃ latitudo sanitatis terminatur inclusivē in extremo eius remissiori. Ad primum vero dicit q̃ sanum in cōplexione est egrum in numero. Et hoc tamē nō se declarat an concedere velit absolute sanum esse egrum h̃z p̃ma fronte videatur q̃ sic. Medici tñ oēs aduersantur. non concedētes corpus absolute esse sanū nisi sit fm̃ omnes naturas sanum et pro impossibili habent q̃ idem absolute sit sanū et egrum. accipiendo egritudinem pro dispositione preter naturam. Si tñ volumus absolute etiā logicē respondere nō esset forte malus modus loquēdi oppositus. puta q̃ for. sit sanus habens complexionem de se sanam vel ap̃ā esse et. et est eger habens complexionem egrā. Dicere enim possumus q̃ sanum et egrum sunt genera. et sanum in cōplexione vel egrum. Similiter sanū in cōplexione vel egrum sunt species. ideo seq̃ for. est in cōplexione sanū ergo

sanus. et est
tales termin
et dicunt dice
simpliciter.
vel rōnab
te dicat san
ita siue ma
tio est absol
p̃muna siue
m̃erato. et
ne. h̃z Ja. et
quo p̃cessi
sanū et egr
olute sanū
est absolute
et itaq̃ simp

pbandum n
igit prius q
que absolute
quibet p̃s
ne collectivē
supponēs. s
bere q̃ prius
Si n̄q̃ p̃ ill
ter et. cē dī
ma frōte den
dent vera. p
platonē negro
ua similitudo
sece et formal
nō mouet. et
molarī deſec
uetur faba. et
sum et motu
p̃uarent. et t
et formaliter.
lario sequen
ue. sed sōlū co
go se h̃z alter
adhuc hoc ha
versus vnam

sanus. et est in complexione eger. ergo eger. nec
tales termini sunt diminutivi ut cōter medi
ci dicunt dicentes. qd ibi arguit a fin qd ad
simpliciter. ¶ Sed adhuc magis verisimile
vel rōnabile appret qd bona cōplexio absolu
te dicat sanitas siue sit bone cōplexioni pūn
cta siue male. ¶ Et eodē modo bona cōposi
tio est absolute sanitas siue bone cōplexio
pūncta siue si. Et hoc vñ sentire. ¶ Plurē cō
mētor. et de hoc scripsi in annotatis medici
ne. l. 3. Ja. et alii moderni sentiant oppositum
quo cōcesso pñr cōcedendū vñ for. simul esse
sanus et egrū. qd a cōplexione sana que est ab
solute sanitas dicitur dici sanus. et a cōplexione q
est absolute egritudo dicitur dici eger. ¶ Aduer
te itaqz super his.

Capitulam.

7

Anquid autem

res successiva etc. ¶ Cōsidera q
magister in hoc caplo dicit addu
ces pfecto argumenta fortia. ad
pbandum nullū successivū esse. ¶ Cōsidera
igit primo que dicit circa primā supponem
que absolute vera vñ de virtute sermonis. s.
quelibet ps tps est. et oēs partes tps sunt si
ue collectiue siue diuise. ¶ Cōsidera et hāz
supponēs. s. si moueri est ipsū est aliter se ha
bere q prius intrinsece et formaliter p tēpus
Si nāqz p illa vba denotet illd totū se hñe ali
ter etc. eē diffinitionē mot⁹ aut moueri vt pi
ma frōte denotare verba vident. tñc nō vi
dent vera. ¶ Primo. qd fore existente albo et
platone nigro si fiat plato albus acqritur no
ua similitudo for. et p illā for. se hñt aliter intrin
sece et formaliter q prius et per tps. et tñ for.
nō mouet. Itē faba ascendente et occurrēte
molari descendenti in instāti cōtactus nō mo
uetur faba. qd tñc simul moueret motū sur
sum et motū deorsū. et cōtrariū motus cōt
inueniē. et tñ se hñt aliter q prius intrinsece
et formaliter. ¶ Cū tñ magis in quodā core
lario sequenti nō pe fuisse illa verba diffiniri
ue. sed solū consensu. vi. s. for. mouet. er
go se hñt aliter q prius intrinsece etc. ¶ Sed
adhuc hoc haberet instantiam de for. moto
versus unam differentiam positionis. et lo

lus mundus. scilicet celum et centrum et reli
qua mouerentur versus eandem differenti
am equali velocitate. tunc enim forti non ac
quireretur aliquod vbi. et per consequēs nō
se aliter haberet intrinsece et formaliter quaz
prius. et tamen moueretur. Diceretur autēz
huic argumento. aut qd illa consequentia so
lum tenet ex ordine naturali. aut qd intelli
gitur consequens sic qd ipsū se habet aliter etc.
vel merito motus est aptum se aliter habere
¶ Contra tamen primam responsionem. pos
set instari de for. moto in navi que moueatur
ad contra iam differentiam positionis equa
li velocitate ad cuius motū. etiam mouere
tur for. per accidens. tunc enim esset in eodēz
aspectu ad celum et centrum. et pñs in eo
dem vbi. et per pñs nō se aliter haberet etc. et
tamen for. moueret. Appz igitur secūda re
sponsio securior. ¶ Verū tamen saluando dictū
magistrī dicitur qd vigor verborū suorum in
hoc pñt qd si for. mouetur de presenti tunc
per tempus se hñt formaliter aliter q prius.
et qd hoc est impole vt ipse dicit. qd tunc mo
tus de presenti esset p tempus et per pñs taz
motus qd tempus esset in presenti instāti. qd
est impole. Ideo reputat ipse fore impossibi
le de presenti for. vel aliud mobile moueri.

¶ Cōsidera vltius cum insert corollariū.
qd nihil potest in instanti moueri nec aliquis
motus potest esse in instanti sñm opinionem
communem. quidam concedunt hoc de vir
tute sermonis qd for. non potest moueri in in
stanti. tamen hec est concedenda for. moue
tur et non sequitur for. mouetur ergo in in
stanti presenti mouetur. sed bene sequitur er
go mouetur in instanti presenti vel in tempo
re. ¶ Negatur autem ab eis for. moueri in
instanti. quia per illam denotatur instans eē
mensuram adequatam motus. Et quidam
vltius concedunt illam in instanti presenti
for. moueri. sed non sequitur vltius a par
te post qd for. mouetur in instanti. Quidam
autem audacius vtrāqz concesserunt dicen
tes qd per illam for. mouetur in instanti. aut
motus est in instanti. non denotatur instans
esse mensurā adequatam motus. sed sufficit
qd sit adeqta mēsurā alienius idmissibilis mo
tus puta alic⁹ mutati eē ipsi. ¶ Cōsidera vñ

terius aliud conelariū cū insert illas pñas illud
nō valere for. se h3 aliter q3 pñas. ergo mo-
uet for. immediate an hoc mouebat. et ime-
diate post hoc mouebat. ergo mouet. Uerū
est q3 ille pñe nō valēt. sed nō ea cā q3 ipe pu-
tat. nā ipe vult pñas esse ipossibile. q3 sege pre-
sentialiter motū eē. qd reputat p ipossibili.
¶ Nota tñ dñ pbat intentū ponit directe in
casu q3 intendit probare nisi lra sit corrupta.
¶ Ego vero dico illas nō valere in qbusdaz
casib3. Uerbi grā in casu de faba ascedēte et
postea descendēte. siue occurrat ei molaris vlt
q3 iterūq3. Sz possz dici q3 pñas hec valz for.
se h3 alit q3 pñas. et immediate post hoc se ha-
bebit alr q3 nūc. et hoc intrinsece et formalit
quocūq3 ipedimēto deducto. ergo for. mo-
uet. ¶ Der idē alia pñas t3 cū illa pñula quo-
cūq3 ipedimēto deducto. Uel sic for. imedia-
te an hoc mouebat. et immediate post hoc mo-
uebit eadē spē spālissima motus. ergo. ¶ Cō-
sidera vterū conelariū qd insert pñas cōem
opinione tenēt q3 tps pñialis est. Et pñidera
oīa argumēta sequētia pñas cōez opinionez.
¶ Pro q3 sustinēda rñdebo ad singula argu-
mēta. ¶ Primo igit cū insert q3 nulla pars
tpis definit eē. Negat pñas. ad pñationē. sit
a. hora pñas cui3 medietas. b. pñerijt et alia
q3 sit. c. sit futura. tñe pñis dñ q3. b. nūc definit
eē. q3 nūc nō est. et immediate an hoc fuit. Et
cū arguit q3 nō. q3 tñc paritōne. c. nō ē. Luz
igit. a. sit adequate cōpositū ex. b. c. sequit
q3 aliqd qd est adequate cōponit ex his q3 non
sunt. ¶ Rñdes cōcedēdo pñationē. nec hoc
incōuenit de reb3 successiuis. ¶ Et si arguit
illā esse falsam de virtute sermonis. a. cōpo-
nit ex. b. c. q3 ly. b. c. supponit respectu huius
verbi cōponit solū p eo qd est. q3 sege q3. b.
et c. sunt. ¶ Si pñis cōez opinione q3 ly
cōponit est verbi ampliatuuz dās supposi-
tione p eo qd est vel fuit vel erit. ¶ Ad aliaz
rōne cū arguit q3 tunc nihil erit vel fuit alte-
ro pñis. negat pñas. et sic pñationē illā nō p-
bat. ¶ Sz dicere possumus pñationē ex di-
ctis eius preferim in ea. eius de incipit et de
finit. q3 si for. erit pñis q3 plato. sit ita q3 per
annū erit pñis q3 plato. Cōtra arguitur sic.
ita cito erit plato sicut for. erit. ergo for. non
erit pñis et. assumptum probatur. q3 plato
erit in hoc tempore demonstrato toto tempore

futuro eo q3 erit in aliqua parte ipsius. et hoc
tempus erit ita cito sicut for. erit. eo q3 aliqua
pars eius erit ita cito sicut for. erit. et q3 cito
erit aliqua pars tēporis illud tempus erit. er-
go et. Uel arguo sic. tunc plato erit. et tunc
erit ita cito sicut for. erit. ergo et. ¶ Huius re-
spondetur negando vtrūq3 cōsequētiā. nec
ille modus arguendi est sillogismus exposito-
rius. fallacia enī in hoc cōsistit. q3 illi termi-
ni. ita cito resoluuntur ac si essent vnus termi-
nus cōmunis resoluibilis. q3 tñ nō est verum
imo ex modo significatiōis sue repugnat eis
equivalere nomini recto vel obliquo. Itē in
alio fallacia consistit. q3 in sillogismo exposito-
rio cum resoluuntur terminus obliquus. aut
equivalens obliquo debet minor sumi in re-
cto. aut in equivalenti termino recto sicut si
resoluitur hec propositio hominē tu vides.
sic resoluuntur. hunc tu vides. et hoc est homo
ergo et. ¶ Itē si resoluuntur illa. aliquando tu
eris. sic resoluuntur in hoc instanti vel tempore
tu eris. et hoc erit aliquādo vbi ly aliquādo
teneatur in recto. et est sensus q3 hoc instans
erit aliquod tēpus vel instans. ergo et. et nō
intelligatur minor cui3 predicato obliquo. ita
vt sit sensus. hoc instans erit in aliquo tempo-
re vel instanti. Ideo nō sequeretur in. a. bo-
ra futura tu eris. et a. hora erit. b. instans. er-
go in. b. tu eris. posito q3 tu eris post. b. et nō
in. b. nec ante. et sit. b. intrinsece. a. hora. Si
cut etiā nō sequitur. hunc equum tu vides. et
hic equus est sortis. ergo sortis tu vides. In p-
posito igit cum arguitur sic. tunc plato erit. et
tunc erit ita cito sicut for. erit. Si illi termini
ita cito equivalent alicui termino recto in
minori propositione cōsequētia valeret. sed
predicci termini nulli termino categorico eq-
ivalent recto. nec obliquo. et si alicui equuale-
rent potius equivalent obliquo. qm in re-
cto illa significaret. q3 hoc tempus erit aliqua
res demonstrata. ita cito sicut for. erit qd fal-
sum est. vt patet. Et vltimate dico q3 si ali-
qua cōclusio sequitur ex illo antecedente. aut
tallibus pmissis est illa in aliquo tpe qd erit
ita cito sicut for. erit plato erit. ¶ Ad aliaz cō-
clusionem cum insertur. q3 quicquid vnquā
fuit immediate ante hoc fuit. etiā qd vnquā
erit immediate post hoc erit. semp. demonstra-
to instanti pñis. Negat pñationē. ¶ Ad pñati-

enī qua tñ
argueret si
pñis erit. et n
cōtra in hoc
no tpe futuro
erit. eo qd
erit. ergo an
¶ Si negat
lis de prete
fuit demon
hoc tps im
mediate an
precedenti
batur tanq
sit resolu
Alia cā est
solubilis. tu
beret sumi
ate post hoc
ly immediate
gorematicu
potius resolu
retur in recto
erit aliqua re
deri for. m. S
retur ex illis p
pore qd imedi
tionabiliter. d
mediate an bo
q3 nihil incipie
pñis. Et nō p
bus arguendo
for. qui in. a. m
instanti erit et n
erit. sed imedia
mo si for. erit in
tunc erit demō
erit. Si dñ sed
q3 tunc for. erit
erit in. a. ergo
sequētia. pñis
aliq3 pñis im
qd immedia
posset aliqd dñ
pñis valeat q3 si
que erit. et hoc t
et. sed maior est
sequētijs pñis

ones qua tñ hñc nō adducit. rñdet puta si sic
 argueret si conclusio nō sit vera. sit igit q̄ anti
 p̄s erit. ⁊ nō tñ immediate post hoc erit. S3
 cōtra in hoc tpe antip̄s erit demonstrato to
 to tpe futuro. ⁊ hoc tps immediate post hoc
 erit. eo qd̄ immediate post hoc aliqua pars ei⁹
 erit. ergo antip̄s in immediate post hoc erit.
¶ Dñ negando pñam. Siñ negaretur sumi
 lis de preterito arguendo sic. in hoc tpe Adaz
 fuit demonstrato toto tempore preterito. ⁊
 hoc tps immediate añ hoc fuit. ergo adā im
 mediate ante hoc fuit. cuius cā est oīo similis
 precedenti. primo q̄ ly immediate post hoc p
 batur tanq̄ terminus resolubilis. cū tñ non
 sit resolubilis. sed potius exponibilis vt p3.
 Alia cā est. q̄ ly immediate post hoc esset re
 solubilis. tunc minor. vt p. ius dictum est de
 beret sumi in recto. videlz illa hoc tps immedi
 ate post hoc erit. Adodo hoc est falsum. a3
 ly immediate non resoluitur in terminū cathe
 goematicum. ⁊ si in aliquem resolveretur
 potius resolveret in obliquū. Siñ. resolve
 retur in rectum esset sensus q̄ hoc tempus
 erit aliqua res dicta immediate post hoc. qd̄ ē
 derisorium. Si igitur aliqua conclusio seque
 retur ex illis pmissis erit illa. in aliquo tem
 pore qd̄ immediate post erit antip̄s erit ppo
 tionabiliter. dñ de illa de preterito. adam im
 mediate añ hoc fuit. Ad alia conclusionem
 q̄ nihil incipiet aut desinet esse. negatur illa
 conclusio. Eius probatio pendet ex precedenti
 bus arguendo sic. si aliqd̄ incipiet esse. sit igit
 for. qui in .a. instanti incipiet esse. aut igit in .a.
 instanti erit ⁊ nō immediate ante. a. aut in .a. nō
 erit. sed immediate post. pñmū est falsum. im
 mo si for. erit in .a. immediate añ. a. erit. eo qd̄
 tunc erit demonstrato toto tpe futuro. ⁊ tunc
 immediate añ. a. erit. ergo for. immediate ante. a.
 erit. Si dñ sedo mō arguit q̄ in .a. for. erit.
 q̄ tunc for. erit. vt prius. ⁊ tunc siue hoc tps
 erit in .a. ergo tñ. Dñ ad utrūq̄ negādo cō
 sequentiā. primo nō valet p̄ cās dictas. ⁊ si d3
 aliq̄ conclusio inferri o3 q̄ si illa. in aliquo tpe
 qd̄ immediate añ. a. erit antip̄s erit. **¶** Ad
 posset aliq̄s dicere ⁊ in idē redit q̄ ad hoc qd̄
 pñā valeat o3 sic arguere. in hoc tpe for. ade
 que erit. ⁊ hoc tps immediate ante. a. erit. ergo
 tñ. sed maior est falsa. Et siñ dñi post3 in cō
 sequentijs p̄dictis. **¶** Scdā pñā etiā nō valet

pp cās predictas. cā. n. dñ in minor hoc tps
 erit in .a. illa prepositio. in. cū suo ablatiuo nō
 pōt in recto resolui. imo nec i terminū cathe
 goematicū. sed si sumat hoc predicatū. hoc
 tps erit tps in .a. tunc recte inferet illa cōclu
 sio in aliquo tempe qd̄ erit in .a. antip̄s erit.
¶ Ad alia cōclusionē rñdet negādo illā vi
 delz. q̄qd̄ fuit p̄ infinitū tps fuit. aut q̄qd̄
 erit p̄ infinitū tps erit. eo qd̄ illa dictio per. dñ
 tribuit terminū sequentē. denotat igit q̄ qd̄
 erit p̄ infinitū tps quālz partē erit. ⁊ hoc ē
 falsū vt p3. **¶** Cōcedit tñ qd̄ q̄qd̄ erit in
 finito tpe erit. supposita eternitate mundi. q̄
 q̄qd̄ erit in tpe infinito ⁊ erit in tempe finito
 quātocūq̄. **¶** Ad alia cū arguit qd̄ si tps sit
 nulla pars definit esse. negat conclusio. Adagr
 aut vt iponere aduersario qd̄ illa sit pcedēda
 dicit. n. qd̄ si in positionē pcedēda est qd̄. b. ps
 preterita est. ⁊. c. pars futura est. Et forte qd̄
 dā erant suo tpe illud concedentes vt tpe vt
 dñ in ca. de incipit. **¶** Ego aut dicerē illā ne
 gando. nec video viā illud pbandi nisi siue
 illam quā prius posuerat videlicet qd̄. b. non
 definit esse. q̄ tunc aliqd̄ qd̄ est cum ponere
 tur ex his que non sunt. hoc autem nō incon
 uenit in rebus successiuis vt prius erat dictū
 aut pōt esse illa. q̄ si. b. definit esse. hoc erit i
 medio instanti hore. sed arguitur qd̄ erit i me
 dio instanti hore. ergo tunc nō definit esse. Al
 siumptū arguitur. q̄ tñ. b. erit demonstrata
 tota hora. ⁊ tñ erit in medio instanti eo qd̄
 libet tps h3 ē in quol3 suo indiuisibili siue in
 stanti. ergo. b. erit in medio instanti. **¶** Du
 ic autem rñdetur negando pñā. cā prius dñ
 eta. predicatum enim illud minoribus sumi
 tur in obliquo. ⁊ si sumatur minor hoc mo
 do tunc erit aliqd̄ ens vel tps in medio instā
 ti. tunc licebit inferre istā conclusionem in ali
 quo ente vel tpe qd̄ erit in medio instāti erit
 b. **¶** Ad alias conclusiones sequentes. negan
 tur oēs. q̄ fundantur super concessio a qbus
 dam. **¶** Negatur igitur qd̄ si aliqd̄ erit ipsum
 est. ⁊ si aliqd̄ fuit ipsum est. ⁊ p̄ter negatur
 qd̄ si antip̄s erit ipse est. ⁊ si adam fuit adam
 est. Et p̄ter negatur qd̄ si aliqua proposi
 tio erit vera ipsa est vera. ⁊ si aliqua fuit vera
 ipsa est vera. Et consequenter negat qd̄ ne
 cessarium contradicat necessario que proba
 retur ab eo sic ponendo qd̄ illa. dens est. que

nunc est necessaria aliqui erit impossibilis si significando. s. h. o. s. e. m. esse asinus. et tunc p. q. si erit impossibilis nunc est impossibilis. et p. p. n. s. n. u. c. p. t. r. a. d. i. c. i. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. et t. n. u. c. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. p. q. i. l. l. a. p. r. i. a. n. o. v. a. l. e. t. e. r. i. t. i. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. i. g. i. t. u. r. e. s. t. i. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. et ita erit necessaria. igitur est necessaria. **C**onfirmari probaretur q. diligens contradicit impossibili. ponendo q. illa. n. u. c. u. r. r. i. s. a. l. i. q. u. i. e. r. i. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. s. i. g. n. i. f. i. c. a. n. d. o. d. e. u. e. s. s. e. **E**t similiter negatur illa conclusio. antiphras. c. o. i. n. g. e. n. t. e. r. et necessario erit. **I**tem v. l. l. a. p. o. t. e. e. v. i. a. a. d. i. l. l. u. d. p. b. a. n. d. u. m. **I**tem p. c. l. u. d. i. t. q. d. e. t. p. e. et motu. **C**onfidera que dicit in positione sua que p. b. a. b. i. l. i. s. e. et p. n. i. r. s. i. m. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. u. a. z. i. b. i. l. o. g. u. r. et p. c. e. d. i. t. q. u. e. d. a. **Q**uod igitur c. o. c. e. d. i. t. q. d. c. e. l. u. m. i. n. c. i. p. i. t. et d. e. f. i. n. i. t. m. o. u. e. r. i. b. o. c. m. o. d. o. v. e. r. i. f. i. c. a. t. c. e. l. u. m. i. n. i. s. t. a. n. t. i. p. r. e. s. e. n. t. n. o. m. o. n. e. t. u. r. et i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. e. i. n. s. t. a. n. t. i. s. p. r. i. s. m. o. u. e. b. a. t. e. r. g. o. d. e. f. i. n. i. t. m. o. u. e. r. i. S. i. m. i. l. i. t. e. r. c. e. l. u. m. i. n. i. s. t. a. n. t. i. p. r. e. s. e. n. t. i. n. o. m. o. u. e. b. a. t. et i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. o. s. t. i. n. s. t. a. n. t. i. s. p. r. e. s. e. n. t. i. n. o. m. o. u. e. b. i. t. e. r. g. o. i. n. c. i. p. i. t. m. o. u. e. r. i. q. d. a. u. t. c. e. l. u. m. n. o. m. o. u. e. a. t. i. n. i. s. t. a. n. t. i. p. r. i. s. p. q. d. a. t. o. o. p. p. o. s. i. t. o. s. e. q. u. e. r. e. t. q. d. m. o. t. u. s. e. s. t. i. n. i. s. t. a. n. t. i. b. o. c. a. u. t. s. i. m. e. s. t. i. p. o. s. s. i. b. i. l. e. **S**ed aliq. p. o. s. s. e. t. a. r. g. u. e. r. e. p. r. a. i. p. s. u. p. e. r. i. p. s. u. m. e. r. a. s. s. u. i. n. e. d. o. n. e. c. a. s. v. e. r. i. t. a. t. i. s. i. l. l. o. r. u. m. v. e. r. b. o. r. u. m. i. n. c. i. p. i. t. et d. e. f. i. n. i. t. p. n. e. g. a. t. i. o. n. e. d. e. p. r. i. s. t. i. c. o. m. o. q. u. o. a. s. s. i. g. n. a. t. i. c. a. d. e. i. n. c. i. p. i. t. i. l. l. e. e. e. n. t. f. a. l. s. e. s. e. d. a. e. n. i. e. x. p. o. n. e. s. h. u. i. p. p. o. s. i. t. i. o. n. i. s. c. e. l. u. m. i. n. c. i. p. i. t. m. o. u. e. r. i. e. s. t. i. l. l. a. i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. o. s. t. h. o. c. c. e. l. u. m. m. o. u. e. b. i. t. u. r. i. n. a. l. i. q. u. o. i. n. s. t. a. n. t. i. et h. u. i. u. s. c. e. l. u. m. d. e. f. i. n. i. t. m. o. u. e. r. i. e. s. t. i. l. l. a. c. e. l. u. m. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. e. h. o. c. m. o. u. e. b. a. t. i. n. a. l. i. q. u. o. i. n. s. t. a. n. t. i. et v. t. r. a. q. u. e. i. l. l. a. r. u. m. e. s. t. f. a. l. s. a. s. i. m. e. s. t. q. u. a. r. e. i. l. l. e. n. o. s. u. n. t. p. r. e. c. e. d. e. n. d. e. **E**t h. o. c. m. a. x. i. m. e. s. i. m. e. u. n. p. o. s. s. e. t. d. i. c. e. r. e. q. d. q. u. o. a. d. e. x. p. o. n. e. t. e. s. d. e. i. c. i. p. i. t. et d. e. f. i. n. i. t. l. o. q. u. i. t. s. i. m. c. o. n. t. r. a. l. o. q. u. e. n. t. e. s. **C**oncedit v. l. t. e. r. i. u. s. q. n. u. l. l. a. r. e. s. s. u. c. c. e. s. s. i. v. a. i. n. c. i. p. i. t. v. e. l. d. e. f. i. n. i. t. e. e. p. f. u. n. d. a. m. e. n. t. u. s. u. i. q. d. s. i. n. o. d. e. c. q. d. a. m. o. t. u. s. v. e. l. t. p. s. d. e. f. i. n. i. t. e. e. e. s. t. i. g. i. t. h. o. c. e. s. t. i. p. r. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. d. e. p. r. i. s. t. i. c. o. m. o. q. u. o. a. s. s. i. g. n. a. t. i. c. a. d. e. i. n. c. i. p. i. t. e. t. t. u. c. o. p. o. r. t. e. r. e. t. q. d. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. i. s. t. a. n. t. i. s. p. r. i. s. a. s. u. i. t. s. i. b. o. c. e. s. t. f. a. l. s. u. m. q. d. a. m. o. t. u. s. v. l. t. p. s. n. o. s. u. i. t. n. i. s. i. i. n. m. e. s. u. r. a. s. i. b. i. e. q. u. a. l. i. s. e. d. n. u. l. l. u. s. p. o. t. e. e. m. o. t. u. s. s. u. c. c. e. s. s. i. v. u. s. q. d. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. e. h. o. c. s. u. e. r. i. t. t. a. n. q. u. i. i. n. m. e. s. u. r. a. s. i. b. i. e. q. u. a. l. i. v. t. f. a. t. i. s. p. a. t. e. t. **I**tem d. i. c. o. d. e. t. e. m. p. o. r. e. p. i. d. e. a. n. o. i. n. c. i. p. i. t. e. e. q. d. s. i. f. i. c. h. o. c. e. e. r. q. d. a. i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. o. s. t. h. o. c. e. r. i. t. h. o. c. a. u. t. e. s. t. f. a. l. s. u. m. p. e. r. i. d. e.

fundamentu. **C**onfirmari aut diceremus s. q. opti-
mone eodem q. imo. a. motus p. r. i. s. t. i. u. s. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. h. o. c. s. u. i. t. et t. u. c. n. o. e. s. t. i. s. d. e. f. i. n. i. t. e. e. s. t. **A**l. i. c. e. e. s. t. v. e. r. u. m. q. d. a. n. o. h. a. b. e. b. i. t. e. e. n. i. s. i. i. n. m. e. s. u. r. a. e. q. u. a. l. i. i. m. o. s. e. m. p. h. a. b. e. b. i. t. e. e. q. u. i. c. u. n. q. p. a. r. s. e. i. h. a. b. e. b. i. t. e. s. e. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. n. t. h. o. c. a. l. i. q. u. a. p. a. r. s. e. i. s. s. u. i. t. e. r. g. o. **E**t p. e. r. i. d. e. a. m. o. t. u. s. f. u. t. u. r. u. s. i. n. c. i. p. i. t. e. s. s. e. et i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. o. s. t. h. o. c. e. r. i. t. **A**l. i. c. e. o. z. q. d. s. i. e. r. i. t. s. o. l. u. e. r. i. t. i. n. m. e. s. u. r. a. s. i. b. i. e. q. u. a. l. i. i. m. o. e. r. i. t. i. o. m. n. i. m. e. s. u. r. a. i. n. q. e. r. i. t. p. a. r. s. e. i. u. s. s. e. d. i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. o. s. t. h. o. c. e. r. i. t. a. l. i. q. u. i. p. a. r. s. e. i. u. s. e. r. g. o. **E**t d. e. z. d. i. c. o. d. e. t. p. e. p. r. e. c. e. d. e. n. d. o. q. d. e. s. t. p. o. s. s. i. b. i. l. e. a. t. p. s. i. c. i. p. e. r. e. v. e. l. d. e. f. i. n. i. r. e. e. s. t. **D**icit e. u. s. v. l. t. e. r. i. u. s. q. d. n. o. e. s. t. p. o. s. s. i. b. i. l. e. q. d. a. l. i. q. u. i. d. a. l. i. q. u. a. n. t. e. v. e. l. o. c. i. t. e. r. v. l. t. a. r. d. e. i. n. c. i. p. i. a. t. m. o. u. e. r. i. p. o. t. s. i. m. e. s. t. p. b. a. r. i. q. d. o. t. u. r. o. p. p. o. s. i. t. u. s. v. g. q. d. s. o. r. a. l. i. q. u. a. n. t. e. v. e. l. o. c. i. t. e. r. v. e. l. t. a. r. d. e. i. n. c. i. p. i. a. t. v. e. l. d. e. f. i. n. i. a. t. m. o. u. e. r. i. t. u. n. c. s. e. q. u. i. s. t. u. r. q. d. a. l. i. q. u. a. n. t. a. v. e. l. o. c. i. t. a. s. v. e. l. t. a. r. d. i. t. a. t. m. o. t. u. s. i. n. c. i. p. i. t. e. e. p. z. p. r. i. a. q. d. l. y. a. l. i. q. u. a. n. t. u. m. v. e. l. o. c. i. t. e. r. v. e. l. t. a. r. d. e. s. u. p. p. o. n. i. t. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. e. et v. l. t. r. a. c. u. m. v. e. l. o. c. i. t. a. s. a. u. t. t. a. r. d. i. t. a. s. m. o. t. u. s. n. o. s. i. t. n. i. s. i. m. o. t. u. s. s. e. q. u. i. t. q. d. a. l. i. q. u. i. s. m. o. t. u. s. i. n. c. i. p. i. t. v. e. l. d. e. f. i. n. i. t. e. e. s. t. et h. o. c. e. s. t. i. n. c. o. n. v. e. n. i. e. n. t. i. s. a. p. u. d. e. u. m. **C**onfirmari aut diceremus oppositum et concedere. n. u. n. c. s. e. q. u. e. n. t. u. s. v. l. t. i. m. u. m. t. a. n. q. u. a. m. v. e. r. u. m. e. s. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. q. u. o. d. t. a. m. e. n. i. p. s. e. h. a. b. e. t. p. r. o. m. e. n. n. e. n. i. e. n. t. i. c. o. n. c. e. d. i. t. t. a. m. e. n. i. p. s. e. q. d. i. n. c. i. p. i. t. a. l. i. q. u. i. s. m. o. t. u. s. e. s. s. e. et p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. s. t. q. u. o. d. a. l. i. q. u. i. d. i. n. c. i. p. i. a. t. i. n. f. i. n. i. t. e. t. a. r. d. e. m. o. u. e. r. i. et h. o. c. f. a. t. i. s. p. z. a. p. u. d. o. e. s. **D**icit v. l. t. e. r. i. u. s. q. d. q. u. o. c. u. m. q. d. s. u. c. c. e. s. s. i. v. o. s. i. g. n. a. t. o. q. d. e. r. i. t. n. u. l. l. a. e. r. i. t. p. r. i. m. a. p. a. r. s. e. i. u. s. q. u. e. d. a. m. l. i. t. t. e. r. a. d. i. c. i. t. n. u. l. l. a. e. r. i. t. p. a. r. s. e. i. u. s. **S**i d. i. c. i. t. p. r. i. m. a. l. i. t. t. e. r. a. e. s. t. c. l. a. r. a. e. t. i. a. m. a. p. o. d. a. l. i. o. s. **S**i d. i. c. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. p. a. r. s. e. i. u. s. h. o. c. m. o. d. o. v. e. r. i. f. i. c. a. t. u. r. s. e. c. u. n. d. u. m. e. u. m. q. u. i. a. d. e. u. r. o. p. p. o. s. i. t. u. m. q. d. a. e. r. i. t. p. a. r. s. b. q. u. e. r. o. s. i. b. e. r. i. t. q. u. a. n. d. o. a. e. r. i. t. v. e. l. n. o. n. **S**i f. i. c. s. e. q. u. i. t. u. r. q. d. e. a. d. e. m. e. r. i. t. m. e. n. s. u. r. a. e. q. u. a. l. i. s. v. e. r. i. q. u. i. v. t. p. a. t. e. t. p. a. t. e. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. q. u. i. a. n. u. l. l. u. m. s. u. c. c. e. s. s. i. v. u. m. e. r. i. t. n. i. s. i. i. n. m. e. n. s. u. r. a. s. i. b. i. e. q. u. a. l. i. **E**x. q. u. o. v. l. t. e. r. i. u. s. i. n. f. e. r. t. u. r. q. d. a. e. r. i. t. e. q. u. a. l. e. b. et p. a. r. s. q. u. a. n. t. i. t. a. t. u. s. e. q. u. a. l. i. s. t. o. t. i. **E**t s. i. d. i. c. i. t. u. r. q. d. n. o. n. t. u. n. c. n. o. e. r. i. t. p. a. r. s. b. s. e. q. u. i. t. u. r. a. e. r. i. t. p. a. r. s. b. i. n. c. t. e. m. p. o. r. e. e. r. g. o. b. e. r. i. t. i. n. c. t. e. m. p. o. r. e. e. u. m. l. y. p. a. r. s. r. e. i. t. r. i. n. g. a. t. l. y. b. r. a. d. d. a. u. d. i. t. u. m. p. e. o. d. e. t. p. e. **R**id. i. c. u. l. u. m. e. n. i. z. d. i. c. e. r. e. t. u. r. q. d. a. l. i. q. u. i. d. e. r. i. t. p. a. r. s. a. l. i. e. r. i. u. s. q. u. a. n. d. o. t. o. t. u. m. n. o. e. r. i. t. **C**onfirmari aut diceremus

q. imo. a. er
g. i. t. a. t. i. a. e. x. p. l.
e. r. i. t. s. e. d. n. e. g. a. t.
b. n. o. n. h. a. b. e. b. i. t.
t. a. i. m. o. b. i. t.
Confidera
e. i. t. c. o. n. t. r. a. i. l. l. u.
q. u. i. d. s. e. h. a. b. e. b.
m. a. l. i. e. r. u. s. et s. o.
v. l. t. e. r. i. u. s. v. i. c.
r. e. t. u. r. s. i. m. c. o.
n. u. n. c. n. i. l. i. b. i.
m. a. s. o. r. a. l. i. e. r. u.
i. n. c. o. r. d. e. n. e. c.
s. e. d. a. i. a. i. n. t. o.
d. e. n. t. n. i. l. l. e. p. e.
v. e. l. i. n. p. e. d. e.
s. i. o. n. e. a. i. e. i. n. t. a.
t. i. s. e. d. a. i. a. n. o. n.
e. s. t. i. n. d. i. v. i. s. i. b. i. l. i.
a. i. a. e. x. i. s. t. e. n. s. i. s.
S. i. m. i. l. i. t. e. r. e. x. i. s. t.
t. u. r. s. e. d. e. r. h. o. c.
d. e. a. u. t. i. n. m. a. n. u.
d. a. m. q. d. i. n. m. a. n. u.
i. n. m. a. n. u. **E**t i. t. e.
v. i. d. e. l. i. c. e. t. i. n. m. a. n. u.
a. l. t. e. r. a. t. u. r. **S**ec. u.
n. e. r. i. b. i. l. e. s. i. n. m. a. n. u.
m. a. n. u. **C**onfidera
a. i. a. s. o. r. n. o. i. q. u. i.
t. e. r. a. t. a. d. s. c. i. a. m.
i. n. a. l. i. q. u. a. d. e. t. e. r. m.
i. n. a. t. a. f. u. n. d. a. m. e. n. t. u.
s. e. r. v. i. e. n. t. i. a. v. i. d. e. l. i. z.
q. d. **E**t e. o. d. e. m. o. d. o.
s. a. t. i. o. n. e. i. n. d. e. t. e. r. m.
t. u. r. v. t. s. i. a. d. v. i. s. i.
a. u. d. i. t. i. o. n. e. i. n. a. n. i. m. a.
n. e. v. e. l. i. m. a. g. i. n. a. t. i. o.
Et c. u. i. a. r. g. u. m. e. n. t. u. m.
s. c. i. a. m. et h. o. c. p. r. o.
d. o. a. s. s. u. m. p. t. u. m. v. t.
l. u. r. e. c. i. p. i. t. s. c. i. a. z. i. n. t. u. r.
q. d. a. i. a. e. x. i. s. t. e. n. t. i. s. i. n. t. i.
t. i. f. i. s. i. o. n. o. v. i. s. e. s. t. i. t. u. t.
q. u. e. n. s. e. s. t. i. n. c. o. n. t. r. a.
e. p. t. i. t. et p. e. r. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a.

¶ Immo. a. erit pars. b. et hoc quando. b. erit
 gratia exēpli medietas: hoc erit quādo hora
 erit. sed negatur consequenter q̄ tam a. q̄
 b. non habebūt eē nisi in mensura sibi adeq̄
 ta. imo. b. habebit esse in qualibet eius parte
 ¶ Considera ulterius argumenta que addu
 cit contra illa descriptionem. Ad uerū est ali
 quid se habere aliter q̄ prius intrinsece et for
 maliter. et solutiones ad illa argumenta. Et
 ulterius vide qualiter ad illa argumenta dice
 retur s̄m cōm opinionē. ¶ Ad prīmū put
 nimis mihi occurrat respondebo. q̄ ubi ani
 ma for. alterat ad sciētiā. tūc aīa nō alterat
 in corde nec in pede nec in manu vel i alia pte
 sed aīa in toto cathegorematicē alterat. Uti
 dēnt. n. ille ppositiones. Aīa alterat in corde
 vel in pede et similes denotare quādā exten
 sionē aīe in tali pte aut appropriationē illi par
 ti. sed aīa non appropriatur parti sed toti. etiā
 est indissolubilis ut p3. Conceditur tamen q̄
 aīa existens in pede alteratur ad sciētiā.
 Similiter existens in manu et in corde altera
 tur. sed ex hoc nō sequitur q̄ alteratur in pe
 de aut in manu aut in corde. Ideo dicit qui
 dam q̄ in manu alteratur. sed non alteratur
 in manu. Et isti habent intellectum predictū
 videlicet in manu alteratur. i. in manu existēs
 alteratur. Secundū tñ veritatem ille sunt cō
 vertibiles. in manu alteratur. et alteratur in
 manu. ¶ Possuimus secundo concedere q̄
 aīa for. nō i qualibz eius parte quantitativa al
 terat ad sciām. i. in capite pede manu et c. s̄z
 in aliqua determinata parte. i. in qua fantas
 mata fundantur subiective sibi ad sciām de
 seruētia videlz in cerebro aut corde vel vtro
 q̄. Et eodē modo si aīa for. alteretur ad sen
 sationē in determinata parte et nō alia altera
 tur. ut si ad visionē in oculo alteratur. et si ad
 auditionē in aure alterat. et si ad extimatio
 nē vel imaginationē in cerebro. et sic de alijs
 ¶ Et cū arguit cōtra. q̄ aīa in pede recipit
 sciām et hoc per tempus. ergo et c. Dī negā
 do assumptū. vel forte melius nām. sed so
 lū recipit sciāz in cerebro vel corde. sed pcedi
 tur q̄ aīa existens in pede recipit sciāz. Idē
 tñ rātio nō v̄t secura. q̄ in pede est aliqua q̄
 litas que prius non fuit in eo. et per conse
 quens est in eo recepta. quare pes illam re
 cepit et per consequens ad illam alterabatur

quare anima in pede ad illam alterabatur.
 ¶ Item ut ipse arguit. pes se habet aliter
 quā prius intrinsece et formaliter. ergo et c.
 ¶ Posset probabiliter dici negando nām
 penultimā et hoc est q̄ pes solū recipit p ac
 cidens et p modū sequele pp aīam existentē
 eandē numero in toto. q̄ cū in toto p se recipi
 at sciām. aut ut separata recipiat. aut recipiat
 p se in determinata parte. i. cerebro vel cor
 de p̄ter in pede recipit. cū etiā in pede exi
 stat ubi talis sciā informatā. Sed ex hoc nō
 ulterius sequitur q̄ pes vel aīa in pede alte
 rabatur ad illā. ¶ Possuimus dicere tertio
 concedendo q̄ in qualibet parte quan. itati
 ua for. aīa eius alterabatur ad sciām et hoc p
 accidens et p modū sequele. aut in aliqua p
 te. et in aliqua per accidens s̄m aliquos. s̄z ex
 hoc nō sequitur illā partē. puta pedē vel ma
 nū vel cor vel cerebrum alterari ad illam.
 et hoc propter cām dictam. ¶ Item q̄ scien
 tia et similes aīe passionēs intellectiue nō sunt
 apte p se recipi in organo aliquo extēso neq̄
 aliqua talim partiz de natura sui est apta
 recipere per se aliquod huiusmodi accidenti
 um ut p3. ¶ Possuimus et quarto concede
 re. q̄ aīa tam in pede q̄ in manu et vniuersa
 liter in qualibet parte quantitativa recipit sci
 entiam ipā per se. quolibet autem pars per
 accidens et per modū in sequele. et consequē
 ter q̄ in manu pede et c. alteratur vel potest
 alterari ad sciētiā. non tamen concedendū
 est ex illa q̄ pes vel manus aut sciat aut intel
 ligat. quia ille sunt denominationes que solū
 anime et toti composito attribuitur. De
 sensatione autem dicemus verbi gratia visi
 one q̄ anima for. non recipit illam nec al
 teratur ad illam nisi in oculo et non in quali
 bet parte. et consequenter q̄ nulla alia pars
 recipit visionem nec ad illā alteratur. Cū
 autem ad agister ulterius arguit q̄ parī ra
 tione si vna manus moueatur motu locali et
 reliqua localiter mouetur. et sic de residuis
 partibus. Dicitur negando consequentiā
 et similitudinem. immo mota vna manu et
 aīa quiescente dicendum est q̄ nec illa ma
 nus localiter mouetur. nec anima localiter
 mouetur in illa manu. Causa vero diuersita
 tis ē. q̄ sciā est q̄litas spūalis et indissolubilis
 que p se prius recipitur in aīa. In parte ve
 p 2

ro nō accipit nisi per accidens et per modum
sequele. quare huiusmodi accidentia denota-
re possunt saltem per accidens partes in qui-
bus recipiuntur per modum sequele ut ma-
nus pedes etc. Ad otus autem localis et alii motus
proprie sumpti per se recipiuntur in composito et
in parte quantitativa per se recipi possunt in anima
aut recipiunt nec recipi possunt nec per se nec
per accidens. imo nec est forma extensa ipsum
recipit sicut nec forma parietis huius in se albedi-
nem totaliter nec partialiter. dicant alii ut si
ibi placet. Ideo nō oportet si una manus mo-
uet aliam moveri motu locali aut alio motu per
partem sumpto. Cum igitur arguitur sic. anima for-
tis nō aliquid recipere in una parte quoniam istud re-
cipiat in qualibet alia. ergo si motus localis est
subiective in anima existente in una manu est et
subiective in anima existente in pede vel alia manu
quare pes vel alia manus recipit illum. Di-
citur adhuc de virtute sermonis concedendo
primam primam. sed pars eius est una conditio
nalis que nihil ponit in esse. adhuc enim non
probaturs assis eius. videlicet motus localis reci-
pit vel est subiective in anima for. in una eius ma-
nu. imo illud est negandum sicut et pars ut pri-
us est dictum. Ad aliud cum dicitur quod motus
tu mouet per se mouet totum etc. Dicitur illud nō
esse verum de qualibet parte et quolibet toto.
sed est verum de toto proposito. Si namque anima for.
aut alia eius pars moueret aliquo alio motu
proprie vel improprie sumpto. for. etiam moueretur
illo motu. si est aliqua pars quantitativa man-
us moueret aliquo motu. manus illo motu moue-
retur. sed non sic oportet de parte qualitativa siue
subali. et de toto quod nō est per se exis sed pars
alterius. sicut in proposito contingit. Item illud
est verum quoniam si pars que mouet vel est apta mo-
ueri illo motu per se et habet illum motum in se
subiuncte. modo anima for. nō est apta moueri per
se localiter. nec huius nec habet potestatem in se subiective
motu locali. Ex his patet quod nō oportet dicere ea
que magister dicit de motu locali. Primo
cum dicit quod si anima for. mouet motu locali in ali-
qua parte. mouet et eodem motu in qualibet ei-
us parte. hoc est enim manifeste falsum. imo mo-
ta manu et pede gesciente. nō mouet anima in pe-
de motu locali. Fundamentum autem suum ad
hoc probandum facilliter deficiet. Conceditur. nam
quod omne accidens existens in anima for. in manu

est etiam in anima for. in pede. modo motus lo-
calis nō est in anima for. subiective. neque in ma-
nu. neque in pede. ut prius est dictum. Et hoc gra-
tiae complacendi socii concedere quod ille motus est
subiective in anima partialiter et per accidens. tunc
nō est verum quod si est in ea in una parte est in ea
in qualibet parte. Unde tunc motus localis in ea
sua nostra nō esset in anima in pede. hoc possit conce-
di quod esset in anima existente in pede. Ad hoc
etiam concedere quod anima mouet motu locali in ali-
qua parte et tunc illa pars gescit. Unde concedit
quod pes quiescit in casu nostro. et negat quod anima
mouetur motu locali in pede. hoc concedendum
sit quod anima existens in pede locali motu mouet
et localiter mouetur. Videtur autem ipse facere
dilectam inter illas propositiones. mouet localiter et
mouetur motu locali. quod ad unam illarum sequi
quod mouetur situm in pede. ad aliam autem non.

Similiter non oportet concedere quod motus
localis est in aliquo composito. et tunc compositum
illud non mouetur illo motu. saltem in
casu nostro. quod in illo casu non est verum quod mo-
tus localis sit in pede. nec etiam est in anima
in pede siue prout est pars pedis. imo nullo
modo est in anima ut prius dictum est. et si in ea
esset inesset partialiter et per accidens. et tunc
nō oportet quod si esset in pede. Illud autem
quod vltio adducit quod nō omni motu quo mo-
uet pars alicuius totus mouet totum. est verum. ut
prius dixi loquendo de quolibet toto et quali-
bet parte indifferenter. hoc oppositum sit verum de toto
per se existente et parte quantitativa. siue de parte
apta moueri per se et habere motum in se sub-
iective. licet hoc adhuc habeat instantiam ut
videbitur in solutione sequentis argumenti.
Ad aliam rationem de mixto tunc primo pro-
ducto respondet primo magister secundum eandem opi-
nem et melius quod illud nō mouet licet aliqua
pars eius quantitativa moueatur. sed nō respondet ad
argumentum in oppositum cum arguitur quod mo-
tus localis est in eo et quod pars eius naturalis mo-
uetur. quare illud etiam mouetur. Dicitur po-
test dupliciter. Uno modo tenendo quod mo-
tus localis est principaliter in composito. et
variatur ad variationem compositi licet ea-
dem materia maneat. diceretur tunc negando
quod motus localis sit in toto adque hoc in multis
eius partibus quantitativis sit motus localis et bre-
uiter in quolibet parte quod prius producta fuit. Si

nō est motus
sed in multis
tunc incipit
presenti. Si
motus est
ria. et quod vari-
tate et manet
to manet idem
est in toto et
lis mouet.
am quantita-
uet. Sed si
mouet aut
haberet in
corrupti. quod
esset. Ideo nō
Ideo licet illud
um in casu
Ex his patet
rus positum
fitione. Ad hoc
ius est pars
adducere ubi
piss instantiam
piss erit. Et
continet posse
hore incipit
bus et motus
diceret de for-
tio et prius
principaliter
ci pater ad
in quolibet
est quod nō im-
erit. Alter et
pale tenendo
uet. neque
mouebat. Si
diante post
ubi illud in
te post hoc
pali subiecto
et secundario
vltius quod
aut aliqua
batur. et im-
ci potest quod
uet. Idem
gister autem

nō est motus adquare in tota eius materia
sed in multis eius partibus. sed illud totum
nunc incipit moveri per remotionem de
presenti. Si vero teneretur altera opinio q
motus est principaliter subiective in mate-
ria. & q variaretur ad solam materie varie-
tatē & manente eadē materia cōposito varia-
to manet idē motus. tūc pcederet q motus
est in toto cōposito. & q pars eius materia-
lis mouet. videlz tota eius materia. pars et-
iam quātitatua eius mouet. & tñ illud nō mo-
uet. Sed seqt ex istis pmissis q ipm aut
mouet aut incipit moveri. **¶** Hoc tñ vltimū
haberet instantiā vbi inciperet aliq ps eius
corrūpi. q tunc illud nō immediate post hoc
esset. ideo nō immediate post hoc moueret.
Ideo licet illud sit contingens. nō tñ necessari-
um in casu nostro q illud incipiat moveri.

¶ Ex his igit apparet illā limitationē supe-
rius positā habere instantiā quo ad illā ppo-
sitionē. Ad ora aliqua parte mouet totū cu-
ius est pars. oportebit igit aliā limitationem
adducere vbi. s. illud cōpositū immediate ante
ps instantis fuerit. & immediate post instans
ps erit. **¶** Sz dubiū est positū q. a. mixtū
cōtinuet postea motū locale p horā & in fine
hore incipiat resolui aliq pars alijs manenti-
bus & motis nūqd in fine. a. mouebit. Idez
diceret d. sz. a quo pūne p horā fiat resolu-
tio & pūne moueat supponendo q motus
principaliter hz esse in materia. **¶** Posset di-
ci pster ad predicta q in fine nō mouebit. sz
in quolibet instanti ante finē mouebit. & hoc
est q: nō immediate post finē mouebitur neqz
erit. **¶** Aliter etiā possumus dicere ad princi-
pale tenendo semp opinionē sedāz q. a. mo-
uet. neqz oz q oē q mouet immediate ant hoc
mouebat. Sūz nō oz q oē qd mouet ime-
diate post hoc mouebit. sed illud esset verūz
vbi illud immediate ante hoc fuerit. & imedia-
te post hoc erit. aut q illud est verū de princi-
pali subiecto motus videlz d materia prima
d secundario aut vt cōposito illud nō oz. Et
vltius q omne illud quod mouet aut ipz
aut aliqua sui pars immediate ante hoc moue-
batur. & immediate post hoc mouebit. Aut di-
ci pōt q itelligit de mobili quod primo mo-
uet. Id est sz se & quālibet eius partē. **¶** Ad a-
gister aut postea ingredit aliā fantasā dāns

aliā solutionē fm opinionem eius. **¶** Ad om-
ne generandū successiue cuius erit dare pri-
mū instans erit in tpe ante primam esse sui.
¶ Ibi nāq conceditur q. a. mixtū immedia-
te ante hoc fuit. sz i nullo instāi ant hoc. & ime-
diate ant hoc mouebatur. Et ibi pcedit q ali-
quod generandum incipiet esse postq fuerit
que conclusio hoc modo declarari pōt sz eū
q: in fine hore gfa exempli. a. mixtum erit &
nō immediate. ante in aliquo instanti erit. ergo
tunc incipiet esse. & si ante finem hore erit sz in
nullo tpe adequate. ergo prius erit qz incipi-
et esse. & per psz incipiet esse postq fuerit.
¶ Ceterū tamen vltimate concedit vñā conclu-
sionem q valde dubia est. neqz video vllum
modum ipam pbandi. videlicz. Aliquid erit
postqz desinet esse. quia si ita sit dicatur q. a.
erit postqz desinet esse. aut igitur hoc verifi-
cabitur p remotionem aut p positionē d pre-
senti. Non primo modo. repugnat. n. q. a. to-
taliter desinat esse vt in. c. instanti nō erit. & q
immediate post. c. erit. q: tunc corruptum redi-
ret. Nec secundo modo. q: tunc oportet q i
c. instanti erit. & nō immediate post in aliquo
instanti erit. & tñ immediate post. c. erit. s. in
tpe. **¶** Sz hoc apparet ridiculū dicere cum
res aliqua corrūpitur etiā per positionēz d
presenti ipa erit post sui corruptionem sine di-
catur q erit in tpe siue in instanti. Considera
igitur an habeat alium modum probādi pre-
dictam conclusionem. **¶** Ad vltimā rationē
principalem magister negat. & bene q mo-
tus & tempus non differant. a rebus perma-
nentibus. Verum non rīdet complete ad ar-
gumentum in contrariū cum arguitur. er-
go primo q aliquis est motus qui nō est suc-
cessiuis. negatur pñā. Ad probationem dicit
magister q pz de certo motu vniformi. quo
ad subz qd diffōmīter induetur quo ad tem-
pus. **¶** Credo q hoc modo magister occul-
te deducere velit. Sit. a. mobile qd continue
per horam futuram intendat motum suum
tñ dum mouetur continue omnes eius par-
tes equali velocitate moueant. & finis nūc
in medio instāi motus & signetur motus ex-
tensus in. a. qui sit. b. & sequitur q ille motus
nūqz ante hoc fuit. cuz enīz ille motus. nūc
sit intensus vt quattuor: gratia exempli & nū-
qz ante sic fuit intensus sequitur q ille motus

nūq̄ an hoc fuit. Item quia intensio fit p ad
 ditionem partis ad partem vtraq̄ remanen
 te. quare motus ille qui nunc est nō ante hoc
 fuit. patet consequentia cum a continue inten
 derit motū suū. et p p̄ns a nō est motus suc
 cessiuus. q̄ tunc prius fuisset. **R**esidet sal
 uo meliori iudicio q̄ i illo casu ille motus fu
 it prius. Supposito idē esse mobile cōtinue.
 Et negatur illa p̄ns. Ille motus nūc est intē
 sus vt quattuor. et nūq̄ ante fuit sic intensus
 ergo nunq̄ ante fuit. **C**ōcedit. n. q̄ idē mot⁹
 numero pōt esse aliqui intensior et aliqui re
 missior. sicut idē esse pōt velocior et aliqui tar
 dior. sicut q̄ plus p ipm. aut minus acquirit
 de effectu in tpe equali. De equalitate vero
 et caliditate vel albedine secus diceret. Non
 enī pōt eadem qualitas numero esse aliqui
 intensior et aliqui remissior. sed p̄tinue est alia
 et alia qualitas vbi subm intendatur in illa.
Nō. n. motus est res absoluta q̄ acquiratur
 p motū sicut qualitas. **P**er hoc p̄ ad scdaz
 dicitur enim q̄ intensio qualitatis fit per ad
 ditionem partis ad partem vtraq̄ remanen
 te. non sic autem de motu. imo idē nūme
 ro ē p̄mo remissior et postea intensior. **S**z
 hic esset bonū dubiū. q̄ dato. b. motu inten
 so vt quattuor in eo est assignare partes gra
 duales ab inuicē differentes sicut sicut intensi
 onē. et nō sicut extensionez subī vel temporis.
 Signentur igit̄ due medietates vt duo que
 sint. c. d. et q̄ro nūquid veraq̄ illaz ante hoc
 fuit vel nō. Si sic sequit̄ q̄ ante hoc cōpone
 batur intensiue ex duabus medietatibus vt
 duo. et p p̄ns ante hoc fuit intensus vt quat
 tuor qd̄ repugnāt casui. Si d̄ q̄ nō. Sit igit̄
 rur q̄. c. ante hoc fuit. sed nō. d. et tunc sequi
 tur q̄. b. ante hoc nō fuit postq̄ aliqua eius
 pars ante hoc nō fuit. **C**onsidera bñ Bre
 uiter dicitur q̄ vtraq̄ medietas ante hoc fu
 it. Et negatur vterius p̄ns cū inferrur. Qd̄
 ante hoc cōponebat ille motus ex duab⁹ me
 dietatibus. vt duo. q̄ illa medietas q̄ nūc est
 intensa vt. ij. nunq̄ ante hoc fuit vt duo. sed
 ipamet numero fuit aliqui vt vñ. et cōtinue
 ante hoc remissior q̄ vt duo. **A**d aliā autē
 rōnē q̄ in subo aliquo finito esset accidēs infi
 nitū. siue vt vult ip̄e dicere infinita accidētia
 vtputa infiniti motus. eo q̄ aliquo subo mo
 to mouetur oē accidens qd̄ est in eo. et p p̄ns

a. mouet motus in eo existens. et hoc medi
 ante alio motu. et pari rōne de alio motu di
 cendū erit. et sic erit p̄cessus in infinitū in mo
 tibus. et p p̄ns cū ex oibus illis fiat vñ erit
 motus infinitus et accēs vñ infinitū. **A**d
 hoc r̄sident negando p̄nam primā. **A**d p̄bati
 onē negatur q̄ motus moueat. et p̄nter q̄
 omne accidens subī moti. aut mobilis moue
 atur. sed illud est ver⁹ de accidentibus absolu
 tis. et nō respectiuis qualis ē motus. **H**ec
 r̄silio hz dubiū. **N**ā in aliq̄ uo vbi est ille mo
 tus in quo prius nō fuit. ergo mutant vbi. et
 p p̄ns p se vel p accidens mouet. aut ē mo
 tus. **C**ōsidera qd̄ de hoc sit dīcēdū. **A**li
 ter posset dici concedendo q̄ motus mouet
 p accidens. sed nō mediāte alio motu. s. mo
 uetur p se ita q̄. b. motus est p se cā vt cōti
 nue aliud vbi. et aliud p accidens acgrat. et p
 p̄ns est cā q̄ ipemet p accidēs moueatur. et
 sic nō oportet p̄cedere motū aliū cē quo mo
 uet. b. nec in motibus esse p̄cessus in infini
 tū nec accidens aliqd̄ fore infinitū. **A**d aliā
 conclusionē q̄ motus diuisibilis esset subiecti
 ue in diuisibili et in extenso. licet in alio p̄po
 sito cōcesserim conclusionem vt p̄z ex his q̄
 secundo de aīa dixi. tñ in p̄posito negatur cō
 clusio. dī. n. motū localem non esse quocūq̄
 modo subiectine in aīa vt in p̄cedētib⁹ sa
 tis est dictū. **A**ddit autē postea magister.
 q̄ motus nō mouet. nec moueri pōt. q̄ mo
 bile manet idē sub vtroq̄ termino. et supple
 nō sic de motu apparet. Et addit vterius q̄
 nec p aliquo instanti est extensus adequate p
 subm aliquod. **H**ec tñ duo habent dubiū
 p̄mo p̄mū. q̄ pur apparet q̄ motus saltem
 p accidens mutet vbi vt prius dicebat. Se
 cundū ēt appet mirabile. nā possibile ē subm
 aliquod quo ad oēs eius p̄tes moueri. et tūc
 motus erit extensus adēq̄te p ipm vt in ip̄o.
Considera quō velit verificare dictū suū
 et nūq̄ in aīdēo casu. aut absolute intendat
 verificare. forte vult verificare p hoc. q̄ sicut
 est in p̄cedētib⁹ in nullo instanti ē aliq̄s mot⁹.
 id̄ nec p aliquo instanti ē aliq̄s motus adēq̄te
 extensus p alqd̄ subiectū. **L**a. 8.

Ed incidit dubiū cē.
 Considera
 primo suppositionem. primam
 s. quicquid pertransit pars per

transit totum
 locatate moue
 emin posset
 cedenti prob
 quam mo
 si volumus
 fitio. vt in p
 sidera vter
 ibi dicit q̄
 cum bis q̄
 cultare. et
 ymū. **C**ō
 difficultate
 p̄uenire
 cundo de a
 corporum
 dendi. vide
 moueatur
 tis. lapsis a
 portionem
 uenit q̄ cor
 ta infinita
 erit velocitas
 adequate et
 te velociter. q̄
 finita motus
 lū p̄ueniat
 liter p̄uenit
 quentū nō m
 te moueri. **C**
 habeat in cas
 finitū. nō tñ
 tunc enim ge
 corpor: nō m
 factā ab illo. se
 liter ne detur
 imediate post
 nūc cū resistit
 finitū p̄uenit
 paliter ab illo
Considera
 de igitur r̄sili
 ta velocitas p
 tudine. ut p
 motū am rel
Considera
 infinite motū
 vero declarat
 ex: insecam ex

transit totum cuius est pars. Et quacumque ve-
locitate mouetur pars mouetur et totum. hoc
enim posset habere instantia facta in ca. pre-
cedenti probando. scilicet quod est possibile parte ali-
quam moueri et totum non moueatur. Ideo
si volumus illud tenere limitetur hec suppo-
sicio. ut in precedenti ca. limitabatur. ¶ Con-
sidera ulterius rationem ad dubium. et ea que
ibi dicitur que omnia vera videntur et concordant
cum his que diximus secundo de anima in hac diffi-
cultate. et ubi hic completius dicere que illic di-
ximus. ¶ Considera ulterius rationem ad illam
difficultatem. Quod tunc a proportionem finita
proveniret velocitas infinita. hanc tetigisti se-
cundo de anima in argumento de applicatione
corporum. et illic habes alium modum respon-
dendi. videlicet quod cum aer qui expellitur non
mouetur nisi ad motum lapidis descendenti-
tis. lapis autem descendens finitam habet por-
tionem supra resistantiam. tunc non inco-
uenit quod consecutivum ab illa proportionem fini-
ta infinita velocitas proveniret. nulla tamen
erit velocitas infinita. Sicut nulla erit pars que
adequate et sine quolibet sui moueatur infini-
te velociter. quoniam ergo ab illa proportionem
finita motus lapidis et velocitas eius finita so-
lum proveniat quod ille motus primo et principa-
liter provenit ex illa proportionem. tunc ex conse-
quenti non inconuenit aerem infinita velocita-
te moueri. ¶ Quoniam ergo hec ratio coloris
habeat in casu de applicatione corporum ad
finem. non tamen habet locum in casu de elevatione.
tunc enim aer qui ingreditur ad centrum illorum
corporum non mouebitur violenter per impulsione
facta ab illo. sed a seipso mouebitur natura-
liter ne detur vacuum. et tamen infinita velocitate
immediate post hoc mouebitur. et agens erit fi-
niti cum resistantia finita. et per hanc a proportionem
finita provenit motus primo intentus princi-
paliter ab illa proveniens velocitate infinita.
¶ Illa igitur ratio hic non haberet locum. ¶ Ut
de igitur rationem. Ad. qui dicit quod illa infini-
ta velocitas proveniret ab agente finito cum la-
titudine. tamen proportionem infinita eo quod infinite
modicam resistantiam habebit aliquis ille aer.
¶ Considera tu autem qualiter verum est quod
infinite modicam resistantiam habet. ¶ Postea
vero declarat quod ille aer habebit resistantiam
extrinsecam ex parte illorum duorum corpo-

rum. et intrinsecam ex parte partium aeris
sibi inuicem resistantium. per divisionem earum
et propter precedentem resistere sequenti. ¶ Sed
ex hoc ubi contradicere precedenti dicto. nam
ubi quod non infinite modica erit resistantia intri-
seca. imo non minor tanta. gratia exempli. ut. scilicet.
etiam immediate post hoc infinite modica pars
et infinite modice potentie pars aliqua aeris
mouebitur. quare potius dicendum esset quod
infinite modica erit aliquis proportio que quod infi-
te. magna erit. Et si vellet dicere quod infinite
modica erit resistantia intrinseca. quod immediate
post hoc infinite modicus aer precedens resi-
stet sequenti. Ita et immediate post hoc infi-
nite modice potentie aer mouebitur ad cen-
trum. eo quod infinite modicus est. ut prius di-
ctum est. Ideo ex hoc non concluderet quod im-
mediate post hoc infinite magna erit propor-
tio aeris moti ad resistantiam suam. ¶ Con-
sidera igitur bene ac diligenter solutiones hu-
ius difficultatis. Dicitur potest quod aer ille acquirit
certum gradum potentie a natura etiam com-
muni ad vitandum vacuum. et propter cum infinita
modica aliquis erit resistantia. infinita erit pro-
portio est. ¶ Considera illa exempla que adducit
conuenientia ad propositum. et videntur sa-
tis vera que dicit. ut illud exemplum de infinitis
mobilibus positum in primo puncto. a spacio
est. Item aliud exemplum de diuidente. a.
corpus sine superficies eius. ita ut diuidens
cum superficie incipiat diuidere. et sic conti-
nue diuidat sic. verbi. g. ut esset securus. i. quo
casu concedit quod tam. b. g. c. mouebitur in-
finita velocitate. quod potest sic declarari. Sit
nunc diuidens mediate applicatum superfi-
ciem. a. corporis et sit illa superficies digitalis
quantitas ipsius diuidentis. et signetur duo
puncta in. a. contacta ab illa superficie diuide-
tis distantia solum per se in digitalem quan-
titatem et incipiat nunc diuidens diuidere. et
sequitur quod illa duo puncta immediate post
hoc distabunt ad minus per digitales quan-
tatem. scilicet per tantam quanta est superfi-
cies diuidentis. ergo immediate post hoc per
transibunt ad minus semidigitale spacium.
et sicut arguitur de hoc. ita de quolibet alio
est arguendum. ¶ Sic etiam patet de li-
gno diuiso cum securi notabilem habente in
perfectam occurrente ligno. sed verum est quod

postea dicitur. et videtur dubium quod si conceditur quod aliqua velocitas infinita erit adequate in hora non tamen erit per quamlibet partem illius hore. illa namque duo manifeste repugnare videntur. nam in qualibet parte hore verificabitur hoc modo predicto aliqua duo puncta subito pertransire vel esse pertransita certam distantiam ut prius dicebatur. Nisi forte reuertitur vellet ad opinionem suam. Quod ille motus vel ista velocitas que adequate mensurabitur hora non erit in aliqua parte hore quod motus non erit nisi in mensura sibi adequate. Et sic dicitur quod dabitur primum instans in quo. b. c. distabit inter se. scilicet illud in quo primum erit complete diuisum. hoc videtur dubium de virtute sermonis. nam quod erit semisfacta diuisio aliquae partes. b. et c. inuicem distabunt. quod aliquid medium interponitur inter illas partes et per primum inter. b. et c. et per primum b. et c. erunt mediata. quod tunc in medio instanti distabunt et non solum in fine diuisionis. Huc potest dupliciter responderi. Primo absolute defendendo. Ad concedendum quod inter c. et b. erit in dato instanti aliquod distans. scilicet ex hoc non sequitur quod distabit. bene autem concludi potest quod b. et c. vel tunc simpliciter distabunt. vel secundum quod. et hoc concedere per secundam partem. Ex quo si vterius se quis quod absolute distabit. Aliter dici potest quod in medio tunc distabit absolute. et negare quod b. et c. sint immediata. et tamen se tangunt. imo sunt mediata. quod bene aliquid medium inter se situatum. conceditur tamen quod erunt secundum quod immediata. puta secundum partes se tangentes. Adagister autem intelligit quod erit dare primum instans in quo complete distabunt. et illud credit esse finem diuisionis ut puto. Et nota tamen circa primum dictum quod hoc concedat quod velocitas infinita erit adequate in hora. non tamen sic intelligit quod in aliquo instanti erit illa velocitas infinita. imo in nullo instanti erit. et secundum eandem opinionem de motu. eo quod in nullo instanti elongabuntur partes immediate ab inuicem. sed immediatae post quodcumque instans erit infinita velocitas aliquarum partium que per illo instanti erunt immediate. et forte hoc intellexit. Ad quod dicitur quod non per quamlibet partem hore erit velocitas infinita.

Considera postea alia que sequuntur. et que dicitur de mutato subito in vacuo que omnia vera sunt et pulchra. Considera postea circa illud dubium de spherico tangente planum. Primo consideranda argumenta que subtilia sunt. et vide modum deducendi illam personam. quod si sphericum tangeret planum

num sicut superficialiter. tunc vel a centro circuli ad circumferentiam linee ducte essent inequales. vel triangulus rectilineus haberet duos angulos rectos. describendo figuram. sicut hic in margine. Si. n. sphericum tangeret planum secundum totam superficiem comprehensam inter illas duas lineas extremas. tunc linea media foret. minor aliis duabus extremis. et sic haberetur prima pars personis. Vel si sit equalis cum illa cadens secundum planum diametraliter causet angulum rectum tunc constituto triangulo ex linea media cum altera extrema. et alia tertia linea in superficie plani ille triangulus haberet duos angulos quorum uterque est rectus videlicet illi qui cadit a linea media. et alterum qui cadit ab altera linea extrema. Et tunc illi linee sint equales eis debent in triangulo opponi anguli equales. quod maiori maiori opponitur. et minori minori. et equalia equalia ut per primo geometrie. Cum igitur angulus catus a linea media sit rectus. et opponatur linee extreme. sequitur quod angulus catus a linea extrema et oppositus linee medie sit rectus. quod fuit deducendum. Considera postea in ratione. ubi dicitur quod non est possibile quod aliquid tangat ab alio secundum quamlibet eius partem. ibi. n. ut vellet quod materia et forma extensa sit corpus. et sequitur modum Alberti cui quod sic arguit. Ad id quod forma extensa est longa lata et profunda. ergo est corpus. Ego autem aliter dixi oppositum. et quod illa prima non valet. sed bene valet sic arguendo. Ad id quod forma est per se longa lata et profunda. ergo est corpus. sed aliter est falsum. imo materia et forma solum per accidens est longa lata et profunda.

Ubi et dicitur quod forma. scilicet extensa tangit materiam et contra secundum quamlibet eius partem. hoc autem non apparet proprie dictum. quod se tangencia debet habere aliquid quo modo distinctione finis. hoc autem non apparet ibi. Ideo oportet ipsi dicere quod hoc non oportet. Sed consideranda bene si dictum eius est probabile. Dicitur et ibi. Ad. quod hoc contactus corporeus secundum quamlibet partem et non sit solus. est tamen solus contra contactus superficialis. aut peritatis. De lineali vero nulla sibi facit mentionem. et tamen talis est solus. ut. scilicet quod duo corpora. aut due superficies solum se tangant secundum lineas. Sed prima de duabus superficialibus. ut si duo trianguli superficiales equales sibi iuxta ponantur ut latus unius immediatè lateri alterius Similiter per secundum de duobus corporibus. ut si duo corpora triangulata sic inuicem applicentur

ut quod solum
cor superficialiter
alio corpore
tionem de
per contactum
vterius quod
dicitur hoc per
b. planum et
a. b. hoc non
superius
diuidente
erit quod per
aliqua distans
gritur per
natur aliquod
Sed ut per
gs. n. tunc
co dicto cre
rationalis et si
tis in opposi
linea non inter
b. et a. et b.
quod distans
rursus quod dicit
mediata. ergo
reutur in vacuo
eni. Ad. inter
capit intellectum
quod sibi ponatur
se tangunt oportet
aut lineale aut
tam inter illa
contigit yma
cessine. aut si
non possunt
ta ab illo motu
ginari distant
inter. a. et b.
distantia. si n
ca. et per primum
paret saluo
re verum. sed
ipsum. Considera
sphericum cor
circumstantis non
subtilis versu
et hoc conclusio
nita raritas po
apparet quod hoc

eni q̄ solum se tāgant s̄m lineas terminātes
 eorū superficies. ⁊ que sūt latera triangularitas
 illoꝝ corpōꝝ. ¶ Posset dici q̄ h̄ nō fecerit mē
 tionem de cōtactu lineali. tñ dedit intelligere
 p̄ contactū superficiē p̄tēuāle. ¶ Cōsidera
 vterius qñ magis. in rñsione argumētōꝝ
 dicit hāc p̄siam nō valere. Inter. a. spicūm ⁊
 b. planū cadit aliqua distantia. ergo. a. distat
 a. b. hoc. n. cōcordat cū vna rñsione. data hic
 superius defendendo magistrum in casu de
 diuidente s̄m superficies. ¶ Sed tñc videndū
 erit q̄ p̄siam nō valet. ⁊ qd̄ regritur ad hoc q̄
 aliqua distent. ¶ Credo q̄ ipse diceret q̄ re/
 gritur q̄ inter ea s̄m se ⁊ quelibz sūi interpo/
 nat ur aliquod medium. siue aliqua distātia.
 Sed vt puto hoc est voluntarie dictum. Si
 q̄s. n. tenere velit scdām rñsionem positā lo/
 co dicto credo q̄ nō esset minus. imo magis
 rōnalis ⁊ facilliter se defenderet ab argumē/
 tis in oppositum. ¶ Itō igit̄ s̄m illā rñsionem
 incōueniret q̄. a. spicūm tāgit. b. ⁊ tñ distat. a.
 b. ⁊. a. ⁊. b. sunt mediata p̄ aliqua distātia p̄
 quā distāt. Tene tu quāvis. ¶ Cōsidera vte/
 rius qñ dicit q̄ illa p̄siam nō valz. a. ⁊. b. sunt i/
 mediata. ergo se tangunt. vt si. a. ⁊. b. pone/
 retur in vacuo nō tñ se tangētia. ymaginatur
 enī. Ad. inter. a. ⁊. b. nihil interponi. sed non
 capis intellectus dari uacūū. in quo nihil sit ⁊
 q̄ ibi ponat. a. ⁊. b. nō se tangētia. si enī nō
 se tangūt oz ibi imaginari quandā dimēsiōne
 aut linealē aut superficialē. aut corpoream posi/
 tam inter illa. Itē in quocūqz vacuo intellecto
 contigit ymaginari tā. a. q̄. b. ibi moueri suc/
 cessiue. aut subito mutari. sed hoc ymaginari
 nō possumus nisi ymaginata distātia p̄tāsi/
 ta ab illo mobili. quare necessarium est yma/
 ginari distātiā ymaginato vacuo. ⁊ per p̄siam
 inter. a. ⁊. b. nō se tangētia interponet aliq̄
 distātia. si nō naturalis. saltem mathemati/
 ca. ⁊ per p̄siam nō erūt imediata. ¶ Ad ibi ap/
 paret saluo meliori iudicio argumentū p̄ba/
 re verū. sed p̄sidera quid diceret defendēdo
 ipsum. ¶ Cōsidera vterius cū dicit q̄ si. a.
 spicūm corripet alis manentibus. tñc aer
 circūstans nō esset perforatus. sed infinitum
 subtilis versus punctū contactus. Quidam
 ex hoc concludere conantur q̄ s̄m cum infi/
 nite raritas possit esse aliquis aer. Sed mihi
 apparet q̄ hoc conclusi non possit ex verbis

eius. ¶ Primo cū loquant̄ p̄ditionaliter. Se/
 cūdo licet p̄cederet hoc ad ymaginātiōne nō
 eēt peccatū. maxime cū argumēta nō petant
 hāc difficultatē. Tercio q̄ nō sequit̄ aer ver/
 sus punctū cōtactus in infinitū subtilitudo p̄/
 cedit. ergo ē infinite raritatis. imo stat q̄ per/
 totū sit equaliter rarus. ⁊ tñ sic subtilitudo p̄/
 cedat. ⁊ verba sua sequentiā declarāt hoc to/
 tū qñ dicit terminat. n. ad nō gradū p̄fundi/
 tatis vsus punctū illū. Vult igit̄ q̄ subtilitas
 nō sit nisi p̄ua p̄funditas. sicut ēt cōst̄ loquimur
 cū igitur infinite p̄ue p̄funditatis sit vel eēt ali/
 qua pars illius aeris versus punctū illū. iō in
 finite subtilis eēt aliqua huiusmodi pars.
 ¶ Cōsidera vterius solutionē alterius ar/
 gumētū de motu spici qui p̄ueniēs ē. Et p̄r
 aduerte duo pulchra ⁊ subtilia exēpla que ibi
 ponit. ⁊ ea que ibi dicit valde subtilia ⁊ vera
 sunt. ¶ In eo autē q̄ dicit de lumine ⁊ ym/
 bra credo s̄m cōst̄ rep̄ri corruptaz. ⁊ sic
 reperi in tribus libris. Sed iudicio meo hec
 est snia. ¶ Primo dicit loquēdo de virtute ser/
 monis p̄tra p̄spectuos q̄ opacū finitū oppo/
 sitū luminoso finito nō facit vimbā infinitam
 h̄ sit eo malus. q̄ vimbā nō ē nisi lumē remissū.
 modo non facit lumē remissū in infinitum
 etiam dato q̄ vimbā foret p̄uatiō luminis.
 aut impedimētū radiōꝝ incidentium. ta/
 men talis p̄uatiō. aut impedimētū nō eēt
 infinitum. eo q̄ luminosum nō pōt̄ multipli/
 care lumen infinitū. Nihil autē dicit̄ alterum
 p̄uare vel impedire ab effectu quem illō al/
 terum p̄ducere nō potest. hoc nō dicit ipse.
 ¶ Postea vero videtur dicere q̄ si lumino/
 sū prius egisset per spaciū infinitū ⁊ oppone/
 retur sibi opacū qd̄ sufficeret causare vimbā
 idest impedire radios incidentēs per infinitum
 spaciū radios incidentēs impediret. Si ē im/
 sufficeret impedire ad. a. punctū. a. fortior ad
 quenlibet vltra. a. ⁊ sic per spaciū infinitum
 Et ad hunc intellectum verificaretur ipsum
 causare vimbā infinitam. ¶ Ad alium ca/
 sum est eius responsio conueniens. ¶ Sz for/
 e p̄tra illud quod in responsione illa p̄sup/
 ponitur. ¶ Cōsidera bene totam responsiōne
 quam magister ponit ad illum casum q̄ itā/
 te opaco iuxta posito luminoso augeatur illō
 luminosū in prima p̄te. p̄portionalī ad dupluz
 in secunda ad quadruplū ⁊ sic in infinitū.

Quidam rñsio est satis verā. Sed postea dicit. Nec pōt ēē q̄ quelibet ps agat ad tāā distantiam. nisi quelibet ps sit potentie infinitē & habeat in se lucem infinitā. Hoc dupliciter nō vī verum. Primo q̄ pōtēte soluz finitē. & tñ sufficeret multiplicare ad tantā distantiam vidēz vsqz ad iuxta extremitatem opaci. ponendo. s. q̄ sicut fin pedale illius luminosi est ḡa exempli in duplo remotius ab opaco q̄ primū. ita sit primo in duplo maioris potentie ad agendum. Et sicut tertius est in triplo remotius. ita sit i triplo maioris potentie. & sic in infinitū. Et p̄ q̄ qd̄z tale pedale sufficiat agere lumen vsqz ad iuxta extremitatem opaci & tñ nullum illorū est potentie infinitē. immo solum finitē. Ego hic dicere dupliciter. Uno modo argumētū pbare veritatem. Sed pro magistro dicere ipsuz descendendo. Nam fuisse diminitā. sed d̄z dicere. Nisi quelibet ps infinita sit infinite potētie & hoc verū esset in casu predicto. h̄ enī qd̄libet pedale. a. luminosi sit potētie finitē tñ quelibz pars ex infinitis pedibus cōposita est infinite potentie. Aliter absolute tenere possum? Nam ut stat. Et p̄t̄ er dicemus in casu predicto q̄ quodlibet pedale est infinite potentie. Unde licet qd̄libet p se quo ad potētiā cōtēntale sit finitē potentie. tñ qd̄libet iunctum cū aliis aggregādo simul potētiā cōtēntale & iunamentū qd̄ recipit ab aliis est infinite potentie. & ideo argumētum nō procedit. Secundo nō videtur illud dictū verū. q̄ bñ pōt ēē qd̄libet pedale. a. casu nostro multiplicaret lumen vsqz ad opacum. h̄ nullū illorū haberet lucem infinitam. Et puto q̄ intelligat infinitāz in multitudine. vbi. s. fin pedale in duplo plus haberet q̄ primū. & tertius in triplo plus. & sic in infinitum. Nec pōt hic rñderi sicut ad precedens. q̄ licet illo mō concederet quodlibet pedale esse potentie infinite essentialiter & accidentaliter simul nō tñ dicendum est aliquod illorū pedaliū habere in se lucem infinitam. eo q̄ neqz essentialiter neqz accidentaliter vnum illorū habet in se lumen alterius pedalis. alioquin idem accidēs esset in pluribus subiectis ab invicem distinctis. Si vero intellexeret lucem infinitam intensiue. qd̄ nō puto adhuc videretur magis

falsum. nam adhuc videtur possibile quantūbet partem illius esse infinite potentie. q̄ infinitam in multitudine luminis cōtineret. & q̄ ad infinitum spacium sufficeret lumen multiplicare h̄ nō habeat lucem infinite intensiue. potest enim luminosum augeri in potentia h̄ in gradu luminis nō augeatur ut satis patz in materia de luminosis. Ad h̄i apper argumētū pbare veritatem. Et primo pro magistro dico q̄ nō intelligit lucē infinitā intensiue s̄ similitudine. Secūdo q̄ littera dicere debet. Nisi quelibet ps infinita ponatur esse infinite potentie & habere in se lucem infinitam. Aliqui tamen sunt libri qui nō hnt illam secundam partē. Et habeat in se lucem infinitam. Considera bene. Considera vltimus cum magister dicit q̄ admissō illo casu &c. illud opacum nullā causaret ymbriam. q̄ ymbria non est nisi lumen reflexum & remissum. ibi autē nullum foret lumen remissum. sed infinite intensum vel ab infinitis partibus infinite potentie multiplicatum. Forte melius esset dicere q̄ ymbria est privatio radiorū incidentium in aliquo medio cum p̄tia radiorū reflexorū in illo. Nam ex modo loquendi magistri vbi sol aliquod medium illuminaret nullo interposito opaco ibi ymbria causaret. Vbi. n. sol aliquam partem terre illuminet sine interpositione opaci. adhuc in illo medio preter radios incidentes multiplicabūtur reflexi a partibus aeris circumstantibus. Vbi enim est incidens radius p̄ maiori pte est reflexus. sed nō eōtra. & per p̄tia ibi cāretur ymbria nullo opaco interposito. qd̄ vī irōnabile. Credo oportebit supplere dictum magistri ipsuz descendendo. ymbria nō est nisi lumen reflexum & remissum sine p̄tia radiorū incidentium. Aut dicemus q̄ illud dictum nō fuit positū a magistro per modum diffinitionis. sed q̄ ita absolute est verū q̄ ymbria realiter est tale lumen. Verumtū itē terminus ymbria aliqd̄ ultra cōnotat qd̄ requirit poni in eius diffinitione. Si placet diffinire ymbriāz ut prius dixi q̄ est privatio radiorū incidentium &c. eo modo quo solet de somno diffiniri milbi apparet valde rōnabile. Cum autē dicit vltimus qd̄ illud lumen foret infinite intensum certe ut prius dixi nō oportet etiam h̄ luminosum esse infinite potentie. Alia tamen ver

ba diffinire potest vel ab infinita multiplicatione primam partem tñ verba sequuntur me. et que ab

Contra
tur &c.

Considera luminosum nō aliquē p̄p̄dē n. pallele oculi h̄le &c. Credo intelligēdū ē q̄ etū extremū lū cadens supra medio recto lū n̄nec pallele tecto luminosi a dicularem ad op̄ pendicularis ad si sitant. In talī nec perpendicularē linee concurrunt ergo &c. Considera cari potest. In quā tera non reperirent. Considera menti in qua absum infinite potentia &c. totum infinite intensum rōabile ut prius minoso columna mediata non potest habeat in seipso tensum ut potest sponfione quantū era gradū p̄p̄dē lū finitē intensū ta remissius p̄ ad nullum p̄p̄dē intensiue. Ita damentum suum tensum proveniunt cōtingeret etiam te potentie agere in se ipso tam ad

ba diffuncte posita supplēt hunc defectum cū
dicit vel ab infinitis partibus infinite potētie
multiplicatum. quasi magister perpenderet
primam partem non fore necessariam. Uide
cū verba sequentia in solutione vnius argu
me. et que absolute illud affirmant.

Contra igitur argui tur &c.

¶ Considera in hoc argumento cū dicit qd lu
minosum nō multiplicaret in casu illo radiuz
aliquē ppēdiculariter incidentē ad opacū alr
n. pallele deurrerēt iulcē qūo seqq qd alr pal
lelle &c. Credo saluo meliori intellectu hoc mō
itelligēdū ē qd linea ppēdiculr cadēs sup pū
ctū extremū luminosi & linea perpēdicularis
cadens supra opacum cū fuit posita in eodez
medio recto luminosum & opacum sunt sibi
muticem pallele. cum igitur ante eodem pun
cto luminosi a quo dicitur duct lineam perpē
dicularem ad opacum ducatur etiam linea p
pendicularis ad vltimum punctum lumino
si suatū. s. in tali medio sequitur qd ille due li
nee perpendicularares erunt pallele. & ille due
linee concurrunt in eodem puncto luminosi.
ergo &c. ¶ Considera si meliori modo verifi
cari potest. in quibusdam tamen libris illa lit
tera non reperitur aliter pallele concurre
rent. ¶ Considera vltimus in solutione argu
menti in qua absolute concedit. qd si lumino
sum infinite potētie in medio luminis susce
ptū &c. totum lumen ab eo productum est
infinite intensum. ¶ Illud tamen nō apparet
rōabile vt prius dixi. Item quia dato tali lu
minoso columnaris figure ad puncta sibi im
mediata non producit intensius lumen quaz
habeat in seipso. sed lumen in eo est finite in
tensum vt ponitur. & ipsemet concedit in re
sponsione quando concedit ipsum agere vl
tra gradū ppriū. ergo ad pūcta immediata so
lū finite itēssū lumē pducit s. ad pūcta remo
ta remissius producit qd ad immediata. ergo
ad nullum pūctum producit lumen infinitū
intensum. ¶ Item non videtur verum fun
damentum suum. Qd lumen illud infinite in
tensum prouenit ex reflectione. quia illo dato
contingeret etiam luminosum finitum & fini
te potētie agere lumen intensius qd habeat
in se ipso tam ad puncta remota quaz ad im

mediata. consequens non apparet bene rōa
nabile. & patet consequentia postqz illud lumi
nosum gratia exempli non habet in se. nisi lu
men intensum vquatuor. & in principio si
pedale. vbi crescat in infinitum. sicut ponitur
aliquando producit ad idem punctum lumē
in duplo intensius quam nunc secundum eūz
& aliquando in quadruplo intensius. & per cō
sequens aliquando intensius qd habeat in se
ipso. ¶ Item licet concederet ei qd lux finite
intensa producere posset qualitatem alterius
speciei v. lumen sub intensiori gradu finito
qd ipsa sit. & per consequens ageret vltra gra
dum proprium. non tamen verisimile appa
ret lucem finite intensam posse producere lu
men infinite itēssū. ¶ Itē sicut duo luminosa
ab invicem distincta agentia in idem punctū
non producant vnum lumen ex illis duobus
compositum s. m. veriorē opinionem. sed
aggregatū quoddam maioris multitudinis
luminis ita in pposito s. omnes pres illius lu
minosi infinite producerent quoddam aggre
gatū ex lumine infinite multitudinis. cum ex
illis non fiat vnum. non ex hoc produceretur
lumen intensum. ¶ Considera super his licet
hucusqz mihi apparet verisimilissus opposi
tum & us qd magister tenet. licet ad hoc vlti
mum est facile respondere. dicendo qd non ē
finite de duobus luminosis separatis & de
partibus illius luminosi. quia ex illis partibz
fit verum vnum. & ex lucibus omnium illa
rum fit vna lux. & ex luminibus omnium illa
rum fit vnum lumen. & sic consequenter ex
effectibus pductis ex omnibus illis fit vnus
effectus. & sic ex luminibus omnibus produ
ctis ab illis in eodem puncto fit vnum lumen
non sic autem est de duobus luminosis sepa
ratis. ¶ Si velis partem oppositam tenere
vide qualiter differant multitudo luminis &
eius intensio. quia si non different forte magi
ster verum diceret. qd sicut ab illo luminoso
infinito ad idē punctū pducere lumē infinite
multitudinis sic pducere lumē infinite intensio
nis. ¶ Aduerte vltimus illos tres modos ali
qd agēdi vltra gradū ppriū qd vident satis
veri & subtilis. Cetera sunt satis nota.

¶ Et sic finem impono huic laudabili ope
ri. Ad laudem Omnipotentis dei. Beatissi
me eius matris virginis Marię. Apostolorū
oīū. martirū & pessorū. Angelorū & oīū mī

title celestis prophetarum et patriarcharum beatorumque Sebastiani, bonifortii, rochi, Bernar-
dini, syri, Augustini, Thome de agno, De-
tri martiris, et Nicholai de tollentino, Be-
ate Thaterine Lucie et Appollonie et omnium
sanctarum dei. Et hoc, tpe inualefcere pestilencie
in ciuitate Papie, a qua defensus sum cu to-
ta familia mea. Et ob hanc defensionem infinitas
habeo gr̃as omnipotenti deo et omnibus san-
ctis eius. Amen. vigesimo octavo lunij. i 482.

Veritur

diffinitio sup-
positionis sit bona qua comuni-
ter dicitur quod suppositio est acceptio
termini in propositione pro ali-
quo vel pro aliquibus. Et arguitur affirmati-
ue auctoritate communis modi loquendi et quasi
omnium doctorum illas diffinitiones admittenti-
um tanquam bonas. Negatiue arguitur illis dif-
finitionibus datis sequitur quilibet terminus
cathegorematicum in propositione positum
supponere prius est falsum, cum secundum rei ve-
ritatem non supponit subiectum huius chymera
est, et prius arguitur, nam in qualibet propositione
quolibet terminus cathegorematicus accipit
vel est aptus accipi pro aliquo vel pro aliqui-
bus sicut subiectum huius chymera est, accipitur
hoc est intelligitur pro chymera dato quod non sit
chymera. Item sequeretur quodlibet ter-
minum supponentem supponere indifferen-
ter pro quolibet suo supposito tam imaginari-
um quam prout, et sic de singulis, prius est falsum, cum
communiter dicatur subiectum huius homo est,
non supponere nisi pro proutibus, et prius argui-
tur, cum ly homo indifferenter intelligatur
vel accipitur pro homine preterito futuro
vel imaginabili sicut pro prout eodem modo
quo extra propositionem. Ideo sequitur con-
clusio non posito alio in diffinitione, scilicet suppositio
est acceptio. Et propterea alij ponunt
secundam diffinitionem, scilicet suppositio est statio
termini in oratione preterito futuro vel sup-
positis pro quo vel quibus transit in ipso vis
verbi, a quo habet ut supponat. Et per istam
propositionem a supposito vel suppositis. Et si sa-
tisfacere illa diffinitio argumentis superius
factis, huius, scilicet propositionis, chymera est, non
supponit subiectum cum vis illius verbi est, si
transit in ipsum pro eius supposito vel supposi-

tis, quia nulla chymera est. Si huius homo est,
ly homo solus pro proutibus supponit, quia vis verbi
non transit in ipsum nisi pro proutibus. Contra
ista diffinitionem arguitur, nam sequitur subiectum
huius supponere. Isti sunt, demonstrato for, et
ada. Si for, et ada sunt, prius contra et ab inue-
ntore illius diffinitionis negaretur et argueretur prius
quia vis illius verbi est, transit in ipsum, pro aliquo
supposito, scilicet pro for. Contra affirmatur, quia sequitur
ly albi supponeret in hac albi est, dato quod nul-
lus albi est, prius manifeste falsum, et prius pro, quia
adhuc vis verbi transiret in aliquo eius signifi-
catum, scilicet male reputa subiectum. Item secundo ex illa
diffinitione sequitur quod vel subiectum huius chymera in-
telligitur non supponit, vel subiectum huius homo
currit, posito quod nullus homo currat, sed quod
aliquis homo sit, consequens pro utraque pre-
negaretur contra ab inuentore illius diffinitionis
et assumptum pro, quia autem pro vniuersi ubi intelligitur
actum, vel ipsi verbi. Si ipsi, igitur non supponit
huius subiectum chymera intelligitur sicut nec in
illa chymera est. Si vero intelligitur actum ubi, tunc se-
quitur secundo per conclusionem supposito, nam quod nullus
homo currat, sed quod aliquis homo sit non transit actus
huius ubi currit in hoc subiectum homo dicendo homo cur-
rit. Sed forte diceretur quod dato quod non transiret
actum non transiret denotat vel posito. Contra tunc
inferretur subiectum huius supponere chymera currit.
Antiphras currit, quia utrobique denotat actus
huius ubi currit, transire in subiectum. Sed forte
precederet aliquis quod subiectum huius homo currit, non sup-
ponit posito quod nullus homo currat, quia solus pro
currentibus supponere debet respectu illius ubi.
Contra ex hoc primo inferretur alique duas esse
propositiones omnino perueniunt per se existeres quibus
vniuersi subiectum supponit, alterius vero non, hoc ne-
garetur contra. Et patet prius in his duabus, homo
currit, homo est currens, supposito quod nullus
homo currat, quia in prima habet rationem non sup-
ponit ly homo, in secunda sic cum solum ca-
piat suppositionem ab illo verbo est. Item
inferretur aliquam esse vniuersalem affirmati-
uam falsam cuius tamen predicatum vere
affirmatur de quolibet pro quo distribuitur
subiectum, conclusio negatur contra. Et arguitur
illa sic, ponatur quod aliquis homo currat, et al-
ter quiescat, tunc sequitur hanc esse falsam omnis
homo currit, et tamen illud predicatum cur-
rens vere affirmatur de quolibet pro quo di-

inferretur ly ho-
mo verificatur
distribuitur, ergo
non arguitur so-
lus. igitur solus
buitur, prius
nem quod contra
Item ex d
tra proponem
et arguitur
gens hominem
cum sit termi-
lus multa sup-
piti intelligens
cipium, cum di-
termini a quo
illa diffinitio
complexum non
supponit, prius
quod nihil videat
sit tunc huius
tunc predicatum
for, et tunc ly vide-
et similiter ly so-
hac propositione
ly homo et asinus
Item sequitur
culis tunc neutra
quia vi supponit
fitionibus prout
conclusio sic. Si
futura, tunc
ue sumptum, scilicet
nat, quia vi affirmat
supponit, quia ne-
bac tu ens non est
infinitum sit ly
negat et ab eo
maxime, pcedit
nisi solum di-
tem, pro, nam quod ly
chymera. Sed
af bec, nam eua,
illud predicatum
mati supponit
ra, hoc maxime
firmatue et negat
tribui, et pro prius
Sed contra

tribuitur ly homo. qz de quolibet corrente
hoie verificatur et solum p hoie corrente di
tribuitur. ergo et c. p3 pna cum maiori. et mi
nor arguitur solum pro hoie corrente suppo
nit. igitur solum pro homine corrente distri
buitur. pna conceditur tam fm illam opinio
nem qz coter. et ans ponit illa responsio.

¶ Item ex diffinitione inferitur terminus ex
tra pponem supponere consequens est falsu
et arguitur pna. Capiatur hec oratio. Intelli
gens hoiem. videtur qz ly hoiem supponit
cum sit terminus in oratione conexus in cu
lus multa supposita transit vis illius partici
pii intelligens. ¶ Item illa diffinitio pete p3
cipium. cu diffiniat idem p idem. cu dicit vis
termini a quo habet vt supponat. ¶ Item ex
illa diffinitione cōcluditur aliquem terminus
complexu nō supponere cuius tñ vtraz p3
supponit. pns videt falsum. et pna af. ponit
qz nihil videat for. sed tñ aliquod videat. et for.
sit tunc huius pponis hō est videns for. to
tum predicatu nō supponit. qz nihil est vidēs
for. et tñ ly videns supponit. qz aliqz est vidēs
et similiter ly for. qz for. est. ¶ Item af. In
hac ppositione. asinus hois erit ponendo qz
ly hō et asinus sint. sed nullus sit hois asinus
¶ Item sequitur aliqd cōplexu supponere
cuius tñ neutra pars supponit. pco est falsa
qz vī suppones compleri resultare ex suppo
sitionibus ptiū sicut et significationem et af
cōclusio sic. Sit. a. medietas hore pntis. b. ar
futura. Tunc vī qz subiectum huius collecti
ue sumptum. f. a. et b. que sunt hora suppo
nat. qz vī affirmatiua vera. et tñ neutra pars
supponit. qz nec. a. est. nec. b. est. Item af. in
hac tu ens nō chymera. posito qz solum ens
infinitum sit ly nō ens. et ly chymera ab eodē
neget et ab eodem distribui denotet. et hoc
maxime pcedit cōtra ponentes terminu infi
nitū solum distribuere terminu cōem sequē
tem. p3. n. qz ly nō ens non supponit. neqz ly
chymera. Sed qz totum pplexum supponit
af. hec. n. ē. v. a. tu es si ens chymera. et p pns
illud pdicamentū respectu huius verbi ē affir
mati supponit. ans af. qm si hec nō esset ve
ra. hoc maxime esset qz ly chymera staret af
firmatiue et negatiue supponere denotet et di
stribui. et p pns sequeretur ex illa chymera ē.
¶ Sed contra. Ex hac rñsione pcluditur ali

quem terminum a signo negatiuo distribui.
et tñ ab eo nō negari pco implicat. cu distri
butio in termino negatiuo sit actus negatione
posterior et ab illa dependeat. vt h3 videri h3
gramaticos speculatiuos. et p pns signū ne
gatiuū distribuere nō pōt alium terminū nisi
eūdez neget. pco pbat. In hac. n. pponē
tu es nō ens asinus. ly asinus distribuit a ly
nō ens q nō distribuit nisi rōne negationis vī
modi significandi negatiui quē h3 glibet ter
minus infinitus. et tñ ab eodem nō negat. ne
qz supponit fm illā rñsionez. Itē ponatur ly
chymera. vt ponebat regi a ly ens vī nō ens
et ab eo supponem cape si supponit. et tñ po
terit haberi illa fuga qz stet vel denotet sup
ponere affirmatiue respectu verbi affirmati
ui sicut dicit illa rñsio. Ideo sequitur pco prin
cipalis. Eadem conclusio vī sequi in his ter
minis. ¶ In hac qōne primo notādum ē sup
positionem alr a logico et alr a gramatiico cō
siderari et diuersimode diffiniri. ¶ Grāma
ticus enim pñderat supponem vt est quedaz
dependētia vel terminatio suppositi ad ver
bum in cōpatione ad predicatū fm debitas
ppositiones ad inuicem. fm quā acceptionez
cōcedūt gramatici tñ subm supponere. et si
predicatu. Cōcedunt et tam terminū sincathe
gorematicū qz cathegorematicū suppoere. et
sili terminū cathegorematicū. cui nō. corā
det suppositū fm vni verbi. In hac. n. Ois
chymera est. supponit ly ois chymera meri
to dependētie vel terminationis quā h3 re
ctus casus est verbo psonali fm debitas pro
portiones. Et fm hanc acceptionē signa non
variant suppositionē. neqz modū supponēdi
qz nō variat talem terminationē neqz modū
terminationis. ¶ A logico vero cōsiderat p
qto denotat pdicatū alicuius pponis attri
bui subo vel ab eo remoueri p illo vī illo sup
posito fm erigentia verbi vel pcepti. ¶ Se
cūdo notādū qz logicus necessitatē habuit cō
siderandi supponem ex hoc. Cū. n. tota inteu
tio logica sit ad sillogisum et maxime ad for
mam sillogismi necesse fuit eū cōsiderare il
lud sine quo haberi nō pōt debitū fundamē
tū forme sillogismi. Illud autē est suppositio.
Illa fundamentū primi modi prime figure
a quo oēs alii eiusdē figure. et aliaz fundamē
tum et originem capiunt. vt h3 videri primo

p[ri]mo. est q[ui]slibet aliquid predicat[um]. ut. a. vere
 predicat de. b. et. b. de. c. q[ui] a. ve predicat de
 .c. In tali aut[em] fundam[en]to n[on] denotat. a. attri
 bui vel predicari de. b. et. b. de. c. p[ro]p[ter] quod
 bet significat. sed sol[us] s[ecundu]m exigentia[m] v[er]bi. ali
 .n. n[on] posset assignari r[ati]o. q[uod] illa n[on] e[st] debita
 forma fillogistica. o[mn]is h[oc] est a[li]a. Ad[em] h[oc] h[oc]
 ergo ad[em] est a[li]a. nisi q[uod] n[on] debet tenet. neq[ue]
 descendit p[er] fundam[en]tum p[ri]me figure. eo q[uod]
 n[on] denotat a[li]a attribui illi sub[jecto] p[er] quolibet si
 gnificat absolute. sed p[er] quolibet p[ri]m[us]. It[em] ne
 cesse fuit logic[us] c[on]siderare supponem. ¶ Et
 ex hoc conelarie infer[re] verissim[us] loquendo ter
 minu[m] n[on] supponere nisi in or[ati]one p[re]fecta. s. p[ro]
 positione. ¶ Tertio est notad[um] q[uod] licet multis
 modis distinguat[ur] significat[um] vel suppositum
 m[od]ale p[er]tra formale. In p[ro]posito t[ame]n vocari p[ot]
 significat[um] formale sign[ificat]u[m] adequate signi
 ficat[um] c[on]sistens sicut ly albu[m] significat s[er]vaz
 et albedine[m]. et albedo c[on]ter vocat[ur] significat[um]
 formale respectu sub[jecti]. q[uod] forma denominas.
 sed in p[ro]posito vocat[ur] sub[jecta] significat[um] for
 male s[ecundu]m q[uod] alba. q[uod] ut sic adequ[ate] significat[um]
 c[on]sistens. Sub[jecta] v[er]o et albedo p[er] se vocat[ur] m[od]
 ala sicut p[er] respectu totius m[od]i d[icitur]. et totu[m] for
 ma. Similiter huius c[om]plexi for. et ad[em] vocare
 tur suppositu[m] formale aggregatum ex for. et
 ad[em]. sed v[er]baq[ue] p[er] se m[od]ale. Similiter huius ter
 minu[m] h[oc] for. n[on] est significat[um] formale put[est]
 for. vel a[li]a sed put[est] h[oc]. ¶ His notatis sit
 p[ri]ma p[ar]t[is] p[er] alio o[mn]is acceptio termini in p[ro]
 positione p[er] aliquo vel p[er] aliquibus est supposi
 tio. Ista p[ar]t[is] p[er] argum[en]ta p[ri]us facta. Accipit
 cu[m] ly chimera est. sicut in illa chimera
 intelligitur. et t[ame]n n[on] supponit. ¶ Sec[un]da p[ar]t[is]
 Ad[em] o[mn]e statio termini in or[ati]one c[on]neri p[er] sup
 posito vel suppositis p[er] quo v[er]b[us] transi
 t in ip[su]m vis v[er]bi v[er]bi p[ar]ticipii a quo h[oc] v[er]b[us] sup
 ponat est suppositio. illa p[ar]t[is] p[er] r[ati]o[n]es an
 dictas cum non supponit subiectum huius
 ad am et for. s[un]t. et t[ame]n vis verbi tr[an]sit in aliq[ui]d
 suppositum. s. in for. ¶ Tercia p[ar]t[is]. Suppo
 sitione est tr[an]situs v[er]bi vel p[ar]ticipii in ter
 minum cathegorematicu[m] in p[ro]p[os]it[um] positum
 p[er] supposito formali ad q[uod] extendi denotat
 actus eiusdem v[er]bi vel p[ar]ticipii. illa p[ar]t[is] p[er]
 an[ti]dicta. Et ideo supponit sub[jectu]m huius. chy
 mera intelligitur. n[on] respectu t[er]m[in]is p[ar]ticipii. neq[ue]

actus illius v[er]bi. q[uod] stat q[uod] chimera actu n[on] i
 telligatur. sed q[uod] ly intelligitur tr[an]sit in ip[su]m
 p[er] supposito ad q[uod] extendi denotat actus. s.
 ad chimera ymaginabile[m]. vel intelligibilem
 Similiter posito q[uod] h[oc] h[oc] gescat supponit sub[jectu]m
 huius. h[oc] currit cu[m] illud verbum currit tr[an]
 seat in ip[su]m p[er] supposito formali ad q[uod] exte
 di denotat. s. ad boiem. q[uod] p[er] p[er] ponat o[mn]is
 ille p[ar]ticipule p[re]ter illa p[er] supposito formali. d[icitur]
 enim formali p[er] argum[en]tu[m] factu[m]. It[em] enim i
 hac for. et ad[em] sunt. et in hac. albu[m] erit. verbu[m]
 tr[an]seat in sub[jectu]m p[er] supposito m[od]ali. n[on] t[ame]n p[er] for
 mali. s. adequ[ate] significationi c[on]sistens.
 ¶ Quarta p[ar]t[is]. It[em] aliq[ui]s terminus cathegore
 maticus in p[ro]p[os]it[um] positus n[on] supponat. qui
 libet t[ame]n supponere denotat. ¶ Prima p[ar]t[is] p[ar]t[is]
 sed[em] et clara est ex p[re]cedentibus cu[m] semp[er] v[er]
 tus verbi denotat ip[su]m tr[an]sire in quolibet ter
 minum cathegorematicu[m] p[er] aliquo supposito
 et. sine ille terminus sit totale extremu[m] v[er]bi p[er]
 ¶ Sed c[on]tra p[re]dicta diff[er]entia[m] arguit illa
 diff[er]entia data p[er]cludit sub[jectu]m eius n[on] suppone
 re. lignum currit. dato q[uod] lignu[m] sit p[ri]us falsu[m]
 imo p[er] quolibet ligno p[ri]us supponit. et patet
 p[ri]us. q[uod] actus huius verbi currit. n[on] deno
 tat extendi ad aliq[ui]d eius suppositum. cum li
 gnu[m] n[on] ap[er]t[us] sit currere. ¶ It[em] sequere[re] s[ecundu]m
 huius h[oc] currit. n[on] supponere p[er] boie tr[an]sea
 to pedes vel quodquom[od]o indisp[os]ito ad curre
 dum q[uod] ex[em]pli g[ra]t[ia] sit for. p[ri]us falsu[m] cu[m] suppo
 nit p[er] quolibet boie p[ri]us. et p[ri]us arguit. q[uod] si
 denotat actus illius verbi extendi ad for. cu[m]
 n[on] possit currere. ideo sequit[ur] p[ar]t[is]. ¶ It[em] c[on]
 tra eand[em] adducit[ur] due p[ar]t[is]ones superius
 argute. s. aliq[ui]d c[om]plexu[m] n[on] supponere cuius t[ame]n
 v[er]baq[ue] pars supponit. et aliud c[om]plexu[m] sup
 ponere cuius neutra pars supponit. et arguit
 ut superius. ¶ It[em] ex eadem diff[er]entia c[on]cludi
 tur. q[uod] si fuerit aliq[ui]s terminus cathegorema
 ticus n[on] supponet i[n] p[ro]p[os]it[um] affirmativa i[n] qua
 nulla ponit negatio. illa erit falsa. p[ri]us arguit
 esse fallu[m]. et p[ri]us p[ro]bat. q[uod] ad p[ro]p[os]it[um] af
 firmativam esse vera[m] requirit[ur] p[re]dicat[um] at
 tribui sub[jecto] medi[us]te virtute verbi p[ri]ncipalis.
 It[em] aut[em] n[on] p[ot]est esse nisi virtus verbi in ip[su]m
 transeat. ideo sequitur p[ar]t[is]. Ad[em] aut[em] p[ar]t[is] sit
 falsa p[ar]t[is] in ista tu es h[oc] vel chimera. cum
 illa sit vera et t[ame]n ly chimera. est terminus ca
 thegorematicus n[on] supponet. ¶ It[em] illa d[icitur]

finitio n[on] habet
 vno contradic
 ponit q[ui]n in p[ro]
 terminus cath
 traditio[n]is. et
 tr[an]sit verbu[m]
 ita et in reliq[ui]s
 cedens similis
 ille due. nulla
 chimera est
 supponit v[er]b[us]
 n[on]itur que est
 chimera est
 affirmativa
 h[oc] est n[on] sim
 hoc verbo in
 o[mn]is h[oc] est v[er]
 homo. equalit
 v[er]trob[us] est i[n]
 etu[m]. s. ly hom
 verbo vel p[ri]us
 v[er]trob[us] p[re]ce
 guit sic. Si p[ri]us
 illa. o[mn]is homo
 r[ati]o. hoc maxime
 generum. que
 ferrent. Sed co
 tio c[on]t[ra]lter d[icitur]
 sic q[uod] reservato
 manet eadem s[ecundu]m
 termino catheg
 remanet eadem
 n[on] h[ab]et variare
 nem. et p[er] p[ri]us ly
 illis duabus. sed
 tunc sequeret[ur]
 cum vna sit ver
 q[uod] cetera sunt p[er]
 p[ri]m[us] negati
 lius verbi erit
 dato q[uod] nullu[m]
 talis denotatio
 r[ati]o[n]etur ad sec[un]
 Ad[em] est p[ot]est
 bi currit i[n] den
 h[oc] p[ro] for. sup
 sent. ¶ Ad aliu[m]
 t[ame]n n[on] concedit[ur]

finisio nō haberet pcedere. q̄ si terminus in
vno contradictorio supponit. in altero sup
ponit qm̄ in contradictorio idē est verbū. ⁊ idē
terminus cathegorematicus. alī nō eēnt cō
tradictoria. ergo sicut in vno cōtradictorio
trāsīt verbū in illū terminū. p supposito ⁊ c.
ita ⁊ in reliquo. p̄sa nota intelligēti mās ⁊ aū
cedens similiter. Qd̄ p̄s sit falsū af. Capiat
ille due. nulla chymera est. ⁊ tu intelligis q̄
chymera est. In ista negatiua ly chymera nō
supponit vt p̄s. ⁊ tñ in sua contradictoria suppo
nitur que est p̄s huius totalis. tu intelligis q̄
chymera est. cū ly chymera. in ista ppōne
affirmatiua vera capiat supponēs ab illo ver
bo est nō simpliciter. sed. put cōiungitur cū
hoc verbo intelligis. Item inferē suba. hāc
ois hō est vnus homo. Quilibet hō est vn⁹
homo. equaliter supponet. p̄cō argm̄. qm̄
vtrōq̄q̄ est idem verbū. s. ly est. ⁊ idē subie
ctū. s. ly homo. cum ergo formaliter suppo
a verbo vel p̄cipio dependeat. sequit ly hō
vtrōq̄q̄ p̄cise p̄ eisdem supponere. qd̄ ar
guē sic. Si pro aliis supponeret ly homo in
illa. ois homo erit. q̄ in hac. quilibet hō cur
rit. hoc maxime esset ppter signa diuersorū
generum. que tales supponēs darent vel au
ferrent. Sed contra hoc arguitur. Supposi
tio ēentialiter depēdet a verbo vel p̄cipio.
sic q̄ reseruat eodem verbo vel participio
manet eadem suppo sp̄e ⁊ manente eodem
termino cathegorematico accipiente supponē
remanet eadem suppo numero. ergo signa
nō hnt variare. nec auferre eandem suppo
nem. ⁊ p̄ p̄s ly homo p̄ eisdem supponit in
illis duabus. sed arguit p̄cō esse falsa. Quia
tunc sequeretur illas cōueri. qd̄ tñ est falsū
cum vna sit vera. ⁊ reliqua falsa. Et p̄ p̄sa
q̄ cetera sunt paria. Ad hoc r̄ndetur. Ad
p̄mū negetur cōclusio. ⁊ dicitur q̄ actus il
lius verbi erit denotat̄ extendi ad aliq̄d signū
dato q̄ nullum lignum sit aptum currere. q̄
talīs denotatio est ex parte verbi. Et p̄ idē
r̄ndetur ad scdū. Quonā nec valet illa p̄sa
nā est posse for. currere. ergo act⁹ illius ver
bi currit nō denotat̄ extendi ad for. Et ideo ly
hō pro for. supponit sicut p̄ quolibet alio pre
senti. Ad aliud d̄ pcedendo p̄cōnes. scdā
tñ nō conceditur p̄ scdāz cōfirmationes. sed

alias videbitur illa m̄ de termino infinito.
Ad argumentum in oppositum significatio
totius resultat ex significationibus partiu⁹ er
go ⁊ suppositio negetur p̄sa ⁊ similitudo. ⁊
patet per instantiam adductam. Ad aliud
dicitur negando p̄cōnem vt pbat instantia
⁊ argumentum in oppositum nō concludit
vt patet per instantiam. Ad aliud d̄ simi
liter negando p̄cōnem. vt probat instantia.
⁊ argumentū in oppositum. Et ad argumē
tum dicit q̄ cōcludit de cōtradictione per se
existentibus quoz termini cathegorematici
ab eodē verbo quo ad supponē dependēt
sed in illa. Tu intelligis q̄ chymera ē. ly chy
mera quo ad supponē nō tñ dependet ab
illo verbo est. sed principaliter ab illo verbo
intelligis. cū totum illud cōplexum q̄ chyme
ra est. ab eodem depēdeat ⁊ regatur. Illi⁹ ve
ro per se existentis nulla chymera est ly chy
mera solum ab illo verbo est dependet. Iō
non concludit argumentum. Ad vltimū
neget p̄sa. Qd̄ quo notāda i suppositio
ne duo sunt. vnum formale. ⁊ alterū mate
riale. formale enim est verbum. vel virtus
eius que extenditur ad supposita huius vel
illius differentie temporis ⁊ c. Ad materiale ve
ro est terminus cathegorematicus. secundū
ergo q̄ variatur virtus verbi est alia suppo
sitiō specie. Sicut dicendo. homo est. ⁊ ho
mo fuit. sunt diuersę supponēs specie sū ve
ro q̄ variat materiale sit alia suppositio nu
mero. Ille enim sunt diuersę numero ⁊ non
specie. Asinus est. ⁊ homo est. Alia vero que
sunt in suppositione sunt accidentalia que nec
variant eam specie neq̄ numero. sicut termi
num supponere pro illo vel illo supposito.
Ad argumentum ergo concedatur eadē
esse suppositiones in his duabus. Omnis ho
mo currit. ⁊ quilibet homo currit. cum vtro
q̄q̄ sit idem verbum ⁊ idem subiectum. q̄
non variatur ille terminus homo. Et cum
concluditur ergo pro eisdem supponunt. ne
getur consequentia. licet enim signa non au
ferre vel variare possint essentialiter suppo
sitionem numero vel specie. tamen accidenta
liter variare possunt. for. enim existente. hu
ius propositionis homo currit subiectus sup
ponit pro for. ⁊ ipso corrupto. nō p̄ ipso sup

ponit. et tñ remanet eadē suppositio tā nūme-
ro q̄ specie. sñ ly quilibet. facere pōt supposi-
tione solū pro masculis. nō tñ p̄ hoc variat
essentialiter suppositio. sed solū accidentaliter. Ac-
cidentaliter enim est tali suppositio q̄ pro mascu-
lis vel feminis supponat.

Veritur scdo. Utruz

q̄ suppositio materialis. Et arguitur
affirmative. q̄ si nō esset dabilis
sequeret q̄ esset processus in in-

finitū in denotationibus terminorū. p̄is falsū
et arguitur p̄ia. itā si ly hō nō posset suppo-
nere p se et significare se et sibi siles. sicut in
bac hō est nomen. tunc deberet imponere
re illi vnū nomen qd illud significaret. et pro
illo supponere posset. et itez illi aliud nomen
eadē rōne. et sic in infinitū pcederet. Itēz
infertur p̄mū ipositorē nō potuisse impone-
re aliqd nomen ad aliqd significandum p̄is
absurdum. et p̄ p̄ia. qm̄ nō potuisset ipone-
re nisi p̄ talē modū loquendi vel similit̄ signi-
ficet illa vox hō boiem in quo mō loquendi
v̄t ōz suppositione materiali. In opposi-
tū arguit̄ data suppositione materiali pcludi-
tur. a. et b. esse duos terminos oīo p̄uertibi-
les et sinonimos quorū vnus supponere pōt
materialiter. alter vero nō. conclusio nō v̄ ve-
ra. cū nō appareat aliqua cā diuersitatis. sed
conclusio arguitur. Capiant̄ isti duo termini
vox et vox. quorū. a. sit in voce. b. sit i scripto
tunc. b. supponere pōt materialiter. vt cōiter
p̄ceditur. q̄ aūt. a. nō possit arguit̄. nā si pos-
sit sit ergo in bac. vox est nomen cōtra sup-
ponendo pro se supponit p eo qd fuit impo-
situs ad significandū. ergo psonaliter suppo-
nit. ergo nō materialiter. p̄ p̄ia p cōe dictuz
et aliis p̄. qm̄ fuit impositus ad significandū
quālibet vocē. et p̄ p̄is se. cū sit terminus vo-
ca is. Itē infertur quēlibet terminū mate-
rialiter supponentem esse equiuocū. p̄is nō
conceditur. p̄ia probatur. qm̄ quilibet termi-
nus siue cathegorematicus siue syncategore-
maticus habuit ab impositore modum signi-
ficandi per quem stare posset significatiue in
propositione. Et cū hoc bz aliū modum si-
gnificandi se. et quālibet sibi similem. s̄m opi-
nionem. ergo diuersa significat diuersis rōni-
bus. ergo est equiuocus. et p̄ p̄ia p̄ diffini-

tionem terminū equiuoci. Item illa opinio
haberet concedere terminū materialiter sup-
ponentem subordinari termino mentali per-
sonaliter supponenti. et similiter propositio-
nes in quibus ponuntur. p̄is videtur impli-
care. nulla enim propositio vocalis vel scri-
pta subordinari dicitur alicui mētali nisi mo-
di eius significandi ex quibus aggregatur. et
similiter totales eius modi sint omnino consi-
miles modis intelligendi mentalis et ab eis
immediate accepti. sed conclusio arguitur. hu-
ius enim vocalis homo. est nomen subiectū
materialiter supponit. et istius mentalis ho-
mo est nomen cui illa subordinatur subiectū
personaliter supponit. q̄ si supponeret mate-
rialiter. tunc posset abstrahi a significatione
principali. qd est impossibile de termino mē-
tali. et p̄ p̄ia. Quia tunc dicimus terminū
supponere materialiter qm̄ mutatur vel ab-
strahitur a significatione qua significatiue te-
netur et significat se et sibi similes. Itēz in-
fertur quēlibet terminū materialiter sup-
ponentem esse secunde intentionis vel impo-
sitionis. nam quilibet terminus materialiter
supponens significat se et sibi similes ea ratio-
ne qua vltimus signa sunt. ideo est secunde
intentionis vel impositionis. p̄ p̄ia. per dī
finitionem terminū. secunde intentionis vel im-
positionis. Itē ex eadē opinione concluditur
aliqd esse subiectū propositionis qd nō ē alī
cuius partis oīonis. p̄is impossibile. qm̄ alī-
ter nō esset ppositio et conclusio arguit̄. Sic
q̄ in hac ppositione hō est nomen subiectus
materialiter supponit. sed arguitur q̄ nō sit
nomē. de quo maxime v̄. Quia nō est termi-
nus cōis. neq̄ discretus. q̄ nō est species. de
quo maxime v̄ nō enī est spēs ad soz. et pla-
tonē et c. sicut ly hō psonaliter sumptus. neq̄
ad alia indiuidua. vt p̄. Forte aliq̄ rīde-
ret q̄ est spēs ad illos terminos hō vocales
mentales et scriptos. Contra tunc sequit̄
conclusio ista q̄ idem terminus est per se in
diuersis predicamentis. et per se in diuersis
generibus eiusdem predicamenti. conclusio
negatur apud intelligentem materiam. sed il-
la arguitur. ly homo significat aliqua indiui-
dua que sunt sube. et aliqua que sunt qualita-
tes. ergo per se reponit in predicamento sube
et q̄litate. p̄ p̄ia. cū eq̄ p̄io et p̄ eadē modū

ofa illa signi-
terminos
vocalis
Et etiā
bus q̄lita-
one vel p̄
p se idē
re habili-
passione
rñsione
ēē spēs
falsa et al-
hō eadē
rōne est
cōclusio.
p̄me p̄clu-
vocalis si-
scriptos.
Aliqua p̄
alicui mēt-
Itā voca-
pōt. māt-
gnificat sol-
vocalis. ergo
tiones. p̄
arguit̄ a p̄
modū signi-
fit nomē. ergo
tīcā speculati-
būt vt signi-
cat hoīez. qm̄
eo q̄ significa-
lis rōnibus.
ens. f. Quēlibet
equocū. Itē
significat q̄ sig-
ipositionē nō
mē p̄ia v̄ bo-
significabat se
ēs hēat ex nā
te aliq̄ dicer-
nunc. qm̄ a nō
se et sibi siles.
cultatē argum-
bac. hoc hō ē nō
significat v̄mte
data suppone-
ditur hō ē nomē
si illa est vera si

oia illa significet. sed arguitur anis significat. n.
 terminos scriptos qd cōter ponunt eē sube.
 ⁊ vocales ⁊ mentales qd ponunt eē q̄litate.
 ¶ Et etiā arguitur qd sit p se in diuersis generi-
 bus q̄litate. s. in habitu vel dispōne. vel passi-
 one vel passibili q̄litate significat. n. tanq̄ sua
 p se i diuidua terminos mētales qd sunt in gene-
 re habitus vel dispōnis. ⁊ vocales qd sunt in
 passione vel passibili q̄litate. ¶ Itē ex eadem
 r̄sione seq̄ illa p̄clo. vñs ⁊ eūdē terminuz
 eē spēs ⁊ indiuiduū ad semetip̄s cōclusio vñ
 fallā ⁊ absurda. ⁊ arguitur sic. Itā ille terminus
 hō eadē rōne significat se ⁊ sibi filēs. ergo q̄
 rōne est spēs ad sibi filēs ita ad se. ⁊ ita seq̄
 cōclusio. ¶ Forte hīs aliq̄s diceret. ⁊ maxie
 p̄ne p̄clusioni hūc terminū hō vocalē soluz
 vocales significare. mētalē mētales. scriptum
 scriptos. ¶ Cōtra r̄sionē deductē ista p̄clo
 Aliquā ppōnē vocalē subordinari non posse
 alicui mētali. p̄clo est impossibilis. ⁊ arguitur sic.
 Ista vocalis hō ē nomē. si alicui subordinari
 pōt. maxie istū hō ē nomē. Cōtra in mēte si
 significat solū terminos mētales. Et i voce solū
 vocales. ergo nō subordinat. ergo nec p̄posi-
 tiones. p̄ p̄na. ⁊ anis ponit illa r̄sio. ¶ Itē
 arguitur anis p̄ncipale sic. Illud subz hō nō hz
 modū significandi datū sibi ab ip̄ositorē p̄ quē
 sit nomē. ergo nō est nomē. p̄ p̄na p̄ grāma-
 ticā speculatiuā. ⁊ anis p̄z. qm̄ ab ip̄ositorē
 hūit vt significaret hōiez. sed nunc nō signifi-
 cat hōiez. qm̄ si sic. tūc eēt terminus equocul
 eo qd significaret se. ⁊ sibi filēs. ⁊ hōiez diuer-
 sis rōnibz. ¶ Scdō seq̄ret illud incōueni-
 ens. s. Quēlibet terminū mālī supponēre eē
 equocul. ¶ Itē p̄firmat illud an. ly hō si plus
 significat q̄ significabat an ip̄ositionē. sed an
 ip̄ositionē nō erat nomē. ergo nūc nō est no-
 mē p̄na vñ bona. ⁊ anis p̄z. qz an ip̄ositionēz
 significabat se sicut ⁊ nūc. cū q̄lz res inquātū
 ēs beat ex nā sua rep̄itādī se intellectui. ¶ For-
 te aliq̄s diceret qd mīnus significabat anq̄
 nunc. qm̄ an nō significabat nisi se. nūc vero
 se ⁊ sibi filēs. S3 hec r̄sio nō euacuat diffi-
 cultatē argumēt. qm̄ pōt fieri argumētū de
 hac. hoc hō ē nomē. vbi vñ ly hō semet solū
 significat vtute termini demōstratiui. ¶ Itē
 data supponē mālī seq̄ hāc eē fallaz q̄ tñ p̄ce-
 ditur hō ē nomē significās cōter hōiez. qm̄
 si illa eēt vera sic significādo. aut ergo. hō si

significat hōiez vt est aptus supponere mate-
 rialiter. vel p̄sonalr. nō mālī. qm̄ vt aptus
 supponere mālī tñ terminos significat. ⁊ si
 hōiez. qd nō p̄sonaliter arguitur. qz seq̄ hō est
 nomē hōiez significās inquātū p̄sonaliter
 supponit. ergo subz hū? p̄sonaliter supponit
 hō est nomē significās hōiez. p̄ns falsum. er-
 go ⁊ anis. Itē si ly hō est nomē significās ho-
 minē inquātū p̄sonaliter accipit. ergo ille
 hō est nomē significās hōiem. vel ille. ⁊ sic
 de singulis. p̄ns est falsuz. ergo ⁊ anis. ¶ In
 hac questioē. p̄mo notandū ē quēlibet ter-
 minū vocalē vel scriptū habuisse significati-
 onē ab ip̄ositorē p̄ quā in p̄positione stare
 posset significatiue. ⁊ vltra hoc. ex cōl modo
 loquendi. vt habilius exprimat̄ p̄ceptus mē-
 tis. ⁊ ne sit processus in infinitū acquirat sibi
 aliū modū significandi p̄ quem significat se ⁊
 sibi similes inquātū signa sunt. ⁊ pro tunc
 ille terminus homo non significat hominem
 quia aliter esset equiuocus s̄m rei veritatez.
 Et ideo quēlibet terminus vocalis vel scri-
 ptus p̄mo habet modum significandi per
 quem stare potest significatiue inquātū
 impositus fuit ad significandum. habet etiā
 ex natura sui significationem. qua se signifi-
 cat. ⁊ hoc inquātū est res. cūz omnis res
 sit naturaliter representatiua intellectui inquā-
 tum ens habet tertio quendam modum si-
 gnificandi accidentalem. sicut per hunc con-
 ceptum sor. possum devenire in noticiam pla-
 tonis propter amicitiam vel aliud accidenta-
 le. ⁊ istam significationem acquirat. vt
 dictum est ex communi modo loquendi per
 quam significat se ⁊ sibi similes inquātū
 signa sunt. Secundo est notandum qd per si-
 gnificationem qua terminus se significat vt ē
 res. non est aliquis terminus aptus suppo-
 nere. patet quia si ficatue quēlibet res mun-
 di supponere posset. enim quēlibet res habe-
 at ex natura sui representare se intellectui in-
 quantū est ens. Itē per significationē qua
 aliquid per accidens significat. quia tunc ly
 sor. pro platone supponere posset. ⁊ ly ho-
 mo pro asino retenta p̄maria significatio-
 ne. consequens falsum. ⁊ patet consequentia
 quia de per accidens ly sor. significare potest
 platone. ⁊ ly homo asinuz. Suppositio er-

Tractatus

so non debetur termino nisi merito significacionis per quam est constitutus orationis vel propositionis. sed non per illam que significat se in quantum ens. nec per significaciones per accidens constitutus est orationis vel propositionis. ergo &c. ¶ Tercio notandum qd merito significacionis habite ab imposito. qd terminus significacionis stare potest in propositione terminus est aptus personaliter supponere. Merito vero illius qd solum se significat & sibi similes. vt signa sunt est aptus materialiter supponere. & solum merito illius. pma parte omnes concedunt. secunda etiam vt manifesta. qd non vt p quem alium modum supponere possit materialiter. no etiam merito alterius significacionis. qd tunc merito eiusdem significacionis aptus esset idem terminus materialiter & personaliter supponere. qd vt implecare. ¶ Quarto notandum qd terminus mentalem imaginari possumus habere multiplicem modum significandi. primo enim modum significandi quo se significat vt res. secundo si significacionem qua aliquid p accidens significat. sicut p conceptum for. denegatur in cognitionem ecclesie sancti marci tercio significacione mediate discursu intellectus qua se representat. sicut du intellectus apprehendit se apprehendere discursu. & venit in noticiam conceptus p que apprehendit quarto significacione p quas rei ad extra est significatus vt conceptus ad equatus illius rei. a qua significacione absolui non potest. Aliu modum significandi no possumus imaginari habere terminu mentalem. ¶ Quinto notandum qd merito prime. secunde vel tertie significacionis terminus mentali non debetur suppositio. sed solum merito quarte. p batur quonia suppositio no debetur termino nisi merito significacionis per qua e pars orationis. sed per primam secundam & tertiam non est pars orationis. ergo &c. p3 pma & maior arguitur. quonia debet ei in quantum constitutus est ppositionis. sed no e constitutus ppositionis nisi in quantum est pars orationis. ergo &c. in minor. etiam p batur qm prima significacio non inest ei nisi in quantum est res. sicut inest naturaliter cuilibet rei. Alie due sunt vnde accidentales nihil agentes ad esse partis orationis. ergo &c. S3 qd merito quarte debetur ei suppositio. dummodo sit cathegorematicus

p3 cum quilibet terminus cathegorematicus mentalis supponere possit personaliter. & no merito alterius significacionis. vt arguitur &c. ¶ Sexto notandum qd tam fm ponentes vniuersalia qd fm negantes termini diuersimode in predicamentis reponuntur. ponentes enim vniuersalia sicut ordinant predicamenta reru. ita & terminoru sibi correspondentiu. & vocant ea predicamenta signor. Unde sicut substantia ponitur generatu. ita terminus significans substantia ea ratione qua generalissimu est generatu in predicamento signor. & sicut als in comuni est genus subalternu. ita terminus significans ipsu ea ratione qua alias est subalternu ly animal. Et sicut homo est species specialissima. ita terminus ipsum significans ratione qua homo est spes specialissima in predicamento signor. correspondenti predicamento substantie sicut ly ho. & sic de singulis omnibus spibus & indiuiduis huius predicamenti & alioru predicamentorum. Terminoru autem quida fm qd signa per se reponunt in predicamento signor. quida p accidens. Alii vero predicamenta circueunt. qd se ponuntur in predicamento termini significantes adequate res ea ratione qua per se ponuntur in predicamento reru ly homo significans hominem ratione qua spes e. & sic de singulis dicat generibus indiuiduis vel speciebus. qd per accidens vero reponunt termini significantes res p accidens positas sicut ly album per accidens reponit in predicamento substantie ratione rei adequate significare. scz res alba vel substantia alba. Iste tñ modus reponendi aliquid in predicamento per accidens multiplici diuisione lz fm qd habet alibi declarari. cu alii passionis & differentias per accidens reponit. alii reduci dñr. i verbis discordanibus & no in re. Sed de his tacendu. cu hoc no sit pñtis operis. alii vero vocant predicamenta circueuntes. Sed tñ diuersimode & valde equiuoce. Itaz ly ens vocat pdicamenta circueuntes cu adequate significet ens ad quod tanq ad analogu. & cõsummu oia predicamenta reducunt. Alii vero circueunt predicamenta quia eadẽ ratioẽ & equaliter significant res diuersorum predicamentorum. non tamen absolute. sed connotatiue. qd alr per se in diuersis predicamentis reponuntur. sicut serena. & sic inus species eadem cuilibet in vno repugnans in vno p ecommerio. & dicameta. & se minus cõsum terminu. & fin. cuius predicamentu gñificet quicquid cameta. & h albu ponit accidens. & ponit illi. & citur qd no. ly album. & quid connotat illud qd connotat. & h sunt albu alia ratione gñificat. id e. aliquo pñtis extrinsecum. & sube. & per pñtis qualitatẽ no species. & cõerere equalitate signi. & cameto inquit minos homo. & quatu sunt signa reru. & vnum secundum similitudinem vocat predicamentu. & arace immetum signa sunt terminare. & ly almus signum signa sunt eites predicamenta a presenti indigent. sed ites concludant aliquati declarata conclusio.

De instanti

nerentur. sicut isti termini species genus dis-
ferentia. & sic de similibus. Unde iste termi-
nus species equaliter significat quolibet spe-
ciem cuiuslibet predicamenti. nō ergo magis
in vno reponi deberet q̄ in altero. neq; ma-
gis in vno per se q̄ in altero per accidens. vlt
e conuerso. Ideo merito vocatur circueus p̄-
dicamēta. Et isti termini habent aliquos itra
se minus communes sicut ly species habet il-
lum terminum homo & illum terminum asi-
nus &c. similiter ille terminus. terminus cir-
cuit predicamenta signorum cum equaliter si-
gnificet quolibet terminum cuiuslibet predi-
camenti. ¶ Sed aliquis diceret. non ne sicut
li albu ponitur in aliquo predicamento per
accidens ratione connotationis. ita possunt
poni illi termini differentia species &c. ¶ Di-
citur q̄ nō. & causa diuersitatis est. quoniam
ly album & cōsimiles cōcrete significant ali-
quid cōnotatiue illud tamen q̄ significant. &
illud qd connotant nō sunt equaliter signifi-
cato. I. sicut illa diuersorū p̄dicamētorū sicut ly
albu si alia ratione subaz. alia rōe albedinem si-
gnificat. ideo q̄ significat immediate rem in
aliquo p̄rito positam. cōnotādo tamē aliqd
extrinsecum per accidens reponitur in eodem
sube. & per accidens. vel s̄m alios per se in
p̄rito qualitatis. nō sic autem est de illo termi-
no species & cōsimilibus. qm̄ abstracte & nō
cōcrete equaliter & nō diuersis rationibus im-
mediate significat signum rei posite in predi-
camento in quātum est signum. sicut illos ter-
minos homo asinus. & sic de singulis. nō in-
quātuz sunt tales res. sed in quantum sunt si-
gna rerum. Ex quibus inferitur quēlibet ter-
minum secunde intētionis vel impositionis
similiter vocari circueuntes predicamēta vel
predicamētum. sicut ly nomē equaliter & ab-
stracte immediate significās nomina in quā-
tum signa sunt & nullus in quātum res de-
terminat. Ex quibus cōcludit ly homo &
ly asinus significātes se & sibi similes in quā-
tum signa sunt & alios similes vocari circum-
eūtes predicamēta. ¶ Nec tamē vidētur extra
nea a presenti materia & maiori declaratione
indigent. sed ne aliqui concludere apparen-
tes concludant. ideo posita fuerunt aliqua p̄
aliqua declaratione. ¶ His notatis sit pri-
ma conclusio. ¶ 1. licet dabilis sit suppositio

materialis. non tñ necessaria est ad expimen-
dū cōceptum mentis necessitatis absolute.
¶ Prima p̄s cōclusionis huius p̄ duas rōnes
adductas p̄s. p̄s ē p̄ rōnes grāmaticorū que
nō tñ eius positatem. imo necessitatē pbare
vident. que nūc nō adducuntur grā breuitatis
sed a pars p̄s. p̄s. n. exprimi p̄ceptus mentis
I. nō ita habilitur nō ponendo terminuz ma-
terialiter supponere. nā dicēdo iste terminus
hō est sp̄s. possumus disponere q̄ ly homo
nō se teneat ex pte subi sed sit quedam inter-
positio p̄ferendo istā vocem grā notificatōis
sicut si dicerē sic. illa vox quā statim p̄feram
est nomē. deinde paulo post hoc modo p̄fer-
rem homo. Sed vox est q̄ habilius exprimi-
mus mentis p̄ceptum aliqui vtendo supposi-
tione māli. sicut in hac. homo ē nomē. ¶ Se-
cunda conclusio. nullus terminus mentalis
supponere potest materialiter. ¶ Ista conclu-
sio p̄s ex predictis. cum terminus mentalis
supponere possit merito quarte significatōis
s. que est p̄ceptus adequatus rei. Sed meri-
to illius supponit p̄sonaliter igit māliter sup-
ponere nō p̄s p̄s. q̄ nō est pole merito oīo
eiusdē significatōis eundem terminum sup-
ponere posse materialiter & p̄sonaliter. Con-
firmatur eadem conclusio. tunc enim dicitur
aliquem terminum supponere materialiter
qm̄ abstrahit a significatōe primaria ad se si-
gnificādū & sibi similes. hoc aut nō ē possibi-
le in mēte. vt p̄s. Cōfirmat qm̄ si sit possibile
segr̄ aliquas esse duas p̄pōnes mētales sino-
nimas quorū vnus subim māliter supponit
alterius p̄sonaliter. p̄s inconueniens. &
p̄s arguit. ¶ Itā sit q̄ in hac mēta. hō ē no-
mē. cui subordinat vocalis illi filis subz mā-
liter supponit. iponat ergo vnū nomē cōe oī-
bus talib⁹ terminis hō significās eos ea rōne
q̄ ly hō. & sit. a. & segr̄ q̄ illa. a. ē nomē subz
p̄sonaliter supponit. cū retineat ibi significa-
tione habitam ab imposito. tunc capiuntur
ille due in mēte. homo est nomen. & a. est
nomen. & ille due in voce illis subordinate.
¶ Homo est nomen. & a. est nomē. tunc in mē-
te illud subim materialiter supponit. vt conce-
ditur. & illud sub ectum. a. p̄sonaliter. vt
patet & ille propositiones sunt sinonime. er-
go conclusio vera. consequentia nota cum
maiori. minor arguitur. subiecta sunt sinon-

ma. & cetera sunt paria. ergo &c. p3 pñā cum
minor. & maiorē pbo. qz subā vocaliū sunt
sinonima. cū subā vocaliū subordinant sibi
mentalium. ergo &c. p3 pñā & minor ponit
in casu. & maior p3. qm significant eadem &
eadem rōne. ¶ Tertia conclusio quilibet termi
nus vocalis vel scriptus supponere pōt mā
liter. Ista pōt argui ex p̄dictis. Tūc. n. di
cimus terminū māliter supponere cū suppo
nit merito significationis q se significat & sibi
similes inq̄tū signa sūt dep̄dita significatione
primaria. sed quibet terminus vocalis v̄l scri
ptus est h̄mōi. ergo &c. pñā nō. cū maiori ex
p̄dictis. cū nō p̄ aliā significationē supponit
terminus mālr. & minor af. qz si esset aliquis
vocalis v̄l scriptus q p̄ hoc supponere non
posset māliter maxime eēt terminus semet
impositus ad significādū. sicut ly vox in voce.
¶ Sed af q mālr supponere possit. qm cū
dī vox est nomē. ly vox supponēs p se & si
bi sibi nō retinet significationē habitā a pri
mo impositore. & p pñā nō personaliter sup
ponit. p3 pñā. & arguitur afis. a primo. n. im
positore habuit vt significaret vocē ea rōne q
vox. & sic quālibz vocē significaret. hāc autē
significationē hic nō retinet. cū solū significet
tales terminos vox. & nō illas voces hō aīal
& sic de similibz. significat ēt al q̄ que nō ipo
situs fuit ad significādū. s. illos terminos mēta
les vox vel scriptos. ergo nō eādē rōnez si
gnificandi retinet. & sic māliter supponit. qd
fuit arguēdū. ¶ Sed cōtra p̄lōnem arguit
ly vox inq̄tūm p se supponit nō māliter sup
ponit. igit nec a simili inq̄tūm p sibi similibz
supponit. pñā nota. & arguit afis. qm inq̄tū
p se supponit. p eo q fuit impositus ad signi
ficandū supponit. ergo &c. p3 pñā p cōe di
ctum afis p3. cū fuerit impositus ad significā
dū quālibet vocē. ¶ Itē p̄tra eandē arguit
imponat aliqz terminus de nouo ad signifi
cādū se & similes vel solū se. sicut ly hō se
ipsum demonstrās. & sequit q talis nō pōt
supponere māliter. cū p se supponēdo & sibi
similibus solū supponit. p eo qd fuit impositus
ad significādū & habitaz ex impōne re
tinet significationē. ¶ Ad primū pñā negat
qm l3 p se supponēdo supponat. p eo q iposi
tus fuit ad significādū. non tamen merito
eiusdē significationis qua impositus fuit ad

se significandum. per illā enī significationem
significabat se rōne cōi inquantū vox. nō aut
ratione cōi significat se inquantū tale signū
vox. Ad scdū cū dicitur imponitur &c. que
ratur an velit illam terminum significare in
quantum res est. sicut ly homo semet demo
strans adequate. & tūc dicitur q non merito
significationis illius supponit materialiter. s3
merito huius qua se significat vt signū. sicut
dicendo ly homo est nomen. Uide bene qz
cōiter additur q ly hō se ipm demonstrat &
se ipm significaret. & tunc stat difficultas ar
gumentū. nam in ista ly hō est. nomen. sup
ponit ly homo pro eodem precise & eodem
modo. quo fuit impositus. vt p3. Itēqz di
cū de terminis obstat cū cōiter admittitur.
probat tamen cum ratione. q addi debe
at. Si vō velit ipm se significare vt signum.
hoc esse non pōt. nisi eadem vox prius impo
nitur aliud significare. qz aliter eēt circulatio
& ideo non probatur ipm non posse suppone
re materialiter. ¶ Quarta conclusio. l3 quili
bet terminus vocalis vel scriptus potēs sup
ponere personaliter possit supponere mate
rialiter. aliquis tamen materialiter suppone
re potest. & non personaliter retenta eius pri
maria significatione. prima pars p3 ex p̄ce
denti conclusione. & secūda probatur. qm ly
omnis & cetera sineatbegoremata materialiter
supponere possunt vt dicendo. omnis est
signum. non autem personaliter. vt patet in
tuenti. ¶ Quinta conclusio. diuisio suppositi
onis in materialem & personale nō est in spe
cies suppositis essentielles. sed accidentales. Ista
conclusio sic probatur. Ab eo qd in aliquo ē
formale sumuntur spēs & differentie. sed for
male in suppositione est vis verbi transiens
in suppositū termini ergo eius species ab il
lis sumuntur. Diuidit ergo essentialiter sup
positio in suppositiones p̄tis. & p̄teriti. &
futuri. & sic de alijs & sic p3 conclusio. ¶ Ad
argumenta in oppositum respōdetur. ¶ Ad
primū dicitur concedendo conclusionē eē
possibilem. non tñ ibidem probatur. dicitur
enim q huius subm vox est nomen materi
aliter supponit. & ad argumentum in oppo
situm patet solutio ex dictis. Sed si capiatur
terminus mentalis secum sinonimus conce
ditur conclusio. Sed contra salūm arguitur

a. & b. esse
ponere. & b.
in istis duabz
supponēdo. a.
rōne cōi q
arguit cōi
haberet eū
sicut tu p̄
parēter arg
le. qz null
rep̄tare
lus termi
re. Et vi
termino
tas in ma
ine de p̄
bus. hō
cedēdo. h
dato q m
& est non
verificat
teriali. n
maria. &
sit eadē v
sequit nō
onis distra
māle. qz sit
distrabit ill
tione in aliā
positiones
des q arg
veritate. se
si argumēt
semp cū al
di dñmōd
se nō petat
terminū di
eē vel scrip
¶ Ad terti
clusio secū
clusio vt a
ex hoc arg
terminus si
puratur in
sit q subie
nomen sig
vt signum.
rum termini
bono est no

a. & b. esse vocales synonymas & a. in alio sup
ponere. & b. psonaliter. sicut augebat. prius
in istis duabus. Hec est nomē. & a. est nomē
ipsonēdo. a. significare oēs terminos tales hō
rōne cōi q̄ talia signa sunt. Si id sit. vey. tunc
arguit cōtra. q̄ secūda conclusio apparēter nō
haberet evidētiā. pōt. n. aliq̄ pcedere i mēte
sicut tu pcedis in voce. iō h̄ exister & non ap
parēter argumētū pcluderet. ad huc illud ma
le. q̄ nulla similitudo mētalis pōt se intellectu
repitare vt pbari vī ex libro de aīa. Jō nul
lus terminus mētalis poterit p se suppone
re. Et vide q̄ p idē. ita videret. dicendū de
termino demonstratio vocali de quo dubi
tas in margine ista. Et vide q̄ pformiter ita
erit de pre demonstratio totū. vt in insolubili
bus. Hec est falsus. & sic de silib⁹ rīdet cō
cedēdo. hoc tñ dictis nō repugnat. qm̄ ly. a.
dato q̄ nō mālī supponit tñ pōt. sicut hic ly
a. est nomē. Ad scōz negatur conclusio. & dī
verisilius loquēdo q̄ cū ly hō supponit ma
terialit. nō amplius retinet significatiōē pri
marīā. & nō est idē terminus q̄ prius erit. h̄
sit eadē vox. vel scriptū idē. Sz ptra tunc
sequēf nō ē possibile predicatū secūde intēsi
onis distrabere aliqū terminū ad supponē
mālē. q̄ sit q̄ ly nomē distrabat ly hō. ptra
distrabit illū. ergo trahit ip̄s ab vna significa
tione in aliā. ergo idē termin⁹ h̄z plures sup
positiones. quod ipossibile ē & negādū. Rī
det q̄ argumētū de virtute sermonis pbat
veritatē. sed admittit. ille modus loquēdi nī
si argumēta illā difficultatē nō requirāt. & ita
semper cū alijs h̄z cōnētiā cū modo loquē
di dōmodo argumēta pposita illā difficulta
tē nō petāt. Sed cōis modus loquēdi vnum
terminū distrabere aliū. hoc ē distrabere vo
cē vel scriptū ab vna significatiōe ad aliāz.
Ad tertiū conceditur conclusio. vt pbat cō
clusio secūda. Ad quartum concedit con
clusio vt argumentum probat. Sed ptra
ex hoc arguitur esse processus in infinitū in
terminis supponentibus materialiter. prius re
putatur impossibile. & p̄sia arguitur. Nam
sit q̄ subiectū huius propositionis. homo est
nomen significet subm huius homo currit
vt signum. & oportebit iterum assignare alte
rum terminū significantiū illud subz huius
homo est nomen. & alterum significantē alte

rum. & sic in infinitū. ¶ Rīdetur negando
conclusionē. & ad argumētū dicitur. Qd nō
requiritur assignare tertium terminū. ¶ Do
tes enim adducere tot terminos quot vis.
quotquot adducas equaliter semet & alios
oēs significat sicut alij. & sic nō inducitur aliq̄
necessitas tertium assignandi. ¶ Ad quartū
negatur conclusio. Et ad primum argumen
tum dicitur q̄ ly homo est terminus cōmu
nis. Et cum dicitur nō est species ergo non
est terminus cōmunis. negatur cōsequentia
q̄ considerari pōt tanq̄ res. aut tanq̄ signū
eiusdem termini. Si primo modo. & sic est
individuum qualitatis vel sube. si enī sit vox
sic est individuum qualitatis si sit scriptū sic
est individū sube. vt cōmuniter ponitur. si
autem vt signum. sic non est in aliquo predi
camento. sed circūit omne predicamentum
sube. cum sit terminus secūde impositionis
vt declaratum est supra. vel si inveniatur ali
us modus per accidens reducendi ad predi
camentum. poterit reduci ad predicamentū
sube. tanq̄ signum signū eiusdem predicamē
ti. quoniam licet significet aliquos terminos
qui realiter sunt qualitates. non tamen signi
ficat eos vt qualitates. sed vt signa rerum de
predicamento sube mediate. vel immediate.
¶ Vel si loquantur large de specie. vocando
quēlibet terminum non supremum speciem
concedi posset ly homo esse speciem ad illos
terminos homo. & solum in predicamento
sube. modo quo dictum est. Sed tunc opor
teret concedere. idem individuum & species
respectu suūmet. vt significatum & vt signum
sicut subm huius mentalis qualitas est ens.
vt signum est genus ad semet. & individūz
vt significatum. ¶ Ad secundam confirma
tionem negatur prima consequentia. licet. n.
non habeat significatiōez ex impositione da
tam habet tamen aliam acquisitam ex cōmu
ni modo loquēdi per quam significat se &
sibi similes vt signa sunt. & per illum modūz
significandi in nomine reponitur. vt patet ex
predictis. Ad tertiam confirmationem nege
tur prima conclusio. & causa est. q̄ prius signi
ficabat se significatiōe naturali. q̄ quēlibet
res se significat. & ille modus non sufficiebat
ip̄m facere nomen esse. vt dicebatur supra.
nunc autem. significat se vt signum. Et per d

tum modum significandi est nomē. Ut si
antecedēs est falsus. q. nō plus significat. nō.
q. nunc significat se & sibi similes. prius autē
solum se. Unde pceditur. q. aliquis termi-
nus materialiter sumptus pro se & sibi simili
supponit. ut in hac hō est nomen. aliquis so-
lum pro se. ut in hac. hoc hō est nomen. p. ly
hoc demonstrando subm. huius. Aliquis so-
lū pro sibi simili. ut in hac. hoc hō est nomē
demonstrando mentalē sibi similem. ¶ Ad
vltimum argumentū valde sophisticū rīde-
tur. q. homo est nomen significans hoīez ut
personaliter sumitur. & ad argumentū. ergo
subz huius propositionis personaliter suppo-
nit. negetur p̄ia. Et si negetur cōclusio. vñ
de non sequitur inquantum personaliter su-
mitur significat homines ergo ille homo est
nomen. vel & sic de singulis. consimiles enī
modi arguendi sunt valde deceptorij.

Meritur bene diuida

q. tur suppositio psonalis vel ma-
terialis in cōmunem & discretā.
¶ Et arguitur. primo affirmati-
ue ex omnibus auctoritatibus. p̄z etiā ex alio.
nam soli termino cathegorematico attribuit
suppositio. sed cathegorematicus sufficien-
ter diuiditur in cōmunem & discretū. ergo
& suppositio taz psonalis q̄ materialis suf-
ficienter diuideretur in cōmunem & discre-
tam. patet consequentia. & totum antecedēs
similiter. ¶ Ad alteram partem. s. oppositā
af. subm. huius sor. erit personaliter suppo-
nit. & tñ nec cōmuniter nec discrete. ergo cō-
clusio falsa. patet consequentia cui maior. po-
nitur enim q. sor. fit. & minor arguitur. non
enim cōmuniter supponit. ut omnes conce-
dunt. Qd non discrete arguitur. quonīaz vel
ly sor. subordinatur huic qd vocatur sor. vel
simile sorti. vel tale quale est sor. vel subordi-
natur huic. Ille hō cum his vel istis circum-
stantijs. aut illi termino mere subali. hic vel
ille hō sor. demonstrato. Si primo mō tunc
nō discrete supponeret. s. determinate. & sic
sequeretur sor. diu fuisse. & sor. & tñ incipere
& desinere esse fore. sequeretur etiā fore possi-
bile. hoīez esse afinu. Et sequeretur nullā cō-
terminū mere substantiāle. que oīa falsa sunt.
Si dicat secūdo modo. tñ sequeretur duo

p̄iora inconuenientia. v. nullum esse termi-
nū mere substantiāle Et sor. diu fuisse & fore
& tñ incipere esse sor. & desinere esse sor. cū sit
possibile ipm incipere hic bas vel illas circū-
stantias. accidentales vel desinere. Si dicat
tertio. tunc sequit vñ partem oīonis subor-
dinari alteri. v. nomen pnomini. p̄is reputa-
tur impossibile apud grāmaticū. & p̄z p̄ia cui
ly sor. sit nomen & terminus demonstratiuus
sit pnomē. & sic infer ly sor. nō discrete sup-
ponere. q. nō v. q̄ significatione. ¶ Itē hui⁹
propositionis. Ille hō currit sor. demonstra-
to. subm. nō cōiter supponit. nec discrete. er-
go & c. p̄z maior. & minor huius hō currit.
supponit subz cōiter. sed adueniente signo de-
monstratio nō tollit eius suppositio nec mu-
tatur. ergo nō discrete supponit. p̄z p̄ia
cū maior. & minor arguit. qm̄ signa nō dāt
nec variant suppositionē termino. cum sup-
positio essentialiter a verbo & a participio de-
pendeat. & sic argumentum habet euiden-
tiam contra tenentes suba harum equaliter
supponere. omnis homo currit. Et quilibet
homo currit. ¶ Itē subz istis istī hoīes cur-
runt. demonstrando sor. & p̄ionē. nō discrete
nec cōiter supponit. ergo & c. p̄ia nota & ma-
ior p̄z. qm̄ pro pluribus supponit. & minor ar-
guitur si cōiter supponeret. hoc esset merito
alicuius significationis cōis. sed nullā signifi-
cationem cōem h̄z. sed discretā merito ter-
mini demonstratiui. ergo nō cōiter supponit.
¶ Itē subm. huius oīs hō qui est sor. currit.
neq. discrete. neq. cōiter supponit. ergo & c.
p̄ia nota. & maior patz. qm̄ stat distributue.
minor arguitur qm̄ totū id cōnexum nō nisi
pro vno supponere pōt. i. pro sor. ergo cōiter
supponē si p̄t p̄ia p̄z. & totū aīis. ¶ Itē subz
istī. tal hō currit sor. demonstrato. nō cōiter
nec discrete supponit. ergo p̄z p̄ia. & aīis af.
nō. n. discrete supponit. qm̄ p̄ plib⁹ vificari
& supponē p̄t. Qd nō cōiter af. qm̄ subijcē
termin⁹ cōis determinat⁹ signo demonstrati-
uo. ergo discrete supponit. ergo si cōit. ¶ For-
te aliq. dicēt negādo p̄ia. q. l̄z determinat⁹ si
gno demonstratiuo. si tñ ē signū discretū. sed
cōe. ¶ Cōtra hāc rāionē af. q. dic aliq. cē p̄
pōnē verā de subo demonstratiuo cui⁹ tñ p̄di-
catū nō p̄ re demonstrata verificat. s. de re nō
demonstrata. p̄clusio vī ipolis. q. si non ve-

ifficat de re
stratus nō
nō verificat
esset vera. q.
guic. p̄clusio
currere. &
hec est vera
pro sor. ergo
us. isti hoīes
arguebat
hoc esset. q.
acceptam
queretur
hō. & ille
tñ videtur
tunc sequi
homo. ¶
cedendo vi-
tentum diu
discret illa
sunt homo
nens. habet
ne & aliquā
bna ly istī te
vere sunt in
us concedit
hominibus.
strato sor. &
onem arguit
mines sunt
le. & arguit
sunt hō. ergo
sunt hō dem
uō sunt hō. c.
pcedit a sic r
¶ Sedo arg
illmet. ergo
resolutā. s. m
no plurals
uisine. & p
gatus suffic
tecedens p̄z
arguitur ha
Supponen
definita vera
ritate sui req
p̄z ex cōi mō
libus pluralis
mus debeat cō

Afficit de re demonstrata est terminus demon-
 stratus non nisi ex demonstratio significet.
 non verificat de re significata per subiectum et sic non
 esset vera quod alteri parti repugnat. Sed ar-
 guitur conclusio sic ponat. platonem similem fortis
 currere. et fortis grescere. tunc fortis demonstrato
 hec est vera. talis homo currit per platonem. et non
 pro fortis. ergo sequitur eodem modo. **I**tem subiecti isti
 us. isti homines sunt homo. non contra supponit. ut
 arguebatur supra. non enim contra discrete. quod si sic.
 hoc esset. quoniam supponeret secundum significationem
 acceptam a propriis rationibus istorum. et tunc se-
 queretur hanc esse veram sic arguendo ille est
 homo. et ille est homo. ergo isti sunt homo. patet prima. et
 tunc videtur consequens impossibile esse. quia
 tunc sequeretur quod duo homines essent unus
 homo. **S**ed hunc forte aliquis diceret con-
 cedendo utrumque esse verum. cum includat ly et
 tantum diuisione quod confundit ly homo. Et
 diceret illa responsio quod in hac. duo homines
 sunt homo. ly homines determinate suppo-
 nit. habet aliquas singulares tenas diuisi-
 ne et aliquas collectivae. et ideo licet ille in qui-
 bus ly isti tenetur collectivae sint falsae. ille in
 vere sunt in quibus tenetur diuisione. et ulterius
 concedit utrumque istarum. isti differunt ab
 hominibus. et isti differunt a seipso. demon-
 strato fortis. et platone. **S**ed contra responsi-
 onem arguitur. Et illa inferitur quod aliqui ho-
 mines sunt homo quod non sunt homo. patet impossi-
 bile. et arguitur prima. Alii homines sunt homo et illi non
 sunt homo. ergo etc. patet prima. et ante arguitur. Isti
 sunt homo demonstratis fortis. et platone. et illi non
 sunt homo. ergo etc. prima vera prima per ante
 procedit a sic respondente tenendo ly isti diuisione.
Secundo arguitur. quod isti non sunt homo et isti sunt
 illi non. ergo etc. prima patet a resolutionibus ad
 resolutionem. secundum illam rationem includit in termi-
 no pluralis numeri ly et stans collectivae et di-
 uisione. et per patet per veritatem illius indefinite ne-
 gative sufficit veritas unius singularis. et an-
 tecedens patet tenendo ly isti collectivae. **I**tem
 arguitur hanc esse falsam duo homines sunt homo.
 Supponendo primo quod quibet propositio in-
 definita vera et affirmativa resolvable per ve-
 ritatem sui requirit duas resolventes veras. hoc
 patet ex eodem modo loquendi. secundo quod in resolu-
 tionibus pluralis numeri terminus demonstrati-
 uus debeat eodem modo stare utrobique. scilicet col-

lectivae vel diuisione. patet quoniam non essent debi-
 ter resolventes. aliter istis suppositis assignent
 due resolventes illius propositi. ut ergo iste. et
 isti sunt homines. et isti sunt duo homines. tunc er-
 go quod utrumque ly isti utrobique stent collectivae. et
 tunc prima est falsa. vel utrobique diuisione. et tunc
 secunda est falsa. sequitur. non tenendo diuisione. isti sunt
 duo homines. ergo iste est duo homines. et iste. et
 ista prima est bona secundum illam rationem. et contra loque-
 tes illam videntur procedere. et sic procedit quodcumque
 quod illam esse falsam duo homines sunt homo.
Item ex eadem ratione concluditur fortis.
 differre a seipso. quod sequitur isti differunt a seipso
 ergo fortis. differunt a seipso. ante conceditur ab il-
 la ratione. et prima et secundum eodem opinionem de re-
 lativis cum natura relativi reciproci sit refer-
 re idem in se. **I**tem principaliter ad questionem ar-
 guitur. predicatum huius. omnis homo est fortis. vel pla-
 to vel cicero. non contra supponit. quoniam nulla
 eius pars contra supponit. non etiam discrete.
 quoniam per plurimum supponit. **I**tem nulla supposi-
 tione discreta supponit. sed plurimum. ergo non
 discrete supponit. **S**ed forte aliquis nega-
 ret hanc ultimam primam. et concederet ante. quoniam
 ex omnibus illis supponit discrete non sit una
 suppositio. **S**ed contra unitas suppositi-
 onis dependet ex unitate verbi vel participii
 et termini categorizati capientis suppositi-
 onem. igitur ibi est unum verbum. vel unum participium et
 unus terminus saltem diuisione. ergo est una
 eius suppositio. ergo aliquid suppositioe suppo-
 nit. quod ab illa ratione negat. **I**tem ad quod non
 arguitur. subiecti huius videtur fortis. currit. vel asinus
 fortis. currit non supponit contra. cum una pars di-
 crete supponat. nec discrete. cum una pars contra
 supponat. Et idem arguitur de subiecto huius. iste
 asinus hominis currit. **S**ed forte aliquis diceret
 procedendo. quod nec contra nec discrete suppo-
 nit. sed contra et discrete collectivae. **S**ed con-
 tra sequitur aliquem terminum distributive
 supponere. et tamen non communiter. conse-
 quens impossibile. Et arguitur consequentia
 in hac. omnis asinus fortis. currit. posito quod fortis
 habeat plures asinos. patet quod subiectum il-
 lius universalis distribuitur mobiliter et sup-
 ponit. et tamen non contra secundum illam rationem. **I**tem
 ly asinus fortis. vel videns fortis. merito sine signi-
 ficationis eodem pro pluribus supponere fortis.
 ergo contra supponit. **I**tem in hac iste asinus homo

minis currit. totū illud cōplexū virtute signi-
ficationis termini demonstratiui nō nisi vni
cōpetere pōt. ergo tñ discrete supponit patz
pñā. ⁊ negat antecedens.

In hac qōne. pñmo est
notandum qd nō ē
dicēdū terminū discrete suppo-
nere. qz tñ p vno supponat. ne
qz cōiter. qz p pluribus. pñma
ps pz. posito. n. qd nō sit hō nisi for. subm hu-
ius hō est tñ p for. supponit. vt apud oēs cō-
ceditur. scōda pars ē pz. qm in hac. isti hoīes
sūt subz discrete supponit. ⁊ nō cō. ter. vt īfra
declarabit. ¶ Scōdo est notādū. nō sufficien-
ter argui terminū discrete supponere. vlt ter-
mini supponēz esse discretū. nisi qz nō nisi pro
vno supponere possit respectu eiusdē verbi
qm dicendo senit ē. vlt instās est. ly senit. vel
instans nō nisi p vno supponere pōt respe-
ctu huius verbi est. ⁊ tñ cōmuniter suppo-
nit. vt oēs pcedūt. ¶ Tercio est notādū qd
sufficienter at supponem esse discretū. qz ter-
minus supponit merito significationis discre-
te. s. accepte a ppietatribus singularibz. ⁊ cōi-
ter qz merito cōis. hōc appet qm nō dī sup-
positio discreta nisi respectu termini discreti
⁊ nō dī terminus discretus nisi respectu signi-
ficationis discrete. ergo ⁊ c. pz pñā. ⁊ sūt to-
tū assis ⁊ eodē mō dicat de suppone cōi qd
nō dicimus aliquā esse talē nisi respectu signi-
ficationis cōis. ¶ Quarto notādū qd oīs illa
vocaret significatio discreta que accepta ē tñ
a ppietatribus picularibus vnus vel plu-
rium. vñ lz ly isti hoīes i plurali numero ha-
beat modū plura significandi. ea tñ discrete
significat p rōnes eoz particulares. ¶ Quin-
to notādū aliquē terminū ex vnica imposi-
tione simplici habere significatiōē discretam
sicut ly for. aliquēvero nō ex vnica. sed ex mul-
tis ad discretā determinātibz. sicut hoc cō-
plexū hō qui est for. ⁊ sic de pñlibz. ¶ Se-
xto notādū qd aliqd esse vñ subm vlt vnus
predicātū pōt esse triplex. vt hz videri cir-
ca expositionez plyermentias. vno mō vnus
supplex. sicut hic hō est aīal. scōdo mō vnus
dependentia sicut asinus for. currit. dato enī
qd sit cōplexū. tñ vna ps p dependentiā ab al-
tera. dependet. tertio cōiunctione sicut dicen-
do asinus. vel hō currit. aut hōmō ⁊ asinus

currit. sunt enim vñ subm p eadem cōiuncti-
onem. ⁊ aut vlt. ¶ Illis notatis sit pñma con-
clusio. Aliqs terminus discrete supponēs p
pluribus. imo supponit p infinitis. Ita con-
clusio pz ex pñdictis. istius enim subm illa pñ-
cta sunt demonstratis infinitis pñctis in. a.
linea discrete supponit merito significationis
discrete. ⁊ tñ p infinitis supponit. vt pz intue-
ti. Scōda conclusio ē. hec. aliquod est subz qz p
positiōis vñs p hoc signū oīs qd tñ discrete
supponit illa pñctio at. huius. n. ppñtis oīs
homo q est for. currit totū cōplexū. discre-
te supponit ppter significationem discretam
ex multis cōplexū. ⁊ tñ est subm vñs ⁊ c.
¶ Cōtra istam cōclusionē deducit eundē ter-
minum itare discrete ⁊ distributivē. pñs im-
possibile. qd sequitur at. nam subm illius vñs
discrete supponit p rñsonem datam. ⁊ qd di-
tributivē supponat pz. qz sub eo lz copulati-
ue descendere merito illius signi omnis. ¶ Re-
spondet negando pñctiōnez. Et dicit qd nō
distribuit totum cōplexum. sed solum ly hō
mo. totū. n. cōplexum hz modū discretū cui
distributio repugnat. vñ pceduntur iste pñ-
ctiōnes. ¶ Scōda aliqs terminus cōis solus
distribuit a signo vñ nullo alio signo pceden-
te vlt impediēte. ⁊ tñ imobilitate supponit. pz
qz si hō solū distribuit a ly oīs. ⁊ tñ imobile
supponit. nō enī sub eo lz descendere p se. lz
sub illo cōplexo hō q est for. ¶ Scōda pñctio.
Aliqd cōplexum mobiliter copulativē sup-
ponit p signū vñ. qd nō distributivē suppo-
nit imo discrete. pz de illo cōplexo homo q ē
for. ¶ Tercia pñctio. Aliqs terminus cōiter sup-
ponit q tñ nō nisi p vno supponit. nec suppo-
pōt. pz de subo huius senit. vlt instans est.
¶ Quarta pñctio. diuisio supponis mālū ⁊ p-
sonalis in cōem ⁊ discretā sufficiēs est pñctio
pz p rōnes ad ptem affirmatiuam. ¶ Ad ar-
gumēta in oppositiōē rñdes. ¶ Ad primū dī
qd ly for. discrete supponit. ⁊ ad argumētū.
negat illa diuisio. sed dī qd subordinat cōce-
ptui discreto nō demonstratiuo accepto a p-
pietate particulari que est illud individuum
⁊ ille conceptus est nomen. Et ista rñtio valē
ad aliquas difficultates in materia de scire
dubitare. ¶ Ad secundū. dicitur subm dī
serere supponere. ⁊ ad argumentum concie-
dit signū demonstratiuū nō variari cōmūti-

ter supponer
supr qone p
discrete sup
supponit. er
¶ Ad qua
discrete. ⁊ n
ly hō vt pz
lin cōiter
tur qd dē
enī q ly
cludit ex c
stratiū.
iste currit
sicut etiā
tis qd nō
relatiū in
eat. s. alter
tū cōcedit
discrete su
illā duo b
est hō. ⁊ i
ly hō stat
ue tentū p
deret termi
allis. ¶ Ad lz
notā copula
includit. ¶
for. vel pla.
vna discreta
er oīs? illu
tū pñctiōne
ex oīs
¶ Ad vltimū
vidēs for. cō
cōiter. ⁊ ali
posuonibz
totius cōpl
cōplexo. ista
supponit. c
rū simplici
q
⁊ sūt pñsa
opinō oīm
negatiuā arg
cū dī diffinit
nā distribut

ter supponem. sed accidetalr vt declaratu est
 supi qone pma. Ad tertiu di q ly hoies
 discrete supponit. et ad argumetu p pluribus
 supponit. ergo et neget pna sic pz ex deis.
 Ad quartu. di q totu illud coplexu stat
 discrete. et neget q totu distribuat. sed soluz
 ly ho vt pz ex dictis. Ad qntu di subm il
 lins coter supponere. et ad argumetu nege
 tur q determinef signo demonstratio. dicat
 eniz q ly talis no est demonstratio. sed i se in
 cludit ex coi mo loquendi terminu demon
 stratio. vt talis ho currit. i. talis ho qlis est
 iste currit. mo pz totu illud coter supponet.
 sicut eti di de relatio. q appellat diuersita
 tis q no est relatio. sed ex coi mo loquendi
 relatio includit. vt ho currit et alter dispu
 tat. i. alter ab illo q currit disputat. Ad sex
 tu cedit q in hac. isti hoies sunt ho subm
 discrete supponit et neget illa ee vera. et filr
 illa duo hoies sunt ho. et neget ista pna. ille
 est ho. et ille e ho. ergo isti sunt ho. vbiq. n.
 ly ho stat determinate. et dato q ly et diuisi
 ue tentu pfunderet no tn pp hoc filr confun
 deret terminus pluralis numeri vel materi
 alis. Ita h exponat aliq. talis terminus p
 nota copulatio. no tn illa in significatioe sua
 includit. Ad aliud di totu illud predicatu
 sor. vel pla. vel cicero discrete supponere. et
 vna discreta suppositione supponet. sicut. n.
 ex oib illis terminis singularib fit vnu par
 tiu iunctione. Ita fit vna suppositio coniu
 ctione ex oibus illis discretis suppositionib.
 Ad vltimu di illud coplexu afinus sor. vt
 videt sor. coter supponere. eo q lz vna ps
 coter. et alia discrete supponat. tn ex illis sup
 positionibus fit vna cois rone significatiois
 totius coplexu. Et p oppositu. dicat de hoc
 coplexu. iste afinus hois currit. qd discrete
 supponit. cu ex duabus significatioibus illo
 ru simplici fit vna significatio discreta.

Teritur quarto. Utz

q suppositio cois incosusaz deter
 minata et distributio. Et distri
 butio in mobile et in immobile.
 et filr pfusa. Ad parte affirmatiua est cois
 opinio oium loquentiu i hac materia. Ad
 negatiua arguit. Ita ex illa diuisione simul
 cu d diuisione partiu inferet eundem termi
 nu distributioe determinate et cofuse suppo

nere. pns vi absurd. et arguit pns. in hac
 conditionali. si ois ho currit. ois ho mouetur.
 Ita ly ho distributioe supponit in comparati
 one ad tota illa ois ho currit. in comparatione
 ad sua indefinita determinate. et ad pditiona
 le cofuse. vt coter cedit. Quidic forte rñ
 det pcededo pclusionē. Adtra hanc rñsi
 onē. primo deducitur eundem terminu coter
 discrete supponere. pns vt repugnare. sicut
 repugnāt significatio cois et discreta. sed con
 clusio pz. Ita huius subm. ille ho currit. coi
 ter supponit in comparatione ad parte eius. s.
 indefinita. et in comparatione ad tota discrete
 furta rñsionē. Itē ex eadē deducit. eundem
 terminum mobiliter et mobiliter supponere
 pns iplicat et arguit pna. In hac. n. non ois
 ho currit. ly ho in comparatione ad tota si mo
 biliter copulatioe supponit. qz due distribu
 tiones eū limitant. et in comparatione ad vnu
 saltē depra negatione mobilis copulatioe sup
 ponit. vt pcedit rñsio. Et idē arguit. de subo
 huius. necessario ois ho est aial. Itē infer
 tur eundem terminu materialiter et psonaliter
 supponē sic dicēdo. ho ē nomē. ly ho i respe
 ctu ad tota materialiter. et ad ptez psonaliter
 supponit. s. illa ho est. Itē a nota pditionali
 no depēdet suppositio. sed a vbo. vt superi
 tactu est. ergo nec pfusio. pz pna. qz pfusio est
 species suppositiois. et p pns in conditionali
 predicta no supponit ly ho pfuse. Itē pñ
 mat q in predicta pditionali ly ho no deter
 minate supponit. qm lz in pte p se separata
 determinate supponeret. no tn vi sufficiēter
 posse pcludi q in illa pte sic supponat cu al
 teri pfusio tota actu pfituendo. Itē ex ea
 dē rñsione inferri posset aliculus indefinite af
 firmatiue subz et predicatu. distributioe sup
 ponere sicut in parte huius. Nullus ho est
 aial. et aliculus subm distributioe et predica
 tu pfuse tm. vt in pte huius ois ho est aial
 et aliculus subm pfuse et predicatu distributi
 ue. sicut hic. tantum homo est animal. Se
 cundo ad questione arguitur terminus ali
 quis non stat determinate sub quo tamen
 licet descendere disiunctiue. ergo et c. conse
 quentia vt bona p coez diffinitionē supposi
 tionis determinate. et asis patz. qz in hac ois
 ho currit. sub ly ho lz descendere disiunctiue
 vt pz. Quidic forte rñderet aliq q diffini

tio sic intelligit. f. Illa suppo merito cuius
 tñ diffinitive descendere lz est determinata.
 sed sub ly hō in vniuersali nō tñ diffinitive
 descendere. lz ergo rē. **C**ōtra hāc rñsionē
 pmo deducit subz huius. hō est. nō de-
 terminate supponere. pñs vñ falsum. q pñā
 arguit. qñ sub ly hō nō tñ diffinitive de-
 scendere lz imo q copulatiue. qñ bñ sequitur
 hō est. q isti sunt oēs hoies. igit iste hō est. q
 iste q sic de singulis. **I**tem pcludit subz hu-
 ius nō distributiue supponere. oīs hō cur-
 rit. pñs manifeste negandū. q pñā arguitur.
 sub ly hō merito illius suppositionis nō tñ
 copulatiue descendere lz. imo etiā diffinitive
 ergo rē. q pñā a fili. qñ sicut dī suppositio
 determinata. q merito illius tñ diffinitive
 descendere lz. ita dī dici distributiua. q tñ co-
 pulatiue descendere lz merito eius. **I**tem
 suba hāz. deus est. initās est. senix est. deter-
 minate supponunt. q tñ nō sub eis descende-
 re lz ad sua supposita qñ nō hñt plura sup-
 posita nec hñe pñt. **I**tem aliq terminus cō-
 fute supponit sub quo tñ diffinitive nō descen-
 dere lz ergo rē. pñā p3 p cōm diffōnem. q
 añs arguit. Qñ in hac ppositione for. differt
 ab omni hoie nō diffinitive descendere lz sub ly
 hoie. q tamen pñse supponit vt ponunt aliq.
Unic forte rñderet. q lz nō diffinitive tñ co-
 pulati descendere lz. q hoc sufficit ad hoc q
 sit suppositio pñsa. **C**ōtra rñsionē arguit
 In hac pñone. hoc lignū differt ab oī ligno.
 ly ligno pñ rñsionē pñse supponit. q q non
 liceat copulati. neq diffinitive descēdē arguit.
 pmo si diffinitive. qñ bec ē falsa. hoc lignū
 quouis demonstrato dñt ab hoc vel ab hoc. q
 sic de singulis. imo hoc lignū est hoc vel hoc
 rē. q nō copulati. q pñat nō ē aliud lignū
 in re p natura pter hoc q partes suas. tñ p3
 añs ē vñ p exponētes suas. qñ hoc lignū
 nō est oē lignū. q nō est sua medietas. q tñ
 hoc est falsū. hoc lignū dñt ab hoc q ab hoc
 q sic de singulis de copulato extremo. imo
 d hoc q hoc collectivē numerādo oēs ei par-
 tes. **I**tem arguit ptra diuisionē distributiue
 vel cōfute mobilē q imobilē. Dī. n. imobi-
 lis distributiua. q nō descēdē lz. sed si licet
 copulatiue descendere. q silr pñsa imobilis
 q nō descēdē lz. si licet diffinitive descēdētur.
Cōtra arguo. pmo de virtute sermo

nis. q tñ seget q in hac. necessario oīs hō ē
 aīal. ly hō staret pñse tñ. q in hac. **N**ecessa-
 rio hō ē. ly hō staret distributiue. qñ sub se-
 cūdo liceret diffinitive descēdē remoto pñdī
 mēto. q sub pmo copulatiue. **S**cdo ar-
 guit ad intensiōē. q tñ seget q subm hu-
 ius. **N**ecessario hō est aīal determinate im-
 mobiliter supponere. pñs nō pcedit q patet
 pñā. dñ. n. si liceret descēdē hoc ē si remo-
 neret tale ipedimētū sicut ly necessario lice-
 ret copulatiue descendere. sicut in hac neces-
 sario oīs hō est aīal. q cōsili si remoueretur
 ly necessario distributiue descendere liceret i
 pñdīta ppositione sub ly hō merito determi-
 nate supponis ergo rē. **I**tem cōcludi posset
 q subm huius nō oīs hō currit. distributi-
 ue immobiliter supponit. pñs est cōtra loquē-
 tes in hac materia. cū dicat ip3 stare deter-
 minate merito duoz signoz q imediate ca-
 dunt supra eū. sicut etiā determinate suppo-
 nit in hac pñtulari sibi equalēti. aliq hō nō
 currit. q pñā arguit. qñ si liceret descendere
 hoc est remoto ipedimēto. f. negatione lz co-
 pulatiue descendere vt p3 intueri. **I**tem in
 his tñ incipis esse oīs hō. possibile est te esse
 oēm hoiez. tñ intelligis oēs hoiem. ly hō vel
 hoiem supponit distributiue immobiliter. q tñ
 remoto ipedimento nō descenderet. aliquo
 descensu. q residuū nō remaneret pñdī. er-
 go rē. **I**n illa qōne sit bec pma conclusio.
 Sub quocunq termino lz copulatiue descē-
 dere sub eodē diffinitive q diffinitive descēdē
 lz illa pñdī p3 p cōes regulas. qñ ex copula-
 tiua seget diffinitiva ex eisdē cathegoricis cō-
 posita. etiā silr ppositio de diffinito extremo.
Scda cōclusio. Sub aliquo termino diffi-
 nitue descendere lz sub quo nō diffinitive. nec co-
 pulati. Et sub aliquo diffinitim sub quo nec
 diffinitim nec copulati. Et sub aliquo licz
 descendere copulati sub quo nō diffinitive
 ne nec diffinitim intelligendo semper in com-
 paratione ad eandem propositionē. **I**sti cō-
 clusionis prima pars patet ex precedentibus
 qñ i hac. hoc lignū differt ab oī ligno. lz dif-
 finitive descendere sub illo termino ligno. vt dī
 se p3. q nō diffinitive. nec copulati. vt pbatim
 est supra. secunda pars patet p istaz. Oīs hō
 est aīal. qñ sub ly aīal lz diffinitive descendere
 q nō copulati nec diffinitive. vt dī se p3. tertia

pars arguit
 nō ē nullu
 p se trahit
 nō diffinitive
 Tertia
 minate dñ
 mini nō est
 cōclusio p
 supponit
 etus. tñc.
 illius intel
 aliquo de
 re in cōp
 qñā qñ
 nec p ali
 descēdē
 Quart
 nō esse sign
 butiua m
 tñ copul
 scendere
 pcedentib
 descendere
 merito eius
 q est infer
 etia. scda
 liceat diffi
 cūdario. q
 descendere
 ter p oia p
 q determin
 cōis diuisi
 talia est tñ
 talis denoi
 cōfundens
 ergo rē. scda
 positionem
 mum poss
 ceret q in
 oīs hō m
 nit. q nō
 supponēd
 determin
 nem actua
 spectu ad
 p pcedēd
 sitū rñdē
 pteea seget
 q discretā.

pars arguit ponat sor. et platonē trahere na-
 niz q̄ nullus p se trahē possz. tē sub hac. Isti
 p se trahūt naniū lz copulatiū descendere et
 nō diffinitive nec diffinitū vt patz intelligenti
¶ Tertia p̄lo. Notificatio supponis deter-
 minate distributivē vl cōfusa p descensū ter-
 minū nō est p cēntialia sed a signo sūpta. Istā
 cōclusio pz. qm̄ tales denotaciones cōpetunt
 supponi p cōparationē ad apprehēsiōē intelle-
 ctus. tūc. n. vocatur determinata qm̄ virtute
 illius intellectus est apprehensivus terminū p
 aliquo determinate p quo denotat suppone-
 re in cōparatione ad residuū ppōnis. distribu-
 tiva qm̄ p quolibz. cōfusa qm̄ nec p quolibet
 nec p aliquo determinate. **¶** Istā etiā est sp̄
 descēsus signū sufficiēs. vt videbitur infra.
¶ Quarta p̄lo. p̄supposito descensūz termi-
 nū esse signo sufficiēti nō dici d̄z suppo distribū
 butiva mobilis. qz merito ei⁹ copulativē. aut
 tñ copulativē. sed qz p̄mo copulativē de-
 scendere lz. prima pars huius p̄lois pz. ex
 p̄cedentibus. qm̄ sub hac. hō est. lz copulativē
 descendere. et sub hac. ois hō est. diffinitivē
 merito eius supponis. in virtute. n. cuiuscūqz
 qz est inferre copulativā. est et inferre diffini-
 tivā. scda ps pz qz lz sub illa. ois hō. currit.
 liceat diffinitivē descendere nō tñ p̄mo s̄ se
 cūdario. et lz sub hac. hō est. liceat copulativē
 descendere nō tñ p̄mo sed p accidēs. Et sili-
 ter p oia p̄portionalit̄ dicat de p̄fusa mobilis
 et determinata. **¶ Quinta p̄lo.** lz supponis
 cōis diuisio in determinatā et c. sit p acciden-
 talia est tñ sufficiēs. prima ps pz. qm̄ suppo
 talis denotat p signū extrinsecus adueniens
 cōfundens vl distributivē. vel p defectū talis
 ergo et c. scda ps ē pz discurrenti p oem sup-
 positionem cōem. **¶** Ad argumēta. Ad p̄-
 mum posset dici negādo p̄lōnem. et tūc di-
 ceret qz in hac cōditionali. Si ois hō. currit.
 ois hō. monef. lz hō tñ distributivē suppo-
 nit. et nō p̄fusa. qz termin⁹ nō accipit modū
 supponēdi in cōparatione ad ypotheticiā. nec
 determinate. qz terminus nō accipit suppo-
 nem actualē. nec modū supponēdi nisi in re-
 spectu ad totales categoriciā. **¶** Alii rīderi
 p̄cedēdo p̄lōnē. Et ad argumēta i oppo-
 sitū rīdet cōcedēdo p̄mā p̄lōnēz. et nō p
 p̄terea seq̄ eūde h̄re p se significatiōē cōem
 et discretā. qm̄ lz hō tñ cōem habz p se. et lz

iste hō discretā. **¶** Ad s̄az rīdet illā negādo
 eāqz implicatē contradictionē. et nō v̄z bec p̄ia in
 p̄patoe ad istā. si ois hō. currit. lz hō. imobi-
 lit̄ supponit. g. imobilis supponit. At. n. a. s̄z
 qd ad simpli. Neget tñ illud. āns. et nō seq̄
 in cōparatione ad illā supponit imobiliter co-
 pulativē. igit in cōparatione ad illā imobilis
 supponit. qz mobiliter diffinitivē supponit i
 cōparatione ad eādem. **¶** Ad tertiā silit̄ d̄z
 negādo. qm̄ nō est pole esse eūde terminū
 māl̄iter et p̄sonaliter supponētē. qz tūc habe-
 ret duas principales significaciones vt decla-
 ratū est supra. et d̄z qz in hac partiali. Istōmo
 est māl̄iter supponit lz hō dato qz in sibi sili-
 p se exīte p̄sonaliter supponat. **¶** Ad aliū d̄z
 negādo p̄mā. qm̄ lz terminus non accipiat
 supponēti nisi a verbo tñ accipere pōt con-
 fusionē vel distributōz a nota cōditōali. imo
 modū supponēdi nō accipit a verbo vel par-
 ticipio sed a signo. **¶** Ad aliud negat p̄ia. ita
 enim suppositio attribui pōt termino in ppō-
 ne que est ps alterius sicut in totali. **¶** Ad vl-
 timū rīdetur cōcedendo oēs cōclusiones tā
 qz possibiles. **¶** Ad scdm̄ principale pz cē re-
 spōsi ex supradictis. Dī. n. terminus deter-
 minate supponere qz merito illius supponis
 p̄mo diffinitivē descendere lz sub eodem.
¶ Ad tertiū d̄z qz lz isti tñm̄ instās. deus et
 senix nō possint habere nisi vnū suppositū nō
 p̄pterea impeditur motus arguēdi que fieri
 lz merito suppositionis terminū. s. descēdēdo
 hoc enim argumentum v̄z ois senix. currit et
 iste sunt omnes senices. ergo illa currit et ista
 et sic de singulis. et silit̄ descendendo sub il-
 la senix currit diffinitivē. **¶** Ad aliud p̄mo
 d̄z aliqñ terminū stare p̄fusa. sub quo nul-
 lo mō lz descēdere. sicut hic. necessario hō ē
 aīal. **¶** Sed ad materiā argumenti negatur
 āns pro minori. Dicit. n. cōter qz lz hō. stat
 determinate. qz duo signa distributiva imedi-
 ata cadunt supra eū. Sed vt infra videbitur
 nec determinate nec p̄fusa supponit lz p̄mo
 diffinitivē descendere liceat sub eodē. **¶** Ad
 vltimum rīdetur qz illo modo nō dici debet
 cōfusa. imobilis nec distributiva. sed quz ali-
 quis terminus distribuit ab aliquo signo et
 merito alterius nō sub eo p̄mo copulativē
 descendere liceat d̄z distributiva imobilis.
 Licet forte alio descensu descendī posset. Et

proportionabiliter dicitur confusa immobili-
bus.

Veritur quin

q. Utrum terminus sequens vlt. pce-
dens alius distribuere possit vel
confundere aut eū impedire a distri-
butione. Ad prem affirmatiua sunt cōster
loquētes i hac mā. Ad negatiua af. Pro
sic. Nullū signū agit modū significandi in ali-
um. ergo ipsū nō distribuit nec cōfundit p̄sia
nota est. qz distribuere vel p̄fundere aliqd n̄
est nisi in ipsū agere nouum p̄ticulare. mo-
dum significandi. et aīis vlt. notū. qz qlibet ter-
minus illud et eodē modo significat itra p̄pō
nem qd significat extra nō variata impōne.
Cōfirmat. sup̄pō tū a verbo depēdet vlt
a p̄cipio sic positū ē supra. igit et distributio
vel p̄fusio q̄ eius sunt spēs. et p̄ p̄is si a signo
faltē sicut cōster ponit. Item af. ex p̄e af.
firmatiua. infert aut qz ab exponētibus ad ex-
positam p̄sia nō valet. aut qz aliqua vltis est
vā et cuiuslibet supposito sibi cōrēdet vna sin-
gularis. et tū multe sunt singulares falsæ. p̄clu-
sio falsa p̄ vtrāqz p̄e. et p̄sia af. Nam i hac
vlti cuiuslibet hoīs asinus currit. aut distribui-
tur ab illo signo cuiuslibet totū cōplexū aut
tū ly hoīs. Si primo modo. ponat tūc quē
libet asinū hoīs currere et tū for. nō h̄re ali-
quē asinū. tūc māifeste segtur scōda ps. illa. n.
vltis est vera vt patz ex casu. et illa singularis
falsa istius hoīs asinus currit. dem̄tato for.
Si scōdo mō. tūc in casu supposito exponētes
illius vltis sunt v̄e. f. alictius hoīs asinus cur-
rit. et nihil est hoīs asinus qn illd currat. et tū
exposita est falsa. qm̄ infert hāc falsā. qlibz hō
est ens cuius asinus currit. si ly hoīs solū di-
tribuat. Itē ad idem arguit. Si signū ali-
qd distribuere possz maxime foret negatio vlt
terminus negationē includēs sicut terminus
infinitus et p̄uatiuus. vt qdam dicit. Sed
af qz nō. qz tunc sequeretur qz for. est iniustus
et tū nō est iniustus hō. p̄is ipicat. et arguit
p̄sia ponat for. esse iniustū et arguit scōda ps
p̄clōis. qz si nō p̄cedat oppositū. et arguit
sic for. est iniustus hō plato ē hō. ergo for. est
iniustus plato p̄sia videt tenere a termino
stante distributiue mobiliter cum debito me-
dio ad sua supposita. et p̄is impossibile. et

go et aīis. quod si concedatur. arguitur illam
esse veram. sic for. nō est iustus homo et est
aptus natus ē iustus homo. ergo et. p̄itia
patet a cōuertibili ad p̄uertibile. et antecedēs
ex casu. Idūc aliquis forte respondēt conce-
dendo cōsequens nec sequitur for. esse plato-
nez. qz ly plato stat negatiue. ratione negatio-
nis incluse in termino p̄uatiuo. Sed p̄tra
tunc infertur quālibet istarum esse verā for.
est iniustus deus. for. est iustus asinus et est i-
iusta capra. p̄is absurdum. et patet p̄itia si-
mul rōne concedit enīz hanc. for. est iniustus
plato. propter hoc argumentum for. non est
iustus p̄sō. et for. est aptus natus esse iustus
ergo est iniustus plato. et similiter arguendo
sequitur for. non est iustus deus vel asinus et
est aptus natus esse iustus. ergo et. cōsequē-
tia tenet a simili. et antecedens patet. Et pro-
portionaliter per omnia arguitur. de terminis
no infinito. Item tū i termini. differt et aliū
non distribuūt absolutos supra quos imme-
diatē cadunt. ergo a simili nec aliud signum
consequentia videtur tenere a sufficienti simi-
litudine. et antecedens arguitur. quoniam dā-
to opposito sequeretur qz tu differes ab asi-
no. et tamē non differes. nec differēbas ab asi-
no. et per consequens incipis differre ab asi-
no. sequitur enim tu differes ab asino. brunel-
lus erit asinus. ergo tu differes a brunello. cō-
sequens est falsum. posito qz brunellus gene-
rabitur postqz eris corruptus. et sic arguitur
de p̄terito. tu differēbas ab asino. brunellus
erat asinus. ergo tu differēbas a brunello.
Et eadem conclusio probatur pro quolibet i-
stanti p̄terito et futuro. Item sequitur qz
tu differes ab asino et tū nō potes differre ab
asino. sequitur enīz. Tu potes differre ab asi-
no. brunellus pōt esse asinus. ergo potes dif-
ferre a brunello. consequens falsum. qz non
poteris durare vsqz ad illud tempus in quo
generabitur brunellus. vt pono. Idūc aliqs
respondere concedēdo conclusionē. Sed
contra. supponatur eundem effectum nume-
ro posse produci in diuersis instantibus sicut
videtur tenere magister philosophorum. tūc
tu potes differre a brunello. dato enīz qz non
generabit brunellus in tpe i quo eris poteris
tū i eodē generari ex supposito. Item seq-
retur has esse impossibiles. tu eris aliud ab asino

Tu eris videtur
hoīs stat distri-
butione. Et
rēe currat ali-
quid a currit
currer. Aliud
ad ab illo qd
sequeret qz
Quinto p
nō cōfundit
sufficienti simi-
li nō h̄z desce-
gō et. p̄sia
conditionalis
est notū n̄ s.
rit. sed hec a
vel hoc aīal
et conclusio
copulatiua d
signū imobi-
ly incipit. do-
gū. p̄sia nō
af. qm̄ dato
asinus currit
et tū nullus as
Itē qz incipit
cipis scire aliq
Pro primo
runt tū tres as
sed nūc de nou
rēs. et imēdiat
nūc nō currit
currer oīs asin
rebat oīs asin
currere. Et
tūc fuerunt t
seueris. q̄ta v
remotionē de p
Quidē forte r
Sed p̄tra
qm̄ illa est ve
ly incipit cōfū-
falsum. qz tūc
a te dīr oīs ho
Item sequeretur
p̄mittit tibi aliq
homo tibi p̄mi-
homo. ergo dīr
deus a esse h̄z nū

Tu eris videns oem boiem. q. ly asino. et ly
boies stat distributive p quolz suo supposito
futuro. ¶ Et p idē has ēē ipsoles aliud a cur
rere currat aliud a currite pōt currere. seq. n.
aliud a currite curret. g. aliud ab illo qd curret
curret. Aliud a currente pōt currere. ergo ali
ud ab illo qd pōt currere pōt currere. et ita
sequeret q idem currit. et pōt esse aliud a se.
¶ Quinto principaliter af. dictio cōditionalis
nō cōfundit. ergo nec aliud signum. pñs p3 a
sufficiēti similitudine. añs af. qm sub cōditiona
li nō l3 descendere disuncti nec copulati. er
gō et. pñs p3 maxime fm ponentes q sub
conditionali disunctum l3 descendere. et añs
est notū n5. n. sequit si homo currit als cur
rit. sed hoc alia sunt oia. ergo si bō currit. hoc
vel hoc aial currit. añs. n. est copulatiua vera
et conclusio pditionalis impolis. et p pñs nec
copulatiū descendere l3. ¶ Sexto af nullum
signū imobilicare distributionez terminū. qm
ly incipit. hoc facere nō pōt. ergo nec aliud si
gnū. pñs nota a sufficiēti similitudine. et añs
af. qm dato opposito sequeret q incipit ois
asinus currere. et desinit ois asinus currere
et tñ nullus asinus incipit vel desinit currere.
Itē q incipit scire oem ppōnem. et tñ nō in
cipit scire aliquam nec aliquam incipit scire.
¶ Ad pñmo ponat q pñue añ hoc fue
rint tñ tres asini curretes et currat et curret.
sed nūc de nouo generef alius asinus nō cur
rēs. et immediate post hoc cōsūpat. tūc p3 q
nūc nō currit ois asinus. et immediate post hoc
curret ois asinus. Et immediate ante hoc cur
rebat ois asinus et tñ nullus incipit vl desinit
currere. ¶ Ad pñmo sed a cōclusionē ponat q cō
tinue fuerunt tñ qñmor ppōnes quaz tres
seueris. qñta vero falsa nunc desinat esse per
remotionē de presenti. tūc p3 cōclusio intuiti
¶ Quic forte ridetur cōcedendo pclusiones
¶ Sed pñra arguit. et maxime pñra pñm a3.
qm si illa est vera. hoc ptingit fm rñsione. q.
ly incipit cōfīdit nomē rectū a pñe a te. pñs
falsum. q. tūc sequeret a pari hāc esse veraz
a te dñt ois homo sicut bec. tu dñs ab oī boie
Item sequeret has pñas nō valere. denariū
pmitte tibi aliqs homo. ergo denariū aliq3
homo tibi. pmitte. Chymerā intelligit aliq3
homo. ergo chymerā aliqñs homo intelligit
deu. a esse si significat aliq3 pñs. ergo deum ēē

aliqua ppositio significat. pñs negandum. ⁊
p3 pñs a fili. qm̄ sicut ly incipit cōfundit imo
biliter nō in sequente rectum a pte ante sic ⁊
notata verba. ¶ Septimo af ly necessario ⁊
ceteri termini modales nō imobilitant. ergo
⁊c. pñs nō. ⁊ affs af. q: si dicat q in hac ne
cessario oīs hō est aīal. ly necessario impedi
at descensū illius termini homo. Contra ista
pñs valet. necessario omnis homo ē animal
⁊ isti sunt oēs hoīes. ergo iste hō ⁊ iste sic de
singularis est aīal. ergo ly necessario nō ipedit
descensum. pñs p3. q: impedire est p̄hibe
re aliqd qd sine illo fieri posset. sed remoto ly
necessario tm̄ descendere ad singulares illius
oīs hō est aīal. ad quas nūc descēdere l3 cu3
debito medio. ¶ Octavo af. nullū signum se
quens ipeditur vel p̄iudicet terminū p̄ceden
tē. qm̄ si eēt p̄tē. maxime foret sic cōter dē
in hac differens ab ente nō est ens. qd illa ne
gatio sequens cōfundat ly ente. Sed p̄tra q3
cu3 distributive mobiliter supponit subm̄ bu
lus. oīs hō currit tā distributive supponit ly
ente ac differēs ab ente ē ens. Sed negatio
s̄b. equēs ly hō nō imobilitat neq3 p̄iudit sic
in hac oīs homo nō currit. ergo nec ipeditur
vel confunditur ly ente a negatione sequente
p3 pñs. ⁊ s̄līr totum aīis intelligenti. Cōfir
mas q: tūc sequeret negationē sequētē. ha
bere vim distribuēdi terminū p̄cedentē. pñs
nemo cōcederet. ⁊ pñs af. q: l3 aliq̄ signa se
quentia vel p̄cedentia imobilitēt terminū
distribuēti. nullam tñ h3 vim mutandi sup
positionem distribuētiā in cōfusam vel deter
minatā nisi haberet vim distribuēdi eūdem
terminū vt cōter ponitur. sed ista negatio se
quens mutat sup̄pōnem distribuētiā de ly
ente in cōfusam. ergo sequit cōclusio. pñs cla
ra est. ⁊ maior. ex cōl inodo loquendi. ⁊ mi
nor. p3. q: sub ly ente tm̄ disiunctim descende
re l3 cū nō disiunctive nec copulative.

In hac questione. ¶ Iuesti-
gabif questiu. scdo pp quoddā argumētū in
uestigabitur qūo distribuaf ps vl torū hoc
cōplexum qd est subm huius. cuiuslibz hoīs
afinus currit. 7 in silibus. tertio qūo ly mei-
pōt cōfundat vel in obilitat terminum. 7 sit r
ly pōt 7 termini cōcernentes actum meius.
¶ Quantum ad primum. ¶ Primo notandū

qd aliquē terminum alium distribuere dupli-
 citer pōt intelligi. Aut qd in eum agat modus
 significandi qd distributio vocat. qd distribuere
 est importare quādam actionem. et hoc modo
 non intelligimus cōiter. quilibet. n. terminus
 metālis vocalis vel scriptus oīo eundē modū
 significandi generalē et spāles pēse habz intra
 ppōnem et extra nō variata eius impositōe
 si sit vocalis vel scriptus. Aliter pōt intelligi
 sic qd virtute illius actus distributivi intellectus
 sit apprehensivus termini cōis sigillatim cir-
 ca qdlibet eius suppositum distribuendo. et
 nō modo cōiter intelligitur. nō. n. appren-
 ditur terminus cōmunis distributivē virtute
 alterius sui modi significandi. sed virtute si-
 gnificandi actus distributivi ipsum determi-
 nantis et interdū sibi adiacētis. Et ppōtio/
 nabiliter dicatur de cōfusione. Secundo no-
 tandū qd distributio et cōfussio nō sunt essen-
 tialiter supponēs. sed tū modi. vī accidentia
 supponū. vt declaratus est supra. Ex quo
 inferitur qd cōfussio vel distributio ab alio qd
 a verbo accipi pōt. imo nō a verbo depen-
 dent. sed tū a signo determinanti. **T**ertio
 p̄supponitur quēlibet terminū habere oīno
 eandem significationē et modū significandi
 tra ppōnem quam extra non facta impositi-
 one noua si sit vocalis vel scriptus. Istud sup-
 positum p̄. qz aliter nō essent idem termini
 et eiusdē p̄is oīonis intra ppōnem et extra.
Istis notatis sit prima cōclusio. Aliqs ter-
 minus alū distribuere pōt. conclusio af. Aliqs
 terminus h̄z modū significandi distributivū ab
 impositore habuū p̄ quem determinare pōt
 terminū eōdem. ergo et. p̄a videt̄ nota ex p̄
 mo notabili. et antecedens clarum de se. Ista
 enim signa oīs nullus et glubet et similia vī-
 tra modum cēntialē p̄ quē sunt nota. et acci-
 dentalē p̄ modū adiacētis habuerūt alīi mo-
 dum multiplicantiū vel distribuētis his mo-
 dis posteriorem et p̄ illū modū determina-
 re p̄nt terminū eōdem p̄ suis suppositis.
Secūda cōclusio. Aliqs terminus distribui-
 tur. qui tū nō supponit. Ista p̄lo arguit̄ sub-
 lectū huius oīs chymera est distribuit et tū
 nō supponit p̄a nō. et maior. et minor argui-
 tur. In hac oīs chymera est ly. oīs h̄z oīno
 eundem modū significandi sicut in hac. Oīs
 chymera intelligitur et eādē terminū p̄ct

se determinat. sed in secūda distribuitur ly chy-
 mera. ergo et in prima p̄a nō. qz distributio
 tū a modo significandi termini distributivi
 depēdet. et nō a verbo. vt declaratum est. et
 maior. p̄z ex p̄supposito. et minor cōis cōcedi-
 tur qd in hac oīs chymera intelligitur. ly chy-
 mera distribuitur supponit respectū huius
 verbi intelligitur. **T**ertia cōclusio. Nullus
 terminus alū distribuens eidem remanēs i-
 mediatas a distributione impediri pōt p̄ ali-
 um precedentem vel sequentē. p̄lo arguitur.
 Itā si nō vera. dicatur. vt cōmuniter dicitur
 qd in hac nō oīs h̄z currit. ly oīs impedī a
 negatione ne distribuat ly homo. Contra af.
 Eandem vim et eundē modū h̄z p̄ct. ly
 oīs p̄posita negatione et ipsa remota. ergo
 negatio eius officium vel modū significandi
 nō impedit. ergo sicut distribuit ablata nega-
 tione sic et eadē appōita. p̄z p̄a. et afis ar/
 guit. ly oīs omnino eidem actui subordinat
 siue p̄ponatur negatio. vel nō et similiter to-
 tum hoc cōplexum. Oīs homo. ergo eādēz
 vim h̄z et modū significandi. p̄z p̄a. et afis
 ex p̄supposito. **I**dem uic aliqs nō intelligens
 mām rīderet negando vltimam p̄am. Ne-
 gatio nō impedit modū significandi. ergo si
 cut distribuit et. **S**ed hec rāio nō est di-
 gna argumēto. **R**idiculum. n. est dicere ali-
 quod terminū in constructione debite ordina-
 tum h̄se modum alteri adiacētis. et nō alte-
 ri adiacere. sic et p̄se mōz distribuētis et nō
 distribuere. Itā. n. ē ly oīs actus distributivus
 in mente nisi p̄ eū intellectus distribuat siue
 precedat negatio vel non. **Q**uarta cōclusio
 Terminus alium distribuens impediri pōt
 ab eadem distributione dum non remaneat
 ei immediatus. conclusio p̄z. Nam dicendo tu
 differs ab hoīe. ly homīe stat distributivē et
 adueniente ly omni impedit dicendo. Tu dif-
 fers ab omni homīe. Non enim distribuit
 nisi ab illo signo omni. qz differs emittit vim
 suam supra complexum. et non tū supra ly
 homīe. **E**x qua correlarie inferitur. a. di-
 stribuere. b. et adueniente. c. a impediri a di-
 stributione supra. b. et tū. b. remanere distri-
 butum. patet correlarium ex conclusione.
Contra conclusiones arguitur. Ex secūda
 concluditur terminū extra orationem vel
 propositionem distribui. p̄is falsum. qz ter-

minus nō sup-
 distribuitur. et
 tur hec oratio.
 eadem vim quā
 eta. ergo sicut
 buerit ly bo-
 pfecta omnis
 minum distri-
 posito suo m-
 ne existat. con-
 minus p̄ pluri-
 retur sicut in-
 guntur. **E**qu-
 nibus. oīs h̄z
 fecta. oīs h̄z
 distribuit. ergo
 guntur. **D**istri-
 guntur. a signo. se-
 et vtrūqz ac-
 declarat. ly o-
 quam dīam
 p̄z consequent-
 distribuit p̄ p̄-
 imaginabili vel
 clusione conclu-
 distributivē sup-
 ris p̄is contra-
 bis duobz. oīs
 ly omnis vtrūqz
 p̄a illam cōclu-
 guntur. **I**dem est
 Aliquis homīe
 ponit ergo et in-
 rit consequent-
 idem est indic-
Et ex tertia
 mobilitat imm-
 tum consequen-
 pater consequ-
 respondet. et
 et ad argumen-
 non supponit
 tribuitur. ne-
 sitio a verbo
 et a signo sed
 ne supponit. g
 supponit. Ad
 gamentum in
 sibile terminū

minus nō supponit nisi in oratione. ergo nō
distribuitur. et consequentia arguitur. Capia-
tur hec oratio. omnis homo. ly omnis habet
eādem vim quam haberet in oratione perfe-
cta. ergo sicut in hac. omnis homo est distri-
bueret ly homo sibi adiacendo. sic et in hac i-
pfecta omnis homo. ¶ Item sequeretur ter-
minum distributum distribui p quolibet sup-
posito suo magnabili in quacunque ppositio-
ne existat. consequens falsum. qz tunc terminus
nūus p pluribus distribueretur qz suppone-
retur sicut in hac. Ois homo est. et pñā ar-
guitur. Equiter distribuitur ly hō in his ois
nibus. ois hō ē. et ois hō. sed in hac imper-
fecta. ois homo p quolibet imaginabili boīe
distribuit. ergo et in alia. pñā nō. maior ar-
guitur. Distributio nō a verbo dependet. s3
tñ a signo. sed ly ois vtrōqz eādē vim h3
et vtrōqz adiacet ly homo. ergo et. minor
declarat. ly ois distribuit ly homo nō per ali-
quam diāni temporis limitatam. ergo et.
p3 consequentia. qz non videt quā cā magis
distribuit p presenti qz preterito futuro vel
imaginabili vel contra. ¶ Item ex tertia cō-
clusionē concluditur eundem terminū eōdem
distributive supponere in duobus contradic-
tīs pñs contra eōdē dictum. et pñā p3. Qñ i
his duobz. ois hō currit. et nō ois hō currit
ly omnis vtrōqz supponit distributive in-
tra illam cōclusionem. Qd si concedatur. ar-
guitur. illud esse falsum. In hac equivalenti.
Alquis homo non currit determinate sup-
ponit ergo et in hac. Non omnis homo cur-
rit consequentia patet. qz de equivalentibus
idem est iudiciū. et antecedens de se est notū.
¶ Itē ex tertia cōclusionē pcludit. qz nō qdqd
mobilitat immobilitatuz. immobilitat mobilita-
tum consequens contra cōmūnem regulam
patet consequentia ex supradictis. ¶ Ad hoc
respondet. Ad primum conceditur cōclusio
et ad argumentum in oppositum. terminus
non supponit nisi in ppositione. ergo nec di-
stribuitur. neqz pñā. qñ vt dictū est. suppo-
nitio a verbo principali depēdet. distributio
vō a signo sed bñ legē terminus nō nisi i ppo-
ne supponit. g° nō nisi in ppoñe distributive
supponit. Ad finē pceditur conclusio. et ad ar-
gumentum in oppositum conceditur cō pos-
sibile terminum p pluribus distribui qz sup

ponere nō tamē p pluribus distributive sup-
ponere. ¶ Ad tertium similiter cōceditur cō-
clusio. et conceditur qz vtrōqz supponit di-
stributive mobilitate. In pñā tñ mobilitate
copulatiue et in negatiua mobilitate disjuncti-
ue. Et ad argumentum in oppositum dī ne-
gando pñā. de equivalentibus. n. idem est
iudiciū quo ad esse verum vel falsum. sed
in aliis multis disconueniūt. cōueniunt tñ in
hoc qz vtrōqz sub ly homo distributiue de-
scendere l3. Et hoc est qz voluit dicere com-
muniter loquētes in hac mā. Nō ois homo
currit supponit determinate. l. qz sub eo merito
duoz signoz. l3 primo descendere descēsu
quo pñmo descendit merito suppositiōis de-
terminatē. ¶ Ad qrtū qz ista regula plus ha-
bet veritatis absolute vt verba sonāt qz fin i-
tentum sibi dari solitum. Dicitur enī cōter
illam regulam sic debere intelligi. Si duo si-
gna distributiua cadāt supra eundem termi-
num sic qz vt siqz per se haberet vim distri-
buendi eūdem se inuicem impedīūt. Et faci-
unt stare illum determinate vel cōfise. Istud
aut nō est verum. signum enim supra eū ca-
dēs ppinquius eū distribueret. nec impedī-
a precedente. vt declaratum est. ¶ Ideo pro
hac mā sit pñma distinctio. Aliquē terminus
alium mobilitate est copulatiue disjunctis vt.
disjunctiue vel copulatiui mobilitate Ad ob i-
litare. n. aliquem terminus non est nisi qz vir-
tute illius signi aliquo descēsu pñmo descen-
di possit sub ppositione in qua ponit ad su p-
posita termini cōis. Unde descēsus pñmo
competit ppositioni. et secundario termino
cathegorematico virtute tamen signi ipsius de-
terminantis. Talis autem descēsus. vel sit
per copulatiuam sicut sub hac. omnis homo
currit. vel per disjunctiuam sicut sub hac. Ali-
quis homo currit. vt pro ppositione de di-
stincto extremo sicut hic tantum animal est
homo. ¶ Tertia distinctio. Aliquem termi-
num mobilitate alium copulatiue est duplici-
ter scilicet per se. et partialiter. Per se est vir-
tute eius sub illo termino per se accepto me-
dio pñmēti ad sua supposita copulatiue descē-
dere l3 sicut hic. ois hō currit. ¶ Partiali vō
qñ nō p se mobilitat. s3 totū cuius ē p. vt h
omnis homo albus currit. potest. n. pcedi qz
ly hō copulatiue mobilitate supponit partiali

ter. qz sub hoc toto hō albus descendere licet
copulatiue cuius ly hō est pars. Et de copu
latiua mobilitate p se accepta cōter logici
loquūtur. ¶ Sit ergo conclusio prima. Absolu
te loquēdo. nullus terminus sup aliū cadens
reperiens ipz imobilitatē in ppositione ipm
mobilitat illa cōclusio arguitur. Nullus ter
minus cōis ē absolute imobilitatus nisi quē
determinat dictio modalis vel incipit et cōsi
miles. Sed adueniēte signo distributiue eq
bene imobilitat. et c. ergo et c. p3 pñia. maior
arguit dñ. n. huic. homo currit addit illud si
gnū. ois nō reperit ipm absolute imobilitatē
sed tñ copulatiue. soli ergo termini imobili
ter absolute supponunt q determinant a di
ctionibz dictis. et minor principalis p3. Om
niacum illa signa q confundunt terminū im
mobilitat etia imobilitant ipm. quocunqz de
scensu si distribuatur. sicut patere pōt per oia
discurrenti. ¶ Secūda conclusio. Multa si
gna habent vim imobilitandi que nō habēt
vim mobilitandi. imo aliqua dictio imobilitat
terminū a primo descensu. et tñ neqz habz
vim cōfundendi. neqz distribuēdi. prima ps
cōclusionis nota est. Itā ly necessario et ter
mini spectantes ad actum mentis et similes
imobilitant. et nō aliquo descensu mobilitant
vt patere potest intuenti. secūda pars arguit
sub hac enim ois hō currit. descendere lz ad
supposita eius illius termini homo. et adue
niente ly albus. vt omnis homo albus cur
rit. īpedit eum a primo descensu. et tñ neqz cō
fundit. neqz distribuēdi vt p3 intueti. ¶ Tertia
cōclusio. si duo signa distributiua cadant sup
aliquē terminū cōez quoz vtrūqz eundē co
pulatiue p se mobilitaret faciūt eū stare non
mobilitet copulatiue. Itā cōclusio p3 intueti
et discurrenti. Et hoc est qd cōter itelligi d3
p illā regulā. Quicqz mobilitat et c. Et notā
ter d3 Quoz vtrūqz eundē mobilitaret copu
latiue per se. pp terminos partialiter mobi
litaros. D3 etia q imobilitat copulatiue. qm
nō absolute imobilitat. sub hac. n. nō ois hō
currit. lz disuatiue descendere sicut sub ista.
aliquis hō nō currit. ¶ Predicta tñ conclusio. itelli
gat qm ad descensu formale. sic q illa duo
signa īpedit argumētū esse formale. qd cōt
merito vnius illoz. vnde bene seqt. Itā ois
hō est. et isti sunt oēs hoies. ergo nec iste hō

est. nec iste. et sic de singulis. Seqt. n. forma
liter nō ois hō est. ergo aliquis hō nō est. et se
quitur. aliquis homo nō est. ergo nullus hō
est. et vltra. ergo nec isti hō est. nec iste est. nō
ergo illa duo signa absolute īpeditūt descē
sum. sed tñ īpeditunt argumentum nō est
bonum. p quā formā prius tenebat descendē
do sub hac. ois hō currit. vel sub hac. nō hō
currit. ¶ Sed cōtra regulā sic intellectā argu
itur. predicatū huius. tñ hō est omne aīal. di
tributiue et mobilitet copulatiue supponit. et
tñ supra ipz cadunt duo signa. et c. sicut ly tñ
et c. ergo regula falsa. pñia nota cum. minori
et maior arguitur. hec consequentia valz. tan
tum hō est. omne aīal. ergo homo est om
ne aīal. ab exponentibus ad expositā. que tñ
si valeret nisi ly aīal staret distributiue et mo
biliter copulatiue in aīte sicut in pñte. ¶ Lō
firmatur secundo. in hac ppositione. quilibet
asinus cuiuslibet hois currit. supponit ly hois
vt prius. et tñ cadunt supra ipm duo signa. s.
ly quilibet et cuiuslibet. ergo et c. p3 pñia. et mi
nor. et maior arguitur vt prius. qm ista pñia
valet. quibet asinus cuiuslibet hois currit. er
go asinus cuiuslibet hois currit que nō vale
ret nisi ly hois staret distributiue in aīte. sicut
in consequente. ¶ Item confirmatur tertio
in hac. omne aliū ab asino currit. ly asino sup
ponit. vt prius. et tamen cadūt duo signa et c.
sicut ly omne. et ly aliud. ergo et c. consequen
tia nota. et antecedens arguit. vt prius. ¶ Lō
firmatur quarto. predicatū huius. tantum
homo nō est animal. supponit vt prius. et ta
men determinatur p ly tñ. et non. ergo. et c.
pñia nō. et asis vt prius p3. ¶ Ad hoc forte re
spondetur cōcedendo q illa regula nō vni
uersaliter lz qm dictio exclusiua. nō īpedit
signū vniuersale. nec signū vniuersale aliud
quodcumqz signū sequens. nec dictio exclusi
ua negationē sequentē. Et per hoc p3 rñsio
ad argumenta. qz oia vix probāt. ¶ S3 cō
tra responsionē arguitur. ¶ Primo qz dato q
argumenta vix cōcluderent. nō tñ est cōtra
regulā. et maxime secundū et tertium. Nam
in ista quibet asinus cuiuslibz hominis currit
si ly quibet p se esset nō mobilitaret illū termi
num hois. vt dicendo quibet asinus hominis
currit. sed totū complexū. qz sub ly hominis
per se nō lz copulatiue descendere. sed sub cō

plero. Similiter
rit. et c. p se necd
nec distribuēdi
posse. ¶ Itē af q
butiue supponit
hoc argumētū
hois currit. et
for. currit. Itā
nō cuiuslibz hois
hōe asinū nō cu
re. Et p idē nō
currit. et for. est
positio. n. qd p
rat. et for. et sol
verit. et pñia fal
aliud ab asino
go cō aīal aliud
cō aī pter asinū
simul cū branel
¶ Itē nō sequi
nellus est albus
positio. n. qd
leo et brunellus.
Idē af in oibus co
gumēta. ¶ Ad p
stare distributiue
biliter. vt argumē
tionē pcedit pñia
stare mobiliter in
des negādo sit q
mobiliter copulat
positū rñdes vt
d3 filr. Et ad ar
Quant
dimeri se modū
est totū pplexū
cōplexū est sup
asinus. Alii vō
duplicē senten
bet hō est aliq
lū ly hois sub
opinionēs. af
lz nō determin
p modū alteri
te. ergo ipsū n
distribuētiis. lz
in signo vli neg
sequit modū a

sit et totum complexum antecedit verbum et
 ab ipso regit a parte ante relinquitur ipsi esse
 totum subm. scda vero ex rōibus adductis el-
 citur. Idē est iudiciū de hac et pñlibus. Ois
 pñ vel eius cōtradictoria est vera. Itaz to-
 tum disunctum cōcedit cē subm et solū pñ
 mam pñem distribui. Cōtra scdam pñem
 huius pñonis af. ille cōuertuntur cuiuslibz ho-
 minis asinus currit. et quibet asinus hoīs cur-
 rit. in quarū scda distribuit totū pñem. er-
 go et in pñia. pñ saltem de mā in his ter-
 minis. aīs af. pñaria earum cōuertunt. er-
 go et ille cōuertuntur pñia nō. et aīs pñ. cum
 ille pñertentur nullius hoīs asinus currit. et
 nullus asinus hoīs currit. cū vtrōbz. datur
 totum cōplexum. et cetera sint paria. Cōn-
 firmat scdo. cōtradictoria cōuertuntur ergo
 et ille. pñia nō. et assumptum af. Itā ille cōn-
 vertunt alicuius hoīs asinus nō currit. et asinus
 alicuius hoīs nō currit eo q subā pñertūtur
 et eodē modo supponit. ceteris paribus.
 Et per idē af. q subalterne ear pñertūtur
 Item predicatū huius exclusiue tñ currēs
 est hoīs asinus supponit distributiue q cor-
 rēdet illi vñ. agitur et subm vñ distributiue
 supponit. pñia tenet p cōm regulam. et aīs
 notū p vtrāq pñ. Itē cōfirmat q vñes
 cōnertāt. ille exclusiue cōuertunt tñ currēs
 est hoīs asinus. et tñ currēs est asinus hoīs.
 agit et vñes sibi cōsidētes. pñia vera. et aīs
 af. q pñdicta vtrōbz eodē modo supponit
 ceteris pñbus et exponētes pñertunt. vt pñ in-
 tuenti. ergo et. Cōfirmatur idē. exponētes
 earū cōuertunt. ergo et ille expose. aīs ar-
 guitur. q vtrāq bz has exponētes alicuius
 hoīs asinus currit. et nihil est hoīs asinus qñ
 illud currat. Item singulares cōuertūtur
 ergo et vñes pñia nō. et aīs af. q mutuo inse-
 rūt. vt pñ intuenti. Ad hoc rñdetur. ad pñ
 mū cū af. q illa cōuertatur. eo q cōtraria cō-
 uertūtur. negatur pñia. sicut ista cōuertuntur
 nullus homo albus est et nullus homo est

albus. Et tñ affirmatiue cōtrarie nō conuer-
 tunt. s. oīs homo albus est. Et oīs homo est
 albus. Ad scdm negat aīs. Ad argu-
 mentū in oppositum cū af. subā cōuertunt
 et eodem modo supponit. ergo cōuertūtur
 negatur pñia. q: ordo illoz terminoz quo ad
 pñationem illoz maxime facit ad diuersitatē
 illarum pñositionum. cum illa hoīs asinus
 nō currit. sit resoluibilis rōe illius oblig. fave-
 ro rōe totius cōplexi. Dicit tñ q illa alicui
 hominis asinus nō currit. non cōtradicit pre-
 dicte vñ. sed hoc. licet hoīs nullus asinus
 currit nisi ly asinus sit distributiue. Et ad cō-
 firmationē dicit negado pñiam qñ nec pñer-
 tuntur homo albus est et homo est albus. nō
 tñ vñes ear. vt pñ. Ad aliud cū af. pñdictū
 exclusiue stare distributiue que cōsider vñ
 negatur scda pars aīs. sed hoc sibi cōsideret
 tñ. aliqd cū? asinus currit ē hō. Ad aliud
 negatur pñia. qñ nulla illarū exclusiue cor-
 rēdet predicte vñ. et cōceditur aīs vt argu-
 mentum pbat. Ad aliud negat aīs. nam
 scda exponēs pñdictē vñis. est illa. Et nihil est
 homo qñ illius asinus currat. Ad vñimū
 negatur pñia. sicut posito q oīs homo sit al-
 bus singles. hāz vñum cōuertunt. s. oīs ho-
 mo albus est. et oīs homo est albus. cū cete-
 ris pñiculis. et tñ vñes nō cōuertunt. vt patz.
 aīs etiam manifeste est falsum. cum in singu-
 laribus illius. cuiuslibz hoīs asinus currit. tā-
 tum hoīs demōstrarentur. in scda vero tñ
 asini hoīm. Quantum ad tertium pñm
 cipale aduertendum pñmo.

Explicit scriptum de instāt Illustris pñi
 losophi et medici magri Apollinaris Offre-
 di cum suppositionibus eiusdem. accuratis
 sine emendatum per eximium Artium do-
 ctorem magistrum Joannem Adariaz Ada-
 pelli Vincentinum Impressum Venetiis
 per Symonem als benilaqua Idapies.
 1492 die primo decembris.

a
 Prima alba
 Cū
 mance igitur
 immediate
 b
 cat et magis
 nere negationem
 vel sedebit
 rat. tunc
 c
 sunt populus
 singularis
 Cū
 consequens
 d
 secreta inquantu-
 dale illius
 homo pñis
 est idem

Registrum

^a
Prima alba
Utri
 matice igitur
 immediate

^b
 cat et magis
 nere negationem
 vel sedebit
 rat. tunc

^c
 sunt populus
 singularis
Primo
 consequens

^d
 secreta in quantum
 dale istius
 homo pñs
 est idem

^e
 stans quod
 erit ante
 prius contra
 et quod illa

^f
 Ind verum
 siones sicut
 debet contrahere
 etiam sunt

^g
 Non est
 tum per
 est vel non
 loquendi

^h
 indigens ad
 est bona
 stratur demonstrato
 pugnat a.

ⁱ
 ergo tu
 num qui
 est animal
 assensus sit

^k
 bene intellectus
 nomen
 igitur cr. d. s.
 in hac

^l
 tibi aliquid
 illorum est
 nec asinum
 spondentis cum

^m
 quacumque parte
 neque per
 velocius
 nem quadruplam

ⁿ
 eret parti
 tis virtuti
 ne igitur
 istam pñam

^o
 motiora qñ
 dico ppter
 ne partium
 gnificat certum

^p
 onem quantum
 quod immo
 non est
 erant totum

^q
 omnia illa
 neretur sicut
 a. et b. esse
 rificatur de
 ter suppositionem

120	121	122	123
124	125	126	127
128	129	130	131
132	133	134	135
136	137	138	139
140	141	142	143
144	145	146	147
148	149	150	151
152	153	154	155
156	157	158	159
160	161	162	163
164	165	166	167
168	169	170	171
172	173	174	175
176	177	178	179
180	181	182	183
184	185	186	187
188	189	190	191
192	193	194	195
196	197	198	199
200	201	202	203
204	205	206	207
208	209	210	211
212	213	214	215
216	217	218	219
220	221	222	223
224	225	226	227
228	229	230	231
232	233	234	235
236	237	238	239
240	241	242	243
244	245	246	247
248	249	250	251
252	253	254	255
256	257	258	259
260	261	262	263
264	265	266	267
268	269	270	271
272	273	274	275
276	277	278	279
280	281	282	283
284	285	286	287
288	289	290	291
292	293	294	295
296	297	298	299
300	301	302	303
304	305	306	307
308	309	310	311
312	313	314	315
316	317	318	319
320	321	322	323
324	325	326	327
328	329	330	331
332	333	334	335
336	337	338	339
340	341	342	343
344	345	346	347
348	349	350	351
352	353	354	355
356	357	358	359
360	361	362	363
364	365	366	367
368	369	370	371
372	373	374	375
376	377	378	379
380	381	382	383
384	385	386	387
388	389	390	391
392	393	394	395
396	397	398	399
400	401	402	403
404	405	406	407
408	409	410	411
412	413	414	415
416	417	418	419
420	421	422	423
424	425	426	427
428	429	430	431
432	433	434	435
436	437	438	439
440	441	442	443
444	445	446	447
448	449	450	451
452	453	454	455
456	457	458	459
460	461	462	463
464	465	466	467
468	469	470	471
472	473	474	475
476	477	478	479
480	481	482	483
484	485	486	487
488	489	490	491
492	493	494	495
496	497	498	499
500	501	502	503
504	505	506	507
508	509	510	511
512	513	514	515
516	517	518	519
520	521	522	523
524	525	526	527
528	529	530	531
532	533	534	535
536	537	538	539
540	541	542	543
544	545	546	547
548	549	550	551
552	553	554	555
556	557	558	559
560	561	562	563
564	565	566	567
568	569	570	571
572	573	574	575
576	577	578	579
580	581	582	583
584	585	586	587
588	589	590	591
592	593	594	595
596	597	598	599
600	601	602	603
604	605	606	607
608	609	610	611
612	613	614	615
616	617	618	619
620	621	622	623
624	625	626	627
628	629	630	631
632	633	634	635
636	637	638	639
640	641	642	643
644	645	646	647
648	649	650	651
652	653	654	655
656	657	658	659
660	661	662	663
664	665	666	667
668	669	670	671
672	673	674	675
676	677	678	679
680	681	682	683
684	685	686	687
688	689	690	691
692	693	694	695
696	697	698	699
700	701	702	703
704	705	706	707
708	709	710	711
712	713	714	715
716	717	718	719
720	721	722	723
724	725	726	727
728	729	730	731
732	733	734	735
736	737	738	739
740	741	742	743
744	745	746	747
748	749	750	751
752	753	754	755
756	757	758	759
760	761	762	763
764	765	766	767
768	769	770	771
772	773	774	775
776	777	778	779
780	781	782	783
784	785	786	787
788	789	790	791
792	793	794	795
796	797	798	799
800	801	802	803
804	805	806	807
808	809	810	811
812	813	814	815
816	817	818	819
820	821	822	823
824	825	826	827
828	829	830	831
832	833	834	835
836	837	838	839
840	841	842	843
844	845	846	847
848	849	850	851
852	853	854	855
856	857	858	859
860	861	862	863
864	865	866	867
868	869	870	871
872	873	874	875
876	877	878	879
880	881	882	883
884	885	886	887
888	889	890	891
892	893	894	895
896	897	898	899
900	901	902	903
904	905	906	907
908	909	910	911
912	913	914	915
916	917	918	919
920	921	922	923
924	925	926	927
928	929	930	931
932	933	934	935
936	937	938	939
940	941	942	943
944	945	946	947
948	949	950	951
952	953	954	955
956	957	958	959
960	961	962	963
964	965	966	967
968	969	970	971
972	973	974	975
976	977	978	979
980	981	982	983
984	985	986	987
988	989	990	991
992	993	994	995
996	997	998	999
1000	1001	1002	1003

2